பராபதி துணை

செல்லூர் வீட்டென்னும்

இயற்றியருளிய

திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான்

பெரியபுராணம்

திருப்போரூர்

முன்னிருந்த வழுக்களைக் களைந்து
பரிசோதிக்கலுற்று

பிரசுரித்தாயக்கல
நாராயணசாமி முதலியாரால்

வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது

[illegible] வருஷம் [illegible] ஆம்.

பரமபதி துணை.

அரிச்சந்திர புராணம்

மூலமும் - உரையும்.

பாயிரம்.

கணேசர் வணக்கம்.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரியச் சந்தவிருத்.

பெரும்புகழ் பெறவும் பெருந்துயர் கெடவும்
பிரியமாம்பல வரம்பெறவுமே
விரும்பிய தனம்பெற மிகுபெரும் பதம்பெறவும்
விளங்கிய தவஞ்செய மகிழ்ந்தே
கரும்பவல் பெரும்பய றருங்கனி ரசங்கொடு
நுகர்ந்தினி துவந்தருள் புரிந்
திருங்கய முகனசதங்கையொடு கிண்கிணி
யிலங்கிய பதம்பெறுவமே.

(இ-ள்.)

பெரிதான புகழினைப் பெறவேண்டியும், (நீங்கற்கு) அரிதான துக்கங்கள் கெடவேண்டியும், எனக்கிஷ்டமானவைகள் பலவும் சித்தியாக வேண்டியும், மனோ இச்சைப்படி திரவியலாபம் பெறவேண்டியும், நன்மை மிகுவதாகிய பெருதற்குரிய பதவியை அடையவேண்டியும், இவைகளுக்குத் தக்க தவங்களைச் செய்யவேண்டியும், மண்ட கரும்பு-அவல் - பெரும்பயறு - அரியகனிகள் ஆகிய இவைகளின் ரசங்களைக் கொண்டு புசித்து அந்தரசத்தின் இனிமைபோலவேவந்து திருவருள் செய்து (ஆண்டருளும்படி) பெரிய யானைமுகக்கடவுளுடைய சிறிய சதங்கைகளோடு கிண்கிணிகளும் விளங்குகின்ற பாதங்களை வணங்கப் பெறுவேன். என்றவாறு. (க)

கலிவிருத்தம்.

பரிதி தன்குலத் தில்வரு பார்த்திவன்
விரிதரும் புகழ்மேவரிச் சந்திரன்
சரித மன்னுந் தமிழ்க்குத் துணைசெயக்
கரிமு கன்பதங் கைதொழு தேத்துவாம்.

இ-ள். சூரியனுடைய குலத்திலே பிறந்த அரசனை நீண்ட கீர்த்தி யைக்கொண்ட அரிச்சந்திரமகாராஜனுடைய சரித்திரமாகிய பாவிற்

தமிழ்ப் பாடல்களுக்கு இடையூறில்லாமல் உதவிசெய்யும்பொருட்டு யானைமுகக்கடவுளுடைய பாதங்களை இருகரங்களையுங் குவித்துக் கும்பிட்டுத் துதிசெய்யக் கடவோம். எ-று. (௨)

பரமசிவன்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

சீர்கொண்ட பெருங்கமலத் திசைமுகனு
நெடுமாலுஞ் சிவனு மென்னப்
பேர்கொண்ட மூவுருவு மிருவுருவு
மோருருவாய்ப் பிறங்குந் தொல்லை
நீர்கொண்ட வண்டத்துந் தாவரத்துஞ்
சங்கமத்து நிறைந்து நின்றோன்
ஏர்கொண்ட தாளிணைக டமைக்கொண்டு
அன்பினொடுந் தலைமேற் கொள்வாம்.

இ-ள். புகழினைப்பெற்ற அழகுபொருந்திய தாமரைமலரிலே வீற்றிருக்கின்ற பிரமனும், உலகளந்தருளின விஷ்ணுவும், பரமசிவனும் என்று சொல்லப்படுகிய பெயர்களைக்கொண்ட மூன்று திருவுருவங்களும், பார்வதி பரமசிவனென்கிற இரண்டு திருவுருவங்களும் ஏகரூபமாகி, விளங்குகின்ற பழமையான நீரினையுடைய கடலாற் சூழப்பட்ட அண்டங்களிலும் சராசரங்களிலும் பூரணமாகி நிற்கின்ற கடவுளுடைய மலர்போன்ற இரண்டு பாதங்களையும் மிகுதியான பக்தியுடனே எமது சிரத்தின்மேலே சூடிக்கொள்வோம். எ-று. (௩)

புகலரிய சதுமறையாய் மறைப்பொருளாய்
[illegible] பூதமைந்தாய்
அகிலமுமா யகிலவுயிரா யணுவிலணு
வாயவற்றி னகமாய் [illegible]
பகலிரவென் றறியவொணாப் பராபரமாய்
அறுசமய [illegible]
சகலமாய் நிட்களமாய் நின்றோன்றன்
[illegible] கதியால்.

இ-ள். சொல்லுதற்கரிய நான்கு வேதங்களாய், அந்த வேதார்த்தங்களுமாய், முப்பத்திரண்டு பக்ஷத்துக்களுமாய், பஞ்சபூதங்களுமாய், உலகமுமாய், உலகத்திலே நிலைகொண்ட சர்வப்பிராணிகளுமாய், அணுவுக்கு அணுவுமாய், அவைகளுக்கு உள்ளுமாய், புறமுமாய், பகலென்றும் இரவென்றும் அறியக்கூடாத பராபரவஸ்துவாகி, ஆறுவகைச் சமயப் பிரிவுகளுமாய், சகலவஸ்துவுமாய், நிஷ்களவஸ்துவுமாய் நிற்கின்ற கடவுளுடைய அழகிய தாமரைமலர்போலும் பாதங்களையே கதியாக அடைவோம். எ-று. ஆல் - அசை. (௪)

ஆதியா யண்ட பகிரண்டத்து
மப்புறத்து மடங்கா தப்பா
னீதியாய் மணியொளியும் பாற்சுவையு
மெனவனைத்து நிறைந்து நின்றும்
பாதியோர் பொன்னாகி யருவாகி
யுருவாகப் பரந்து மல்குஞ்
சோதியின் முருந்தாட் கனையத்தி
வருகுட்டப் பரவிந்த துமேயம்.

இ-ள். சராசரங்களுக்கெல்லாம் முதலாய, இந்த அண்டத்திலும் வெளியண்டத்திலும், இவ்விரண்டுக்கும் அப்புறங்களிலும் அடங்காம லிருக்கின்ற நிறைவாய, மணிகளிலே ஒளியும், பாலிலே சுவையும்போல எல்லாவற்றிலும் வியாபித்திருந்தும், பார்வதியோடு கூடிய பாதிவடிவ மாயும் தானே ஒருமுதலுமாகி, அருவமுமாகி உருவமுமாகிப் பரவி விளங்குவதான பரஞ்சோதிஸ்வரூபனானவன், நான் என் தலைமேலே சூடிக்கொள்வதாகத் தனது திருவடிகளைச் சூட்டுதற்குத் துணிவுகொண்ட புரிசுத்தன். எ-று. (௫)

உமாதேவி.

கனத்தாள்வெங் கயமுகனுங் கந்தனுஞ்சம்
பந்தனும்பா லுண்ட குடப்
தனத்தாளே யறம்வளர்த்த கரத்தாளே
திரிபுரங்க டழலாய்வேவச்
சினத்தாளே சிறியோர்கள் செய்பிழை
பொறுத்தருள்கை செய்யுஞ் செய்ய
மனத்தாளே நின்கமல மலர்த்தாளை
யென்றலைமேல் வைத்தாள் வாயே.

இ-ள். கனமான கால்களையுடைய வெவ்விய யானைமுகக்கடவுளும் முருகக்கடவுளும், சம்பந்தமூர்த்தியும் பால் குடிப்பனவான குடங்களை போலும் கொங்கைகளை யுடையவளே! முப்பத்திரண்டு தருமங்களை யும் வளரச்செய்தருளின கைகளையுடையவளே! முப்புரங்களும் நெருப பாகி வேகும்படி சோதித்தவளே! அறிவீனர்கள் செய்கிற குற்றங்களைப் பொறுத்துத் தயவுசெய்வதான செம்மையுள்ள மனத்தையுடையவளே! உனது தாமரை மலர்போலும் பாதங்களையே அடியேனுடைய சிரசின் மேலேவைத்து அடிமைகொள்ளக்கடவாய எ-று. (௬)

விநாயகக் கடவுள்

வையமாய்வான் முதக்தானை மறவினைப
த்துரந்து வாழ்வை யென்று
மெய்யாய் வான் முதக்தாலும் வேதத்
மாதையும் விதிக்க வென்றே

அரிச்சந்திர புராணம் மூலமும் உரையும்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

இ-ள். கூர்மையான பற்களைக் கொண்ட முகத்தையுடைய யானை [illegible]படி ஜயித்து வாழ்வைப் பெறுவது எக்காலத்தும் சத்தியமேயாகும். இது, பலஇடங்களிலும், வேதங்களிலும், ஆகமங்களிலும், சொல்லுகின்றதல்லவாவென்கக்கொண்டு, வண்டுகள் மொய்க்கின்ற மதம்பொருந்திய கஜமுகாசுரனைத் தூளாகும்படிச் சண்டைசெய்து அவனது கொடுந்தொழிலை முடிவுசெய்த நீண்டுள்ள துதிக்கையை யுடைய யானைமுகக் கடவுளைப் பகலிலும் இரவிலும் தியானிப்பவர்களுக்கு. எ-று. (எ)

முருகக் கடவுள்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

இ-ள். யானையே! நீ காலாட்களோடு கூடியிருக்கிற பெருமையினாலும் உனது வேகத்தோடு கூடின ஆரவாரத்தாலும் உன்னுடைய வயத்த மூப்பினாலும் மேகம்போலவே விளங்குவதான உனது கறுத்த திருப்பத்தினாலும் கடுமையாக அஞ்சாதிருக்கிற உன் கண்கள் சிவந்திருக்கிறதினாலும் உனது உக்கிரத்தினாலும் உன்னைக்கண்டு அஞ்சேன். எருமைப் பாலைப் பாகத்திலும் வெள்ளாட்டுப்பால் கொஞ்சமாயிருந்தாலும் போதுமென்றெண்ணி முருகனல்லாதோரை மதியேன். யாதினாலென்றால், அன்புகொண்டு முருகனேறி வருகிறமயிலும், அம்முருகன் போர்செய்கிறதற்குரிய வேலும், எல்லாவரங்களையுந் தருகிற பரமசிவனுடைய குமாரனான முருகனும் எனது மனதிலே எப்போதும் உண்டாயிருத்தலால். எ-று. (அ)

காளியம்மன்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

சுந்தரி யோகினி நீலி நீலி நாக
கங்கணி சங் கரி விமலை காளி வாலை
சுந்தரி சாமுண்டி திரிசூலி மேனாள்
[illegible] பெண் [illegible] மேனமேல.

இ-ள். அந்தரி! யாமளை! அமலை! ஆலவாயி! அம்பிகை! மாதங்கி! கௌரி! மாளிபூர்வி! விஷ்ணுவும் பிரமதேவனும் சமீபத்தில் வந்து வணங்குகின்ற தாமரைமலர்போலும் பாதங்களையுடைய சூலி! வைரவி! காருகவைரி! மதங்கி! நீலகந்தரி! யோகினி! சூலி! நீலி! நாககங்கணி! சங்கரி! விமலை! காளி! வாலசுந்தரி! சாமுண்டி! திரிசூலி! யென்னும் பல திருநாமங்களைக் கொண்டவளுடைய அழகிய இரண்டு பாதங்களையும் அடியேனுடைய சிரசின்மேலே சூடிக்கொண்டேன். எ-று.

கலைமகள்.

மருப்பாவை யொக்குவித்த திரட்சிப் பருத்த
வடமணிந்து குடமொப்பெழிந்த [illegible]
பொருப்பாவை [illegible] தந்தார் [illegible]
புனை [illegible] நாவும் பவளச் செவ்வாயுந்
திருப்பாவை [illegible] தேன்மொழி [illegible]
[illegible] பூத்த [illegible] நிறத்த வெண்கமலத்
திருப்பாவை யுலகீன்ற தாயை
[illegible] கமலத்து [illegible] மேனமே.

இ-ள். யானைக்கொம்பி னவ்வளவாகக் குவிதலாகத் திரட்சியாய முத்துமாலையுங்கொண்டு; குடம்போலவே பிரகாசித்துச் செம்பொன் மலையி னவ்வளவாக வளர்ந்து, அசைந்து விம்முதலாய மார்பினிடமெல்லாம் பரவின சந்தனச்சேறு பரிமளித்தலாகிய கொங்கைகளையும், அழகிய பவளம்போலும் வாயையுமுடையவளாய், தேன்போல் மதுரவசனியாய்; மான்போல் நேத்திரங்களையுடையவளாய், தளமான பளிங்கு போலு நிறத்தை யுடையவளாய், விளங்குகின்ற வெண்டாமரைப்பூவிலே வீற்றிருக்கின்றவளாகிய ஏழுலகங்களையும், பெற்ற தாயான சரஸ்வதி தேவியை என்னுடைய இருதயகமலத்தில் இருக்கச்செய்தேன். எ-று.

அவையடக்கம்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

நீர்கொள்வார் பாலோடு நேருற்றால்
பதர்கொள்வா ரெல்லோ டுறுமுல
நார்கொள்வார் பூவுற்றால் வேர்கொள்வா
ரதிற்சிறிது நறையுண் டாயின்
சீர்கொள்வார் புன்சொல்லுஞ் செஞ்சொல்லுஞ்
சேர்ந்தொன்றிற் சேராப் புன்சொல்
யார்கொள்வா ரென்பதறிந் தியாமும்
சிறியேமு வசைக்கின் றேமே.

இ-ள். நீரையும் விலைக்கு வாங்குவார்கள்; அதுபாலோடு கூடியிருந்தால், பதரையும் வாங்குவார்கள்; நெல்லோடு கூடியிருந்தால், நாரையும் வாங்குவார்கள்; பூவோடு கூடியிருந்தால். வேரையும் வாங்குவார்கள்; அந்தவேரிலே கொஞ்சம் பரிமள முண்டாயிருந்தால். அப்படியே சிறப்பாக அங்கீகாரஞ் செய்வார்கள்; புன்சொல்லா யிருந்தாலும் செஞ்சொல்லோடு கூடியிருந்தால். அப்படிச் செஞ்சொல்லோடு கூடாத எனது புன்சொல்லை யாவர்தாம் அங்கீகரிப்பார்கள்? ஒருவரும் அங்கீகரியார்க ளென்பதைச் சிறிதும் தெரியாமல் நான் நாவை அலைசத்துப் பாடலானேன். எ-று.

(ஆனாலும், பெரியோர்கள் அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்பது கருத்து.) ()

புருடனோர்க் கேந்திழையாள் பொருளுரைப்ப
தெனப்பிறர்தம் பொருளை வௌவுந்
திருடனோர் மேலவருக் கறமுரைப்ப
தெனச்சிறிய தெள்கு துள்ளிக்
கருடனோர்க் குப்பறவை கற்பிப்ப
தெனமைந்தங் கண்ணுளார்க் குங்
குருடனொர் வழிகாட்ட லெனப்பெரியோர்
முன்சிறியேன் கூற லுற்றேன்.

இ-ள். தன் நாயகனுக்கு மனைவியானவள் விவேகம் சொல்வது போலவும், அன்னியருடைய பொருள்களையே எப்போதும் திருடுகிற கள்வனானவன் மேலோருக்குத் தருமநீதி சொல்வது போலவும், சிறிய கொசுவானது கிளம்பிப் பறந்து கருடப்பட்சிக்குப் பறக்குஞ் செய்கையைக் கற்றுக்கொடுப்பது போலவும், அநேகங் கண்களையுடையவர்களுக்குக் குருடன் வழிகாட்டுவதுபோலவும் பெரியோர்கள் முன்னே மிகச் சிறியேனாகிய நான் பாடத்தொடங்கினேன். எ-று. (கஉ)

ஆக்கியோன்பெயர் முதலியன.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

தண்கவிகைக் குரிசிலரிச் சந்திரன்றன்
சரிதமதைத் தாரணியோர் விரும்ப மெய்த்த
வண்கவிஞர் வகைவகையே வகுத்துரைத்த
வடமொழியுந் தென்மொழியின் வழுவி லாத்
வெண்கவியுங் கண்டரங்கின் மாத ராடல்
விதங்கேட்டு மழையெனவே வெருண்டு சோலைக்
கண்கவிகள் குதிபாயு நெல்லூர் வீர
கவிராஜ னிவ்விருத்தக் கவிசெய் தானே.

இ-ள். குளிர்ந்துள்ள வெள்ளைக்குடையையுடைய அரிச்சந்திர மகாராஜனது சரித்திரத்தை உலகத்தாரெல்லாம் சந்தோஷத்தையடைய அழகான வித்துவான்கள் சொல்லுங் கிரமப்படியே சொல்லிப் பாடின வடமொழியிலுள்ள பாடல்களையும், தென்மொழியிலே யாதொரு தோஷங்

களு மில்லாத வெண்பாவாலான பாடல்களையும் பரிசோதித்து, பெண்கள் ஆடுகிற இடத்துண்டான மத்தள ஓசையைக்கேட்டு அவ்வோசையை மேகத்வனியென்று பயந்து சோலைகளிலே குரங்குகள் குதித்து ஓடுவதான நெல்லூரிலேயிருக்கிற வீரகவிராஜனென்பவனே இப்படி விருத்தகவியாகப் பாடினான். எ-று. (கரு)

விதியினர சிழந்தவரிச் சந்திரன்றன்
வியன்கதையாம் வெண்கவியை விருத்த பாக்கி
அதிவிதமாங் கலியுகத்தில் வருச சாப்த
மாயிரத்து நானூற்று நாற்பத் தாறில்
நமன்றமேதர் புல்லாணித் திருமான் முன்மேலை
சக்கரதீர்த் தக்கரைமேன் மண்ட பத்து நல்
கதிதருசீர் நெல்லூர்வாழ் வீர னாசு
கவிராசன் கவியரங்க மேற்றி னானே

இ-ள். ஈசுவர செயலினாலே தனது அரசாட்சியை விட்டுப்போன அரிச்சந்திர மகாராஜனுடைய பெரிய கதையாகிய வெண்பாவாலான பாடல்களை விருத்தப் பாடல்களாகச்செய்து, பலவிதங்களும் தோன்றுகின்ற கலியுகத்திலே வருவதான சாலிவாகன சகாப்தம் ஆயிரத்து நானூற்று நாற்பத்தாறும் வருஷத்திலே நன்றாக வேதங்கள் ஆராய்ந்து சொல்லுகின்ற திருப்புல்லாணித்திருமால் சந்நிதியின்மேல சக்கரதீர்த்தக் கரைமேலிருக்கிற மண்டபத்திலிருந்து நல்லகவியைத் தருவதான சிறப்பையுடைய நெல்லூரிலே வாழ்கின்ற வீரனென்னும் ஆசுகவிராஜன் அந்த விருத்தப்பாடலான அரிச்சந்திர புராணத்தை அரங்கேற்றுதல் செய்தான். எ-று (கசா)

பாயிரம் - முற்றிற்று.

நாட்டுச்சிறப்பு.

கலிநிலைத்துறை.

முன்னூ றியாப் பிறவிக் குருடான மூடன்
தன்னாற் றெருட்சா கரத்தினிடஞ் சாற்று மாபோல்
மன்னு லறிதக்க தன்றென்னினு மன்னர் மன்ன
னன்னாட் டணியான் சிலவல்ல நடத்த லுற்றேன்.

இ-ள். முதலிலே வழிதெரியாத பிறவிக்குருடனான ஒருவனாலே பள்ளமான சமுத்திரத்தினிட வகைகளெல்லாங்கண்டு சொல்லத்தொடங்கினதுபோல, என்னாலே தெரிந்துசொல்லத்தக்கது அல்லவென்றாலும், ராசாதிராசனான அரிச்சந்திரனுடைய நல்ல நாட்டுச்சிறப்பை நான் சிலவற்றைக் கூடியமாத்திரம் சொல்லத்தொடங்கினேன். எ-று.

தடம்பாற் கடலா ரமுதங் கெழுமித் தழைத்து
நடம்பாற் புகுந்தா லெனவந்துவர் வேலை நண்ணி
உடம்பாற் புனலுண் டெழுந்தோங்கிய காள கூடம்
விடம்பாற் பரந்தா லெனமேக மெழுந்த தன்றே.

இ-ள். குளிர்ந்த திருப்பாற்கடலிலே அரிதான அமுதமுண்டாகிச் சிறந்து தனக்கு உறவாகையினாலே லவண சமுத்திரத்துக்கு வந்தாற் போலவந்து அந்தக் கடலில் நீரையுண்டு, முன்னாளிலே எழுந்து இளம் பிணவிடமானது ஆகாயத்தி னிடமெல்லாம் பரவினதுபோல, மேகம் மேலே கிளம்பியது. எ-று. (உ)

அடியும் முடியுந் தெரியா திருண் டண்ட மெங்குங்
கொடியுங் குடையு மெனமா முகிற் கூட்ட மீண்டிப்
படியும் விசும்பும் பகைத்தா லெனப் பார விற்கோத்
திடியுந் துளியுங் கணையாய்ப்பெரி செய்த தன்றே.

இ-ள். கீழும்மேலும் தெரியாதபடி இருண்டு ஆகாயமெல்லாம் நீலக் கொடிகள் பறந்தாற் போலவும் நீலக்குடைகள் விரித்தாற் போலவும். நீலமேகக் கூட்டங்கள்கூடி பூமியும் ஆகாயமும் பகைத்துச சண்டை செய்தாற்போல் கனமான இந்திரவில்லிலே கூட்டி இடிகளும் துளி களும் அம்புகளாக மிகவும் எய்கிறதுபோற் பெய்தன. எ-று. (௩)

மீனந் திகழ்வே லையிற் றோன்றிய தேன்ன விண்ணோர்
தானந் திகழ் * தாத் திரியைப் பெருந் தாழியாக்கி
வானந் தனைநெய் யரிவட் டகையாக்கி விட்ட
பானந் தனையொத்து விழுந்தது மாரி யம்பல்.

இ-ள். மீன்கள் சஞ்சரிக்கின்ற கடலிலே தோன்றியது வண்டாகிய தென்று தேவர்களாகிய மதுவடிப்போர்கள் சராசரங்களுக் கிடமாக விளங்குகின்ற பூமியைப் பெரிய பானைபோலிருக்கிற சுரைக்குடுக்கை யாகக் கொண்டு ஆகாயத்தை அந்தக்குடுக்கைமேலே மூடுகிற பன்னா டையான கிண்ணமாகச்செய்து அக்கிண்ணத்திலே ஊற்றுகிற மதுவா னது பலசில்லிகளாலும் ஒழுகுகிறதுபோல் ஒழுகினமேகத்திற் சொரிந்த துளிகள். எ-று. (௪)

விண்ணிற் பொழியுங் கணைமாரி விழுந்து தைத்த
புண்ணிற் பொழியுங் குருதித் திரள்போலு மெங்கு
மண்ணிற் பொலியிந் திரகோப மலிந்து தோன்றக்
கண்ணிற் கடையா புனல்வந்து கலித்த தன்றே.

இ-ள். மேகத்தாலே பெய்கிற பாணவருஷங்கள் விழுந்து அவை கள் பட்ட புண்ணினின்றும் சிந்துகிற ரக்தத்திரளைப்போல் எவ்விடத் தும் பூமியிலே அக்காலத்திலே தோன்றுகிற இந்திரகோப பூச்சிகள் மிகுந்துவிளங்க கண்களுக்கடங்காத ஜலப்பிரவாகமாகி ஆரவாரித்தது.

* ராத்திரி

கள்ளங் கொலைகட் புலைகாம மென்றைந்து மற்றார்க்
குள்ளந் தெளிந்தோர் குருபூத தமதான மென்னப்
பள்ளந் திடர்மால் வரைகானகம் பக்க மெங்கும்
வெள்ளம் பெருகிப் பரந்தோடி விரைந்த தன்றே

இ-ள். களவு - கொலை - கட்குடி - பொய் - மிக்ககாமம் என்று சொல்லுகிற பஞ்சமாபாதகங்களையும் ஒழிந்த நல்லோர்களுக்கு மனந் தெளிந்தவர்கள் கொடுக்கிற உத்தமதானம்போல் பள்ளம் மேடு உயர்ந்த மலை காடுகளாகிய பக்கங்களெல்லாம் அந்தப் பிரவாகமானது பெருகிப் பரவி ஓடி வேகங்கொண்டது. எ-று. (௬)

காரவிக் கணமாமழை பெய்து கலித்த வெள்ளம்
பரவிப் பலகோடி பருப்பதக் கோடோடித் தாங்
கருவித் திரள்புக் கடங்கா திரைத்தோடி யார்த்துச்
சரயுத் தனிமேலை தலைவைத்துச் சரித்த தன்றே.

இ-ள். பூலோகத்துக்குத் துணைக்காரணமாய்க் கூட்டங்கொண்ட நீலமேகங்கள் பொழிதலாலே ஆரவாரித்து அந்த ஜலப்பிரவாகம் எங்கும்பரவி அநேககோடி மலைச்சிகரங்களை முறித்து அந்தச்சிகரங்களினின்றும் வருகிற அலைக்கூட்டமானவை இறங்கிக் கட்டுக்கடங்காமல் ஆரவாரித்து ஓடிப் பின்னும் முழங்கிச் சரயுநதியிலேவந்து கூடி வரலாயிற்று. எ-று. (௭)

ஆரங் குளவஞ்சி யசோகு பலாசந் தேவ
தாரம் வகுளங் கடுச்சண் பகஞ்சாதி கன்னி
சாரஞ் சுரபுன்னை கடம்பகஞ் சூதம் வேய்கர்ப்
பூரம் பனையோடு புரண்டிடப் போய தன்றே.

இ-ள். சந்தனமரம் - முசிவஞ்சிமரம் - அசோகுமரம் - பலாசமரம் - தேவதாரமரம் - மகிழமரம் - கடுமரம் - சண்பகமரம் - சாதிலிங்கமரம் - கோங்கமரம் - சுரபுன்னைமரம் - பேரீந்துமரம் - மூங்கில்மரம் - கற்பூரவள்ளி - அரசமரம் - ஆகிய இவைகளுடனே அலைகள்புரள வந்தச சரயுநதி சென்றது. எ-று. (௮)

ஏலந் தகர மிலவங்க மரித்திரந் தக்
கோலம் வசவாசி செங்குங்கு மங்கோட்டம் வாரித்
தாலம் பதினாலு நடுங்கிடச் சாரந்த ஊழிக்
காலந் தனின்மோது கருங்கட லொத்த தம்மா.

இ-ள். ஏலம் - தகரம் - இலவங்கம் - அரித்திரம் - தக்கோலம் - வசம்பு - செங்குங்குமம் - கோட்டம் - ஆகிய இவைகளையெல்லாம் வாரிக்கொண்டு உலகம் பதினாலும் நடுங்கும்படிவந்த ஊழிக்காலத்திலே அலைகள் மோதுகிற கருங்கடலை அந்தச்சரயுநதி ஒத்தது. எ-று. (௯)

வசவாசி - வசம்பு.

நீலம் வைரம் வைடூரிய நித்தி லஞ்செங்
கோலந் திகழ் துகிர் கோமளப் பத்ம ராகந்
ஞாலந் தனில்வந் தவிந்திர சாப மென்ன
கூலந் திகழ்சர யுக்கரை கீறிக் கோடிற் றன்றே.

(இ-ள்.) நீலம் - வைரம் - வைடூரியம் - முத்து - சிவந்த நிறமாக விளங்குகின்ற பவளம் அழகான பதுமராகம் - ஆகிய இந்த ரத்நங்களாலே உலகத்திலே நீண்டுவருவதான ஒரு இந்திரவில்லைப்போல் ஒளிமிகுந்த அந்த சரயுநதி செல்லுதலாலே கரைகளை உடைத்துக்கொண்டு ஓடியது.

கலி விருத்தம்.

ஆடு நாகமு மத்திக ளும்வரை
யாடு நாகமு மத்திகை யேபுன
லோடு நாகமு முற்றிட லானதி
யோடு நாகமு மேந்தியை யொத்ததே.

இ-ள். ஆடுநாகமும் - படமெடுத்தாடுகின்ற பாம்புகளும், அத்திகளும் - எலும்புகளும், வரையாள் - மலைமகள், தன் - பாதியிற்கலந்த, ஆகமும் - திருமேனியும், அத்தி - அப்பாதி வடிவினளது, கை - கையிலே பிறந்த, புனலோடு - கங்கையோடு, நாகமும் - புன்னைமலரும், உற்றிடலால் - பொருந்துதலால், ஆடுநாகமும் - ஆடுகின்ற வானரங்களும், அத்திகளும் - அத்திமரங்களும், வரையாடும் - வருடைகளும், நாகமும் - யானைகளும், அத்திகையே - அவைகொண்டு போகப்பட்டதினையே, புனல் - நீரின்கண்ணே, ஓடு - ஓடுகின்ற, நாகமும் - பாம்புகளும், உற்றிடலால் - பொருந்துதலினாலே - நதி - சரயுநதியானது, ஓடும் - கபாலத்தையும், நாகமும் - மேருவையும், ஏந்தியை - ஏந்திய கடவுளை ஒத்தது.

கடவுண்மேற் செல்லுங்கால் வரையாடு நாகமெனற்பாலது அடிமடக்குஞ் சிலேடையுமாதலின், ஒருவடிவி னொப்புமைபற்றி வரையாடு நாகமெனப்பட்டது. (சக)

அம்ம டங்களு மாழி களுங்கெழு
மம்ம டங்களு மொப்பவை யன்றதின்
மும்ம டங்களும் வெல்லு முதிர்கய
மும்ம டங்களுங் கொண்டு முடுகிற்றே.

(இ-ள்.) அம்மடங்களும் - நீர்முழுவதும், ஆழிகளும் - கடலின்கண்ணே செறிந்தெழாநின்ற அழகிய ஊழித்தீயையும், ஒப்பதையன்றி - நிகர்வதையன்றி, அதின் - அதினும், மும்மடங்களும் மூன்றுபங்குமாக, வெல்லும் - வெல்லாநின்ற, முதிர்கயமும் - பருத்த யானையையும், மடங்களும் - அதனை வெல்லுஞ்சிங்கத்தையும், கொண்டு தன்கண்ணே சேர்த்துக்கொண்டு, முடுகிற்று - விரைந்து சென்றது.
ஈ ஆ.

அம்மடங்களும் முடுகிற்று எனக் கூட்டு (சஉ)

முறியு மாறுங் கருவு முதல்கெட
முறியு மாறுந்தி முற்றி நன்மான்மத
வெறியு மாறடி யுங்கொடு வேகமும்
மறியு மாறிலா வெங்களி றொத்ததே.

(இ-ள்.) முறியும் - தளிர்களும், மாறும் - வளார்களும், கருவும் - மரங்களும், முதல்கெட - அடியோடுகெட, முறியுமாறு - சிதையும்படி உந்தி - வீழ்வித்து, முற்றி - சூழ்ந்து, நல் - நல்ல, மான்மதவெறியும் - பெரியமதச்சல நாற்றத்தையும், மாறடியும் - மாறிவைக்கும் அடிகளையும், கொடு - கொண்டுவருதலால், வேகமும் - விரைவும், [illegible]யும்-மயக்கமும், மாறிலா - நீங்காத, வெங்களிறொத்ததே - வெவ்விய யானையை யொத்தது. எ-று. (க௩)

வாரணத் தடங் கோடும் வளைகளும்
வாரணத் தடங் கோடும் வரன்றியே
ஆரணத் துறை யந்தரி யுண்மகிழ்ந்
தாரணத் துறை யொத்ததவ் வாறரோ.

(இ-ள்.) அவ்வாறு - அந்தச்சரயுநதி, வாரணத்து - யானைகளுடைய, அடு - கொலைசெய்கின்ற, அம் - அழகிய, கோடும் - தந்தங்களையும், வளைகளும் - சங்குகளையும், வார் - நீட்சி, அணை - பொருந்திய, அத்தடங்கோடும் - அப்பெரிய ஊதுகொம்புகளையும், வாரணம் - தடையாகிய, தடங்கோடும் - தடாகக்கரைகளையும், வரன்றி - வாரிக்கொண்டு, ஆரணத்து - வேதத்தின (ஞானபாதையிலே) உறை - தங்கிய, அந்தரி - பத்திரகாளி, உண்மகிழ்ந்து - திருவுளங்களிகூர்ந்து, ஆர் - பொருந்திய, ரணத்துறை - போர்க்களத்தை, ஒத்தது - ஒப்பாயிற்று. எ-று.

ஆறொன்பதன் ரகரம் முதலாகா தகரமுதலாதலின் கெட்டது. அகரமுத லாகாவிறவா வென்பதுபோல். (க௪)

துடிம ருங்கிற் கொடிச்சியர் தோயவே
துடிம ருங்கிற் பரப்பிச் சுழித்துராய்க்
கொடிபு னைந்த குகன்கழ றாழ்ந்தபூங்
கொடிபுல் லுநைந்த குறிஞ்சி கடந்ததே.

(இ-ள்.) துடிமருங்கிற் கொடிச்சியர் - உடுக்கைபோலிடையுள்ள குறமகளிர், தோய - மூழ்க, துடி - ஏலச்செடிகளை, மருங்கிற்பரப்பி - அருகேபரப்பிக்கொண்டு, சுழித்து - சுழிகளையுடையதாய், உராய் - உராய்ந்து, கொடிபுனைந்த குகன்கழல்தாழ்ந்து - வெற்றிக்கொடிதரித்த முருகக்கடவுளின் அடிகளைவணங்கி, பூங்கொடி - மலர்க்கொடிகளும், புல் - புற்களும், நைந்த - தன்னாலேசிதைந்த, குறிஞ்சி - குறிஞ்சிமலைச்சார்பை, கடந்தது - கடந்துசென்றது. எ-று.

புல்லும் புலியுமாம் அவ்வாறென்னும் எழுவாய் வருவித்துக் கொள்க

வீயும வேங்கையு மந்தியு மேதகு
வீயும வேங்கையும் மந்தியு வீழ்பலாக்
காயும பாலையில் கைக்கய முங்கொடு
காயும பாலையில் வந்து கலந்ததே.

இ-ள். வீயும் - பறவைகளும், வேங்கையும் - புலிகளும், மந்தியும் - குரங்குகளும், மேதகுவீயும் - மேம்பாடுபொருந்தியமலர்களும், வேங்கையும் - வேங்கைமரங்களும், மந்தியும் - வண்டுகளும், வீழ்பலாக்காயும் - விரும்பப்பட்டபலாக்காய்களும், பால் - தன்பக்கங்களில், அயில் - நீருண்கின்ற, கை - துதிக்கையையுடைய, கயமும் - யானைகளும், கொடு - கொண்டு, காயும் - சுடுகின்ற, பாலையில் - பாலைநிலத்தில், வந்துகலந்தது - வந்துகூடிற்று. எ-று.

அயில் ஐயிலெனப் போலியாய் வந்தது. (கசு)

தேரு மாறுண ராச்சின வேடர்பேய்த்
தேரு மாறுமுட் டேறரும பாலையில்
ஊரு மாதரி யாரையு முந்திமான்
ஊரு மாதரி தாடொழு துற்றதே.

இ-ள். தேருமாறு - தெளியும்வழியை, உணரா - அறியாத, சின வேடர் - கோபத்தையுடையமறவர், பேய்த்தேரும் - கானலையும், ஆறும் - வெள்ளத்தையும், உள் - உள்ளே, தேறரும - பருத்தறிதல்கூடாத, பாலையில் - பாலைநிலத்தில், ஊரும் - அங்குள்ளஊர்களையும், மாதரியாரையும் - மகளிர்யாவரையும், உந்தி - தள்ளிக்கொண்டு, மான் - கலைமானை, ஊரும் - நடத்துகின்ற, மாதரி - பத்திரகாளியினது, தாடொழுது - தாளை வணங்கி, உற்றது - பொருந்திற்று. எ-று. (கஎ)

இறவங் கோங்க மிருப்பையின் பூந்துணர்
இறவங் கோங்க வெரிமின் மினியெனப்
புறவ மேய்ந்த சுரம்விட்டுப் போய்ச்செழும்
புறவ மேய்ந்தது பூம்புன லாறரோ.

இ-ள். அங்கோங்கம் - அழகியகோங்கினுடையவும், இருப்பையின் - இருப்பையினுடையவும் பூங்கொத்துகள், இற - கெடவும், இறவு - இருமீன்கள், அங்கு ஓங்க - மேலெழவும், எரி - நெருப்பு, மின்மினியென - மின்மினி போலத்தோன்றவும், புறவமேய்ந்த - புறாக்கள் மேய்ந்த, சுரம்விட்டு - பாலைநிலத்தைவிட்டுப்போய், செழும் - செழித்த, புறவம் - முல்லைநிலத்தில், ஏய்ந்தது - பொருந்தியது, பூம்புனலாறு - அழகியநீரையுடைய ஆறானது. எ-று. (கஅ)

ஆடு மாசுரை யாவினை யாழநீர்
ஆடு மாசுரை யாவினை யோடவே
கோடு குத்திக் குலைத்தது கொன்றையின்
கோடு குத்திக் குலைத்துணர் வாரியே.

இ-ள். ஆடும் - முழுகுதற்குரிய, மாசுஉரையா - குற்றஞ்சொல்லப்படாத, இடையாழம் - நடுவாழத்தையுடைய, நீர் - நீரானது, ஆடும்-ஆடுகளும், மா - பெரிய, சுரையா - கறவைப்பசுக்களும், விடை - எருதுகளும், ஓட - அஞ்சியோடும்படியாக, கொன்றையின் - கொன்றைமரங்களின், கோடு - கிளைகளை, உகுத்தது - முறித்தது, இக்குலை - இக்காய்க்கொத்துகளையும், வாரி - சேர்த்துக்கொண்டு, கோடு - கரைகளை, குத்தி - மோதி, குலைத்து - அழித்தது. எ-று. (கக)

அண்டர் தோயலை வாரி மராவழீஇ
அண்டர் தோயலை வாரியிற் சார்ந்தணி
கொண்ட லைத்தரிக் குங்குருந் திற்கலை
கொண்ட லைத்தரிக் கொத்த குடிஞையே.

இ-ள். அண்டர் - ஆயரது, தோயலை - தயிரை, வாரி - கொள்ளையிட்டு, மரா - மராமரத்தை, அழீஇ - அழித்து, அண்டர் - தேவர்கள், தோய் - மூழ்காநின்ற, அலை - அலைகளையுடைய, வாரியில் - கடலின்கண்ணே, கடல்போல்சார்ந்து - கூடி, அணி - அலங்கரிக்கப்பட்ட, கொண்டலை - மேகத்தை, தரிக்கும் - தரிக்கின்ற, குருந்தில் - குருந்தமரத்தில், கலைகொண்டு - ஆய்ச்சியராடைகளைக்கொண்டு, மான்களைத் [illegible] அலைத்து - அலைசெய்து, அரிக்கு - திருமாலுக்கு, ஒத்த - ஒத்தது, குடிஞை - அவ்வாறானது. எ-று.

ஒத்தது என்பது ஒத்தவெனக் கடைகுறைந்து நின்றது. (உ0)

உறவ ணங்கு மராவு முழக்கிவான்
உறவ ணங்கு மராவு மொசித்தது
மறைவ ணங்கு மரியை வணங்கல்போல்
மறைவ ணங்கு மரியை வணங்கியே.

இ-ள். உற - மிகவும், அணங்கும் - வருத்துகின்ற, அராவும்-பாம்புகளையும், உழக்கி - வருத்தி, வானுற - மேகந்தவழ, வணங்கும் - வளைந்திருக்கின்ற, மராவும்-மராமரங்களையும், ஒசித்தது-ஒடித்தது, மறைவு-மறைதல், அண் - பொருந்திய, நம் - நமது, குமரியை - கொற்றவையை, வணங்கல்போல் - முன்பாலையில்வணங்கினமைபோல், மறை - வேதத்தினாலே, வணங்கும் - வணங்கப்பட்ட, அரியை - திருமாலை, வணங்கி-முல்லையில்வணங்கி. எ-று. (உக)

ஆவி யன்ன பெடைகலந் தன்றிலும்
தூவி யன்னமுந் துன்னிய நாரையும்
மேவி யின்பம் விடாத நெடும்புனல்
வாவி சூழ மருதம் புகுந்ததே.

இ-ள். உயிரையொப்பான பெட்டையன்றில்களும் ஆணன்றில்களும் இறகையுடைய அன்னங்களும் நெருங்கியிருக்கிற நாரைகளும்

கூடிச்சந்தோஷம்விலகாதிருப்பதான அந்த நெடிதான சரயுநதிப்பிரவாக மானது குளங்கள் சூழ்ந்துள்ள மருதநிலத்திலேசென்றது. எ-று. (உஉ)

வாழை பூக மகிழ்மரு தாசினி
தாழை கேசரஞ் சம்பகஞ் சண்பகவி
ஞாழன் மாதுளை நாகம விந்தகன்
சூழல் சேரத் தொலைந்தது தோயமே.

இ-ள். 'வாழைமரங்கள் - கமுக ---கள் - மகிழமரங்கள் - மருதமரங்கள் - பலாமரங்கள் - தென்னமரங்-- - பூந்தாதுக்களையுடைய சண்பக மரங்கள் - இலவமரங்கள் - குங்குமமரங்கள் - மாதுளமரங்கள் - புன்னை மரங்கள் முதலியவற்றை அந்தப்பிரவாகம் அழித்தது. எ-று. (உங)

பல்கு மே ரயும் பரந்து செறிந்தலக்
கால்கு மோ றுங் கலந்த கடும்புனல்
வால்கு மே ப்பகி ம்புக வான்பட ச்
சேல்கள் பாயுஞ் செழுந்தட மே புக்கதே.

இ-ள். அந்த மருதநிலத்தி னிடங்களெல்லாம் பரவி, அங்கங்கே பொருந்தின அந்த வாய்க்கால்களெல்லாம் கூடின வேகத்தையுடைய ஜலமானது, வாள்கள்தொங்குகின்ற எருமைகள்போய்விழ அந்த அதிர்ச்சியினாலே, ஆகாயத்தளவாக சேற்கெண்டைகள் குதித்துக்கிளறுவதான செழியதடாகங்களெல்லாம் பாய்ந்தது. எ-று. (உச)

வாவி ரேர நிரப்பி மதகினில்
தாவி நீள்கரை சாடி யுடைத்தலை
நீவி வண்டல் கொழித்து நெடும்புனல்
பாவி நீல வயலிற் பரந்ததே.

இ-ள். அப்படிக குளங்களெல்லாம் நிரம்பச்செய்து, மதகுகளிலுமோதி, நீண்டகரைகளையுந் தாக்கியுடைத்து, அலைகளாலே வீசிச்சேறுகளை ஒதுக்கி அப்பெரிய பிரவாகசலமானது எங்கும்பரவிநெடிதாகவயல்களெல்லாம் பாய்ந்தது. (உரு)

வரம்புடைத்துக் கரைந்து மடுக்களில்
குரம்புடைத்துக் குமுதமுங் கஞ்சமும்
கரும்பு மிஞ்சியு மஞ்சளுங் கட்டழித்
தரம்பை யோங்கு படப்பை யழித்ததே.

இ-ள். அந்த வயல்களிலுள்ள வரம்புகளை யுடைத்துக் கரையப் பண்ணி மடுக்களுக்குப்பாய்கிற வாய்க்கால்களையுமுடைத்து, குமுதமலர்களையும் தாமரைமலர்களையும் கரும்புகளையும் இஞ்சிகளையும் மஞ்சள்களையும் கட்டுக்குலையப்பண்ணி, வாழைமரங்கள் உயர்ந்துள்ள மருதநிலத்தூர்களையும் அந்தப் பிரவாகசலம் அழித்தது. எ-று. (உசு)

வரி சேர வுடைத்தழித் தின்கனி
வாரி யோடு வரம்பயின் றோர்தரு'

ஏரி சேர வழிந்துச் சேர்பூம்புனல்
பேரி யாறு பரந்து பெருகிற்றே.

இ-ள். பின்னும் பெரிய குளங்களையெல்லாம் முழுதும் உடைத்துக்கெடுத்து, இனிதான பழவர்க்கங்களையும் வாரிக்கொண்டுசென்று, விளைவுசெய்கின்ற உழவருடைய ஊர்கள் முழுதும் கெடுத்து அகதப்பிரவாக ஜலமானது பெரிய ஆறாகப்பரவிப் பெருகியது. எ-று. (உஎ)

நாடு மேதாறு பாய்ந்த நீர்புனல்
ஓடு மோதையு மோங்கு கரை
சாடு மோதையுங் கண்டலே வண்டுகள்
பாடு மோதையு மெங்கும் பரந்தவே.

இ-ள். அப்படி அந்தக்கோசலநாடெல்லாம் பாய்ந்தஜலமானது ஒடுகிற சத்தமும் உயர்ந்த பெரிதான கரைகளை உடைக்கின்ற சத்தமும் சோலைகளிலே வண்டுகள் பாடுகிற சத்தமும் எங்கும்பரவின. எ-று. ()

கள்ள லம்பிய வாயுங் களிமகிழ்
உள்ள லம்பிய வுள்ளமுந் தோன்றவே
புள்ள லம்பிய பொய்கைக் கரைதொறும்
மள்ளர் வந்து நெருங்கி மலிந்தனர்.

இ-ள். கள் ஒழுகுகிற வாயும், கள் குடித்ததனாலே சந்தோஷம் உள்ளே அடங்காதிருக்கிற மனமும் வெளியாக, பட்சிகள் கத்துகின்ற குளக்கரைகளிலெல்லாம் உழவர்கள்வந்து நெருங்கிக் கூடினார்கள். எ-று.

அறிவை மயக்கவல்ல மதுவை உழவர்கள் மேலுமேலுங் குடித்தலால், அஃது வாயினின் றொழுகுதலை யறியாது புந்திமயங்கின ரென்பார், "கள்ளலம்பியவாய்" எனவும், மதுவுண்போர் அஃதருந்தாதிருக்கையில் மனச்சோர்வுறுதலும், அருந்தினபின்னர்க் களிகோடலும் இயல்பாதல்பற்றி "களிமகிழ் உள்ளலம்பிய உள்ளந்தோன்ற" எனவும் கூறினர். (உக)

கொட்டு வாங்கிக் குதித்து நிவப்புமண்
வெட்டு வார்சுமப் பார்மிதித் துக்கரை
கட்டு வார்வன் கடிப்பெடுத் துக்கிணை
தட்டு வார்துர கங்கொடு தாங்குவார்.

இ-ள். சிலர் மண்வெட்டிகளைக் கொண்டு சந்தோஷமாய் மேட்டிலுள்ளமண்ணை வெட்டுவார்கள். சிலர் அந்தமண்ணைச் சுமப்பார்கள். சிலர் காலால்மிதித்துக் கரைகட்டுவார்கள். சிலர் வலிதான தோற்கடிப்பைக்கொண்டு அந்த மருதநிலப் பறையைக் கொட்டுவார்கள். சிலர் குதிரைமரங்களைநிறுத்தி வெள்ளமுடைக்காமல் கரையைக்காப்பார்கள்.

முழுவெ ழும்படி மொய்சிறை யிற்கறங்
கெழுவெ றுண்டய லென்ன மிரிந்திட

பழவ ரம்பு புதுக்கிப் பகடுசேர்த்
துழவ ரெங்கு முழுமொலி யோங்குமே.

(இ-ள்.) அப்படி சந்தோஷத்துடனே மருதநிலப் பறையோசையுண்டாகுந் தன்மையால், நெருங்கின இரண்டு சிறகுகளிலுஞ் சுழல்காற்றுத் தோன்றப் பயந்து பக்கங்களிலுள்ள அன்னங்கள் பறந்தோட, உழவர்கள் வயல்களெங்கும் பழையவரம்புகளைப் புதியவரம்பாகச்செய்து எருமைக்கடாக்களை ஏரிலேபூட்டி உழுகிற சத்தம் மிகுந்திருக்கும். எ-று. (௨௧)

வலம்பு ரித்திரள் வாலவெள் வெண்சலஞ்
சலம்பி ளப்பத் தரளம் பிளப்பவுற்
பலம்பி ளப்பப் பதுமம் பிளப்பமீன்
குலம்பி ளப்பக் கொழுச்செலுஞ் சாலெல்லாம்.

(இ-ள்.) வலம்புரிச்சங்கினங்களும் வெள்ளைச்சங்கினங்களும் வெண்மையான சலஞ்சலங்களும் உடைபடவும், அவைகளிலுள்ள முத்துக்களுடைபடவும், நீலோற்பலங்கள் சிதையவும், தாமரைமலர்களழியவும், மீன்கூட்டங்கள் நசுங்கவும், அவர்களுழுகிற நிலங்களினிடமெல்லாம் கலப்பையிலுள்ள கொழுவானது செல்லாநிற்கும். எ-று. (௨௨)

ஒருபொ ழுதுந் தனைவேர றுக் கின்றகோல்
அரும்பொ ழுதுபொ ழுதாக வரப்பிநீள்
கரும்பொ ழுத்து நடக் கடாவடித் தெங்கணும்
பரம்ப டிப்பவர் பல்கோடி யே.

(இ-ள்.) இரும்பாலாகிய ஒருமரத்திலே ஒடித்தாற்போலிருக்கிற ஏரிற்பூட்டின எருமைக்கடாக்களை, அடித்தோட்டுகிற கோலானது அரிதான தூள்தூளாக அதட்டி ஓட்டி, பின்னர் நெடியகரும்பை ஒடித்துக் கோலாகக்கொண்டு அந்த எருமைக்கடாக்களை அடித்தோட்டி, எவ்விடத்திலும் பரம்படிப்பவர்கள் கணக்கில்லாத கோடிபேர்கள். எ-று. ()

கரும்புங் காவியுங் கழுநீரு மாம்பலும்
அரும்புஞ் சேம்பு மலவனு மாமையும்
சுரும்பு நந்துஞ் சுரிமுக மூஞ்செழும்
பரம்பு தோறும் படிந்து நெரிந்தவே

(இ-ள்.) கரும்புகளும் காவிமலர்களும் தாமரைமலர்களும் செவ்வாம்பல் மலர்களும் அருகே முளைத்திருக்கிற நீர்ச்சேம்புகளும் நண்டுகளும் ஆமைகளும் வண்டுகளும் நத்தைகளும் சங்குகளும் அந்தச்செழுமையான பரம்புமரங்களின் கீழெல்லாம் அமிழ்ந்து நசுங்கின. எ-று. (௨௪)

சாலெல் லாந்தர ளத்திரள் மள்ளர்தங்
காலெல் லாங்கம லக்கடி கார்க்கடா
மேலெல் லாம்பொழி வேழத்தின் சாறுதன்
வாலெல் லாம்பல மாமலர் மன்றமே.

இ-ள். உழுகிற படைச்சாலெல்லாம் முத்துக்கூட்டங்கள் கிடக்கும், உழுகிறவர்களுடைய கால்களெல்லாம் தாமரைமலர் வாசமாயிருக்கும். கழுத்த எருமைக்கடாக்களின்மேலெல்லாம் அவற்றை அடிக்கிற கரும்பின்சாறொழுகுவதாயிருக்கும். அந்த எருமைக்கடாக்களின் வால்களிலெல்லாம் பலவித மலர்வாசமாயிருக்கும். எ-று. (௰௫)

போரடுத்த விதியவன் போன்றுமுன்
றாரடுத்தவ னூர்தியென் றெண்ணியே
எர [illegible] பிருசிறை யுங்கொடு
* மாரடித்திப் புள்ள மன்னமே.

இ-ள். பொருதுதல் செய்த பிரமாவானவன் சிவனுக்கு அஞ்சுதல்போல, திரிபுரத்தை யெரித்த சிவபெருமானுடைய வாகனமென்று தெரிந்து உழவர்கள் ஏரிலே பூட்டின எருதுகளை அடித்தோட்டும்போது இவ்வன்னங்கள் இரண்டு சிறகுகளாலும் தமது மார்பிலேபட அடித்துப் பறந்தோடுவனவாயிருக்கும். எ-று.

அன்னங்கள் பயந்தோடுவனவற்றை, தம்மை யூர்கிற பிரமனை வென்ற சிவபெருமானுடைய வாகனம எருதாகையால் தங்களையும வெல்லுமென்று கருதினதாகக் கூறியது தற்குறிப்பணி. இங்குப் பொருதல் செய்தவென்பது சிவபெருமானுக்கு நிகராதலை. (௰௬)

நன்றுறைத்தட நாண்மலர்த் தாமரைப்
பன்றுறைக் கதப் பகட்டின் பதக்குளம்
பொன்றுறைப்பொடி யிடமற வெங்கணும்
பொன்னுரைத்த நிறத்தகற் போன்றவே.

இ-ள். நல்ல துறைகளையுடைய தடாகங்களிலே தினந்தோறும் பூத்த தாமரை மலர்களிலுள்ள பொன்னிறமான பராகப்பொடிகளை பொருந்தியிருப்பதனாலே, பற்களிலே துறைகளையுடைய எருதுகளின கால்களிலுள்ள குளம்புகளுக்கு யாது நிகர்சொல்லத்தக்கது என்னில், அந்தக் குளம்புகள் முழுதும இடமில்லாமல் எவ்விடத்திலும் பொன்னையுரைத்த நிறத்தோடுகூடியிருக்கிற உரைகல்லை ஒத்திருக்கின்றன. எ-று.

தொக்க வேதியர்க் குந்துற வோர்கட்குந்
தக்க தானந் தருபவர் போலவே
பக்க நோக்கிப் பதமறிந் தெங்கணு
மிக்க செந்நெலும் வெண்ணெலும் வித்தினார்.

இ-ள். ஒருசேரக்கூடின பிராமணர்களுக்கும், சன்னியாசிகளுக்கும் தகுதியான தானத்தை வாரிவாரிக் கொடுக்கிறவர்கள்போல, நாலுபக்கங்களிலும் பார்த்து அவ்விடங்கள் விளைவாகிற காலபக்குவந்தெரிந்து எவ்விடங்களிலும் தகுதியான செந்நெற்களும வெண்ணெற்களும்விதைத்தார்கள். எ-று. (௰௭)

* மார்பு — மார் என விகாரமாயிற்று.

இறவு பாய விருங்கதலிக் கனி
மறவி பாய்வருக் கைக்கனி மாங்கனி
பிறவும் வாய்விண்டு பீறி யொழுகுதேன்
நறவு பாய்ந்திட நாறு வளர்ந்தவே.

இ-ள். தேன்கூட்டிலுள்ள தேனவழிந்து பாய்தலினாலும், பெரிதானவாழைக்கனி - தேனொழுகுகின்ற பலாக்கனி-மாங்கனி முதலான மற்றைக் கனிகளும் வாய்வெடித்து உடைந்து சிந்துகின்ற தேன்கள் பாய்தலினாலும் அந்த நாறுகள் வளர்ந்தன. எ-று. மறவி-கள். (௫௧)

சேறு தோன்றுநந் தெழுந்தடந் தென்கரைத்
தூறு தோன்றிய சோடுனற் றேன்றுவை
மாறு தோன்றுவரைப்பாழைக் கப் பெரும
பாறு தோன்றுவ போன்றன பாலெல்லாம்.

இ-ள். நீசசேமபுகள் முளைத்திருக்கிற செழுமைதங்கிய அகன்ற குளக்கரையிலுள்ள மதகின் துவாரம் நிரம்ப வருகிற நீர்த்தோற்றமானது; மூங்கில்கள் முளைத்திருக்கின்ற மலையின் குகையிலிருந்து பெரும் பாம்பு வருகிறதுபோல் மதகுகள்தோறும் காணப்படுகின்றன. எ-று. ()

இரவை வென்று விருண்ட செழுங்குழல்
அரவை வென்று வகலல் மலகுல்லெங்
கரவை வென்று கயறகண் கடைசியர்
குரவை வென்ற குரைகட லார்ப்பையே.

இ-ள். இருளைச் செய்ப்பதான இருண்டிருக்கின்ற செழுமையாகிய கூந்தலையும், சர்ப்பபடத்தை வென்றதான அகன்ற அரைநூல் மாலையைக்கொண்ட அல்குலையும், வெவ்விய களவைச் செய்ப்பதான கயல்போலும் கண்களையுமுடைய உழத்தியாகிய கைகோத்தாடுகிற சத்தமானது ஒலிக்கின்ற கடலின் முழக்கத்தை வென்றது. எ-று.

இருண்ட செழுங்குழல் இரவைவென்றன. அகலணியல்குல் அரவைவென்றன. கயற்கண் வெங்கரவைவென்றன. கடைசியர் குரவை குரைகடலார்ப்பை வென்றன எனக. (௫௨)

செவ்வ ணாந்திகழ் சீறடி மென்முகங்
கைவ்வ ணஞ்செழுந் தாமரை காவியி
னவ்வ ணமலர்நீ வாயரக் காமபனமற்
றெவ்வ ணாங்களை கொய்குவ ரேழைமார்.

இ-ள். சிவந்த நிறமாக விளங்குகின்ற சிற்றடியையும், மிருதுவான முகத்தையும், கையையுடனிறத்தாலே செழுமையான தாமரைமலர்கள் ஒத்திருக்கின்றன. நீலமலர்களின் நிறமானவை கண்களை ஒத்திருக்கின்றன. வாயைச்செவ்வாம்பல்கள் ஒத்திருக்கின்றன. இப்படியிருப்பதனாலே அந்த உழத்தியர்கள் எவ்வாறு களைபறிப்பார்கள்? எ-று.

[illegible] (௫௪)

வாலின் மென்களை பறிக்குங் கடைசியர்
பகைநெடுங்கண் சலிலத்திற் றோன்றலால்
மயல்விளைந்து மயங்கிடு மள்ளர்தாம்
கயல்க ளென்று விடுப்பர் பறிகளே.

இ-ள். அந்த வயல்களிலே மெல்லிதான களைகளைப் பிடுங்குகிற உழத்திகளுடைய வெறுப்பொருந்திய நெடிய கண்களை நீரிலே தோன்றுகிறதினாலே ஆசையுண்டாகி மயங்கின உழவர்கள் அந்தக் கண்களின் நிழல்களை மீன்களென்று நினைத்து ஒவ்வொரிடங்களிலும் பறி கட்டினார்கள்.

தம்மைக்காணும் ஆடவர்களுடைய மனதைக் கவருந்தன்மையையுடைய மாதர் தங்களுக்கியல்பா முண்மைபற்றி "கயனெடுங்கண்" என்றார். பறி-மீனைப் பிடிக்குங் கருவி. (௪௯)

சேலி ருப்புனற் பேர்சல நாயகற் கூடிநாள்
சூலி ருந்து துவண்டசைந் தீன்றபின்
பாலி ருந்து பசந்து பழுத்தசெந்நெல்
சாலி கற்பினர் போற்றலை சாய்த்தவே.

இ-ள். மீன்களையுடைய பெரிதான சலமாகிய நாயகனைக் கூடிப் பின்பு கர்ப்பங்கொண்டு துவளுதலாய அசைந்து நெல்லாகிய கருவைப் பெற்றுப் பாலுங்கொண்டு பசியநிறத்தை யுடையனவாயப் பழுத்து விளைந்த செந்நெற்கள் பதிவிரதைகளைப்போற் றலைவணங்கின. எ-று.

தோட்டு வார்நறைச் சூழ்வயல் சோர்வொரீஇ
பூட்டு வார்கதிர் வாள்பல சங்கினிற்
றீட்டு வார்மலர்ச் செந்திரு காணுறல்
நீட்டு வாரென நெல்லரி வார்களே.

இ-ள். பூவிதழ்களினின்றும் ஒழுகுகின்ற தேனையுடையவதான வயல்களிலே மள்ளர்களிளைப்பில்லாமல் கைப்பிடியிலே கோத்திருக்கிற நீண்ட ஒளியையுடைய அரிவாள்களைக் கர்ப்பங்கொண்டிருக்கிற சங்குகளிலே தீட்டிக்கொண்டவர்களாய், தாமரைமலரிலுள்ள லட்சுமிதேவி பார்க்க அவளுக்குமுன்னே (வளையலாக அணிந்துகொள்ளச் சங்குகளை அறுத்து) கைகளை நீட்டிக்கொடுக்கிறவர்களைப்போல வளைந்த நெற்களை அறுப்பார்கள். எ-று. (௫௧)

சேற்று வார்ந்தசேரக் கொணர்ந்தவைத்
தாற்று வார்களத் தாற்றி னடைந்துபோர்
ஏற்று வார்பக டேறு மிதித்தநெல்
தூற்று வார்குவிப் பார்சுமப் பார்களே.

இ-ள். அவ்வாறு சேற்றில் நீண்டு கிடக்கிற நெற்கதிர்களை யரிந்து ஒருசேரக் கொண்டுவந்து வைத்துத் தலைமேற்சுமப்பார்கள். பின்பு நெற்களத்துக்குவழியாகவந்து போராக உயர்த்துவார்கள். பின்பு மாடுகளை மேலே நடத்தி மிதிப்பார்கள். அப்படி மிதித்துதிர்ந்த நெற்களைத் தூற்

போங்க் காற்றிலே தூற்றுவார்கள். அப்படித் தூற்றின நெல்லைக் குவிப்பார்கள். பின்பு சுமந்துகொண்டு போவார்கள். எ-று. (சசு)

பகடு மட்டறப் பூட்டிப் படுத்தநெல்
சகடு முட்டவிட் டீர்த்துத் தங்குல
மகடு மக்களும் வைகுறும் வாழ்மனை
முகடு முட்ட நிறைப்பர்கண் முற்றுமே.

இ-ள். எருதுகளை அளவில்லாமற்பூட்டி மிதிப்பித்தநெல்லை வண்டிகளில் நிரம்ப ஏற்றி அவற்றை ஒட்டிக்கொண்டுபோய், தங்கள் தங்கள் குலத்து மனைவிகளும் மக்களுமிருக்கிற வாழ்வையுடைய வீடுகளின் முகடு வரையினும் முட்டும்படி நிரப்புவார்கள். எ-று. (சஎ)

நாடு தோறுமிவ் வாறு நடப்பன
காடு தோறுங் களிமயி லாடுவ
வீடு தோறுந் திருவிளை யாடுவ
கூடு தோறுங் கருங்குயில் கூவவே.

இ-ள். காடுகளிலெல்லாம் களிப்பையுடைய மயில்களாடுகின்றன அவர்கள் வீடுகளிலெல்லாம் இலட்சுமிசந்தோஷமாய் வாசஞ்செய்வாள் மரத்திலேகட்டியிருக்கிற கூடுகளிலெல்லாம் கரிய குயில்கள் இருந்துகொண்டுகூவுதல்செய்ய அந்தக்கோசலநாடுமுழுதுமிப்படிநடக்கின்றன

பெடைகி டப்பவும் பிள்ளை கிடப்பவும்
இடைகி டப்ப விளவனச் சேவல்கள்
மடைகி டக்கும் வளைமுத்தை யண்டமென்
றடைகி டப்பன வன்னப் பெடைகளே.

இ-ள். பெட்டையன்னங்களொருபுறத்திலேயிருக்கவும், குஞ்சுகளொருபுறத்திலேயிருக்கவும், இளமையான ஆணன்னங்கள்நடுவேகிடக்கின்றன. நீர்பாய்கிறமடையிலேயிருக்கிற சங்கினது முத்துக்களைத் தங்கள் முட்டையென்று நினைத்து பெட்டையன்னங்கள் அடைகிடக்கின்றன. எ-று. (சகூ)

சாயெ லாய்பரு வச்செழுஞ் சாலியின்
காயெ லாந்தின்று கன்னற் படப்பையுள்
மேய லாவிள மேதிக ளின்கடை
வாயெ லாமுத்து மாலைக ஞாலுமே.

இ-ள். கோரைகள்போல் முழுதும் விளைந்துகிடக்கிற செழுமையான நெல்லுப்பழங்களையெல்லாம் தின்று கரும்புத்தோட்டங்களிலே புகுந்துமேய்வதன்றிலே இளமையான எருமைமாடுகளின் கடைவாயெல்லாம் முத்துக்கோவைகள் தொங்கும். எ-று.

முத்தானது, மதி-மேகம்-சங்கு-சிப்பி-மீன்-நத்து-முதலை-உடும்பு-தாமரை-வாழை-கமுகு-கரும்பு-செந்நெல்-மூங்கில்-யானைக்கொம்பு-பன்றிக்கொம்பு-பகளின் பால்-நாகம்-கொக்கு-நல்லையர் கழுத்து என்னும்

இருபதிடங்களிலும் பிறக்குமென்பதுபிரமாணம். இங்கு, எருமைமாடுகள் கரும்புத்தோட்டத்துட்புகுந்து அதனைத்தின்னலால், கரும்புகளின் கணுக்களில் முளைத்திருக்கிற முத்துக்கள் அவ்வெருமை மாடுகளின் கடைவாய்களில் ஒன்றன்பினொன்றாக வொட்டிக் கோவைபோலும் தொங்குகின்றன வென்றார். (ரு0)

மட்டி லாமட வார்குடை வாவியிற்
பெட்டை யன்னம் பிரிந்து பறக்கவாய்
விட்டு றங்கிடு பார்ப்பினை மென்மலர்த்
தொட்டி லாட்டுந் திரைக ளிற்றுமால்.

இ-ள். அளவில்லாதபெண்கள் நீராடுகிறகுளங்களைவிட்டு அன்னங்கள் தூரமாய் ஓடிப்பறந்துபோக, அப்போது வாயைத்திறந்து கத்துகிற அவற்றின் குஞ்சுகளை, அலைகள்மிருதுவான தாமரைமலர்களையே தொட்டிலாகக்கொண்டு அசைத்துத் தூங்கச்செய்யும். எ-று. (ருக)

பள்ள மேற்பன சக்கனி யூறல்கள்
வெள்ள மேற்கம லத்தலர் மேல்விழ
உள்ள மேற்கமு னுண்ட வவாவியில்
வள்ள மேற்பன போல்வன வாவியே.

இ-ள். மரத்தடியாகிய பள்ளங்களிலே கிடக்கிற பலாப்பழங்களினது தேனூறலானது அங்குள்ளகுளத்து நீர்மேல் மலர்ந்திருக்கிற தாமரைமலரின்மேலே பாயுங் காட்சியானது, முன்னே மனந்திருத்தியாகக் குடித்த குளங்கள் ஆசையினாலே தொன்னைகளை ஏந்துவனபோலிருக்கின்றன. எ-று. (ருஉ)

பூகத் தின்செ ழும்பா ளையைப் புன்கவி
நாகத் தின்பட மென்று நடுங்கியே
பாகத் திற்றின்று விட்ட பலாக்கனி
மேகத் திற்புரை வெங்கதி ரொக்குமே.

இ-ள். கமுகமரத்தினது செழுமையான பாளையைப் புத்தியீனமான குரங்குகண்டு பாம்பின்படமென்று பயந்து ரசத்துடனே தின்றுகொண்டிருந்து விட்டுவிட்ட பலாப்பழமானது, மேகத்திலே மறைகிற சூரியனை ஒத்திருக்கின்றது. எ-று. (ருங)

சேறு பாய்மலர்த் தேனொடு தீங்கனி
ஊறு பாய்வவு மொண்கரும் பட்டதீஞ்
சாறு பாய்வவுந் தத்தமிற் கூடியே
ஆறு பாய்வன வங்கங் கனந்தமே.

இ-ள். நிலத்திலேசேறுண்டாக ஒழுகுகிற பூந்தேனுடனே இனிப்பானபழங்களிலூருகிற தேன்பாய்வனவும்; அழகிதான கரும்பை யாட்டின இனியசாறுகள் பாய்வனவும் தம்மி லொன்றாகக்கூடி ஆறாகப்பாய்வனவாகிய அந்தந்த இடங்களெல்லாம் அநேகமுண்டு. எ-று. (ருச)

மன்றல் தங்கு மலர்களின் மேய்ந்திளந்
தென்றல் வந்து சிந்திய தாதுகள்
குன்றில் வீழ்பொன் மழையுகுப் பூவென்னவே
முன்றிலு மம்மணி மாடமு மொய்க்குமே.

இ-ள். இளந்தென்றலானது வந்து பரிமளந்தங்கிய மலர்களிலே பரவி அங்கே உதிர்த்த பராகப்பொடிகள், மலைகளின்மேலே பெய்கிற பொன்மழைக்கூட்டம்போல் வாசல்களிலும் அழகிய வீடுகளின்மேலும் நிரம்பப்படியும். எ-று. (௫௫)

கலருப் புனைத் தினைக்கிளி யோச்சுவார்
அகல்கவ ணொன்றொ டெறியு மராமணி
பகல்வி ழுங்கள மொப்பன பாரெலாம்
குகனி ருந்த செழுந்தண் குறிஞ்சியே.

இ-ள். முருகக்கடவுள் விளங்குகிற செழுமையான குளிர்ச்சியையுடைய குறிஞ்சிநிலமெங்கும், கெடுதலில்லாத தினைப்புனத்திலே கிளிகளை ஓட்டுகிறவர்களாகிய குறவர்கள் அகன்றகவணிலேவைத்து வீசுகிற நாகரத்தனங்கள் (மேலெழுந்து விழுகிற தோற்றமானது), ஒவ்வொரு சூரியன் மேலெழுகிற காட்சியை யொத்தன. எ-று. (௫௬)

நெடிய நெய்தனி லத்தில வண்டலில்
கொடிய காதலிற் கூட விழைந்திடுங்
கடிய நீலக் கருங்க ணுளைச்சியர்
படியி லேறி வளைகண் முத்தீனுமே.

இ-ள். விசாலமாயிருக்கிற நெய்தனிலத்திலே முத்துக்களொதுங் கிக்கிடக்கிற சேற்றுநிலத்திலிருந்து, கொடுமையான காமத்தினாலே சுழியிட்டுக்கொண்டிருக்கிற பரிமளத்தைக்கொண்ட நீலமலர்போலுங் கரியகண்களையுடையவலைச்சிகள் படிமேலேறிசங்குகள்முத்தைப்பெறும்.

கலைய ளக்குங் கருங்க ணுலைச்சியர்
புலைய ளக்கு நறைக்கும் பொருந்தியே
விலைய ளப்பன வெண்முத்த மேபற
நிலைய ளக்குமப் பரதவர் நெய்தலே.

இ-ள். தருமநிலையை அளவுசெய்திருக்கிற வலையர்களுடைய நெய்தநிலத்திலே, காமநூலை அளவுசெய்து பார்க்கிற கரிய கண்களையுடைய வலைச்சிகள் இழிகுணத்துடனே அளவுசெய்து விற்கிற தள்ளுக்குச் சம்மதமாக விலைக்கு அளவுசெய்து கொடுப்பவை வெள்ளிய முத்துக்களே. எ-று. நெய்தல் கடற்சார்பு. (௫௭)

நிலம்வி ளக்கிடு நித்தில நீலவுற்
பலம்வி ளக்கிடு மையபுனல் பண்பினன்

னலம்வி ளக்கிடு நல்லவர் வாய்மொழி
குலம்வி ளக்கிடும் கோசல நாடரோ.

இ-ள். எல்லா நாட்டிக்கும் சிரேஷ்டமாக விளங்குவதான கோசல நாட்டில், முத்துக்கள் நிலங்களெல்லாம் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும். பசுமையான ஜலங்களிலே நீலோற்பலமலர்கள் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும். நல்லோர்களுடைய வாய்ச்சொற்களிலே பிரயோசனமான நன்மார்க்கங்கள் விளங்குவதாயிருக்கும். எ-று. (ருக)

நாட்டுச்சிறப்பு - முற்றிற்று

ஆக விருத்தம் — எக.

நகரச்சிறப்பு.

கலி விருத்தம்.

மகர தோரண வாயிலு மாற்றிலுஞ்
சிகர மாமதி லுஞ்செறி மாரகழ்
சகரர் வண்புகழ் சாற்று மயோத்திமா
நகர மேன்மை சிறிது நவிலுவாம்.

இ-ள். மகரதோரணங்கள் கட்டியிருக்கிற கோட்டை வாசலும், மதிலுறுப்புகளும், அவ்வுறுப்புகளையுடைய பெரியமதிலுஞ்சூழ, அம்மதிலைச் சூழ்ந்தபெரிய அகழானது, இதுவே சகரர் தோண்டிய கடலென்று சொல்ல, அந்தச்சகரர்களுடைய பெரிய புகழைப் பிரசித்தப்படுத்துவதான அயோத்திமாநகரத்தினது மேம்பாட்டை (இனி எம்மாலே கூடிய வளவுக்) கொஞ்சம் சொல்லத் தொடங்குகிறோம். எ-று. (க)

மாட மாளிகை யும்மடைப் பள்ளியுங்
கூட கோபுர மும்பெருங் கோயிலும்
நாட ரங்கு மணியறச் சாலையும்
பாட லங்கரி வைகிய பந்தியும்.

இ-ள். வீடுகளும் உப்பரிகைகளும் மடைப்பள்ளிகளும் கூடங்களும் கோபுரங்களும் பெரிய அரண்மனைகளும் நடனம்பண்ணுகிற நாடகசாலைகளும் அழகிதான தருமச்சத்திரங்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் நிற்கிற இடங்களும் மிகவுள. எ-று. (உ)

மார னன்னவர் மாமயி லன்னவர்
தார டர்ந்த புயமுந் தனங்களு
நேர டர்ந்து நெருக்கலின் வீழ்ந்தபொன்
னார மின்னுவ வாவண வீதியே.

இ-ள். மன்மதனை ஒத்த புருஷர்களும், அழகிய மயிலையொத்த சாயலையுடைய பெண்களும் ஆகிய இவர்களுடைய மாலைகள் நெருங்கிய

தேர்களும், கொங்கைகளும் நேரேபொருந்தி நெருங்குதலினாலே உதிர்ந்த பொன்னும் முத்தும் கடைவீதிகளிலெல்லாம் விளங்கிக்கிடக் கின்றனவா யிருக்கும். எ-று. (௫)

அன்பு தங்கு மனத்தரிச் சந்திரன்
றன்பு கழ்கொழுந் தோங்கித் தழைத்தல்போற்
பொன்பு ணர்குழலை யார்புலர்த் தும்மகி
லின்பு கைசென் றெழுமுக லொங்குமே.

(இ-ள்.) அன்புதங்கிய மனத்தினையுடைய அரிச்சந்திரமகாராசனுடைய புகழானது கொழுந்துகொண்டு வளர்ந்து தழைப்பதுபோல், பொன் னிறமான தேமலைக்கொண்ட தனங்களையுடைய பெண்கள் கூந்தலைக் காயச்செய்கிறதற்கு மூட்டுகின்ற அகிற்கட்டைகளின் புகையானது ஆகாய முகடெல்லாம் போய்ப்படரும். எ-று. அன்பு - தெய்வபக்தி. (௬)

மேகலை யார்ப்பென வூழி தொடர்ந்தெனச்
சேனை யார்ப்பன தேரொலி யார்ப்பன
வாசி யார்த்துறும வாம்பரி யார்ப்பன
வானை யார்ப்பன வாவண வீதியே.

(இ-ள்.) கடைவீதிகளில், மேகங்கள் முழங்குவதுபோலவும் ஊழிக் காலம் வந்தாற்போலவும் சேனைகளும் சத்திக்கின்றன. தேர்களினொ லியு முழங்குகின்றன. ஆகாயத்தை யளாவிச்செல்வதாய்த் தாவுகின்ற குதிரைகளும் அனுமானிக்கின்றன. யானைகளும் வீறிடுகின்றன. எ-று.

வேத வோதை வியன்கலை யோதையின்
கீத வோதை கிளியோதை யாடுவார்
பாத வோதை பரிபுரத் தோதையாழ்
நாத வோதை நடப்பன நாளுமே.

(இ-ள்.) வீதிகளிலே, வேதகோஷ்டங்களும், பெரிதான கலைஞான வொலியும், இனிய கீதங்களினொலியும், மூங்கிற்குழல்களினொலியும், ஆடு கிறவர்களுடைய காலிலுள்ள சதங்கைகளினொலியும், சிலம்புகளினொலி யும், வீணையிலுண்டாகின்ற கானவொலியும் நாள்தோறும் உண்டாகிக் கொண்டே யிருக்கின்றன. எ-று. (௮)

கிள்ளை பாடுவ கீதங்கள் சாரிகைப்
பிள்ளை பாடுவ வேதம் பிராமணர்
தெள்ளி பாடுவ ரின்னிசைக் கோதையர்
வள்ளை பாடுவர் மன்னவன் வண்மையே.

(இ-ள்.) கிளிகள் பாட்டுகளைப் பாடுகின்றன. நாகணவாய்ப் புட்கள் மழலைசொற்களைப்போற்பேசுகின்றன. பிராமணக்கூட்டங்கள் வேதங் களைப்பாடுவார்கள். இனிதான இசையினையுடைய பெண்கள் அரிச்சந் திரமகாராஜனுடைய உதாரணங்களை வள்ளையென்னும் பிரபந்தத்தில் அமைத்துப் பாடுவார்கள். எ-று

வள்ளையென்பது, உலக்கை யோச்சித் தந்தலைவன் வளங்கூறி மகளிர் பாடுவது. (எ)

கூடல் மேலோங்குவ கோதையர் யாவர்க்கும்
ஊடல் மேலோங்குவ தவ்வை யொருத்திக்கு
ஆடல் மேலோங்குவ கண்ணுளர்க் கன்றன்றும்
பாடல் மேலோங்குவ நித்தலும் பாணர்க்கே.

இ-ள். (அவ்வயோத்திமாநகரத்திலுள்ள) பெண்களெல்லோருக்கும் எப்போதுந் தத்தம் நாயகருடனே கூடுதல் அதிகமாயிருக்கும். மூதேவி ஒருத்திக்கு மாத்திரம் (அந்நகரின் சௌக்கியமில்லாமையா லுண்டாகிய) பிணக்கே அதிகமாயிருக்கும். நாடகிகளுக்கு அந்தந்த நாள்கடோறும் ஆடுகிறதொழிலே அதிகமாயிருக்கும். பாணர்களுக்கு நாடோறும் பாடுகிற தொழிலே அதிகமாயிருக்கும். எ-று. பாணர்-புகழ்ந்து பாடுவோர்.

பொற்பராகக் கர்ப்பூர பராகச்செம்
பற்பராக பயோதர வேசையர்
விற்பராக மிராவிடி யன்முதற்
கற்பராக நாடகங் கானமே.

இ-ள். பொன்னிறமான சந்தபொடிகளும், பச்சைக்கர்ப்பூரத் தூள்களும், சிவந்த பதுமராக மணிமாலைகளுங் கொண்ட கொங்கைகளையுடைய வேசையர்கள் தங்கள்தேகத்தை (இச்சித்த புருடர்களுக்கு) இராக்காலமுழுதும் விலைக்குவிற்பார்கள், இராகங்களும், அந்த நடனத்துக்கேற்ற பாடல்களும் விடியற்காலத்துக்கு முன்னே கற்றுக்கொள்வார்கள். எ-று. (௯)

எம்பி னண்ணி யிருந்தன யாவையும்
வம்பி னென்ன வழைப்பது மானவே
விம்மி நின்ற வியன்கொடி யெங்கணுந்
தம்பி னின்று நுடங்கித் தயங்குமே.

இ-ள். அவ்வயோத்திமா நகரத்தார்களுடைய வீடுகளின்மேலெல்லாம் மிகுந்து நிற்கின்ற சிறந்த கொடியாடைகளானவை, தமக்குள் ஓங்கிநின்று, எங்களிடத்திலே சேர்ந்திருக்கிற எல்லாப் பொருள்களையும் (ஆசையால்) கொள்ளவாருங்கள் என்று கூப்பிடுவதுபோலத் துவண்டு விளங்கும். எ-று. (௧௦)

முன்னை மாதவத் தான்முழு துக்குநல்
லன்னை யாமரிச் சந்திரன் றன்னைமா
லென்ன மேல்வளை நீண்டிய பாற்கட
றன்னை யொத்த தவளக் கொடிகளே.

இ-ள். வெள்ளைக் கொடிகளானவை, பூர்வத்திலேசெய்த பெரிய தவத்தினாலே எல்லாப்பொருள்களுக்கும் நல்ல தாய்போன்ற அரிச்சந்

திரமகாராஜனை விஷ்ணுவென்று நினைத்து மேலேசூழ்ந்துபர்வின பாற்கடலை ஒத்திருக்கின்றன. எ-று.

> திருந் நோக்கியாற் சித்திரப் பாவையை
> பொருந் நோக்கிய வன்பரை வல்லியர்
> உருக நோக்கிய மடவியர் பிணைக்குயிர்
> பருக நோக்குந யமனைப் பழிக்குமே.

இ-ள். (அநேகந்த வீடுகளில்) பிணைக்குநோக் குடையதா எழுதியிருக்கிற சித்திரப்பிரதிமைகளை, நயகளையணைக்க நோக்குவதுபோல் அணைக்கப்பார்க்கின்ற நாயகர்களை, கொடிபோலும் இடைகளையுடைய பெண்கள் மனமுருகப் பார்க்கின்ற பிணைக்குப் பார்வையானது, உயிரைக் கொள்ளகொள்ளப்பார்க்கின்ற யமனைப் பழிக்கும். எ-று.

திருக நோக்கியலாவது, முறுக்கிய முகத்தோடு பிணைக்குப் பார்வை தோன்ற விருத்தல். (௪௨)

> பரவினா னிங்குலி சத்தவன் முன்னா ளோர்க்
> கரணாலெங்கிரி சந்திர னொருவனா
> சரணமென் றடைந்த வரையீட்டம்போற்
> றிரவினா நெடிய தேரணி நிற்குமே.

இ-ள். மாறுபாட்டையுடைய நீண்ட வசிராயுதத்தைத் தாங்கிய இந்திரனுடைய மூனுவதான சண்டைக்கு, நம்மைத் துன்பநேராவண்ணம் காப்பவன் ரட்சகனான அரிசசந்திர மகாராஜனே யாமென்று அடைக்கலமென்று வந்திருக்கிற பெரிய மலைக்கூட்டம்போல், திரட்சியாய் நீண்ட குதிரைகள் கட்டிலதான தேரின் வரிசைகள் நிற்கும். எ-று.

பொன்னுட்டை கிறைவனுகிய இந்திரன், முன்னொருகால் தன் கைப்படையாகிய வசிராயுதத்தினுல் மலைகளின் சிறகுகளைச் சேதித்தனனுதலின், அன்னேன் மீண்டு மச்செயலை விளைப்பானென்னும் பீதியால் வரைகள் அரிசசந்திரனைச் சரணடைந்ததுபோலத் தேரின் வரிசைகள் நிற்கின்றனவென்னும் பொருள் தோன்ற இச்செய்யுளிற் கூறியது, அத்தேர்களினது உயர்ச்சியும் திரட்சியும் வியந்து கூறியபடி என்க. (௪௩)

> ஏம சாலையு மின்னிசைச் சாலையு
> மோம சாலையு மறச சாலையுந்
> தூம சாலையுந் தெரிவையர் மாதவக்
> காம சாலையு மெண்ணக் கில்லவே.

இ-ள். திரவியங்க ளிருக்கிற சாலைகளும், இனிய இசைநூல் கற்கிற சாலைகளும், ஓமம்பண்ணுகிற சாலைகளுடனே - தருமசத்திர சாலைகளும், புகைகள் இருகிற சமையற்சாலைகளும், பெண்களுடைய மிகப் பெரிதான காமானுபவம் பண்ணுகின்ற சாலைகளும் அநேகமிலே அளவில்லை. எ-று. (௪௪)

அறமிருக்கு மனத்து ளனைவர்க்குந்
திறமிருக்கும் புயத்திற லேருழை
நிறமிருக்கும் படையில் கனங்கனின்
மறமிருக்கும் மைந்தர் கண்களிலே.

இ-ள். அந்நகரமாக்களுடைய மனத்திலே தருமமே குடிகொண்டிருக்கும். தோள்களில் சாமாத்தியமே நிலைகொண்டிருக்கும். ஆயுதங்களினிடத்திலே சூரிகாந்தியே நிலைபெற்றிருக்கும். பெண்களுடைய கண்களிலே பிணங்குங் குணமே பிராப்தமாயிருக்கும். எ-று. (சரு)

கொட்டி மன்னன் கார் முழுக் கேழு
பட்டி மேக்கமன் வானவக் கலைய
வட்டுண் பாரன்றி யாருமில் வையமா
விட்டிருக் குறைய பெண்ணிற்ற மீங்கமே.

இ-ள். அந்த அரிச்சந்திரமகாராசனை அரசாளுகையைத் தொடங்கி. பிரகாசங்கொண்ட திருமுடிசூடிக்கொண்டிருக்குமளவும் எக்கமென்பது அந்த ஒளியால்மிக்க பட்டணத்துக்கு இல்லை. சமைத்துண்கிறவர்களேயல்லது, பிசைக்கு வீருகிறவாக ளில்லாமையினாலே, பிச்சையிட்டுண்ணுதற் குறையேயுண்டென்பதான இவ்வகையொன்றுமே அந்தப் பட்டணத்திலுண்டு. எ-று. (சசா)

கற்றிடுங் கொலைக் கண்ணற் காமுகர்
முற்றிடும் மையு மோட்டுழ லுங் கொங்கையார்
இற்றிடும் மருங் கென்னு மிடும்பையாம்
மற்றிடும்பையம் மம்மா நகர்த்தில்லையால்.

இ-ள். எப்போதும் கொலைத்தொழிலை கற்றுள்ள பெண்களின் கண்களைக்கண்டு காமுகரான புருஷர்கள் இரம்பக்கொள்ளுகிற துன்பமும், உயர்ந்த இளமைப்பருவத்தையுடைய கொங்கைகளின் கனத்தாலே இடையானது ஒடிந்துபோகுமென்பதான துன்பமுமே அந்நகரில் உண்டேயன்றி, வேறு துன்பம் அவ்விடத்திலில்லை. எ-று. (சஎ)

இபமருப்பெனக் கொங்கை சுமந்திடை
தபமுரிந்திடுந் தங்குதன் றிகெனு
அபய பாதத்துக் கொம்பொற் சிலம்பிடு
அபயமன்றி யபயம் பிறிதில்லையே.

இ-ள். யானைக் கொம்பு போல்வனவான கொங்கைகளைத் தாங்கி இடையானது கெடுதலாக ஒடிந்துபோகுமதகுதியானதல்ல இதுவென்று இரண்டு கால்களுக்கும் அழகிதான பொனனாலாகிய சிலம்புகளிட்டு ஒலிப்பதான அபயக்குரலேயல்லாமல் அங்கு வேறு அபயக்குரலில்லை.

அபயக்குரல்-பயமில்லாமையை வேண்டுங் குரல். (சஅ)

நிறையுந் தாமரை நீட்டத்தி னற்புனற்
சிறையு முன்றிச் சிறைபிறி தில்லையால்

பிறையு மென்முலைப் பேதையர் சிற்றிடைக்
குறையு மன்றிக் குறைபிறி தில்லையே.

இ-ள். மாட்சிமைதங்கிய தாமரைமலர்களினிட்சியினையுடையநல்ல நீர்க்குளங்கள் முதலானவைகளுக்குச் சிறைசெய்வதேயன்றி, வேறு சிறைசெய்வதில்லை. சந்திரப்பிறையும், மெல்லியதனங்கள்வாய்ந்தபெண்களினுடைய சிறிய இடைகளும தேயுமேயல்லது வேறுதேய்வில்லை. ()

சிறைசெய்தல் - காவல்செய்தல். (௧௧)

பொருந்தி பாவும் புலியும் புனலுட
னருந்தி வாழ் பொருநுறை யன்றியொற்
பருந்து மைங்கிளி யும்மொரு பஞ்சரத்
திருந்து வாழ் மிரவும பகலுமே.

இ-ள். ஒருதுறையிலே மானுமபுலியுந் தண்ணீரைச்சேர்ந்து குடித்துக கூடிவாழ்வதாயிருக்கும். பருந்தும பசைகிளியும் இரவும் பகலும் அன்புடனே ஒருகூட்டிலே கூடியிருந்து வாழ்வதாயிருக்கும். எ-று. ()

பொருளுமம வேத புராணமும புந்தியிற்
றெருளுந் தானந் தியாகமும யாகமு
மருளில் மாதவ மும்பொறை யும்மறிவிச்
சருளுந் தோன்று மந்நகர் தன்னிலே.

இ-ள. அந்தநகரத்திலே, அர்த்தங்தெரிதலும், வேதபுராணங்கள் பாராயணஞ்செய்தலும், அதனாலே புத்தியிலே தெளிவுடைத்தாயிருத்தலும், தானங்கொடுத்தலும, தியாகஞ்செய்தலும், யாகங்கள் பண்ணுதலும், மயக்கமில்லாத பெரிய தவங்களசெய்தலும், சமபத்துக்கொண்டிருத்தலும், சிவகாருணியமுண்டாயிருத்தலுமேவிளங்கிக்கொண்டிருக்கும்

மேற்படி வேறு.

முத்திரு நாயக்குனிரை யாயிர மணித்தூண்
பத்திகளு மத்தொகையா மையம்பொனுறு கோயிற்
சித்திர மணித்தவிசின் முத்தணி செழுமபொற்
சத்திர நிழற்றவரி சந்திர னிருந்தான்.

இ-ள் அப்படிப்பட்ட திருநகரத்திலே வரிசையாக ஆயிரம் ரத்நத் தூண்களுள்ள மண்டபவரிசைகளும, அந்த ஆயிரமாற்றுப் பசும்பொன்னாலேசெய்திருக்கிற அரண்மனையுமாக அமைந்திருப்பதி லநேக சித்திர விசித்திரங்களாக ரத்நங்களபதித்திருக்கிற சிங்காசனத்தின்மேலே முத்துக்களாலே அலங்கரித்திருக்கின்ற செழுமையுடைய பொன்மயமான பூச்சக்கிரக்குடை நிழல்செய்ய அதனகீழே அரிச்சந்திரமகாராசன் கொலுவிருந்தான். எ-று. (௨௨)

என்னதிம் தென்னதிம் தென்றிருகை கூப்பி
மன்னவ ரிடுத்திறைகள் வந்தினி தளப்பத்

துன்னுமறை யோதுவர்பலர் சோதிட முரைப்பர்
மன்னுகவி வாணர்பலர் மங்கல மியம்பர்.

இ-ள். ஒருபுறத்திலே, என்னது இவ்வளவு, என்னது இவ்வளவென்றுசொல்லி இரண்டுகைகளையுங் குவித்துக்கொண்டு அரசர்கள் கொடுக்கவேண்டிய பொருள்களைக்கொண்டுவந்து சந்தோஷமாக அளவு செய்துகொடுத்துக்கொண்டிருக்கவும், ஒருபுறத்திலே நெருங்கின வேதப்பிராமணர்கள் பலரும்வந்து பஞ்சாங்கமுதலான பொருத்தங் கணித்துத் தங்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கவும், மற்றொருபுறத்திலே கலைபெற்ற கவிவல்லவர்கள் பலருங்கூடிச் சுபமான கவிகளைப் பாடவும். எ-று.

இதுமுதலான பத்துப்பாடல்கள் குளகம். (௨௩)

முந்தைய ரவிக்குல முதற்பழமை மேவி
வந்தகுல மந்திரிகள் மன்னர் மிகச் சூழ
சந்திர முகத்தமனி யங்கன தனத்தார்
சுந்தர மடந்தையர் சுழற்றிப் பணிமாற

இ-ள். பழமையான சூரியகுலந் தோன்றியதுமுதல் பிரதானமான சிறப்புடனேகூடி வந்திருந்துள்ள சிரேஷ்டகுலத்தினர்களும், மண்டலீகர்களும் ஒருபுறத்திலே சூழ்ந்திருக்கவும், இருபக்கத்திலும் சந்திரன்போலும்முகமும், பொன்மலைபோலும் கனமான தனங்களுடைய சௌந்தரியமுள்ள பெண்கள் வெண்சாமரங்களைச் சுழற்றிச் சுழற்றி வீசுகிற செய்கைகள் மாறிமாறி நடந்துகொண்டிருக்கவும். எ-று. (௨௪)

ஆடக மணிக்கடக கைத்தல மணிந்த
மாடக முறுக்குறு மடந்தையர்கள் பாட
பாடகப் பதப்பரி புரத்தொலி யெழப்ப
நாடக மடந்தைய ரசைந்து நடமாட.

இ-ள். பொன்னினாலேசெய்து ரத்தினங்களைப்பதித்திருக்கிற கங்கணங்களணிந்த கைப்பதியம் முறுக்காணிகளை முறுக்கி மடந்தைப்பருவப்பெண்கள் பாடிக்கொண்டிருக்கவும், ஒருபுறத்திலே பாடகங்களணிந்த கால்களிலே சிலம்போசைகள்கிளர நடனஞ்செய்கிற பெண்கள் அசைந்தசைந்து நடனஞ்செய்யவும். எ-று. (௨௫)

ஆகமிசை தங்குமணி யாரமு மவற்றின்
பாகமிசை சோதிவிரி பன்மணியு மின்னக்
கோகனக மங்கையொடு கொற்றவையு மம்பொன்
வாகுவல யங்களு மணிப்புய மிலங்க.

இ-ள். மார்பின்மேலே தங்கியிருக்கிற ரத்னமாலைகளும்முத்துமாலைகளும், அவைகளின் நடுவேசோதிகளைப் பரப்புகின்ற பலவகை ரத்னங்களும்பளபளென்னவும், செந்தாமரை மலரிலிருக்கிறலட்சுமியும் வீரலட்

"குளகம் பலபாட் டொருவினை கொள்ளும்" என்பது சூத்திரம்.

சுமியும் அழகிதான பொன்னாலாகிய அழகுகொண்டகேயூரங்களும் அழகிய தோள்களிலே விளங்கவும். எ-று. (உ௬)

சோமனை முடித்த நாதன் பராபரஞ் சுடராக
காமனிவ னென்னவொளிர் காயழகிலங்க
மாமகர குண்டல மணித்திறலில் வீசச்
சேமவுடை வாளரு திருக்கையி னிலங்க.

இ-ள். சந்திரனைச் சடைமேற் சூடிக்கொண்டிருக்கிறபார்வதிநாயகனை பரமசிவனாலே எரிக்கப்படாத மன்மதன் இவன்றானென்றுசொல்லும்படி பிரகாசிக்கிற பேரழகு விளங்கவும், பெரிய மகரகுண்டலங்கள் ரத்னங்களினுடைய சிறந்த காந்திகளை வீசவும், உயிர்க்காவல் செய்கிற உடைவாளானது திருக்கையிலே விளங்கவும். எ-று. (உ௭)

முடிப்பாடு கரத்தவர் பத்தொடு பூசு நீற்று
பொடிப்பட வடுப்படு கறுப்புநுதல் பொங்க
முடித்தலை பரத்திசை முகத்தரச ருய்த்த
வடுப்படு கறுப்பிரு மலர்க்கழல் விளங்க.

இ-ள். உடுக்கைதங்கின கையையுடைய சிவனடியார்களை வணங்கி, விபூதி தூளிசந்தோன்ற வடுவாகிய கறுப்பானது நெற்றியிலே விளங்கவும், எட்டுத்திக்குகளிலுமுள்ள அரசர்கள் கிரீடமணிந்த தலைகள்பட (அரிச்சந்திரமகாராசன் பாதங்களில்வீழ்ந்து) வணங்குதலினாலே, (அக்கிரீட) வடுவாகிய கறுப்பு இரண்டு மலர்போலும் பாதங்களில் விளங்கவும். எ-று.

அரிச்சந்திரமகாராசன் சிவனடியாரிடத்தும், எல்லாப் பாவங்களையும் போக்கவல்ல விபூதியினிடத்தும் மிகப் பற்றுடையவரென்று இச்செய்யுளால் விளங்குகிறது. சார்வதாகாலமும விபூதியையள்ளி நெற்றியிலே பூசுதலினாலுண்டாகிய வடுத்தோன்றுமெனபார் "பொடிப்பட வடுப்படு கறுப்புநுதல் பொங்க" என்றார்.

சிவனடியார்களின் பெருமையினை,

"எவரேனுந்தாமாக விலாடத்திட்ட திருநீறுஞ்சாதனமுங் கண்டாலுள்கி, யுவராதேயவரவரைக் கண்டபோது உகந்தடிமைத்திறநினைந்தங் குவந்துநோக்கி, இவர்தேவரவர்தேவ ரென்றுசொல்லி யிரண்டாட்டாதொழிந்தீசன் றிறமேபேணிக், கவராதேதொழுமடியார் நெஞ்சினுள்ளே கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காணலாமே."—என்னும், திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் அருளிச்செய்த தேவாரப்பதிகத்தானறிக.

விபூதியணிதலினா லுண்டாகும் சிறப்பினை

"வேதத்திலுள்ளதுநீறு வெந்துயர்தீர்ப்பதுநீறு
போதந்தருவதுநீறு புன்மைதவிர்ப்பதுநீறு

வேர்தத்தகுவதுநீறு வுண்மையிலுள்ளதுநீறு
சிதப்புனல்வயல்சூழ்ந்த திருவாலவாயான்றிருநீறே."—என்னும்
திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகள் தேவாரப்பதிகத்தானறிக. (உ௮)

காலமது கண்டுகதி ருஞ்சசியு மொத்தெதண்
பாலளவு நீள்கதிர் பரப்புவன போலக்
கோலமுக மின்னொளி குலாவவது மீதே
சாலமணி மேவுமுடி மின்னொளி தயங்க.

இ-ள். சமயந்தெரிந்து சூரியனுஞ்சந்திரனும் ஒருசேரக்கூடி எட்டுத்திக்குகள்முழுதும் நீண்டகிரணங்களைவிரிக்கிறதுபோல், அழகிதான திருமுகத்திலேமின்னலைகொண்டு ஒளிவிளங்கவும், அந்த முகத்துக்குமேலே ரத்நங்கள்பதிந்திருக்கிற கிரீடத்திலேமின்னலைகொண்டு ஒளிவிளங்கவும். ()

கண்ணக நிறைந்திமை கடந்துகடை நாவி
மண்ணக மடங்கலு மடைந்துயிர்கள் வாழ
விண்ணளவு தாவிமிகு வெங்கலி கரப்பத்
தண்ணளி நெடுங்கட லிடங்கொடு தழைப்ப

இ-ள். குளிர்ந்தவுள்ள கிருபையானது, இரண்டு கண்களுக்குள்ளும் நிறைவாய் இமைகளுக்கு மேற்பட்டு கடைக்கண்களிலும் தாவுதலாய் இந்த மண்ணுலக முழுதும் வியாபித்து உயிர்களெல்லாம் சுகத்தை யடையவும், ஆகாயத்தளவுஞ் சென்று மிகுதியாகிற வெவ்விய கலிபுருஷன் மறைந்துபோகவும், நெடிய கடலைப்போல் விசாலங்கொண்டு பெருகவும். எ-று. (௩0)

வந்தெறி பயோததியின் மண்டுதிரை வானிற்
சிந்துநுரை யூடுதிகழ் செங்கதிர் கடுப்பச்
சந்தமுலை மாதரிடு சாமரையி னூடு
சுந்தரமணிப்பணி துலங்கிட விருந்தான்.

இ-ள். கரைமேலே வந்து மோதுகிற கடலிலே நெருங்கின அலைகள் ஆகாயத்திலே வீசுகிற நுரைக்குள்ளே விளங்குகின்ற இளஞ்சூரியனை ஒப்பாக, அழகான தனங்களையுடைய பெண்கள் வீசுகிற சாமரங்களுக்குள்ளே அதிசுந்தரமணியமான ரத்நாபரணங்கள் விளங்க, அரிச்சந்திரமன்னன் அரசிருந்தான். (௩௧)

நகரச்சிறப்பு - முற்றிற்று.

விருத்தம் - ௱௪.

முதலாவது

விவாக காண்டம்.

கலிநிலைத்துறை.

இருந்த காலையி லியாவர்க்கும் விடைகொடுத் தருளித்
திருந்து மாமுடி மன்னவன் சிலரொ டிருப்பப்
பொருந்து நன்னெறிப் புண்ணிய தீர்த்தங்க ளாடி
யருந்த வத்தின ரனேகரவ் வந்நக ரடைந்தார்.

இ-ள். அவ்வா றிருக்கிறசமயத்தில், எல்லோருக்கும் உத்தரவு கொடுத்த னுப்பிவிட்டு, செவ்வையான பெருமை பொருந்திய கிரீடமணிந்த அரிச்சந்திர மகாராசன் சிலபேருடனே அச் சபாமண்டபத்தி லிருக்கும்போது, பொருத்தமுள்ள நன்மார்க்கத்துக்குக் காரணமான புண்ணிய தீர்த்தங்களிலே ஸ்நானஞ்செய்து அருமையான தவத்தை யுடைய அனேக முனிவர்கள்வந்து அந்நகரத்திலே கூடினார்கள். எ-று.

சடையு முண்ட முஞ்சிகை யுநுண் துகற் றோய்ந்த
வுடையு மாமர வுரிகளு முடுத்தழ கிருந்த
விடையு நீடாழ்சிறு வயிறு மெய்த்திளைத் தோய்ந்த
நடையும் வாழ்த்தலுஞ் சபித்தலு முந்துறு நாவும்.

இ-ள். சடைத்தலைகளும், மொட்டைத்தலைகளும், குடுமித்தலைகளும், மெல்லிதான காவிக்கல்லிலே தோய்த்திருக்கிற வஸ்திரங்களும், பெரிய மரவுரிகளும் உடுத்தி, அழகு குடிகொண்டிருக்கிற இடைகளும், தொங்குகிற சிறியவயிறுகளும், ஆயாசமாயிளைத்து நடக்கிற நடைகளும், வாழ்த்தி ஆசீர்வதிக்கிறதும், கோபித்துச் சாபங் கொடுக்கிறதுமாகிய முந்திவருகிற நாக்களும். எ-று.

இதுமுதல் மூன்று பாடல்கள் குளகம். (௨)

நூலு மார்பமு நூலிடைத் திகழ்ந்துறு நுடங்குந்
தோலு மங்குலித் தருப்பையு நுடங்குமொண் செவியி
னூலும் பாசகுண் டலங்களு நான்மறை நெறிமுக்
கோலு மேந்திய குடைகளுங் குண்டிகைக் கரமும்.

இ-ள். முப்புரிநூலும் மார்பும், அந்த முப்புரிநூலினிடமாக விளங்கி மிகவும் அசைகின்ற மான்றோலும், விரல்களிலே தர்ப்பைமோதிரமும், அசைகிற அழகிதான காதுகளிலே தொங்குகிற, யாகதீட்சித ரென்பதாகிய குண்டலங்களும், நான்கு வேதமார்க்கங்களுக்கொத்த திரிதண்டங்களும் தாங்கிக்கொண்டுவருகிற குடைகளும், கமண்டலங்கள் கொண்டிருக்கிற கைகளும். எ-று. (௩)

இன்ன கொண்டுமா விருடிக ளியாவரு மெய்தி
யன்ன சத்திர மணைந்துபுக் கனரயர் வயிர்த்து

முன்னம் வாரிதி யார்ப்பெடுத் தாலென முழங்கி
மன்னர் மன்னவன் மாளிகை வாயிலில் வந்தார்.

இ-ள். இவ்வகைகளெல்லாங் கொண்டிருக்கிற முனிவர்களெல்லோ ரும்வந்து அந்த நகரத்திலுள்ள அன்னசத்திரத்திலேபோய்க் கூடினவர் களாய் ஆயாசந்தீர்ந்து, முன்னே கடல் முழக்கங்கொண்டுவந்தாற்போல் முழங்கிக்கொண்டு, அந்த ராசாதிராசனுன அரிசசந்திரனுடைய அரண் மனை வாயிலுக்குள்ளே வந்தார்கள். எ-று. (ச)

வந்த மாதவ ரோதையம் மன்னவன் கேட்டுச்
சிந்தை யிற்பெரு மகிழ்வரச னென்றெதிர் கொண்டே
யெந்த மாதவ மின்றுவந் தெய்திய தென்று
வந்த மாதவ ரடிமலர் முடியுறத் தொழுதான்.

இ-ள். அப்படிவந்து கூடின மகரிஷிகளுடைய சத்தத்தை அந்த அரிச்சந்திர மகாராசனானவன்கேட்டு மனதிலே பெரிதான சந்தோஷ முண்டாகப் போய் எதிர்கொண்டு நான்செய்த எந்தப் பெரிதான தவப் பலனானது இப்போதுவந்து சித்தித்ததென்று அந்த மகரிஷிகளுடைய பாதங்களைத் தன்சிரசிலே பொருந்தும்படி வணங்கினான். எ-று. (ரு)

தொழுத காலையி லாசிக ளருந்தவர் சொல்லி
முழுது மாமறை முழங்கிட மன்னவை முற்ற
வெழுது மாமணி யாதன மவ்வவர்க் கீந்து
பழுதி லாமொழி மன்னவ னிருந்திவை பகர்வான்.

இ-ள். அவ்வாறரசன் வணங்ினபோது அவ்வருமையான தவரிஷி கள் ஆசீர்வாதஞ்செய்து வாயமுழுதும் பெரியவேதங்கள் முழங்குவதாகச் சபாமண்டபத்திலேவந்துகூடவே, ஒளிசெய்கிற பெரிய ரதநசிங்காசனங் களை அந்தந்தரிஷிகளுக்குத் தக்கபடிகொடுத்துக்குற்றமில்லாத உபசார வார்த்தைகளையுடைய அரிசசந்திரமகாராசன்தனனுடையசிங்காசனத்தி லிருந்துகொண்டு இந்தவார்த்தைகள் சொல்லுகிறான். எ-று. (சா)

எந்தத் தேயங்கள் கண்டனிர் ரெத்திசை புகுந்தீ
ரெந்தத் தீர்த்தங்க ளாடினீர் புதுமைய தென்கண்
முந்தக் கூறுமி னென்றரிச் சந்திரன் மொழிய
வந்தக் காலையி லரசனுக் கருந்தவ ருரைப்பார்.

இ-ள். ஓமகரிஷிகளே! நீங்கள் எந்தெந்ததேசங்களைக்கண்டீர்கள்? எவ்வெத்திசைகள் போனீர்கள்? எந்தெந்தத் தீர்த்தங்களிலே முழுகி னீர்கள்? அங்கங்கே என்ன ஆச்சரியங்களைக் கண்டீர்கள்? அவைகளை முன்னே எனக்குத் தெரியச் சொல்லுங்களென்று அரிச்சந்திரமகாரா சன்கேட்க, அப்போது அரிய தவத்தினையுடைய முனிவர்கள் அரசனுக் குச் சொல்லத்தொடங்கினார்கள். (எ)

அங்கண் மாநிலத் தியாங்கண் டீறுசிற [illegible] நந்தாய்
பொங்கு காவிரி கங்கையெ [illegible]

மங்கி யாம்புகுந் தாடிநின் னருண்முகங் காண
விங்கு வந்தன மின்னமுங் கேட்டியென் றிசைப்பார்.

இ-ள். அழகிய இடத்தையுடைய பெரிய உலகத்திலே அருமையான சன்ஞேசிநாட்டிலே அலைகள்பொங்குவதான கண்டகி என்னும் ஒரு புண்ணியதீர்த்தமுண்டு; அந்ததீர்த்தத்திற்கு நாங்களெல்லாரும்போய் அதில்மூழ்கி, உம்முடையகிருபாகரமுள்ளதிருமுகத்தைக்காண்பதற்கு இங்கேவந்தோம். (ஓ அரசர்க்கரசனே!) இன்னமும் ஒருஅதிசயமுண்டு; அதையுங்கேளுமென்று முனிவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். எ-று. (அ)

அந்த நாட்டினிற் கன்னமா புரிநக ராள்வோன்
சந்தி ரன்வழிச் சந்திர தயன்றவம் புரிந்து
கந்த வார்சடைக் கடவுடன் வரத்தினாற் பயந்த
தந்த மார்முலைத் தையல்சந் திரவதி யென்பாள்.

இ-ள். அந்தச் சன்ஞேசி நாட்டிலே கன்னமாபுரியென்னும் பட்டணத்தையாளுகிற சந்திரனுடைய குலத்திலேபிறந்த சந்திரதயனென்னும் அரசனானவன், அனேக தவங்களைச்செய்து, (கொன்றைப்பூமணம்) பரிமளிக்கின்ற நீண்டசடைகளையுடைய பரமசிவனுடைய வரத்தினாலே பெற்ற யானைத் தந்தங்கள்போலும் பெரிய தனங்களையுடைய (அழகால் மிக்க) ஒருபெண் சந்திரவதியென்பவள். (௯)

மண்ம டந்தையர் தம்முளும் வாசவ னுறையும்
விண்ம டந்தையர் தம்முளு நிகரிலா விறல்வேற்
கண்ம டந்தைநன் கருங்குழ லருந்ததிக் கற்பிற்
எண்ம டங்குநற் படைபரித் திருமகளினு மெழிலாள்.

இ-ள். பூலோகத்திலுள்ள பெண்களிலும், தேவேந்திரன் வாசஞ் செய்கிற தேவலோகத்திலுள்ள பெண்களிலும் ஒப்பாகிறவர்களில்லாத வெற்றிவேல்போலுங் கண்களையுடையபெண்ணானவள். பின்னும்குளிர்ந்த கருமையான கூந்தலையுடைய அருந்ததியினுடைய பதிவிரதா குணத்திற்கு எட்டுப்பங்கு அதிகமான பதிவிரதா சிரோமணியானவள் மகாலட்சுமியைப்பார்க்கிலும் மிகுந்த அழகையுடையவள். எ-று.

இனி அடியில்வரும் எழுபாடல்களால் அவளழகின்வரலா றுரைக்கப்பட்டது. (௧௦)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

முகிலைவென் றறலைக் கருந்தசை வலத்தை
முனிந்துபொற் பிணைக்கைமை முடிக்கி
மகிழினும் புனைக்குந் தகரமும் புழுகு
மணிஇப்பனி நீரிலே நனைந்து
பகலவற் குடைந்த வசையினால் வெள்கிப்
பலமலர்த் தாரணிந் தவனே
டிகல்செயக் கருதி யிருடிரண் டாலித்
தெழுந்தன வெழுந்தடங் குழலாள்.

இ-ள். மேகத்தைவென்று, கருமணலையும் ஒதுக்கித்தள்ளி, பாசியையும்வெறுத்து, அழகிய கொன்றைக்காயையும் துரத்தி, அகிலினது நல்லவாசப்புகையும் மயிர்ச்சாந்தமும் புழுகும் பொருந்துதலாய், பனிநீரிலேநனைதலுமாய், முன்னே சூரியனுக்குத்தோற்ற பழிப்பினாலே நாணமுண்டாகி இப்போது பலமலர்களாலும் புனைந்த மாலையணிந்து அந்தச் சூரியனுடனேயுத்தம்பண்ணுதற்கு இருளானது பிராணசந்தோஷித்தெழுந்தாற்போல்வதான செழுமையான நீண்டகூந்தலையுடையவள். எ-று.

பயிர்கமர்ந் தனவும் பட்டமா மரமும்
பண்டைநா ளுக்கவெள் ளென்பு
முயிர்பெறற் பொருட்டுப் பனிதமும் பாலு
மொழுகிய தேனுமா ரமுதுங்
குயிலினிற் குரலுங் கிளியினின் மொழியுங்
குழலும்யா ழுங்குழைத் திழைத்து
மயிலியற் சாயல் வாணுத றனக்கு
மலரயன் வகுத்ததென் மொழியாள்.

இ-ள். தீய்ந்தபயிர்களும், பட்டுப்போய்கிடக்கிற பெரியமரங்களும், முன்னாளிலே உடம்பினின்று கழிந்துகிடக்கிற வெள்ளை எலும்புகளும் (இவள்பேசுதலாலே) உயிருண்டாகும்படி, கண்டசருக்கரையும் பாலும் ஒழுகின்றதேனும் அரிய அமுதமும் குயிலினிடத்தில்தொனியும் கிளியினிடத்திலேபேச்சும் புள்ளாங்குழலி னிசையையும் வீணையினிசையையுங்குழப்பிக்கூட்டி, மயில்போலும் அழகியசாயலையுடைய ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடைய இந்தப்பெண்ணுக்குத் தாமரைமலரிலிருக்கிற பிரமதேவன் செய்துள்ள நல்லிசைபொருந்திய வசனத்தையுடையவள்.

பாளிதம் பனிதமென்றுமது, குறுகல் விகாரம். (கஉ)

கடலினைக் கயலைக் கணையைமென் பிணையைக்
காவியைக் கருவிள மலரை
வடுவினைக் கொடிய மறலியை வலையை
வாளைவென் றறநீண் டகன்று
கொடுமைகுடி கொண் டிருபுறந் தாவிக்
குமிழையுங் குழையையுஞ் சீறி
விடமெனக் கறுப்புற் றரிபரந் துன்னை
வேலினுங் கூரிய விழியாள்.

இ-ள். கடலையும் கெண்டைமீனையும் அம்பையும் மிருதுவாயிருக்கிறமானையும் நீலமலரையும் கருவிளம்பூவையும் மாவடுவின்பிளப்பையும் கொடுமையைக்கொண்டயமனையும் வலையையும்வாளையும்வெல்லுதற்காக நீடியாம் விசாலமுள்ளதாய், கொடிய செய்கையானது குடிகொண்டிருப்பதாய், இரண்டுகாதுகளினிடத்திலும் தாவுதலையுடையதாய், குமிழம்பூவையொத்த மூக்கையும், குண்டலமணிந்த காதுகளையுங் கோபிப்ப

தாய், விடம்போற்கறுப்புள்ளதாய், செவ்வரிகள்பரவி உன்கையிலுள்ள வேலைப்பார்க்கிலும் கூர்மையைக்கொண்ட கண்களையுடையவள். எ-று.

இருப்பைவிட் டயனூர் நெடிதுநாட் டவஞ்செய்
 திருகையுஞ் சிந்தையும் வருந்திச்
செருப்பையின் றிறந்த மதனனைச் சூட்ட
 திருமுடி வேண்டுமென் றியானை
மருப்பையுங் கும்பத் தலத்தையுஞ் சக்ர
 வாகத்தை யும்வட கனகப்
பொருப்பையும் படைத்துத் தெரிந்தபின் படைத்த
 புளகித பூரண முலையாள்.

இ-ள். பிரமனானவன் தானிருக்குமிடத்தை விட்டுப்போய் நெடுங் காலந் தவத்தைச்செய்து தன்னிரண்டு கைகளும் மனமும் வருந்தக் கொண்டு சிவனேநெற்றிக்கண்ணால் எரிக்க இறந்துபோனமன்மதனுக்குத் திரு முடிசூட்டுதற்காகத் திருமுடி வேண்டுமென் றெண்ணித்து, யானைக்கொம் பையும் அந்தயானையினது கும்பத்தலத்தையும் வட்டவடிவாகிய சக்கர வாளகிரியையும்மேருமலையையும் சிருஷ்டித்துக்கைதேர்ந்தபின்பு சிருஷ் டித்த புளகாங்கிதம்நிரம்புதலான தனங்களையுடையவள். எ-று.

பயின்றெண்டது — பையின்றெனப் போலியாயது. (௩௪)

அறந்திகழ் தவமு மகிலமு மிதனா
 லழியுமென் றயன்படைத் திலனோ
சிறந்தவேல் விழிபை முன்படைத் தயர்ந்து
 செங்கரஞ் சோர்ந்ததோ திகைத்து
மறந்ததோ கரந்து வைத்ததோ காய
 வனமுலைப் பொறைசுமந் துருகி
யிறந்ததோ வுளதோ வில்லையோ வினிமே
 லெய்துமோ வறியொணு திடையே.

இ-ள். தருமம் விளங்குவதான தவமும் மற்றையாவும் இந்த இடை யினாலே அழிந்துபோகுமென் றெண்ணித்துப்பிரமதேவன் உருவமுண்டாக் காமல்விட்டானோ! அவனுடைய சிவந்த கைகள் சிறப்புள்ள அந்தவேல் போலுங்கண்களைமுன்னே சிருஷ்டித்துச்சோர்ந்து இளைத்துப்போயின வோ! அல்லது, மயங்கி அக்கைகள் மறந்துபோயினவோ! அன்றி அவ னுருவிலேயே மறைத்துதான் வைத்திருக்கின்றதோ! சந்தனச்சேறு பூசலான அழகிய தனங்களினுடைய கனத்தைத்தாங்கி உருகுதலாய் இறந்துபோயிற்றோ! அல்லது, இறவாமலிருக்கின்றதோ! முழுதும் இல்லையேயோ! அல்ல இனிமேலுண்டாகுமோ என்பதாதியவற்றைத் தெரிந்துசொல்ல வியலாது. எ-று. (௩௫)

செருக்குமோ கனச்செந் திருபக ளுறையுஞ்
 சேயிதழ்த் தாமரை மலரும்

பெருக்குமா மறைநூ லுரைத்தநான் முகத்தோன்
 பிறந்தசெங் கமலமும் வெள்க
முருக்குமாம் பதுமென் காவியுங் குமிழு
 முல்லையும் வள்ளையு மலர்ந்து
திருக்கிளர் கமல மிதுவெனச் செவ்வி
 திகழமெயர் செறிதிரு முகத்தாள்.

இ-ள். களிப்பினையுடைய திருமாலையு மயங்கச்செய்வதான வசீகரத்தையுடைய செவ்விய லட்சுமிதேவி வாசம் பண்ணுகின்ற சிவந்த இதழ்களையுடைய தாமரைப்பூவும், விரிவான பெருமையையுடைய வேதசாஸ்திரங்களைசொன்ன சதுர்முகப்பிரமதேவன் உற்பத்தியான செந்தாமரைப்பூவும்நாண, முருககம்பூவும், செவ்வல்லிப்பூவும், மிருதுவான நீலப்பூவும், குமிழம்பூவும், முல்லையரும்பும், வள்ளைக்கொடியும் விகசிதமாய், அழகுவிளங்குகின்றதாமரைப்பூவும் இதுவென்றுசொல்ல, அழகுவிளங்குவதான வியர்வைபொருந்துகின்ற திருமுகத்தையுடையவள். எ-று.

இதழ்-வாய்-கண்-நாசி-பல்-காதுகளையுடைய தாமரை மலர்போலு முகமென்றுசொள்க. எனவே, முருக்கம்பூவையொத்த இதழும், செவ்வல்லிமலரையொத்தவாயும், நீலோற்பல மலரையொத்தகண்களும், குமிழம்பூவையொத்தமூக்கும், முல்லைமலரைநிகர்த்த பற்களும் வள்ளைப்புட்பத்தையொத்த செவிகளுமுடைய ஒருமுகமென்க. (௩௬)

கடிகமழ் மலருங் கலவையு மழகுங்
 கதிர்மணிப் பணிகளுஞ் சுமந்து
கொடியென விசைந்து நிறைவுறப் பூத்த
 கொம்பென வசைந்தசைந் தொல்கி
யடியிணைப் படியிற் படப்பொறு தருசி
 யுன்புறு கடகரிப் பின்போம்
பிடியெனக் கன்னி நடையயி லன்னப்
 பெடையென மடநடை பெயர்வாள்.

இ-ள். வாசனை பரிமளிக்கின்ற பூவும், கூட்டுவெருக்கச் சந்தனமும், அழகும், ஒளியையுடைய ரத்நாபரணங்களுந்தாங்கி ஒருகொடிபோல்வாளென்று சொல்லுதற்குநிகராய், நிரம்ப மலர்ந்த கொம்புபோல் துவண்டு துவண்டு நடங்கிக் கால்களிரண்டும் பூமியிலே படுவதற்குச் சகியாமல் வருந்தி, ஆசைகொண்ட மதயானைக்குப் பின்னே செல்லுவதான ஒரு பெண்யானைபோலவும் இளமையான நல்ட நடக்கிற பெட்டையன்னத்தைப்போலவும் மிருதுவான நடைநடப்பாள். எ-று. (௩௭)

அன்னதன் மையளை யமிர்தினிற் பிறந்த
 வணங்குறு மேகத்தை யனந்த
மன்னர்தந் தமக்கு மணஞ்செயக் கருதி
 மணமொழிந் தவர்க்கெலாந் தெ[illegible]

முன்னமெம் பெருமான் மொழிந்தவர்க் கன்றி
முடிக்கிலேன் கடிமண மென்னச்
சொன்னதோர் மொழியுங் கேட்டன மவளின்
றோள்களுக் கிசைந்தவ னென்றார்.

இ-ள். அப்படிப்பட்டவளை, அமுதத்திலே தோன்றின லட்சுமிக்கும்சிறந்த திருமுடிபோல்வாளான சந்திரமதியை, அனேகம் அரசர்கள் தங்கள் தங்களுக்குக் கலியாணஞ் செய்துகொள்ளவெண்ணிக் கலியாணத்தைக்குறித்து வந்து பேசினவர்களுக்கெல்லாம் கொடாமல், முன்னே எமது கடவுள்சொன்னவனுக்கே யல்லாமல் கலியாணஞ்செய்துகொடேனென் றுசொன்ன ஒரு உறுதிவார்த்தையுங் கேட்டிருக்கிறோம். அந்தப் பெண்ணானவள் உன்னுடையதோள்களைக் கூடத்தகுந்தவளென் றுகூறினார்கள். எ-று. ச

சந்திரதயவரசன் புத்திரப்பேற்றைவிரும்பிப் பெரிதுந்தவங்கிடந்தபோது, சிவபெருமான் அவன்முன்றோன்றி, "அரசே! நீயாற்றிய தவத்துக்குளமகிழ்ந்தோம். நினக்கு, பிறக்கையிலேயே மாங்கல்ய சூத்திரந் தோன்றக்கூடிய ஒரு பெண்மகவு தோன்றும். அம்மாங்கல்யம் பிறர் கண்ணுக்குத்தோற்றாவதன்று. அதனைத் தெரிந்துகூறு மூத்தமனைவனே அவனே அப்பட்குரியகொழுநனாவன். அவ்வொருபெண்ணால் நீபெரிதுங் கீர்த்தியடைவை." என்று வரமளித்துச் சென்றனராதலின், அப்பெருமானதுகட்டளைப்படிநடப்பேனென்பார், "முன்னமெம்பெருமான் மொழிந்தவர்க்கன்றி முடித்திலேன்கடிமணம்" என்றுரென் றுகூறினார்.

பாதக மென்னுங் கதிர்ந்தகா மத்தீப்
பங்கமுற் றுறைவிடம் பெறாது
மாதவ ருரைத்த மொழிவழி வந்து
மன்னவன் செவிவழி புகுந்தாங்
கூதைவந் தலைக்கும் வெளிவிளக் கதனி
னுளமலை வுறவலைத் தோங்கிக்
காதலங் கொழுந்து வளர்ந்திட வுருகிக்
கனலிடை யிடுமெழு காணான்.

இ-ள். முன்னே பாவமென் றுநீக்கியிருந்த காமாக்கினியானது பங்கப்பட்டு தனக்கிருக்க இடங்கிடையாமல் மகரிஷிகள் கூறியசொல்லேவழியாக நடந்துவந்து, அரிச்சந்திரனுடைய காதாகிய நிலவாயிலிலே நுழைந்து அங்கே காற்றுவந்துமோதி யசக்குவதான வெறுவெளியிலே வைத்த விளக்கைப்போல் அவன் மனமலைய அலைச்சற்பட்டு உயர்ந்து, ஆசையாகிய (மரத்துக்குக்) கொழுந்து தளிர்த்துவளர அரிச்சந்திரன் நெருப்பிலிட்டமெழுகுபோல் மனமுருகினான். (கக)

சந்திர கலையா னெக்குநீர் பொழிவ
சந்திர காந்தமே யல்லா

லுங்கா சாதிச் சிலையினுண் டாகா
தவளவன மனைவியென் றயனார்
முந்தவே விதித்த விதியினு லடங்கா
மோகமுந் தாகமு மிகுந்து
புந்திகெட் டறிவு நிறைபொறை தோற்றம்
போக்கினன் யாக்கையுந் தளர்ந்தான்.

இ-ள். சந்திரகிரணத்தினாலேகரைந்து நீரைச்சிந்துவதுஞ் சந்திரகாந்தக்கல்லேயல்லாமல் வேறுசாதிக்கல்லாலே நீரைச் சிந்தமுடியாது. அப்படி அந்தச்சந்திரவதியேயிந்த அரிசசந்திரனுக்குப்பாரியாகிறவளென்று பிரமதேவன் முன்னேதானே அமைத்திருக்கின்ற அமைவினாலே அடக்கக்கூடாதகாமமயக்கமும்அதனாலேமனவருத்தமும் அதிகரித்துப் புத்திமயங்கிக் கல்வியறிவு அடக்கம் பொறுமை பிரகாச முதலானவைகளையெல்லாம் தன்னினின்றும பிரிந்துபோகச்செய்தவனாய உடம்பெல்லாந் தளர்தலுமாயினன். எ-று. (உ0)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

கரையழிகாதலாற்றை யறிவெனுங்கரைசெய்தாற்றி
வரையனபுயத்துமன்னன் முனிவரைநோக்கிமாதர்க்
கரசியையடியனேனுக் கணிமணம்புணர்க்கநும்வா
யுரையுளதாயினென்மாட் டுயிருளதாகுமென்றான்.

இ-ள். அப்படிக் கரைகடந்து செல்வதான ஆசை என்னும் ஒராற்றைத் தணர்து கல்வியறிவென்னுங் கரையையிட்டு அடக்கி, மலைபோலும் தோள்களையுடைய அரிசசந்திரமன்னன் அந்த மகரிஷிகளைப் பார்த்து அப்பெண்களுக்கு அரசியானவளை அடியேனுக்கு அழகான கலியாணஞ் செய்து கொடுக்கும்படி உஙகளுடைய வாயாலே சொல்லுவதுண்டானல், என்னுடைய உடலிலே உயிரிருக்கிறதாயிருக்கும் என்று கூறினன். எ-று. (உக)

அங்கண்மா ஞாலங் காக்கு மரசனே யரச ரேறே
திங்கண்மா முகத்து வாமத் திருவைநீ வதுவை சூட்ட
வெங்களாற் செய்யு மாறே தியம்பென முனிவர் கூறச்
செங்கண்மாலனையான்செவ்வாய் செங்கையாற்புதைத்துச்செப்பும.

இ-ள். அழகிய இடத்தையுடைய இந்தப் பெரிதான உலகத்தையாளுகிற அரசனே! ராசாக்களுக்குச் சிங்கமானவனே! பூரணச்சந்திரன்போலும் ஒளிபொருந்திய முகத்தையுடைய அழகாலே லட்சுமிக்கொப்பான சந்திரவதியை நீர் கலியாணஞ் செய்துகொள்ளுதற்கு எங்களாலே செய்யும் வகையென்ன? சொல்லுமென்று அந்த முனிவர்கள் கேட்க, சிவந்த கண்களையுடைய திருமாலுக்கொப்பான அரிச்சந்திரன்

அந்தசாதிச்சிலை — வேறுசாதிககல்.

தனது சிவந்தவாயைச செவ்விதான கைகளாலே மூடிக்கொண்டு சொல்லுகிறான். எ-று. (உஉ)

அல்லியங் குழலா டன்னை யருமண மடியேன் சூட்டக்
கல்லியற் சுரமுங் காடுங் கடந்துகால் வருந்த நீர்போய்
வல்லியைப் பயந்தோற் கண்டு மணமொழிந் தந்த வேந்தன்
சொல்லிய நெறிகேட் டென்பால் வருகவென் றினிது சொன்னான்.

இ-ள். அகவிதழ்களா லலங்கிருதமான கூந்தலையுடைய சந்திரவதியை நான் அரிதான விவாகஞ் செய்துகொள்ளுதற்காக, கற்கள் கிடக்கிற பாலைவனமும் காடுகளுங் கடந்து உங்கள் கால்கள் வருந்த நீங்களேபோய், அந்தப்பெண்ணைப்பெற்ற அரசனைக்கண்டு கலியாணவார்த்தைகளைப்பேசி, அவ்வரசன்சொல்லியவைகளைக் கேட்டுக்கொண்டு திரும்பவும் இங்கென்னிடம் வரவேண்டுமென்று மிகவு முபசரித்துச் சொன்னான். எ-று. (உ௩)

காதலான்மன்னன்கூற மாதவர்கருணைவெள்ள
மீதெலாமெழுந்துபொங்க வேந்தகேண்மீண்டியாங்கள்
போதலுஞ்செய்வேமுங்கள் புதுமணங்காண்பேமாயி
னீதலாலுறுதிவேறென் றில்லையென்றெழுந்திருந்தார்.

இ-ள். அவ்வாறு விருப்பத்தோடு அரிசசந்திரன் சொல்ல, அந்த மகரிஷிகள் அரசனிடத்திலே கிருபாசமுத்திரம் மேன்மேலாகக் கிளர்ந்து பெருக, அரசனே! கேளும்: நீர் சொன்னபடியே மீண்டும் நாஙகள் போகிறோம். உஙகளுடைய விசேஷமான திருக்கலியாணததைப் பார்ப்போமானால் இதைப்பார்க்கிலும் வேறொரு நன்மையில்லையென்று எல்லோரும் எழுந்திருந்தார்கள். எ-று. (உ௪)

சந்திரவதிதன்பார தனங்களுன்னைசலதாம
சுந்தரமார்பின்மூழ்கச் சூட்டுவேமென்னவாழ்த்தி
மந்திரமுனிவரெல்லா மண்டபமகன்றுநீங்கி
யிந்திரபுரியேயன்ன வெழினகர்கடந்துபோனார்.

இ-ள். (எப்படியாயினும்) அந்தச் சந்திரவதியினுடைய கனத்த தனஙகள் உன்னுடைய மலைபோல்வதான மாலையணிந்த அழகிய மார்பிலே படியும்படிச செய்கிறோமென்று ஆசீர்வதித்து வேதமந்திரங்களெல்லாந் தெரிந்த முனிவர்களெல்லோரும் அந்தச் சபாமண்டபத்தை விட்டுசென்று தேவேந்திரலோகம் போல்வதான அந்த அயோத்தியாபுரியைக் கடந்துசென்றார்கள். எ-று. (உ௫)

மாதவர்போனபின்னர் மண்டபநீங்கிமன்ன
னூதுலர்போலப்பள்ளி யறைபுகுந்தமளிநண்ணி
மீதெலாமனங்கவாளி குனித்திடவெளிபிற்புக்குக்
காதலங்கட லுடடாழ்ந்தான் கரைநிலைகண்டிலாதான்.

இ-ள். அந்த மகரிஷிகள் போனபின்பு, அரிச்சந்திரமகாராசன் சபாமண்டபத்தை விட்டுப்போய் யாதுமில்லாத வறியரைப்போற் சயன மாளிகையுட் புகுந்து பஞ்சுமெத்தையிற் சயனித்து உடம்பெல்லாமன் மதபாணந்தைக்கப் பின்பு வெளியிலேவந்து இப்படி மாறிமாறி ஆசை யாகிய கடலிலே முழுகினவனுய் அந்த ஆசைக்கடற்குக் கரையும் நிலை யுங் காணுதவனுனன். எ-று. (௨௬)

மயங்கினான் வருந்தினான் மெய் வாடினான் மதனன் மாறாத்
தியங்கினான் வளர்ந்தகாமத் தீயினாற் செயலிழந்து
தயங்கினான் பூமோக தாகத்தாற் றளர்ந்துமேனி
துயங்கினான் உருகி மெய்சோர்ந்து துளக்கொடு முரைப்பனானான்

இ-ள். மயக்கங்கொண்டான், அதனாலே வருத்தப்பட்டான், அத னாலே உடம்பு மிகவுமிளைத்தான், பின்னும் மன்மதபாணத்தினாலே நொந்தான், அப்படியாக மூண்ட காமாக்கினியினாலே எந்தச் செய்கையு மில்லாமல் உயிர்கலங்கினான், அப்படி மனங்கலங்கி நீங்காத மோக தாகத்தினாலே சோர்ந்து மேலும்மேலும் வருந்தினான், மனமுருகி உடம் பிளைத்துத் தன்மனத்துடனே சொல்லத்தொடங்கினான் எ-று (௨௭)

தந்தமால்களிற்றியானைச் சந்திரதயன்றன் பாவை
வந்தமா முனிவரோடும் வந்திவண் மாயமாகி
யெந்தமாருயிரை வெளவி யெம்முளம் புகுந்து கைக்கொண்
டந்தமா முனிவரோடு மகன்றதோ வறிகிலேமால்

இ-ள். கொம்புகளையுடைய உயர்ந்த யானைமேலேறுகின்ற சந்திர தயவரசனுடைய மகளானவள், இங்கேவந்த மகரிஷிகளுடனே மாயா ரூபமாகவந்து, என் மனத்துள்ளே நுழைந்து என்னுடைய அரிய உயி ரையும் பறித்துத் தன் கைவசமாக்கிக்கொண்டு அந்த மகரிஷிகளோடு கூடவே போயினளோ நமக்கு ஒன்றுந் தெரியவில்லை எ-று (௨௮)

ஒற்றையாழியந்தேரூர்தி வுலகம்யான் காவல்பூணா
வற்றைநாண் முதலாக்கள்ள மின்றியே யமர்ந்ததந்தோ
பிற்றைநாள் வலியினாலோர் பெண்கொடி யெந்தமாவி
யிற்றைநாட் கவர்ந்துகொண்ட தேழைமைப் பழக்கமன்றோ

இ-ள். சூரியனுடைய ஒற்றைத்தேர்ச்சக்கரஞ் சூழ்வதான இவ்வுலக முழுதும் நான் பாதுகாத்துக்கொண்டிருக்கிற அந்நாள் முதலாக இது வரையிலும் (இந்தவூர்) திருட்டில்லாமலிருந்தது. ஐயோ! பின்பு இந்நாளிலே பலாத்காரத்தினாலே ஒரு பெண்கொடியானவள் என் னுயிரை இன்றையதினத்திலே மறைந்துவந்து கொண்டுபோனதைப் பார்த்தால் எனக்கு அறியாமையேயாயிற்று. எ-று (௨௯)

தனக்குறுந்தமாகக் குற்றந்தான் றனைக்கரந்தார்த் தறுகொள்ளும்
வனக்குறும்பருக்கு வாகைக் குறுவனேனுமயிலேமானே

யெனக்குறுமென்றுகாத்த வென்னைவிட்டுன்பால்வந்தா
லுனக்குறுமென் றிசையென் னுள்ளத்தைக்கொண்டாயென்றான்.

இ-ள். தனக்கு அனுகூலனாய்த் தன் உறவினர்க்கு அனுகூலனாகா தவனான ஒருவனை மறைத்து அவன்பொருளைத் தங்கள் கொடுஞ்செய் கையினாலே திருடிக்கொண்டுபோகிறகாட்டிலே சஞ்சரிப்பாரான வேடர் களுக்கு, அவர்கள் வெற்றிகொள்ளும்படியாய்த் தனக்கே யனுகூலனான நான் சம்மதிப்பேனோ? மயிற்சாயலையுடையவளே! மான்போலுங் கண் களையுடையவளே! எனக்கே தகுமென்று நான் அடக்கிவைத்திருந்த என்னைத் தவிர்ந்து உன்னிடத்தே வருமானால் அது உனக்குத்தகு மென்று நீ எனது பொருளான என்மனத்தை உன்வசமாக்கிக்கொண் டாய் என்று கூறினான். எ-று. (௫௦)

கைதிகழ்வாரிசூழ மாநிலத்தோர்கட் கெல்லாம்
செய்தவமைதிபிறங்காப் பிள்ளையைப்பெறுதலென்பார்
செய்தவமென றன்றாதை சனனங்கடோறுஞ்செய்த
கைதவமாவிகொள்ளுங் களவினிற்பயந்ததெல்லாம்.

இ-ள். கருமையாய் விளங்குகின்ற கடல்சூழ்வதான இந்தப் பெரிய வுலகத்தி லுள்ளவர்களுக்கெல்லாம் நன்மையைக் கொடுக்கிற தவமா னது குற்றஞ்செய்யாத பிள்ளையைப் பெறவேண்டியதென்று சொல்வார் கள். அப்படியிருக்க, உன் தகப்பன் செய்தது நன்மையைச் செய்வ தான தவமென்று தான்கொண்ட பிறப்புகளெல்லாம் அவன்செய்தி ருக்கிற வஞ்சனையினாலே உயிரைத்திருடுகிற களவினையுடைய வுன்னைப் பெற்றது முழுதும். எ-று. (௫௧)

மாறுகொண்டணையவல்லி வாட்டியவாட்டஞ்சொல்லி
யாறுதற்கென்பாலண்ணி யணையுமோவணைகிலாமல்
வேறுமிப்படி யேவாதை விளைக்குமோவிளைக்கும்வாதை
பேறுமோகுறையுமோவென் றிருந்தனனிறைவனிப்பால்.

இ-ள். இப்படி மாறுபாடாக என்னை அந்தக்கொடிபோல்பவள் வாட்டின வாட்டத்தையெல்லாம் நான்சொல்லி மனமாறுதற்கு என்னி டத்தே கிட்டிவருவாளோ? அப்படிவாராமல் வேறேயு மிப்படிக்கே துன் பத்தைச் செய்வாளோ? இப்படி உண்டாக்குகிற துன்பம் அதிகப் படுமோ? அல்லது குறைவுபடுமோ? என்றிவ்வாறு அரிச்சந்திரமகா ராசன் எண்ணிக்கொண்டிருந்தான். பின்பு. எ-று. (௫௨)

மானவன்வதுவையாட மணமொழிவதற்குநண்ணிப்
போனமாமுனிவர்பூகப் பொழிலுடன்பொய்கைநீங்கிக்
கானமுமலையும்யாறுங் கடந்துகன்னோசியென்னு
மானகரனுகிக்கொற்ற மதிதயன்சபையிற்புக்கார்.

இ-ள். இந்த மகானுபாவனான அரிச்சந்திரன் கலியாணஞ்செய்து கொள்ளுதற்கு விவாகவார்த்தையைப் பேசுவதற்காக இந்தவேந்துபோயின

மகரிஷிகள் கமுகந்தோட்டத்துடனே வழியிலேயுள்ள குளங்களையுங் கடந்துசென்று காடுகளும் மலைகளும் ஆறுகளுங்கடந்து கன்னோஜியென் கிற பெரியநகரத்தை நணுகி அந்த வெற்றிபொருந்திய சந்திரதயராச னுடைய சபைக்குள்ளேபோனார்கள். எ-று. (௯௯)

மேருவைவெள்ளிசெய்தன்ன மேனிலைமணிமாடத்து
வாரிதியெழுந்ததென்னவந்தவன்றாளைப்போற்றத்
தேரும்யானையுமிழிந்து திறையிடுமரசர்நிற்கக்
காருநீள்கடலும்போலக் கதிர்மணிமுரசமார்ப்ப.

இ-ள். மகாமேருவைத்துவாரஞ்செய்துவைத்திருக்கிறதுபோலிருக் கிற மேலுப்பரிகையையுடைய அழகிதான கொலுமண்டபத்திலே, கடல் பொங்கி வந்தாற்போல்வந்து அந்த சந்திரதயனுடைய பாதங்களைத் துதிசெய்ய தேர்களையும் யானைகளையும் விட்டிறங்கிக் கப்பங்கள் கொடுக் கவேண்டிய அரசர்கள் ஒருபால் நிற்க, மேகங்களையும் நெடிய கடலையும் போற் பிரகாசமான அழகிய பேரிகைகள் முழங்கவும். எ-று.

இதுமுதல் மூன்றுபாடல்கள் குளகம். (௱)

வெயில்விரிமகுடம்பொங்க விடுசுடர்க்கழல்விளங்கக்
கையில்விரிகடகமின்னக் கதிர்மணிக்குழைகடாழப்
பயின்மணிமரகதத்தாற் பசுங்கதிர்பரப்புமாடச
சயிலசாளரங்கடோறும் வலயத்தின்கிரணந்தாக்க.

இ-ள். சூரியப்பிரகாசத்தைக் காட்டுகின்ற கிரீடங்கள் பொலிய வும், வீசுகிற ஒளியையுடைய வீரக்கழல்கள்விளங்கவும், கைகளிலே ஒளிவிரிகின்ற கங்கணங்கள் மின்னவும், பிரகாசமான ரதநகுண்டலங் கள் தொங்கவும், அவனிருக்கிற அழகிதான மரகதத்தினாலே பசிய ஒளியை விரிப்பதான சபாமண்டபமான பொன்மலையிலேயுள்ள சன் னல்களெல்லாம் அவனுடைய தோளிலே யணிந்த கேயூரத்தின் சோதி கள் வீசவுட. எ-று (௱௧)

சிகரமாமுலையார்செம்பொற் செழுமணிக்கவரிவீசப்
புகரறவமைச்சர்போற்றப் புரித முனிவாவாழ்த்தப்
பகாதருமறையோர்சூழப பாவலர்கவிகள்பாட
மகரதோரணக்கீழ்மன்னன் மடங்கலாதனத்திருந்தான்.

இ-ள. மலைச்சிகரம்போலும் பெரிய தனங்களையுடைய பெண்கள் செம்பொன்னாலும் செழுமையான மணிகளாலும் சாமரங்கள் வீசவும், சுகிரபகவானுக்கொப்பான மந்திரிகள் துதிக்கவும், தவங்களைசெய்த முனிவர்கள்வாழ்த்தவும், வேதபாராயணஞ்செய்கிற பிராமணர்கள் சூழ வும், வித்துவான்கள பலவகைக்கவிகளைபாடவும் இப்படியாக மகரதோர ணத்தின்கீழே அச்சந்திரதயராசன்சிங்காசனத்திலேயிருந்தான். எ-று.

அந்தவோலக்கந்தன்னி லருந்தவமுனிவரெல்லாம்
வந்தனர்வந்தபோது மன்னவனெழுந்திருந்து

சுந்தரமகுடந்தாழத் தொழுதனனவனைவாழ்த்திச்
சிந்தையின்மகிழ்ச்சிபொங்க விருந்தபின்செப்பலுற்றான்.

இ-ள். அப்படி சொலுவிருக்கிற சபையிலே, இங்கிருந்துபோன அருமையான தவமுனிவர்களெல்லாரும் வந்தார்கள். அப்படி அவர்கள் வந்தவுடனே அந்தச்சந்திரதய னெழுந்திருந்து அழகிதான கிரீடம் படியவணங்கினான் அங்ஙனம்வணங்கின அரசனை (முனிவர்கள்) ஆசிர் வதித்து மனத்திலே சந்தோஷம்பெருக இருந்தபின்பு (அரசன்) சொல லத்தொடங்கினான். எ-று. (௩௭)

வானநீர்பொழிந்துமுத்த மணிகொழித்தருவிபாய்ந்த
கானநீர்பெருகுந்தெய்வ கண்டகியென்னுந்தீர்த்தத்
தானநீராடிமுன்றன் றலைகடிமுடிகள்சூட்டிப்
போனநீருடனேமீண்டு வருந்திறமென்புகலுமென்றான்.

இ-ள். மேகங்கள் நீரைப்பொழிதலாலே முத்துக்களையும் ரத்நங் களையும் கொழிதுக்கொண்டு அருவிபாய்தலான காடுகளெல்லாம் நீர் பெருகுவதான தெய்வத்தன்மையுள்ள கண்டகியென்னுந்தீர்த்தத்தடத் திலேநீராடி முன்னே என்னுடையசிரசுக்கு உங்களுடைய பாதங்களைக் கிரீடமாகச் சூட்டிவிட்டுப்போயின நீங்கள் உடனே திரும்பிவந்த இச்சை யென்ன சொல்லுங்களென்றான். எ-று. (௩௮)

மன்னுகேள்சென்றயோத்தி மாநகர்புகுந்துயாங்க
ளந்நகர்க்கரசனீதி யருளரிச்சந்த்ரனென்பா
னின்னகர்வளமுநின்ற னெறியுநின்மகடனேருஞ்
சொன்னபினின்பாலெய்து முவகையேதுணிந்துநின்றான்.

இ-ள். அரசனே! கேட்பாயாக: நாங்கள் உடனேபோய் அயோத்தி மாநகரிலேபுகுந்து அந்நகருக்கரசனான நீதியுந் தயவுமுள்ள அரிச்சந்திர னென்பவனிடத்தில் உன துநகரின்வளமையும் உன்னுடைய சன்மார்க்க மும் உன்புத்திரியினுடைய அழகும் சொன்னபின்பு உன்னிடத்திலே வந்து கண்டு பேசுவதான சந்தோஷவார்த்தைக்கே துணிந்தவனாயினான்.

அறநெறிமிக்கோர்தம்பா லருந்ததிக்கற்பினாளைப்
புறநெறிபோகாவண்ணம் வருந்தியும்பொருந்தச்செய்தன்
மறநெறியன்றுமாயா மாதவந்தன்னின்மிக்க
திறநெறியதனுனின்பாற் சேர்ந்தனஞ்செல்வவென்றார்.

இ-ள். செல்வத்தின் மிக்க அரசனே! தருமமார்க்கத்திலே மிகுந் தீர்ளவர்களிடத்திலே அருந்ததிபோலுங் கற்புடையபுத்திரியைதருமத் துக்கு வேறானவழியிலேபோகாதபடி வருத்தப்பட்டாவது பொருந்தப் புணணுகிறது தீயசெய்கையன்று. எக்காலத்தும் அழியாத பெரிய தவத்தினாலே மிகுந்த உறுதியான நல்வழியேயாதலால் உன்னிடத்திற் குத் திரும்பவும்வந்தோமென்றார்கள். எ-று. (௪௦)

புவனமுள்ளளவும்யாங்கள் புக்கறிந்தனேககோடி
நவநரபதிகடம்மைக் கண்டனநறுந்தார்வேந்தே
சிவனல்கநீயந்த திருமகளுக்குக்கேள்வ
னவனலதில்லையென்ன வருந்தவரெடுத்துரைத்தார்.

இ-ள். நல்லபரிமளத்தையுடைய மாலையணிந்த சந்திரதயராசனே! இந்தலோகமுள்ள அளவும நாஙகள்போய்ப்பார்த்து அனேககோடி புது மையையுடைய அரசர்களையெல்லாங கண்டுவந்தோம். பரமசிவன்கடாட் சிக்க நீபெற்ற திருக்குமாரிக்கு நாயகன் அந்த அரிச்சந்திரனையல்லது வேறொருவருமில்லையென்று அரியதவத்தையுடைய முனிவர்கள் விசே ஷித்துச் சொன்னார்கள். எ-று. (சக)

மையலாரியகுணத்து மாதவருரைப்பக்கேட்டுப்
பொய்யிலாமொழியாலுள்ளம் பொருந்தியும்பொருந்தானாகித்
தையலாள்பங்கன்முனா சாற்றியதகைமைக்கேது
செய்யலாநம்மாலென்னத் திகைத்திருந்துரைக்கலுற்றான்.

இ-ள். மயக்கத்தைப்போக்கின நற்குணங்களையுடைய மகரிஷிகள் அப்படிச்சொல்லக்கேட்டும் பொய்யில்லாத வார்த்தைகளுடைய சந்திர தயராசன் மனதுசம்மதித்தும் சமமதியாதவனாய், பார்வதிசமேதனான பரமசிவன் முன்னாளிலேசொன்னதகுதிககு நம்மாலென்னசெய்யக்கூடு மென்று திகைத்திருந்தவனாய்ப் பின்புசொல்லததொடங்கினான். எ-று.

மூவராயவரின்முன்னா மூர்த்தியாரருளிச்செய்த
கேவிராசியமொன்றுண்டா மன்னதுதெரியவல்லார்
யாவராயினுமயான்பெற்ற விளங்கொடிதனக்குக்கேள்வ
ராவராலவனிங்கெய்தி னறியலாமழையுமென்றான்.

இ-ள். அரியரப்பிரமாதிகளாய், அவர்களில்முதலான பரமசிவனா னவரருளிச்செய்ததெய்வரகசியமொன்றுண்டு; அப்படியுண்டாகிய அந்த ரகசியத்தைத் தெரிந்துகொள்ள வல்லவர்கள் யாராயிருந்தாலும் நான் பெற்ற இளமையான கொடிபோல்வாளுக்கு நாயகராவார் ஆகையால், அந்த அரிச்சந்திரன் இங்கேவந்தால் தெரிநதுகொள்ளலாகும. அவ்வர சனை இங்கேவரச்செய்யுங்களென்று சொன்னான். எ-று. (சந)

அரசையிங்கழையுமென்ன வகமகிழ்ந்துவகைகூர்ந்து
விரைவுடனெழுந்திருந்து வேதமாமுனிவர்போனா
ரிருநிலத்தரசர்க்கெல்லாஞ் சுயம்வரமேழுநாளென்
றுரைசெயுமென்றுதீர்த்து மோலையும்போகவிட்டான்.

இ-ள். அந்த அரிச்சந்திர மகாராசனை இங்கே வரச்செய்யுங்க ளென்று அரசன்சொல்லவே, வேதப்பிராமணர்களான மகரிஷிகள்

சுயம்வரம் என்பது - கன்னிகையானவள் ஒருவனைக் கணவனாகத் தானே வரித்தல்.

மனஞ்சந்தோஷித்து ஆனந்தமடைந்து சீக்கிரமாக எழுந்திருந்து சென்றார்கள் அவர்கள்போனபின்பு சந்திரதயராசன் பெரியவுலகத்துள்ள அரசர்களுக்கெல்லாம் அரசர்களே! என் கன்னிகையானவள் உங்களிலே யாரேனும் தனக்குச்சம்மதியான ஒருவரைக் கலியாணஞ்செய்துகொள்ள விரும்பியிருக்கிறார்கள்; அதற்கு எழுநாளளவுள்ளதென்று சொல்லுவீர்களென்று தூதரையும் ஓலையையும் போக அனுப்பினான். எ-று. (சச)

தொழுங்கழன்மன்னர்மன்னன் றூதர்சென்றுரைத்தபோதே
யழுங்கியவாசையோடு மளவிலாவுவகையோடுஞ்
செழுங்குடைமன்னரெல்லாந் தேசமுநகருநீங்கி
யெழுங்கடல்வளைந்ததென்ன வீண்டிவந்தடைந்தாரன்றே.

இ-ள். எல்லோரும் வணங்கத்தக்க பாதங்களையுடைய ராசாதிராசனான சந்திரதயன் அனுப்பின தூதர்கள்போய்ச் சொன்னவுடனே, மிகவும் வருத்தஞ்செய்கிற ஆசையோடு அளவில்லாத சந்தோஷத்தையுடையவர்களாய்ச் செழுமையான வெள்ளைக் குடையையுடைய அரசர்களெல்லோரும் தங்களுடைய நாட்டையும் நகரையும் விட்டுவந்து பொங்குகிற கடல்சூழ்ந்தாற்போல் அக்கன்னிகைநாட்டிலே வந்து நெருங்கிக் கூடினார்கள். எ-று. (சரு)

சோலைகடோறுநன்னீர்ச் சூளிகைதோறுந்தேவ
ராலயந்தோறுமாத ரரங்குகடோறுமாட
மூலைகடோறுஞ்சீர்சான் முன்றில்கடோறுமேம
சாலைகடோறுமன்னர் தானைவந்திறுத்ததன்றே.

இ-ள். அந்த நாட்டிலேயுள்ள சோலைகளிலும், நல்லசலத்தையுடைய குளக்கரைகளிலும், தேவர்கோயில்களிலும், பெண்களாடுகிற நாடகசாலைகளிலும், ஒதுக்கமான மூலைகளிலும், சிறப்பமைந்த வெளிமுற்றங்களிலும், பொன்மயமான சத்திரசாலைகளிலும் அரசர்களுடைய சேனைகள் வந்திறங்கின. எ-று. (சசு)

மானைவென்றடருங்கண்ணாண் மணமகன்வருமுன்வந்த
வேனையவேந்தர்க்கெல்லா மிமையவர்க்கறியவொண்ணா
யானையுந்தேருமாவு மாதருமமைச்சர்தாமுஞ்
சேனையுமளவிட்டார்க்குஞ் செப்பலாந்தகைமைத்தன்றே.

இ-ள். மானை மருட்சியாலே ஜயித்தது நெருக்குகின்ற கண்களையுடையவளான சந்திரவதிக்கு மாப்பிள்ளையாகிறவன் வருவதற்குமுன்னே, மற்ற அரசர்களுக்கெல்லா (முன்னதாய் வந்திறங்கின) தேவர்களுக்கும் அறிந்துசொல்லக்கூடாத யானைக்கூட்டங்களையும், தேர்க்கூட்டங்களையும், குதிரைக்கூட்டங்களையும், மங்கையர் கூட்டங்களையும், மந்திரிகள் முதலாயினோர் கூட்டங்களையும், காலாள்களான கூட்டங்களையும் இவ்வளவென் றளவுசெய்து எப்படிப்பட்ட புலவர்களாலுஞ் சொல்லலாகிய தகுதியுடையதன்று. எ-று. (சஎ)

இந்நகர்முழுதுமன்ன ரீண்டியபின்னயோத்தி
நன்னகர்தன்னிற்புக்கார் நற்றவ முனிவரெல்லா
மன்னவனெழுந்திருந்து வணங்கிவாய்புதைத்துநீங்கள்
சொன்னதுங்கேட்டவாறுஞ் சொல்லுமென்றெடுத்துரைத்தான்.

இ-ள். இந்தப் பட்டணமெல்லாம் அரசர்கள் வந்து கூடினபின்பு, நல்ல தவத்தையுடைய முனிவர்கள் எல்லோரும் அயோத்தி என்கிற அந் நன்மைபொருந்திய பட்டணத்துக்குள்ளே போனார்கள். அதுகண்டு அரிச்சந்திர மகாராஜன் எழுந்திருந்துவந்து வணங்கி தன் கரத்தால் வாயைப்பொத்திக்கொண்டு முனிவர்களே! நீங்கள் போய்ச் சொன்னதும், அதைக்கேட்டு அந்தவரசன் சொன்னவகையும் சொல்லுங்களென்று துதிசெய்து கேட்டான். எ-று. (௪அ)

அருந்தவமுனிவரெல்லா மரசனைநோக்கியைய
பெருந்தவமுடையார்மண்ணி னீயலாற்பிறருமுண்டே
திருந்திழைதனையுனக்கே திருமணமுடிக்கத்தாதை
பொருந்தினன்வல்லைநீயு மெம்முடன்போதுமென்றார்.

இ-ள். அதற்கு அரிதான தவங்கள் செய்யவல்ல முனிவர்களெல்லோரும் அரிச்சந்திர மகாராஜனைப்பார்த்து, ஓ அரசனே! உலகத்திலே பெரிய தவத்தையுடையவர்கள் நீயேயல்லாமல் வேறே சிலருமுண்டோ? அந்தச் செவ்விதான ஆபரணங்களை யணிந்துள்ள சந்திரவதியை உன்றனுக்கே திருக்கலியாணஞ் செய்துமுடிக்க அவள் தகப்பன் சம்மதியாயினன். விரைவிலே நீயும் எங்களுடன்கூடவே வரக்கடவாயென்று சொன்னார்கள். எ-று. (௪௯)

என்றினிதுரைத்தலோடு மெழுந்தபேருவகைவெள்ள
நின்றினிதோங்கவாகு வலயங்கணிமிர்ந்துநீங்கக்
குன்றினுமுயர்ந்தசெம்பொற் கோயில்விட்டெழுந்துபோந்து
முன்றிலின்வந்துமன்ன னினையனமொழியலுற்றான்.

இ-ள். என்றிப்படி முனிவர்கள் சந்தோஷமாகச சொன்ன அளவிலே, அரிச்சந்திரமன்னன் மனதிலுண்டான பேரின்பக்கடலானது நிலைகொண்டு நன்றாகவளரவும், தோள்வலயங்கள் தோளுக்குப் போதாமற் சழன்றுபோகவும், உடனே மலையிலு முயர்ந்துள்ள தனது செம்பொன்மயமான அரண்மனையைவிட் டெழுந்திருந்துபோய் ஆசாரவாசலிலே வந்துநின்று இவ்விதமான சிலவார்த்தைகள் சொல்லத்தொடங்கினன். எ-று. (௫0)

கன்னலங்கழனிவேலிக் கன்னோசிநோக்கியிவ்வூர்
மன்னருமமைச்சர்தாமுஞ் சேனையுமாதராரு
முன்னரேசெல்கவென்று மொழிந்துசூதனைக்கண்சாக்கி
வன்னமாமணித்தேர்கொண்டு வருகெனவருளாசமைசயதான.

இ-ள். கரும்புகள் விளைகிற அழகிய வயல்களை வேலியாகச் சூழ்ந்துள்ள கன்னோசி நாட்டைக்குறித்து, இவ்வூரிலுள்ள அரசர்களும், மந்திரிகளும், சேனைகளும், இவ்வகையோர் பெண்களும் முன்னே நடக்கக்கடவதென்று உத்தரவுசெய்து, தனது சாரதியைக் கண்களால் நோக்கி எனனுடைய அலங்கிருதமான பெரிய ரத்நகசிதமாகிய தேரைக்கொண்டுவரக்கடவாயென்று உத்தரவுபண்ணினான். (ருச)

கலி விருத்தம்.

மாதங்கமடங் கல்வயப் பரிமா
ஏதம் பலதே ரொடுபூண நிறீஇச்
சூதன் கொடுவந் துசுடர்க் கழலோன்
பாதங் களின்மீ துபணிந் தனனே.

இ-ள். சாரதியானவன், அனேகம் யானைகளையும், அனேகம் சிங்கங்களையும், அனேகம் வெற்றிபொருந்திய குதிரைகளையும் அந்தந்தத்தேரிலே சேரக்கட்டி நிறுத்திக் கொணடுவந்து காட்டி, பிரகாசமுள்ள வீரகண்டாமணி கட்டின அரிசசந்திரனுடைய பாதங்களின்மீது விழுந்து வணங்கினான். எ-று. (ருரு)

வாரே றுசெழுந் தடமா முரசும்
நீரே றியசங் கமுநின் றதிரத்
தாரே றுபுயங் கடறும பநெடுந்
தேரே றிவிரைந் துசெலுத் தினனே.

இ-ள். தோலால் இறுகக்கட்டியிருக்கிற அழகிய அகலமான பெரிய பேரிகைகளும், முன்னே நீரிலே சஞ்சரிப்பதான சங்குகளும் நிலைகொண்டுமுழங்க, மாலைகள்தங்கின தோளகள் பூரிக்க அந்த நெடிய தேரின்மேலேறி அதிசீக்கிரமாகச் செலுத்திச சென்றான். எ-று. (ருசா)

நற்றே ரிணைமன் னனடத் திடவே
சுற்றே றநிரைந் தயறுன் னினவால்
குற்றே வல்செயும பலகொற் றவர்தம
பொற்றோ சுதகோ டிபொருப் பெனவே.

இ-ள். அந்த அழகிய தேரை அரிசசந்திரன் செலுத்திக்கொண்டு போம்போது, இவனுக்குச் சிறியபணிவிடைகள்செய்கிற அனேக வரசர்களுடைய பொன்மயமான நூறுகோடி தேர்கள் மலைகள்போலச் சுற்றிலும் அதிகமாக நின்றது, பக்கங்களிலும் நிறைந்தன, எ-று. (ருஎ)

கூவிகைப் படுநீ ழல்கவிப் பமணிச்
சிவிகைத் திரளின் மிசைசென் றனராற்
புவிகைக் கொளமைச் சர்புகழ்ந் தரசைக்
குவிகைத் தலமிட் டொருகோ டியரே.

இ-ள். அரசர்கள், குடைகளினுண்டாகுகிற நிழல்சூழ ரத்நப்பல்லக்குகளின்மேலே போனார்கள். உலகங்களைத் தங்கள் கைவசப்படுத்

திக்கொண்டிருக்கிற ஒருகோடி மந்திரிமார்கள் அரசனைப் புகழ்ந்து கொண்டு குவித்த கைகளுடனே. எ-று. (ருரு)

அன்னக் குவிமா முலைவல் லியருங்
கன்னற் சிலைவே ளனகா ளையரு
மன்னத் திரளோ டளியின் றிரள்வந்
தென்னக் கடிதெய் தினரெங் கணுமே.

இ-ள். பொன்னிறமான குவிந்த பெரிய தனங்களையுடைய கொடி போன்ற பெண்களும், கரும்புவில்லையுடைய மன்மதனை யொப்பான யௌவன புருஷர்களும அன்னக் கூட்டத்துடனே வண்டுக்கூட்டங்கள் வந்தாற்போல் எவ்விடத்தும் விரைந்து வரலானார்கள். எ-று. (ருசு)

சிறையோ திமமேல் வருவே தவனைப்
பொறையோ டொளிர்வெண் சிவிகைப் பொலிவுற்
றிறையோ டுடைமைச் சரிறைஞ் சிடமா
மறையோ துவசிட் டனும்வந் தனனே.

இ-ள். இறகையுடைய அன்னவாகனத்தின்மேல் வருகிற பிரமதேவன்போல், தாங்குகிறவர்கள் சுமத்தலுடனே பிரகாசிக்கின்ற வெள்ளை முத்துப்பல்லக்கிலே விளங்குகிறவராய், அரசருடனே மந்திரிகளும் வணங்கப் பெரிதான வேதங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு வசிஷ்டமுனி வரும் கூடவே பிரயாணமாய் வந்தார். எ-று. (ருஎ)

தரைசேர் கடலொத் தனதா னைகடற்
றிரைபோ லநடந் தனதிண் பரிமா
விரைசே ருருவித் திரள்வீழ் பலமால்
வரைபோ லநடந் தனவா ரணமே.

இ-ள். சேனைகளெல்லாம் பூமியிலேவருகிற சமுத்திரத்தை ஒப்பாயின; வலியகுதிரைகள் அச்சமுத்திரத்திலே கிளருகிற அலைகள்போற் சென்றன; யானைகள் வாசனைபொருந்திய அருவிக்கூட்டங்கள் விழுகிற அநேகமான உயர்ந்த மலைகள்போற் சென்றன. எ-று. (ருஅ)

கல்லார் நெறிசெல் வதுகால் கள்பொறு
வெல்லா மிகுவா தனைமே வுமெனச்
சொல்லா முனமே துறவோர் விரைவிற்
செல்லா நெறியே கினர்சென் றனரால்.

இ-ள். கற்கள் நிறைந்த வழியிற்செல்வதற்கு நமது கால்கள் சகியா, குதிரைமுதலிய வாகனங்களும் மிகவுந் துன்பத்தையே செய்வனவா மென்று அரசன் சொல்லுமுன்னமே சந்நியாசிகள் அதி சீக்கிரத்திலே ஒருவராலும் போகக்கூடாத ஆகாசமார்க்கமே வழியாகக்கொண்டு சென்றார்கள். எ-று. (ருகூ)

செல்லாநெறி — ஆகாசமார்க்கம்.

பலவெண் குடையும் பவளக் குடையுங்
குலவுப் பலசெம் மணியின் குடையு
முலவுங் கதிருநூ சதகோ டியுவா
நிலவும் மெனவெங் குநிறைந் தனவால்.

இ-ள். அநேகம் வெண்முத்துக் குடைகளும், அநேகம் பவளக் குடைகளும், கொண்டாடத்தக்க அநேகம் ஜீவரத்நக்குடைகளும், ஆகாயத்திலே உலாவுகிற நூறுகோடி சூரியரும் நூறுகோடி பூரணசந்திரர்களும்போல் எவ்விடத்தும் நிரம்பின. எ-று. (௬0)

ஆதித் தனருங் குலமன் னவர்தந்
நீதிப் புகழெங் குநிறைந் ததெனச்
சோதிக் கவரித் தொகையுங் கொடியும்
வீதித் தலமெங் குநெருங் கினவால்.

இ-ள். சூரியனுடைய அருமையான குலத்திலேபிறந்த அரசர்களுடைய நீதிமார்க்கமான புகழானது எவ்விடத்திலும் நிரம்பியதுபோலப் பிரகாசத்தையுடைய சாமரக்கூட்டங்களும் கொடிகளும் இவர்கள் செல்லுகிற வீதியினிடங்களெல்லாம் நெருங்கின. எ-று. (௬௧)

காற்றோ டெதிர்த் தனவெம் பரிவா
வேற்றோ டெதிர்த் தனயா னைநிரைக்
கூற்றோ டெதிர்த் தனதேர் குலவு
மாற்றோ டெதிர்த் தவனீ கமரோ.

இ-ள். வேகத்தையுடைய குதிரைகள் வாயுவேகத்துடனே ஒப்பாகச்சென்றன; யானைகள் மேகத்தையும் அதன் முழக்கத்தையும் ஒப்பாகச்சென்றன; இரதங்கள் மலைகளின் வெவ்வேறான உயர்வை ஒப்பாகிச் சென்றன; சேனைகள் சூழ்ந்து செல்கிற ஆறுகளை ஒப்பாகிச் சென்றன. எ-று. (௬௨)

மழுவுங் கரவா ளமும்வார் சிலையு
மெழுவுங் குலிசங் களுமே திகளுங்
கொழுவும் வளையும் பலசூற் கழுநீள்
முழுவெப் புயர்வேல் களுமொய்த் தனவால்.

இ-ள். (அப்படிச் செல்லுகிற சேனைக் கூட்டங்களிலே) மழுவாயுதங்களும் கைவாள்களும் நீண்ட விற்களும் எழுத்தண்டங்களும் வச்சிராயுதங்களும் தோமரங்களும் கொழுக்களும் சக்கரங்களும் அநேகங் கைவேல்களும் முழுதும் வெப்பத்தைக்கொண்ட ஒளிபொருந்திய நீண்ட சூலங்களும் நெருங்கின. எ-று. (௬௩)

தீயுற் றுடனேற் றியவெம் படையின்
வாயுற் றெழுவெம் பொறிமண் டுவநீள்
வேயுற் றபெருங் கிரிமீ தெரியுந்
தீயுற் றனவொத் தனசே ணளவும்.

இ-ள். ஆகாயத்தளவும்மேலே நீண்டு ஒன்றுடனேயொன்றுமோதுதலாகிய அந்த வெவ்விதான ஆயுதங்களின வாய்களிலே உண்டாகி எழுகின்ற வெவ்விய நெருப்புப்பொறிகள், நெருங்குவனவாய் நீண்ட மூங்கில்கள் பொருந்திய பெரிய மலைகளினமேலே எரிகிற நெருப்புப் பற்றினதையொத்து ஆகாயத்தளவும் விளங்கின. எ-று. (சுச)

நலிவுற்றுற் றுங்கிடைநன் னுதலார்
பொலிவுற் றணிதேர் மிசைபோ யினரார்
கலியுற் றெழுநீள கனகக் கிரிமேல்
மலிவுற் றெழுவந் சிகமா னுமென.

இ-ள். கடலிலே தோன்றி யுயர்ந்திருக்கிற நீண்ட பொன்மலைகளின்மேலே மிகுதிகொண்டு உயர்ந்துள்ள பொனனிறக் கொடிகளை ஒப்பாயிருக்கின்றனவென்று சொல்ல, இடையானது வருத்தங்கொண்டு துவளுகிற நல்ல நெற்றியையுடைய பெண்கள, நிறைவுகொண்டு அழகிய தேர்கள்மேலேறிச சென்றனர் எ-று. (சுரு)

கருமா முகிலன் னகவின் குழலார்
பெருமால் கரியின் பிடாமேல் வருபர்
திருமா முகிலுக் கிடைமே யெழுமின்
வருமா றுநிகாந் தன்னை யமெலாம.

இ-ள். கருமையான நீலநிறத்தையுடைய மேகத்தையொத்த அழகிய கூந்தலையுடைய பெண்கள், உடல் பெரிதா யுயர்ந்திருக்கிற யானைகளின் முதுகுகளினமேலே ஏறிவருதலானது, மிகப்பெரிதான மேகத்தின் நடுவே தோனறுகின்ற மின்னலானது (மறையாமல் விளங்கிக்கொண்டு) வருவனவற்றை ஒப்பாயின. அவர்கள செல்லுமிடங்களெல்லாம். எ-று. (சுசு)

விலையுன் னரிதா கியவெம் பரிமேற்
சிலைநன் னுதலார பலாசென் றனரா
லுலையும்புனல்வா ரியிலுறைதயிறு
லலையுந்திரைமேல் வருமன்னமென.

இ-ள். தளும்புகின்ற நீரையுடையகடலினகண், காற்றினுலேகிளருகின்ற அலைகளின்மேலேவருகிற அன்னங்களைப்போல, விலலையொத்த நன்மையான நெற்றியையுடைய பெணகளபலரும, விலைமதிக்கக்கூடாத வேகத்தினையுடைய குதிரைகளினமேலேறிச செனறுர்கள. எ-று. ()

பரிதுன்னுநெடும் படைதுன்னமதக்
கரிதுன்னவிரிந் துகடந்தனனுல்
விரிகின்றசெழுஞ் சுடர்வெண்டரளஞ்
சரிகின்றபுனற் சரயுத்துறையே.

இ-ள். விரிவானசெழுமையுள்ள ஒளியையுடையவெண்முத்துக்கள் ஒதுங்குகின்ற அந்தச்சரயுநதியை, குதிரைகளிறங்கிசசெல்லவும, நெடிய

சேனைகளிறங்கிச்செல்லவும், மதயானைகளிறங்கிச்செல்லவும், அரிச்சந்திரமகாராசனும் இறங்கிக்கடந்துபோயினன். எ-று. (சுஅ)

விரையேறியதார் புனைவேலிறைவ
னிறையேறுமனீக நெருக்குதலாற்
றரையேறியதண் புனறள்ளநெடுங்
கரையேறியவாளை கணக்கிலவே.

இ-ள். பரிமள மிகுவதான மாலையணிந்த (கொலைத்தொழில் செய்கிற) வேலாயுதத்தைத் தாங்கிய அரிசசந்திர மகாராசனுடைய வரிசை வரிசையாய்க் கரையேறுகிறசேனைகள்நெருக்குகிறதினாலே, நிலத்துக்கு மேலே பெருகுவதான குளிர்ந்த நீரானது மோதிவீசக் கரைமேலே செல்லுகின்ற வாளைமீன்களுக்கு ஒரளவில்லை. எ-று. (சுக)

அரியன்னவர்மின் னனையார்கடன
நெரியும்படிநன்னி நெருக்குதலாற்
பரியும்பணிமாலைகள் பார்க்கிலர்கீழ்ச்
சரியும்மணிமேகலை தாமறியார்.

இ-ள். சிங்கங்களையொத்த புருஷர்களோடேகூடிநடக்கிற மின்னலை யொத்தபெண்களுடைய தனங்கள்பிதுங்கும்படி சேனைகள்நெருங்குகிறதினாலே அறுபடுகிற ஆபரணங்களையும் மாலைகளையும் அப்பெண்களனோக்கிலர். பின்னும் கீழே சரிந்து விழுந்திருக்கிற மணிமேகலைகளையும் தாங்கள் தெரிந்துகொள்ளாமற் செல்லுகிறார்கள். எ-று. ()

அரனார்முனியா மதனன்னவர்தோட
பரநாரியர்கொங் கைபடப்படமு
னொருநாளுறுவா நிறையொண்ணுதல்பால்
வருநாண்மனுநீ திவழங்கிலதால்.

இ-ள். சிவபெருமானாலே கோபித்தெரிக்காத மன்மதனையொத்த புருஷர்களுடையதோள்களிலே அன்னியர் மனைவிகளுடைய கொங்கைகள் (சந்தடி நெருக்கத்தினால்,) மோத மோதச் செல்லுகிறதினாலே, முன்னே ஒருநாளாயினும் அழியாதகற்புள்ள அழகிய நெற்றியையுடைய பெண்கள், இப்போது கலியாணத்திற்கு வருகிற நாளிலே, பரபுருடருடைய தோள்களிலே அன்னியஸ்திரீகளுடைய கொங்கைகள் படலாகா வென்று மனுஸ்மிருதி கூறவில்லை. எ-று. (எக)

வெளிறுஞ்சுடர்வே லிளவேளனையான்
பிளிறுங்கரிதுள் ளவிழுந்துபெயர்ந்
தொளிறுந்தனவல் லியொருத்தியைய்க்
களிறென்றிருகை தொடுகட்டினனே.

இ-ள். வெண்மையான ஒளியையுடையவேலைக்கொண்டமன்மதனை யொத்த ஒருவன், முழங்குகின்ற யானைவெருண்டசையக் கீழேவிழுந்து

புரண்டு விளங்குவதான கொங்கைகளையுடைய கொடிபோல்பவளான ஒருத்தியை, அந்தடானையாரென்று தனதிருகைகளாலுந் தழுவினான்.

ஆடுங்கழன்மன் னனநேகரு
ளோடுந்தருவும் பலநண்ணிநெடுங்
காடுங்கிரியம் பலகண்டுநடந்
தோடுங்குளிர்கோ மதியாற்றணுகை

இ-ள். அலம்புகின்ற வீரக்கழலையுடைய அரிச்சந்திரமன்னன் இவ்வாறு அநேகம் அரசர்களுடனே நாடுகளும் மரச்சாலைகளும் பலவாறாக வுள்ளவெல்லாம்விட்டு, பின்னர் நெடிதான காடுகளும் மலைகளும் பலவாறாகக் கண்டுகொண்டேபோய், ஓடுகின்ற குளிர்ந்த புனலையுடைய கோமதியாற்றினருகே சென்றான். எ-று. (எங)

மேற்படி வேறு.

கானயாறனைத்தையுங் கடந்துநீங்கிக
மானயாறுயகோ மதியைநண்ணியே
யானையுமிரதமும் பரியுமீடுறு
சேனையுமன்னனுஞ் சென்றிறுத்தவே.

இ-ள். அப்படிக் காட்டாறுகளை முழுதுங்கடந்துபோய், கௌசிகையென்னும்பெயர்கொண்ட கோமதியாற்றையடுத்து, யானைகளும் இரதங்களும் குதிரைக்கூட்டங்களும் காலாட்களும் அரிச்சந்திரமகாராசனும் போய் இறங்கலாயின. எ-று. (எச)

தோய்கதிர்வேற்படை சூழ்ந்துதுன்னிட
வாய்கதிர்முடியினுன் றுறையைநண்ணினான்
பாய்கதிர்படலையுஞ் சுருக்கிப்பையவே
காய்கதிர்ச்செல்வனுங் கடலைநண்ணினான்.

இ-ள். ஒளிதோய்ந்த வேலாயுதங்களையுடைய சேனைகள் எங்குஞ் சூழ்தலாய் நெருங்க, எங்கும் பரவுவதான ஒளியையுடைய கிரீடமணிந்த அரிச்சந்திரமன்னனும் அந்தக் கோமதியாற்றினருகே போயிறங்கினான் அப்போது எங்கும் பரவுவனவான கிரணக்கூட்டங்களைத் தன்னுள்ளே ஒடுக்கிக்கொண்டு வெப்பமிகச் சுடுகிற ஒளியால் மிக்க சூரியனும் மேலைக்கடலிலேபோயிறங்கினான். எ-று. (எரு)

ஆழவேழ்கருங்கட லதனின்வெய்யவன்
வீழுமன்னனும் வேந்தர்மக்களு
மேழையர்யாவரு மிரதமுங்கட
வேழமுஞ்சிவிகையும் விட்டிறங்கினார்.

இ-ள். ஆழத்தையுடைத்தாயலைகளெழுகிற கறுத்த கடலிலே சூரியன்போய் முழுகினவுடனே அரிச்சந்திரமகாராசனும், மற்று முள்ள

ராஜகுமாரர்களும் பெண்களெல்லோரும் இரதங்களையும் மதயானைகளை யும் பல்லக்குகளையும் விட்டுக் கீழேயிறங்கினார்கள். எ-று.

எழு வெண்பது நீட்டல் விகாரம்பெற்று எழுணவந்தது. (எசு)

மண்டலவேந்தரு மாதரீட்டமுந்
திண்டிறலமைச்சருஞ் சேனைவெள்ளமுந்
தண்டராம்வளை தவழுமாநதி
வண்டலின்விடமற வந்திறுத்தவே.

இ-ள். உலகத்தரசர்களும், அவர்களுடைய பெண்களின் கூட்டமும், மிகுந்த (புத்தி) வல்லமையுடைய மந்திரிகளும், மற்றச் சேனையின் கூட்டமும் தண்ணிதான முத்துக்களைத்தருகின்ற சங்குகள் தவழுவனவான அந்தக்கோமதியென்னும் பெரிய ஆற்றின் கரையிலே வெற்றிடமில்லாதிருக்கும்படி வந்திறங்கின. எ-று. வண்டல்-சேறு. (எஎ)

பட்டினுமணியினும் படங்குமைத்துவிண்
முட்டியசெம்பொனின் முடிகளைவைத்துமேற்
கட்டியும்பதாகையுங் கட்டிநீடிரை
விட்டனர்மன்னரு மின்னனாருமே.

இ-ள். அரசர்களும், அவர்கள் பெண்களும் பட்டினாலும்மணிகளாலுஞ் செய்திருக்கிற கூடாரங்கள் நிறுத்தி, ஆகாயத்தை யளாவுவதாகச் செம்பொன்னாற்செய்த சிகரங்கள்வைத்து, மேற்கட்டிகளும்கொடிகளுங் கட்டி நீண்ட திரைகளுஞ் சூழவிட்டார்கள். எ-று. (எஅ)

சண்பகத்தருவினுஞ் சந்தனத்தினுந்
திண்பணையகிலினுந் தேவதாரத்துந்
தண்பருப்பலவினுந் தாறுபாய்பசும்
புண்படுகரிகளும் பரியும்பூட்டினார்.

இ-ள். சண்பகமரங்களிலும சந்தனமரங்களிலும் வலிய கிளைகளையுடைய அகில்மரங்களிலும் தேவதாரமரங்களிலும் தண்ணிதாய்ப் பருத்துள்ள பலாமரங்களிலும், அங்குசம்பாய்தலினாற் பசியரணம்பொருந்திய யானைகளையும் குதிரைகளையும் கட்டினார்கள். எ-று. (எகூ)

நிலைமரம்பிளந்திட நிவந்துகுத்திய
கொலைமதயானையின் கோடுபோலவே
சிலைமதனனையவர் மார்பிற்றேனனார்
முலைமதயானையின் கோடுமூழ்கின.

இ-ள். அங்கே நிற்கிற மரங்கள்பிளக்க, உயர்ந்து குத்தின கொலை செய்கிறமதயானையின் கொம்புபோல்வனவாய் வில்லையுடையமன்மதனையொப்பான புருஷர்களுடைய மார்பிலே, தேன்போலும் வசனத்தை யுடைய பெண்கள் முலையாகிய மதயானையின் கொம்புகள் அழுந்தலாயின. எ-று. (அ௦)

மேயாதுகொண்டலைப்பொரு மூரியானைதம்
மீதுகொண்டலைத்தமெய்ம மெலிவுமாறவே
தாதுகொண்டலர்க்குழற் றையலார்முலை
வேதுகொண்டொற்றினார் வீரர்மெதெலாம்.

இ-ள். கடலிலே மேயுதுவதான மேகத்தை யொப்பாகப் பகைவர் மேலே மோதுகின்ற பெரியயானைகளின்மேலேறிவந்த உயர்வானவுடம்பின் மெலிவுதீர மெல்லிய பராகங்களைக் கொண்ட மலர்களைசெறி கூந்தலையுடையபெண்கள் தங்கள் தனங்களாகிய வெம்மையைக்கொண்டு அந்தவீரர்கள் உடம்பெல்லாம் ஒற்றுதல் செய்தார்கள். எ-று. (அக)

அகிலொடுசந்தனத் துணியிறுக்கிடு
துகில்பொதிமணிபுரை யெரியுந்தூமமு
ந்திகிலெனப்பலபல செக்கர்வானம்வெண்
முகில்பொதிந்தனவென மூண்டெழுந்தவே.

இ-ள். அகிற் கட்டைகளுடனே சந்தனக் கட்டைகளையும் மூட்டி யுண்டாக்கிய, சீலையிலே முடிந்துள்ள செம்மணியை யொத்த நெருப்பும் புகையும் கண்டவர்நெஞ்சு திடுக்கிட, அநேகமான செவ்வானமானது வெள்ளிய மேகத்தினாலே மூடப்பட்டதுபோல் மேன்மேலாய்க் கிளர்ந்தன

ஆறிலாதணிபடங் கத்துளேற்றிய
மாறிலாத்துளங்கெழின் மணிவிளக்கொளி
தேறலாந்தகைமைய சிலம்பிநூல்பொதி
தூறெலாமின்மினித் தோற்றமென்னவே.

இ-ள். (புகுதற்கு விட்டவழியல்லதுவேறு) வழிகளில்லாமலெங்கும் நிரப்புதலான கூடாரத்துள்ளே ஏற்றிவைத்திருக்கிற காற்றாகியபகையில்லாமல் விளங்குகின்ற அழகையுடைய ரத்நவிளக்குகளின் ஒளியானது, சிலம்பிப் பூச்சியாலே கட்டப்பட்ட நூற்படலைகள் முழுதும் மின்மினிப் பூச்சிகளினுடைய தோற்றமென்று சொல்லும்படி துணிந்து சொல்லலாகிய தகுதியையுடையன. எ-று. (அஉ)

குசைநெடுங்கடும்பரிக் கொற்றமன்னவன்
வசையிலாநங்குல மடந்தைமாமுலைக்
கிசைவனோவென்றுவந் தெட்டிப்பார்த்தெனத்
திசையெலாங்கதிர்விரித் தெழுந்ததிங்களே.

இ-ள். கடிவாளத்தையுடைய நீண்ட வேகமான குதிரைமேலேறுகிற ஜயத்தைக் கொண்ட அரிசசந்திர மகாராசனானவன், யாதொரு பழிப்புமில்லாத நமதுகுலத்தி லவதரித்த சந்திரவதியினுடைய பெரிய தனங்களுக்குத் தகுந்தவனோவென்று அவனை யெட்டிப்பார்ப்பதுபோல் சந்திரனானவன் சந்தோஷித்து எட்டுத்திக்கிலும் தனது கிரணங்களை விரித்துக்கொண்டு உதயமாயினான். எ-று. (அச)

செங்கயலனையகட் டெரிவைதன்றிரு
மங்கலமுணர்ந்துமண் மடந்தையட்டதோர்
பங்கமிலிரசிதப் பானைமேல்வழி
பொங்கலிற்புதுநிலாப் பொலிந்தெங்குமே.

இ-ள். சிவந்த கெண்டைமீனையொத்த கண்களையுடைய சந்திரமதியின் திருக்கலியாணத்தைத் தெரிந்து, பூமிதேவி சமையல்செய்ததாகிய ஒருதோஷமுமில்லாத வெள்ளிப்பானைமேல் விரிந்துபொங்குகிற பாற்பொங்கல்போல், எவ்விடத்தும்புதிதான சந்திரிகை நிறைந்துவிளங்கின.

பெருத்தவானிலவிடைப் பேதைமாதரைக்
கருத்துறக்காதலர் கலந்துறங்கினார்
வருத்தமுங்காதலும் வளரமன்னவ
னொருத்தனேதனிக்கிடந் துறக்கநீங்கினான்.

இ-ள். அப்படிப்பரவின வெண்மையான சந்திரிகையாலே, அறியாமையையுடையபெண்கள் மனதொருமிக்க, அவர்களுடைய நாயகர்கள் கூடி நித்திரைசெய்தார்கள். அரிச்சந்திரன் ஒருவனே மனவருத்தமும் ஆசையும் மேன்மேலாகி வளரத் தனியனாய்ப்படுத்து நித்திரையில்லாதிருந்தான். எ-று. (எசு)

உருவெளித்தோன்றுவ னுவப்பனுன்னுவன்
கரவினாலேங்குவன் கலங்குவன்மதி
மரபினுடன்கணென் மனதுபோம்வழி
யிரவுபோதற்கிட மில்லையோவென்பான்.

இ-ள். அப்படி நித்திரைகொள்ளாமல் சந்திரமதியினுடைய உருவெளிததோற்றத்தைப் பார்ப்பான்; சந்தோஷிப்பான்; அதையேகருதுவான்; அதை மறந்தபோது துக்கிப்பான்; கலங்குவான். சந்திரகுலத்தினளாகிய சந்திரமதியினிடத்திலே என்மனது போவதாகிய வழியில், இராத்திரியிலேமாத்திரம் போவதற்கு இடமில்லையோவென்று புலம்புவான். எ-று. (எஎ)

கொடியமாமதனையுங் கொழுநிலாவையு
நொடியினுமொருகுறை சொல்லிநோகிலான்
படிகிலாவிழியையும் பாரில்வேர்நிறீஇ
விடிகிலாவிரவையும் வெறுக்கும்வேலையில்.

இ-ள். கொடுமையையுடைய பெரியமன்மதனையும், செழுமையான சந்திரனையும் ஒருநொடிப்பொழுதாயினும் ஏதேனுமொரு குறையைச் சொல்லி நொந்துகொள்ளாதவனாய், தூங்காதகண்களையும், உலகத்திலே வேரூன்றி விடியாதிருக்கிற இராத்திரியையும் வெறுத்துக்கொண்டிருக்கிற சமயத்தில். எ-று. (எஅ)

மையலுங்கங்குலு மதியும்வாட்டவில்
வையமேவெரியனென் றணிவயிற்றினிற்

கையினலறைந்துகூய்க் காமர்வாரணம்
வெய்யவாவிரையவா வெனவிளித்தவே.

இ-ள். அரிச்சந்திரனை காமமயக்கமும் அந்த ராத்திரி காலமும், சந்திரனும் வாடச்செய்வனவாயிருக்க, அப்போது அழகான கோழிகள் இந்த ஐயனை அரிச்சந்திரனே எளியனாயிருக்கிறனென்று தமதழகிய வயிற்றில் (இறகாகிய) கையினாலேமோதி யடித்துக்கொண்டு சூரியனே! உதயமாகி விரைவில் வாவென்று கூப்பிட்டன. எ-று. (அக)

ஊழிவெங்கதிரவ னுதயமுன்னறிந்
தாழியுந்திங்களு மாரப்படங்கின
கோழியுமார்த்தன குக்கிலார்த்தன
சூழியிற்புள்ளெலாந் துள்ளியார்த்தவே.

இ-ள். வெயிலையுடையவனை வெவ்விய கிரணத்தைக் கொண்ட சூரியோதயத்தை முன்னே தெரிந்து கடலும்சந்திரனும் தங்கள் ஆரவாரமடங்கின. அப்போது கோழிகளெங்கும் கூவின. செம்போத்துகள் கத்தின. குளங்களிலே திரைகுகிற பட்சிசாதிகளெல்லாந் துள்ளித் துள்ளிச் சத்தித்தன. எ-று.

குக்கில் - செம்போத்து. சூழி - குளம். (கூo)

நங்குலத்தரசனை நலிந்தபாதகர்
கங்குலைத்திங்களைக் கனன்றுதேர்க
யங்கண்மாஞாலம்விட் டகற்றுவேனெனாச்
செங்கதிர்க்கடவுளுஞ் சிவந்துதோன்றினன்.

இ-ள். நமது குலத்திலேபிறந்த அரிச்சந்திரனை வருத்தப்படுத்தின பாவிகளான இரவையும், சந்திரனையும் கோபித்துத் தனது தேரைச் செலுத்திக்கொண்டு அழகிதான இடத்தையுடைய பெரிய வுலகத்தை விட்டுப்போம்படி செய்கிறேனென்று சிவந்த சூரியபகவானுந் தனது கண்கள் சிவப்பா யுதயமாயினன். எ-று. (கூக)

படர்கெடுத்தறநிலை பரித்தமன்னனுக்
கிடர்விளைத்தெய்திய விராமடந்தையிப்
புடவிவிட்டேகினும் போனதிக்கெலாந்
தொடர்மினென்றெண்ணிலாச் சுடரையேவினன்.

இ-ள். உலகத்திலுள்ள துன்பத்தைப்போக்கித் தருமத்தினதுநிலையைக்காத்த அரிச்சந்திர மகாராசனுக்குத் துன்பத்தை யுண்டாக்கிக் கொண்டிருந்த இரவாகிய பெண்ணை, அவள் இந்த வுலகத்தை விட்டோடி போனாலும் அவளோடிப்போன திசைகளெல்லாம்தொடர்ந்து பற்றுங்களென்று சூரியனளவின் கணக்கில்லாததனது கிரணங்களையனுப்பினன்.

அலரிவந்தெழுமுரா சதிரவாழிபோற்
புலரியிலானடி பூசித்தண்ணலுஞ்

சிலர்சிலசுடர்மணித் தேரிலேறினர்
பலர்பலகரிகளும் பரியுமேறினர்.

இ-ள். அப்படிச் சூரியன்வந் துதயமாகவே, கடலைப்போல்பேரிகைகள்முழங்க, விடியற்காலத்திலே சிவனடியைப்பூசைபண்ணி அரிச்சந்திர மகாராஜனும் அவனைக் கூடிவருகிற சிற்சிலரும் ஒளியையுடைய ரத்நகசிதமான தேர்மேற் கொண்டவர்களாக, மற்றப்பலரும் பலபலவான யானைகளின்மேலும் குதிரைகளின்மேலு மேறினர். எ-று. (கங)

அந்தமாலாற்றைவிட் டகன்றுமன்னவன்
முந்தமால்கரிபரி நடப்பமொய்த்துடன்
கந்தமாலைக்குழற் சடலுடன்வரச்
சந்தமால்வரைத்தடஞ் சாரனண்ணினான்.

இ-ள். உடனே அரிச்சந்திர மகாராஜன் அகதப்பெரிதான சோமதியாற்றைக் கடந்து நீங்கி, உயர்ந்த யானைகளும் குதிரைகளும் நெருங்குதலாய் முன்னே நடக்க, பரிமளத்தையுடைய மாலைகளணிந்த கூந்தலையுடைய பெண்களை கூட்டமான கடலுந் தொடர்ந்துவரச் சந்தனமரங்களோடுகூடி உயர்ந்துள்ள மலைகளினுடைய பெரிய சாரலைப்போய்ச் சேர்ந்தான். எ-று. (கச)

அரிந்தபலாசமா நிலைமாசினி
விரிமலர்ச்சண்பக வேங்கைகோங்கமை
சொரிமலர்சுரபுனை யசோகுதுன்னிய
வரிமணற்காவிடை வந்துவைகினான்.

இ-ள். கடுக்காய்மரம்-பலாசமரம்-மாமரம்-மஞ்சாடிமரம்-பிலாமரம்-விரிகிற மலர்களையுடைய சண்பகமரம் — வேங்கைமரம் — கோங்குமரம்-மூங்கில்மரம்சொரிகின்ற மலர்களுடைய சுரபுன்னைமரம் - அசோகம் ஆகிய இவ்வகை மரங்கள் நெருங்கிய (கிள்ளைகள்) இசையினை மிழற்றுகின்ற மணத்தைக்கொண்ட சோலையிலேவந்து தங்கினான். எ-று. (கரு)

அலைசுனையாடவு மருவியாடவு
மலைமிசைப்பிடியும்வன் களிறுமானவே
சிலைநுதலாருஞ்செல் வருஞ்சென்றேறினர்
முலையொடும்புயத்தொடு நிகர்த்தமொய்ம்பின.

இ-ள். அலைகளையுடைய சுனைநீராடவும், அருவிநீராடவும், மலைமேலே பெண்யானையும்வலிதான ஆண்யானையும்போல், வில்லைப்போலு நெற்றியையுடைய பெண்களும், புருஷர்களும்போய் யேறினர்கள். அம்மலையானது ஸ்திரீகளினுடைய கொங்கைகளையும, புருஷர் தோள்களையும் ஒப்பானசிகரங்களுடையதாயிருக்கின்றது. எ-று.

மொய்ம்பு தோள்-மலைத்தோள்; சிறுகுன்றுகள். (கசு)

அருவிகளாடுவார் சுனைகளாடுவார்
வெருவிவந்தகன்கரை மீதிலேறுவார்

சரிவினின்றோடியப் புனலிற்றாவுவார்
மருமலர்கொய்குவார் மலைந்து மீள்குவார்.

இ-ள். அருவிகளிலே நீராடுகிறவர்களும், சுனைகளிலே நீராடுகிறவர்களும், அப்படி நீராடுவதற்கஞ்சிவந்து அன்ற கரைமேலேறுகிறவர்களும், சைகைசெய்து விளையாடிக்கொண்டு நின்று அந்நீரிலே குதிக்கிறவர்களும், பரிமளத்தையுடைய பூக்கொய்கிறவர்களும், அப்பூவைச் சூடிக்கொண்டு திரும்புகிறவர்களுமாயினார்கள். எ-று.

சருவல் — சைகைசெய்தல். (௧௭)

அருவியுஞ்சுனைகளு மாடிநுண்மணல்
மருவியவண்டலு மனந்தசோலையும்
பருவரைக்குடுமியும் பளிக்குப்பாறையும்
பொருவிலாப்புனங்களும் புகுந்துநோக்குவார்.

இ-ள். அப்படி அருவிகளிலுஞ் சுனைகளிலும் நீராடி, நுண்ணிய மணல்களையுடைய வண்டலிலும் அவ்வண்டல் கூடின சோலைகளிலும் பருத்தமலைச் சிகரங்களிலும் பளிங்குப் பாறைகளிலும் ஒப்பில்லாத தினைப்புனங்களிலும்போய வேடிக்கை பார்ப்பார்கள். எ-று. (௧௮)

அன்றிருந்தணிவரைச் சாரல்வைகியே
துன்றிருள்விடிந்தபின் சோதிவேலினான்
சென்றிருஞ்சுடாமணித் தேரிலேறியே
வென்றிவெம்படையொடு விரைந்துபோயினான்.

இ-ள். அழகிதான மலைச்சாரலிலே அன்றையதினம் தங்கியிருந்து நெருங்கின இருளையுடைய இராத்திரி விடிந்தபின்பு ஒளியைக்கொண்ட வேலாயுதத்தையுடைய அரிச்சந்திரன் எழுந்துபோய்மிக்க பிரகாசத்தையுடைய ரத்நமயமான தேரின்மேலேறிக்கொண்டு, ஜயத்தையுடைய குரூரமான சேனைகளுடனே அதிசீக்கிரத்திலே போயினான். எ-று.

வேயிருங்கானமும் வெற்பினுச்சியு
மாயிரும்பொழில்களு மடிந்துநுண்பொடி
யாயினவிசும்பினை யடைந்ததூளியுஞ்
சேயிருஞ்சுடர்மணித் தேர்கள்செல்லவே.

இ-ள். மிகவுமுயர்ந்து பெரிதான காந்தியையுடைய ரத்நகசிதமான ரதங்கள் செல்லுதலாலே, மூங்கில்களையுடைய பெரியகாடுகளும், மலைச் சிகரங்களும் மிகப்பெரிதான சோலைகளும் அழிந்து சிறியபொடிகளாயினவாய் அதினின்றுமெழுந்த தூளிகளெல்லாம் ஆகாயத்திலே போய்ச் சேர்ந்தன. எ-று. (௧௯)

செந்நிறப்பொலன்கதிர்த் தேரினூறியுந்
தந்நிறமவ்வழி யனைத்துமாதலாற்
பன்னிறக்கிரிகளும் பரந்தபாறையும்
பொன்னிறமேருவே போற்பொலிந்தவே.

இ-ள். அரிச்சந்திரனுடைய சிவந்த நிறத்தையுடைய பொன்னிறமான ஒளியைக்கொண்ட தேரினுருளைகள்படிந்து, அந்தத்தேரினிறமே அவ்வழிமுழுதுமாகிறதினாலே, பலநிறங்களையுடைய மலைகளும், பரவுதலான கற்பாறைகளும் பொன்னிறமான மகாமேருவைப்போலவிளங்கின.

வானமுற்றெழுந்தமா மலையுமால்க
தானமுற்றொழுகிய தடமுஞ்சாரலு
நான்முற்றெழுந்தும பொழிலுநண்ணிவெங்
கானமுற்றருநெறி கடந்துபோயினான்.

இ-ள். ஆகாயத்தைத்தொட்டுக்கொண்டுயர்ந்திருக்கிற பெரியமலைகளும், உயர்ந்தயானைகளுடைய மதங்கள்பட்டோயாதுகிடக்கிறமேடுகளும், அந்த மலைப்பக்கங்களும், கஸ்தூரிவாசங்கொண்டெழுந்துள்ள நல்ல மலர்ச்சோலைகளும், வெப்பமாகிய காடுகளும் கடந்துபோய், இப்படியே பல அரிதானவழிகளெல்லாம் அரிச்சந்திரன் கடந்துபோயினான். எ-று.

விரிந்தவெங்கமாகளும வெயிலின்வெந்துகீழ்
சரிந்தமாமலைகளுஞ் சருகுவெந்துமேற்
பொரிந்தமாமரங்களும புகைந்தபாரிசை
யெரிந்தெழுகடுஞ்சுரத் தெல்லைப்பற்றினான்.

இ-ள். இப்படி விரிந்திருக்கிற செவ்விதான விடர்நிலங்களும், வெயிலினாலேவெந்து கீழே சரிந்துகிடக்கிற பெரியமலைகளும், சருகுகள் வெந்து மேலேபொரிந்திருக்கிற பெரிய மரங்களும், புகைதலாய நிலத்தின்மேலெல்லாம் எரிந்தெழுகிற கடுமையைக்கொண்ட பாலைவனத்தினெல்லையை யரசனணுகினான். எ-று (௧0௩)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

என்றுமமரர்க்குவினையின்றியரன்முப்புரமெரித்தகனலும்
வென்றிமதனைபொடிபடத்திருநுதற்கணைவிழித்தகனலும்
வன்றிரையெறிந்தெழுக டற்குணடுவைத்தவடவைக்கனலுமுற்
றொன்றுபட வந்துகுடிகொண்ட வணுறைந்தனவுருப்பமெழவே.

இ-ள் இனி எக்காலத்தும் தேவர்களுக்குத் துன்பமில்லாமல் சிவபெருமான் திரிபுரத்தை எரித்தநெருப்பும், வெற்றியையுடைய மன்மதனைச்சாம்பலாக அழகியநெற்றிக்கண்ணைத் திறந்தெரித்தநெருப்பும், வலிதான அலைகளைவீசி எழுகிற கடலுக்குள் நடுவேவைத்திருக்கிற வடவாக்கினியுமகூடி ஒன்றாகவந்து குடிகொண்டு எவ்விடத்தும் வெப்பம் வீசி அங்குத்தங்குதலாயின எ-று (௧0௪)

கானமுழுதுநெருங்கனற்பரலில்வெந்தெழுகதிர்ச்சுடரின்வெந்
தூனமுறவற்றியுரகத்தலைவெடிப்பவதனுச்சிவழிபோய்
வானமெழுந்துபுவிமீதுவிழுகின்றமணிவந்துபகல்வான்
மீனம்விழுகின்றபடியாமெனவிளங்கினவெளிப்புறமெலாம்.

இ-ள்.: அந்தக்காடுமுழுதும சுடுகிறநெருபபுச்சுவாலையினாலும், ஆகாயத்திலெழுந்துவருகிற சூரியகிரணசதினாலும் வெந்து பழுத்தாக்வுலர்ந்து வற்றுதலாய்ப், பாசபுத்தலைகளும பிளப்ப அதனுடைய தலையினின்றும் போய் ஆகாயத்தளவுமெழுந்து மணமேலே வந்து விழுகின்ற நாகரதங்கள், யுகாற்காலத்திலே உதிருகிறநட்சத்திரங்கூட்டங்களையொப்பாமென்ன, அந்தவெறுநிலவெளியிலெங்கும்ெல்லாம விளங்கின எ-று. (௧௦௫)

கரும்புயலருந்துளிகரந்து ல்கரிந்தயல்கலைந்துநெடிதாய்
வரும்பருவமுந்தலைமயங்கிமழையென்பதுமறந்தவதனாற்
பெரும்புவிபிளந்தநிலனந்தன்முடியிற்சுடர்பிறங்கியெழுமா
விரும்புவிசினந்தழுலுமிழ்ந்தவதனைச்சுட வெழுந்தநெனவே.

இ-ள். கரியமேகஙகள்பெய்கிற அரிதான மழைத்துளிகளில்லாமல் அந்நிலவெப்பததினாலே உடலெல்லாந்தீயுந்து அந்நிலத்துக்கப்பாலே தங்கள் கூட்டங்கலைந்துபோய் (காலுமாதவளவாக) வருவதான பருவகாலமுந் தமொறி மழை பெய்கிறதென்பதை மறந்துபோனவதனாலே, அப்பெரிதான நிலமெலலாம வெடித்து, அவ்வழியே ஆதிசேடனுடைய தலையிலுள்ள ரதநச்சோதிகள் விளங்கிக்கிளரும தன்மையானது, அப்பெரிதான பாலைநிலம் கோபித்துத தன்மேல் நெருப்பைக கக்குகிற சூரியனைச் சுடுத்றகாக மேலேகிளம்பினதுபோலிருநதது எ-று. (௧௦௬)

சுரப்புறுசிறைப்புனலெனக்கருதிவற்றிய துவா சியதனு
னிரப்புறுதவிப்பினையொழித்திட மனத்தினினினைத்துழைமெலா
மிரப்பவரைநித்தலுநா த்தியுமொரற்பமுமிரக்கமிலர்பாற்
பரப்பவுரையொத்தனகரப்பவரையொத்தனபசாசரதமே.

இ-ள். மான்களெல்லாம் உடம்பினைத்துவற்றிய தளர்ச்சியினாலே தமக்கு நிரம்புதலான தாகததை நீக்கிக்கொள்ள பேய்த்தேரான கானலைப் பெருகுகின்ற குளத்துநீரான்றுநினைத்து, யாசிப்பதாக ஒருவரிடத்திலே தினந்தோறுஞ்சென்றும் ஒரு சிறிதேனுங்கொடுக்க இரக்கமில்லாதவர்களிடத்திலே பரவியலைகிறவர்களை யொப்பாயின. பேய்த்தேரானகானல் அவர்களுக்குக்கொடாமல் மறைந்துகொண்டு திரிகிறவர்களை யொத்தன. எ-று. (௧௦௭)

அடுந்திறலுமவ்வவர்படுந்திறலுநாமமுமனைத்துமெழுதி
நடுங்கலுநரும்புனறவிர்த்துடல்பதைத்துயிர்நடுங்கியுழலுங்
கொடுங்கரிமருப்பும்வெருள்கற்றிடருமற்றுமாகுவட்டினிடையு
நெடுங்கடறடந்திரைகிளர்ந்தெனமுழங்குறுநெடித்திரளெலாம்.

இ-ள். பகைவனரக்கொல்லுகிற சாமர்த்தியமும், அவரவர் பூர்வமாகிய சாமர்த்தியமும் பெயருமுதலான எல்லாமெழுதி நடப்பட்ட கல்லும், நல்லநீரிடையாமல் உடல்பதைபதைத்து உயிருமஞ்சியலைவதான கொடிய யானைக்கொம்புகளும், பயப்படத்தக்க கல்லுமேடுகளும், இன்னமுமுண்டான குன்றுகளினிடத்திலும் நெடிதான கடலிலே பெரிய

அலைகள் ஒலிப்பதுபோல, சிள்வண்டுகளின் கூட்டத்தோசை முழங்குவதாயிருக்கும். எ-று.

நலிதல் - நடப்பட்டசல். நெடி - சிள்வண்டு. (௧௦௮)

அந்தவெயிலத்தகல்விசும்பினை வெடித்துவிழுமானையினெடுந்
தந்தமுத்தமணியைத்துளியெனக்கருதியுண்டுழல்சாதகமெலாம்
வெந்தெரிகொளுஞ்சருகெழுந்துவிழுகங்குலில்விரிந்தநிழலில்
வந்தடருமெண்குமரையுங்கடமையங்கலையுமானினமுமே.

இ-ள். சாதகப்பட்சிகளெல்லாம், அந்தநிலத்திலே எரிகிற வெயிலினாலே அகன்ற ஆகாயவரையிலுட் வெடித்துச்சென்று விழுகிற யானையினுடையநீண்டகொம்பிலுள்ள முத்துக்களை மழைத்துளியென்றெண்ணியுண்டு அலைகின்றன. வெந்து எரிகிற நெருப்புக்கொள்ளுகிற சருகுகள் எழுந்துவிழாநின்ற இருட்டிலே விரிந்திருக்கிறநிழலில் கரடிகளுங்கானத்திரைகளும் கடம்பைகளும் மானகூட்டங்களும் வருவதுபோல்வந்து விழுந்து நெருங்குதலாகும் எ-று. (௧௦௯)

மண்மகளுடுத்ததிரைவாரிவடவைக்கனலைமாற்றியிதிலோர்
வெண்மணலைவைக்கிலரமங்கையரிரும்பதியுமுவெந்துவிடுமாற்
கண்முழுதையுமுடைபெயர்ந்துகவருங்கனையுகத்திலிதிலோர்
நுண்மணறெறித்துவிழினும்பிரளயப்புனலைநுங்கிவிடுமால்.

இ-ள். பூமிதேவி ஆடையாக உடுத்தியிருக்கிற அலைகடலிலுள்ள வடவாக்கினியை (வேறிடத்தில்) மாற்றி, அஃதிருக்கிறவிடத்தில் இந்த நிலத்திலுள்ள ஒரு வெண்மணலைக் கொண்டுபோய்வைத்தால், அரம்பையர்களிருக்கிற பெரிய தெய்வலோகமும் அந்தச்சுவாலையாலேவெந்துபோம். இந்தப்பூமியினிடங்களெல்லாம் தானிருக்குமிடத்தை விட்டு வந்து கவளீகரிக்கிற யுகமுடிவிலே இந்த நிலத்திலுள்ள ஒரு நுண்ணிய மணல்தெறித்து விழுந்தாலும் பிரளயகாலத்து வெள்ளத்தையும் குடித்துச் சுவறப்பண்ணும். எ-று. (௧௧௦)

வெங்கதிர்தெறுங்கொடியவிண்டுவனமவெந்தெரியும்வெந்தழலின்வா
யங்கதமிறந்துமதகுஞ்சரமிறந்துடலழிந்திடமெலாஞ்
செங்குருதியங்கடலின்மண்டமுதுவாரியலைசிந்துநுரைபோ
லெங்கணும்விளங்குவனவெண்குவடெனும்பரிசெலும்புமலையே.

இ-ள். சூரியனுலை சுடப்படுகிற நீண்ட மூங்கிற்காடு வெந்து எரிகிற வெப்பமான நெருப்பினிடத்திலே, பாம்புகளும் மதயானைகளும் விழுந்து செத்து, அவைகளினுடம்புகளழிந்து எவ்விடங்களிலும் பெருகின சிவந்த ரத்தமானது அழகிதான கடலிலேபோய்க்கலக்க, அந்தப் பழையகடலினலைகள் சிந்துகின்றநுரைபோல் வெள்ளைமலைகளென்னும்படி எலும்புமலைகள் எவ்விடத்திலும் மிதப்பனவாயின. எ-று. (௧௧௧)

வெங்கரியுரித்திடைபுனைந்தவர்சலஞ்சலைவிளங்குசடிலச்
சங்கரித்திருலதரிதாருகுவிநாசனிசவங்கரிசெம்ம

பொங்கரிமணிப்பரிபுரத்திருபதத்தினள்பொருப்பனதனத்
தெங்கடனிநாயகியிருந்தசபையத்தியல்பெடுத்துரைசெய்வாம்.

இ-ள். வெவ்விய யானைகளையுரித்து அதன்றோலைப்புனைந்தவள்; கங்காகூலமும் சந்திரனும் விளங்குகிற சடையையுடைய சங்கரி; திரிசூலதரி; தாருகவிநாசனி; சவுந்தரி; செழுமையாக ஒலிக்கின்றகற்களாக முத்துமுதலிய ரத்நங்களையிட்ட சிலம்புகளணிந்த இரண்டு திருவடிகளை யுடையவள்; மலைகளையொப்பான தனங்களைக்கொண்ட எங்களுடைய ஒப்பற்ற குலதெய்வமான காளிதேவியிருக்கிற சபையினிலக்கணத்தை இனி ஒருவகையாக விதந்து சொல்லுகிறோம். எ-று. (௧௧௨)

எறித்தசெழுமுச்சுடருமொத்தொருதலத்திடையெழுந்ததெனவே
தெறித்திருபுறக்கடைசிவத்திடைகறுத்தகண்மிகச்சுழலவே
சிறுத்தவிடையிற்கரதலத்தின்முடியிற்றிகழ்செறிந்தவரவப்
பொறிக்கணபணத்தலைமணிச்சுடிகையிற்கதிர்கள்பொங்கியெழவே.

இ-ள். விளங்குகின்ற செழுமையான சோமசூரியாக்கினிகளென்கிற மூன்றுசுடர்களுமொருசேரக்கூடி ஓரிடத்திலே உதயமானாற்போல், செறிந்துவிளங்கி இருபுறத்திலுங் கடையிலே சிவந்து நடுவே கறுத்திருக்கிற கண்கள் மிகவுஞ் சுழல்வனவாக, சிறிதான இடையிலும் கைகளிலும் தலையிலும் விளங்குவனவாக அணிந்த சர்ப்பங்களினது புள்ளிகளையுடைய கூட்டமான படங்களைக்கொண்ட தலைகளிலுள்ள ரத்நங்களையுடைய உச்சிக்கொண்டைகளினொளிகள் மிகுந்து கிளரவும். எ-று.

இதுமுதல் பதின்மூன்று பாடல்கள் குளகம். (௧௧௩)

மிடித்தவர்களைப்பொருண் மிகுத்தவர்வினைத்தொழில் விளைப்பதெனவே, கொடிப்படர்பொருப்பென விடைக்கிடர்விளைத்தனகும்பவழகுந், தடித்தினடிநிற்குமிர தத்தைநிகர்பொற்கடி தடத்தினழகும், பொடித்தெழுவெயர்த்திரு முகத்தழகுநின்றொளி பொழிந்தொழுகவே.

இ-ள். வறுமையுற்றவர்களைக் கண்டு திரவியத்தின் மிகுந்தவர்கள் சண்டைத்தொழில் செய்வதொப்ப, ஒரு கொடிமேலே தங்குகின்ற (இரண்டு) மலைகளைப்போல், இடைக்குத் துன்பத்தைச் செய்கிற குடங்கள்போன்ற தனங்களினழகும், ஒருமின்னலி னடியிலே நிற்கின்ற தேரை ஒப்பான அழகியகடிதடத்தினுடைய அழகும், பொடிப்பொடியாயெழுகின்ற வெயர்வையையுடைய திருமுகத்தினழகும் நிலைகொண்டு ஒளிவழிந் தொழுகவும். எ-று. (௧௧௪)

வேலைகளெழுந்துலகமேழினுடனேழையும்விழுங்கிவிடுமக்
காலமுடிவிற்கொடியவூழிநெடுவெங்கனல்கனன்றெரிதல்போற்
சாலவினைகொண்டுபொருதாருகனைவென்றவுணர்தங்கள்குடரை
மாலையிடுகின்றதிரிசூலமிசைவெங்கனல்வளைந்தெரியவே.

இ-ள். கடல்கள் கிளர்ந்து உலகங்கள் ஏழோடேழான பதினான்கை யுங்கவளீகரித்துக்கொள்ளுகிறகலிகாலமுடிவிலே, கொடுமையையுடைய ஊழிக்காலத்து நெடிய வெவ்விதான நெருப்புக் கொதித் ,தெரிகிறது போல், மிகவும்சண்டைகொண்டுபொருதுகின்ற தாருகாசுரனைவென்று அசுரர்களுடைய குடலை மாலையாக அணிந்துகொள்ளுகின்ற திரிசூலத் தின்மேலே வெவ்விய நெருப்பானது சூழ்ந்துஎரியவும். எ-று. (௧௧௬)

பொடிப்பொடிதிசைத்திசைதெறித்திடுசுடர்த்திரிபுரத்தழலெனத்
தடித்தெழுவலத்ததுதடக்கைவடிவாளொளிதயங்கியெழவே
வடிக்கடியெதிர்த்தலையடித்தெழுமுகக்கடலதிர்ச்சியெனவே
விடிக்குரன்முழக்கெனவிடக்கையின்மணிக்கு கிளைத்தசையவே.

இ-ள். எந்தத் திக்குகளிலும் பொடிப் பொடியாக தெறிக்கின்ற சுடரானது, திரிபுரத்து நெருப்புப்போல் மின்னலெழுகின்ற பலத்தை யுடையதாய்வலது தடக்கையிலேயுள்ள கூர்மைகொண்ட வாளினது ஒளியானது விளங்கியோங்கவும், திரும்பத் திரும்பக் கரையோடெதிர் கொண்டு அலைமோதி யெழுகின்ற யுகமுடிவில் முழங்குகிற கடலின் முழக்கம்போலவும், மேகமண்டலத்தில் முழங்குகின்ற இடிபோலவும் இடது கையிலே யிருக்கிற மணிக்கடகானது ஒலித்துஅசையவும். எ-று.

பட்டயமெடுத்தொருகைபத்திரமெடுத்தொருகைபற்றுமழுவுஞ்
சொட்டையுமெடுத்திருகைசக்கரமெடுத்தொருகைசுற்றுமயிலும்
வட்டமுமெடுத்தொருகைவச்சிரமெடுத்தொருகைமற்கரதல
மெட்டினும்விதிர்ப்பனசுழற்றுவனவெந்தழலெழுந்தெரியவே.

இ-ள். பட்டயத்தைக் கொண்டு ஒருகையும், வாளைக்கொண்டு ஒரு கையும், பற்றுகின்றமழுவையும் வளைதடியையுங்கொண்டு இருகைகளும், சக்கரத்தைக் கொண்டு ஒருகையும், சுற்றுவதான வேலும் கேடகமுங் கொண்டு இருகைகளும், வச்சிராயுதத்தைக்கொண்டொருகையும்இப்படிப் பலங்கொண்ட எட்டுக்கைகளினாலும் வெம்மைகொண்ட நெருப்பெழுந் தெரியும்படி வீசுகிறதாகவும் சுழற்றுகிறது முதலாகவும் செய்கின்றன வாகவும். எ-று.

சொட்டை — வளைதடி. (௧௧௭)

ஆடகமணிக்குழைகள்பாரியசரப்பணிகளத்தகடகஞ்
சூடகமிரட்டையுடுதாரமொடுபட்டமணிதோள்வளைசெழும்
பாடகமெழிற்பரிபுரங்கழல்சதங்கைகள்பதக்கமுடனே
நீடெழின்மதாணிகளலைந்துதிசையெங்குமொளிநின்றடரவே.

இ-ள். பொன்னாற்செய்து ரத்நங்கள்பதித்த குண்டலங்களும், கன மான சரப்பணிகளும், அஸ்தகடகங்களும், கங்கணங்களும், இரட்டை யாகச் சூழுகின்ற அரைநூன்மாலைகளுடனே நெற்றிப் பட்டமும் அணி யத்தக்க தோள்வளைகளும், செழுமையான பாடகங்களும், அழகிதான சிலம்புகளும் காலிலணிகின்றசதங்கைகளும், பதக்கத்துடனே நீண்டுளவா

தான அழகைக்கொண்ட மற்றுமுள்ள ஆபரணங்களும் எட்டுத்திக்கிலும் அசைதலாய அலைகளின் சோதி நிலைகொண்டு நெருங்கவும். எ-று.

நித்திலநிரைத்துவயிரத்தினமழுத்திமுழுநீலநிறுவிப்
பத்திபடவொப்பரியபச்சைவிரவிப்பதுமராகமளவிச்
சித்திரமியற்றியுமணிக்கலையுமப்பரிசுசெய்தகிரணத்
துத்தரியமுந்தொடையுமுற்றுநிலவும்வெயிலுமொக்கவிழுமே.

இ-ள். முத்துகளை வரிசைப்படுத்தி, வயிர ரத்நங்களின் கூட்டங்களைப் பதித்துள்ளதாய், முழுநீலத்தையும் நிலைக்கச்செய்து, வரிசையாக ஒப்பரிதான பச்சையுங்கலந்து, பதுமராகத்தையுங்கூட்டிப்பலவிதசித்திரங்களுஞ் செய்துள்ள மணிமயமான இடையிலுள்ளவஸ்திரமும், அப்படியே செய்திருக்கிற காந்தியையுடைய மார்யாப்பும், மாலைகளுங் கூடி முழுதும் சந்திரிகையையும் வெயிலையு ஒத்து (ஒளிகள்) சிந்தவும். எ-று.

காவன்முறைநிற்பவொருகோடியுளகற்பனைகள்கற்றுவழுவா
தேவலிடைநிற்பவொருகோடியுளகூடியவிடாகினிகண்மே
லாவலொடுநிற்பவொருகோடியுளநன்னெறியமைசரெனவே
போவனவுமீள்வனவுமாவவொருகோடியுளபூதகணமே.

இ-ள். காவலாக வரிசைகொண்டு நிற்பவைகளாயுள்ள ஒருகோடி பூதங்களும், பலவிதமான கற்பனைகளுங்கற்றுத் தப்பாமற்சொன்னபணிவிடைகளின்படியே நடப்பவைகளாயுள்ளஒருகோடிபூதங்களும், அவைகளோடுசேர்ந்து மேன்மேலான அன்புகொண்டு நிற்பவைகளாயுள்ள ஒருகோடி இடாகினிகளும, நன்மார்க்கங்களைச் செய்கிற மந்திரிகள்போலப் போகுமவைகளும் திரும்பிவருமவைகளும்செய்வனவாகவுள்ள ஒருகோடி பூதகணங்களும். எ-று. (௧௨௦)

அச்சமதறத்தமதுயிர்க்கொடையளித்தவரறுத்ததலைபை
வச்சிரமணிக்கடகநற்கரதலத்தினிடைவைப்பசிலமே
யிச்சையினரப்பலிகளிட்டதலையைக்கடிதெடுத்திறைவிமுன்
பச்சுதிரமுற்றொழுகவைப்பசதகோடிகள்பசாசகணமே.

இ-ள். சிலபிசாசுகள், பயமில்லாமல் உலகத்திலே தங்களுயிரைப் பிறருக்குக் கொடையாகக், கொடுத்தவர்களுடைய அறுத்த தலைகளை, வயிர ரத்னங்கள் பதித்த கடகங்களணிந்த காளியினுடைய கலமான கையின்கண் கொண்டுவந்துவைக்கவும், நூறுகோடி கணக்குள்ள பசாசுக்கூட்டங்கள் தங்களிச்சைப்படியே நரபலிகளாகக் கொடுத்த தலைகளை விரைவிலே யெடுத்துக்கொண்டுவந்து காளிதேவிமுன்னே பசுமையான உதிரமானது முழுதும் ஒழுகவொழுக வைக்கவும். எ-று. (௧௨௧)

ஈடுபடுநுண்ணிடைநுடங்கமிகுசாமரமிரண்டுபுறமும்
போடுமவரும்பரிபுரத்திருமலர்த்துணைபொருத்திமுடிமேற்
சூடுமவருங்கவிகைதாங்குமவரும்பவுரிசுற்றிமுறைநின்
றூடுமவரும்மிசைகள்பாடுமவரும்பலவரம்பையர்களே.

இ-ள். நிமிர்வதும் துவள்வதுமான நுண்ணிய இடைகள் தமொற, மிருதியான வெண்சாமரங்களை இருபுறத்திலும் வீசுகிறவர்களும், தேவியுடைய சிலம்புகளணிந்த இரண்டுபாதங்களையுங்கூட்டிச் சிரசின்மேலே சூடிக்கொள்ளுகிறவர்களும், பாட்டுகள் பாடுகிறவர்களும், கூத்தின் விகற்பங்கள் தோன்றச்சூழ்ந்து கிரமமாக நின்று ஆடுகிறவர்களும், அவ்வாட்டத்திற்கேற்க அசைகளாலாகிய பாடல்கள் பாடுகிறவர்களுமாகிய அநேக வரமங்கைப்பெண்களும். எ-று. (௧௨௨)

மஞ்சனமெடுப்பவருமாமலர்தொடுப்பவரும்வாள்விழிகளுக்
கஞ்சனமளிப்பவருமாரமுதளிப்பவருமன்னைதிருமுன்
கஞ்சணாடிபிடிப்பவருமவஞ்சனையறப்பரிகலத்துடனெடுத்
தின்சொல்வழிநிற்பவருமெண்ணரியகோடியிடாகினிகளே.

இ-ள். திருமஞ்சன மெடுக்கிறவர்களும், பெரிதான புஷ்பமாலைகள் தொடுகிறவர்களும், வாள்போல்வனவான தேவி கண்களுக்கு மையிட்டுக் கோடுகிறவர்களும், அரிதான திருவமுது நிவேதிக்கிறவர்களும், அந்த தாயான தேவி சந்நிதி முன்னே கண்ணாடி காட்டுகிறவர்களும, கபடமில்லாமல் பரிகலத்துடனே மற்றும் வேண்டியவைகளைக் கொண்டு தேவியினுடைய இனிதான சொல்வழியே நிற்கிறவர்களு மாகவுள்ள எண்ணுதற் கரிதான கோடி இடாகனிகளும். எ-று. (௧௨௩)

பண்ணவர்திரண்டுபுகழ்முன்றிறனில்வந்தடிபணிந்துதொழவே
மண்ணவர்விழுந்துதமதெண்ணமுடியும்படிவரங்கள்பெறவே
கண்ணருள்சுரந்துதருகண்ணரிசுமந்தகனகத்தவிசின்மேற்
பெண்ணரசிருந்தனள்பிறங்குசடிலம்புடைபெயர்ந்தலையவே.

இ-ள். தேவர்கள் திரட்சியாயக் கூடித் துதிப்பதான திருமுற்றத்திலே, மண்ணுலகத்துள்ளவர்கள்வந்து கீழேவிழுந்து தேவி பாதங்களை வணங்கிக் கும்பிடவும், கும்பிட்டுத் தங்களுடைய எண்ணங்கள் நிறைவேறும்படி வேண்டியவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளவும், விளங்குகின்ற சடைகள் பக்கங்களிலெல்லாம் அசைந்தாட, கிருபாதிருஷ்டிகொண்டு அஞ்சாத சிங்கந்தாங்குகின்ற பொனாசனத்தின்மேலே (இவ்வளவு சம்பிரமங்களுடன்) பெண்களுக் கரசியான காளிதேவி வீற்றிருந்தாள்.

அம்பொனின்மணித்தவிசினம்பிகையிருப்பவரசாக்கரசனுங்
கம்பகரடக்களிறுவெம்பரிபதாதிகள்கடைத்தலைநிறீஇக்
கும்பமுனிதம்பியொடருந்தவர்குலத்தரசர்கூடிவரவே
வம்புகுடிகொண்டமுலைமங்கைதிருமுன்றிலிடைவந்துதொழுதான்.

இ-ள். அழகிய பொன்னாலும் ரதனங்களாலுஞ் செய்த சிங்காசனத்தில் காளிகாதேவி வீற்றிருக்க, அப்போது ராசாதிராசனான அரிச்சந்திரன் தூணில் கட்டுவதான மதச்சுவட்டையுடைய யானைகளும் வெவ்விதான குதிரைகளும் காலாள்களும் கடைவாயிலிலே நிற்பனவாகச்செய்து, வசிஷ்டருடனே அருமையான தவமுனிவர்களும தனதுகுலத்திலே

தோன்றின அரசர்களும் கூடிவருபவர்களாக, பரிமளமே நிலைகொண்டுள்ள கொங்கைகளுடைய தேவி திருமுற்றத்திலேவந்து வணங்கினான்.

மேற்படி – வேறு.

நற்றேரைவிட் டிறங்கிநாயகியைத்தொழுதிறைஞ்சிமன்னிராசன்
முற்றேரைநோக்குதலுமுடிவேந்தன்கருணைவிழிமுனைகடாக்கக்
கற்றேருங்கற்பரியுங்கற்சிலையுங்கற்கணையுங்கன்னிமுன்னே [ன்றே
பொற்றேரும்பொற்பரியும்பொற்சிலையும்பொற்கணையும்பொலிந்தவ

இ-ள். அரிச்சந்திரன்தனது அழகியதேரைவிட்டிறங்கித் தேவியை வணங்கித் துதித்துக்கொண்டுபோய், தன்முன்னேநின்றதேரைப்பார்க்குமளவில், அந்தக்கிரீடாதிபதியான அரிச்சந்திரனுடைய கிருபாதிருஷ்டியின் கூர்மைகள் சென்றுதைக்க, அவ்வளவில் முன்னே கல்லாயிருந்த தேரும், கல்லாயிருந்த குதிரைகளும், கல்லாயிருந்த வில்லும், கல்லாயிருந்த அம்பும், அந்தக்காளிகேசத்திரேதானே, பொன்னாலாகியதேரும் பொன்னிறமான குதிரைகளும், பொன்மயமான வில்லும், பொன்மயமான அம்புகளுமாகவிளங்கின. எ-று (௧௨௬)

முன்னாளிற்கல்லான ரதமுந்தேரும்வாம்பரியும் வில்லும்
பொன்னாகக்கண்டிறைவன்புந்திமகிழ்ந்ததிசயித்துப்புளகமெய்தி
யென்னாகவந்ததிதுவெனக்கருதுமவ்வளவிலிருண்டமேனிப
பொன்னுருக்களபமுலைப்புரிசடை யாண்மணிவாயிற்புறந்துவந்தாள்

இ-ள். முன்னாளிலே கல்லாயிருந்த சிகரத்தையுடையதேரும், தாவுகிற குதிரைகளும், பெரியவில்லும், அம்பும் பொன்னாயிருக்கக்கண்டு அரிச்சந்திரமகாராசன் மனமகிழ்ந்து ஆச்சரியமுற்று புளகாங்கிதங்கொண்டு இவைகள் என்னகாரணத்தினாலே இவ்வாறாயிற்றென்றெண்ணுகிறபோது, இருண்டிருக்கிற நிறத்தையுடைய பொன்மயமான சந்தனச்சேறுபூசின் கொங்கைகளைக்கொண்ட சுருண்ட சடையையுடைய காளிதேவியானவள் தனது அழகியவாயிலுக்குவெளியேவந்தாள். (௧௨௭)

மாதங்கிவந்திடலுமலர்க்கரங்கண்முடிமீதுவைத்துச்செம்பொற்,
பாதங்கண்மிசைவீழ்ந்து பணிந்தெனதுதவப்பயன்றான் பலித்ததென்றும், பூதங்களிவிளையாடுந் திருவாயிற்கற்றேர்போய்ப் பொற்றேரானது, தென்றிநீயருளவா யெனக்கேட்கக்குமரியெடுத் தியம்பலுற்றாள்.

இ-ள். காளியானவள் அப்படி வெளியேவந்தபோது, தாமரைமலர்போலுங் கைகளைத் தலைமேலே குவித்து, அவளுடைய செம்பொன்மயமான பாதங்களிலேவிழுந்து வணங்கி என்னுடையதவப்பலனானது இப்போதுதான் பலிதமாயிற்றென்று, பூதங்களவிளையாடுவதான திருவாயிலிலேநின்ற கல்லாயிருந்ததேர்வடிவுபோய் இப்போது பொற்றேரானது இன்னகாரணத்தினாலென்று நீ அருளிச்செய்யவேண்டுமென்று கேட்க, அதற்குக்காளியானவள் அதனவரலாற்றை யெடுத்துக் கூறலாயினாள். ()

உவராழிமண்ணுலகையொழித்தகலுமடல்வருணனுலகில்யாருங்
கவராதுபொற்றேரைக்கற்றேராகச்சபித்துக்கண்முன்காட்டி
யெவராணுமிதுநோக்கினிவ்வுருப்போய்ப்பண்டையுருவெய்துமாகி
லவராகுமிதற்குரியோரவர்க்கமைக்கொடுப்பதெனவளித்துப்போனான்.

இ-ள். இந்த உப்புக்கடல் சூழ்ந்த உலகத்தாரையெல்லாம் நீக்கிச்செல்லுகின்ற பலவந்தனான வருணபகவான், உலகத்திலுள்ளவர்கள் எவர்களும் கொண்டுபோகாதபடி பொற்றேரைக் கற்றேராகச்சபித்து என் கண்களுக்கு முன்னே காட்டி, இனியாவராகிலும் இந்தத்தேரைப் பார்த்தபோதில் இக்கல்வடிவுபோய்ப் பழைய பொன் வடிவமாகுமானால், அவ்வாறு கண்டு பார்த்தவர்களே இந்தத்தேருக்குரியவர்கள்; அவர்களுக்கே நீ கொடுக்கக் கடவையென்று என்வசம் கொடுத்துச்சென்றான். எ-று. (௧௨௯)

மன்னாகேளென்னுடைய மணிவாயிறனில்வருணன் வைத்துப்
போன, அந்நாடொட்டிந்நெடுநா ளளவாகக்கல்லாய்நின் னருட்க
ணோக்கப், பொன்னானசெழுந்தேர்நீ கொடுபோவென்றினிதளிக்கப்
புகழ்ந்தயோத்தி, நன்னாடன்றான்வாங்கி நவமணித்தேரதிலேறி ந
டத்தினனே.

இ-ள். அரிச்சந்திரமகாராசனே! கேட்பாயாக: என்னுடைய திருவாயிலிலே வருணனானவன் வைத்துச்சென்ற அந்நாள்தொடங்கி இந்நேரங்காலவளவும் கல்லாயிருந்து இப்போதுன்னுடைய கிருபைக்கண்ணாலேபார்க்கவே பொன்னான இச்செழுமையான தேரை நீயேகொண்டு போவென்று சந்தோஷித்துக்கொடுக்க, அயோத்தியைச்சூழ்ந்த நல்ல கோசலநாட்டையுடைய அரிச்சந்திரமகாராசன் அக்காளியைத்துதித்துப் பெற்றுக்கொண்டு அந்தநவரத்நகசிதமான தேரின்மேலேறிச் செலுத்தினான். எ-று. (௧௩௦)

கலி விருத்தம்.

வாள்செலச்சிலைசெல மாதரார்செல
வாள்செலத்தேர்செல வாணைசெல்லநீ
டோள்செலுஞ்சுடர்மணித் தொடியினான்பல
நாள்செலக்கனோசிமா நாட்டைநண்ணினான்

இ-ள். வாள்கள்செல்லவும் விற்கள்செல்லவும் இப்படிப்பெண்கள் செல்லவும் காலாட்கள்செல்லவும் தேர்கள்செல்லவும் யானைகள் செல்லவும் நீண்டதோள்களிலே புகுந்திருப்பதான ஒளியையுடைய ரத்னங்கள் பதித்[illegible]யூரமணிந்த அரிச்சந்திரன் பலநாள் கழிவதாகப் பின்பு கன்னோ[illegible]நாட்டைப்போய்ச் சேர்ந்தான். எ-று. (௧௩௧)

தாழையின்முதிர்பழங்கமுகின்றுறுதே
மாமையின்கனிவிழைவருக்கையின்பலங்
கூழைவெண்குரங்கபல் குதிப்பக்கூன்குலை
வாழையின்கனியெலா மடியவீழுமால்.

இ-ள். (அந்நாட்டில்) தென்னமரங்களினுடைய முற்றின நெற்றுக்களும், கமுகின குலைகளும தேனைப்பொருந்திய மாமரத்தின கனிகளும, விரும்பத்தக்க பலாவின் பழஙகளும (மிகுந்திருப்பதனால்,) வாலேயுடைய வெண்மையான குரங்கு ஒருதென்னமரத்திலே யிருந்து மற்றொரு தென்னமரத்திலே குதிக்க அந்த அதிர்ச்சியினலே வளைந்த குலைகளையுடைய வாழைமரஙகளின் பழஙகளெல்லாம அழிந்துசிந்தவிழும். எ-று.

கூன்கடுவன்றலை குறும்பைவீழ்தலின்
றீங்கனிவருக்கையிற் புதைந்தசெம்முக
வான்கவிவால்பிடித் திழுத்துமந்திமுன்
ருன்கொடுகதலியும் படப்பைசாருமால்.

இ-ள். 'கூனலான ஒருஆண் குரஙகுபாயகிற அதிர்ச்சியினலேதென்னங்குரும்பை தன்றலைமேலவிழ, அந்தப்பயத்திஞலே இனிதான பழஙகளையுடைய பலாமரத்திலே மறைந்திருந்த சிவந்தமுகத்தையுடைய ஒரு பெரியகுரஙகானது வாலைபபிடித்திழுத்துப் பெணகுரஙகை முன்னேதான்கூட்டிககொண்டு வாழைசசோலைக்குள்ளே போய்பபுகும். எ-று.()

பலவளமணிகளும் பதுமராகமு
நிலவெழுவெயிலெழ நீலழ்பங்கயம்
புலரியுமாலேயும் புகுதலில்லென
மலர்தலுங்குவிதலு மறந்தவாவியே.

இ-ள். பலவிதமான சஙகு முததுகளும் பதுமராக மணிகளும் ஏககாலத்திலே நிலவுதோன்றவும் வெயிலெறிககவும விளஙகுகிறதனலே, குளங்களில் நீலமலர்களும், தாமரைமலர்களும் விடியற்காலமும மாலைக்காலமுந் தோன்றுகிறதில்லையென்று மலர்கிறதும் குவிகிறதும் மறந்திருக்கின்றன. எ-று. (கடு)

தாள்களுந்துடைகளுந் தையலார்மணித்
தோள்களுமுலைகளுஞ் சோலைகாட்டுவ
நீள்கணங்குழைகளு முகமுநீலக்கண்
வாள்களும்வாய்களும் வாவிகாட்டுமே.

இ-ள். அசோகின் றளிர்களாலே கால்களையும், வாழைகளாலே துடைகளையும், மூங்கில்களாலேபெண்களுடைய அழகியதோள்களையும். தேங்கரும்புகளாலே கொஙகைகளையும் சோலைகள் தோன்றச்செய்வன, சுருள்களாலே நீண்ட கனமான குழைகளையும், தாமரை மலர்களாலே முகங்களையும், நீலமலர்களாலே கறுத்தகண்களாகியவாள்களையும், செவ்வாம்பல்களாலே வாய்களையும் குளஙகள் தோன்றச செய்வன. எ-று. ()

திகுதிகென்றலேபுனன் மதகுசிந்தவும்
பகுதியுட்பகுதியுட் பற்றறுதெனை
வெகுதிரைப்பேரொலி வேலையேபுமுட்
புகுதினுநிறைவுரு தளவில்பொய்கையே.

இ-ள். திருதிசென்று அலைகள் முழங்குகின்ற நீரை மேகங்கள்பாய விகேறதிஞலும், காலப் பகுதிகள்தோறும் காலப் பகுதிகள்தோறும் நீரைக்கொண்டிருத்தலின், குறைவுபடாதென்று சொல்லும்படி யனேக மான அலைகளில் பெரிய ஒலிசளையுடைய கடல்களேழும் உள்ளேபுகுந் தாலும் அப்பொய்கை நிறைவுகொள்ளாது இதிலுள்ள நீரளவினாலே. ()

கன்னேசிநாட்டில் ஒரு குளததிலுள்ள நீரளவுக்கு எழுகடனீரள வும் பற்ருது. வருஷங்கள்தோறும் வயல்களுக்கு மதகின்வழியே நீர் பாய்ந்துகொண்டிருந்தாலும் நீர் வற்றுகிறதில்லையென்க.

> ருகிரினுஞ்சிவந்ததாட்டுணைவெண்பேடையோ
> டுகிரினுமலகினு மொடுக்குமீனுடன்
> றிகிரியம்புள்புடை பெயரத்திண்சிறை
> பகிரினீர்கடையுகப் பௌவமன்னதே.

இ-ள். பவளத்தைப் பார்க்கிலுஞ் சிவப்பான கால்களிரண்டை யுடைய வெண்ணிறமான பெட்டையுடனே கால்நகத்திஞலும் வாய் மூக்கிஞலும், ஒடுக்கங்கொண்ட மீனுடனே சக்கரவாகப் பட்சிகள் பக் கத்திலே செல்லுவதான அந்தத்திண்ணிய பொய்கைக் கரையினின்றும் வயல்களுக்கு நீரை மதகின்வழியே பகுத்துவிட்டால் அந்தநீரளவு, கடை காலத்திலே பொங்கிவருகிற கடலைப்போல்வது. எ-று.

அத்திண்ணிறை-அத்திண்ணிய பொய்கைக்கரை. (கஙஎ)

> கூடியபிறனலக் கொள்கைகண்டழன்
> றாடியவோதிம மொளித்ததாமரை
> வாடியவாறுகண் டாவிமாய்ந்திடத்
> தேடியசேவறன் னுளந்தெளித்திடும்.

இ-ள். வேறொன்றைக் கூடின தன்னில் வேருன சுகங்கொண்ட தைக் கண்டுகோபித்துப் பிணங்கின பெட்டையன்னமானது வேறொரு தாமரைமலரிலேபோய் மறைந்துகொண்டது. அப்போது அதிலிருந்த தாமரைமலர் குவிந்ததன்மையைக்கண்டு தனதுபெட்டை அம்மலரோடு மூடுதலா யிறந்துபோயிற்றென்று தானுமுயிரைவிட்டு மடியத்தேடிய சேவலன்னத்துக்கு (மற்றொரு பூவிலிருந்து பெட்டையன்னம்) மனந் தெளிவுபெறச்செய்யும். எ-று. (கஙஅ)

> காற்றினிற்கலைந்துயர் சினையிற்கான்றதே
> னூற்றினிற்பறந்தகல் வாவியண்மியே
> சேற்றினிற்பழகிய வயலிற்செந்நெலி
> னூற்றினிற்பறப்பன நாலுபாலுமே.

இ-ள். வீசுகிற காற்றினாலே கலைதலாய் உயர்ந்த மரக்கொம்பி னின்றுமொழுகின தேனானது, ஆற்றைப்போல் பரவி அகன்ற குளத் தைக்கூடிச் சேற்றினாலே இறுகுதலையுடைய வயல்களிலே நட்ட சிவந்த நெற்களினுடைய நாற்றுகளிலே நாலுபக்கத்திலும்போய்ப் பரவுவன.

பிணையனைவிழியினர் நடைபெறக்கெழீஇத்
துணைபுணரோதிமந் தொடர்ந்துபின்வரத்
திணைபலபடர்ந்துதிண் டேரிழிந்தும
ணிணைமருப்பியானையி னெருத்தத்தேறினான்.

இ-ள். மான்போலுங் கண்களையுடைய பெண்கள் நடையைத் தானும் பெறுவதாகக்கூடிச் சேவலோடு கூடியிருந்த பெட்டையன்னமானது தொடர்ந்துவருவதான நிலங்கள் பலவுஞ்சென்று திண்ணிதான தேரைவிட்டிறங்கி அரிசசந்திரமகாராஜன் இரண்டு கொம்புகளையுடைய யானையின் பிடரியின்மேலேறினான். எ-று. (கசo)

இடியெனமுழங்கிட வியமபியங்களால்
வெடிபடுமுலகமும் விசும்புமென்னநீள்
கொடிகளுங்குடைகளுங்குழுமக்கொற்றவன்
கடிகமழ்கங்கையின் கரையையண்ணினான்.

இ-ள். இடியைப்போல் முழங்குவதாகக் கொட்டுகிற வாத்தியங்களாலே உலகமும் ஆகாயமும் வெடித்துப்போகு மென்னும்படி நீண்ட கொடிகளுங் குடைகளுந் திரண்டுசெல்ல, அரிசசந்திரமகாராசன் வாசனைபரிமளிக்கிற கங்கையாற்றின் கரையைப்போய்ச் சேர்ந்தான். எ-று.

முன்னரோர்முனிவரன் மொழிந்தசாபத்தாற்
பன்னகத்தரிதுயிற் பாற்கடற்கணே
பொன்னகர்வானெலாம் புக்கதாமென
மன்னவன்கங்கையில் வந்திறங்கினான்.

இ-ள். முற்காலத்திலே ஒரு துருவாசமகாமுனிவர் இட்ட சாபத்தினால், பாம்பின்மேலே மகாவிஷ்ணு தூங்குவதான திருப்பாற்கடலிலே, தெய்வலோகத்திலுள்ள செல்வமுழுதும் போனாற்போல், இந்த அரிசசந்திரமகாராசன் தன் செல்வத்துடனே கங்காநதிக்கரையினருகே வந்திறங்கினான். எ-று. (கசஉ)

மின்னிறநுண்ணிடை மின்னனார்முலை
செந்நிறச்சுண்ணமுஞ் செறிந்தசாந்தமு
நன்னிறக்குங்குமச் சுவடுநண்ணினால்
வின்னிறமொத்தது விமலநீத்தமே.

இ-ள். அப்பரிசுத்தமான கங்காசலம், மின்னலைப்போற் றுவளுவதான ஒளியைக்கொண்ட சிற்றிடைகளையுடைய பெண்கள் தம் கொங்கைகளி லணிந்த சிவந்த நிறத்தைக்கொண்ட சுந்தப்பொடியும், நிறையப் பூசின சந்தனமும், நல்லநிறத்தையுடைய குங்குமமும் படியக்கொண்டு ஆகாயவில்லினுடைய நிறத்தை யொப்பாயிற்று. எ-று. (கசங)

வரைசெறிவேழமு மாவின்கூட்டமும்
விரைசெறிதாரிபு வேந்தாயத்தமும்

பிரசமாமலர்க்குழற் பேதைமாதரு
மரசனுங்கங்கைநீ ராடியேறினார்.

இ-ள். மலைகளைப்போல் நெருங்கின யானைகளும், குதிரைக் கூட்டங்களும், பரிமளமிக்கமாலைகளணிந்த தோள்களையுடைய ராசகுமாரர்களும், தேன்பெருகுதலைக் கொண்ட பூவையணிந்த கூந்தல்களையுடைய பெண்களும், அரிச்சந்திர மகாராஜனும் கங்காநதியிலே மூழ்கிக் கரையேறினார்கள். எ-று. (கசச)

அங்கைவேன்மன்னவ னருளினாலோ
மங்கைதன்கற்பினோ வமைச்சர்மாண்பினோ
வெங்கையற்கா பெரு வெள்ளத்தோடும்போய்க்
கங்கையைப்பெரும்படைக் கடல்கடந்ததே.

இ-ள். அழகிய கையிலே வேலைக்கொண்ட அரிச்சந்திரமகாராசனுடைய திருபாதிருஷ்டியினாலேயோ, சந்திரவதியினுடைய கற்பினாலேயோ, மந்திரிகளுடைய நற்குண நற்செய்கைகளாலேயோ கடுமையுள்ள செண்டையீன்களையுடைய நீர்ப்பெருக்கைக் கொண்ட அந்தக் கங்காநதியை இப்பெரிதாகிய சேனைக்கடல்கள் கடந்துபோயிற்று. எ-று.

அன்னமாடுந்துறை யகழும்வாவியும்
வன்னமாமதில்களு மாடகூடமும்
பொன்னின்மாமேடையும் பொலிந்துதோன்றவக்
கன்னமாபுரிதனைக் கண்ணினோக்கினான்.

இ-ள். அன்னங்கள் விளையாடுகிற நீர்த்துறையையுடைய அகழும், குளமும், பொன்னிறமான பெரிய மதில்களும், மாடகூடங்களும், பொன்மயமான பெரிய உப்பரிகைகளும் நிறைவுகொண்டு தெரிய, அந்தக் கன்னமாபுரத்தை அரிசசந்திர மகாராசன் தன்கண்களாலே கண்டான். எ-று. (கசரு)

இந்நகரெந்நக ரென்றுகூறவே
முன்னவற்குணர்த்திய முனிவர்நோக்கியே
மன்னசொன்னவவ் வல்லிவாழ்திரு
நன்னகரிதெனா நயந்துகூறினார்.

இ-ள். இந்நகரெந்நகரென்று அரிச்சந்திரன்கேட்க, முன்னே அவனுக்குத தெரியப்படுத்தின தவமுனிவர்க ளவனைப்பார்த்து ஓ அரசனே! முன்னமே நாங்கள்சொன்ன சந்திரவதியிருக்கின்ற அழகிதான நல்ல நகர் இதுதானென்று சந்தோஷித்துக் கூறினார்கள். எ-று. (கசஎ)

வல்லிதன்னகரிது மன்னவாவெனச
சொல்லியபொழுதினிற் றுணுக்கமெய்தியே
யல்லியந்தாரினா னவனையின்புறப்
புல்லியதலவியிற் புளகமெய்தினான்.

இ-ள். அரசனே ! சந்திரவதியிருக்கிற பட்டணம் இதுதானென று சொன்னபோது, அகவிதழ்களுடைய மலர்மாலையணிந்த அரிச்சந்திர மகாராசன் கூசுதல்கொண்டு, அச்சந்திரவதியைச சந்தோஷமாகக் கூடியபுணர்ச்சியிலுள்ள சந்தோஷத்தைப்போல் உடம்பெல்லாம் மயிர்ப் புளகித்தலைக்கொண்டான். எ-று. (கசஅ)

மேற்படி வேறு.

சனந்தொடர்ந்துபின்வரத்த டங்கடந்துபோ ன்றவெஞ்
சினந்தொடர்ந்தவெம்பரித் திரிசங்குதந்தமைந்தன்முன்
மனந்தொடர்ந்துகொண்டவல்லி யன் றுகன்னமாபுரிக்
கனந்தொடர்ந்தமாமதிற் கபாடவாயிலெய்தினான்.

இ-ள். பரிசனங்கள் தொடர்ந்து பின்னேவர வழிமுழுதுங் கடந்து போய், வெவ்விதான கோபங்கொண்ட கடினவேகத்தையுடைய குதிரை (மேலேறுகின்ற) திரிசங்கு மகாராசன்பெற்ற அரிச்சந்திர மன்னனுடைய மனமானது.முன்னர் (அவாவித) தொடர்தலைக்கொண்ட சந்திரவதியிருக்கிற மேகங்கள் சஞ்சரிப்பதான பெரியமதில்சூழ்ந்த கன்னமாபுரத்தினது கதவையுடைய கோட்டைவாயிலுக்கருகே சென்றான்.

மடங்கலுற்றவாயிரேறு மகரதோரணங்களு
மிடங்கணிப்பொறிப்பரப்பு மெண்ணிறந்தமாமதிற்
கிடங்கடங்கநீலமுங் கிளர்ந்தமுந்தகஞ்சமு
மிடங்கருஞ்சுணங்குமீ னினங்களுமபெருத்தவே.

இ-ள். இருபுறத்திலுஞ் சிங்கங்களையுடைய வாயில்முழுதும் மகர தோரணங்களும், சங்கிலிகோத்து நீளக்கட்டியிருக்கிற வரிசைகளெல்லாம் சித்திரநிரைகளும், அளவில்லாத பெருமையையுடைய மதில்களும், அகழ்இடங்குமுழுதும் நீலமலர்களும் நீண்டுமேலர்ந்து விளங்குகின்ற தாமரைமலர்களும், அதிலே முதலைகளும், நீர்நாய்களும், சலசரங்களும் மிகுத்துத் தோன்றின. எ-று.

இடங்கணி-சங்கிலி. (கரு௦)

நிகரிலாதபொற்குவட்டை யுட்டிறந்துநீணிரை
நகரியெங்கும்வைத்ததொத்த நகரும்மாடகூடமுஞ்
சிகரநேமிவரைதிரித்த தன்புறஞ்செறித்தநீர்
மகரவாரியொத்தசெம்பொன் மதிலுநீள்கிடங்குமே.

இ-ள். ஒப்பில்லாத பொன்மலையினுவிலே துவாரஞ்செய்து நீண்ட வரிசையான பட்டணமுழுதையும் வைத்திருக்கிறதுபோலான வீடுகளும், மாடகூடங்களும், அந்த மதிலும் நீண்டகிடங்கும் சிகரத்தையுடைய சக்கரவாளகிரியைச சூழ்வதாகக்கொண்டு, அச்சக்கிரவாளகிரிக்குப்புறமாகத் திரண்ட சலத்தையுடையதாய் மகரமீன்களைக்கொண்ட பெரும்புறக்கடலையுமொத்திருக்கின்றன. எ-று. (கருக)

பங்கயச் சகாயவண்ண றன்குலப் பகிரத
னங்கண்வா னகத்துநின்றோ ராறழைத்தனன்முன
மங்கையைப் பயந்தமன்னன் மாநகர்க்குளெண்ணிலாக்
கங்கைதந் துளானெனக் கலித்தகேதனங்களே.

இ-ள். தாமரைக்குத் துணையான சூரியனுடைய குலத்திலே தோன்றின பகீரதவரசன் முன்னே அழகிதான இடத்தையுடைய ஆகாயத்தி லிருந்து ஒரு ஆற்றை உலகத்திலேவரும்படிச் செய்தான். இப்போது சந்திரவதியைப்பெற்ற சந்திரதயராசன் தனதுபெரிய நகருக்குள்ளே கணக்கில்லாத கங்காநதிகளை வரவழைத்திருக்கிறா னென்னும்படி கொடிகள் ஒலித்தன. எ-று. (௧௫௨)

விண்டலத்து மாதரிந்த மேதினிக்கிறங்கவு
மண்டலத்து மாதர்வானின் வண்மைசென்றுகாணவுங்
கொண்டல்விண்டெழச் சமைந்த கூடமாடகோபுர
மண்டரண்ட மூடறுத்த தற்குமப்புறத்தவே.

இ-ள். ஆகாயத்திலுள்ள பெண்கள் இந்தப் பூமியிலே வந்திறங்கவும், பூமியிலிருக்கிற பெண்கள் ஆகாயத்திலுள்ள அழகுகளையெல்லாம் அங்கேபோய்க்காணவும், மேகமண்டலத்துக்கு மேலிட்டு உயர்வதாகச் செய்திருக்கிறகூடங்களும் மாடங்களும் கோபுரங்களும் எல்லா அண்டங்களுக்கு மேலிட்டுச் சென்று அங்குள்ள லோகங்களுக்கும் அப்பா லுயர்ந்திருக்கின்றன. எ-று. (௧௫௩)

நெடியமாட நேத்திரத்தி னிரைவகுத்தசாளரத்
திரையின்மாதரெழின்முகங்க ளெங்கணும்விளங்குதற்
கடிகொள்வெற்பின்மீதெழுந்த கதிர்தனைத்துளைத்தத
னடுவுதித்ததண்மதிக்கு நிகரெனப்பொலிந்தவே.

இ-ள். அப்படி உயர்ந்திருக்கிற வீடுகளுக்குக் கண்கள்போல் வரிசையாகச் செய்திருக்கிற சன்னல்களினிடங்களிலே இடைதோன்றாத பெண்களினுடைய முகங்கள் எங்கும் விளங்குவனவானது, ஒளியைக் கொண்ட உதயகிரிமேலே தோன்றுகிற சூரியனைத் துவாரஞ்செய்து அதனடுவிலே உதயமான குளிர்ந்த சந்திரனுக்குச் சரியென்றுசொல்ல விளங்கின. எ-று. (௧௫௪)

அலங்கலங்குவேலினா னனீகவெள்ளமந்நகர்ப்
பொலங்கலந்தமாமதிற் புறம்பெலாநிறைந்துபி
னிலங்கவர்ந்திடச்செறிந்த நீலவேலையேழுமோர்
பிலங்கலந்ததென்னவே பெருத்தவாயில்புக்கதே.

இ-ள். வெற்றிமாலை தங்கின வேலையேந்திய அரிச்சந்திரமகாராசனுடைய சேனைக்கடல், பொன்னிறமாக அழகுகலந்துள்ள அந்த நகரின் பெரியமதிலுக்கு வெளியெல்லாம் நிரம்புதலாகிப் பின்பு உலகத்தைக் கவளீகரித்துக்கொள்ளப் பொங்கின நீலக்கடல்கள் ஏழும் ஒரு குகைக்

குள்போய்ப் புகுந்தாற்போல் அந்தக் கன்னமாபுரத்துக்குப் பெரிதா யிருக்கிற கோட்டை வாயிலுக்குள்ளேபோய் நிறைந்தது. எ-று. (௧௫௫)

தோரணத்துநீழன்மன்னு சோதிரத்நமேதிகைய
பூரணகுடங்களும்பொ லிந்திலங்குதீபமும்
காரணத்தமைச்சர்தந்தெ ருக்களுங்கடந்துபோய்
வாரணத்துமிழ்ந்துமன்னன் மண்டபத்தினெய்தினான்.

இ-ள். அரிச்சந்திரன், தோரணங்களின் காந்தி வீசுவதாயிருக்கிற சேர்தியைக்கொண்ட மாணிக்கத் திண்ணைகளின்மேலே நிறைகுடங்களும், நிறைந்தும் விளங்குகின்ற விளக்குகளும், பிரகாரிகளாயமைந்த மந்திரிகளின் வீதிகளும் கடந்துசென்று, யானையைவிட்டிறங்கி, சந்திரதயனுடைய சபாமண்டபத்துக்குள்ளே சென்றான் எ-று. (௧௫௬)

தருவிருந்தகரனிருந்த சபைபெரானமண்டபத்திலே
மருகனவந்துபுகுதலுந்தன மனமகிழ்ந்தமந்திரிய
னருகிருந்தவரசரோடு மாதனத்திருந்துபோ
யிருகரங்களிற்றழுவினெதிர்கொண்டுதழுவினான்.

இ-ள். கற்பகத்தருவினுடைய செய்கை குடிகொண்டிருப்பதான கையையுடைய சந்திரதயராசன், சபைகூடியிருக்கிற கொலுமண்டபத்துக்குள் மருகனான அரிச்சந்திரமகாராசன்வந்து கூடுகிறபோது, அச்சந்திரதயன்மனது சந்தோஷித்துத் தனபக்கத்திலே யிருந்த அரசர்களுடனே சிங்காதனத்தைவிட்டு இறங்கிப்போய் எதிர்கொண்டுசென்று அன்புடனே இரண்டுகைகளாலும் இறுகத்தழுவி ஆலிங்கனஞ்செய்தான்.

முனிவருக்குமரசருக்கு முழுதுமாதனங்கொடுத்
தினிதுகூறியவ்வவணி யாவருமிருந்தபி
னனிகவேலைமந்திரயனற்றனத்திருந்துளங்
கனியவாசமுகமலர்ந்து கண்களிப்பநோக்கினான்.

இ-ள். (தன்னுடன்) வந்த முனிவர்களுக்கும் அரசர்களுக்கும் முழுதும் ஆசனங்கள் கொடுத்து உபசார வார்த்தைகள் சொல்லி அந்தந்த இடங்களிலே எல்லோருமிருந்தபின்பு, சேனைக்கடலையுடைய சந்திரதயராசன் தன்னுடைய சிங்காதனத்திலேயிருந்துகொண்டு மனது சந்தோஷிக்கப் பரிமளிக்கின்ற தாமரைமலர்போல முகமலர்ச்சியாய்க்கண்களிகூர மருமகனைப்பார்த்தான். எ-று. (௧௫௭)

வெற்றிமன்னனும்மணம் விரும்பிவந்தமன்னருஞ்
சுற்றிநின்றமாதருந் துலங்குதாரமைச்சரும்
பற்றியுறநெறிந்தகண்கள் பசுமரத்திலாணிபோற்
சற்றிமைக்கலாதுவள்ளறன் முகத்தைநோக்கினார்.

இ-ள். அப்படி அந்தஜயத்தைக்கொண்ட சந்திரதயராசனும், கலியாணத்தை இச்சித்துச் சந்தோஷித்து வந்திருக்கிற அரசர்களும் சுற்றினற்பெண்களும் விளங்குகின்ற மாலையணிந்த மந்திரிகளும் அன்பு

கொண்டு பார்த்தகண்கள் பச்சைமரத்திலே ஆணிதைத்தாற்போல் சிறிதேனும் இமையாமல் அரிச்சந்திரமகாராசனைப் பார்த்தார்கள். எ-று. ()

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

மாந்தருமாதராரு மன்னருமமைச்சர்தாமு
மேந்தலைப்பார்த்தகண்க ளிமைத்திலர்பிறிதுநோக்கார்
மாந்தளிரனையமேனி வாணுதலிரதியென்பாள்
காந்தனுமிவனேவேறு காமனுமுளனோவென்பார்.

இ-ள். புருஷர்களும் பெண்களும், அரசர்களும் மந்திரிகளும் வேறொன்றையும் பாராதவர்களாய், அரிச்சந்திரமகாராசனைப்பார்த்தகண்களிமையாதிருந்தார்கள். மாந்தளிர்போலு மேனியையுடைய ஒளிபொருந்திய இரதிதேவியென்பவளுக்கு நாயகனானவ னிவனேயல்லாமல் வேறே மன்மதனுமுண்டோ வென்பார்கள். எ-று. (கசுO)

சித்திரம்போலமன்ன னிருந்தனன்றிகைத்தும்வேறோ
ருத்தரமுரையானாகி யுள்ளுளேமகிழ்ச்சிபொங்க
வத்திரவிழியாண்மேனா ளருந்தவமுடையாளாயி
னித்திருப்புயமுமார்பு மெய்துமென்றெண்ணிநைந்தான்.

இ-ள். சந்திரதயராசன் சித்திரத்தைப்போல் மறந்தும் வேறொரு வார்த்தையுஞ் சொல்லாதவனாகி உள்ளுக்குள்ளே சந்தோஷமதிகமாக அம்புபோலுங்கண்களையுடையசந்திரவதியான நமதுபெண்முன்னாளிலே அரியதவமுடையவளானால் இந்த அழகிய (அரிச்சந்திரனுடைய) தோள்களையும் மார்பையுஞ் சேர்வாளென்று ஆலோசித்து வருந்தினான். எ-று.

சிவனமக்கருளிச்செய்த திருவுளப்படியேகாண்ப
திவன்றனக்கெய்துமாயி னேழையுமியானுஞ்செய்த
தவமுமாதவமாமல்லாற் றவமுமென்றனையைப்பேறு
மவமெனவெண்ணியெண்ணி யளவிலாதழுங்கலுற்றான்.

இ-ள். சிவபெருமான நமக்குச்சொன்ன அவர் திருவுளப்படியே (நமது புத்ரியின் கழுத்திலுள்ள மாங்கல்யத்தைக்) கண்டுகொள்வது இந்த அரிசசந்திரனுக்குக் கூடுமானால், நம்முடைய பெண்ணும் நாமுஞ் செய்ததவமும் பெரியதவமேயாம். இவன் அதைக் காணக்கூடாதானால் நான் செய்ததவமும் நான் புத்திரியைப் பெற்றதும் வீணென்றெண்ணி மிகவுங் கிலேசிக்கலானான். எ-று. (கசுஉ)

காளைதன்முகத்தைநோக்கிக் கடவதொன்றில்லையெம்மால்
வேலைவென்றிலங்குகண்ணா ளிதித்தவாறளித்துமனாமே
வாளைவென்றிலங்குகண்ணாள் மாமணக்காவணத்துள்
நாளைவந்தெய்துமின்று நடமினுஞ்சார்பிலென்றான்.

இ-ள். சந்திரதயவரசன், யௌவன புருஷனான அரிச்சந்திரன் முகத்தைப்பார்த்து, இனி எம்மால் செய்யத்தக்க தொன்றுமில்லை. முப்புரத்தை எரித்து விளங்குகின்ற நெற்றிக் கண்களையுடைய கடவுள்

அருளிச்செய்தபடியே நாங்கள் கொடுக்கக்கடவோம். இந்தப் பெரிதான கலியாணப் பந்தலுக்குள்ளே, வாளாயுதத்தைச் சயித்துவிளங்குகின்ற கண்களையுடையவள் நாளையத்தினம்வந்துசேர்வாள். இன்று உங்களிடத்துக்குப் போய்வாருங்களென்று கூறினான். (கசுங)

கைத்தலஞ்சற்றுநீட்டி யுதிதயன்கட்டுரைக்கத்
தத்தமக்களித்தசார்பிற் சார்ந்தனரரசரெல்லா
முத்தமகுணத்திறைனு மோங்குமண்டபத்தினீங்கி
மத்தகக்களிற்றிலேறி மாளிகையிடத்திற்சார்ந்தான்.

இ-ள். இவ்வாறு சந்திரதயவரசன் சிறிதுகையை நீட்டி உறுதிவார்த்தைசொல்லவே, அரசர்களெல்லோரும் தங்கள்தங்களுக்கமைத்துவிட்டிருக்கிற இடங்களுக்குப் போனார்கள். உத்தமகுணங்களுடைய அரிச்சந்திரமகாராசனும் உயர்ந்துள்ள சபாமண்டபத்தினின்று நீங்கிக் கும்பங்களையுடைய யானைமேலேறிக்கொண்டு தானிருக்கத்தக்க மாளிகைக்குள்ளேபோனான். எ-று. (கசுச)

வாரணத்தண்ணலேக மதிதயனவையிலுற்ற
காரணமனைத்துங்கேட்டுக் காரிகையொரித்தியோடித்
தோரணவாயினீங்கித் துடியிடையமுதச்செஞ்சொற்
பூரணக்கலசக்கொங்கைப் பூவைதன்கோயில்புக்காள்.

இ-ள். அரிச்சந்திரமகாராசன் யானைமேலேறிக்கொண்டுபோகவே, சந்திரதயராசனுடைய சபையிலே நடந்த காரணங்கள் முழுதும் ஒரு பெண்ணானவள் கேட்டு, தோரணங் கட்டியிருக்கிற வாயிலைக் கடந்து உடுக்கைபோலும் இடையும் அமுதம்போலும் செவ்விதான சொல்லும் நிறைய சந்தனச்சேறுபூசின கொங்கைகளுங்கொண்ட சந்திரவதியிருக்கிற மாளிகைக்குள்ளே விரைந்து சென்றாள். எ-று. (கசுரு)

புக்கவடன்னைநோக்கிப் பொற்கொடியதிசயித்திங்
கிக்கணத்தோடிவந்த வருத்தியென்னியம்புகென்ன
வுக்கணத்தரிவைசெம்பொ னடியைத்தன்முடியிற்சூட்டிப்
பக்கமுமிடமும்பார்த்துப் பவளவாய்பதைத்துரைப்பாள்.

இ-ள். அங்கு போய் (அவசரப்பட்டு) நின்ற அப்பெண்ணை, பொன்கொடிபோன்ற சந்திரவதியானவள் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டு, இவ்விடத்தே விரைந்துவந்த (காரணமான) உன்னாசை என்ன சொல்லென்றுகேட்க, அப்படிசொன்னவளவிலே சந்திரவதியினுடையசெம்பொன்மயமான பாதங்களை (அப்பெண்) தனது முடிமேலே சூடி வணங்கி, நாலுபக்கமும் செல்லுமிடமும் பார்த்துத் தனது பவளம்போலும் வாய் பதைப்பதாய்ச் சொல்லுகிறாள். எ-று. (கசுசு)

செந்திருவனையாயுன்னைத் திருமணமுடிக்கவேண்டி
வந்தனரனேகர்வந்தமன்னவன்சபையிற்புக்கா

ரந்தமன்னவர்கடம்பி லடலரிச்சந்திரன்றன்
சுந்தரமுகங்கண்டிங்கே வரமனந்துணிந்திலேனே.

இ-ள். செவ்விய இலக்குமிபோல்பவளே! உன்னைத் திருக்கலியாணஞ்செய்துகொள்ள விரும்பி வந்தவர்களாகிய அநேக அரசர்கள் நம்முடைய ராசனது சபைக்குள்ளே இருந்தார்கள். அவ்வரசர்களிலே வெற்றிகொண்ட அரிசசந்திரமகாராசனுடைய அழகிதான முகத்தை நான்பார்த்தபின்பு உன்னிடத்திற்குவர மனந்துணிவுகொள்ளாமல் இவ்வளவுகாலமும் அவனழகையே பார்த்துக்கொண்டு நின்றேன். எ-று. ()

உடுக்குநீருலகமேழு மொன்றின்மேலொன்றுறவைத்தே
வடுக்குநீளபுயமுஞ்செய்யபா ளாவியுமனமுந்தாவிப்
படுக்கும்வாள்விழியுமார்பும பரிபிலர்மகிழநாளுங்
கொடுக்குமவார்கரமுமாதருளமெலாங்கொள்ளைகொள்ளும்.

இ-ள. கடல்நீரற்சூழப்பட்ட இந்த எழுலகங்களையும் ஒன்றின்மேலொன்றாகவைத்து அடுக்கத்தக்க நீண்டதோள்களையும், இலக்குமிதேவியினுயிரும் மனமும்தாவுதலாய்த் தங்கத்தகக ஒளிகொண்டகண்களும் மார்பும், யாசகாசந்தோஷிக்கத் தினந்தோறுங் கொடுப்பதான நீண்ட கைகளும் பெண்கள்மனமெல்லாங் கொள்ளையிடுவதாகும். எ-று. ()

இருக்கிளர்முகமும்வேர்வுஞ் சிறந்தசெமபவளவாயு
மருக்கிளர்மாலைமார்பு மகரகுண்டலமுங்காதுஞ்
சுருக்கியமருங்குங்கண்டாற் றுடியிடைமடவாராவி
யிருக்கினுமிருக்குநில்லா திறக்கினுமிறக்குமன்றே.

இ-ள். அழகுவிளங்குவதான முகமும் அதிலேதுளிகின்ற வேர்வையும் சிறப்பான செம்பவளம்போன்ற வாயும் பரிமளிக்கிற மாலையணிந்த மார்பும் மகரகுண்டலங்களும் அவையணிந்த காதுகளும் சுருங்குதலையுடைய இடையும்பார்த்தால், உடுக்கைபோலும் இடையைக்கொண்ட பெண்களுடைய உயிர்கள் அப்பெண்களுடம்பில் நின்றாலுநிற்கும், நில்லாமற்போனாலும் போகும். எ-று. (௧௬௧)

நிரந்தரவுரோமரேகை நீலமுமவயிறுமார்பும்
புரந்தரசாபமொத்த புருவமு நுதலும்பட்ட
மரந்தழைத்திட நகைக்கு முறுவலுமாயன்றன்பாற்
கரந்தவார முதசசொல்லுங் கற்றற்குமில்லையன்றே.

இ-ள். எப்போதுமுள்ளதான உரோமரேகையினது கறுப்பும் வயிறும்மார்பும் இந்திரவில்லைப்போல்வதான புருவங்களும் நெற்றியும் பட்டமரங்களுந்தழைக்க சிரிக்குஞ்சிரிப்பும மகாவிஷ்ணுவினுடைய சயனத்தானமான திருப்பாற்கடலிலே மறைந்திருப்பதான அருமையாகிய அமிர்தம்போலும் வசனமும் முருகக்கடவுளுக்கு மில்லையாம. எ-று. ()

இதையுமிருக்குமின்னு நிறைவிலையுறுமோக்கிந
தனையுமாமலாத்நார்மேவுந் தங்கையைச்சூழநோக்கிற்

புதையிருள்கடிந்துவேலைப் புவியினைவிளக்குஞ்சோதி
யுதயனைக்கண்டகண்கட் குடுககளைககண்ட தாமே.

இ-ள். பெண்கள்மனத்தை உள்ளுருகச்செய்வதான இன்பத்தைச செய்கிற அரிசசந்திர மன்னனைப்போயக கணடு, நெருங்கின மலர்களா லமைத்த மாலையணிநத (நூற்றுமுள்ள) அரசர்களையும கண்டால் மூடு கின்ற இருளைப் போககிக் கடல சூழ்ந்த வுலகததை, விளஙகசசெய்கிற ஒளியையுடைய சூரியனைககண்ட கணகளுககு, நட்சததிரஙகளைக் கண டதுபோலாகும. எ-று.

அரிசசந்திர மன்னனை ச சூரியனுக கொப்பாகவும், ஏனைய அரசர் க்ளை நக்ஷத்திரக் கூட்டஙகளுக கொப்பாகவும் உவமிததபடி. (களக)

மின்னைநேரிடையாள்கூறக் கேட்டலுமவேந்தன்பாவை
தன்னையுமறந்தாளிட்ட சங்கமுங்கலையுநீத்தா
ளன்னையைமறந்தாள்பேசும வாசகமயாந்தாளவேறு
பின்னையுமிழந்தாள்காதல் பெற்றதொன்றன்றியின்றே.

இ-ள். (இவ்வாறு) மின்னலையொதத இடையினையுடைய அப்பெண் ணின்சொல்லைககேட்டவுடனே, சநதிரதயராசனுடையகுமாரியான சந திரவதி தன்னையுமறந்தாள்; கைகளிலிட்டிருநத சஙகவளையலும், இடை யிற்கலையும்நெகிழலானாள்; தாயையுமறந்தாள; பேசுகிறபேசசுமறநதாள்; வேறுகத் தனககுள்ள எல்லா மிழநதாள; ஆசையெனப தொன்றைக கொண்டிருநதாளேயல்லது வேறொன றுமிலலையாயினாள். எ-று. ()

வாசமென்றுகலவைசசேறு நானமுமபுழுகுமவாரிப
பூசவுமேனியெங்கும் பொருக்கெழவியனசாந்தாறறி
வீசவுமேன்மேற்காம வெநதழன்மண்டபின்னு
மாசையங்கடலுட்டாழ்ந்தா ளருக்கனுங்கடலுட்டாழ்நதான்.

இ-ள். பரிமளமுள்ள மிருதுவான கலவைச சந்தனசசேறும் கஸ் தூரியும் புனுகும் அள்ளியள்ளிப் பூசப்பூச உடம்பெல்லாம் பொருக்குப் பொருக்காயுதிரவும, பெருமைமிகக மயிற்றோகையால் வனைநத விசிறி கொண்டு வீசவீச மேலுமேலுங காமமாகிய வெப்பஙகொண்ட நெருப்பு மூளவும், மறுபடியும ஆசையாகிய நீர்ககடலிலேமூழ்கினாள். அப்போது சூரியனும் மேலைக்கடலிலே மூழ்கினன. எ-று. (களஙு)

அறநெடுஞ்செங்கோலவேநத ராண்டபாரபிறர்க்கிரங்கா
மறநெடுங்கொடுங்கோல்வேநதாக் களிததவாவனமபுக்காறபோற
புறநெடுங்கிரிசூழ்வேலைப புவியெலாங்கொடியநீல
நிறநெடுங்கங்குற்காக்கி நெடுமைடகனீங்கிறறன்றே.

இ-ள். தருமமாாககமாக நீணட செஙகோல் செலுததிவநத அரசர் கள் தாம் ஆண்டவுலகததை, பிறருககிரககஞ்செயயாத பாவசசெயகை யாலே நீணட கொடுஙகோலகொணட அரசாவசமாகக கொடுததுவிட்டு

அவ்வரசர்கள் காட்டில் தவஞ்செய்யப் போனாற்போல், புறமாகச் சக்கரவாளகிரி சூழ்ந்த கடலபுடைசூலாவும் உலகமெல்லாம், கொடிதான நீல நிறத்தையுடையதாய நீண்ட இருளுக்குக் கொடுத்துவிட்டு நெடிய பகற்காலம் போய்விட்டது. எ-று.

செங்கோல் — நீதி; கொடுங்கோல் — அநீதி. (௧௭௪)

மஞ்சடைவான மீறுய மண் முதலாய பூத
மஞ்சடையப் பொருந்தி யகண்டபூரணமாய நின்ற
நஞ்சடைகண்டத் தண்ணல் கூத்து நடித்த ஞான்று
செஞ்சடை விரிந்ததென்னச் செறிந்தது செக்கர்வானம்.

இ-ள். மேகங்கள் பரவுவதான ஆகாயங் கடையாக, மண் முதலாகிய பூதங்க ளைஞ்சும் அடங்கும் பெரிதான ஊழிவந்தபோது, அகண்டபூரணமாய நிலைகொண்டு நிற்கின்ற நஞ்சுதங்கின கண்டத்தையுடைய கடவுள் கூத்தாடுகிறபோது அவருடைய சிவந்தசடைகள் விரிந்தாற்போற் செவ்வானம் எங்கும் பரவிற்று. எ-று. (௧௭௫)

நாட்படத் தருமச் செங்கோ னடத்திய வேந்தர் நாட்போய்த்
தோட்படுத் தவர்தம் மக்கள் சுடர்முடி சூடுமுன்னர்
கோட்பணை யிறைதந் திருந்த குறுநில வேந்தருய்க்கும்
வாட்படை புகுந்த தென்ன வந்தது மருண்மாலை.

இ-ள். வெகுகாலமாகத் தருமநீதியை நடத்திவந்த அரசர்களது காலங் கழிந்து, அந்நீதியரசர்களுடைய புத்திரர்கள் ஒளிபொருந்திய முடிசூடிக் கொண்டு பூமிபாரத்தைத் தோள்மேற் சுமந்துகொள்ளுதற்கு முன்னே, அவ்விராச்சியத்தைக் கைக்கொள்ளுவதற்காகச் சேனைகளைக் கூட்டிக் கொண்டிருந்த சிற்றரசர்கள் அனுப்பின வாள்களையுடைய சேனைகள் வந்தாற்போல, மயக்கஞ் செய்வதான மாலைக்காலம் வந்தது. எ-று. ()

மறைந்தனன் பரிதி மேன்மேல் வளர்ந்தது கங்குற்காலம்
மறைந்தது வாடைவானத் தருமையின் அனந்தமீன்கள்
குறைந்தது கொடியமாலை கூரிருள் பிழம்பு துன்றி
நிறைந்தது நீலவேலை நிலமெலாங் கவர்ந்ததென்ன.

இ-ள். சூரியன் மறைந்துபோயிற்று. இராக்காலம் மேலும்மேலும் வளர்கிறதாயிற்று, அப்படிச் சொல்லலான இராக்காலஞ் சிறிது விளங்க, அநேகம் நட்சத்திரங்கள் ஆகாயத்திலே பூத்தன. கொடிதான மாலைக் காலம் குறைந்தாயிற்று. கறுத்த கடல்சூழ்ந்த உலகமெல்லாந் தானே அரசாட்சி கொண்டாற்போல இருட்செறிவு மிகுந்து நெருங்கி நிறைதலாயிற்று. எ-று (௧௭௭)

அருகிய மருங்குற் பேதை யழன்றெழு காமத்தீயால்
உருகிய வுள்ளந் தாவி யுலகெலாம் பேழ்கண் காய்ந்து
கருகியதென்னக் கேழ்வா ளகன்றதாம் பூந்தவாலம்
பெருகிய தின்றுமென்னப் பிறங்கிருள் செறிந்ததன்றே.

இ-ள். சுருங்கின இடையையுடைய சந்திரவதியானவள் கொதித்தெழுகின்ற காமாக்கினியினாலே உருகின மனமானது பரவி உலகமெல்லாம் வியாபித்து எரித்துக் கருகியதுபோலவும், தேவர்கள் பாற்கடலைக் கடைகிறகாலத்திலே உண்டான நஞ்சு இப்போதும் பெருகலாயிற்றென்று சொல்லவும் விளங்குகின்ற இருளானது நெருங்கியது. எ-று.

முன்னரேபொருதுவெல்லாத கலைவரை முனிந்துசெங்கோன்
மன்னர்கோபங்கொண்டு வாளுருவிக்கெழுந்ததேபோல்,
இன்னமுமிவடனுயி ரிறந்திலதென்றுசீற்றத்
துன்னிருளிரியநூறி யெழுந்ததுசுடர்வெண்டிங்கள்

இ-ள். முன்னே தானே சண்டைசெய்து வெல்லாமல் விட்டிருந்த கொடுங்கோலரசை வெறுத்துச் செங்கோலரசர்கள் கோபங்கொண்டு கத்தியை உருவிக்கொண்டெழுந்தாற்போல, இன்னமும் இந்தச் சந்திரவதியினுடைய உயிர்போகாதிருக்கிறதென்று கோபித்து நெருங்கின இருளோட, ஒளியையுடைய வெண்மையான சந்திரன் உதயமானான்.

இருளையொத்திலங்குமேனி யிறைவன்முன்கடைந்தகாலம்
பொருளையுற்றிடாதவெல்லாம் புரந்தராதியர்க்குநல்கி
யுருவவேதிரட்டிவாரி யுள்வைத்தவமுதசாரத்
திரளைமேன்மிதந்ததென்னத் திங்கள்வந்தெழுந்ததன்றே.

இ-ள். இராத்திரியை யொப்பாய் விளங்குகின்ற திருமேனியையுடைய திருமால் பாற்கடலைக் கடைந்தகாலத்திலே இந்திராதி தேவர்களுக்குக்கொடுத்து, திரவியத்தைப்போல அவர்களுக்குக்கொடாத எல்லாவற்றையும் உருட்சியாகத்திரட்டி அப்பாற்கடலுக்குள்ளே வைத்திருந்த அமுதசாரமான திரட்சிமேலே மிதந்தாற்போல, சந்திரன்வந்து உதயமானான் எ-று (௧௨0)

திங்கள்வெண்குடைக்கீழ்த்தென்றற் றேர்மிசையேறிவாரி
மங்கலமுரசமார்ப்ப மகரகேதனநின்றோங்கக்
கங்குல்வெங்களிறுசூழக் கடுங்கிளிப்புரவிதூண்டி
யங்கணமாஞாலமெல்லா மனங்கவேள்பவனிவந்தான்.

இ-ள். மன்மதனானவன், சந்திரனை வெள்ளைக்குடையின் கீழே, தென்றற்றேரின்மேலே ஏறிக்கொண்டு கடலான மங்கலமுரசுமுழங்க, மகரக்கொடியானது நிலைகொண்டுவளர, இருளாகிய வெவ்விய யானையுஞ்சேர, கடுமையான வேகத்தையுடைய கிளியாகிய குதிரையைச் செலுத்திக்கொண்டு அழகிய இடத்தையுடைய பெரியவுலகமெல்லாஞ் சூழ்ந்துவந்தான். எ-று. (௧௨௧)

கருப்புவார்சிலையையூன்றிக் கால்வளைத்திசைகள்பாடுஞ்
சுரும்புநாணேற்றிக்கஞ்சத் தாருடன்சோகஞ்சூத
மருப்புவார்கணைகடேர்ணி யகத்திடையெடுத்தொன்றொன்று
விருப்பினால்வருந்துமாளை வெவ்வினைப்பூசவிட்டான்.

இ-ள். (மதனன்) கரும்பாகிய நீண்ட வில்லைநிறுத்தி, அதனிரண்டு கால்களையுங் கூடவளைத்து இராகங்களைப் பாடுவதான வண்டாகிய நாணை அந்தவில்லிலேபூட்டி, தாமரை – முல்லையுடனே அசோகம் – மா- இவற்றின் மலர்களாக நீண்ட அம்புகளை ஒவ்வொன்ருக அம்புக்கூட்டி னின்று (அரிச்சந்திரன்மேலாசையாய்) வருந்துகிற சந்திரவதியுடனே கொடிய செய்கையான சண்டைசெய்தான். எ-று. (கஅஉ)

மாரவேள்பகழிவாரி வல்லியினுடலைமுற்று
மீரவேதிங்கட்செந்தீ யெரிக்கவேயெரியதாகி
வீரவேளனையான்றந்த வேட்கைமீதூரக்கண்ணீர்
சோரவேயமளிமீது சுழன்றுவீழ்ந்தினையசொல்வாள்.

இ-ள். இப்படி மன்மதனானவன் அம்புகளைக் கையிலேகொண்டு சந்திரவதியினுடைய உடம்புமுழுதுந் தொளைக்கவும், சந்திரன் தனது கிரணமாகிய சிவந்த நெருப்பாலெரிக்கவும், வீரதையுடைய மன்மதனை யொத்த அரிச்சந்திரனானவன்கொடுத்த ஆசை, நெருப்பாய் மேன்மே லாகவும், கண்களில் நீரொழுகவும் படுக்கைமெத்தைமேலிருந்து சுழன்று கீழேவிழுந்து இவ்வாறு சொல்லலானுள். எ-று. (கஅங)

கலி விருத்தம்.

கண்ணிலாப்பாதகக் காமனெய்தரிவெம்
புண்ணிலாருயிர்பொடித் தகலப்போனவா
றெண்ணிலாதெனைச்சினந் தெழுந்தவெவ்வினை
வெண்ணிலாவேயிது வீரமல்லவே.

இ-ள். இரக்கமில்லாத பாவியாகிய மன்மதனெய்த அம்பிலுண்டான வெவ்விய புண்ணின்வழியே என்னுயிர் பொடியாய் என்னுடலை நீங்கிப்போயினபடியை எண்ணுமல், என்மேற் கோபங்கொண்டுவந்த கொடிய செய்கையையுடைய வெள்ளைச்சந்திரனே! இது உனக்கு வீரத் தன்மையன்று. எ-று. (கஅச)

மேற்படி வேறு.

ன்னைக்கொன்றன் றுருவிலியாக்கினுன்
றன்னைக்கொல்லுவ தாண்மைத்தனமலாற்
பின்னைக்கொல்வதென் பெண்பிறப்பாகிய
வென்னைக்கொல்லுவ தேழைமைப்பாலதே.

இ-ள். மன்மதனே! உன்னையெரித்து உருவமில்லாதவனாகச்செய்த சிவபிரானை நீ கொல்லச்செல்வது உனக்கு ஆண்மைத்தனமேயல்லாமல், வேறே நீ யாரைக்கொல்லத்தக்கது? பெண்பிறப்பைக்கொண்ட என்னை நீ கொல்லத்தொடங்குகிறது அறிவின்மையேயாகும். எ-று. (கஅரு)

உருவக்காமன் றுணித்தவுடறனைச்
செருவிற்கொல்ல வெழுந்தவெண்டிங்களே

வொருவற்கிவதங் கோருயிரைநிறைய
கிருவாக்கிய விரண்டுயிரிலலேயே.

இ-ள். எங்கும் துவாரமாக மன்மதனபொதத வுடம்பைச சண்டை செய்து கொல்ல உதயமானவெள்ளைச சநதிரனே! மனமதனுன ஒருவனுக்குக்கொடுகக என்னிடத்து ஒருயிரேயல்லாமல, உனககு மவனுக்குங் கொடுகக ஏனககிரணடுயிரிலலேயே (என்செயவேன.) எ-று. ()

முன்னினைநதலா தொடடவன்மூ ளடபோர
தன்னினைநது தளாநதவெனமேனிமையுந
தின்னிநின்சலந தின்கலைநநிங்கமேய
வென்னினைநதெனை யிபபடிககாய்கிறுய்.

இ-ள். என்முனனே என்னைககுறிததுப பூஙகணைதொடுககிற மனமதன் மூண்டுநிற்கின்ற சணடையை எணணிசசோாநதிருககிற என்னுடம்பைததினகிருய். உனகோபததினலே சோடசகலைகளைககொணட சநதிரனே! யாதுபயுனைக் கருதி என்னை யிப்படி யெரிககிறுய. எ-று.

முன்னின் – ஆலோசிககுமிடததில், ஐநதலா — ஐநது பூஙகணைகளை யென்பதுங்கொளக. (கஅஎ)

உன்னைக்காய்ந்த பணிநகுறவெனறுகொ
லென்னைககாய்நதனை யேநதிநதிஙகமே
முன்னைக்காய்நதிலை யென்னுயிர்முறறிட
பின்னைக்காய்நது பிழைபபிககவலலையோ.

இ-ள். இளமையைககொணட சநதிரனே! உன்னைக் கடித்துவிழுங்குகின்ற பாமபுககு உறவான அல்குலையுடையவ ளெனறே என்னை இப்படி எரிககிறுய? நேற்றுமுநதுநாளகளில இப்படி எரிககவில்லை. என்னுயிரை நானிழநதபினபு இபபடியே குளிாநத காநதிகொணடு வீசி என்னைபபிழைககசசெயயவும உனககு வலலமையுணடலலவோ! எ-று.

அருத்தியோடுதம மென் முலையன்பாதோர்
பொருததியோகைகொண் டாடுவாபூவைமார
வருததியோய்வுற வாடடினையெனனையா
னொருத்தியோவுனக் குடபகைகநதீலே.

இ-ள். உலகததிலுள்ள பெணகள, ஆசையுடனே தமமுடையமெலலிதான கொஙகைகளைத தஙகளுககுப பிரியரான நாயகா்களோடு பொருநதச செயபவராயச சநதோஷததைககொணடு சுகிததிருககிறாாகள். அப்படிக் கிருகக, என்னை வருததபபடுததி நானேயநதுபோமபடியாக வாடசசெயதாய. இநத வுலகததிலே நானொருததிதானே உனககு உடபகையானவள? எ-று. (கஅகூ)

வெங்கையாதபன் வீழ்தலுமயானுனைச
செங்கைகூபபிய தீவினைநோககியோ

வங்கையாலெடுத் தாரழற்கொள்ளியென்
கொங்கைமீது கொளுத்தினை திங்களே.

இ-ள். சந்திரனே! வெப்பமான கிரணத்தையுடைய சூரியன் மேலைக் கடலிலேபோய் விழுந்தவுடனே, நான் உன்னை நோக்கிச் சிவந்த கைகளைக் குவித்துக் கும்பிட்டது தீயசெய்கை யென்று கொண்டோ நிறைந்த நெருப்புக்கொள்ளியை உனதழகிய கையிலேகொண்டு, எனது கொங்கைகளின்மேலே கொளுத்தினாய்? எ-று. (ககூய)

குன்றுலாவு கொடுந்திறற்றென்றலங்
கன்றுலாவிய கண்ணகல்விண்ணெலாஞ்
சென்றுலாவு திரைக்கடலன்னமா
னின்றுலாவவென் னெஞ்சிடம்போதுமோ.

இ-ள். இடமன்ற ஆகாயமெல்லாம் போய் வுலாவுவதான அலைகளையுடைய கடலுக் கொப்பான ஆசையானது நிலைகொண் டுலாவுகின்ற எனது மனஇடம், பொதியமலையிலே உலாவுவதான கொடுமையாகிய வல்லமையுடைய இளநதென்றலானது சஞ்சரிப்பதற்குப் போதுமோ

போதநோதக வாக்கியும்போகிலாய்
பாதநோதக வேபனிக்கங்குலே
சூதனோதை முற்றோன்றியுமிற்றைநாட்
காதமுற்றதலுங் கற்றிலைபோலுமால்.

இ-ள். பனியோகூடிய இரவே! என்னைமிகவும் நோவும்படிச் செய்தும் போகாதிருக்கிறாய்; உன்கால்களுக்கு நோவுண்டோ? அருணன் கடலின்மேல் உனக்கு முன்னே தோன்றுகிறதாகியும், நான் இன்றைய தினம் ஆசையினாலேவருந்துகிறதும் நீ தெரிந்துகொண்டிலைபோலும்.

சூதன்-அருணன். (ககூஉ)

நிரவுந்தென்றலு நீள்விசும்பெங்கணும
பரவுந்திங்களும பாய்திரையோதையின்
வரவும்போர்வின் மதனனுமபோகிலா
விரவொன்றேகினெற் கியாருமொப்பில்லையே.

இ-ள். எங்கும் நிரம்புவதான தென்றற்காற்றும், நீண்ட ஆகாயமுழுவதும் பரவுவதான சந்திரனும், கரைமேலேமோதுகிற அலைமுழக்கத்தின் வருதலும், போருக்குரிய வில்லைகொண்ட மன்மதனும் போகிறதில்லை. இந்த இராத்திரி யொன்றுமாத்திரம் போனால் எனக்கு யாரும் நிகரில்லை.

பூழிசென்று புரங் பொற்பாவையைத்
தோழிசென்று தெருட்டலு நந்தோழியை
யாழிசென்றெற் றடைந்தபினெத்தனை
யூழிசென்றவென் றுண்ணலுறக்கேட்டனள்.

இ-ள். (என்றிப்படிப்) புழுதியிலேபோய்க்கிடந்து புரளுகிறபொன் பாவைபோன்ற சந்திரவதியை, அவளுடைய தோழியானவள் கிட்டே போய்த் தெளியச்செய்யு மளவில், ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடைய சந்திரவதி அத்தோழியைப் பார்த்து, சூரியன் ஒற்றையுருளைத் தேருடனே கடலிலே போய் விழுந்தபின்பு எத்தனை ஊழிகாலமாயினவென்று வினவினாள். எ-று.

என்று-சூரியன. (கக௪)

தோழிகைத்தலங் கூப்பியிப் பாவையிருப்
நாழிகைக்கிட மேதுலந் தேகவே
வாழிகைப்பிடி வந்துமென் றுரையர்
கோழிகைத்தலந் தைக்கொட்டு மவ்வயற்றே.

இ-ள். அதற்குத்தோழியானவள் தன்கைகளைக் குவித்துக்கும்பிட்டு இந்தநெருங்கிய இருளானதுபோக இன்ன மொருநாழிகை யளவுதான் (இருக்கிறது.) இனி நல்லவார்த்தை கேட்பாயென்று சொல்ல, அவ்வளவிலே சேவலானது தனது கைகளான இறகை அடித்துக்கொண்டு, அரிசசந்திரமகாராசனே! சந்திரவதி வாழ்வாளாக, விரைவிலே வந்து அவள் கையைப் பிடிக்கக்கடவாயென்று கூப்பிட்டது. எ-று.

கைப்பிடித்தல்-பாணிக்கிரகணம். (ககரு)

வேயடங்கின வேலையடங்கின
தீயடங்கின திங்களுங்கங்குலும்
போயடங்கின மன்மதன்போரெலாம்
வாயடங்கின வண்குமுதங்களே.

இ-ள். மூங்கிற் குழலோசை யடங்கினதுபோற் கடலொலியு மடங்கின. நெருப்புப்போல் சந்திரனும் இராத்திரியும் அடங்கலாயின. மன்மதனுடைய சண்டைமுழுதும் அடங்குதலாயின. அழகிய குமுதமலர்கள் வாய்மூடுதலாயின. எ-று. (ககசு)

காரிசங்கந் துயிலெழக்கன்னிமால்
பாரிசங்கட பொறுத்ததுபார்க்கவே
வேரிசங்க மெழுந்துமுழங்கிட
வாரிசங்கண் மலர்ந்தனவெங்குமே.

இ-ள். கரிக்குருவியும், விடியற்காலத்துச்சங்கும்நித்திரைதெளிந்து முழங்கலாயின. பெண்ணான பூமிதேவி அங்கு வந்திருக்கிற அரசர் கூட்டங்களைத் தாங்கிக்கொண் டிருப்பதைப் பார்க்கிறதற்காகக் குளங்களிலுள்ள சங்குகளெழுந்து எவ்விடத்துமுழங்குவதாகத் தாமரைமலர்களாகிய முகங்கள் எவ்விடத்தும் மலர்ந்தன. எ-று.

காரிசங்கம்-காக்கைக்கூட்டமுமாம். மால்பாரி-பூமிதேவி. (ககஎ)

கொல்வணுயினுங் கோதையைச்சந்திரன்
வெல்வணுயினு மேலவனைசெயல்

சொல்வனென்று துண்ணெனச்செங்கதிர்ச்
செல்வனுதியந் தேர்மிசைத்தோன்றினன்.

இ-ள். சந்திரமதியைச் சந்திரன் கொல்லுகிறவனேயானாலும், அல்லது கொன்று வெல்லுகிறவனேயானாலும், இனிமேல் அந்தச்சந்திரனை நோக்கி அப்படிச்செய்யாதேயென்று சொல்லவல்லவன் நானேயென்று சூரியபகவான் விரைவிலே ஒற்றையுருளைத் தேரின்மேலுதயமாயினான்.

சோலையெங்குந் தொழுதிகளார்த்தன
வாலயமெங்குஞ் சங்கங்களார்த்தன
மாலைவெண்குடை மன்னவர் முன்றில்வாய்க்
காலைமா முரசங்கள் கறங்கின.

இ-ள். சோலைகளெல்லாம் பட்சிகளின்னோசை முழங்கலாயின; கோயில்களெல்லாம் சங்குகள் முழங்கலாயின; மாலைகளையும் வெள்ளைக் குடைகளையுமுடைய அரசர்கள் திருமுற்றங்களிலே விடியற்காலத்தில் முழங்குகிற பெரிய முரசுகள் முழங்கின. எ-று.

ஆலயமென்பது எதுகைநோக்கி ஆலையமென்றாயதுபோலி. (ககக)

முன்னமன்னன் முகூர்த்தமொரேழெனச்
சொன்னநற்றினம வந்துதொடங்கலு
மன்னனும்மறை யோர்களுமாதருங்
கன்னலந்திருக் காவணத்தெய்தினார்

இ-ள். முன்னே சந்திரதயராசன் முகூர்த்தம்ஏழுநாளளவென்று சொன்ன நல்லநாள்வந்து கூடுமளவில், அந்தச்சந்திரதயராசனும் வேதப் பிராமணர்களும் பெரியோர்களும், கரும்புகள் முதலானவைகளாலே அலங்கிருதமான கலியாணப்பந்தலுக்குள்ளேவந்து கூடினார்கள். எ-று.

வேந்தரீண்டினர் வேதியரீண்டினா
மாந்தரீண்டினர் மங்கையரீண்டின
ராய்ந்தநீதி யமைச்சருமவ்வவர்ச்
சேர்ந்தசேனையுஞ் சேரவந்தீண்டின.

இ-ள். அரசர்களெல்லோரும்வந்து கூடினார்கள்; பிராமணர்களும் வந்து கூடினார்கள், மற்ற எல்லோரும்வந்து கூடினார்கள்; பெண்களெல்லோரும்வந்து கூடினார்கள்; ஆராய்ந்து துணிந்த நீதிமன்னர்களாகிய மந்திரிகளும் வந்துகூடினார்கள்; அவர்களைச்சேர்ந்த சேனைகளும் வந்து கூடின. எ-று. (உாக)

வாகையுற்ற மகன்றனு மாலவர
னோகையுற்றவன் றேவியு மேவரப்
பாகையுற்ற பணிமொழிப் பைந்தொடித்
தோகையைக்கொடு தோழியர் தோன்றினார்.

இ-ள். ஐயதனை யுட்கொண்ட மன்மத னொருபுறத்திலே வரவும், வண்டுகள் களிப்பையுட்கொண்டு பாடிக்கொண்டு கூடவேவரவும், தேன் பாகுபோன்ற குளிர்ந்த சொல்லையுடைய பசிய வளையல்களை யணிந்த மயிற்சாயலைக்கொண்ட சந்திரவதியைக் கூட்டிக்கொண்டுதோழிமார்கள் வந்தார்கள். எ-று. (உாஉ)

அங்கையிற்பொலி சங்கினமார்த்தெழச்
செங்கயற்றகண் புருந்துணையைப்பொரக்
கொங்கைபென்றிரு குன்றுசுமந்திடும்
மங்கையாளினை வாயிலின்மேயினாள்.

இ-ள். அழகியகைகளிலே விளங்குகின்ற சங்குவளையல்கள் கலகலென்று சத்திக்கவும், சிவந்தகயல்போலும் கண்கள் அழகியகாதிலணிந்த குழைகளோடு பொருதவும், கொங்கைகளென்று பெயருடையனவாக இரண்டுமலைகளைத் தாங்கிக்கொண்டு அழகியசந்திரவதியானவள் தனது திருமாளிகை வாயிலுக்கு முன்னே வந்தாள். எ-று. (உாங)

வல்லெனப்புடைக் குந்தனவன்பொறாச்
சில்லெனக்கரு தாமமருங்குற்றவே
மெல்லெனப்பதம் வைத்துயிர்த்துமுன்
செல்லெனப்பொற் சிலம்புபுலம்பியால்.

இ-ள். சூதாகெருவிபோல விம்முதலைக் கொண்டுள்ள கொங்கைகளாகிய வலியகனத்தைத் தாங்குதற்கு உருவமில்லையென்று நினைக்கத் தகுந்த இடையான தொடிந்துபோகும் ஆகையால், கால்களை மெதுவாகத் தூக்கிவைத்துப் பூமேல்மிதித்துக்கொண்டு முன்னே போகக்கடவாயென்று பொன்னஞ்சிலம்புகள் ஒலிக்கின்றன. எ-று. (உாச)

நீடிவார்ந்து நெறித்தகுழற்சிகை
யோடியுட்சுழி யும்புனலொத்ததா
லாடிநோக்கி யணிந்தவணிச்சுடர்
கோடிசூரியர் கூடியதொத்ததே.

இ-ள். நீண்டு சிக்கவிழ்ந்து நடுவே வகிர்ந்தெடுத்துள்ள கூந்தலாகிய கொண்டையானது, நீண்டு உள்ளே சுழிந்தலையுடைய ஒரு ஆற்றுநீரை யொப்பாயிருந்தது. அதிலே கண்ணாடி பார்க்கச்செய்து அலங்கரித்த ஆபரணங்களின் சோதியானது, கோடிசூரியர்களோரிடத்திலே கூடினபோலிருந்தது. எ-று. (உாரு)

நச்சுக்கட்டியு நல்லமுதமபிசை
வைச்சுக்கட்டிய மாமுலையானுல
கச்சுக்கட்டழி யுமழியுமெனக்
கச்சுக்கட்டு மறைந்தனகண்ணினே.

இ-ள். நஞ்சுக் கட்டியையும் நல்ல அமுதத்தையும் மிருதுவாகவைத்துக்கட்டி யமைந்திருக்கிற பெரிய தனங்களாலே உலகமானது தனது

நிலையான கடகை குலைந்துபோகுமென்று ரவுகளைக்கொண்டுகெட்டி அவை களின்கண்களை மறையச்செய்தார்கள். எ-று

நஞ்சுக்கட்டி போலவந்து மூலைக்காம்பு. அமுதம் அவற்றிலுள்ளதாகு கின்றபால் கண்ணென்பதும் மூலைக்காம்பே. (உ௱௬)

ஆதி நூலு மன்ன நூல்களுங்கெடு
நீதியன்றிவ ணிச்செலவென்னிலே
ஏகியோடிய கண்களைக்காதுபோய்ச்
சோதிவார்குழை கொட்டுமறிகவே

இ-ள் ஆதியாகிய வேதசாஸ்திரங்களும், எல்லாவுலகங்களுங் கெடு வனவாகும். ஆகையால் இங்கே நீ செல்லுதல் நியாயமல்லவென்று தழு மையென்று நீளுகின்றவான கண்களை, காதுகளானவை ஒளியைக் கொண்டு தொங்குவனவாகிய குழைகளைக்கொண்டு தடுக்கவும். எ-று ()

ஒருவரைத் தடுத்தல் கையாலேதொட்டல் செய்வதாகலாலே குழை தொட்டன்று

இதுமுதல் நான்கு பாடல்கள் குளகம் (உ௱எ)

சாவென்றெனாருங் காரரிச்சந்திர
வாவென்றெனா வருமன்னரையப்புறம்
போவென்றெனாவப்புசலின்றப்போலவே
தாவுஞ்சோதிக் கலாபஞ் சறங்கவே

இ-ள். கற்பகத்தருவே யென்று மதிக்கலான கையையுடைய அரிச் சந்திரமகாராசனே! நீர் வரக்கடவீரென்றும், எண்ணுதற்கரிதான அர சர்களையெல்லாம் அப்பாலே தூரப்போங்களென்றும் ஆலோசித்துச் சொல்லுகின்றமைபோலத், தாவுகின்ற ஒளியைக்கொண்ட கலாபமென் கிற அரைநூன்மாலை ஒலிக்கவும் எ-று (உ௱அ)

கைத்தலத்துணை வீசிரத்நமணிப்
பத்தியின்னுமுன்னு மெனப்பாயவே
யெய்த்த நுண்ணிடை யிற்றிடுமென்றுமேல்
மொய்த்தவண்டு கலைந்து முழங்கவே

இ-ள். கைகளிரண்டையும் வீசிக்கொண்டு வருகிறபோது, ஒளியை யுடைய ரத்நவரிசைகள் பின்னும்முன்னுஞ் சென்று காந்திவீசவும், இளைத்த நுண்ணிதான இடையானது ஒடிந்துபோமென்று மேலே மொய்த்திருக்கிற வண்டுகள் கலைதலாய் முழங்கவும் எ-று. (உ௱௯)

சென்னிநின்றிரு சீறடிமட்டுமவான
மின்னினாலமைத்தன்ன செம்மேனியைப்
பொன்னினுண்பணி பாற்படுத்தைந்தேயழிற்
கன்னிகன்னபனைக சாவண்ணந்தந்திருள்

இ-ள் தலையிலிருந்து இரண்டு சிறிதான கால்களளவும் மேகத்தி லுள்ள மின்னலாலே அமைத்தாற்போலிருக்கிற சிவந்த திருமேனியைப்

பொன்னாலும் ரத்நங்களாலும் மறையச்செய்துகொண்டு அழகுள்ள இளவயதுடைய சந்திரவதி தனது கலியாணப் பந்தலுக்குள்ளே வந்தாள்.

பெடைநடைத் திருப் பெண்ணரசெய்திய
திடையினின்றவ ரேத்தியியம்பிடக்
கடையுகத்திற் கடல்கிளர்ந்தாமென
அடையமன்னவ ராசித்தெழுந்தனர்.

இ-ள். பெட்டையன்னம்போலு நடையையுடைய லட்சுமிபோன்ற பெண்களுக்கரசியான சந்திரவதிவந்ததை, நடுவேநின்ற சிலர்போய்ப் புகழ்ந்துசொல்ல, முடிவானயுகாந்தத்திலே கடல்பொங்கி வந்தாற்போல் இங்கேவந்துகூடுவதாக அரசர்களெல்லாரும் சந்தோஷித்தெழுந்தார்கள்.

தேரினேறித் திசைபொங்குறுமவர்
போரின்வீரர்கள் பொம்மெனவதிர்ந்தெழு
மூரிவீர முரசமுங் காளமும்
பேரியுஞ்சங்கும் பிறவு மார்த்தனவே.

இ-ள். யுத்தத்துக்குத்தக்க வீரர்களெல்லாம் ரதங்களிலேயேறிக்கொண்டு நான்குதிசைகளிலும் பரவிவர, அப்போது பொம்மென்று அதிர்ந்துவருவனவான பெரிய வீரமுரசங்களும் எக்காளங்களும் பேரிகைகளும் சங்குகளும் மற்றுமுள்ள வாத்தியங்களும் ஒலிக்கலாயின. எ-று.
பொம்மென்பது - ஒலிக்குறிப்பு. (௨௧௨)

தாளமத்தளந் தண்டுகையாழ்தெரு
நீளமட்டு நிறைந்தன சக்கர
வாளமட்டு மலிந்தனதூளியண்ட
கோளமட்டுங் கொடிநிரைநிற்றவே.

இ-ள். கைத்தாளங்கள் மத்தளங்கள் வீணைதண்டங்கள் இராகம் பாடுகின்ற தம்பூருகள் இவைகளெல்லாம் தெரு எவ்வளவு நீளமுள்ளதோ அவ்வளவும் நிறைந்தலாயின. (அதனாலெழுந்த) செம்மண்தூளிகள் சக்கரவாளகிரிவரையிலும் போயின. அண்டகோளவரையிலும் கொடிக்கூட்டங்கள் சென்றன. எ-று. (௨௧௩)

பாரினின்று பரந்தெழுந்தண்டர்தம்
ஊரின்மேலு முயர்ந்தபெருந்துகள்
காரினுண்டுளிக் கண்மறைந்தெண்டிசை
மூரியானை மதத்துளைமூடிற்றே.

இ-ள். பூமியிலிருந்து பரவிச்சென்று தேவர்களுடைய ஊரளவிலும்போய் அதற்குமேலுமுயர்ந்துபோன மண்தூளிகளாலே, மேகத்தின் சிறிதான மழைக்கண்களடைபட்டு எட்டுதிக்கிலுநிற்கிற யானைகளினுடைய மதத்துவாரங்களும் அடைபட்டன. எ-று.

எண்டிசை யானைகளாவன,—கிழக்காதிமுறையே — ஐராவதம், புண்டரீகம், வாமனம், குமுதம், அஞ்சனம், புட்பதந்தம், சார்வபூமம்,

சுப்ரதீபம் இவையே யட்டதிக்கயங்களாம். இவற்றிற்கு முறையே பிடியானைகளாவன,—அப்பிரமை, கபிலை, பிங்களை, அநுபமை, தாமிரபருணி, சுதந்தி, அஞ்சனை, அஞ்சனாவதி என்ப. (௨௧௪)

யானையும்பரி மாவுமிரதமுந்
தேனைவென்ற திருமொழிமாதரு
மேனைநின்ற விருபிறப்பாளருஞ்
சேனையுந்திசை தோறுஞ்செறிந்தவே.

இ-ள். யானைகளுங் குதிரைகளும் இரதங்களும் தேனின் ரஸத்தை வெல்லுவதான அழகிய வசனங்களையுடைய பெண்களும் மற்றுமுள்ள பிராமணர்களும் சேனைகளுங்கூடித் திக்குகளெல்லாம் நெருங்கின. எ-று.

இக்குடங்க ளிரண்டுதனமெனச்
சுமக்குமமென்கொடி சூட்டுஞ்சுயம்வர
மெமக்கெமக்கென வெண்ணிவருமவர்
தமக்குப்பின்னரிச் சந்திரன்சென்றினன்.

இ-ள். குளிர்ந்த நீர்க்குடங்களை இரண்டு கொங்கைகளென்று சுமப்பதான மிருதுவாகிய கொடிபோன்ற சந்திரவதி சூட்டுவதான சுயம்வரமானது எனக்குண்டு எனக்குண்டென்று நினைத்து வருகிற அரசர்களுக்கெல்லாம் பின்னே அரிச்சந்திரமகாராசன் வந்தான். எ-று. (௨௧௬)

அன்னகாலையி னங்கைகணீட்டியே
கன்னன்மாமொழிக் காரிகைதோழிமார்
மன்னர்நாமமு நாடுமரபுகளு
மின்னதின்ன தெனவெடுத்தோதுவார்.

இ-ள். அந்தச்சமயத்திலே அழகிய கைகளைநீட்டிக் கரும்பின் ரசம்போலும் பெருமைபொருந்திய சந்திரவதியின தோழிமார்கள், வந்திருக்கிற அரசர்கள் பெயரும் நாடுகளும் குலமுறைகளும் இன்ன இன்னபடியென்றெடுத்துச்சொல்லத் தொடங்கினார்கள். எ-று. (௨௧௭)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

அதிபாரதனபாரவதிரூபமலாமானையனையாயிவ
ணதிபாயவுயாபோதினறைபாயநிறையாதசிறைவாவியில்
மதியாமல்வலைபீறிவெடிபோனபருவாளைவளைபூகமேற்
குதிபாய்மடலகீறிவிழுதேறல்கரைசாடுகுடநாடனே.

இ-ள். அதிக கனங்கொண்ட தனபாரங்களையும் மிக்க அழகையுமுடைய லட்சுமிதேவியை ஒப்பான சந்திரவதியே! இங்கேயிருக்கின்ற அரசன் ஆறுபெருகிப்பாய அதனாலே மேலேயாகிற மலரிலுள்ள தேனொழுகுவதனாலே முழுதும் நிரம்புதலாகுகின்ற கட்டுக்குளங்களிலே சட்டைபண்ணாமல் வலையைக்கிழித்துத் துள்ளிப்போன பருத்த வாளைமீனானது, வளைவான குலைகளையுடைய கமுகமரத்தின்மேலேகுதிக்க,

அதன்மடலானது கிழிந்துவிழுகிற தேன்பெருக்கானது குளக்கரையை யுடைப்பதான குடநாடனாகியசேரன். எ-று. (உகஅ)

இருளுறுநஞ்சொத்தவிழியாய்துவண்டெய்த்தவிடையாயிவன்
சுருணைகபந்தத்தினியல்பாமருஞ்சித்ரதொடியேவிமே
முரணுறமன்றிட்டமகவானெடுங்கொற்றமுடிசாடினோன்
சரணாரவிந்தத்துமகராலயந்தற்றதமிழ்மாறனே.

இ-ள். இருள் தோன்றுவதான விடத்துக்கொப்பாகிய கண்களை யுடையவளே! துவண்டு இளைத்திருக்கிற இடையையுடையவளே! இந்த அரசன், சுருண்டு பாம்பு மண்டலித்திருக்கின்றதுபோல்வதாய் மருவு கின்ற அதிசயத்தையுடையதான (சிவன் கொடுத்திருந்த) வளையைவிட்டு, தனது வலிமைதோன்ற முன்னொருகால் எதிர்த்த இந்திரனுடைய நெடிதாகிய வெற்றிகொண்ட திருமுடியை உடைத்தவன்; பின்னுந் தனது பாதாரவிந்தத்திலே வருணன்வந்து வணங்கலான தமிழ்ப் பாண்டியன். எ-று. (உகக)

மலிவாசமலர்பூசியளிபாடுந்தறையோதிமயிலேயிவ
னொலியேறுதிரைமோதுமுவராழியுலகேழுமுறைகவே
வலியோர்களெளியோரைநலியாமலசையாதமணிவாயிலான்
புலியேறுவடமேருகிரிமீதிலிடுமேளிபுனனாடனே.

இ-ள். மிகுந்தபரிமளத்தையுடைய பூம்பராகங்களைப்பூசிக்கொண்டு வண்டுகள்பாடுவதான மணங்கொண்ட கூந்தலுடன் மயிற்சாயலையுடை யவளே! இந்த அரசன், ஒலிமிகுந்த அலைகள் மோதுவதான உப்புக்கடல் சூழ்ந்த உலகங்களேழும் ஒருபிரகாரமாய் நடக்கவும், வலியவர்கள் எளிய வர்களை வருத்தப்படுத்தாமல் அசையாத ஆராய்ச்சிமணி கட்டியிருக்கிற வாயிலையுடையவன். தனது புலிக்கொடியான தேறியிருக்கிறதாக வட மேருகிரிமேலே எழுதின இடியையொத்த சிங்கம்போலும் வீரத்தன் மையையுடைய புனனாடனாகிய சோழன். எ-று. (உஉ0)

விடமேவுகடல்போலுமடனீடுகணேபோலும்விழிமாதராய்
வடமேருகிரிபோலுமுயர்தேரினிடையேறிவருகோமகன்
றடமாடுமடமாதர்தனபாரநிகரானதடவாயிலார்
குடமேறிவளையாரமணியீனுமணிமேவுகுருநாடனே.

இ-ள். நஞ்சுபொருந்திய கடலைப்போலவும், வெற்றிமிகுந்த அம் பைப்போலவும் கண்களையுடைய பெண்ணே! வடக்கேயிருக்கிற மேரு மலையைப்போல்வதானஉயர்ந்ததேரின்மேலேறிவருகின்ற இந்த அரசன் குளத்திலே நீராடுதலையுடைய யௌவன பருவத்தைக்கொண்ட பெண் களுடைய தனபாரங்களை யொப்பான, பெருமையுடனே நீர் முகக்கிற வழியையுங்கொண்ட குடத்திலே, சங்கானதுசேர்ந்து முத்துமணிகளைப் பெறுவதான அழகுபொருந்திய குருநாட்டினன். எ-று. (உஉக)

முருகோடுபுழுகோடுபணியோடுபிரியாதமுலையாயிவன்
பொருகோடுகொடுவாசமலர்சாடியிளமேதிபுனல்பாயவே
வொருகோடிகயலோடவொருகோடியளியோடவொருகோடிவெண்
குருகோடவொருகோடிசினவாளைகரையேறுகுருதேசனே.

இ-ள். பரிமளமும்புனுகும்ஆபரணங்களும் நீங்காதிருக்கின்றதனங்களையுடையவளே! இந்த அரசன், சண்டைசெய்கின்ற கொம்பினாலே பரிமளத்தையுடைய தாமரைமலர்முதலானவற்றைச்சிதைத்து இளமையான எருமைகள் நீரிலேகுதிக்க அதனாலே ஒருகோடி மீன்களோடவும், ஒருகோடி வண்டுகளோடவும், ஒருகோடி வெள்ளைக்குருகுகளோடவும், ஒருகோடி கோபத்தையுடைய வாளைமீன்கள் கரைமேலே பாய்வதான குருநாட்டினன். எ-று. (உஉஉ)

முயருவியனுகாதுவியர்தாவுமதிபோலுமுகமாதராய்
புயருவுமுயர்தேரினிடையேறிவருமாலைபுனைமார்பினன்
கயருவுநறுநீலமுகைபீறிமடையோடுகமழ்தேறல்போய்
வயருழுவயலூடுவளர்சாலிகதிர்தாழுமகதேசனே.

இ-ள். முயலான துதாவுதலாயசேரமல்லவயர்வையைக்கொண்ட சந்திரன்போல்வதான முகத்தையுடையபெண்ணே! மேகந்தவழுதலாக உயர்ந்த தேரின்மேலேறிவருகின்ற மாலையணிந்த மார்பையுடைய இந்த அரசன், கெண்டைமீன் துள்ளிவிழ அதனாலேநல்லநீலமலரினரும்புடைந்து மடைவழியே பரிமளித்தலையுடைய தேனானது சென்று வயலிலே பாய அதனால் அந்த வயலினிடத் துள்ளதாய் வளர்கிற நெற்கள் கதிர் விடுவதான மகதநாட்டினன். எ-று. (உஉ௩)

மூங்கில்போறுவண்கிரணவிருதோணமுங்குதலைமொழிமாதரா
யுளைபோறுதிண்புரவிகரிசூழவிங்குவருமுயர்தேரினன்
றளையேறுகின்றவயறனிலெயுழுங்கமலத்தளமீதிலே
வளையீனுமொண்டரளமதிபோலெழுங்கவுடவளநாடனே.

இ-ள். மூங்கில்போல் நீண்டு அழகிதான ஒளியையுடைய இரண்டு தோள்களைக்கொண்ட நல்ல மழலைச்சொற்போலும் மொழிகளையுடைய பெண்ணே! புறமயிர்கள்நீண்டு வலிமையைக்கொண்ட குதிரைகளும் யானைகளுஞ்சூழ இங்கேவருவதான உயர்ந்த தேரையுடைய இவ்வரசன், பாதச்சிலம்புகளொலிக்கின்ற பெண்களையுடையவயலிலேமுளைப்பதான செழித்த தாமரையிதழிலே சங்குகள் பெறுவதான அழகிய முத்துகள் சந்திரனைப்போல் விளங்குகின்ற கவுடவளநாட்டினன். எ-று. (உஉ௪)

அரிசிந்துவிழியாயிவணிதேரின்மிசையேறியடைகோமகன்
விரிசிந்துவினையுண்டவொருசிந்துமுனிதங்குகிரிசிந்துகால்
பொரிசிந்தவலர்புன்குபொருள்சிந்தவலர்கொன்றைபொரிவண்டினம்
வரிசிந்தமகரந்தமலர்சிந்தவருசிந்துவளநாடனே.

இ-ள். செவ்வரிகள்சிதறிய கண்களையுடையவளே! இந்த அழகான தேரின்மேலேறிவந்த அரசன், விரிவான கடலையுண்ட ஒருகுறுமுனியான அகத்தியர் தங்குகின்ற பொதியமலை பெற்றுவிடுகிற தென்றற் காற்றிறுலே அலர்ந்த புன்கமரங்கள் பொரிபோல் மலரைச்சிந்தவும், அலர்ந்த கொன்றைமரங்கள் பொன்னைப்போல் மலரைச்சிந்தவும், புள்ளிகளையுடைய வண்டுக்கூட்டங்கள் பாட்டுகளைச்சிந்தவும், மகரந்தங்களான தேனை மற்றைமலர்கள்சிந்தவும்வருவதான சிந்துவென்னுநதியையுடைய சிந்துவளநாட்டினன். எ-று. (௨௨௫)

சுரரங்கமிகநொந்துகடைகின்றதினம்வருநற்சுதையேபோன்மொழியாய்
நரரங்கமலைகொண்டுசதுரங்கவிசிதநந்நிதிநம்பியைபோல
பரரங்கமிகவென்றுவினைகொண்டுசிலைகொண்டுடைவந்தநாள்
வரரங்கதரர்கொன்றமதனங்கமுருகுமங்கலவளநாடனே.

இ-ள். தேவர்கள் தங்களுடைய உடம்பு மிகவுநொந்து கடைகின்ற நாளிலே உண்டான அமுதமே எனனுமபடியான சொற்களையுடையவளே! மனிதருடைய தேகமாகிய மலையைக்கொண்டு சதுரங்கமாக விரிகின்ற கடலிலேநடுவேதான இந்தத் திருமால்போனறு அரசன், அன்னியர்களுடைய உடல்களை மிகவுமழித்தது, அந்தச் செயகையைக் கொண்டு கரும்புவில்லுடனே அம்புகளுங்கொண்டு தன்னிடத்தில்வந்த காலத்தில் சிரேஷ்டரான பிரமவிஷ்ணுக்களுடையஎலும்புகளைத்தரித்த சிவனுனவ ரெரித்தமன்மதனுடையஉடல்பொடியாகச்சிந்தின அங்கவளநாட்டினன்.

தேஞ்சாலுமிருகுன்றுகளைபெஞ்சுடரிமையஞ்ச நிருவேயிவ
ளீஞ்சாலுமிரவாலுமிறுலானநிடையீறியிறிதேறலுங்
காய்ஞ்சாலுகதிர்சாடமாஞ்சோலையிற்சோர்புகனியூறலும்
பாய்ஞ்சாலைவயலூறுபூஞ்சாலிவிளைவேறுபாஞ்சாலனே.

இ-ள். மாலையினின்று தேனொழுகுவதாயமைந்த இரண்டுதனங்களாகிய மாலைகளைத் தாஙகமாட்டாமல் குறைவுபடுவதாய் இடையஞ்சுவதான லட்சுமிக கொப்பானவளே! இந்த அரசன், ஈநதினமுள்ளாலும் இருல்மீன்களாலும தேன்கூடானது நடுவேகிழிநது வழிகிறதேனும், பழுத்தசைகிற சோளக்கதிர்மோத அதனாலே மாநதோப்பிலே யந்த மாஙகனி நைநது அகங்கிழியினின்று மொழுகுகினற தேனும்பாய்ந்து ஆலைக்கருமபுசசாறு பெருகுகின்ற வயலுள்ள அழகியநெற்களின் விளைவு முதிர்தலான பாஞ்சாலநாட்டினன். எ-டு.

ஈஞ்சு-ஈநது. இறல்-இருலின் விகாரம. (௨௨௭)

தேம்போதினீர்ந்தாதுபூமபாலைநீங்காததேங்கோதையாய்
ஊம்போடிவான்றெயுமான்றேறிமீன்டாஞைசகூாநதேறிறேன்
றாம்போடுகூன்கோடுளார்நதோழியின்றேறிதோய்நதேறவே
காமபோடுசேமபோடுசேர்நதாரமாநதோடுகொநதாரனே.

இ-ள். தேனையுடையமலர்களில் பராகங்களுள்ளதாய்க்கூந்தற்பனையின துபாளைபோல் நீண்டுள்ளதாயப் பரிமளம விலகாத கூந்தலை யுடையவளே! சிகரமான துநீண்டு ஆகாயத்தையளாவுவதான குதிரைகட்டின தேர்மேலே இங்கே ஆசைமிகுந்தேறிவந்த இவ்வரசன், மதகின்வழியே ஓடுகின்ற கூனியசங்கானது அந்தமதகினீருடனே நீண்டோடிப்பெற்று மீண்டும் குளத்திலேபோய்க் கூடுதலாக, காமபுடனே நீளுவதான நீர்ச்சேமபுடன்மோதி அச்சங்கு பெற்ற முத்துகள நீரிலே நிறைதலாய் நீரோடு செல்வதான சாந்தாரநாட்டினன. எ-று. (௨௰௮)

அடாநமேதாடி நெருஞ்சடிகவாநசெருங்கண்ணணங்கேயிவன்
றடநதோ நமங்கழுமன் னனருநதுஞ்சயங்கூடகராத்
தொடர்ந்தோடி வெங்குங்கலநதோடியஞ்சஞ்சணங்காழிநீர்
கடநதோடியெனறங்கருமபூடுறங்குங்கலிங்கேசனே.

இ-ள். நெருங்கிநீண்டு புருஷர்களுடைய மனத்தைக் கிரகித்துக் கொண்டு வருவனவான கண்களையுடைய பெண்ணே! இந்த அரசன், குளங்களிலெல்லாம அங்கங்கே அலைந்து மீனஞ்சிலாலே உண்ணுகின்ற வலிமையால் மிகுந்தான முதலையானது பின்றொடர்ந்து செல்ல, (அதனால்) எவ்விடத்தும் நில்லாமல் ஓடிப்பயப்படுவதான நீர் நாயானது அந்த ஆழமுள்ளதான குளத்து நீரை விட்டுப் போவாய எப்போதும் கரும்புத்தூரிலே தூங்குவதான கலிங்கநாட்டினன். (௨௰௯)

இகழ்நதிடுமதன்புவிபுரநதிட வளாநதெழுமிளங்கொடியிவ
னிகழ்நதவரவிந்தமணிதண்கழனியெங்கணுநிறைநதுநிரவப்
புகழ்ந்தகடவின்கனவிருமபனகுளமபிடைபுதைநதுமுனையி
னகழ்ந்துழுதடங்கொழுநெடுநதலைமடிநதிடுமவநதியரசே.

இ-ள். (துறவிகள்) இகழ்வதையுடைய மன்மதன உலகத்தை ஆளும படி வளர்ந்தெழுவதான இளமையான கொடிபோல்பவளே! இந்த அரசன், நீரிலே சஞ்சரித்துள்ள தாமரை முத்துகள குளிர்ந்த வயல்களெங்கும் நிறைதலாயப பரவ அந்த முத்துகள புகழத்தகுந்திருக்கின்ற எருமைநகடாவினுடைய கனமான இருமபுபோன்ற குளமபிலே அழுந்துதலாயிருந்து பினபு தனது கூர்மையினாலே கிழித்து நிலத்திலே செல்லுவதான பெரிதாகிய கொழுவினுடைய நீண்ட நுனியினாலே உடைந்து போவதான அவந்திநாட்டினன. எ-று. (௩௰)

புத்தமுதமொத்தமொழிவெறலைநிகரொத்ததனபொற்றொடியிவன்
சுத்தநிபுணர்க்குசொலாசொறகிரிவழுககரியசுத்தநெறியான்
முத்தணிநகைப்பயாதனத்திடைதிமிரதநெறிமுழுககலவையில்
மத்தகரடககரிவழுககுறுதெருச்செறியுமத்திராபிரான.

இ-ள். புதிதான அமுதத்தைச் ஒப்பான வசனமும, மலைகளை நிகர்வதற்குச்சரியான கொங்கைகளையுமுடைய பொனவளைய லணிந்தவளே இந்த அரசன, பரிசுத்தமான கலைவல்லவர்களால் பெரியோர்கள்சொல்

னுக்குத் தன்னறிவு வழுவுதலில்லாத நல்லநீதியையுடையவன். முத்துப் போலும் அழகிதான பல்வரிசையையுடைய பெண்கள் கொங்கைகளி னின்றும் விழிந்தொழுகுவதான மணமிகுந்தகலவைச்சந்தனச்சேற்றிலே மதச்சுவடுகொண்டயானைகள் வழுக்கிவிழுவதான வீதிகள் நெருங்கின மத்திரதேசாதிபதி. எ-று. (உநக)

கருமச்சமனையொத்தகொலைவைத்தவிழிபெற்றகளிமாதராய்
பெருமச்சமருமிக்கவிரதத்தினிடையுற்றபெருமானிவ
னிருமச்சனயனத்தர்முலைமுத்தில்விழுமச்சவிடையிற்றென
வருமச்சமலர்தற்பமனமச்சமுறுமச்சவளநாடனே.

இ-ள். புண்ணிய பாவங்களை விசாரிக்குந் தொழிலையுடைய யமனை ஒப்பான கொல்லுஞ் செய்கையைக்கொண்ட கண்களையுடைய யாரு மகிழத்தக்க அழகையுடையவளே! பெரிய மசசுவீடுபோ விருப்பதான உயர்ந்த தேரின்மேல்வந்த பெருமையுள்ளவனுன இந்த அரசன், இரண் டு கெண்டைமீன்போலுங் கண்களை யுடைய பெண்கள் கொங்கைகளி ளணிந்த முத்துமாலைகளின் கனத்தாலே துவண்டு விழுவதாகிய இலே சான இடையானது இத்தன்மையதென்று வருகிற பயம்போலவே, விரிவான படுக்கையிலும் புருஷர்கள்மனதிலே பயங்கொள்ளுவதான மச்சவளநாட்டினன். எ-று.

பெருமச்சு-பெரியமச்சு. (உநஉ)

கடனுகமொருகோடிவயவாசிபலகோடிகடல்போலவே
வுடனுகவரமேகவளவாயவொருதேரினுறுகோமகன்
விடனுகமடல்பூகவிரிபாளையெனநாணிவெளிமேய்கிலா
மடனுகமிசைதோகைமயிறேறிமலருடுமறைகேகயன்.

இ-ள். மதத்தினையுடைய யானைகளொருகோடியும், வெற்றிபொ ருந்தியகுதிரைகள் பலகோடிகளும் கடலைப்போல்தன்கூடவேவர, மேக மண்டலத்தினளவுமுயர்வாகிய ஒருதேரின்மேலேவருகின்ற இவ்வரசன், மடலையுடைய கமுகமரத்திலே விரிகின்றபாளையை, விடத்தினையுடைய பாம்பென்றெண்ணி வெட்கங்கொண்டு வெளியே மேய்கிறதற்கு வரா திருக்கிற அறிவற்றசர்ப்பத்தை, உண்ணுகின்ற கலாபமயிலானது, அந் தக் கமுகமரத்தின்மேலேறி அதன்பாளையிலுள்ள பூவிலே மறைவதான கேகயநாட்டினன். எ-று.

சர்ப்பத்தின் படம்போலவிரிகின்ற கமுகின்பாளை, தன்னினு மிக் கிருத்தலைக்கண்டு சர்ப்பம் வெட்கங்கொண்டு வெளியே வராதிருக்கிற கேகயநாடென்பது பொருள். (உநங)

வாடிவிழுநூலுமிருமால்வரையுநேரிடை யுமாமுலையுமாச்
சூடிமிகவானிழியஞாலம்விளையாடிவருதோகைமயிலே
வாடிநிழல்போலுளமேவியணிதேர்மிசை யுமாகிவருவோ
ளுடியறநாளுமுயிர்நேசலமதானகுலநாடனிவனே.

இ-ள். துவண்டு விழுகின்ற நூலையும், இரண்டுபெரிய மலைகளையு மொப்பான இடையும், பெரிய தனங்களுமாகக்கொண்டு, மிகவுமேகங்க ளிறங்க உலகிலே விளையாடிக்கொண்டுதிரிகிற தோகைமயில்போன்றவ ளே! கண்ணாடிநிழல்போல உன்மனத்திலே குடிகொண்டு அழகிய தேரின்மேலுந் தோன்றவருகிற இவ்வரசன், தேடித்தேடித் தருமமே தினந்தினமும் வளர்வதாயிருக்கிற கோசலமென்கிற சிரேஷ்டமான நாட்டையுடையவன் எ-று. (௨௯௪)

கலிவிருத்தம்

மந்தரமனையதோள் வானவன்மொழிசொலச்
சுந்தரக்கோதைமார் தோளைத்தாழ்த்தியச்
சந்திரவதியரிச் சந்திரனறனைக்
கந்தர நீட்டியுட் கருத்து நோக்கினாள்.

இ-ள். மந்தரமலைக்கொப்பான தோள்களைக்கொண்ட பிரபுவான அரிச்சந்திரனுடையபேரைச் சொல்லும்போது அச்சந்திரவதியானவள், அவ்வாறுசொன்ன அழகானபெண்களுடையதோள்களைத் தாழ்ச்செய்து, அரிச்சந்திரமகாராசனைத் தன் கழுத்தை நீட்டிப்பார்த்து அவனுள்ளக் கருத்தையும் எண்ணினாள் எ-று. (௨௯௫)

அயங்கைவேன் மன்னனு மாசைமீக்கொள
மங்கைதன்பங்கய வதனநோக்கினான்
செங்கயற்கண்ணினா டிருக்கழுத்தினில்
மங்கலநாணுற்றி லியங்கக்கண்டனன்

இ-ள். அழகியகையிலே வேலையுடைய அரிச்சந்திர மகாராசனும் தனக்கு ஆசைமேன்மேலாக, சந்திரவதியினுடைய தாமரைமலர்போலு முகத்தைப்பார்த்தான். சிவந்த கயல்போலுங் கண்களையுடைய சந்திர வதியின் அழகிதான கழுத்திலே திருமங்கலிய சூத்திரம் பொருந்திவிளங்க அதையுங்கண்டான் (௨௯௬)

கன்னியென்றெண்ணினஞ் சன்னியோவல்லள்
முன்னரேமங்கலம் பூண்டமொய்குழ
லின்னுமொருவருக் கெய்துமோவென
மன்னவன்மதலற குறைவழங்கினான்

இ-ள். இவள் விவாகமாகாத பெண்ணென்று நினைத்திருந்தோம், அப்படியின்றி, முன்னே தானே மாங்கிலியம் சூட்டப்பட்ட பெண்ணு யிருக்கிறாள் இன்னமும் ஒரு புருஷனுக்குப் பாத்தியப்படத் தகுமோ? என்றரிச்சந்திரமகாராசன் (தன்னுட்சிந்தித்து) மாமனான சந்திரதய வரசனைப்பார்த்துச் சிலசொற்களைச்சொன்னான் (மொய்குழல்-நெருங்கின கூந்தலாள்) (௨௯௭)

முறைமுன்மங்கலியம் பூண்ட பேதையை
மறந்திரண்டாவது மணம்புரிபவரோ

சிறந்தவர்செப்பெறாழி நிரைவரைப்பினூ
னிறந்தினீரென்றெடுத்துக் கூறினான்.

இ-ள். முன்னே ஒருவன் விவாகஞ்செய்துகொண்டபோது தரித்த மங்கிலியத்தை இன்னமும் கட்டிக்கொண்டிருக்கிற பெண்ணை, அதை நீக்கி இரண்டாவது கல்யாணம் ஒருவர் செய்துகொள்ளுவரோ? சிறிய ஜாதியார் இப்படிச்செய்து கொள்ளுகிறது உண்டு. கடல்சூழ்ந்த பூமண்டலத்திலே இச்செய்கையை நீங்களும் செய்வதாகச் சுயம்வரம் நாட்டினீர்களென்று அதிகவிவகாரங்களைச் சொன்னான். எ-று. (௨௩௯)

வள்ளலித்துரைத்தலு மதிசயன்றனை
துள்ளமகிழ் மேற்கொண்ட வுவகையாமெனு
வெள்ளமுள்ளடக்கியே வேந்தர்காளிவன்
கள்ளமோமெய்மையோ கட்டுரைக்கவே.

இ-ள். இவ்வாறு பிரபுவான அரிச்சந்திரன்சொன்னபோது, சந்திரதயராசன் தனது மனத்தினின்றும் பொங்குகின்ற சந்தோஷமாகிய பெரியவெள்ளத்தை உள்ளே யடக்கிக்கொண்டு, அரசர்களே! இம்மன்னன் சொன்னது திருட்டுத்தனமோ அல்லது உண்மைதானோ. எ-று.

தையலாள்கழுத்தினிற் றாலியுண்டெனிற்
கையினாற்கண்ணினாற் காட்டுமீரெனச்
செய்யகையறைந்தனர் மூக்கிற்சேர்த்தியிவ்
வையனும்பொய்யனென் றரசர்கூறினார்.

இ-ள். சந்திரதயவரசன் (அரசர்களை நோக்கி) இந்தப் பெண்ணினுடைய கழுத்திலே தாலியிருக்குமானால், உங்கள்கையாலாவது கண்ணாலாவது நீங்களே காட்டுங்களென்று சொல்ல, அதைக்கேட்ட அரசர்கள் தங்கள் சிவந்தகைகளைத் தட்டி அதிசயித்து அழகிய மூக்கிலே விரல் வைத்து இந்த மகாப்பிரபுவான அரிச்சந்திரன் பொய்யனாயிருக்கிறான் என்றார்கள். எ-று. (௨௪௦)

மண்டலவேந்தனெம் மடந்தைமங்கலங்
கண்டதுநீங்கடாங் கண்டிலாததுந்
திண்டிறலீரொரு தேவராசிய
முண்டெனமதிதய னுரைப்பதாயினான்.

இ-ள். மிகுந்த சாமார்த்தியத்தை யுடைய அரசர்களே. இந்தப் பூமண்டலத்தை யாளுகின்ற அரிச்சந்திரமகாராசன் எங்கள்பெண்ணின் கழுத்திலே தாலியிருக்கக்கண்டதற்கும், நீங்களெல்லாருங் காணாதிருக்கிறதற்கும் ஒரு தேவரகசிய முண்டென்று சந்திரதயராசன் சொல்லுகின்றான். எ-று. (௨௪௧)

அண்டர்நாயகன்வர மளித்தநாளையில்
வண்டணிகுழலியோ டுதித்தமங்கலம்

கண்டவர்பதியிவட் கென்றகட்டுரை
யுண்டலாதன்றிவே றுண்டுகேட்டிரால்.

இ-ள். தெய்வநாயகனுன சிவபெருமான் எனக்கு வரங்கொடுத்த காலத்திலே வண்டுகள் மொய்க்கின்ற கூந்தலையுடைய இந்தச் சந்திரவதியுடனே பிறந்த திருமங்கிலியத்தைக் கண்டவனே இவளுக்கு நாயகனென்றுசொன்ன உறுதிவார்த்தையுண்டு. அதுவன்றி, வேறேயுமொன்றுண்டு கேளுங்கள். எ-று. (௨௪௨)

மஞ்சனச்சடையினுன் வரத்தில்வந்தநாள்
கஞ்சனநீழலிற் காண்பதன்றியே
யஞ்சனக்கண்ணிக்கு மங்கைக்கெய்திடா
தெஞ்சலில்யாவரு மியானுங்கண்டிலேம்.

இ-ள். கங்காஜலாபிஷேகத்தைக்கொண்ட சடாபாரத்தை யுடைய பரமசிவனுனவர் கொடுத்தவரத்தினுலே, இவள் பிறந்தநாள்முதல் கண்ணுடிநிழலிலே இவள்மங்கிலியத்தை நாங்கள் பார்த்திருக்கிறதேயல்லது, மையிட்ட கண்களையுடைய இந்தச்சந்திரவதிக்கும், அவளுடைய அழகிற்றனைக்குத்தெரியவருவது. குறைவில்லாமலெங்கள்வீட்டிலுள்ள எல்லோரும் நானும்நாளதுவரையில் பார்த்ததில்லை. எ-று. (௨௪௩)

மேற்படி வேறு.

என்றலும்வல்விரு னெண்ணியநாம
மொன்றலதுள்ளுற வுன்னலளாகிச்
சென்றவன்மார்பிது சேர்கெனவுன்னு
மன்றலர்மாலையை வானிலெறிந்தாள்.

இ-ள். என்றுசொல்லும்போது, சந்திரவதியானவள்தான் முன்னே நினைத்த அரிச்சந்திரனுடைய பெயரொன்றையல்லது வேறேயொரு பெயரையும் தன்மனத்தில் நினையாதவளாய், இந்தமாலைபோய் அரிச்சந்திரமகாராசனுடைய மார்பிலே விழக்கடவதென்று நினைத்து மணம் விரிகின்ற பூமாலையை ஆகாயத்திலே எறிந்தாள். எ-று. (௨௪௪)

வார்பயில்பூண்முலை மாலையுநெஞ்சும்
பார்பயின்மன்னவர் பற்பலர்கண்ணுந்
தார்பயில்வேலரிச் சந்திரனென்பான்
மார்பிலணைந்து மலர்ந்தனமன்றே.

இ-ள். ரவிக்கை பொருந்தின ஆபரணங்களை யணிந்த தனங்களையுடைய சந்திரவதி எறிந்தமாலையும், அவள்மனமும், அந்தச்சபையிலேயிருக்கிற அரசர்கள் பலபலபேர்களுடைய கண்களும் மாலைபொருந்தின வேலைக்கொண்ட அரிச்சந்திர மகாராசனுடைய மார்பிலேகூடி விகசிக்கலாயின. எ-று. (௨௪௫)

வஞ்சிவழங்கிய மாலையணிந்தோன்
செஞ்சுடரின்முகம் நின்றொளிசெய்ய

வெஞ்சுடர்முன்சசி யாமெனமிக்கோர்
கஞ்சமுகங்கள் கரிந்தனவன்றே.

இ-ள். அப்படிச் சந்திரவதிஎறிந்தமாலையையணிந்துகொண்ட அரிச்சந்திரமகாராசனுடையமுகமான துசிவந்தசூரியனைப்போல்நிலைகொண்டு விளங்க, அப்படிப்பட்ட வெப்பத்தையுடைய சூரியனுக்கு முன்னே சந்திரன்போல் அங்குமிருந்துள்ள அரசர்களுடைய தாமரைமலர்போன்ற முகங்கள்வாடி ஒளிமழுங்கின. எ-று. (உ௪௬)

மாதர்களார்த்தனர் வானவரார்த்தார்
கீதர்களார்த்தனர் கேளிருமார்த்தார்
சூதர்களார்த்தனர் துறவருமார்த்தார்
வேதர்களார்த்தனர் வேலையடங்க.

இ-ள். அப்போது கடலோசை யடங்கும்படி பெண்களெல்லாரும் ஆரவாரித்தார்கள். தேவர்களும் ஆரவாரித்தார்கள். கீதங்கள் பாடுகிறவர்களும் ஆரவாரித்தார்கள். சந்திரவதியுடைய உறவினரெல்லாரும் ஆரவாரித்தார்கள். பாடுகிறவர்களும் ஆரவாரித்தார்கள். துறவினராகிய முனிவர்களும் ஆரவாரித்தார்கள். வேதப்பிராமணர்களும் ஆரவாரித்தார்கள். எ-று.

நல்லியனூலறி நாவலர்பாடப்
பல்லியமும்பலபாடலுமார்ப்ப
வல்லிமலர்த்தொடை மாலையணிந்த
வல்லியுமன்னனு மாளிகைபுக்கார்.

இ-ள். நல்ல இலக்கியவிலக்கண நூல்களையுணர்ந்த வித்துவான்கள் பாடவும், பலவாத்தியங்களும் பலவகைப்பாடல்களுமுழங்கவும், அகவிதழ்களையுடைய பூமாலையைசூட்டின சந்திரவதியும், சூடிக்கொண்ட அரிச்சந்திரமகாராசனும் படுக்கைவீட்டுக்குள்ளே போனார்கள். எ-று.

மின்னியதாம விளக்கொருகோடி
கன்னியர்வந்து கலத்தொடெடுப்ப
மன்னியமாமணி மஞ்சமணைந்தே
பொன்னின்முலைக்கொடி யோடுபுணர்ந்தான்.

இ-ள். மின்னுகின்ற ஒளியைக்கொண்ட ஒருகோடி மாணிக்க விளக்குகளை அதன்பாத்திரத்துடனே பெண்கள்வந்து தாங்கிக்கொண்டிருக்க, நிலைகொண்ட பெரிதான ரத்னகசிதமான கட்டில் மெத்தைமேலேபோய் பொன்போலுந் தேமல்படர்ந்த முலைகளையுடைய சந்திரவதியுடனே (அரிச்சந்திரன்) கூடினான். எ-று. (உ௪௭)

ஆரமகிற்புகை காசறைநீர்கர்ப்
பூரநரந்த மணிந்துபுனைந்திட்
பாரதனத்தினி விட்டபராகஞ்
சோரவணிந்தெறி சுண்ணமெறிந்து.

இ-ள். சந்தனச்சேறு அகிற்புகை கஸ்தூரி பனிநீர் பச்சைக் கர்ப்பூரம் சவ்வாது ஆகிய இவைகளெல்லாம் அணிந்துஉலரச் செய்துகொண்டு, கனமானதனங்களிலே அணிந்த கந்தப்பொடிகளுதிரப்பூசி வீசிவிளையாடுகின்றபொன்னிறப் பொடிகளை ஒருவர்மேலொருவர் வீசிவிளையாடி.

காசுறை மயிர்ச்சாந்துமுாம். (௨௱௦)

மல்லிகைசண்பக மாதவிபுன்னை
முல்லைகுராமகிழ் முண்டகநீல
மல்லிநிறைந்தசெ வந்திசெருந்தி
புல்லிதழ்வாச மணிந்துபுனைந்தார்.

இ-ள். மல்லிகைப்பூ - சண்பகப்பூ - குருக்கத்திப்பூ - புன்னைப்பூ - முல்லைப்பூ - குரவம்பூ - மகிழம்பூ - தாமரைப்பூ - நீலப்பூ - அகவிதழ் நிரம்பியுள்ள செவ்வந்திப்பூ - செருந்திப்பூ ஆகிய இவைகளிலேகூடின இதழ்களின் பரிமளங்களைச்சேர்ந்து முடித்துக்கொண்டார்கள். எ-று.

அங்கையொடங்கை யணைத்துடலொன்றக்
கொங்கைபுயத்திரள் குன்றிலழுந்தச்
செங்கயல்சென்று திருக்குழைதாவ
மங்கையுமன்னு மகிழ்ந்துபுணர்ந்தார்.

இ-ள். அழகிய கைகளுடனே கைகளையணைத்து உடம்பெல்லாம் ஒருமிக்க, கொங்கைகள், தோள்களாகிய திரண்டமலைகளிலேயழுந்த, சிவந்த கெண்டைமீன்போன்ற கண்கள்போய் அழகிய குண்டலமணிந்த காதுகளிலேபாய, இவ்வாறு சந்திரவதியும் அரிச்சந்திரனும் சந்தோஷித்துக் கூடினார்கள். (௨௱௨)

எழுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வாசமார்மாலை மன்னவன்முன்னுனா மருவிடாவெருளியின் மலைந்து, பூசல்வேள்பலகா லெய்தபுண்ணுக்குப் புணர்முலைவேது கொண்டூற்றி, மாசிலாமணிசெய் சூடகக்காந்தண் மலர்க்கரமாக மேற்கட்டி, யாசைநோய்தீர வமுதவாயுதக மளித்தனளரிவையர் பெருமாள்.

இ-ள். பெண்களுக் கரசியான சந்திரவதி, மணநிறம்பின மாலையைசூடின அரிச்சந்திர மகாராசன்முன்னே தன்னைவந்து கூடாத கோபத்தினாலே சண்டைசெய்கிற மன்மதன் பலதரமுமெய்த அம்புகள் பட்ட புண்களுக்குத்தன திரண்டாகிய கொங்கை வெப்பத்தைக்கொண்டு ஒற்றி, குற்றமில்லாத மாணிக்கங்கள் பதித்திருக்கிற கங்கணங்களணிந்த காந்தள்மலர்போலுங்கைகளாலே அவன்மார்புமேலழுந்தக்கட்டியணைத்து அவனுடைய காமவியாதி நீங்கத் தனது அமுதவாயிலுள்ள நீரைக் கொடுத்தாள். எ-று. (௨௱௩)

கண்டகண்வாங்காதிருவருமதனுற்கலவியும்புலவியும்விளைத்து
முண்டகவதனம்வெயரும்பிடினுமுகிழ்முலைவடுறைசந்திடினுங்

கொண்டலங்குழலில்வண்டலம்பிடினுங்குறைவிலாநிறையிட ரெய்து
மண்டலத்தரசன்சிந்தையம்மங்கைமருங்குலிற்பொருவற்றதன்றே.

இ-ள். ஒருவரையொருவர் பார்த்தகண்பார்வை நீங்காமல், மன்மதனுடைய உபத்திரவத்தினாலே கூடலும் ஊடலுஞ்செய்து, தாமரைமலர்போன்றமுகத்திலே சந்திரனுதிக்கு வெய்யாவை உண்டானாலும், தாமரையரும்புபோன்ற தனங்களிலே முத்துமாலைகளசைந்தாலும், மேகம்போற் கருநிறத்தா லழகிதானகூந்தலிலே வண்டுகளாமுழங்கினாலும் (இடைதாங்கிமாட்டாமல்வருந்துமென்று) பூமண்டலத்துக்குச்செல்லாம அரசனான அரிச்சந்திரன் மனமானது குறையாமல் நிரம்பினான துன்பத்தைக்கொண்டு, அந்தச் சந்திரமதியினுடைய இடையினாலே ஒருவழிப்படாதிருக்கின்றது. எ-று. (உ௫௪)

உடைப்பெரும்பண்ட மிக்கசலத்தேற்றி யொலிக்கு நீந்தியோ
ர்துறைசேர்ந், தடைப்பெரும்பரத்தாற் றழுங்குமென்றோடி யறப்பயந்
திறக்குவார்போலப், படைக்கலவிற்பா ளணியொடுகலையும் பனி
மலர்த்தொடையலும்பரமா, யிடை கடொகிளைக்க விறுமெனப்பத
றி யிருகையாற்களைந்தருக் குறுத்தான்.

இ-ள். தங்களுக்குச் சொந்தமான பெரிதான சரக்குகளதிகமாகக் கப்பலிலேயேற்றி ஒலிக்கின்ற கடலைக்கடந்து ஒரு இறங்குந் துறையையடுத்து தாங்களேற்றின பெரிய தனத்தினாலே அமிழ்ந்துமென்று நினைத்து மிகவும்பயப்பட்டு விரைந்துவந்து அப்பண்டங்களை இறக்குகிறவர்களைப்போல், வாளாயுதம்போலுங் கண்களையுடைய சந்திரமதியினுடைய ஆபரணங்களுடனே கலையும், குளிர்ந்த மலர்மாலையும் கனமாகி இடைக்குத் துன்பத்தைச்செய்தலினாலே இடை ஒடியுமென்று அரிச்சந்திரமன்னன் பதறினவனாய்த் தன் திருக்கைகளாலும் அவைகளை நீக்கிப் பக்கத்திலேவைத்தான் எ-று. (உ௫௫)

தானைசென்றார்க்க மங்கலம்பிடற்றச் சலஞ்சலம்புலம்பிடத் த
னக்கோட, டானைசென்றுர மாக்கலையங்க வலக்குலந்தேரினைச்
செலுத்தி, மீனைவென்றடுகண் வேற்பயப் புருவ விற்லவளைத்தயோத்
தியார்வேந்தனைத்துத், தேனைவென்றினிந்த சொற்கோலாம்பினைச் செரு
த்தொழில் பரப்பினிற்றன்னால்.

இ-ள். மேகலையாகியசேனை கூடி ஒலிக்கவும், திருமங்கிலியத்தையுடைய கழுத்தாகிய சலஞ்சலசங்கு ஒலிக்கவும் கொங்கைகளாகிய கொம்பானைகள் சேர்ந்து நெருக்கவும், வண்டுகளாகிய குதிரைகள் அவ்விடத்தே ஒலிக்கவும், அல்குலாகிய அழகிய தேரைச்செலுத்தி, மீனைவென்று கொல்லுவனவாகிய கண்களென்கிற வேலாயுதத்தைக்கைப் புருவமாகிய வில்லைவளைத்து, அயோத்திநகரார்க்கு வேந்தனான அரிச்சந்திரனோடு, தேனினது ரசத்தைவென்று அதிலும் இனிப்பான செவ்விய

சொல்லையுடைய சந்திரவதியானவள் கலவியாகிய சண்டைச்செய்கைகள் பலபல விதங்களாகச் செய்தாள். எ-று. (உ௲சு)

இந்நெறிதளரு திறைவனுமயிலுமின்பமுண்டிடைவிடா திணங்கிக்
கன்னமாபுரியிற்சிலபகல்கழி இப்பின்கடிநகரெய் துவான்கருதி
மன்னனுமன்னமெனுநடைமயிலுமணிநெடுந்தேர்மிசையேறிப்
பொன்னணிகுடுமிநன்னெடுங்கபாடப்புரிசைநீத்தம்புறம்போனர்.

இ-ள். இவ்வாறு தப்பாமல் நாள்தோறும் அரிச்சந்திரனுஞ் சந்திரவதியும் காமரசத்தையனுபவித்து இடைவிடாமற்கூடி அந்தக் கன்னமாபுரியிலே சிலகாலங்கழித்துப் பின்பு தனதுகாவலையுடைய அயோத்தியாபுரிக்குப்போகநினைத்து, அரிச்சந்திரனும் அன்னநடை என்கிற நடையையுடைய மயிற்சாயலைக்கொண்ட சந்திரவதியும் அழகிதான நீண்ட தேர்மேலேறிக்கொண்டு பொன்னு லலங்கிருதமானசிகரங்களும் நீண்ட கதவுங்கொண்ட கோட்டைமதிலைக்கடந்து அப்பாற்போனார்கள். எ-று.

பன்னிறத்தனந்தங் கதிரெழுந்தனபோற் பலமணிக்குடைகண்மேனிழற்ற, நன்னெறித்தவளக் கொடிமிசைநெருங்க நவமணிக்கிரகளமார்ப்ப, மின்னிறக்கொடிமென் மருங்குலார்மருங்கு மிடைந்துவெண் சாமரமிரட்ட, வன்னிறப்பொழில்சூழ் கன்னமாபுரியினரணமு மகழுமவிட்டகன்றார்.

இ-ள். பல நிறங்களைக்கொண்டு ஆதிசேடனுடைய சிரோரத்நச்சோதிமேலே கிளர்ந்தாற்போல், அனேகரத்நக்குடைகள் மேலேநிழலைச்செய்யவும், நன்மார்க்கம்போல் பரிசுத்தமான வெள்ளைக்கொடிகள்மேலே நெருங்கவும், நவரத்நமயமான எக்காளமூதவும், மின்னலைப்போல் ஒளிபொருந்திக் கொடிபோற்றுவளுகின்ற மிருதுவான இடையையுடைய பெண்கள் பக்கங்களிலேநெருங்கி வெண்சாமரம் வீசவும் இருள்நிறமான சோலைகள் சூழ்ந்த கன்னமாபுரியினுடைய மதிலுள் அகழும்விட்டு நீங்கினார்கள். எ-று. (உ௲அ)

காந்தளஞ்செங்கைக் கன்னியர்சில்லோர் கைதொழுதிடையிடைமீள, மாந்தர்தூர்வணங்கி வரவவருடனே மந்திரத்தலைவர்மீண்டேக, வேந்தர்வீழ்ந்திறைஞ்சிப் பணிவினை கேட்டு விடைகொடு மீண்டூரெய்தப், போந்தனன்களிறும் புரவியுந்தேரும் புடைதொறுங் கடலெனப்பொலிய.

இ-ள். காந்தட்பூப்போலுஞ் சிவந்தகைகளையுடைய (வழிவிடவந்த) சிலபெண்கள் கைகளால் வணங்கிக்கொண்டு நடுவேதிரும்பிப்போகவும், மற்றமனிதர் வணங்கிக்கொண்டு கூடவேவர, அவ்வரசர்களுடன் மந்திரிபிரதானிகள் திரும்பிப்போகவும், அரசர்கள் காலில்விழுந்து வணங்கிக்கொண்டுசொன்ன உத்தரவுகேட்டுச் செலவுபெற்றுக்கொண்டு திரும்பிக் கன்னமாபுரந்தனுக்குப்போகவும், யானைகளும் குதிரைகளும் தேர்களும் நாலுபக்கங்களிலும் நிறையவந்தான். எ-று (உ௲க)

கலிநிலைத்துறை.

தோடுதுன்றியமரைமிசைத்துணைபுணரன்ன
மாடுநின்றதோர்மதிநிழறனைக்கண்டுமற்றோர்
பேடுநின்றெனுச்சேவலைப்பிரிந்தயன்மலர்சேர்ந்
தூடுகின்றவச்செழும்பனைற்றண்பனையுற்றார்.

இ-ள். இதழ்கள் நெருங்கின தாமரைமலர்கள்மேலே தனது ஆண் பட்சியுடனே கூடிக்கொண்டிருந்த பெட்டையன்னமானது, அவ்விடத்தே மேலேநின்றதாகிய ஒப்பற்ற சந்திரனுடைய நிழல் தோன்றக் கண்டு வேறே ஒருபெட்டை நமதானுடனே கூடியிருக்கிறதென்று தனது சேவலைவிட்டு நீங்கி வேறொரு பூவிலே போயிருந்துகொண்டு பிணங்குவதான அந்தச் செழிப்பையுடைய நீர்சூழ்ந்த குளிர்ந்த மருத நிலத்திற்கு வந்தார்கள். எ-று. (உசுO)

கோடுவார்மலர்ப்பொழிலையுங்குளிர் தடத்தினையு
நீடுவார்சிறைப்பறவையின்குழாத்தையுநிறைநீ
ராடுவாரையுமவ்விடத்தணிமலர்கொய்து
சூடுவாரையுங்காட்டுவான்றேசைக்குத்துணைவன்.

இ-ள். கொம்புகள் நீண்டுள்ள பூஞ்சோலைகளையும், குளிர்ந்த தடாகங்களையும், அதிகமாக நீண்ட சிறகுகளையுடைய பட்சிக்கூட்டங்களையும், நிறைந்த நீர்க்குளங்களிலே நீராடுகிறவர்களையும், அந்த இடங்களிலே அணிந்துகொள்ளப் பூக்கொய்து சூடிக்கொள்ளுகிறவர்களையும் சந்திரவதிக்கு நாயகனான அரிச்சந்திரமகாராசன் காட்டலாயினன். எ-று. ()

செய்யமாமலரடுததுமொண்பெடைகடேனருந்தாப்
பையவேசுரும்படைவழிபார்த்தினிதுறலாற்
றையலாருணவமைத்தன்பர்தாம்வரநோக்கஞ்
செய்யுநாளொத்தசெழுமலர்க்காவெலாந்திருவே.

இ-ள். லட்சுமிபோல்பவளே! இந்தப்பூஞ்சோலைகளெல்லாம், அழகிய பெட்டைவண்டுகள், சிவந்த பெரிய பூவிலேபோய்க்கூடி தேனைப் புசியாமல் மெள்ள ஆண்வண்டுகள் வருகிறவழியைப் பார்த்துக்கொண்டு அதுவரைச் சந்தோஷித்திருக்கிறதினாலே, உலகத்திலேபெண்கள் சோறு சமைத்துத் தங்களுடைய நாயகர்கள் வரவைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற காலத்தை யொத்திருக்கின்றது. எ-று. (உசுஉ)

கடிமனைக்கணேதமர்நிறீஇயேதிலார்க்கடியுங்
கொடியர்போலத்தம்பிள்ளையைக்கூட்டினிற்கூட்டி
வடிநெடுங்கணும்மலர்நெடுஞ்சோலைகடோறுங்
கொடியினங்கருங்குயில்களைத்துறப்பனகுறியாய்.

இ-ள். கூரிய நீண்டகண்களையுடையவளே! காவலையுடைய தங்கள் வீட்டிலே தம்மைச் சேர்ந்தவர்களை இருக்கச்செய்து, அந்நியரை நீக்குகின்ற கொடுஞ்செய்கை யுடையவர்கள்போல், நீண்ட பூஞ்சோலைகளி

லெல்லாம் காக்கைக் கூட்டங்கள் தமது குஞ்சைக் கூட்டிலே யிருக்கச் செய்து, கருங்குயில்களை ஓடச்செய்வனவற்றை நீ பார்ப்பாயாக. எ-று.

ஆரநீண்மடைப்படப்பையிற்புகாதிடையழுந்து
தூரவோடியேவெளியிடைப்பரவுறுந்தோயந்
தாரமானவள்வருந்திடக்கணிகையைச்சாருஞ்
சோரரொத்தனமுத்தனதிருநகைத்தோகாய்.

இ-ள். முத்துப்போலும் அழகிய பல்வரிசையைக்கொண்டமயிலே! வரம்புகள் நீண்டுள்ள வயலின் மடைகளையுடைய மருதநிலத்தூர்வழியே போகாமல், நடுவே பள்ளமா யழுந்திக்கிடக்கிற நீண்ட வெகுதூரம்வரையிலுஞ்சென்று வெறுவெளியான நிலங்களிலெல்லாம் நீர்பரவுவதானது, மனைவியானவள் வருத்தப்பட, வேசையை யடைகிற கள்ளரை யொப்பாயின. எ-று.

சோரரென்றது, அவர் மனைவிகளுக்குக் கள்ளராதலால். (௨௬௪)

மன்றல்வண்டிசைபாடமாமயினடமாடத்
தென்றல்வந்தலைத்தலைபலமுழவொலிசெய்ய
நின்றபூகங்களிலைபழுக்காயெதிர்நீட்டக்
கொன்றைபொன்சொரிவளமைபாராய்குலக்கொடியே.

இ-ள். எனது குலத்துக்கேற்ற பெண்ணே! (மலர்களிலே பெரிது தங்குதலினாலே) மணங்கொண்ட வண்டுகள் பாட்டுகளைப் பாடவும், கறுத்தமயில்கள் நடனஞ்செய்யவும், தென்றற்காற்று வந்து வீசுதலினாலே பல அலைகள் மத்தளம்போலொலிக்கவும், அங்கேநிற்கின்ற கமுகமரங்கள் வெற்றிலைக்கேற்ற பாக்குகளை எதிரேநீட்டிக் கொடுக்கவும், கொன்றைமரங்கள் (ஆடுகிறபேருக்குப்) பொன்கொடுப்பனபோல் மலரைச்சொரிகின்ற அழகையும் நீ பார். எ-று. (௨௬௫)

மதகுமங்கலமுரசெழுவண்டுவாழ்த்திசைக்க
வுதிரமொத்தசெந்தாமரையோமதீவளர
புதுமலர்த்துணைபுணரிளவன்னமும்பெடையும
வதுவைசெய்வனவொப்பனகண்டருண்மயிலே.

இ-ள். மயில்போலுஞ் சாயலையுடையவளே! மங்கலவாத்தியம்போல் மதகுநீ ரொலிகிளரவும், (பல்லாண்டுகள் சொல்வதுபோல்) வண்டுகள் வாழ்த்திப்பாடவும், ஓமாக்கினிகள்போல் ரத்தமயமான செந்தாமரை மலர்கள் விளங்கவும், புதிதாக மலர்ந்த பூவிலே சோடாகக் கூடுகின்ற இளமையான ஆணன்னமும் பெட்டையன்னமும் விவாகஞ் செய்து கொள்வனவற்றை ஒத்திருக்கின்றன நீ பார்த்தருளாய். எ-று.

தாமரைமலரி னிதழ்கள் செம்மைநிற முண்மைபற்றி "உதிர மொத்த செந்தாமரை" என்றார் (௨௬௬)

வெடித்தவாற்சிறுகன்றுகண்மேதியின்முலைப்பால்
குடித்தவேம்பலாலருமபலர்கோகனகப்பூக்

கடித்துவாங்குதலூடலின்மகளிர்கைகணவர்
பிடித்துவாங்குதலொப்பதுபெண்கொடிபாராய்.

இ-ள். பெண்கொடியே! மேலேதூக்கிக்கொண்ட வாலையுடைய இளங்கன்றுகளானவை, எருமைமாட்டினது முலைப்பாலைக்குடித்த சந்தோஷத்தினாலே, அரும்பாகி மலருகின்ற தாமரைப்பூவைக்கடித்து இழுத்துக்கொண்டு நிற்பதானது, பிணங்கினசமயத்திலே பெண்கள் கையைப்பிடித்து நாயகரிழுப்பதுபோலிருக்கின்றது நீபார். எ-று. ()

இத்தடத்துமீனருந்தியவன்னங்களெல்லா
மத்தடத்தின்மொய்த்திழிவனவருநிதியெல்லாந்
தத்தமக்களித்திகழ்ந்தவர்தங்களைத்துறந்து
கைத்துளார்கட்செல்கணிகையரொப்பனகாணாய.

இ-ள். இந்தக்குளத்திலே மீனைப்புசித்த நீர்ப்பறவைகள் முழுதும் அந்தக்குளத்திலே நெருங்கிப்போயிறங்குகின்ற தன்மையானது, அருமையான திரவியங்கள் முழுதும் தங்களுக்கேகொடுத்து இல்லாமையைக் கொண்டவர்களைவிட்டு வேறேபொருளுள்ளவர்களிடத்திலே போகின்ற வேசையரை யொப்பாயிருக்கின்றன (பெண்ணே! நீ) பார் எ-று. ()

மேயுமோதிமஞ்சேலினைக்கவர்ந்திடவெருண்டு
பாயுநீள்கயல்செங்கமலத்தலர்படிவ
தாயின்மிக்கநற்கணவனையமரிடையிழந்து
தீயில்வீழ்குவாரொப்பனதிருந்திழைகாணாய்.

இ-ள். திருத்தமான ஆபரணங்களை யணிந்தவளே! குளத்திலே மேய்கிற நீர்ப்பறவைகள் சேற்கெண்டையைப் பிடித்துத்தின்ன, அதற்குப் பயந்துபாய்கிற நீண்ட கயற்கெண்டைகள் செந்தாமரைப் பூவிலே போய் விழுகின்றனவானது, தன்தாயைப்பார்க்கிலும் மிகுந்த அன்புள்ள கணவனைச் சண்டையிலேபோய்ச் சாவக்கொடுத்துத் தீயிலேவிழுகிற பெண்களை ஒப்பாயிருக்கின்றன நீ பார்ப்பாயாக. எ-று. (உகூக)

கூடுமன்னங்கள்பறந்திரைகவர்ந்திடகுழாத்தி
னூடுமன்னமொன்றுயர்ந்ததாமரைமிசையுகளா
னீடுவார்கழையேறியேநின்றவைநடுநின்
றாடுவேழம்பமாதரைநிகர்த்தல்பாரணங்கே.

இ-ள். ஓ பெண்ணே! கூடியிருக்கின்ற அன்னங்கள் பறந்துபோய் இரைகொண்டு தின்ன, அக்கூட்டத்திலே பிணங்கின ஒரு அன்னமானது உயர்ந்து தோற்றுகின்ற தாமரைமலரின்மேலே வருந்திக்கொண்டு நிற்பதானது, மிகவும் நீண்ட மூங்கிலின்மேலேயேறி நிறைந்த சபை நடுவே நின்று ஆடுகிற கழைக்கூத்தாடிச்சியை ஒப்பாயிருக்கின்றது நீபார்.

நன்புனற்பதுமந்துதைந்தளிநறவுணலால்
வன்பினிற்பிடித்தாடியமகளிரைமணாள

ரன்புறத்தெவிட்டாவிதழாரமுதருந்து
மின்பமெல்லணையொப்பனவிளங்கொடிகாணாய்.

இ-ள். இளங்கொடிபோலும் பெணணே! அந்த நல்லநீரிலேமலர்ந் திருக்கிற தாமரைமலரிலே வண்டுகள்நெருங்கி மொய்த்துத் தேனைக் குடிக்கிறதினாலே, பலாத்காரமாகப் பிடித்துக்கொண்டு பிணங்கின பெண்களை நாயகர்கள் பிரீதியாகத் தெவிட்டாத இதழ்களிலுள்ள அரிய அமுதத்தைப் பருகுகின்ற சுகத்தை யுடையதாகிய மிருதுவான மெத் தையை ஒத்திருக்கின்றன நீ பாராய். எ-று. (உஎக)

துஞ்சவந்தநாடோழரைவிட்டயறாறக்கும்
வஞ்சநெஞ்சர்போலலாதுவண்டணிகுழன்மாதே
யஞ்சலாதுநின்றவருடனிறந்தநல்லவர்போற்
கஞ்சநெல்லுடனறுப்புண்டுகிடப்பனகாணாய்.

இ-ள். வண்டுகள மொய்க்கின்ற கூந்தலையுடையபெண்ணே! சாவு வந்தபோது அந்த நண்பரை நீங்கி வேறேசெல்லுகின்ற வஞ்சனையை யுடைய மனத்தினரை யொப்பாகாமல், பயப்படாமல் அந்நண்பருடனே சாகிற நல்லோரைப்போறு தாமரைமலர்கள் நெல்லுடனே கூட அறுபட் டுக் கிடக்கின்றனவற்றை நீ பார்ப்பாயாக. எ-று. (உஎஉ)

அடலனநகனுக்கணியபிடேகமேயனையாய்
மடல்கொள்வாவிநீர்குடைந்திடப்பாய்கின்றமடவார்
மிடனெடுஞ்சிலைபுயல்பிறைசுமந்துபன்மின்போய்க்
கடலில்வீழ்ந்திடுகாட்சியைநிகர்ப்பதுகாணாய்.

இ-ள். எல்லாரையும் ஜயங்கொள்ளுகிற மன்மதனுக்குச் சூட்டுவ தான கிரீடம்போன்றவளே! பூவிதழ்களைக்கொண்ட குளத்துநீரிலே விழுகிற பெணகளுடைய தோற்றம் பலங்கொண்ட நீண்ட வில்லும் மேகமும் பிறையுங்கொண்டு பலமின்னல்கள்போய்க் கடலிலே வீழ்கிற தோற்றத்தை ஒத்திருக்கிறதை நீ பாராய். எ-று. (உஎங)

எநதிளந்தனத்தொருத்தியின்புனல்குடைந்தெழுந்து
கூந்தலங்கையான்முறுக்குவாள்குளிர்முகத்தோற்றங்
காந்தண்மாமலருடுபோய்த்திங்களைக்கரிய
பாந்தடீண்டுவதொப்பதுபசுங்கொடிபாராய்.

இ-ள். பசுங்கொடி போல்பவளே! தாங்குகின்ற இளமையான கொங்கைகளையுடைய ஒரு பெண்ணனவள் இனிதான நீரிலே முழுகி எழுந்திருந்து கூந்தலைத் தனதழகியகையினாலேமுறுக்கி நீரைப்பிழிகிற வளுடைய குளிர்ந்தமுகத்தின் தோற்றமானது, காந்தளின் பெரிய மல ருள்ள விடத்திலேபோய்ச் சந்திரனை ஒரு கரும்பாம்பு பிடித்ததை ஒத்தி ருக்கின்றதை நீ பார்ப்பாயாக. எ-று. (உஎச)

சிறுநுதற்பெருங்கண்ணியோர்தெரிவைநீர்மூழ்க
நறுமலர்க்குழல்வண்டெழுந்தலமந்துநால்வ

வறநெறிப்படி புரந்தகோலரசர்களிறக்க
மறுகுமக்குடிபோல்வனகாண்டிடமாமயிலே.

இ-ள். கறுத்த மயில்போலும் சாயலையுடையவளே! சிறிதான நெற்றியையும் பெரிதானகண்களையுமுடைய ஒருபெண் நீரிலேமுழுகுவதற்குச்செல்ல, அப்போதவளுடைய மணங்கொண்ட பூவையணிந்த கூந்தலிலிருந்த வண்டுகள் கிளம்பிச்சுழன்று அலைவனவானது, தருமநீதியாக உலகையாண்ட செங்கோலையுடைய அரசர்களிறந்துபோகவே துன்பப்படுகிற அந்தக் குடிகளை ஒத்திருக்கின்றன நீ பார். எ-று. ()

மஞ்சனங்குடைந்தாடியோர்வாணுதன்மடந்தை
கஞ்சநன்மலர்க்கடைந்ததன்மிசைக்கரம்வைத்தற்
சஞ்சலந்தவிரென்முகந்தனைக்கண்டுதளும்பா
தஞ்சலென்றுகையமைப்பதுநிகர்த்தல்பார்மங்கே.

இ-ள். ஒ பெண்ணே! ஒரு ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடைய மங்கையானவள் திருமஞ்சனமாக நீரிலே முழுகி விளையாடி ஒரு தாமரையினது நல்லபூவைக் கிண்டி அதன்மேலே தன்கையை வைத்திருந்லானது, என் முகத்தைப் பார்த்துக் கண்ணீர் துளும்பாமல் துன்பத்தைவிட்டிரு; பயப்படாதையென்று தனது கையாலமைக்கின்றதை ஒத்திருக்கின்றது நீ பார். எ-று. (உ எசு)

கானிரைப்பெருநீழலின்வருமொருகன்னி
தேனிரைத்தமென்சிகழிகைநறுமலர்தெரிவ
வானிரைத்ததண்கருமுகிலிடையிடைவயங்கி
மீனிரைத்தனவொப்பனகாண்டியான்மின்னே.

இ-ள். பெண்ணே! சோலையினது மரவரிசையிலுள்ள பெரிய ஒரு நிழலிலே வருகின்ற ஒருமங்கையினுடைய வண்டுகளொலிக்கின்ற மிருதுவானகொண்டையிலே மணங்கொண்ட மலர்கள் விளங்குவனவானது, ஆகாயமெல்லாம் பரவிக்கொண்டிருக்கிற குளிர்ந்த கறுத்த மேகத்தின் நடுவே விளங்குகிறதாய் நட்சத்திரங்கள் பரவினவற்றை ஒத்திருக்கின்றன பார். எ-று. (உஎஎ)

பணைமலர்த்தடமூழ்குவாணுசியிற்பலகால
மணமறிந்திடவைத்தவிந்திவரமலர்தா
னிணைவிழிக்குமுன்றோற்றிணைக்குதற்கிசைந்தயலோர்
துணைபிடித்திதஞ்சொல்வதுபோல்வதுநோகாய்.

இ-ள். பெண்ணே! பூத்திருக்கின்ற மலர்களையுடைய குளத்திலே முழுகுகின்றவள் தன்மூக்கிலே எப்போதும் வாசம் வீசுவதாக வைத்திருக்கின்ற நீலோற்பல மலரானது அவளிரண்டு கண்களுக்குந் தான் முன்னே தோற்றுப் பின்பு சமாதானஞ்செய்வதற்காகவேறொருவரைத் துணையாகக்கொண்டு நன்மை சொல்லுகிறவர்களை ஒத்திருக்கின்றது.

அடலையுற்றவேல்விழியினாள்வாய்கண்டவாம்ப
லுடலினுட்பசந்துட்டுளைப்பட்டசைந்தொல்கி
மடலெடுத்திருமலரடிபூணலான்மயிலே
படர்தடங்குடைந்தேறுவாள்படும்படர்பாராய்.

இ-ள். பெண்ணே! வெற்றியைக்கொண்ட வேல்போலுங்கண்களை யுடைய ஒருத்தியின் வாயைக்கண்ட செவ்வல்லிமலரானது தனதுடம் புக்குள்ளே பசுநிறத்தைக் கொண்டு உள்ளே துவார முடையதாய்த் துவண்டு இன்னமிங்கே பூவிதழ்களைக் கொய்துகொண்டிரு வென்பது போல், தன திதழ்களாலே அவளுடைய இரண்டுகால்களையும் பூண்டு கொள்ளுதலாலே, அந்த விசாலமான குளத்திலே முழுகிக் கரையேறு கிறவள் படுகிற துன்பத்தை நீ பார். எ-று. (உளக)

நறுமலர்க்குழுவாயொருநன்னுதலோடுந்
துறுமலர்த்தடமாடுதன்றோன்றலையொருத்தி
மறுவலாலிதழதுக்கியேமுனைவிழிசிவக்கக்
கருவிநோக்கியநோக்குமுநோக்குநீகாணாய்.

இ-ள். பரிமளங்கொண்ட பூவையணிந்த கூந்தலையுடைய பெண் ணே! ஒருபெண்ணானவள் நீராடிக்கொண்டிருக்க, நெருங்கின மலர்களை யுடைய அந்தக் குளத்திலேதானே நீராடுகின்ற தனது நாயகனைக்கண்ட மற்றொருத்தி தனது பற்களாலே இதழைக்கடித்துக் கூர்மைகொண்ட கண்கள் சிவக்க மனதிலே கோபங்கொண்டு அவள்பார்க்கிற பார்வை யையும், அவன் கண்பார்வையும் நீ பார். எ-று. (உ௨0)

இன்னதன்மையயாவையுங்கண்டுகண்டேகி
மின்னுமன்னனுங்கலவியும்புலவியும்விளைத்து
நன்னெடும்பாலைகடந்தருஞ்சுரத்திடைநண்ணி
வன்னமாமுலைவைரவிகோட்டத்தில்வந்தார்.

இ-ள். இப்படிப்பட்ட வேடிக்கைகளெல்லாம் பார்த்து கொண்டு போய்ச் சந்திரவதியும் அரிசசந்திரனும் கூடலும் ஊடலுஞ் செய்து கொண்டே அந்தநல்லதான நெடிய மருதநிலத்தைக் கடந்து சென்று அப்பால் அரிதான பாலைவனத்துக்குப்போய் சுவர்ணநிறத்தை யுடைய தாய்ப் பெரிதான கொங்கைகளை யுடைய காளி கோவிலுக்குள்ளே இருவரும் வந்தார்கள். எ-று. (உ௨க)

யோகினிக்கணஞ்சூழ்ந்திடக்கொடுஞ்சுரத்துறையு
மோகினிப்பெருமாடிருமுன்றிலிற்றொழுது
பாகினிற்சிறந்திரதித்தமொழியொடுபணிமந்
தாகினித்துறையணிந்ததிறப்படிந்தயலகன்றார்.

இ-ள். அநேகம் யோகினிக்கூட்டங்கள்சூழ, அந்தக்கொடுமையான பாலைவனத்திலே வாசஞ்செய்கின்ற காளிகாதேவியினுடைய திருமுற்

றத்திலே நின்று அவைகளை வணங்கிக்கொண்டு, சர்க்கரைப்பாகிலும் சிறப்புள்ளதாய்த் தித்திக்கின்ற வசனத்தையுடைய சந்திரவதியுடனே குளிர்ந்த கங்காநதி தீரத்துக்குவந்து அதிலே நீராடிக்கொண்டு அப்பாற் போனார்கள். எ-று. (௨௮௨)

வேரலோங்கியமலைகளும்வனங்களும்விடுத்துச்
சூரலோங்கியவருவியுந்துருத்தியுங்கடந்து
சாரலோங்கியசக்கரப்பொருப்பையுந்தாவி
யாரலோங்கியவயோத்திமாநகரியையணைந்தார்.

இ-ள். மூங்கில்கள வளர்ந்துள்ள மலைகளையுங் காடுகளையுங் கடந்து, பிரம்புக்காடுகள் வளர்ந்துள்ள அருவியாற்றையும் அவ்வாற்றினது திட்டு களையுங் கடந்துசென்று, பக்கங்களிலே உயர்ந்துள்ள சக்கரவாளகிரியை யுங்கடந்துபோய், மதில்களுயர்ந்துள்ள அயோத்தியா புரியைப்போய்ச் சேர்ந்தார்கள். எ-று. (௨௮௩)

வாரணத்தொலியெழுமணிவாயிலிற்புகுந்து
தோரணத்தெருக்கடந்துசோபனம்பலர்சொல்ல
வாரணத்தொலியாதிகண்மழையெனவார்க்கப்
பூரணக்குடஞ்சுமந்தபொற்கோயிலிற்புகுந்தார்.

இ-ள். யானைகளினுடைய தொனிகிளருவதான அழகியகோட்டை வாயிலுக்குள்ளே நுழைந்துபோய்த், தோரணங்கள் கட்டியிருக்கிற வீதி கடந்து மங்களவாழ்த்துகள் அநேகம் பெண்கள்பாட வேதவோசைகள் முதலாகிய ஓசைகள் மேகங்கள்போல் முழங்க, நிறைநீர்க்குடம்போற் சிகரத்தைத் தாங்கியிருக்கிற சுவர்ன மயமான அரண்மனைக்குள்ளே போனார்கள். எ-று. (௨௮௪)

முளைத்தவெற்பனகோயிலின்முதிர்மலரணைமே
லிளைத்தநுண்ணிடையிரதியுங்காமனுமெனத்தாம்
விளைத்தநல்லின்பவெள்ளத்துவேந்தனுமயிலுந்
திளைத்திளைத்தருள்பொழிந்திடக்கழிந்தனசிலநாள்.

இ-ள். தானேதோன்றின மலைபோலிருக்கிற அந்த அரண்மனையி லே அதிகமாய் புஷ்பங்களா லலங்கரித்துள்ள மெத்தைமேலே சுருக்க மாய்ச் சிறிதாயிருக்கிற இடையையுடைய இரதிதேவியும் மன்மதனும் போல் அரிச்சந்திரனும் சந்திரவதியும் தாங்கள் செய்துகொண்ட நல்ல சுகக்கடலிலே கூடிக்கூடி ஒருவருக் கொருவர் தயவு பெருகி வளர இப்படிச் சிலநாள் கழிந்தன. எ-று. (௨௮௫)

கலி விருத்தம்.

தருவையொத்தகரத்தரிச்சந்திர
னரிவையைப்பிரியாமலணைந்தநாள்
மருவையுற்றமலர்க்குழல்வல்லிதன்
றிருவயிற்றிற்கருப்பந்திகழ்ந்தவே.

இ-ள். கற்பகவிருட்சத்தையொப்பான கையையுடைய அரிச்சந்திர மகாராசன் அந்தச் சந்திரவதியை ஒருபொழுதும் பிரியாமல்கூடிவருகிற காலத்திலே மணங்கொண்ட பூவையணிந்த கூந்தலையுடையசந்திரவதியினுடைய திருவுதரத்திலே கர்ப்பமுண்டாயிற்று. எ-று. (உஅசு)

செயிரறப்புனறேக்கிடக்காமத்தண்
பயிர்முளைத்தெழும்பான்மையிதாமென
வுயிர்நலக்கொடியொண்ணுதல்வண்ணமெய்ம்
மயிர்பொடிப்புற்றரும்பிமலர்ந்தவே.

இ-ள். குற்றந்தீர நீரைநிரப்புதலினாலே காமமென்கிற குளிர்ந்த பயிரானது முளைத்தெழுவதான முறைமை இப்படித்தா னிருக்குமென்னும்படி, அரிச்சந்திரனுக் குயிர்போலும் நலத்தையுடைய சந்திரவதியின் அழகான டம்பெல்லாம் உரோமஞ்சிலிர்த்துப் புளகாங்கிதங்களும் அதிகமாயின எ-று.

கொடியொண்ணுதல் – கொடிபோல்பவளாய் அழகிய நெற்றியையுடையவள் என்க. (உஅஎ)

நிலைமயிர்க்கண்குருக்கொண்டுநீள்கருங்
கொலைமதர்க்கண்குழிந்துகுளிர்முகங்
கலைநிலாவின்விளர்த்துக்கதிர்மணி
முலைமுகங்கள்கறுப்புமுதிர்ந்தவே.

இ-ள். நிமிர்ந்து நிற்கின்ற மயிரினிடமெல்லாம்புளகித்தலாய்நீண்ட கொலைசெய்வதாய் மருட்சியையுடைய கரியகண்களுங்குழிந்துபள்ளமாய், குளிர்ந்தமுகமும் சோடச கலைகளையுடைய சந்திரனைப்போல் வெள்ளையாய், ஒளிபொருந்திய நீலரத்நம்போன்ற முலைக்காம்புகளும் கறுப்பு மிக்கன. எ-று. (உஅஅ)

தொடைமலர்க்குழல்சோர்ந்துசெழுந்துகி
லுடைநெகிழ்ந்துபையப்பையவொல்கியே
நடைபெயர்ந்துநரம்புபசுத்தவா
ளிடையுண்டென்றறியப்பட்டதியார்க்குமே.

இ-ள். தொடுத்தமலரணிந்தகூந்தலுஞ்சோர்தலாய்ச்செழுமையான வஸ்திரமுமுடுத்துதல் குலைந்து மெள்ளமெள்ளத் துவண்டு நடைநடந்து உடம்பிலுள்ள நரம்புகள் பச்சைநிறமாயின. அப்போது எல்லார்க்கும் இடையுமுளதாயிருக்கிறதென்று தெரிதலாயிற்று. எ-று. (உஅகூ)

பாங்கிமாரிருபக்கமுநின்றுகை
தாங்கிமுன்செலத்தானடந்தொல்கியே
வாங்குதிங்கணிறைந்தபின்பாயிழை
தீங்கிலாமறச்சிறுவனைப்பெற்றனள்.

இ-ள். தோழிமார்களிருபுறத்திலும் நின்று கைகளைத் தாங்கிக்கொண்டு முன்னேபோகப், பின்பு தானுநடந்து துவண்டு அப்படிப்

பத்துமாதமு நிரம்பினபின்பு சந்திரவதியானவள் யாதொரு தோஷமு மில்லாமல் புத்திரனைப்பெற்றாள். எ-று. (௨௬௦)

பிள்ளைவந்துபிறந்தனனென்றலும்
வள்ளலுள்ளமகிழ்ந்திரவோர்க்கெலா
மள்ளிநீரறையைத்திறந்தேழுநாள்
கொள்ளைகொண்மினெனக்கொடுத்தானரோ.

இ-ள். அப்படிப் பிள்ளையானவன் உண்டாகிப் பிறந்தானென்ற வுடனே, பிரபுவாகிய அரிச்சந்திரன் மனமகிழ்ந்து, யாசகருக்கெல்லாம் நீங்கள் பொக்கிஷத்தைத் திறந்து அள்ளிக்கொள்வதாய் ஏழுநாளளவும் கொள்ளையடித்துக் கொள்ளுங்களென்று உத்தரவு கொடுத்தான்.

மதலைவந்துபிறந்தமகிழ்ச்சியாற்
றிதலையல்குனல்லார்தெருவெங்கணும்
பதலைதோறும்பனிநீர்புழுகுநெய்
குதலைமாதர்கொணர்ந்துசொரிந்தனர்.

இ-ள். அப்படிப் பிள்ளையுண்டாகிப் பிறந்த சந்தோஷத்தினாலே தேமற்படர்ந்த அல்குலையுடைய பெண்களிருக்கிற தெருவெல்லாம், பானைகளிலே பனிநீரும் புழுகும் அத்தரும் மழலைச்சொற்களை யுடைய அப்பெண்கள் கொண்டுவந்து கொட்டினார்கள். எ-று. (௨௬௨)

தொட்டிதாழிகடோணிகடாரங்கண்
மட்டிலாதமறுகுதொறுமிரீஇ
விட்டமஞ்சனம்வீதியெலாங்கடை
கட்டிவைத்தபின்கன்னியர்கூடினார்.

இ-ள். மரத்தொட்டிகளிலும் பானைகளிலும் தோணிபோலிருக்கிற பாத்திரங்களிலும் கடாரங்களிலும் அளவில்லாத வீதிகளிலெல்லாம் வைத்து ஊற்றின திருமஞ்சனநீர் அந்த வீதிகளெல்லாம் நிரம்ப எந்த இடங்களும் அமைத்துக்கொண்ட பின்பு மஞ்சள் நீராடப் பெண்கள் கூடினார்கள். எ-று. (௨௬௩)

இளகிலாதிடைச்சேலையிறுக்கிமென்
புளகக்கொங்கையிறக்கச்சுறப்பூட்டியே
யளகம்பின்னியணிகளணிந்துமாப்
பிளவுதோன்றுகட்பேதையர்தோன்றினார்.

இ-ள். இடையிலே சீலைகளை நழுவாமல் இறுகக் கட்டிக்கொண்டு மிருதுவான புளகமரும்பின கொங்கைகளிலே ரவுக்கைகளும் நெருங்கப் பூட்டிக்கொண்டு கூந்தலைப் பின்னிக்கொண்டு ஆபரணங்களுந் தரித்து கொண்டு மாவினது பிளவுபோலுந் தோன்றுகின்ற கண்களையுடைய பெண்கள் எங்கும் நீராடப் புறப்பட்டார்கள். எ-று. (௨௬௪)

பொன்னின்வட்டிலும்பொன்னின்விசிறியுந்
துன்னுதந்தக்குழலுந்துருத்தியு

பின்னு நுண்ணிடைமெல்லியலார்கொடு
நின்னிலென்றெதிர்நீர்விளையாடினார்.

இ-ள். மின்னுகின்ற நுண்ணிதான இடையையுடைய பெண்கள், பொற்கிண்ணங்களும் பொற்றுருத்தியும் நெருங்கின தந்தக்குழலும் தோற்றுருத்தியுங் கைகளிலேகொண்டு, நில்லுநில்லுமென் றொருவர்க்கொருவரெதிர்நின்று மஞ்சள்நீர் விளையாடினார்கள். எ-று. (உகரு)

ஆழிசோரவணிவடஞ்சோர்ந்திடத்
தாழிநீர்மொண்டுதாமெறிந்தாடிரு
ரேழுமேகமுமொத்திடக் கூடப்பொழி
யூழிகாலத்துமாரியையொக்கவே.

இ-ள். மோதிரங்கள் கழன்றுபோகவும், அணிந்த முத்துமாலைகள் அற்றுவிழவும், ஏழுமேகங்களும் ஒருசேரக்கூடி பூமியினிடங்களெல்லாம் பொழிகின்ற ஊழிகாலத்து மழையை ஒப்பாக, பானைகளிலிருக்கிற மஞ்சணீரை மொண்டு தாங்களே ஒருவர்மேலொருவர் ஊற்றிக்கொண்டு விளையாடினார்கள். எ-று. (உகசு)

துடிபிடக்கைவளைபணைதாரைநாபி
திடிமென்பேரிகைசின்னநற்காகள
மிடியெனக்கிளர்ந்தார்த்திடவேழையா
படியின்மின்பரந்தென்னப்பரவினார்.

இ-ள். உடுக்கை - இடக்கை - சங்கு - நகாரா - துந்துமி - திடிமென்று (ஓசை) முழங்குகின்ற பேரிகை - சின்னம் - நல்ல எக்காளமுதலியன இடிபோல் முழங்கி ஒலிக்க, அந்த வீதிகளெல்லாம் மின்னல் பரவினவைபோற் பெண்கள் பரவினார்கள். எ-று. (உகஎ)

முருக்கின்வாய்ச்சியொருத்திமுகத்திலோர்
திருக்குழற்பெய்செழும்புனல்சிந்துத
லருக்கற்கென்றுமளித்திடுமாக்கியந
சரற்சசிக்குந்தருசெயல்போன்றதே.

இ-ள். முருக்கம் பூவைப்போலும் வாயையுடைய ஒருத்தி முகத்திலே, மற்றொருத்தி, அழகிதான பீச்சுக்குழலிலேகொண்ட செழுமையான நீரைச்சிந்துதலானது, சூரியனுக்கு எப்போதுங் கொடுக்கிற அர்க்கியசலம், சரற்காலசந்திரனுக்குங் கொடுக்கிற செய்கைபோலிருந்தது.

ஒருத்திகொங்கையிரண்டினிலொன்றன்மேற்
றுருத்திநீருநோதாகையர்வீசினார்
பொருத்தமந்தரவெற்பைப்பிணித்ததோர்
பருத்தவாசுகித்தாம்பிழுப்பாரென.

இ-ள். பெரிதான மந்தரமலையைச்சூழ்ந்த ஒரு கனமான வாசுகியென்னுங் கயிற்றினாலே இழுப்பதுபோல், ஒரு பெண்ணினுடைய

இரண்டுகொங்கைகளில் ஒரு கொஙகைமேலே துருத்தியிலுள்ள நீரை இரண்டு பெண்கள் பீச்சினார்கள். எ-று. (உகக)

நவ்விநோக்கினளிர்முகத்தேநயொரு
செவ்வியாள்சிந்திடுஞ்சிவிறிப்புனல்
லவ்வியத்துடனதிவெண்மதிதனைக்
கவ்விமுன்னிமிர்ந்திடகேவிபோந்ததே.

இ-ள். மான்போலும கண்ணியான ஒருததியினுடைய குளிர்ந்த முகத்தில், மற்றொரு பேரழகியானவள் வீசுகின்ற துருத்திநீரானது, சுத்தோதகமான கடலிலே தோன்றுகின்ற வெண்மையான சந்திரனைப் பொறாமையினால் கவ்விக்கொண்டு யாவர்முன்னும் தோன்றுகிற கேது வென்னும் பாம்பை ஒத்திருந்தது. எ-று. (கoo)

காருருக்கொள்கருங்குழலைகைக்குழ
ணீரொருத்திநிதம்பத்திற்றெறிக்கலாற்
போருக்கெனறுபுறப்படுமொட்டுக
தேருக்கிட்டதிரள்வடமொத்ததே.

இ-ள். மேகநிறத்தைக்கொணட கறுத்த கூந்தலையுடைய ஒருத்தி கையிலே பிடித்திருக்கிற பீச்சுக்குழலின் நீரானது, மற்றொருததியின நிதம்பத்தில் பீசசப்படுகிறபோது, சணடைக்கென்று வெளிப்படுகிற புட்பகத்தேருக்கணிந்த திரட்சியாகிய முத்துமாலையை ஒப்பாயிருந்தது.

புழுகுசந்தனம்பொன்னிறக்குங்கும
மொழுகுசெச்சையுந்தகடுங்சலம
வழுவில்பொற்சுண்ணநல்லெண்ணெய்மஞ்சணீர்
முழுதும்வல்லியாமொண்டெறிந்தாடினார்.

இ-ள். புனுகு - சந்தனம் - பொன்னிறமான குங்குமம் - ஒழுகுவதாகிய சாந்துநீர் - பனிநீர் - குற்றமில்லாத பொன்னிறக் கந்தபொடி - நல்லெண்ணெய் - மஞ்சள்நீர் ஆகிய இவைகளெல்லாம அந்தப்பெண்கள் முகந்து வீசி விளையாடினார்கள். எ-று. (கoஉ)

வம்புலாமுலைமாதர்க்குமைந்தர்க்குங்
கம்பமால்களிற்றேறுங்குங்கன்னிக்கு
மம்புராசியிலாரமுதுற்றநா
ளும்பர்கோனுற்றவோகைவந்துற்றதே.

இ-ள். இவ்வாறு அவ் வயோத்தியா புரியிலுள்ள ரவுக்கையணிந்த தனஙகளுடைய பெண்களுக்கும், புருஷர்களுக்கும், தூணிலே கட்டப் படுவதாகிய உயர்நத யானைமேலேறுகிற அரிசசந்திரனுக்கும், சந்திர வதிக்கும் கடலிலே அரிதான அமுதம் உணடானபோது, தேவர்களுக் கும், அவர்களுக்கரசனான இந்திரனுக்குமுண்டான சந்தோஷம் (போல் இவர்களுக்கு) வந்து கூடியது. எ-று. (கoங)

மேலினோர்தம்விதரணமுந்தனிக்
கோலினோர்தங்குணமுங்குலமனு
நூலின்வந்துநுணங்கியகேள்வியும்
பாலினோடுகலந்துபருகினார்.

இ-ள். மேன்மக்களுக்குள்ள புத்தியும், நிகரில்லாத நீதியையுடைய வர்களுக்குள்ள குணமும, அக்குலத்திலுள்ள மனுவாலே சொல்லிய நீதி நூலின்படியே வருவதான அதிசூட்சமான கேள்வியும் தங்கள் முறை யுடனே கூட்டிக்குடித்தார்கள். எ-று.

புத்தி - குணம் ; கேள்விகளாகிய தேனைத் தங்கள் புத்தியாகிய பாலுடனே கூட்டி யனுபவித்தார்க ளென்க. (௩௱௪)

ஆவலின்னரிச்சந்திரன்மைந்தனை
மூவரன்னமுனிவர்கள்வாழ்த்தியே
யாவருந்நிகரல்லவற்கேற்றிடத்
தேவதாசனெனப்பெயர்செப்பினார்.

இ-ள். மும்மூர்த்திகளை யொப்பான தவமுனிவர்கள் மிகுந்த பிரீதி யுடனே வந்து, அரிச்சந்திரனுடைய புத்திரனை ஆசீர்வதித்து, எவரு நிகரில்லாத அவனுக்குத் தகுதியாகத் தேவதாசனென்று நாமகரண மிட்டார்கள். எ-று. (௩௱௫)

பொலன்கொள்காப்புப்புலியுகிர்த்தண்டைமுத்
தலங்கள்கிண்கிணியைம்படையாழிக
ளிலங்குபொன்னரைஞாணிவைசாத்தியே
துலங்குமாமணித்தொட்டிலிலேற்றினார்.

இ-ள். பொன்னாலே செய்தகாப்பும், புலிநகத்தாலே பதக்கமும், தண்டை - முத்துமாலை - கிண்கிணி - பஞ்சாயுதப்பூண் - மோதிரங்கள்- விளங்குகின்ற பொன்னரைஞாண் ஆகிய இவைகளெல்லா மணிந்து, விளங்குகின்ற பெருமையையுடையரத்நத்தொட்டிலில் படுக்கவைத்தார் கள். எ-று.

ஐம்படையாவது, சிறுவர்களைத் துர்த்தேவதைகளினின் றுங்காத்தற் பொருட்டுக் காவற்கடவுளாகிய விஷ்ணுமூர்த்தியின் சங்கு-சக்கர-கதா- கட்கசோதண்டமென்னும் பஞ்சாயுதங்களின் வடிவமர்க்கசெய்து சிறுவர் களின் மார்பிற் கோத்தணியும் ஒருவகை ஆபரணம். (௩௱௬)

சூழுமாமணிதொட்டிலிலேற்றியே
தாழுசீர்குழற்றாதியர்போற்றயாண்
டேழுபுக்கனனிவ்வகைகாதலன்
வாழுநாளினில்வந்தவைகூறுவாம்.

இ-ள். பெரியரத்நங்கள் பதித்துச் சூழ்வதான தொட்டிலின்மேலே படுக்கவைத்து நீண்டு தொங்குவதான தாதிமார்கள்வளர்க்க தேவதாசன் ஏழுவயதுநிரம்பியபிள்ளையானான். இவர்கள இவ்வாறுபிள்ளையுடன்வாழுங் காலத்திலேஅவர்களுக்குவந்தசெய்கையைஇனிச்சொல்லுகிறோம். எ-று.

விவாககாண்டம் - முற்றிற்று.

விருத்தம் - ௬௱௧௧.

பரமபதிதுணை.

இரண்டாவது,

இந்திரகாண்டம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

இம்மையம்மைமறுமையென்னவிசைத்துமாமறைகூறிய
மும்மையுந்தெளிவுற்றநெஞ்சினின்மூக்குறும்புமறுத்திடுஞ்
செம்மையன்பர்மனத்துவைகியதெய்வநாயகர்தேவிமற்
றெம்மையாளுடையம்மைதாள்களிரண்டுமேத்தியிறைஞ்சுவாம்.

இ-ள். இப்பிறப்பும்முன்பிறப்பும்வருபிறப்புமென்பனவுண்டென்று சமமிந்துப் பெரிதான வேதங்கள்சொன்ன மூவகையுந்தெளிந்து மனத்திலுள்ள மூவகைத்தோஷங்களையும் போக்கிக் கொள்ளுகின்ற சிறந்த குணத்தையுடைய அடியார்கள் மனத்திலே தங்குகின்ற தெய்வநாயகருடைய தேவியாகி எங்களையடிமைகொள்ளுதலையுடையஅம்மைபாதங்களிரண்டையும் துதித்து வணங்கக்கடவோம். எ-று. (க)

கொற்றவாசவன்முன்வசிட்டனுரைத்ததற்கெதிர்கோசிகன்
சொற்றவாறுமுடிக்கவன்மைதொடங்கிநாடுவிலங்கினுற்
செற்றவாறுமுருத்துவண்டிரிசங்குமைந்தனெழுந்துகா
னுற்றவாறுநிகழ்ந்தவாறுமுணர்ந்தவாறுவிளம்புவாம்.

இ-ள். வெற்றிபொருந்தின இந்திரனுக்குமுன்னே வசிஷ்டர்சொன்னதற்கு நேரே விசுவாமித்திரர் சொன்னதும், தாம் சொன்னபடியே முடிவுசெய்ய பலாத்காரமாகத் தொடுத்துக் கோசலநாட்டை மிருகங்களாலே அழித்ததும், அதற்குக்கோபங்கொண்டு உதாரகுணங்கொண்ட திரிசங்கு புத்திரனை அரிச்சந்திரன் புறப்பட்டுக் காட்டுக்குப்போனதும், அங்கேநடந்ததும் எமக்குத்தெரிந்தஅளவுசொல்லுகிறோம். எ-று.

முண்டகத்திலுதித்தநாலுமுகத்தவன்றருகாசிபன்
கொண்டகாதலிபெற்றெடுத்தகுலக்குமாரன்வலத்தினுற்
பண்டமுன்றுவிலங்கலுங்கையரிந்தவச்சிரபாணியோ
னண்டர்கோனரசாளுநீடமராவதித்திறமோதுவாம்.

இ-ள். திருவுந்திக் கமலத்திலே பிறந்த சதுர்முகப் பிரமதேவன் பெற்ற காசிபர் கொண்ட மனையாளான அதிதியென்பவள் பெற்று வளர்த்த குலபுத்திரனாகித் தனது பலத்தினாலே முன்னாளில் கோபங்கொண்டு மலைகளினுடையகைகளான இறகுகளை அறுத்த வச்சிராயுதபாணியாகிய தேவேந்திரனானவன் அரசாட்சிசெய்கிற நெடிதான அமராவதிப் பட்டணத்தின் பெருமையை இனிச்சொல்லுகிறோம். எ-று. ()

மாடமண்டபமேடைமாமதில்வாயின்ஞாயில்கபாடநீள்
கூடகோபுரநீடுமாளிகைகோலவேதிகையாலய
நாடகம்பயில்சாலைசூளிகைநாவலங்கனியூறல்பா
யாடகங்கொடமைத்துமாமணியானிறைத்தவனந்தமே.

இ-ள். மாடங்கள் — மண்டபங்கள் — மேடைகள் — பெரியமதில்கள்— வருவதுபோவதாகியவழி — மதிலுறுப்பு — கதவு — நீண்டகூடம் — கோபுரம் — உயர்ந்தவுபரிகை — அழகான திண்ணை — கோயில் — ஆட்டங் கற்றுக் கொள்ளுகிற நாடகசாலை — சிகரம — ஆகிய இவைகளெல்லாம், வெண்ணாவற்கனியினது ரசம் பெருகிப்பாய்வதான சாம்பூநதப் பொன்னாலே செய்து பெரிதான ரதநங்கள் பதித்திருக்கிறவைக ளொவ்வொன்றும் அனேகம். எ-று. (௪)

வேதசாலையும்யாகசாலையுமயோகசாலையுமின்னனார்
கீதசாலையுநாதமேதருகின்னரம்பயில்சாலையுங்
காதலானவராயாவருநுகர்தாமகாமசாலையுமாபலிப்
பூதசாலையுமாறிலாவறுபோகசாலையுமூரெலாம்.

இ-ள். வேதசாலையும் — யாகசாலையும — யோகசாலையும் - மின்னலுக் கொப்பான பெண்கள பாடுகிற கீதசாலையும் — சுதிகூட்டிப் பாடுவதான கின்னரி வாசிக்கிறசாலையும்-ஆசைகொண்டவர்க ளெல்லோரும் போகத் தக்க காமசாலையும்-பெரிதான பூசை பண்ணத்தக்க பூதசாலையும்-விரோத மில்லாத சுகங்களை யனுபவிக்கின்ற சாலையுமே அந்த அமராவதி பட்டணமெல்லாம். எ-று. (௫)

உயிரெனத்தகுமன்பர்தம்முடனும்பர்மங்கையரின்பமென்
பயிர்விளைத்திடுமனைநெறாறுமபலபதுமராகமிலங்குவ
செயிர்விளைத்திடுமவுணருற்றுறைதிரிபுரத்தழலொக்குநீள்
வயிரமுத்தொளிவிரிவதபுறமண்டுவெண்புகையொக்குமே.

இ-ள. தங்களுக்கு உயிரேயென்று சொல்லததகுந்த நாயகருடனே அந்ததேவகன்னிகள் சுகமென்கிறபயிரை விளையசசெய்கிற வீடுகளி லெல்லாம அநேகம் பதுமராக ரதநஙகள் பிரகாசிக்கின்றதானது, இவர்களுக்குப் பகையை உண்டாக்குகின்ற அசுரர்களிருந்து வாசஞ்செய்கின்ற திரிபுரத்திலே பிடித்த நெருப்புச்சேநதியை ஒப்பாயிருக்கின்றது. அந்த நீண்ட வீடுகளிலே பதித்திருக்கின்ற வயிரங்களும் முத்துகளும் ஒளிவிரிக்கின்றதானது, அந்தத திரிபுரத்திலே பற்றின நெருப்பிலுண்டாகின்றபுகைபோல்வனவாம். எ-று. (௬)

அரவுமிழ்ந்தசெமணியுமாரமுமணிகொளிந்திரநீலமும
பரவுகின்றமதிற்புறத்தபரப்பனைத்துமழுத்தின
நிரவிடும்பலதிசையடங்கனுநீமிரொழுஞசுடர்விரிதலா
லிரவுமுண்டினிலவுமுண்டெறிவெயிலுமுண்டொருபொழுதினே.

இ-ள். பரவுதலாயிருக்கின்ற மதிலிலுள்ள இடமாகிய விரிவுமுழுதும் பாம்புகள் கக்குகின்ற சிவந்த ரத்னங்களும், முத்துக்களும், அழகு கொண்ட இந்திரநீலமும், பதித்திருக்கின்றன. ஆகலாலே நிரம்புதலையுடைய பலதிக்குகளிலும் உயர்வாகுகின்ற செழுமையான சோதிவீசுகிறதினாலே, ஒருகாலத்திலே இராக்காலமுமுண்டு. இளநிலாக்காலமுமுண்டு. எரிகின்ற வெயிற்காலமுமுண்டு எ-று (எ)

உரகனுச்சியின்மணிபதித்தவுயர்ந்தபத்தியிடத்துமா
மரகதக்கிரணமணிகுயிற்றிவகுத்த [illegible]
கரதலத்தினில்விரிதிரைக்கடலனவ [illegible]
குரகதத்திரளுஞ்செறிந்தனகோடிகோடிபிர [illegible]

இ-ள் ஆதிசேடனுடைய உச்சியிலிருக்கிற ரத்நங்களைப்பதித்த உயர்வாகிய பத்தியினிடங்களிலும், பெரிதான மரகதங்களான கிரணரத்நங்களைப் பதித்திருக்கிறதாய்ச் செய்திருக்கிற பத்திகள் முழுதிலும், துதிக்கையினாலே விரிந்த அலைகளையுடைய கடலைக்கொள்ளுவனவான மதயானைகளும் குதிரைக்கூட்டங்களும் நெருங்கி நிற்பவைகள் இரண்டு கோடானுகோடிகள் எ-று. (அ)

ஆடலும்புனலாடலும்பொழிலாடலும்வெறியாடலும்
பாடலுந்நறுமாலைசூடலும்பல்பாவைபைங்கிளிபூவையாழ்
தேடலும்பொழில்சேர்தலுங்கலைநேர்தலுங்குறைதீர்தலுங்
கூடலுந்தமிலூடலுந்தொழில்கோதையார்க்குளநாளெலாம்.

இ-ள் நீந்து முதலியன ஆடுதலும், நீராடுதலும், மலர்கொய்து சோலைகளிலே விளையாடுதலும், தேவராக்காடுதலும், பாடுதலும், பூங்கொத்துகள் சூடுதலும், பலவிதமாகப் பொம்மைகள் - பச்சைக்கிளிகள் - நாகணவாய்ப்புட்கள் - வீணை ஆகிய இவைகளைத் தேடிக்கொள்ளுதலும், பூஞ்சோலைகளுக்குப் போகுதலும், அங்கே மதனநூலாராய்தலும், மனக்குறைவு தீர்தலும், கூடுதலும், தங்களிலே பிணங்குதலும் ஆகிய இவ்வகைச் செய்கைகளே காலமுழுதும் பெண்களுக்கு உள்ளவாகும். எ-று.

பூசனமேவியபார [illegible] விதிசாநறேறி [illegible] செய்த
தூசினோடணிமேகலாபரமவி [illegible] ரோநிச [illegible] ழுமே
வாசலெங்குமரம்பைமார்கள்வயந்திமாமணிவச்சிரத்
தூசலாடுவதந்தரத்திலுலாவுமின்கொடி [illegible] மே

இ-ள் நாயகருடனே பொருந்துதலையுடையதாயன்புமிருக்கிற கண்கள், காதுகளுடனே மீறுந்த சண்டைசெய்யவும், இடையில் வஸ்திரத்துடனே அணிந்திருக்கிற மேகலாபரணங்கள் வீசுகின்ற ஒளிகள் சுற்றவும், வாசலிலெல்லாம் அரம்பாஸ்திரீகள் உயர்ந்த பெரிய வயிரமணிகள் பதித்த (பலகையிலிருந்து) ஊசலாடுவது, ஆகாயத்திலே உலாவுகின்ற மின்னற்கொடியையொத்திருக்கும் எ-று (க0)

நனிசிவப்புறுதளிர்விளைப்பனநனைவிளைப்பனநனைதொறு
மினியவுத்தமநறைவிளைப்பனவிலையுகுப்பனவிளமதுப்
பனியுகுப்பனமணியுகுப்பனபணியுகுப்பனபடுசெழுங்
கனியுகுப்பனமலருகுப்பனகற்பகப்பொழிலைந்துமே.

இ-ள். கற்பகமுதலியஐந்துவிருட்சஙகளைக்கொண்ட சோலைகளெல்லாம், மிகவும் சிவந்திருக்கின்றதளிர்களைத் தளிர்க்கின்றவையும், அரும்புகள் விடுகின்றவையும், அவ் வரும்புகளெல்லாம் இனிப்பாலே சிறந்த தேனூறுகின்றவையும், இலைகள் உதிர்க்கின்றவையும், இளமையான தேன்றுளிகளைச் சிந்துகின்றவையும், ரத்நங்களை உதிர்க்கின்றவையும், ஆபரணங்களைச சிந்துகின்றவையும், உண்டாகுகின்ற செழுமையான பழங்களைச் சிந்துகின்றவையும், பூவை உதிர்க்கின்றவையும் ஆகிய இச்செய்கைகளையே யுடையன. எ-று. (௧௧)

வாரிறுக்கிவிசித்துமாமணிமாடமேறிமலர்க்குழற்
காரிறுக்கிமடந்தைமாதர்கழங்குகந்துகமம்மனை
கூருகிர்க்கைசிவப்பவாடுவகொத்துமாமுடியுற்றபொன்
மேருவிற்பலகால்விழுந்தெழுமீனினத்தைநிகர்க்குமே.

இ-ள். ரவுக்கையை இறுக்கிக்கட்டிக்கொண்டுபெரிதானரத்நகசிதமான உப்பரிகைமேலேறிப் பூவையணிந்துகூந்தலையுமுடித்துக்கொண்டு பெண்கள் கழற்சிக்காய்-பந்து-அம்மானையாகிய இவைகளைக்கூர்மையான நகங்களையுடைய கைகள் சிவக்க விளையாடுகிறபோது, அவைகள் வரிசையாகப் பெரிய சிகரங்களையுடைய பொன்னுன மகமேருவின்மேலே பலகாலும் படிந்தெழுகின்ற நக்ஷத்திரக்கூட்டங்களை யொத்திருக்கின்றன.

கடலின்மீன்கள் துள்ளித்துள்ளிமேருவின்மேலே விழுவனவெனக் கோடலுமாம். (௧௨)

துடிநுடங்கிடைமாதர்கைபுனைதொடிமுழங்கிடுமாடமே
லடிநுடங்கிடநடுநுடங்கிடநுனிநுடங்கிடவம்பொனின்
கொடிநுடங்குவகடையுகத்தெழுகுரைகடற்றொனியன்றியவ்
விடிநுடங்குவதென்னின்மற்றினியாவதேநிகராவதே.

இ-ள். உடுக்கைபோலுவதாய்த் துவளுந்தலையுடையபெண்கள் கைகளிலேயணிந்த வளையல்கள் ஒலிக்கின்ற உபரிகைமேல், அடிதுவளவும், நடுதுவளவும், நுனிதுவளவும், அழகியபொன்மயமான கொடிகள்துவண்டாகின்ற ஒலியானது, கலியுகமுடிவிலே எழும்பிஒலிக்கின்ற கடலோசையேயல்லது, அக்காலத்திலிடிகிற இடிமுழக்கமும்ஒப்பாமென்றால், இனி எதுதான் ஒப்பாகும். எ-று.

பெண்கள் "அடிநுடங்கிட நடுநுடங்கிட நுனிநுடங்கிட" என்பவற்றிற்கு முறையே, காற்சிலம்பு - அணிந்துள்ள இடைமேகலை - மணியணிகளைச சொல்லவுமாம். (௧௩)

தலவியப்புறுமரபியச்சிறுசாளரப்புழையால்விழும்
புலவியிற்பரிபந்தியின்னிருபுடைவிழுந்துறுநங்கிய
கலவியிற்பரிதரளமாமணிகங்குனங்கைகைபற்றியே
நிலவெனக்கெனவரியெனக்கெனுநீதியொப்பனவீதியே.

இ-ள். இடத்தால் அதிசயிக்கத்தக்க நிலாமணிமுற்றத்திலே, (முன்னர்) ஊடலினால் (வருந்தி) பரிந்தெறிந்த முத்துகளும் மாணிக்கங்களும் இருபுறத்திலும்வரிசையாகவிழுந்துகிடந்தவைகள், (பின்னர்த் தங்களவரோடு) துவண்ட கிரீடையாகிய கூடலினாலே (அம்மணிகள்) மழைநீர் போகுதற்கு விட்டிருக்கிற சிறிய சாளரம்போல்வதான துவாரவழியே சிந்தி அப்பட்டணத்துவீதிகளில்வீழ்ந்துள்ளனவாகுமியான துறுகுவென்னும் பெண்ணின் கையைப்பற்றிக்கொண்டு சந்திரன் நீ எனக்குரியவளாகென்றும், சூரியன எனக்குரியவளாகெனறும் சொல்லும் தன்மையையொத்திருந்தது. எ-று.

புழையால்விழுந்த தரளமாமணி எனக்கூட்டுக. ''மணி-மாணிக்கம். அரி - சூரியன். கலவித்தொழில் விளைப்பாரது கைகால்முதலிய உறுப்புக்களால் தாக்குண்டு மணிகள் சாளரவழியே சிந்தினமையன்க. (கச)

நீடுமாசையினீவதெண்ணுறுநெஞ்சினர்பலராயினுங
கூடுமாசையினேடுமுற்றநர்கொள்ளுவாரவனின்மையுடம்
பாடுமாதரியாழினேடியிந்துமாதராங்கினின்
ஞடுமாதர்தினம்பெறுங்கொடையண்டவாணர்கணெஞ்சமே.

இ-ள். நெடிதான ஆசையுடனே கொடுத்தற்கே யெண்ணுகின்ற மனமுள்ள(ஆட)வர்கள் அங்கே யனேகர்களாயிருந்தாலும், தங்களுக்குக் கூடுவதான ஆசையுடனே கிடைத்ததை வாங்கிக் கொள்ளுகிறவர்கள் அங்கு இல்லாதிருத்தலினாலே, பாடுகின்ற அழகான வீணையுடனே கூடிக்கொள்ளும் பெண்களும், நாடகசாலையிலே ஆடுகின்றபெண்களும் நாள்தோறும் பெறுவதாய கொடைப் பொருளானது, ஆகாயவாசிகளுடைய மனமேயாம். எ-று. (கரு)

பாதிமாமதியொத்தவாணுதலுற்றபட்டமிலங்கிடச்
சோதிவார்குழைவீசவேய்புரைதோண்மணித்தொடைமின்னவே
கோதிவாரிமுடித்தபாரியகொண்டைநின்றுகுலுங்கிட
வீதிவாய்வருமாதரேநிலமின்னுமேகமுமென்பவே.

இ-ள். அர்த்தசந்திரனை யொப்பான பெருமைபொருந்தியஒளியையுடைய நெற்றியி லொட்டின பட்டம் விளங்கவும், சேர்தி நீளுவதான கம்மல்அசையவும், மூங்கிலையொத்ததோள்களுக்குமேலே ரத்னமாலைகள் மின்னவும், சிக்கறுத்து வாரிமுடித்துப் பருத்திருக்கிற கொண்டைகள் நிலைகொண்டு குலுங்கவும், அந்தவீதியிலே வருகிற பெண்களைக்கணடே இந்தவுலகமின்னலென்றும் மேகமென்றுமசொல்லுகின்றன. எ-று.

நனைவரும்பெருவண்மையுந்திருவுருசிறப்புநலினிற்
போனகங்குவைமிடைப்பற்பலநாளினைநிப்புலவோரெலா

மன்னகர்க்குவமிக்கவொப்பதிலண்டரண்டமனைத்திலு
மென்னகர்ப்பொலிவந்நகர்க்குநிகர்க்குமென்னவியம்புவேன்.

இ-ள். அனேகமான சாஸ்திரமார்க்கங்களை யறிந்தோர்களெல்லாம், உலகத்திலே நல்ல நகருக்குள்ள பெரிதான அழகையும் செல்வத்தையும் சிறப்பையுஞ் சொல்வதானல், பொன்னகரத்தை ஒப்பாகச் சொல்லுவார்கள். அப்படிப்பட்ட அப்பொன்னகர்க்கு ஒப்பாகச்சொல்வதற்குஒருநகருமில்லை. ஏஅண்டபகிரண்டங்களான எல்லாவற்றிலுமுள்ள எந்தநகரினுடைய அழகை அந்நகருக்கு ஒப்பாகுமென்று யான்சொல்லுவேன்

ஆன சித்திர மாந கர்க்குள லர்ந்து யர்ந்தெழு கற்பகக்
கான கத்திடை வேலை புக்கதொர் காசு நீள்வரை யாமெனத்
தான வர்க்குட னன வெற்பரி தாழ்சு டர்க்குலி சக்கர
வான வர்க்கிறை போன மர்ந்துறை மண்ட பத்தைவி ளம்புவாம்.

இ-ள். அப்படிப்பட்ட வேடிக்கைகளைக்கொண்ட பெரிதான அந்தப் பொன்னகரிலே, பூமலர்ச்சியுடனே உயர்ந்தெழுந்து நிற்கின்ற கற்பகக்காட்டினிடத்திலே, அசுரர்களுக்குதவியான மலைகளினிறகைவெட்டின ஒளிவீசுகின்ற வச்சிராயுதத்தைக் கையிலேந்திய தேவேந்திரன், கடலிலேபோய் முழுகின ரத்னக ளதிகமான மைநாகமலையே நிகரென்னும்படி, சபாமண்டபத்திலிருந்து அரசாளுகின்ற அழகை இனிச்சொல்லுகிறோம். எ-று. (கஅ)

அத்தி வாரமி ருத்தி வெண்படி கத்த மைத்தத ளத்ததாய்ச்
சித்தி ரக்கன கத்த கட்டளை செய்து யர்த்தகு றட்டினிற்
பத்தி யாயிர வாயி ரத்தப ருத்த தூண்கணி றுத்திமேல்
வைத்த போதிகை யுத்தி ரம்பல வச்சி ரத்தின்வ குத்ததே.

இ-ள். அடிவாரமழுத்தி, வெள்ளைப் பளிங்கினலேசெய்த தளவரிசையையுடையதாய், வேடிக்கையாகச் சுவர்னத்தகடுகளாலே சந்துபதிவுசெய்து அதன்மேலுயரமாகக் கட்டியிருக்கிற திண்ணைக் குறட்டின் மேலே, ஒரு வரிசைக்கு ஆயிரம் ஆயிரம் பருத்த தூண்களை நிறுத்தி, அவைகளின்மேலே வைததிருக்கின்ற போதிகைகளும் உத்திரங்களும் அநேகமாக வயிரத்தினலே செய்திருக்கின்றன. எ-று. (கக)

இட்ட பத்தியி னிந்த்ர நீலமி சைத்த டுத்தசு வர்க்குமேல்
மட்ட றசுடர் மரக தத்தில்வ குத்தெ டுத்தநி லத்தது
விட்ட வாயிலி னட்ட தூண்மணி மேத கத்தத ராமணி
முட்ட வைத்தமு கட்ட தொண்கதிர் முத்த ணிந்தமு கப்பதே.

இ-ள். அப்படிச செய்திருக்கிற வரிசைகளிலே இந்திரநீலங்களைச் சேர்த்து உயர்த்தியிருக்கிற சுவருக்குமேலே அளவில்லாமல் விளங்குகின்ற மரகதத்தினலே செய்துயர்த்தின நிலத்துக்குக்கீழே (அதற்குள்ளேபோக) வழிவிட்டிருக்கிற வாயிலுக்கு ஊன்றின கால்களானவை அழகிய கோமேதககசோதி வீசுவனவாயிருக்கும். மாணிக்கச்சோதியே

மேலனாவுவதாக வைததிருககிற முகடடையுடைய அநதமணடபம அழ கிதான ஒளியையுடைய முததாலஙகிருதமான முனமுகபபையுடை யது. எ-று. (உ0)

ஆளி சிஙகமி பமப ரிததிர எனன மஞசுக மெணணிலா
வோளி தோறுநி றுததி நீளவயி ரேறி யகதினி ரைததுதாற
கோளா ருநதன வோம டஙகலகொ ழுநது விடடன வோகுழூஉம
வாளி ருநதன வோமு கடடினில வைதத பூரண குமபமே.

இ-ள். யாளிககூடடஙகளும சிஙககககூடடஙகளும யானைககூட்டங களும குதிரைககூடடஙகளும அனனஙகளும கிளிகளுமாகக கணககில லாத ஒழுஙகுகள முழுதும நிறககசெயது, வயிரேரியஙகளையும பரபபி யிருககினறது. அததகைய சபாமணடபததின மேனமுகடடிலே வைதத திருககிற பூரணகலசம விளஙகுகிற காக்ஷியானது, ஆதிசேஷனுடைய தலைகளிலுளள ரதநஙகளைககொளளுதலாயினவோ! இடி கொழுநது விட்டெரிகினறனவோ! ஒளிகளெலலாஙகூடின சூரியாகளிருககின றனரோ! (எனறுசநதேகிககுமாறு இருநதது)

மடஙகல கொழுநது அககினிககொழுநதெனவும, கோள - கிர கணஙகளெனவுமாம (உக)

காத மாயிர நானம ருஙகுக ணிநத கனறுநி லநதொறும
பூத மாயிர கோடி கோடிபு றததி னினறுசு மநதிட
மீத டாநதுநி வநது மேனிலம விணடெ ழுநதுவ ளாநதுபோ
யாதி நான்முக னாப ததததினு மபபு றததுமு யாநததே.

இ-ள். பூரணகலசததையுடைய அசசபாமணடபம, ஆயிரஙகாத வளவு நாலுபககததிலும அளவுளளதாய விசாலிதத விடஙகளெலலாம், ஆயிரஙகோடானுகோடி பூதஙகள வெளியேநினறு தாஙக, மேலே நெருஙகி உயாநது, அதறகு மேலுலகஙகளையுஙகடநது எழுநது வளாநது சென்று, உலகததுககு முதலான பிரமதேவனுடைய சததியலோகத துக கபபாலு மூயாநதிருககினறது. எ-று. (உஉ)

அயன றிநதுவி திதத வணடம னைததுமி நநிக ரனறெனா
மயன றிநதுப டைதத சிததிர மணட பததினி லஙகவன
வியன றிநதுகொ டுதத வாதன மீது மாதொடும வேதநூற
பயன றிநதுணா குரவா தமமொடு பாக சாதனன மேவினுன.

இ-ள். பிரமதேவன தெரிநது சிரிஷடிதத அணடஙகளெலலா மிதற்குச சமானமலலவெனனுமபடி, மயனுனவன எணணிசசமைததி ருககிற (வேடிககைகளையுடைய) அசசிததிரமணடபததிலே, மயனுன வன இவனது பெருமையைத தெரிநது செயதுகொடுததிருககிற சிஙகா சனததினமேலே தேவேநதிரன இநதிராணியுடனே கூடி வேதசாஸதி ரஙகளின பிரயோஜனந தெரிநத பெரியோாகளுடனே கொலுவிருந தான. எ-று. (உ௩)

தரைகி னின்றிடு மிருளை யுந்திரு மணிமு டிச்சுடர் நக்கிட
வரைய னின்றொரு கோடி ஞாயிறு மிக்கெ ழுந்தன வாமெனப்
பெருகி னின்றொளிர் மகர தோரண மிசைசி றந்துபி றங்கிட
வருகு நின்றணி கவரி கோடிய ரம்பை மாதரி ரட்டவே.

இ-ள். பாதாளலோகத்திலுள்ள இருளைக்கூட இவனது சிறந்த ரத்னகிரீடத்தின் சோதி கவளீகரிக்கவும், ஒருகோடி சூரியர்கள் ஒருகாரணத்தினாலேகூடி மிகவிளங்குகின்றதுபோல் அதிகமாய் நிலைகொண்டு விளங்குகின்ற மகரதோரணமானது மேலே சிறந்துவிளங்கவும், பக்கத்தில் நின்று அழகிய சாமரங்களைக் கோடிரம்பாஸ்திரீகள் வீசவும். எ-று. ()

வெண்ணி ழற்றிகழ் முத்த நீள்குடை மேனி ழற்றுவ தாயிரங்
கண்ணி ழற்பட வேயி ருண்டுக றுத்து மீளவெ ளுப்பதாய்த்
தண்ணி ழற்செய விந்தி ராணித டம்பெ ருங்குழ லாயகா
ரொண்ணி ழற்றிரு மேனி தாவிட வும்பர் மன்னனி ருந்தனன்.

இ-ள். தேவேந்திரன், வெண்மையான காந்திவிளங்குகின்ற நீண்ட முத்துக்குடையானது மேலே நிழல்பரப்புவது, இவனுடைய ஆயிரங்கண்களினுடைய ஒளிபடுதலினாலே இருண்டு கறுப்பாய், மறுபடி வெளுப்பதாகிக் குளிர்ந்தநிழலைக்கொடுக்க, இந்திராணியினுடைய மிகவும் நீண்ட கூந்தலாகிய மேகத்தினுடைய அழகிய நிழலானது இவனுடைய திருமேனியிலே வீசவும் கொலுவிருந்தான். எ-று. (உ௫)

மேற்படி வேறு.

சுரர் தானவர் கேசரர் தும்புரு சித்தர் விச்சா
தரர் சாரணர் பூதர் பைசாசர் கடந்தி ரக்கின்
னரர் நாரத னுரகரி யக்க ரரக்கர் பாடுற
வர ராச னிருந்தனன் மாமணி யாத னத்தே.

இ-ள். தேவர்களும் அசுரர்களும் கேசரர்களும் தும்புருக்களும் சித்தர்களும் விச்சாதரர்களும் சாரணர்களும் பூதர்களும் பைசாசர்களும் யாழினைமீட்டுகின்ற கின்னரர்களும் நாரதனும் நாகர்களும் இயக்கர்களும் அரக்கர்களும் துதிசெய்ய, அசுசிரேஷ்டனை தேவராசன் பெரிய சிங்காதனத்திலே யிருந்தான். எ-று. (உ௬

ஆதித்த னோடும் புலியாரல் புதன்வி யாழும்
சோதிப் பெருமா மதிச்சுக்கிரன் சௌரி தூம
கேதுப் பவனன் வருணன் சமன் கேடிலாத
நீதிக்கு பேரன் முதலோர்க ணிறைந்து மொய்த்தார்.

இ-ள். சூரியனுடனே - சந்திரன் - செவ்வாய் - புதன் - வியாழம் சோதிவீசுகின்ற மிகப்பெரிதான புத்தியையுடைய சுக்கிரன் - சனி அக்கினி - வாயு - வருணன் - யமன் -கெடுதலில்லாத நீதியைக்கொண்ட குபேரன் முதலானவர்கள் அச்சபையிலே நிறைந்து கூடினார்கள் எ-று

சனகன் சமதக் கினிமிக்க சனற்கு மார
னனகன் பிருகத்திரி சத்திய கத்தி யன்சீர்க்
கனகன் சுகன்கா சிபன் கௌதம னுபத் தம்பன்
பனகன் னுபமன்னியன் சங்கனு ரோம பாதன்.

இ-ள். சனகன் - சமதக்கினி - மிகுந்த பெருமையையுடைய சனற்குமாரன் - அநகன் - பிருகு - அத்திரி - சத்தி-அகத்தியன் - சிறப்பைக்கொண்ட கனகன-சுகன் - காசிபன் - கௌதமன் - ஆபத்தம்பன் - பனகன் - உபமன்னியன் - சங்கன் - உரோமபாதகன். எ-று. (உஅ)

பாரத்து வாசன் குமுதாக்கன் பராச ரன்கர்ப்
பூரக்கு வாச வடமீனசை பூண்வ சிட்டனை
வா ரத்து வாசந திசைவீசிய கோசி கன்னந்
நேரத்து வாச வனைநண்ணி நிறைந்த னைந்தார்.

இ-ள். பரத்துவாசன் - குமுதாக்கன் - பராசரன் - கர்ப்பூரவாசங்கொண்ட அருந்ததி விரும்புகின்ற வசிஷ்டன் - தன்து வீரபரிமளமே எட்டுத்திக்கிலும் வீசுவதான விசுவாமித்திரன் ஆகிய இந்த முனிவர்களெல்லாம் அப்போது தேவேந்திரனைக்கண்டு நிறைந்து கூடினார்கள

அருமா மணியா தனமன்னவர் யார்க்கு நல்கி
யிருமா தவத்தீ ரெனயாரு மிருந்த பின்னர்
திருமா முடிசாய்த் தெழிற்செங்கை யமைத்து விண்ணோர்
பெருமான் கனிவாய் மலர்ந்தின்னன பேச லுற்றான்.

இ-ள். அப்போது அருமையான பெருமையையுடைய ஆசனங்களை அவர்களெல்லோர்க்குங் கொடுத்து, பெரிய தவத்தையுடையவர்களே இருங்கள் என்றுசொல்ல, அவர்களெல்லாமிருந்தபின்பு, தேவராசனான இந்திரன் தனது சிறந்த பெரிதான தலையைவணங்கி, அழகான சிவந்த கையைநீட்டிக் கொவ்வைக்கனிபோன்ற வாயைத்திறந்து இப்படிப்பட்டவைகளைச் சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று. (ஙo)

பாய்மைக்க லைக் கடல்சூழ்புவி பார்த்தி வர்க்குள்
தீமைக்கும் வேகச் சிறுதுக்கு மிடங்கொடாது
வாய்மைக்கு நன்னூல வனா னுக்கு மனத்தி லுற்ற
தூய்மைக்கு மிக்கார் தமையாய்ந்தினிர் சொன்மி னென்றான்.

இ-ள். கரைமேலே மோதுவதான கறுத்த அலைகளைக்கொண்ட கடல் சூழ்ந்த உலகத்துள்ள அரசர்களில் தாம் ஆளுகிற நாடு நகரங்களிலே பாவங்களுண்டாதற்கும், விரைந்துபெற்றுகின்ற துன்பத்திற்கும இடங்கொடுக்காமல்மெய்ம்மைக்கும்,நல்லசாஸ்திரவிசாரணைக்கும, அந்த விசாரணை மனத்திலே பொருந்தின நன்மைக்கும் மிகுந்தயோக்கியர்களை நீங்கள் தெரிந்து இன்னாரென்று சொல்லுங்களென்று சொன்னான்.

நறையோதியினாளயிராணிநலந்தினைக்கு
மிறையோதியமாற்றமியாவருங்கேட் பின்னர்ச்

சிறையோதிமமேல்வருநான்முகன்செல்வன்றெய்வ
மறையோதியசீதிவசிட்டனெடுத்துரைப்பான்.

இ-ள். பரிமளித்தலைக்கொண்டகூந்தலையுடையவளான இந்திராணியின் சுகத்தை அனுபவிக்கின்ற தேவேந்திரன்சொன்ன வார்த்தையை எல்லோரும் கேட்டபின்பு, இறகையுடையவ் அன்னத்தின்மே லேறி வருகிற சதுர்முகக்கடவுளுடையபுத்திரனுகித்தெய்வத்தன்மைகொண்ட வேதங்களெல்லாந்தெரிந்த வசிஷ்டமகாமுனிவர் (அப்படிப்பட்ட அரசன் இன்னானென்று) சொல்லலானார். எ-று. (கஉ)

பாருக்கொருவன்பரதாரசகோதரன்வெம்
போருக்கொருவன்புகழுக்குமறைப்பொருட்கு
நேருக்கும்வீடாமனு நூனெறிக்கும்பொறைக்கு
மாருக்குமிக்கானரிச்சந்திரனுகுமென்றான்.

இ-ள். இந்தலோகத்திலே ஒருவரும்நிகரில்லாதவன். பின்னும்அந்நியர் மனைவிகளுக்குச் சகோதரனானவன். வெவ்விதான சண்டை செய்தலிலும் நிகரில்லாதவன். கீர்த்திக்கும், வேதார்த்த உணர்வுக்கும், அந்த அர்த்தப்படியே நடக்கிற ஒப்புக்கும், மோக்ஷமார்க்கத்தை யளிக்க வல்ல மனுசாஸ்திர மார்க்கத்துக்கும், பொறுமைக்கும் எப்படிப்பட்ட யோக்கியங்களுக்கும் சிறந்தவன். (ஆகவே) அரிச்சந்திரமன்னனேதக்கவனாவானென்று சொன்னார். எ-று. (கங)

அன்னனதுகூறிடமைந்தரையட்டதாலு
முன்னாளமர்வென்றொருதண்டின்முடித்ததாலுந்
தன்னாலுணராதசலத்தினன்றானமுன்று
கொன்னார்தவத்தோங்கியகௌசிகன்கூறலுற்றான்.

இ-ள். அந்தவசிஷ்டர் அப்படிசசொல்ல, அப்போது தன் புத்திரரைக் கொன்றதனாலும், முன்னாளிலே தான் பொருதபோது ஒரு தண்டினாலேவென்று தன்னை முனிவனாகச் செய்ததனாலும், தன்னாலுந் தெரிந்துகொள்ளக் கூடாத கோபத்தை யுடையவனாய்க் கொதிப்புக் கொண்டு பெருமைபொருந்திய தவத்தினாலுயர்ந்த கௌசிகனான விசுவாமித்திரமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார்.

"மைந்தரை யட்டதாலும் - முன்னாளமர் வென்றொரு தண்டின் முடித்ததாலும்" என்பது.

காதிராஜன் புத்திரனாகிய கோசிகன் வேட்டையாடும்படி வனஞ்சென்று பிரமரிஷியாகிய வசிட்டமுனிவர் தவச்சாலையையடைந்து, அவர் காமதேனுவைக்கொண்டு செய்வித்தவிருந்துண்டு, அப் பசுவைக்கேட்க, அவர் கொடாததால் கட்டிப்பிடித்தனன். அது உடலைச் சிலிர்க்க, பல மிலேச்சர்தோன்றி அரசன் சேனையையழிக்க, கோசிகன் புத்திரர்க

ளாகிய நூற்றுவர் இது முனிவன் வஞ்சகமென்றுபோர்க்கெழ, வசிட்ட முனிவர் விழித்துப்பார்க்கச் சாம்பராயினார் அதுகண்ட கோசிகன் முனிவருடன் போர்செய்து செயிக்கச் சக்தியற்று "அரசர் வல்லமையினும் முனிவர் தவவல்லமைசிறந்துளதாதலின் யானுந்தவஞ்செய்வேன்" என்று அருந்தவஞ் செய்யச்சென்றார். என்பதாம். (௩௪)

வெய்யன் பதகன் பரதார விருப்பன் வீணன்
பொய்யன் னிறையும் பொறையுஞ் சிறிதுமில் புல்லன்
கையன் கபடன் கயவன் றனைநல்ல னென்றிவ்
வையன் திருமுன் னுரைத்தாயி தென்முறை யென்றான்.

இ-ள். பொல்லாதவனும் பாதகனும பரதார இசசையுள்ளவனும் பயன்படாதவனும் பொய்யனும்மனவொடுக்கமும்பொறுமையும்கொஞ்சமேனும் இல்லாத அற்பனும்வஞ்சகனும்கபடனும்ஆன ஒருபுத்தியீனனை நீநல்லவனென்று இந்த அரசன் சமுகத்தில்நின்று சொன்னீரே இதனுல்யாதுபயனைக் கருதியென்றார். எ-று. (௩௫)

தீவெந் தொழிலின்றி யொப்பற்ற மெய்ச்செவ்வி யோனைக்
காய்வெந் திறலா லிவைகூறிய கௌசி காநின்
வாய்வெந் திலைநின் மனம்வெந்திலை வம்பு சொன்ன
நீவெந்திலை தெய்வமு நின்வயிற் பொய்த்த தென்றான்.

இ-ள். அதற்கு (வசிட்டமுனிவர்) தீயனவான வெவ்விய செய்கைகள் ஒன்றுமில்லாமல் நற்செய்கைகளாலேநிகரற்றசெவ்வைக்குணத்தையுடைய மெய்யனான அரிச்சந்திரனைக்குறித்து உம்முடைய கோபிக்கிற வெவ்விய பலத்தைக்கொண்டு இப்படிச்சொன்ன கௌசிகமுனிவரே! இவ்வாறு சொல்வதானஉம்முடையவாயும்வேவாதிருக்கிறீர்;உம்முடைய மனமும் வேவாதிருக்கிறீர்; இப்படி வீணான வார்த்தைகளைச் சொன்ன நீரும் வேவாதிருக்கிறீர்; (வேவச்செய்யாதிருக்கிறதினாலே) தெய்வமும் உம்முடனே கூடிக்கொண்டு பொய்யாயிருக்கின்றது. எ-று. (௩௬)

தெய்வந் தனைநொந்து வசிட்டனிச் செய்தி செப்பக்
கைவந்த கொடுந்தொழிற் கௌசிகன் கன்றி நோக்கிப்
பொய்வந்த நின்வாய் புழுவாருத லன்றிப் பொய்யா
மெய்வந்த வென்வாய் மனம்வேவல வென்று சொன்னான்.

இ-ள். வசிஷ்டமுனிவர் தெய்வத்தை நொந்துகொண்டு இவ்விதங்களைச் சொல்லவே, கொடுஞ்செய்கையேகைகூடிவதான விசுவாமித்திரர் கோபித்துப்பார்த்து, பொய்ச்சொற்கள் சொன்ன உன்வாய்புழுத்துச் சிந்துமேயல்லது, பொய்சொல்லாமல் மெய்யேவருவதான என்வாயும், மனமும் வேவாதென்று சொன்னார். எ-று. (௩௭)

புனங்கொண்ட செந்தீப் புயலுமி வெழுந்த தேபோல்
மனங்கொண்டெழுங்காப் பெருவன்மை வசிட்டற் செய்திக்

கனங்கொண்ட கற்ப முடிவின்க ணுருத்தி ரன்போற்
சினங்கொண் டெழுந்தான் விழித்தித திசைதோறுஞ் சிந்த.

இ-ள். காட்டிலே பிடித்த நெருப்பானது மேகமண்டலத் தளவு நிமிர்ந்து கிளர்ந்தாற்போல், வசிட்டமுனிவருக்குப் பெரிதான சாமர்த்தியம் மனத்திலேதோன்றி அடங்காதுண்டாகி, தகனமான பிரமகற்ப முடிவில் தோன்றுகிற காலருத்திரனைப்போல் கண்களிலேயுண்டான நெருப்புப்பொறி எந்தத்திக்கிலுஞ்சிந்தக் கோபங்கொண்டு எழுந்திருந்தார். எ-று. (கூஅ)

தாங்கிற் றிலன்கௌ சிகனாரு மவ்வாறு சீற்ற
மோங்கக் கடிந்துற் றனனுற்ற வப்போ திரண்டு
பாங்கிற் படுசெந் தழல்பம்பியுற் றங்கு மிங்கு
நீங்கிற் றிலேநீள் கொழுந்தோடி நிமிர்ந்த தன்றே.

இ-ள். அதற்கு விசுவாமித்திரரும் பொறுத்தவராய்அப்படியேகோபமென்மேலாக அதட்டிக்கொண்டுநின்றார்; நிற்கிறஅப்போது, அவ்விருவரிடத்திலு முண்டாகுகின்ற சிவந்த கோபாக்கினியானது நெருங்கிக் கிளர்ந்து மேலுங்கீழும் விடாததாயநீண்ட கொழுந்துசென் றுயர்ந்தது.

கானக் கிதழ்த்தா மரைக்கட் பிறந்துற்ற புத்தேள்
தானந் தனைநாடி யெழுந்தெரி தாக்க லோடும்
வானென் படுமவை யகமென் படுமென்று வானோர்
கோனன் றுநடுங்கி யலைந்து குலைந்தெ ழுந்தான்.

இ-ள். நெருப்புச்சுவாலையானது, வண்டுகளிராகம்பாடுவதானதாமரைமலரிலே பிறந்திருக்கிற பிரமதேவனுடைய உலகமெல்லாம் பரவிக் கிளர்ந்து வீசும்போது, தேவர்களுக்கரசனான இந்திரன் ஆகாசந்தான் என்னபாடுபடும்! பூலோகந்தான் என்னபாடுபடுமென் றுபயந்துஅலைந்து குலைந்து எழுந்திருந்தான். எ-று. (சo)

ஆற்றாநெடுவெஞ் சினமாற்றி யமர்த்தி யுள்ளந்
தேற்றா மகவான் றிருச்செம் மலர்க்கை யமைத்துக்
கூற்றால் வினைவாவன கண்டிடு றகூறு நீரமை
தோற்றா விழித்தகத்து செய்வதென் சொன்மினென்றான்.

இ-ள். ஒருவராலும் தணிக்கக்கூடாத அவ்விருவருடையநெடிதான வெப்பங்கொண்ட கோபத்தை இந்திரனானவன் தணியப் பண்ணி அமரும்படி செய்து, மனத்தையுந்தேற்றி, தனது சிவந்த மலர்போலுங் கையால் அடங்கச்செய்து உங்கள்சொல்லின்படி அரிச்சந்திரனிடத்திலே உண்டாமவற்றைப் பரிசோதித்தால், நீங்கள் சொல்லுகிறகுணத்திலே ஒருவர்பட்சம் தோற்பானாலு தோற்றவர் தாழ்ந்துசெய்யத்தக்கது யாது சொல்லுங்களென்று சொனனான். எ-று. (சக)

அன்பாற் கடலாய வசி டனழன்று மன்னன்
றனபாற நவறுண்டெ னக நெறசிகன் சாய்த்தி னன்றே

வென்பாற் றவம்விட் டிழிகட் டலையோட்டி னேந்தித்
தென்பாற் றனிச்செல்குவன யானிது திண்ண மென்றான்.

இ-ள். அன்றியுலேகடல்போல்பவராகியவசிட்டர்கோபங்கொண்டு அரிச்சந்திரனிடத்தில் நான் சொல்லுவதற்குத் தவறுண்டாக இந்த விசுவாமித்திரன்காட்டினால், அப்போதேஎன்னிடத்துள்ள தவமெல்லா மிழந்து, தாழ்ந்த புலைச்சேரிக்குப்போய்த் தலையோட்டிலேபிச்சைவாங்கி யுண்டலைந்து யமலோகத்துக்குத் தனித்துப்போகக் கடவேன்; இது சத்தியமென்று சொன்னார். எ-று. (௪௨)

மாறு நெறிகொண்ட வசிட்டனும் மன்ன னுள்ளம்
வேறு மெனினிச் சபதத்தை விளம்பு வாரோ
தேறு மினிநின் சபதத்தையித் தேவர் கோன்முன்
கூறு மெனநா ரதன்கோ சிகனுக் குரைத்தான்.

இ-ள். நாரதமகாமுனிவர், விசுவாமித்திரரைப்பார்த்து, மாறுபடாத நீதியையுடைய வசிஷ்டர், அந்த அரிச்சந்திரனுடைய மனமானது தாம் சொல்வதற்கு வேறாகுமானால் இப்படிப்பட்ட சபதத்தைச் சொல்லு வாரோ? சொல்லார். ஆகையால் இனிமேலும்முடைய சபதத்தை இந்தத் தேவேந்திரனுக்கு முன்னே தெளிந்து சொல்லக்கடவீரென்று சொன்னார். எ-று. (௪௩)

நன்றாகுகவென் றவனாரத னுக்கு ரைத்துப்
பின்றா திவன்போற் பெரும்பாடை பிதற்ற மாட்டேன்
வென்றா னெனின்யான் செய்தமெய்த் தவந்தன்னிற் பாதி
குன்றாம லீவே னெனக்கௌசிகன் கூறி னானால்.

இ-ள். அந்த விசுவாமித்திரர் நல்லது, அப்படியே ஆகட்டுமென்று நாரதரைப் பார்த்துச சொல்லிப், பின்பு அந்த வசிஷ்டரைப்போல் பெரிதான சபதத்தைச்சொல்லமாட்டேன்; அவர்வெல்லுவாரேயானால் நான்செய்திருக்கிற மெய்யான தவத்திலே பாதிக்குக் குறையாமல் கொடுக்கிறேனென்று சொன்னார். எ-று. (௪௪)

அமையும் மமையும் மிகேதே யரிச்சந் திரன்பால்
சமையுஞ் சபையின் றிறம்யாவதுஞ் சாற்று றும
லமையுஞ் சுரர்காவலி லென்று மிருந்தி நீயிச்
சமையந் துறந்தேகெனப் பின்னருஞ் சாற்ற லுற்றான்.

இ-ள். நாரதர் இதுவே போதும், போதும். அரிசசந்திரனிடத்தில் உண்டாகுவதான சபையினிடத்திலே நான்போய் இங்கே நடந்தகாரி யங்களில் எவ்வளவும் விளங்கச் சொல்லாதபடி என்னையுந் தேவர்கள் காவலுக்குள்ளே நீர் தெரியச்செய்கிற வரைக்கும் இருக்கப் பண்ணி, இந்தக்ஷணமே நீர் இவ்விடம் விட்டுப்போமென்று கூறிப் பின்னுஞ் சொல்லுகிறார். எ-று. (௪௫)

ஆதித்த னருங்குலத் தண்ணலை நண்ணி யான்ற
நீதித் தொழிலுந் நெறியுந் தருமத்தி னேருஞ்
சாதித்த வுன்றன் சமைப்பாற் சமர்த்தாற்று மாற்றாற்
சோதித் திடுபோவெனச் சொல்லியச் சூழ லுற்றான்.

இ-ள். சூரியகுலத்திற்பிறந்த அரிச்சந்திரனிடத்துக்குப்போய் அங்கமைந்த நீதிக்கிரமமும் தருமத்தினது நேர்மையும், இதுகேசொன்ன உம்முடைய முயற்சியினாலும், உமமுடைய சமர்த்தை முடிக்கும்வகையினாலும் பரிசோதித்தறிந்துகொள்ளும் : போமென்று (நாரதமுனிவர்) சொல்லி அந்ததேவர் காவலுக்குள் ளிருந்தார். எ-று. (சகூ)

அக்காலையி லந்த வருஞ்சபை யுங்கு லைந்து
தொக்கார் முனிவோர் பலருந்தஞ் சூழல் சார்ந்தார்
மைக்கார் நிறவண் ணலை வாழ்த்தியக் கௌசி கன்போய்ப
க்கான் முதல்வைகிய பொன்மலைச் சாரற் பொங்கர்.

இ-ள். அப்போது அந்தஅருமையான சபைக்கூட்டங்கலைந்து அங்கே கூடியிருந்தவரான முனிவர்களெல்லோரும் தங்களிடம் போனார்கள். அந்த விசுவாமித்திரர் கறுத்த மேகம்போலு நிறத்தை யுடைய இந்திரனை ஆசீர்வதித்து முன்னே தாமிருக்கிற மகாமேருவின் சாரலிலேயுள்ள சோலைக்குப்போனார். எ-று. (சஎ)

இந்திரகாண்டம் - முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் – சருஅ.

பரமபதி துணை.

மூன்றவது,

வஞ்சனைக்காண்டம்.

கலி விருத்தம்.

திருந்து செஞ்சொற் செழுமறைத் தேசிகன்
பொருந்து நீர்க்கடற் பூதலஞ் சார்ந்துமுன்
ருந்த வம்புரி சாலை யணைந்துபுக்
கிருந்த னன்பின் னிகழ்ந்த தியம்புவாம்.

இ-ள். திருத்தமான செவ்வியசொற்களைக்கொண்டசெழுமையான வேதமுணர்ந்த விசுவாமித்திரரானவர், ஜலமயமானகடல்சூழ்ந்த பூலோகத்துக்குவந்து, முன்னே தாம் அரிதான தவத்தைச்செய்திருந்த பன்னசாலைக்குள்ளே போயிருந்தார்; பின்புநடந்ததைச்சொல்லுவோம். எ-று

செவ்வி யன்றனைத் தீயவ னென்றியாம்
வெவ்வி யற்பட விண்ணவர் முன்புக
லவ்வி யத்தைமெய் யாக்கு மருந்திற
லெவ்வி யற்றென் றிதயத்தி லெண்ணினன்.

இ-ள். விசுவாமித்திரர், நல்லவனைக்கெட்டவனென்றுநாம்கொடுஞ்செய்கை தோன்றத் தேவர்களுக்கு முன்னே சொன்ன பொருமைச் சொல்லை மெய்யாகச் செய்கிற அரிதானவகை எவ்வகையாலாகுமென்று மனத்திலே ஆலோசிக்கலானார். எ-று. (உ)

விண்ணி ழிந்து விரிமலர்ச் சோலையின்
கண்ணி ருந்த கவுசிகற் காண்டுமென்
றெண்ணி கந்த முனிவர்வந் தீண்டிபு
மண்ணில் வீழ்ந்து வணங்கி யிருந்தனர்.

இ-ள். அப்போது, ஆகாயத்தை விட்டிறங்கிமலர்ந்த பூஞ்சோலைக்குள்ளிருக்கிற விசுவாமித்திரரைப் பார்ப்போமென்று கணக்கில்லாத முனிவர்கள் வந்துகூடிப் பூமிமேலேபடியவிழுந்து வணங்கியிருந்தார்கள்.

இருந்த பின்ன ரிருளறு நன்குணத்
தருந்த வத்த ரனைவரு மையநீ
பொருந்து பொன்னகர் புக்கபி னுற்றது
திருந்த வேயருள் செய்கென்று செப்பினார்.

இ-ள். இப்படியிருந்தபின்பு, மயக்கந்தீர்ந்த நல்லகுணத்தையுடைய அருமையான தவமுனிவர்களெல்லாரும் விசுவாமித்திரரே! நீர்தேவர்க

ளிருக்கிற பொன்னுலகத்திற்குப் போனபோது அங்கே நடந்ததைச் செவ்வையாகத்தெரிய அருளிச்செய்யவேணுமென்று கூறினார்கள். எ-று.

சொற்ற வாசவன் கூறிய மாற்றமு
மற்றொர் வாய்மை வசிட்ட னுரைத்ததும்
முற்ற வாறு முணர்த்துத லின்றியே
சுற்றொர் வஞ்சனைக் கட்டுரை கூறுவான்.

இ-ள். வெற்றிபொருந்திய தேவேந்திரன்சொன்ன விசேஷமும், அதற்கு வேறொருவார்த்தை வசிட்டர் சொன்னதும், அதற்குத் தாம் பேசினவகையுஞ் சொல்லாமல், வேறொன்றைக்கற்பித்து வஞ்சகமான கட்டுரைவார்த்தை சொல்லுகிறார். எ-று. (ரு)

தெரியு நீண்மறைத் தேவ ரவைக்கணே
பெரிய மாதவர் பேசிய வேள்வியி
லரிய தொன்று முடிக்கு மவாவினாற்
கரிய வேலைக் கடற்புவி யெய்தினேன்.

இ-ள். நெடியவேதங்களைத்தெரிந்திருக்கின்றதேவர்கள்சபையிலே ...தபெருமையைக்கொண்ட முனிவர்களாலே சொல்லுகின்ற யாகங் களிலே அருமையாகிய ஒருயாகத்தைசசெய்து முடிக்கவேணுமென்கிற ஆசைகொண்டு கருநிறமாக ஒலிததலையுடைய கடல்சூழ்ந்த உலகத்திற்கு வந்தேன். எ-று. (சு)

சொல்வ தொன்றுண்டு கேட்கத் துணிந்திரே
னல்ல தென்று கவுசிக னாட்டினு
னல்ல தாயினு நின்சொன் மறுத்திடல்
வல்ல மோவென்று மாதவர் கூறினார்.

இ-ள். அதற்காக நான் சொல்லுவதொன்றிருக்கின்றது; அதைநீங் கள் கேட்கச் சம்மதிப்பீர்களானால் நல்லகாரியமென்று கௌசிகரான விஸ்வாமித்திரர் சொன்னார். அதற்கு அந்தமகாமுனிவர்கள் தகாதகாரிய மாயிருந்தாலும் தேவரீருடைய சொல்லைத்தடுத்துச் சொல்லமாட்டோமோ மோவென்று கூறினார்கள். எ-று. (எ)

அருளா யோத்தி யரிச்சந்தி ரனையுந்
திருளா ரும்பெறு வேள்விக்கி யான்சொலும்
பொருட் ரும்படி யின்று பொருத்திநீர்
வருக வென்று மறைமுனி கூறினான்.

இ-ள். கொடுக்குஞ்செய்கையையுடைய அயோத்தியாபுரியை ஆளு கின்ற அரிச்சந்திரனை நீங்கள் போய்க்கண்டு, குற்றமற்ற பெரிதான யாகத்துக்காக நான்கேட்கின்ற திரவியங் கொடுக்கும்படி இப்போதே அவனைச் சம்மதப் படுத்திக்கொண்டு நீங்கள் வரக்கடவீர்க ளென்று வேதமுனிவரான விசுவாமித்திரர் சொன்னார். எ-று (அ)

கேட்ட போதி லெழுந்து கிரிப்பெருங்
காட்டை நீங்கிக் கடிபொழி னீங்கியே
கூட்ட மோடு குளிர்புனற் கோசல
நாட்டை நண்ணினர் நான்மறை யாளரே.

இ-ள். அந்தசசொல்லைக் கேட்டவுடனே நான்குவேதங்களும்பாராயணஞ்செய்கிற முனிவர்கள் கூட்டத்துடனே எழுந்திருந்து மலைகளைச்சூழ்ந்த அந்தவனத்தைக் கடந்துசென்று வழியிலுள்ள பரிமளச் சோலைகளையுங் கடந்து போய் குளிர்ந்த கஙகாஜலம் பெருகுவதான கோசல நாட்டை அடைந்தார்கள். எ-று. (௯)

கன்ன லோங்கு கழனியிற் பொன்னிறச்
செந்நெல் கால்பொரச் சேக்கையின் மேவிய
வன்ன மெங்கணு மோடு மணிநகர்
மன்னர் மன்னவன் மண்டபத் தெய்தினார்.

இ-ள். கரும்புகள்வளர்ந்திருக்கின்ற வயல்களெல்லாம், பொன்னிற நெற்கள் அசைந்து காற்றால் சாமரம்போல் வீச தாமரைமலராகிய படுக்கையிலே தூங்குகின்ற அன்னபட்சிகள் எவ்விடத்திலும் பறந்து சென்று சஞ்சரிப்பதான அழகுபொருந்திய அயோத்தியாபுரிக்குள்ளே சென்று, ராசாதிராசனான அரிச்சந்திரன் கொலுவிருக்கின்ற சபாமண்டபத்துக்குள்ளே போனார்கள். எ-று. (௧௦)

எய்தி னாரை யிறைஞ்சி யிருத்தியே
செய்தின் மன்னவன் மாமுக நோக்குறீஇ
வைதி கத்திரு மாதவத் தீர்வந்த
செய்தி செப்புமென் றானுரை செய்குவார்.

இ-ள். அப்படிவந்த முனிவர்களை வணங்கி (அரிச்சந்திரன) இருக்கச்சொல்லி, விரைவிலே அந்த முனிவர்களுடைய திருமுகங்களைப் பார்த்து வேதக்கிரமமாய் நடக்கின்ற மிகப்பெரிய தவமுனிவர்களே! நீங்கள்வந்த காரியத்தைச் சொல்லுங்களென்று சொன்னான். அதற்கு அம்முனிவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். எ-று. (௧௧)

மன்ன கேளொரு வாசகங் கௌசிகன்
சொன்ன துண்டது நல்கத் துணிந்திடி
னின்ன தென்றிங் கியம்புது மென்றனர்
பின்னர் மன்னவன் பேசத் தொடங்கினான்.

இ-ள். அரசனே! கேட்பாயாக: விசுவாமித்திரர் ஒருவார்த்தை சொல்லி யனுப்பினதுண்டு; அதைநீர் ஒப்புக்கொண்டு கொடுக்கச சம்மதிப்பீரேயானால், அது இன்னதென்று சொல்லுகிறோ மென்றார்கள். அப்படி அவர்கள் சொன்னபின்பு அரிச்சந்திரன சொல்லததொடங்கினான். எ-று. (௧௨)

இறுதி யெய்த லெனினு மினிதுமற்
றுறுதி யற்றுள தாயெற் கமைவதே
லுறுதி நீருரை செய்ததற் கொத்திடப்
பெறுதும் யாமென மாதவர் பேசுவார்.

இ-ள். உங்களுக்குக் கிட்டாததாய், எங்களுக்குக் கிட்டுவதானால், கெடுதிவருகிறதானாலும் நல்லதே. அரசர்களான நாங்கள், நீவிர் உறுதியாகச் சொன்னதற்குச் சம்மதமாகுவோம் என்று (அரசன்) சொல்ல, அதற்கத்தவமுனிவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். எ-று. (௧௩)

சந்தி ராதித்தர் தானவர் வானவர்
இந்தி ராதிக ளியாவர்க்கு மெய்திட
வந்தி ராவொரு வேள்வி வளர்ப்பதை
நொந்தி ராமுற்ற நுண்ணிதி னெண்ணினோம்.

இ-ள். சந்திரன் – சூரியன – அசுரர்கள் – தேவர்கள் – இந்திரன் முதலானவர்கள் எல்லாருக்கும் செயவதற்குக்கூடாத ஒரு யாகத்தைச் செய்வதற்கு வருத்தப்படாமல் முடிக்க அதிசூட்சமாக ஆலோசித்தோம்.

வேந்த வப்பெரு வேள்விக் கிரும்பொரு
ளீந்தி டற்குரி யாரெவ ரென்றியா
மாய்ந்த நமமுனை யன்றிமற் றில்லெனப்
போந்த னம்மென மன்னன் புகலுவான்.

இ-ள். அரசனே! அந்தப்பெரிதான யாகத்துக்குவேண்டின அதிக திரவியமெல்லாம் கொடுக்கத் தக்கவர்கள் யாரென்று நாங்கள் ஆராய்ந்து பார்த்தோம். கொடுக்கிறதற்கு உன்னையல்லாமல் வேறொருவருமில்லை யென (தெளிந்து) வந்தோமென்று கூற, அதற்கு அரிச்சந்திரன் சொல்லுகிறான். எ-று. (௧௫)

பரவு மிப்பொருள் பற்ற வுமிக்கது
தரலெ னக்கியல் பென்றரிச் சந்திரன்
திரவி யங்கொடு வம்மெனச் செப்பலும்
பிரம சாரிகண் மீளவும் பேசுவார்.

இ-ள். உங்களுக்கு அதிகமாகவேண்டிய இந்த திரவியத்தை நீங்கள் கொள்ளும்படி கேட்டபடியே அதைக்கொடுக்கிறது எனக்கு நீதிதானென்று அரிச்சந்திரமகாராசன் திரவியங்கொண்டு வாருங்களென்று சொல்லும்போது, பிரமசரியத்தையுடைய முனிவர்கள் மறுபடியும் சொல்லுகிறார்கள். எ-று. (௧௬)

இன்று வேண்டல மியாக மியற்றிடு
மன்று நல்க வமையுமெ மக்கென
நன்று நன்றென மன்ன னவின்றபின்
நின்று வாழ்த்தி நெடுநகர் நீங்கினார்.

இ-ள். இப்போது வேண்டோம்; நாங்கள் யாகஞ்செய்கிற அப்போது நீ எங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்ல, அதற்கு அப்படியே நல்லது நல்லதென்று அரிசசந்திரன் சொன்னபின்பு முனிவர்களெழுந்திருந்து ஆசீர்வதித்து அந்த நெடிய நகரைவிட்டுப் போனார்கள்.

செந்நெல் வெண்ணெல் விளையுஞ் செறுக்களுங்
கன்னல் மன்னுங் கழனியுஞ் சோலையு
மன்ன மாடுந் தடமு மகன்றுபோய்ப்
பன்ன சாலைப் பழுவத் தெய்தினர்.

இ-ள். சிவந்தநெல்லும், வெள்ளைநெல்லும் விளைவதான வயல்களும், கரும்புகள் விளைகிற இடங்களும், சோலைகளும், அன்னங்கள் சஞ்சரிக்கிற குளங்களும் கடந்துபோய், விசுவாமித்திரரிருக்கிற பன்னசாலையையுடைய சோலைக்குள்ளே சென்றார்கள் எ-று. (க௯)

அன்ன காலை யருந்தவக் கௌசிகன்
றன்ன டித்துணை தாழ்ந்தரி சசந்திரன்
பொன்ன ளிக்கப் பொருந்தின னென்றவர்
சொன்ன பின்னர்தஞ் சூழலிற் போயினார்.

இ-ள். போன அப்போதே அந்த அரிதான தவமுனிவர்கள் விசுவாமித்திரருடைய பாதங்களிரண்டிலும் விழுந்து வணங்கி, அரிசசந்திரமகாராசன் நமக்குவேண்டிய திரவியங்கொடுக்கச் சம்மதித்தானென்று அந்த முனிவர்கள் சொன்னபின்பு தங்களிடங்களுக்குப் போனார்கள்.

அடிவ ணங்கி யருந்தவர் போனபின்
கடிது சிற்சில திங்கள் கழிந்தபின்
வடிசு டர்ப்பனை மன்னனைக் காணிய
கொடிய பாதகக் கோசிகன் றோன்றினன்.

இ-ள். அந்த அரிதான தவமுனிவர்கள் தம்முடைய பாதங்களை வணங்கிக்கொண்டு போனபின்பு, விரைவிலே சில சில மாதங்கள்போய், நீண்ட கூர்மையான ஒளியைக்கொண்ட வேலாயுதத்தையுடைய அரிசசந்திரமகாராஜனைக் காணுதற்குக் கொடுமையான பாவஞ்செய்ய எண்ணின விசுவாமித்திரர் வந்தார். எ-று. (உ0)

கெடுக்க வந்தன னென்று கிலேசியா
விடுக்க ணுற்றிளந் தென்ற லியம்பிட
மடுக்க ளும்மலர் வாவியுஞ் சோலையு
நடுக்க மெய்தி யலைந்தன நாடெலாம்.

இ-ள். இளந்தென்றற்காற்று கெடுதிசெய்ய வந்தானென்று கிலேசப்பட்டு மிகவுந்துக்கித்துச் சொல்வதுபோல் வீச, அதனாலே அந்தக் கோசலநாடுமுழுதும் மடுக்களும், தாமரைக்குளங்களும், சோலைகளும், நடுக்கங்கொண்டு அலைதலாயின. எ-று. (உக)

கள்ள நீதிக் கவுசிக ணெண்ணிய
துள்ள மார வுணர்ந்தின மந்திகட்
டெள்ளி நீங்கின சோலைக டோறுமென்
புள்ளி ருந்தன பொய்கைக டோறுமே.

இ-ள். கள்ளமான ஒழுங்கைக்கொண்ட விசுவாமித்திரர் ஆலோசித்துவருகிறதைத் தங்கள் மனதாரத்தெரிந்து இளமையுள்ள குரங்குகள் சோலைகளெல்லாம் குதித்துப் போயினபோலாயின. குளங்களிலெல்லாம் மிருதுத்தன்மையவாய நீர்ப்பறவைகள் அஞ்சியிருந்தனபோலாயின. எ-று. (உஉ)

அலைகள் சாய்த்தகல் வாவியின் மீனெலா
நிலைகள் சாய்த்தய னீங்கின வாழைகள்
குலைகள் சாய்த்தயல் குப்புற்று நின்றன
தலைகள் சாய்த்தன சாலியி னீட்டமே.

இ-ள். அலைகளைமோதி அகன்றிருக்கிற குளங்களிலுள்ள மீன்களெல்லாம் தங்கள் நிலைகளைவிட்டுத் தூரத்தே போகலாயின. வாழைங்களெல்லாம் குலைகளைச்சாயும்படி விட்டுக்கொண்டு அருகே குனிந்து நின்றன. நெற்பயிரின் கூட்டமெல்லாம் தலைகள் வளைந்துநின்றன.

எள்ளை யேயறி வற்றெடுத் தார்கையிற்
பிள்ளை யாதலிற் பெய்மலர்க் காவெலாங்
கிள்ளை பாடின கேகய மாடின
கள்ளை யுண்டலின் வண்டு களித்தவே.

இ-ள். கிளிகள், எடுத்தவர் கையிலுளதாகிற பிள்ளையானபடியினலே எள்ளையொத்த அறிவும் இல்லாமல், மலர்களைச் சிந்துகிற சோலைகள் முழுதும் பாடுதலாயின. மயில்களுமாடின. தேனைக் குடிக்கிறதினலே வண்டுகள் மயக்கங்கொண் டிருந்தன. எ-று.

தீமையுண்டாணதாகச் சொல்கிறதுபோல் இந் நான்கு பாடல்களிலும் நாட்டுவளமான நன்மையையே சொல்லியதாகக் கொள்க. (உச)

மாட மாழிகை மண்டப மாமதி
லாட ரங்க மகழிற் றுளங்குவ
கேட னெய்தக் கிடுகிடுக் கின்றபோ
டூட நின்ற நகரிடை நண்ணினன்.

இ-ள். மாடங்கள் — உப்பரிகைகள் — மண்டபங்கள் — பெரிய மதில்கள் (பொதுமாதர்) ஆடுகிற சாலைகள் — அகழ்க்கிடங்குகள் முதலான இந்த இடங்களெல்லாம், கெடுதிசெய்கிறவன் வருகிறதினலே கிடுகிடென்று பயப்படுகிறதுபோல, ஆலோசிப்பதாக இருக்கிற பட்டணத்துக்குள்ளே (விசுவாமித்திரர்) வந்தார். எ-று.

கிடுகிடென்று வாத்தியங்களொலித்தல். (உரு)

தளரி ளைப்பிற் றமன்னிய வாயில்புக்
களவில் செல்வத் தயோத்தியை நண்ணியே
கிளரொ ளிக்கதிர் கீழ்பட மேலுறீஇ
வளரொ ளிப்பெரு மண்டபத் தெய்தினான்.

இ-ள். பொன்மயமான கோட்டைவாயிலுக்குள்ளே புகுந்து அள
வில்லாத செல்வத்தைக்கொண்ட அயோத்தியாபுரிக்குள்ளே வந்து,
விளங்குகிற ஒளியையுடைய சூரியன் ரேற்றுப்போக அவனுக்கு மேற்
பட்டு வளர்கின்ற ஒளியையுடைய பெரிதான சபாமண்டபத்துக்குத்
தளர்வதான இளைப்புடனேவந்தார். எ-று. (உசு)

மந்த ராசல மண்டபத் தெய்தலு
மந்த மாதவற் கண்ட ரிச சந்திர
னெந்த மாதவ மோவரு ளிங்குநீ
வந்த காரண மென்று வணங்கினான்.

இ-ள். பெருமைபொருந்திய அவ் விசுவாமித்திரமுனிவர் மந்திர
மலைபோ லுயர்ந் திருக்கின்ற அந்தமண்டபத்துக்குள்ளே வந்தவுடனே,
அரிச்சந்திரன் கண்டு தேவரீர் இங்கெழுந்தருளிய காரணம் நான்செய்த
எந்தப்பெரிதான தவத்தினாலோ! சொல்லுவீராகவென்று வணங்கி
னான். எ-று. (உஎ)

காவன் மன்ன கடிமறை வேள்விக்கெ
னேவன் மாக்கட் கிசைந்த பெரும்பொருள்
தாவெ னச்சொலக் கேட்ட ரிச் சந்திர
னீவ லெத்துணை வேண்டுமென் றேத்தினான்.

இ-ள். (அதற்கு) உலகத்தை ரட்சிக்கின்ற அரசனே! தேவர்க
ளாலே காக்கத்தக்க வேதமந்திரங்களைக்கொண்டு செய்கின்ற யாகத்துக்
காக எனது ஏவலாலே வந்த முனிவர்கள்முன்னே கொடுக்கச்சம்மதித்த
அதிகமான பொருள்முழுதும் இப்போது கொடுக்கவேணுமென்று விசு
வாமித்திரர் சொல்லக்கேட்டு, அரிசசந்திரமகாராசன் இப்போதே
கொடுக்கிறேன் எவ்வளவு வேணுமென்று சொல்லித் தோத்திரஞ்செய்
தான். எ-று. (உஅ)

மான வன்சொல மாமுனி நோக்கியே
யானை மேனின் றெறிந்த கவண்சிலை
போன தூரம் பொருள்குவிப் பாயெனின்
மோன வேள்வி முடித்திட லாமென்றார்.

இ-ள். அந்த மகானுபாவனான அரிசசந்திரன் அவ்வாறு சொல்லு
கையில், பெருமைபொருந்தியவிசுவாமித்திரமுனிவர்அரசனைப்பார்த்து
யானைமேலேநின்று எறிந்த கவண்கல்போகிற தூரஅளவுள்ள பொருள்
கொண்டுவந்து குவிப்பாயேயானால் நான் மௌனமாயிருந்து செய்வதான
யாகத்தை முடித்து நிறைவேற்றக்கூடுமென்று சொன்னார். எ-று. ()

இறைவ னிவ்வகை யீகுவன் யானென
வறைதி றந்தில னானையைத் தம்மெனக்
குறைவில் வாதுவ ரோடிக் கொணர்ந்திடப்
பிறையெ யிறுடைய பெருங்களி றுற்றதே.

இ-ள். அதற்கு அரிச்சந்திரமகாராசன் அந்தப்படியேநான்கொடுக்கி றேனென்று பொருளுள்ள பொக்கிஷ வீட்டைத் திறந்துகொண்டு, இங்கே யானையைக் கொண்டுவாருங்க ளென்று உத்தரவு செய்ய, அப்போதே குறைவுசொல்லாமல் யானைப்பாகர்கள் ஓடிப்போய்க் கொண்டுவர, சந்திரனுண்டம்போலும் கொம்புகளை யுடைய பெரிய யானையும் வந்தது. எ-று. குறைவு - தடை. (௩௦)

ஒத்த தேயமை யும்மென தொண்பொருள்
வைத்த னன்னின் னிடத்தடை மன்னயான்
சுத்த வேள்வி தொடங்கிடு நாளெனக்
குய்த்தி நீயென் றுரைத்தவ னேகினன்.

இ-ள். அந்த விசுவாமித்திரர், அரசனே! நீசம்மதித்ததேபோதும்; இனி நீ கொடுப்பதாகிய அழகிய பொருளெல்லாம் உன்னிடத்திலே தானே அடைக்கலமாக வைத்தேன். இனிநான் பரிசுத்தமான யாகஞ் செய்யும் போது, எனக்குக் கொடுப்பாயாகவென்று சொல்லிச் சென்றார்.

அருவ னங்கடந் தாச்சிர மம்புகுந்
தொருத ருத்தட நீழ லுறைந்துபார்
மிருகம புள்ளினம் யாவும் விரைந்திவண்
வருக வென்று மனந்தனி லுன்னினன்.

இ-ள். அரிதான காடுகளெல்லாங் கழித்துச்சென்று தம்முடைய பன்னகசாலைக்குள்ளேபோய் அங்கே ஒருமரத்தினதுபெரிதானநிழலின் கீழேயிருந்துகொண்டு, உலகத்திலுள்ள மிருகக் கூட்டங்கள் பட்சிக் கூட்டங்களெல்லாம் சீக்கிரத்திலே யிங்கேவந்து சேரவேணுமென்று தம்முடைய மனத்திலே நினைந்தார். எ-று. (௩௨)

அலங்க லஞ்சடை மாமுனி யன்பிலா
னலங்கு லந்து நினைத்தவந் நாடனிற்
கலங்கி வாயகளிற் கௌவிய தீன்விட்டு
விலங்கெ லாமுன் விரைந்திவந் துற்றவே.

இ-ள். அசைதலையுடைய அழகிதான சடையைக்கொண்ட பெரிய விசுவாமித்திரர் இரக்கமில்லாதவராய் நீதி நலத்தைவிட்டு நினைத்த அக்காலத்திலே, மிருகங்களெல்லாம் பயந்து தங்கள் வாய்களினாலே கௌவித்தின்கிற இரைகளையும் விட்டுவிட்டு அவருக்கு முன்னே அதி சீக்கிரத்திலே வந்துகூடின. எ-று. (௩௩)

வளையும் வாலெடுத் தோச்சி வருகனல்
விளையுங் கண்கள் விழுவன போலுற

வுளைவி ரித்து விதிர்த்துத நிப்பெருங்
கிளையி னோடுற்ற கேசரி கோடியே.

இ-ள். ஒருகோடி சிங்கங்கள் வளைவான வால்களைத்தூக்கி நீட்டி யுகமுடிவிலே வருகிற வடவாக்கினியானது, கோபங் கொள்ளுவதான கண்களிலிருந்து சிந்துகிறதுபோற் சிறந்து உரோமங்களை விரித்துச் சிலிர்த்து உதறிக்கொண்டு தமதுபெரிதான கூட்டத்துடனே வந்தன.

வானி மிர்ந்து வளைந்தடல் கூனிநீள்
கானி மிர்ந்துவெண் கண்கள் சிவந்துவின்
மேனி மிர்ந்துவந் துற்றடர் வெங்கடற்
போனி மிர்ந்து வரும்புலி கோடியே.

இ-ள். ஒருகோடி புலிகள் வால்கள் நிமிர்தலாய் வளைவுகொண்டு உடல்வளைந்து நீண்டகால்கள் நிமிர்ந்து வெளிறேறிய கண்களெல்லாஞ் சிவந்து ஆகாயத்தின்மேலே உயர்ந்து தாவிக்கொண்டுவந்து சேர்தலாய்க் கொலைத் தொழிலைக் கொண்ட வெப்பமான கடல்போல் உயர்ந்து வருவதாயின. எ-று. (கசு)

குளிறு மாமுகில் கூடிய வாமெனப்
பிளிறு கன்றும பிடிகளும பின்வர
வெளிறு தந்தக் கருநிற வெண்புகர்க்
களிறு கோடி சடுதுவந் துற்றவே.

இ-ள். சத்திக்கின்ற கருத்தமேகங்கள்கூடித் திரண்டனவென்னும் படி வீறிடுகின்ற கன்றானைகளும், பெண்யானைகளும் பின்னே வர, வெளுப்பானகொம்புகளும், கறுத்தநிறமும்வெண்ணிறமுமான முகத்திற் புள்ளிகளுங்கொண்ட கோடியானைகள் விரைவிலேவந்து கூடின. எ-று.

கண்ணெ லாங்கனன் மண்டக் கடுவிட
மண்ணெ லாங்குதி கொள்ள மணிச்சுடர்
விண்ணெ லாம்வெயில் வீசிட வாய்பிளந்
தெண்ணி லாவர வெங்கும்வந் தீண்டின.

இ-ள். கண்கள்முழுதும் நெருப்பெரிய, கடுமையான விடமானது பூமியெல்லாஞ்சிந்த, தலையிலுள்ள ரத்நசசோதியானது ஆகாயமுழுதும் ஒளிவீச வாயைத்திறந்துகொண்டு கணக்கில்லாத பாம்புகள்எவ்விடத்தி லும்வந்து கூடின. எ-று. (கஎ)

மான மூழகுபுல வாய்மறை வாங்கலே
யேன நான மெலிபெருச் சாளியெய்
கான மேதி கரடிசெந் நாய்நரி
வான ரங்கட மாவிவை வந்தவே.

இ-ள். மான்கள் ஆமைகள் கடமைகள்-கானக்குதிரைகள்-தாவு கின்ற கலைமான்கள்-பன்றிகள்-புழுகுபூனைகள்-எலிகள்-பெருச்சாளிகள்-

முள்ளம்பன்றிகள் - காட்டெருமைகள்-கரடிகள் - செந்நாய்கள்-நரிகள்-குரங்குகள்-கடமாக்களாகிய இவைகளெல்லாம் வந்துகூடின. எ-று.

அழுங்கு-ஆமை. எய்-முள்ளம்பன்றி. கடமா-காட்டுமிருகம். (௩௯)

தோகை பூவை சுகங்குக்கில் சக்கர
வாக நாரை மடவனங் கோகிலங்
காக மன்றில் சிவல்கவு தாரிபூழ்
வேக மோடு பறந்து விரைந்தவே.

இ-ள். மயில்கள் - நாகணவாய்ப்புட்கள்-கிளிகள்-செம்போத்துகள்-சக்கரவாகப்புட்கள் - நாரைகள் - இளமையான அன்னங்கள்-குயில்கள்-காக்கைகள்-அன்றில்கள்-சிவற்காடைகள்-கவுதாரிகள்-காடைகள் ஆகிய இவைகளெல்லாம் அதிவேகத்துடனே பறந்து விரைவாய்வந்தன. எ-று.

முந்தி வந்த முதிர்சின மாக்களும்
வெந்தி றற்கொடு வேகத்த நாகமும்
பந்தி பந்தி பறவைத் திரள்களும்
வந்து வந்து முனியை வணங்கின.

இ-ள். முன்னேவந்த முதிர்ந்தகோபத்தைக்கொண்டமிருகங் வெம்மையான சாமர்த்தியத்தையும் கொடிதானவேகத்தையும் கொண்ட யானைகளும் கூட்டங்கூட்டமாகவந்த பட்சிக்கூட்டங்களும்வந்து விசுவாமித்திரரை வணங்கின. எ-று. (சo)

தழைத்த புல்லுந் தழையுங் கனிகளும்
விழைத்த ருந்தி வெருண்டு வெகுண்டுகோ
ளிழைத்து நீள்வனம் வாழ்கின்ற வெம்மைநீ
யழைத்த தீதென் றருள்செய வேண்டுமே.

இ-ள். தழைத்திருக்கிற புற்களையும் இலைகளையும் கனிகளையும் விரும்பித்தின்று பயந்தும் கோபித்தும் எங்கள் கொள்கைகளைச் செய்துகொண்டு நீண்ட காட்டிலே சஞ்சரிக்கின்ற எங்களை நீர் வரச்செய்தது இன்னதற்காகவென்று எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டும். எ-று. (சக)

என்று கூற முனிவ னியம்புவான்
குன்றுமேவு விலங்கின் குலத்துளீ
ரொன்று கூறுவ துண்டினி யானுமக்
கின்று நீர்செய் பணியென் றியம்புவான்.

இ-ள். என்று அவைகள்சொல்ல, அதற்கு விசுவாமித்திரர் சொல்லுகிறார். மலைகளிலே சஞ்சரிப்பதான மிருககூட்டமானவர்களே! நான் உங்களுக்குச் சொல்வதொன்றுண்டு; அதையே நீங்களிப்போது செய்யத்தக்க வேலையென்று சொல்லுகிறார். எ-று. (சஉ)

தாரின் மன்னு புயத்தரிச் சந்திரன்
பாரின் மன்னுயிர் பைம்பொழி றண்பயிர்

வேரி ஞேடுங் கனைந்து விரைந்துநீர்
வாரு மென்று மறைமுனி யேவினுன்.

இ-ள். பூமாலைகளாலே சிரம்புதலான தோள்களையுடைய அரிச்சந்திரன து நாட்டிலுள்ள பெரிதான ஜீவன்களையும், பசுமையான சோலைகளையும், குளிர்ந்திருக்கிற பயிர்களையும் வேரோடழியப்பண்ணிச் சீக்கிரத்திலே நீஙகளிங்கே வாருங்களென்று வேதமுனிவரான விசுவாமித்திரர் சொன்னுர். எ-று. (சுங)

அக்க ணத்தி லிறைஞ்சி யருந்தவன்
பக்க நின்ற விலங்கும் பறவையுந்
திக்க னைத்துஞ் செறிந்து விரைந்துபோய்
புக்க வத்திரு நாட்டின் புறத்தெலாம்.

இ-ள். சொன்ன அந்தக்ஷணகாலத்திலே வணங்கிக்கொண்டு அரிய தபத்தையுடைய விசுவாமித்திரர் பக்கத்திலே நின்ற மிருகங்களும், பட்சிகளும் எந்தத்திக்கும் நெருங்கி விரைவிலேபோய அந்த அழகிதான கோசலநாட்டின் பக்கமெல்லாம் போய்க்கூடின. எ-று. (சுச)

வெள்ளை யானிரை வெம்புலி கோளரி
கொள்ளை யாடின கொல்லையுஞ் சோலையும்
வள்ளை சூழும் வயலும் புனங்களுங்
கிள்ளை தோகை கிளையொடு மொய்த்தவே.

இ-ள். முன்னே வெண்மையான பசுக்கூட்டங்களை வெவ்விய புலிகளும் சிங்கங்களும் கொள்ளைகொண்டு கொன்றுதின்றன. கொல்லைகளிலும் சோலைகளிலும் வள்ளைக்கொடைகள் படர்ந்திருக்கின்ற வயல்களிலும் தினைப்புனங்களிலும் கிளிகளும் மயில்களுந் தஙகள் கூட்டத்தொடுபோய் மொய்த்தன. எ-று. (சுரு)

அடாந்து மந்தியும் வண்டு மகன்கடந்
தொடர்ந்து செல்வன சோலைகள் பாழ்படப்
படர்ந்து யர்ந்த பழுமரங் காய்மர
மிடந்தி ரிந்தன யானைக ளெங்குமே.

இ-ள். மந்திகளும் வண்டுகளும் நெருஙகி அகனறு பாலைவனமுதலான இடங்களெல்லாம் ஒன்றையொன்று பின்றொடர்ந்து செல்வதாயின. யானைகள் சோலைகளெல்லாம் பாழாகும்படி படர்ச்சியாய் உயர்ந்திருக்கிற ஆலமரங்கள், காய்த்தமரங்க ளிவைகளுள்ள இடமெல்லாம் திரிதலாயின. எ-று. (சுசு)

முழங்கு நீர்த்தட முற்று முடைத்துநீர்
வழங்கு வண்டன் மடைகளுந் தூர்த்துராய்த்
தழங்கு சாலியுஞ் சாடித் தழைக்கொடிக்
கிழங்கு மாய்ந்தன கேழற் றிரள்களே.

இ-ள். பன்றிக்கூட்டங்கள், அலைகள் முழங்குகின்ற நீர்க்குளங்கள் முழுதும் உடைத்து, நீர்பாய்கிறசேற்றையுடைய மடைகளையும் தூர்த்து, உராவி ஒலிக்கின்ற நெற்களையெல்லாம் அழித்து, தழைகளையும் கொடிகளையும் கிழங்குகளையும் அழிவுசெய்தன. எ-று. (சஎ)

காட்டு வாழ்கலை மான்கட மாமரை
நாட்டு வாழ்புனஞ் சேர நலிந்திட
வோட்டு வாரை யொதுக்கினின் றேபருங்
கோட்டு வாரணங் குத்திப் பிளந்தவால்.

இ-ள். காட்டிலே சஞ்சரிக்கின்ற கலைமானும்-கடமாக்களும்-கான குதிரைகளுங்கூடி, நாட்டிலேயுள்ளபுனங்களையெல்லாம் அழிக்கும்போது ஓட்டவந்தவர்களை ஒதுக்கிடத்திலேநின்று பருத்த கொம்புகளையுடைய யானைகள் குத்திப் பிளந்தன. எ-று. (சஅ)

இரவு காவ லிருப்பவ ரியாரையு
மரவுந் தேளு மரணையுங் கொன்றவால்
கரவி னின்று புலியுங் கரடியும்
வரவ ரக்கொன்று மாக்களை மாய்த்தவே.

இ-ள். இராத்திரியிலே காவல் காத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களெல்லாரையும் பாம்பும் - தேளும் - அரணையும் கொன்றன. புலிகளும் - கரடிகளும் மறைவிடங்களிலே யிருந்து மனிதர்களைக்கிட்டிவரக்கொன்றழித்தன. எ-று. (சகூ)

மதந்த ருங்கரி மான்மரை வல்லுழி
ததைந்த தாமரைத் தண்வய லிற்புக
புதைந்து சேற்றினிற் புக்கவும் வேரறச்
சிதைந்த வுஞ்செழு செந்நெலும் வெண்ணெலும்.

இ-ள். மதத்தைச்சிந்துகின்ற யானைகளும்-மான்களும்-மரைகளும்-பன்றிகளும்-நெருங்கின தாமரைமலர்களையுடைய குளிர்ந்தவயல்களிலே போய்ப் புகும்போது, சேற்றிலே யழுந்திப்போன, சில செழுமையான செந்நெற்பயிர்களும் வெண்ணெற்பயிர்களும் வேரோடற்றழிந்தன. எ-று.

நெற்ப சுமைபயா பற்றி நிமிர்தன்மா
பொற்பின் மன்னர் புயவலி யற்றநாள்
கற்பின் மாதர் கருங்குழல் பற்றிநீள்
வெற்பின் மாக்கள் விசித்திடல் போன்றவே.

இ-ள். மிருகங்கள் நெல்லினது பசுமையான பயிர்களை வாயினாலே கௌவிக்கொண்டு போகிறதானது, பெரிதான அழகுடனே கூடின அரசர்கள் தங்களுக்குப் புஜபலங்குலைந்த காலத்திலே, கற்புள்ளபெண்களுடைய கரிதான கூந்தலைப்பற்றி நீண்ட மலைகளிலுள்ள குறவர்கள் இழுத்துக்கொண்டு போகிறதுபோ லிருந்தன. எ-று. (ருக)

பண்டு போற்பழ னச்செழுஞ் சாலியை
யுண்டு போத வுழக்கிய மாக்களைக்
கண்டு போய்க்கடி 'வோர்தமைக் கவ்வியே
கொண்டு போவன கோளரி யீட்டமே.

இ-ள். முன்போலவே வயல்களிலுள்ள செழுமையான நெற்பயிர்களைத்தின்று மிதித்தழிக்கிற மிருகங்களைக்கண்டுபோய் விலக்குகின்றவர்களையெல்லாம் சிங்கக்கூட்டங்கள் வாயாலே கவ்விக்கொண்டு போவனவாயின. எ-று. (௩௨)

இந்த வாறு நிகழ்ந்திட வேங்கியே
யந்த நாட்டி லனைவருங் கூடினா
வந்த யோத்தியின் மன்னனைப் போற்றித்தஞ்
சிந்தை யனைப்படர் செப்பத் தொடங்கினார்.

இ-ள். அந்தநாட்டிலுள்ள எல்லாரும் இந்தப்படி முழுதும் நடப்பதற்குத்துக்கங்கொண்டு, கும்பலாகக்கூடிவந்து அயோத்தியாபுரியிலுள்ள அரிச்சந்திர மகாராசனைக்கண்டு துதித்துத் தங்கள் மனத்திலுண்டான துன்பங்களைச் சொல்லத்தொடங்கினார்கள். எ-று. (௩௩)

என்ன பாவ மிதறகுமுன் கண்டிலே
மன்னர் மன்ன வுனத்து விலங்கினாற்
செந்நெல் கன்ன றினைப்புனந் தேம்பொழி
லின்ன வெண்ணில விற்றன வின்றென்றார்.

இ-ள். இது என்னபாவத்தினாலே இப்படியாயிற்றோ தெரியவில்லை இதற்கு முன்னனகாலத்திலே இவ்வாறுநடக்கநாங்கள்பார்த்தறியோம். ஓராசாதிராசனே! இப்போது காட்டிலுள்ள மிருகங்களாலே, செந்நெலும்-கரும்பும் - தினைப்புனமும் - தேன்பொருந்தின சோலைகளும் ஆகிய இவைகளெல்லாம் அளவற்றவைகளா யழிந்துபோயின வென்று சொன்னார்கள். எ-று. (௩௪)

கலையு மானுங் கடமையு மேனமு
மலியுந் தண்பயிர் யாவையு மாய்த்தன
புலியும் பல்லமுஞ் சிங்கமுமெ புக்குயிர்
நலியு மோட்ட நடந்தவர் தம்மையே.

இ-ள். கலைமான்களும் புள்ளிமான்களும் பன்றிகளுங்கூடி மிகுதியான குளிர்ந்த பயிர்களெல்லாவற்றையுமழித்தன. புலியும் கரடிகளும் சிங்கங்களும்வந்து அந்த மான்முதலியவைகளை ஓட்டப்போனவர்களையெல்லாம் கொல்லுதலாயின. எ-று. (௩௫)

நீரை மாய்த்தன வாரண நீள்பயிர்த்
தூரை மாய்த்தன மான்மரை சூகரம்
வேரை மாய்த்தன மென்மயில் பைங்கிளி
சேர மாய்த்தன செந்நெற் கதிரையே.

இ-ள். யானைகள் நீர்க்குளங்களை யெல்லாம் அழிக்கலாயின. மான்களும் மரைகளும்பன்றிகளும்நீண்டபயிரின்வேரையெல்லாம் அழித்தன மிருதுவான மயில்களும்கிளிகளும்கூடிச் சிவந்தநெற்கதிர்கள்முழுமையும் வேரோடழித்தாற்போல் அழித்தன. எ-று. (ருசு)

தின்று தின்று திரண்டபைங் கூழ்மலா
மொன்று மின்றி யுழக்கின வோட்டவே
சென்று சென்று செறிந்தவர் தங்களைக்
கொன்று கொன்று குவித்தன கோடியே.

இ-ள். இப்படித் திரண்டிருக்கிற பசியபயிர்களையெல்லாம் தின்று தின்று ஒன்றுமில்லாமல் மிதித்தழித்தமிருகங்களைஓட்டுதற்குப்போய்க் கூடினவர்களை யெல்லாங் கொன்று கொன்று குவித்திருப்பவைகள் கோடியுண்டு. எ-று. (ருஎ)

அரிய னந்த மரவு மனந்தமவ்வெங்
கரிய னந்தங் கரடிய னந்தமா
நரிய னந்த நவியனந் தங்கொடு
வரிய னந்த மலிந்தன வந்தென்றார்.

இ-ள். சிங்கங்களும் அநேகம். பாம்புகளும் அநேகம். வெவ்விய யானைகளும அநேகம். கரடிகளும்அநேகம். பெரியநரிகளும்அநேகம். மான்களும் அநேகம். கொடிய புலிகளும் அநேகமாகவந்து எங்குமிருந்திருக்கின்றன.

மயிலுங் கிள்ளையும பூவையும் வாவலுங்
குயிலுங் காகமுங் கூகையு மன்றிலு
மயிலுங் காடையு மன்னமு மென்றுபோர்
பயிலுங் கூடப் பரவைய னந்தமே.

இ-ள். மயில்களுங் கிளிகளும் நாகணவாய்ப் புட்களும் வௌவால்களும் குயில்களும் காக்கைகளும் கூகைகளும்அன்றில்களும்பலன்களைத் தின்பனவான காடைகளும்அன்னங்களும்என்றுபோர்வழங்குகின்றதான அந்தமிருகங்களுடனே கூடப்பட்சிகளும் அநேகமாயின. எ-று. (ருக)

நாற்ற மேற்றுவந் தெமமை நலிந்திட
தோற்ற குலச் சூழ்வினை தன்னைநீ
மாற்றி டாயெனின் மன்னவ வெங்களா
லாற்றொ ணாதென் றடிதொழு தேத்தினார்.

இ-ள். நாற்றம் பிடித்துக்கொண்டுவந்து எங்களை வருத்தஞ்செய்வதாகத்தோன்றின துன்பமான பாவங்களை நீ போக்காதிருந்தாயானால் அரசனே! எங்களாலே இந்தத் துன்பங்கள் தாங்கமுடியாது என்று பாதம்வணங்கித் துதித்தார்கள். எ-று. (சுo)

அங்கண் மானிலத் தன்னநன் னாடவர்
தங்கள் வாய்மொழி கேட்டரிச் சந்திரன்

றிங்கள் சூடி திருவிளை யாட்டினுக்
கெங்க ளாற்செய்வ தென்னென வெண்ணினான்.

இ-ள். அழகிய இடத்தையுடைய அந்த பெரிய வுலகத்திலே நல்லதான கோசலநாட்டிலுள்ளவர்கள்மாத்திரம் வந்து சொன்ன வார்த்தைகளைக்கேட்டு அந்தச்சந்திரமகாராசன் சந்திரனைச்சூடினபரமசிவனுடைய திருவிளையாடல் இப்படியானால் எங்களாலே செய்யத்தக்க தென்னவிருக்கின்றதென்று ஆலோசிக்கலானான். எ-று. (சுக)

அறைபுனற்றிரு நாடழி வுற்றதற்
கிறையு மக்கிரண் டாண்டினுக் கில்லெனுக்
குறைவி லாநிதி கூறை யளித்துநீ
ருறையு மூர்தொறுஞ் செல்லுமென் றோதினான்.

இ-ள். ஒலிக்கின்ற கங்காசலம் பாயவதான இந்தத்திருநாடுஇப்படி அழிந்ததற்காக அரசனுக்குக் கொடுக்கும்பகுதி உங்களுக்கு இரண்டு வருஷத்துக் கில்லையாகக்கடவதென்றுசொல்லி, அவர்களுக்குக்குறைவு தோன்றாமல் பொருள்களும் வஸ்திரங்களுங் கொடுத்து நீங்களிருக்கு மூர்களுக்குப் போங்களென்று சொன்னான். எ-று. (சுஉ)

வஞ்சனைக்காண்டம் - முற்றிற்று.

ஆகூ விருத்தம் - ருஉய.

பரமபதிதுணை.

நான்காவது,

வேட்டஞ்செய்காண்டம்.

கலிவிருத்தம்.

நிலவு காலு நெடுங்குடை மன்னவன்
புலவு வாய புலிமுதல் யாவையுஞ்
சுலவு தானை தொடர்தர வேட்டஞ்செய்
செலவு மேவிய செய்தி விளம்புவாம்.

இ-ள். சந்திரிகையை வீசுகின்ற நெடிதான வெள்ளைக்குடையை யுடைய அரிச்சந்திர மகாராசனானவன், இறைச்சியை வாயிலேயுடைய புலிகள் முதலான எல்லாவற்றையும் வேட்டையாடுதற்குச் சூழத்தக்க சேனைகள் கூடத்தொடர்ந்துவரப் போகுதலான செய்கையை இனிச் சொல்லக்கடவோம். எ-று. (க)

செல்லு மென்னப் பணிந்தவர் சேறலும்
வெல்லும் வெம்படை வேந்த னமைச்சர்காள்
கொல்லு மிந்தக் கொடுவினைக் கென்செய்கோ
சொல்லு மென்னத் தொழுதவர் சொல்லுவார்.

இ-ள். குடிகளைப் போங்களென்றுசொல்ல, அக்குடிகள் வணங்கிக் கொண்டு போனவுடனே, வெல்லத்தக்க வெவ்விய சேனைகளையுடைய அரிச்சந்திரமகாராசன், மந்திரிகளே! குடிகள் முதலானவைகளையெல் லாம் கொல்லலான இந்தக் கொடியசெய்கைக்கு நான்என்னசெய்வேன்? நீங்கள் சொல்லுங்க ளென்று கேட்க, அம் மந்திரிகள் வணங்கிச் சொல்லுகிறார்கள். எ-று. (உ)

கூட்ட வேடருங் கோலும்வை வேலுநா
யீட்ட முங்கொடு கானகத் தெய்திநீ
வேட்டை யாடி விலங்கினை மாய்த்துயிந்
நாட்டை யோம்ப னலனெனக் கூறினார்.

இ-ள். நீர், கூட்டமான வேடர்களும், அம்புகளும், கூரிய வேல் களும், நாய்க் கூட்டங்களுங்கொண்டு காட்டுக்குப்போய் வேட்டையாடி மிருகங்களை யெல்லாங் கொன்று இந்நாட்டை ரட்சிக்கிறதே நன்மை யென்று சொன்னார்கள். எ-று. (ங)

என்ற மைச்ச ரியம்பலு மன்னவ
னன்று நன்றென நண்ணி மனக்கொள்ளாக்

குன்ற வாணரைக் கூட்டிக் கொணர்கென
நின்ற தூதர் தொழுதய னீங்கினர்.

இ-ள். என்று மந்திரிகள் சொல்லுமளவில், அரசனானவன் நல்லது நல்லதென்று ஒப்பி மனத்திலேவேட்டையாடச்சம்மதித்து, மலைகளிலே வாழ்கின்ற குறவர் வேடர்முதலானவர்களைக் கூட்டிவாருங்களென்று சொல்ல, அதுகேட்டு அங்கே நின்ற தூதர்கள் வணங்கிக் கொண்டு வெளியே போனார்கள். எ-று. (ச)

ஓடி னார்க ளுயர்வரைக் கானகு
நாடி னார்களந் நாயக னுங்களைத்
தேடி னானென்று செப்பலுஞ் சிற்சிலர்
கூடி னார்துடி கொட்டின ரெங்குமே.

இ-ள். விரைந்து சென்றவர்களாய் உயர்ந்த மலைக்காடுகளெல்லாந் தேடிக்கொண்டு நமதரசனானவன் உங்களை எங்கேயென்று தேடுதலானு னென்று சொல்லுமளவில், சிலசில பேர்கள் எவ்விடத்தும் கூடிப் பம்பைகளை முழக்கினார்கள். எ-று. (ரு)

அந்த வேலை யருஞ்சுரம் யாவினுங்
கந்தன் மேவு குறிஞ்சித் தடத்தினுங்
குந்தம் வேல்சிலை கூன்குணில் கொண்டவண்
வந்த வேடர் வரவு விளம்புவாம்.

இ-ள். அப்படிக்கொட்டின பம்பைத் தொனிகேட்ட அப்போதே அருமையான பாலைநிலங்க ளெல்லா வற்றிலும், முருக னிருக்கின்ற குறிஞ்சிநிலக்காட்டிலும் நின்று கைவீட்டி - வேல் - வில்-வளைதடியாகிய வைகளைக்கொண்டு அங்குவந்த வேட்டைக்காரர் வருகிறதைச் சொல்லு கிரோம். எ-று. (சு)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

பீலிகட்டிய தன்மீதுமொய்த்தொளிபிறங்குசெட்டைகளைத்துநீள்
மாலையிட்டுவளர்குஞ்சிதுஞ்சநெல்வருந்திறங்குமலர்சூடியே
காலினிற்றொடுசெருப்பணிந்துகழல்கட்டிநீடுதுடிகளங்கண்வை
வேல்பிடித்துடலம்வேர்வரும்படிவிரைந்துவந்தனரனந்தரே.

இ-ள். மயிலிறகுகளாலேசெய்த சீராவைஉடம்பிலேதரித்து அதன் மேலேநெருங்கி ஒளிவிளங்குகின்ற இறகுகளைஇருபுறத்திலுங்கொண்டு, (மயிலென்று தோற்ற) நீண்ட மாலைகளுமணிந்து, வளர்கிற தலையிலே தங்குவதாக நெற்கதிரும் மலர்ந்து வருவதான காக்கணம் பூவுஞ்சூடி, காலிலே போடத்தக்கசெருப்பும் போட்டுக்கொண்டு, வீரக்கழல்களுங் கட்டி, நெடிதான துடிமுதலிய வாத்தியங்களு முழங்கக், கூர்மையான வேல்களுங்கொண்டு உடம்பெல்லாம் வேர்வையுண்டாக அநேகர்கள் அதிசீக்கிரத்திலேவந்தார்கள். எ-று. (எ)

கொலைபெடுத்தசமனுறைவதற்குரியகூடெனத்தகையதூணியிற்
கலைபெடுத்தபிறையனையமுத்தலையகணைநிறைத்துவரார்மார்பினில்
மலைபடுத்தனையபுயமணைத்திறுகவார்விசித்துவருகாரெனச்
சிலைபெடுத்துவிழிகனலெழக்கடிதுசென்றவேடுவரனந்தரே.

இ-ள். கொலைத்தொழிலைக்கொண்ட யமனிருக்கிறதற்குத் தகுந்த கூடென்று சொல்லத்தக்க அம்புக்கூட்டிலே, எட்டுக்கலைகளைக்கொண்ட சந்திரனையொப்பான பாணங்களும், மூன்று தலையையுடைய பாணங்களும் நிரப்பிக்கொண்டு, விசாலமான மார்பிலும் மலைகளைச் சுமப்பது போலான தோள்களிலும் (பொருந்த) சேர்த்துச், தோற்சட்டைகளை யிறுக்கிப் போட்டுக்கொண்டு, கையிலே வில்லுங்கொண்டு கண்களிலே நெருப்புத்தோன்ற நடந்துவருகிற மேகம்போல் விரைந்துவந்த வேடர்க ளனேகர்கள். எ-று. (அ)

பணிலமொத்தபலகறைநிரைத்தபலகவசமிட்டுவெகுதுவசரா
புயணிமயிர்க்கரடிமதகரித்திரள்கள்புலிமுதற்கிரியினவவாய்ப்
கணிலெதிர்த்தவைகள்கரவிலுற்றவைகெடுணிபடக்கருவிபெறியுமக்
குணிலெடுத்துலகநிறையவந்தனர்கள்கோடிகோடிகொலைவேடரே.

இ-ள். கோடானுகோடி கொலைத்தொழிலைச்செய்கின்றவேடர்கள், சங்குகளுக் கொப்பான பலகறைகளை நிரப்பியிருக்கிற பலவிதமான சட்டைகளுமணிந்து, அநேகங்கொடிகளையுடையவராய் அழகியமயிர்களை யுடைய கரடிகள்-மதயானைக்கூட்டங்கள்-புலிகள் - பன்றிகள்முதலான அளவிலாவாகிக் கண்ணிலே தோன்றினவைகளும், மறைவிலே யிருக்கின்றவைகளும் துண்டங்களாகும்படிக் கோபித்து வீசுகின்ற குறுந்தடிகளுங்கொண்டு அந்த நாடெல்லாம்நிரம்ப வந்தார்கள். எ-று. (கூ)

வென்றிமத்தகமதங்களிற்றினொடுவெண்மருப்பில்விளைமுத்துமுங்
குன்றிமுத்துநிரைபொக்கவைத்தகனகோவைமார்பினிடை தாழவே
பன்றியிற்பருமருப்பிணைத்தெதிரில்பயின்றகண்டிகையணிந்துயிர்
கொன்றுதின்பதுவிரும்பிவந்தனர்குடாரவேடரொருகோடியே.

இ-ள். கோடரிகையிலேகொண்டஒருகோடிவேடர்கள்வெற்றியைக் கொண்ட மத்தகத்தோடுகூடின மதயானைகளினுடைய நீண்டவெள்ளிய கொம்பிலுள்ள முத்துகளும், குன்றிமணிகளும் வரிசையாகச் சரிக்குச் சரியாகக் கோத்திருக்கிற கனமான கோவைகள் மார்பிலே தொங்க, பன்றியின் கொம்புகளை அத்துடனே சேர்த்து அழகு பொருந்திய கண்டிகையாக அணிந்து, உயிர்களைக்கொன்று தின்கிறதையே விரும்பி வந்தார்கள். எ-று. குடாரம் - கோடாரி. (கo)

பாசமிற்றிடவிசித்தசங்கிலிகள்பற்றறத்தமி லழன்றுவெம்
பூசலிட்டனலெனச்சினத்துறுபுணர்ச்சியின்மிகுமுணர்ச்சியாய்க்
கேசரிக்குருளையன்னவூளையில்கிதைவோதைதிசைநாலினும்
வீசமுற்செலநெருக்கமுற்றுவருவெண்சுணங்குசதகோடியே.

இ-ள். கட்டின கயிறு அற்றுப் போகவும், பூண்ட சங்கிலிகள் பொறுத்து விட்டுபோகவும், தங்களுக்குள்ளே கோபங் கொண்டு வெவ்விதான கூச்சலிட்டு நெருப்புப்போற் கோபித்துக் கூடுகின்ற புணர்ச்சியிலே மிகுந்த நினைவுள்ளவைகளாய்ச் சிங்கக்குட்டிகள் போல் ஊளையிடுகிற பாட்டோசையானது நான்கு திக்கிலுங்கேட்க நெருக்கங் கொண்டு முன்னேவருகிற வெள்ளைநாய்கள் நூறுகோடி. எ-று. (கக)

அந்தரத்திடியெனக்குரைத்துமுந்நரம்பொருமுயிர்க்கடங்
கந்தரத்திறுகநின்றுரப்பியிருந்தாள்மடக்கியெதிர்தாவியே
தந்தமிற்கறுவுகொண்டுபல்பலதயங்கவெங்கனறடங்கணுஞ்
சிந்திடச்சருவிமுன்கதித்துவருசெஞ்சுணங்குசதகோடியே.

இ-ள். ஆகாயத்திலுண்டாகும் இடிபோற்குலைத்துமுதிர்ந்தகடலைப் போலுறுமி தோல்வாரானது பெரியகழுத்திலே இறுகும்படி நின்று அதட்டி இரண்டு கால்களையு மடக்கிக் கொண்டு முன்னே பாய்ந்து தங்களுக்குள்ளே வயிரங்கொண்டு அநேகங்கள்விளங்கவும், வெப்பமான நெருப்பு பெரிய கண்களிலே சிந்தும்படி சாடைகண்டு முன்னே வேகங் கொண்டுவருகிற சிவப்புநாய்கள் நூறுகோடி. எ-று. (கஉ)

வெண்மையங்கவடிகண்டைவாரெழில்விளங்குவெங்கணங்காலங்களுந்
தண்டைகிண்கிணிசிலம்புநின்றொலிதழங்கிடுங்கடியதாள்களுந்
துண்டவெண்பிறையிரண்டுநின்றெதிர்துளங்கவெட்டெயிறுமாகவே
மண்டலங்குழியவந்தனரரிபலவண்ணமுற்றசதகோடியே.

இ-ள். வெண்மையங்களும், பலகறைகளும், மணிகளும், தோல் வாரிலே அழகுதோன்ற அணிந்தவெவ்விதான கனம்பொருந்தியகழுத்து களும், தண்டை-கிண்கிணி-சிலம்பு ஆகிய இவைகள் நிலைகொண்டு ஓசை முழங்கும்படியான கடினமாகிய கால்களும், துண்டமாகிய வெள்ளைச் சந்திர ரிரண்டுபோலிருந்து முன்னே விளங்குகின்ற சிங்கப்பற்களுந் தோன்ற பூமி பள்ளமாகவந்த பலநிறங்களையுடைய நாய்கள் நூறுகோடி.

வால்சுருண்டுநுனிவாய்வளர்ந்துதுமார்பகன்றிடைசிறுத்துவெந்
மேலுயர்ந்தணிசிரமபருத்துநெடுவீரவாளெயிறிலங்கிட
நாலுகின்றமணிபூரமென்றுநெடுநாநிமிர்ந்துதிரிதாழவே
காலுயர்ந்துகிர்விளர்த்துமோய்ந்துவருகரியநாய்கள்சதகோடியே.

இ-ள். வாலானது சுருண்டும், நுனியானது நீண்டும், பெரியமார்பானது அகன்றும், இடுப்பு சிறுத்தும், முதுகுயர்ந்தும், அழகான தலை பருத்தும், நீண்ட வீரவாள்போற் சிங்கப்பற்கள் விளங்க, தொங்குகின்ற மணிமாலைகளைக்கடித்து மென்றுகொண்டு நெடியநாக்கு நீண்டு இளைப் புதோன்றக் கால்கள் உயர்ந்து நகங்கள் வெளுத்து நெருங்கிவருகின்ற கருநாய்கள் நூறுகோடி. எ-று.

நுனிவாய் என்பதற்கு, முன்வந்த முகமெனக் கோடலுமாம். (கச)

நிலைபெயர்ந்துலவு நீலமால்வரைகணிகரெனப்பிட ரினுகநிறீ இத்
தலையிறக்கியகல்வாயில்வெண்ணுரைதயங்கநாமுழமிறங்கவே
யலையெழுஞ்சலதியொலியெனக்கதறியணிகரும்பகடிழுக்கநீள்
வலைகளுந்திரையும்வாரும்வன்கயிறும்வந்தவன்சகடனந்தமே.

இ-ள். தங்கள் நிலைகளைவிட்டுச் சஞ்சரிப்பனவான நீல்மால்வரைகளை ஒப்பென்னும்படி, பிடரியிலே நுகத்தடியை நிறுத்தித் தலையைத் தாங்கிக்கொடுத்து அகன்றவாயிலே வெள்ளைநுரைகள் விளங்க நாக்கு முழநீளந்தொங்க அலைகள் கிளருகின்ற கடலோசைபோல் முழங்கி அழகிய கறுத்த எருமைக்கடாக்க ளிழுத்துக்கொண்டுவர நீண்ட வலைகளும் திரைகளும் தோல்வார்களும் வலிதான கயிறுகளும் கொண்டுவந்த வலிய பண்டிகள் அநேகங்கள். எ-று. (௧௫)

இமையமந்தரமுதற்றடங்கிரியுமிதனிடைப்படுசுரங்களு, மமை
யும்வேடுவரனந்தகோடியரணைந்துமேருவரையன்னதோர், சமை
யமண்டபநிறைந்திருந்ததிரிசங்குமைந்தனைவணங்கியே, யெமைய
ழைத்தபணிவிடையுரைத்தருள்கவென்றுமண்மிசையிறைஞ்சினார்.

இ-ள். இமயகிரி மந்தரகிரி முதலான பெரியமலைகளிலும் இந்த மலைகளுக்குநடுவிலுள்ள பாலைவனங்களிலும் சஞ்சரிக்கின்ற அநேகங் கோடி வேடர்கள் வந்து, மேருமலைபோல்வதான ஒருவகைச் சபாமண்டபநிரம்பக் கொலுவிருந்த திரிசங்குபுத்திரனை அரிச்சந்திரமகாராசனைக் கண்டுவணங்கி, எங்களைவரவழைத்த பணிவிடைக்கு உத்தரவு கொடுத்தருளவேணுமென்று பூமியிலேபடியவணங்கினார்கள். எ-று. ()

சிங்கமானைபுலிபன்றிமான்மரைதிரண்டணைந்துதிருநாடெலா
மெங்கணும்பரவிவுந்துதண்பயிரியாவையுங்கெடவழித்தலா
லங்கவற்றைவதைசெய்வதற்குமையழைத்தனன்கடிதுசென்மெறு
வுங்களுக்குதவியாகயாம்வருதலுண்டெனப்பலவுணர்த்தினான்.

இ-ள். நமது திருநாடு முழுதும் சிங்கங்கள் - யானைகள் - புலிகள் - பன்றிகள் - மான்கள் - கானக்குதிரைகளாகிய இவைகளெல்லாந்திரண்டு கூடி பரவிவந்து குளிர்ந்த பயிர்களெல்லாம் நாசமாகும்படி அழித்ததனாலே அவைகளையெல்லாம் கொல்லுதற்காக உங்களை வரவழைத்தேன்; நீங்கள் சீக்கிரம் போங்களென்று சொல்லிப் பின்னும் உங்களுக்குதவியாக நானும் சேனைகளுடனே வருகிறேனென்று பலவகைய வார்த்தைகளுஞ் சொன்னான். எ-று. (௧௭)

மூடீனடக்கவெனவாடையாபரணமுற்றும்வேடுவர்தமக்களித்
தன்னவர்க்குவிடைநல்கிமண்டபமகன்றுபோனபினமைச்சரைச்
சென்னெறிப்படவிரைந்துநீர்நமதுசேனையோடினிதுசென்மெனுத்
தன்னகத்திடைபுகுந்துகற்புடையமாதையல்வைகுமிடமெய்தினான்.

இ-ள். வஸ்திரா பரணங்கள் முழுதும் அந்த வேடர்களுக்குக் கொடுத்து முன்னே போங்களென்று உத்தரவுசெய்து அவர்கள் அந்தச்

சமைய மண்டபத்தைவிட்டுப் போனபின்பு, மந்திரிகளைப்பார்த்து நீங்கள் நம்முடைய சேனைகளுடனே போகும் வழியே சுசமே விரைந்து போங்களென்று கூறி, தன் பதிவிரதா சிரோமணியான சந்திரவதி யிருக்குமிடமாகிய அரண்மனைக்குள்ளே போனான். எ-று. (கஅ)

கரியகாழகம்விரித்துடுத்துவரிகவசமிட்டுமணிமுடிதரித்
தரியவெற்றியுடைவாளயிற்சுரிகையரையழுத்திவயிரவிதரும்
பெரியபொற்சிலையெடுத்துவாளிபலபெய்ததூணிமுதுகெய்தவே
தெரிவையர்க்கரசியுடன்வரக்கடிதுசென்றுதேரின்மிசையேறினான்

இ-ள். நீலச்சல்லடமும் நீலவஸ்திரமும் விரித்து உடுத்திக்கொண்டு, இறுகலாகக்கட்டுகிற கவசமும்போட்டு, ரத்நகிரீடமுஞ்சூட்டி, அருமையான ஜயத்தைக்கொண்ட உடைவாளும் - வேலும் - பாகும் - இடையிலேகட்டி, காளிகொடுத்த பெரிதான பொன்மயமாயிருக்கிற வில்லுங்கொண்டு, அம்புகளநேக மடங்கக்கொண்டிருக்கிற கூடும் முதுகிலே பொருந்தக்கட்டி, பெண்களுக்கரசியான சந்திரவதிகூடவர, விரைவிலே போய்த் தேரின் மேலேறினான். எ-று. (கக)

கோளெழுந்தவெனவந்தெழுந்தனகுடைத்திரட்கடையுகத்தினில்
நாளெழுந்தகடல்போலவெங்கணுநடந்தமன்னவர்பெரும்படை
வாளெழுந்தசுடரெண்டிசாமுகமறைத்தமாமுகினெருங்கியே
தூளெழுந்தனகயங்கள்சென்றனதுரங்கமுந்துறநடந்த

இ-ள். கிரகங்களெல்லாம் ஒருசேரக்கூடினாற்போல் குடைக்கூட்டங்கள் வந்துகூடின. யுகமுடிவிலே பொங்குகின்ற கடல்போல் அரசர்களுடைய பெரிய சேனைகள் எங்கும் நெருங்கி நடந்தன. கறுத்த மேகங்கள் நெருக்கிக்கொண்டு சூரியன் எட்டுத்திக்கிலுந் தோன்றாமல் மறைந்தன. அந்தச் சேனாதூளிகள் கிளம்பின. யானைகளுஞ்சென்றன. குதிரைகளு முன்னே நடந்தன. எ-று. (உ0)

கோடகந்தருவிலாழியுங்கரடகுஞ்சரந்தருவிலாழியு
மாடகக்கவரியுஞ்செறிந்துபகிரண்டகோளமுமறைந்திட
மாடவீதிகள்கடந்துசெம்பொன்மதில்வாயில்விட்டகலநண்ணியே
வேடர்சேனையொடுகூடினனமுதவேலைமைக்கடலில்வீழ்தல்போல்.

இ-ள். குதிரைவாயிலே வருகிறநுரையும, மதத்தைச்சிந்துகின்ற யானைவாயிலே வருகிறநுரையும், பொற்காம்புள்ள சாமரங்களும் நெருங்கி வெளியிலுண்டான அண்டகோளமு மறைந்துபோம்படி உயர்ந்திருக்கிற மாடவீதிகளைக் கடந்துபோய், செம்பொன்மயமான மதிலையுடைய கோட்டைவாயிலையும் விட்டுத் தூரப்போய், பாற்கடலானது கருங்கடலிலே போய்க் கலப்பதுபோல் முன்சென்ற வேடர்கள் சேனைகளுடனே (அரசன்) போய்க் கூடினான். எ-றி. (உக)

சிலையெடுத்தபுயமன்னனைத்தொழுதுசென்றுவேடுவர்பரந்துநீ
ளலையெடுத்தமலர்வாவியும்வயலுமகழும்பொழிலடங்கலும்

வலைபெடுத்தருகுதிரைவளைத்துமணிவாரொழுக்கியிடைகூவெனக்
கலையுழைத்திரளகள்கடமைபன்றிபுலிகரடிகோள்கரிகலந்தவே.

இ-ள். வில்லைக்கொண்ட தோள்களையுடைய அரிச்சந்திர மகாரா சனை வணங்கிக்கொண்டுபோய் வேடர்கள் எங்கும் பரவுதலாய் நீண்ட அலைகளைக்கொண்ட தாமரைக்குளங்களிலும்,— வயல்களிலும் - அகழ்களிலும் — அழகிய சோலைகள் முதலான எல்லா இடங்களிலும் வலைகட்டிப் பக்கத்திலே திரையும் வளைத்து மணிவார்களையும் ஒழுங்காகச்சேர்த்து அவ்விடங்களிலேநின்று கூவென்று மிருகங்கள் போலோசைகாட்ட, உடனே கலைமான் — புள்ளிமான் கூட்டங்களிலும், கடமைகளும் — பன்றிகளும் — புலிகளும் — கரடிகளும் சிங்கங்களும வநதுகூடின. எ-று. ()

ஏனமெண்குபுலியாளிசிங்கமதயானைசம்புழைபுல்வாய்மரை
நானமோரிகடமாவழுங்கிரலைநாவியூகமெலியாகணில்
கானமேதிவரையாடுடும்புமுயல்கால்விசைத்திடைகலந்தன
வானகத்திடைபறந்தெழுந்தபலவன்சிறைப்பறவைவர்க்கமே.

இ-ள். பன்றிகள்-கரடிகள்-புலிகள்-யாளிகள்-சிங்கங்கள் - மதயானைகள் - நரிகள் — மான்கள் - புல்வாய்கள் - மரைகள் — சவ்வாதுபூனைகள்-ஓரிகள் — கடமைகள் — ஆமைகள் — கலைமான்கள்-புழுகுபூனைகள் — கருங்குரங்குகள் — எலிகள் — காட்டுப்பசுக்கள் - அணில்கள் - காட்டெருமைகள் — வரையாடுகள் - உடும்புகள் — முயல்கள் - கால்வேகங்கொண்டு அவ்விடத்தே வந்துகூடின. பலவகையான வலியசிறகையுடைய பட்சிக் கூட்டங்கள் ஆகாயமார்க்கத்திலே பறந்துவந்துகூடின. எ-று. (உ௩)

வட்டமாகவரிவிற்குனித்துவயமன்னர்விட்டபலவன்சரம்
பட்டமாவினம்விழுந்துழன்றுடல்பதைத்திறந்தனவனந்தமாற்
றொட்டவேல்குணிலெறிந்துவேடுவர்துணித்தமாவினமனந்தமால்
விட்டஞாளிகள்கடித்திழுத்திடவிழுந்தமாவினமனந்தமால்.

இ-ள். வெற்றிகொண்ட அரசர்கள் வளைவாக நீண்ட வில்லைவளைத்து எய்த வலிதான அம்புகள் பட்டமிருகக்கூட்டங்கள் விழுந்துழன்று உடம்புகள் பதைபதைத்துச செத்தவைகளநேகம். வேடர்கள் கையிலே கொண்ட வேல்களையும் — வளைதடிகளையும்வீசி துண்டுசெய்த மிருகங்களநேகம். இவ்வேடர்கள் விடுகின்ற நாய்கள் கடித்திழுக்கவிழுந்த மிருகங்களநேகம். எ-று. (உ௪)

தண்டலைப்படுவில்ங்கினிற்படுசரங்களுநதுணிசிரங்களுந் [ம்
திண்டிறற்குமரர்மண்டலத்தலைவர் செங்கையிற்செறிவிலுண்டையு
விண்டலத்திலுயர்வன்சிறைப்பறவைமீதுபட்டுயிரிழந்துபோய்
மண்டலத்திலிடமின்றியெத்திசையும்வந்துவீழ்வனவனந்தமே.

இ-ள். காட்டிலேயுள்ள மிருகஙகள்மேலேபட்ட அம்புகளும், அறுபட்டதலைகளும் மிக்கவலிமையையுடைய வீரர்களும், மண்டலிகர்களும், சிவந்தகையிலேகொண்ட வில்லினுண்டைகளும், ஆகாயத்திலுயர்ந்து

பறக்கின்ற வலிய சிறகுகளுடைய பட்சிகள்மேலேபட்டு உயிர்நீங்கின வாகிப் பூமியிலே எந்தத்திக்கிலு மிடமில்லாமல்வந்து விழுவன அநேகம்.

வேல்கள்பட்டவொரு கோடிகோடிவிறல்வில்லுமிழ்ந்தசுடுபல் கொடுங், கோல்கள்பட்டவொரு கோடிகோடியெறிகுணில்கள்பட்ட வொருகோடிதேர்க், கால்கள்பட்டவொருகோடிகோடியெறிகவணு மிழ்ந்தபலகறகள்பட், டோலமிட்டவொருகோடிகோடிசிலையுண்டை பட்டவொருகோடியே.

இ-ள். வேல்கள்பட்டு விழுவன ஒரு கோடானுகோடிகள். பலங் கொண்ட வில்லினின்றும் விடுகின்ற சுடுவதான வெவ்விய அம்புகள் பட்டுவிழுவன ஒரு கோடானுகோடிகள் வீசுகின்ற வளைதடிகள் பட்டு விழுவன ஒருகோடிகள். தேவருருள்கள பட்டுநசுங்குவன ஒருகோடானு கோடிகள். வீசுகின்ற கவணினின்றுஞ் செல்லுகிற பலகற்கள்பட்டுச் சத்தித்துக்கொண்டு விழுவன ஒரு கோடானுகோடிகள். வில்லுண் டைகள் பட்டுவிழுவன ஒருகோடிகள். எ-று. (௨௬)

துடைகளற்றனசிரங்கள்பற்பலதுணிந்துவீழ்ந்தகைதுமிழ்ந்தன
விடைகளற்றகுடரோடிபுற்றனவெழுந்துதாவுமடியற்றன
நடைகளற்றனநிணந்தெறித்தனநரம்புமூளைகள்கழன்றன
கடையுகத்திலெழுகடலெனக்குருதிககனமீதுறவெழுந்ததே.

இ-ள். அநேக மிருகங்கள் துடைகளறுபடலாயின. தலைகளனே கங்களாகத் துணிபட்டு விழலாயின. கைகளறுபடலாயின. குரங்கு கள் இடுப்புகளறுபடலாயின. ஓடியோடிக் குடல்களறுபடலாயின. எழுந்து தாண்டுகிற கால்களறுபடலாயின. நடைகளோய்ந்தன. கொழுப் புகள் சிந்தின. நரம்புமூளைகளும் சிந்தின. இப்படியாகும்போது யுக முடிவிலே பொங்குகிற கடல்போல் ரத்தசலம் ஆகாயத்தை யளாவும் படிப் பொங்கியது. எ-று. (௨௭)

அலினுடற்களிறுநனிமடிந்துபிடியகல்வதற்கும்வழியற்றன
புலியுடன்கரடியுழைமடிந்துகலைபோவதற்குமவகையற்றன
யெலியெழுங்கணிலிறந்திறந்துமுயலேகுதற்குமிடமற்றன
வலியசிங்கமுடனாளியிற்றுமரைவருவதற்குநெறியற்றவே.

இ-ள். இருள்போலவதான சரீரத்தையுடைய யானைகள் மிகவுஞ் செத்து பெண்ணானைக ளோடுவதற்கும் வழிகளில்லையாயின. புலிக ளுடனே கரடிகளும்–மான்களுமிறந்து கலைமானோடுதற்கு இடமில்லை யாயின. எலிகளும்-ஆமைகளும்-அணில்களும் செத்துச்செத்து முயல் போகுதற்கு இடமில்லையாயின. வலிமைகொண்ட சிங்கங்களுடனே ஆளிகளுமிறந்து மரைகள் செல்லுதற்கு வழியில்லையாயின. எ-று. ()

பட்டபட்டவையெடுத்துவேடுவர்பருத்தகட்டைகளடுக்கியே
சுட்டசுட்ட தசைதின்றுதின்றுறாசணங்கினம்பலபிணங்கவே

மட்டறப்பருகியிட்டனிக்திலர்மடுக்களிற்புனலருந்தியே
யிட்டமாலைபுனைமன்னர்மன்னவனிருந்தசூழலிடையெய்தினர்.

இ-ள். அப்படிச் செத்துக்கிடக்கிற மிருகங்களை வேடர்கள் எடுத்துக்கொண்டுபோய், பருத்த விறகுகட்டைகளடுக்கி அவற்றைச்சுட்டு மாமிசங்களைத்தின்று (மீண்டு மீண்டும் நாட்டுக்குப்போவதாகக்) கள்ளையுமிகக்குடித்து (அந்தவெறியினாலே) தம்முடன்கூட உறுமிக்கொண்டு நிற்கிற நாய்க்கூட்டங்களுக்கும் (மாமிசம்) கொடாமல் குளங்களிலே போய் விடாய்கொண்டு நீரைக் குடித்துக்கொண்டு சந்தோஷமாக மாலை புனைந்த ராசாதிராசனான அரிசசந்திரனிருக்குமிடத்திற்கு வந்தார்கள்.

இவ்விடத்துறைவிலங்கிறந்தவெறிவேல்பிழைத்தும்வலைபீறியும்
வெவ்விடக்கணைகடப்பியுஞ்சிலவிலங்குபோனவுறைவாயினு
மவ்விடத்தினிடமோதாவடவிபுகுவதோநகரியணைவதோ
வெவ்விடத்தினிதுசேர்துமென்றவாவிராம்படன்னவனியம்புவான்.

இ-ள். (ஐயனே!) இந்தக் காட்டிலுள்ள மிருகங்களெல்லாமிறந்து போயின. இனி நாங்களெறிந்த வேலுக்குத்தப்பியும் வலைகளைக் கிழித்துக்கொண்டும் வெப்பமான விஷசலமூட்டின அம்புகளுக்குத்தப்பியும் சில மிருகங்களோடிப்போனவைகளுளளன. ஆனாலும் நாங்கள் அவைகளோடிப்போன இடங்களுக்குப்போகிறதா? அல்லது நாங்களிருக்கிற காட்டுக்குப்போகிறதா? அயோத்தியாபுரிக்குக் கூடவருகிறதா? மற்றெந்த இடத்துக்குச் செல்வனே போகிறதென்று அந்த வேடர்கள் கேட்க, அதற்கு அரிச்சந்திரமகாராசன் சொல்லுகிறான். எ-று. (கூ0)

சென்றசென்றதிசைதோறும்யாமினிதுசென்றுதிண்டிறல்விலங்
கெலாங், கொன்று கொன்றவை முடிந்த பின்வருக லாகுமுன்னிய
குறிப்பெனக், கென்றுதேரின்மிசையேறியேயிறைவனேகலுங்கழ
லிறைஞ்சியே,நின்றவேடுவர்பெரும்படைத்திரணெருங்குகானிடை
பரந்தவே.

இ-ள். மிக்கபலத்தையுடைய அந்த மிருகங்களெல்லாம் போகின்ற திசைதோறும் நாமும் ஐயங்கொண்டுசென்று, அவற்றைக்கொன்று யாவும் இறந்தபின்பு வரத்தகும்; இதுவே நான்கொண்ட கருத்தென்று அரசன் தேரின்மேலேறி செல்லும்போது, கூடநின்ற வேடர்களுடைய பெரிதான சேனைக்கூட்டம அந்த நெருக்கமான காட்டிலே எங்கும் பரவின. எ-று. (கூக)

அரிபிளந்தகரிபிளிறுமோசையிவையறிதுமென்றணுகியடர்குவார்
கரிகவர்ந்ததிரள்விலினன்கனிகழன்றவென்றிவனெருங்குவார்
வரிநெடும்புலிபிடித்திடக்கதறுமானெனச்சிலைவணக்குவார்   [ர்.
பருமணற்கிழியவுழுவவோதையிவைபன்றியென்றவிடைதுன்றுவா

இ-ள். சிங்கங்கள் கொல்லலான யானைகள் கத்துகிற ஓசையாகிய இவ்வித குறிப்புகள் தெரிந்துகொண்டு போவோமென்று கிட்டி நெருங

குவார்கள்; யானைகளுண்ட திரட்சியான விளவினுடைய நல்லபழங்கள் பெய்துகிடக்கின்றனவென்று அவ்விடங்களிலே நெருங்கிச்செல்வார்கள்; வரிகளையுடைய நீண்டவேங்கைகள்பற்ற அவற்றின்வாயிலகப்பட்டுமான்கள் கத்துகின்றனவென்று வில்லைவளைப்பார்கள்; பருத்த மணற்றரைகள் பள்ளமாகக்கிண்டுகின்ற பன்றிச்சத்தங்க ளிவையென்று அவ்விடங்களிலே நெருங்குவார்கள். எ-று. (௬௨)

குருகலம்புமொலியிதுதடாகமிதுகுஞ்சரங்கள்கரமொண்டுநீர்
பருகுகின்றவொலியிதுவெனக்கடிதுபற்றுவார்நெடுஞ்சுற்றுவார்
சருகலம்புமொலிசெவியுணர்ந்திரலைதானெனக்கடிதுதாவுவார்
முருகலர்ந்தபொழிலைவதாகமெனமுந்துவார்பகழிசிந்துவார்.

இ-ள். வெள்ளைக்குருகுகள் சத்திக்கின்ற சத்தமிது; குளமிது; யானைகள் துதிக்கையினாலே நீரைமொண்டுகுடிக்கிற சத்தமிதுவென்று விரைவிலேபோய்த் தொடருவார்கள்; அதிகமாகச் சூழ்வார்கள்; மரச் சருகுகள் காய்ந்தொலிக்கிற ஒலியைக் காதிலேகொண்டு இரலைமானோசையிதுவென்று விரைவிலே தாண்டிச்செல்வார்கள்; மணம் விரிகின்ற சோலையிலே ஆவிகம் சஞ்சரிக்கின்றதென்று முன்னே செல்லுபவராய் அம்புகளை விடுவார்கள். எ-று.

மறை — ஆவிகம் - கானக்குதிரை இவை ஒருபொருள. ஆவிகம், ஆகமென நின்றது நடுக்குறை. (௬௩)

மயின்முழக்கமிதுகிளிமுழக்கமிதுவாருமென்றுசிலரோடுவார்
குயின்முழக்கமிதுசிவன்முழக்கமிதுகூடவாருமெனநாடுவார்
வெயிலெறிந்ததுவிளங்குமாமணியின்வேகநாகமெனநீடுவார்
துயிலுணர்ந்தநெடுமரைகலித்ததிதுதொடர்வமென்றுபலர்கூடுவார்.

இ-ள். இது மயிலோசை; இது கிளிச்சத்தம்; வாருங்களென்று சிலபேரோடுவார்கள். இது குயிலோசை; இது சிவல்காடையோசை; பின்றொடர்ந்து வாருங்களென்று சிலரோடித் தேடுவார்கள். இதோ வெயிலொளி வீசுகின்றது, விளங்குவதான பெரிய ரத்நத்தையுடைய வேகங்கொண்ட பாம்பு இதுவென்று நெடுந்தூரஞ்செல்லுவார்கள். இது தூங்கித் தெளிந்துவருகிற நீண்ட மரைமுழங்குகின்ற திவ்யவோசை; அதன்பின்னே தொடர்ந்து செல்லுவோமென்று பலரும் கும்பு கூடுவார்கள். எ-று. (௬௪)

குன்றுகுன்றுதொறு நீலமேவிய குளந்தொறுங்குளிர்வனந்
தொறுஞ், சென்றுசென்றடிதொடர்ந்தடர்ந்துபல திக்கினுஞ்செறி
விலங்கெலாங்,கொன்றுகொன்றுகுவைசெய்தெரித்திடுகொடுங்கனற்
படுகொழுந்தசை, தின்றுதின்றுபுனலுண்டுவென்றிபுனை திண்பெ
ரும்படைநடந்ததே.

இ-ள். மலைகளுள்ள இடங்கள் முழுதும் நீலமலர்கள்பூத்த குளங்கள் முழுதும் குளிர்ந்த காடுகள்முழுதும் போய்ப்போய், மிருகங்களின்

காலடிபிடித்துத் தொடர்ந்து, பலதிசைகளிலு நெருங்கின மிருகங்களை யெல்லாம் கொன்றுகொன்று குப்பல்செய்து, எரிக்கத்தக்க கொடுமை யான நெருப்பிலே சுட்டகொழுப்பு மாமிசங்களைத் தின்றுதின்று (தாகங் கொண்டு) நீரைக்குடித்துச செயமகொண்ட பலமான பெரியசேனைகள் அக்காட்டுக்குள்ளே சென்றன. எ-று. (கூரு)

இரவினிற்பெரிதிருண்டுகூன்மழையிரண்டுறன்றியுலகெங்கணும்
பரவியெய்தகணைபெறிரவரும்படிபடாந்தமுண்டகவிறும்பிலுற்
றரவினங்கரடிபுலிகளபன்றிகளாழுங்குடும்பெலிமடங்கன்மான்
கரவினுற்றிதனுளுறைறயுமென்றெயினர்காடெலாமெரிபரப்பினார்.

இ-ள். அந்தக் காட்டிடமெல்லாம் இராத்திரி காலத்திலும் அதிக மாக இருண்டு, கர்ப்பமகொண்ட மேகஙகள்போலவு மிருண்டு நெருங் குதலாய்ப்பரவி, எயத அம்பு எதிரிட்டு மேல்வரும்படியாகப் பரவின முள்ளுக்காட்டுப் பக்கததிலேபோய் அஙகுள்ள பாம்புக்கூட்டங்கள்- கரடிகள் - புலிகள - பன்றிகள் - ஆமைகள் - உடும்புகள் - எலிகள் - சிங கங்கள் - முதலான மிருகஙகள் ஒளிந்து மறைவாய் இக்காட்டிலே சஞ்ச ரிக்குமென்று வேடர்களநதக் காடெல்லாம் நெருப்பை மூட்டினார்கள்.

சண்டவெந்தழல்பசித்தமன்றுலகுதன்னையுண்ணவெழுதன்மை
போல், கண்டமொன்பதுமெரிந்திடதகெறுகடுங்கொழுமபொறிகள்
சிந்தின, கொண்டலிற்புகை பரநதுசுற்றின கொடுஞ்சுடர்ப்படு கொ
ழுந்துபோ,யண்டமுற்றனபரந்ததந்தரமதற்குமப்புறமெழுந்ததே.

இ-ள். அப்போது வேகத்தையுடைய வெப்பமான நெருப்புத் தனக் குப் பசியுண்டாகிச் சொந்த்து உலகமெல்லாம புசிக்க எழுந்தாற்போல் நவகண்டங்களுமெரியசு சுடுகின்ற கடுமையான செழுமையுள்ள பொறி கள் சிதறலாயின. மேகஙகளைப்போற் புகைகள் கம்மிப்பரவி எவ்விடத் துஞ் சூழ்தலாயின. நெருப்பிலுண்டாகிய கொழுந்துசென்று ஆகாய மெல்லாம் பரவின. (அதனாலுண்டான) புகையானது ஆகாயத்துக்கு அப்பாலும் கிளர்ந்துசென்றன. எ-று. (கூஎ)

சுட்டசெந்தழலில்வெந்துவெந்துடல்சுருண்டபற்பலவிலங்கினங்
கட்டுபாசமதுவிட்டஞாளிகள்கடிததிட சிலகழிந்தன
கெட்டழிந்துநிலையற்றுமீமிசைகிளாந்தெழுநதுகுதிகொண்டுபோய்
விட்டமாமுனியிருந்தசூழலில்வெருண்டுசிற்சிலவிழுநதவே.

இ-ள். அநேகஙகோடி மிருககூட்டஙகள், அப்படிசசுடுகின்ற சிவந்த நெருப்பினால வெநதுவெந்து உடலெல்லாம் சுருண்டன. கட்டின கயிற்றை அவிழ்த்துவிடலான நாய்கள்போய்க்கடிகக சிலமிருகங்கள் இறந்தன. சிலசிலமிருகஙகள, தமது நிலைகுலைநது இருக்க இடமில்லா மல் மேலேகிளம்பி உயர்ந்து தாவிக்கொணடுபோய்த் தஙகளை அனுப் பினபெரிய விசுவாமித்திரமுனிவரிருக்கிற இடத்திற்குப்போய்ப்பயந்து விழுந்தன. எ-று. (கூஅ)

மட்டிலாதனவிடுத்தனம்மவன்வதைத்தனன்கொலிவனத்திலே
பட்டிலாதனவெருண்டுவந்தனவெனச்சினமடைதபதைத்திட
விட்டிலாவினைவிளைப்பல்யாமெனவெகுண்டுவிடடவெகுவெவ்விலங்
கெட்டிலொன்றுவரல்கண்டிலேமெனவிருந்தமாமுனியிரங்கினான்.

இ-ள். அங்கிருந்த பெரிய விசுவாமித்திரமுனிவர் அம்மிருகங்க ளைக்கண்டு. அளவில்லாத மிருகங்களை விட்டோமே அவைகளையெல்லாம அரிச்சந்திரனிந்தக் காட்டுக்குள்ளே கொன்றுவிட்டானோ சாவாத மிருகங்களல்லவோ பயந்து இங்கே வரலாயினவென்று கோபத்தினால் துடிதுடித்து, அக்கோபத்தை ஒருவகையே நீங்கியில்லாத செய்கையை யான் உண்டாக்குகிறேனென்றுசொல்லிக் கோபித்து நானனுப்பின அநேகமான கொடிய மிருகங்களில் எட்டிலொரு பங்குகூட இங்கேவரு வதாக் காணேமேயென்று மிகவும் விலேசித்தார். எ-று. (௩௯)

கலிநிலைத்துறை.

கலங்கலென்றுநீர்கரத்தினாற்கொளசிகனமைத்து
விலங்கினங்களை நோக்கிநீவிளைவிளைத்தது
மலங்கன்மன்னவன்வதைத்ததுமாருயிர்வருந்த
நலங்கிவந்ததுநவிலுமென்றுரைத்திட நவிலும.

இ-ள். விசுவாமித்திரர் மிருகங்களையெல்லாம் பார்த்து நீங்கள் கலங்கவேண்டாமென்று கையாலமையச்செய்து; நீங்கள்போய் நாட்டை அழித்ததும் அதற்கு வெற்றிமாலைகொண்ட அரிசசந்திரன் கொன்ற தும் உங்களுடைய அருமையான உயிர்வருந்துதலாகி நொந்து இங்கே வந்தது முழுதும் சொல்லுங்களென்றுசொல்ல, மிருகங்கள் சொல்லத் தொடங்கின. எ-று. (௪0)

கானடுங்கிடக்கண்புனல்சொரிந்திடக்கழுத்தின்
மேனடுங்கிடமெய்யெலாநடுங்கிட வீசும
வானடுங்கிட மறலியைக்கண்ட மன்னுயிரே
போனடுங்கிமாமுனிவனைபபோற்றியேபுகலும.

இ-ள். கால்கள் நடுங்கவும், கண்களிலே நீர்சிந்தவும், கழுத்துக்கு மேலான தலை நடுங்கவும், உடம்பெல்லா நடுங்கவும், வீசுகின்ற வால்களை நடுங்கவும், யமனைககண்ட மிருதியான உயிர்கள் நடுங்குவன போல் நடுங்கி, விசுவாமித்திரமுனிவரைப்பார்த்துத் துதித்துச சொல்லலாயின.

சென்றனஞ்செழும்பயிர்களுமுயிர்களுந்தொலைத்து
நின்றனம்மெனம்மெதிர்முடிமன்னவனேர்ந்து
கொன்றனன்பிழைத்தெய்தின ஞசிலசிலகுறையு
மென்றவாவிரிந்தெய்தியவிலங்குகளெல்லாம.

இ-ள். ஓடிவந்த மிருகங்களெல்லாம், நாங்கள் போனோம்; போன வுடனே அங்குள்ள செழுமையான பயிர்களையும், அவைகளைக்காக்கின்ற

உயிர்களையும் அழித்துக்கொண்டு திரிந்தோம்; பின்பு எங்களை அந்த நீண்ட கிரீடாதிபதியான அரிச்சந்திரன் வந்து கொன்றான்; அதற்குப் பயந்த நாங்கள் தப்பித்து வந்தோம், வாராமலங்குள்ளசிலநாளும் இங்கே ரத்துக்குள்ளே குறைந்தலாயப்போகுமென்று சொல்லின. எ-று. (௪௨)

என்றுகூறிடக்கௌசிகனெரியெழவிழித்து
நன்றுநன்றெனநகைத்துக்கைநாசியிற்சேர்த்து
வென்றிவேந்தனைவெல்வதுகருதியோர்வீரப
பன்றிதன்றவப்பெருமையாலிமைப்பினிற்படைத்தான்.

இ-ள். என்று அம்மிருகங்கள் சொன்னவுடனே, விசுவாமித்திரர் நெருப்புத்தோன்றக் கண்களைத் திறந்துபார்த்து, நல்லது நல்லதென்று சிரித்துக்கையைமூக்கின்மேலேவைத்து, செயங்கொண்ட அரிச்சந்திரனை வெல்வதாக எண்ணி ஒருவீரத்தையுடையபன்றியைத் தன் தவப்பெருமையினாலே ஒரு க்ஷணநேரத்துக்குள்ளே சிருஷ்டித்தார். எ-று. (௪௩)

பொன்னிறத்துமெய்வெண்ணிறத்துகிர்புட்பராக
நன்னிறக்கண்டநாலுகாலுஞ்செழும்பவளமு
செந்நிறத்தகண்செம்மணிசெழுமுகம்பச்சை
யன்னிறக்குரநீலம்வச்சிரத்தெயிறதற்கே.

இ-ள். பொன்னிறமான உடம்பும், வெண்ணிறமான நகங்களும், புட்பராகம்போல் நல்ல நிறமான கழுத்தும், செம்பவளம்போல் நான்கு கால்களும், மேகநிறமான கண்களோ சிவந்த ரத்நம்போலவும், செழுமையான முகமோ பச்சைநிறமாகவும், இருணிறமான உரோமமோ நீலமாகவும், வயிரம்போல் பற்களும் அதற்குண்டாயின. எ-று. (௪௪)

வயிறதின்றுறப்பெருமண்புவிமறைபடமறைக்கு
மெயிறதின்றுவானினைப்புவியேழையுமெடுக்கு
கயிற்றினாற்பிராணநந்திடுகாலனைக்கலக்கும்
பயிற்றின்றுமபினையெனசெய்யாதுபெரும்பன்றி.

இ-ள். அதுதன்வயிற்றிலே பெரிதான மண்ணுலகமெல்லாமறையும்படி மறைக்கவல்லது, கொம்பினாலே உயர்ந்த ஆகாயத்தையும் உலக மேழையு மெடுக்கவல்லது; பாசத்தினாலே உயிரைப் பிடிக்கவருகின்ற யமனையும் கலங்கச்செய்யவல்லது. இப்படி யமனையும் கலங்கச்செய்ய வல்லதானால் இனியென்னதான் செய்யமாட்டாது அந்தப் பெரிதான பன்றி? எ-று. (௪௫)

அப்பெருங்கொடும்பன்றியையருந்தவனோக்கி
யெப்பெருமண்டத்தலைவருமெயினருமிறக்கத்
தப்பறக்கொலைசெய்யரிச்சந்திரனறன்னை
யிப்பெரும்பொழில்கொணாநதுநீபோவெனவிசைத்தான்.

இ-ள். அப்படிப்பட்ட பெரிய கொடுமையுள்ள பன்றியை அரிதான தவத்தையுடைய விசுவாமித்திரர் பார்த்து, எங்குமுள்ள பெரியசேனாதி

பதிகளும், வேடர்களும் சாவும்படி தப்பாமற்கொன்று, அரிச்சந்திரனை இந்தப் பெரிதான காட்டுக்குள்ளே தொடர்ந்துவரும்படி கொண்டுவந்து விட்டு நீ அப்பாற்போவென்று சொன்னார். எ-று. (சசு)

என்றுகூறிடவிருடியையவணங்கிநெட்டெயிற்றுற்
குன்றுசூழெழுவெற்றிநீர்குவடெலாங்குறைத்து
நின்றுநின்றுசெங்கண்களாலெரும்புகவிழித்துச்
சென்றுகூடிடிற்றுமன்னவன்சேனையைசிதற.

இ-ள். என்றுசொன்னவுடனே அந்தமுனிவரைவணங்கிக்கொண்டு நீண்டகொம்பினாலே மலைகளெல்லாம் தூளாகக்குத்தி, உயர்ந்த மலைச் சிகரங்களையெல்லாம பொடிப்பொடியாக்கி, அங்கங்கே நிலைகொண்டு சிவந்த கண்களிலே நெருப்புச்சிந்தத் திறந்துபார்த்துப்போய அரசன் சேனைகளெல்லாஞ் சிந்தியோடும்படி அடித்தது. எ-று. (சஎ)

தலைகளற்றிடத்தடங்கரமற்றிடவீரர்
குலைகளற்றிடக்குஞ்சரமற்றிடக்கொலைஞர்
சிலைகளற்றிடச்செஞ்சரமற்றிடத்திரைகள்
வலைகளற்றிடவெற்றிற்றுமாயவராகம்.

இ-ள். அந்த மாயாரூபமான பன்றி, தலைகளறுபடவும், நீண்ட கைகளறுபடவும், வீரர்களுடைய ஈரற்குலைகளறுபடவும், யானைகள் சாவவும், கொலைவேடர்களுடைய விற்கள்முறியவும், செவ்வையான அம்புகள்முறியவும் திரைசசீலைகளும் வலைகளும் கிழிபடவும் சாடியது.

பீருஞ்சீரலும்பித்துநீள்குடர்களும்பிளக்கத்
தாளுநெஞ்சமுமற்றிடமுடுவலைசாடி
யாளுமற்றிருதோளுமற்றங்கைபிற்பிடித்த
வாளுமற்றிடவெற்றிற்றுமாயவராகம்.

இ-ள். அந்தமாயப்பன்றி, வயிறும் - ஈரலும்-பித்தும்-நீண்டகுடல் களும்சரிய, காலும்மார்பும் ஒடிந்துபிளக்க, நாய்களைக் கொன்று வாள் வீரரும்சாவ, அவ்வீரர்களுடைய இரண்டுதோள்களுமொடிய, அவர்க ளுடையஅழகியகைகளிலேகொண்டவாள்களுமொடியமோதியது. எ-று.

கரிபடப்படச்சேனைகள்படப்படக்கலினப்
பரிபடப்படப்பரிகலம்படப்படப்பசுங்கண்
ணெரிபடப்படவிரதங்கள்படப்படவிடைதா
னரிபடப்படச்சுணங்குகள்படடனவனந்தம்.

இ-ள். யானைகளெல்லாமிறந்தன. அவைகளிறக்கவேசேனைகளெல் லாமிறந்தன. அசசேனைகளிறந்தனபோலவேகடிவாளம்பூண்டகுதிரைக ளெல்லாமிறந்தன. அவைகளிறந்தாற்போலவே அந்தக் குதிரைவீரர்கள் கொண்ட ஆபரணங்கள் சிந்தவும், அப்படியாக இந்தப்பன்றியின்பசுமை யான கண்களிலிருந்து நெருப்புப்பொறிகள்போய்ப் படுந்தோறும் இர

தங்களெரிந்தன. அவைகளெரியவேஇடுப்புங்கால்களும் துண்டு துண்டாக காய்களிறந்தன. இப்படி இறந்தவைகளனேகம். எ-று. (௯0)

கைதவம்மிருவென்றறக்கடற்படைகலங்கி
மைதவழ்ந்தநிணகுன்றினுமரத்தினுமறைந்து
மெய்தவேல்களுங்குணில்களும்பிறைமுகமழுவு
மெய்தவாளியும்பொடிபடவிதிர்த்ததவ்வேனம்.

இ-ள். அதுகளைடு இந்தப்பன்றி மாயாரூபமென்று மிகவும் கடல் போன்ற சேனைகள் கலங்கி மேகங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற மலைகளிலும் மரங்களிலும்போய் மறைந்துகொண்டு, எறிந்தவேல்களும்வளைதடிகளும் அர்த்தசந்திரன்போன்ற முகத்தையுடைய மழுக்களும் எய்த அம்புகளும் தூள்தூளாகப் பண்ணிற்று அந்தப் பன்றி. எ-று. (௯க)

குடர்பிளந்தனகுறங்குகள்பிளந்தனகொடுங்கை
மடல்பிளந்தனவாய்பிளந்தனவிருவகிரா
யுடல்பிளந்தனவுரம்பிளந்தனசிரமுருண்ட
கடல்கிளர்ந்தெனக்குருதிநீர்வனமெலாங்கலந்த.

இ-ள். இந்தச சேனவீரருடைய குடல்களுஞ் சரிந்தன. துடைகளு முறிந்தன. கொடியகைப்புறங்களும் பிளந்தன. வாய்களுங் கிழிந்தன. இரண்டுபிளவாக உடல்களும் பிளந்தன. மார்பும் பிளந்தன. தலைகளு முருண்டன. கடல்பொங்கினாற்போல் ரத்தஜலம் அந்த வனமெல்லாம் பரவின. எ-று. (௯உ)

சிரமிதந்தனதிரள்பிணமிதந்தனதெறித்த
கரமிதந்தனகழன்றனகால்களுங்கண்ணுங்
குரமிதந்தனகுதிரைகண்மிதந்தனகுணில்வேற்
சரமிதந்தனகுருதியந்தடங்கடறனிலே.

இ-ள். அவ்வுதிரப்பிரவாகத்திலே, தலைகள் மிதந்தன. பிணக் கூட்டங்கள் மிதந்தன. ஒடிந்தகைகள் மிதந்தன. கால்களும் கண்களும் வெவ்வேறாய்ப்போயின. குதிரைக்குளம்புகளு மிதந்தன. குதிரைகளு மிதந்தன. வளைதடிகளும் வேல்களும அம்புகளுமிதந்தன. எ-று. (௯௩)

தோளைவீழ்த்ததுதுடைகளைவீழ்த்ததுதோள்சேர்
தாளைவீழ்த்ததுதடக்கையைவீழ்த்ததுதயிர்போல்
மூளைவீழ்த்ததுதாழையின்மாருதமோதப்
பாளைவீழ்ந்தெனவீழ்ந்தனவேடர்தம்பற்கள்.

இ-ள். தோள்களையும் விழப்பண்ணிற்று. துடைகளையு மொடிந்து விழப் பணணிற்று. தோள்கள் தொங்குவதான கால்களையும் விழப் பண்ணிற்று. நீண்டகைகளையும்விழப்பண்ணிற்று. தயிர்க்கட்டிகள்போல் மூளைகளும்சிந்தப்பணணிற்று. தென்னமரத்திலேகாற்றுவீசப்பாளைகள் சிந்தினாற்போல் வேடருடைய பற்கள் சிந்தின. எ-று. (௯௪)

கொலைபடுத்தவேலெயினர்தங்குருதிநீர்பெருகி
மலையெடுத்துநீண்மரங்களைமுறித்தெடுத்தோடிச்
சிலைபடுத்துவீழ்திரைகளும்வலைகளும்வாரி
யலையெடுத்தநீர்வாரியையணைந்ததையன்றே.

இ-ள். கொலைசெய்யத்தக்க வேல்களைக்கொண்ட வேடர்களுடைய ரத்தஜலம்பெருகி, மலைகளை யுருட்டிக்கொண்டும், மரங்களை முறித்துக் கொண்டும்போய், விற்களையுங்கொண்டு, கட்டிவிழுந்திருக்கிற திரைச சீலைகளையும் வலைக்கயிறுகளையும் வாரிக்கொண்டு, அலைகளைக்கொண்ட நீர்க்கடலிற்போய்க் கூடிற்று. எ-று. (௫௫)

சென்றசென்றவத்திசையெலாம்பிணக்குவைசெறியக்
கொன்றுவீழ்த்திடக்குலைந்ததக்கொடும்படைக்கூட்ட
நின்றதிக்கினைநாடியேநிருபன்முன்னொருவன்
பன்றியோடியவிசையினைப்பலமுறைபகர்ந்தான்.

இ-ள். தான் போன திக்குகளிலெல்லாம் பிணக்குப்பல்கள்நெருங்கும்படிக்கொன்று விழும்படி செய்யவே, அந்தக் கொடிதான சேனைக் கூட்டங் குலைதலாயிற்று. ஒரு வீரன், அரசன் நிற்கிற இடத்தைத் தேடிக்கொண்டுபோய் பன்றி யோடிததிரிகிற வேகத்தைப் பலவகை யாகச்சொன்னான். எ-று. (௫௬)

அந்தவாசகங்கேட்டரிச்சந்திரன்முனிந்தே
யெந்தவாறுவந்தெய்தியதிவர்களைவதைத்த
தந்தவாறெதுகூறெனவரசனைவணங்கி
யெந்தைகேளெனாவேடுவன்வகைவகையிசைத்தான்.

இ-ள். அந்தவார்த்தையை அரிச்சந்திரன்கேட்டுக் கோபங்கொண்டு அப்பன்றி எந்தவழியாக வந்துகூடிற்று? இவர்களை யெல்லாம் எந்த வகையாகக்கொன்றது? அதனைச் சொல்லென்றுகேட்க, அவ்வேடுவன் அரசனை வணங்கிக்கொண்டு என் சுவாமியே! கேளுமென்று வகை வகையாகத் தெரியச்சொன்னான். எ-று. (௫எ)

வானமேழுமண்ணேழுமுன்மருப்பினுலெடுத்த
வேனமோபுரமெரித்தவனுலகெலாமெரிகருந்
தானமோவுயிர்துரிசறச்சுமனமேபன்றி
யானதோவதுசிறிதும்யாமுணர்ந்திலமையா

இ-ள். ஐயனே! மேலேழுலகமும், இந்தஉலகங்களேழும்முன்னே ஒரு கொம்பிலே தாங்கின (பெரிய) வராகந்தானோ! திரிபுர தகனஞ் செய்தபரமசிவனுடைய உலகங்களையெரிக்கத்தக்கசக்தியுள்ளதுதானோ! உலகத்துள்ள உயிர்களின் வேரறுவதாக யமனுனவன் நீண்ட வராக வடிவுகொண்டதுதானோ! அந்தப் பன்றியை இத்தன்மையதென்று கொஞ்சமேனும் யாங்கள் தெரிந்து சொல்ல வல்லோமல்லோம். எ-று.

தலைநிறம்பச்சை தன்னிறம்பொன்னிறந்தறுகண
ணிலைநிறஞ்செழுமாமணிக்குரமிந்தரநீல
மலையினும்பெரிதானதோர்வராகமவந்தெய்திக்
கொலைபுரிந்ததுகூன்பெருங்கோட்டினாலென்றான்.

இ-ள். தலையினிறமோ பச்சைநிறம், அதனுடலினநிறமோ பொன்னிறம், அதன் கொம்புகளின் நிலையான நிறமோ செழுமையான பெரிய ரத்தநிறம், அதன் குளம்போ இந்திரநீல நிறம் இவ்வாறு மலையினும் பெரிதான ஒரு வராகமான துவந்து நமது சேனையிலே கூடித் தனது வளைவான பெரியகொம்பினாலே கொலைசெய்ததென்று சொன்னான்.

சேனையும்பெருந்தேர்களுந்திண்பரித்திரளும
யானையுங்கொடுமடிவலுமிறந்திட வெற்றிக
கானெலாம்பிணக்காடுசெய்தெய்துறுகக்கண்டாய்
தேனலங்கலாய்தேரினைத்திரித்தருளென்றான

இ-ள். நம்முடைய சேனைகளையும், பெரிய தேர்களையும், பலமான குதிரைக்கூட்டங்களையும், யானைகளையும், கொடியநாய்களையும் சாவும்படிக் குத்திக்கொன்று காடெல்லாம் பிணக்காடாகப் பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றது தேனொழுகுகின்ற மாலையணிந்த அரசனே உமது தேரை அங்கே திருப்பியருளவேணுமென்று கூறினான். எ-று.

கண்டாய முன்னிலையசை (சு0)

அறுசீரக்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

என்றுபகர்ந்திடமன்னவர்மன்னனெழுந்தகத்துடனே
நன்றிதுநன்றெனவங்கையொடங்கையறைந்துநகைத்துடனே
யின்றுமடிந்தவரின்னுயிரெம்மிலுமெம்முயிரோவலிதென
றன்றுசவுந்தரிதந்தநெடுஞ்சிலையங்கையெடுத்தனனே.

இ-ள் என்று சொல்லவே, ராசாதிராசனானவன் அப்போது தனக்குண்டான கோபத்துடனே நல்லது, இதுநல்லதே! யென்று ஒரு கையுடனே ஒருகையைமோதிச்சிரித்து, இன்றையத்தின மிறந்தவர்களுயிரிலும் எங்களுயிர்தானோ சிறந்ததென்று அப்பொழுதே, முன்னே சவுந்தரிதேவி கொடுத்தவில்லை அழகிய கையிலேகொண்டான். எ-று.

பாகரின்மிக்கவனானமறைமுற்றெறிபாகுக்குறித்தவனுஞ்
சாகரமுற்றெழுபானுகுலத்திறைதாளிணையைத்தொழுதே
நாகரிகச்சுடர்மா ரவபணிநாயகிபொற்சடிலச்
சேகரிபத்திரகாளிகொடுத்தருடேரினடத்தினனே.

இ-ள் தேர்ப்பாகரில் மிகுந்த சாமர்த்தியனாய், நான்குவேதங்களை முழுதுந்தெரிந்துசெலுத்தத்தக்க சாரதித்தொழிலிலும்வல்லவனானவன் கடலிலே தோன்றிவருகிற சூரியகுலத்தரசனுடைய பாதங்களிரண்டையும்வணங்கிக்கொண்டு, யோகநித்தையான காந்தியைக்கொண்ட ஆடுகின்ற

சர்ப்பாபரணம் பூண்ட தேவியாகிய செம்பொன்னிறமான சடைத்தலை யையுடைய பத்திரகாளிகொடுத்தருளின தேரைச்செலுத்தினான். எ-று.

படியுமிடிந்ததுபொடியுமெழுந்ததுபலபலவையமபொழிலு
மடியில்விழுந்தனககனமடர்ந்துயர்வரையுமெரிந்தனவான்
முடியுமதிர்ந்ததுகதிருமறைந்ததுமுகிலுமுழன்றனவசநி
ரிடியுமுதிர்ந்ததுகொடிமலியுஞ்சுடரிரதநடந்திடவே.

இ-ள். கொடிக்கட்டின ஒளியையுடைய தேர்செல்லும்போது, பூமி யும் பள்ளமாயிற்று; (அதனால்) தூளிகளுங்கிளர்ந்தது; பற்பலவகையான காடுகளும் சாய்ந்துவிழுந்தன; ஆகாயத்தைமுட்டி உயர்ந்திருக்கிற மலைக ளெல்லாம் நெரிந்தன; அண்டமுகடும் அதிர்தலாயிற்று; சூரியனுமறைத லாயிற்று; மேகங்களும் அலைவனவாயின; நீரும்-இடியும் சிந்துதலாயின.

மாறுபடச்சிலதேரெனவுற்றெழுமால்வரையத்தனையு
நீறுபடப்படநாடிமணிச்சுடர்நேமிநெரித்தனவா
லாறுபடப்படவூறுபுனற்றிரையாழியைமொத்திடவே
வீறுபடத்துயர்கானமனைத்தையும்வேரொடெடுத்தனவே.

இ-ள். இந்ததேருக்குமாறாக,சிலவீரர்களுடையதேரென்னும்படி போகொண்டுவருவனவான உயர்ந்தமலைகளெல்லாம் தூளிகளாகி மேன் மேலுங்கிளர அந்தப் பன்றியைத் தேடிக்கொண்டு செல்லும்பேர்து ரத்நகசிதமான தேருருளைகளின்கீழ் அகப்பட்டவைகளெல்லாம் நெரியும் படிச்செல்ல, அதனால் ஆறுபோல் ரத்தப்பிரவாக மேன்மையாக, அந்த ரத்தப்பிரவாகமானது ஊறுகின்றநீரையும் அலைகளையுமுடைய கடலை யொப்பாகப் பெருகும்படியாய் உதிர்ந்த காடுகளெல்லாம் வேரோடே பிடுங்கிக்கொண்டு சென்றன. எ-று. (சுச)

தங்கமுடித்தனிவெண்கவிகைத்திரிசங்குமகற்கெதிரே
திங்களெனத்தவளந்திகழ்முத்தொளிசிந்துமருப்பதனால்
வெங்கண்மதக்களிறும்பலவிற்செருவென்றபரித்திரளும்
பங்கமுறப்பலபஞ்சுபடுத்தியபன்றியெதிர்த்ததுவே.

இ-ள். தங்கக்கிரீடத்தையும் ஒப்பில்லாத வெள்ளைக்குடையையு முடைய திரிசங்கு புத்திரனை அரிச்சந்திரனுக்கு முன்னே, சந்திர னைப்போல் வெண்மையாக விளங்குகின்ற ஒளிவீசுதலையுடைய கொம் பினாலே, வெவ்விய கண்களையுடைய மதயானைகளையும், அநேகம் வில் லாளிகளைப் போர்செய்து வெல்லத்தக்க குதிரைக்கூட்டங்களையும் பங்க ப்படப் பலவிதமான பஞ்சுபோற் பறக்கச்செய்கிற பன்றிவந்து முனைந் தது. எ-று. (சுரு)

வேயின்மிகுத்தெழுமால்வரையெட்டிலுமதுவிசைப்புறவே
பாயுமுகிற்குலமேழையுமப்பொடுபாரில்விழச்சிதறும்
வாயினுரைததிசைநாலுமிறைத்துயர்வானுமிறைக்கும்விழித்
தீயின்மணித்திரைநீர்வட்டவைக்கனல்சேரவெரித்திடுமே.

இ-ள். மூங்கிற்காடுகள் மிகுதியாக வளர்வனவான உயர்ந்த எட்டு மலைகளின்மேலும் வேகங்கொண்டுபோயும்; பின்னும் மேகக்கூட்டங்களையும் நீருடனே பூமியிலே விழும்படிச்சிதறுவிக்கும்; தன்வாயிலுள்ள நுரையை நாலுதிக்கிலுஞ்சிந்தி உயர்ந்த ஆகாயத்திலும் சிந்தும்; கண்களிற்றோன்றுகிற நெருப்பினாலே முத்துகளை வீசுகிற அலைகளுடனே கூடின கடலையும், வடவாக்கினியையும் ஒருசேரஎரிக்கும். எ-று.

ஆடன்மதத்திருநாலுதிசைக்களிறனைவைபத்தனையுங்
கோடதனிற்கரமீதுறவைத்துடல்கூசிவெருக்கொளவே
சேடன்முதற்படுவாளரவத்தலைசேரநடுக்குறவே
வோடும்விசைத்தெழுநீள்புவியைப்புனலூறநெரித்துழுமே.

இ-ள். வெற்றியினையுடைய மதங்கொண்ட எட்டுத்திக்கு யானைகளெல்லாவற்றையும், தன்கொம்பினாலே, அவைகளின் துதிக்கைகளிலே குத்தி (நோகச்செய்ய, அதனால் அவைகள்) உடம்பு கூசி நடுங்கிப் பயப்படவும், ஆதிசேடன் முதலாகவுண்டான ஒளியையுடைய பாம்பின்றலைகள் முழுதும் நடுங்கவும் ஓடும்; வேகங்கொண்டு கிளம்பும்; நீண்ட மண்ணுலகத்தை நீர் பெருகும்படிக் கிழித்து முகத்தினாலே கிண்டும். எ-று.

ஊறுபடுத்திடுபாகர்செலுத்தியவோடைமதக்கரியை
நீறுபடுத்திடும்வீரர்நடத்தியநீளிரதத்தினையே
கூறுபடுத்திடும்வாதுவரேற்றியகோலவயப்பரியைச்
சேறுபடுத்திடுமாமகரத்திரள்சேருமளக்கரையே.

இ-ள். கொலைசெய்யத்தக்க பாகர்கள் செலுத்திவருகின்ற முகபடாத்தையணிந்த மதயானைகளை மண்தூளிலே புரளக் குத்தித்தள்ளும்; வீரர்கள் செலுத்திவருகிற உயர்ந்ததேர்களைச் சக்கை சக்கையாகப்பேர்க்கும்; குதிரைவீரர்கள் அதட்டிச செலுத்துகின்ற அழகான வெற்றிகொண்ட குதிரைகளைப் பெரியமீன்கள் கூடின கடலின்சேற்றிலே புதையச்செய்யும். எ-று. (௯௮)

அனர்த்தம்விளைக்கவிடுத்ததவத்தனளித்தவுரைப்படியே
சினத்துவெறித்துமதக்கரிகற்கிதிடுக்கிடவுற்றணுகி
யினத்துரகத்தருணக்கனதத்திரதத்தினையெற்றுகெனு
மனத்தினினைத்துவலத்துபுறத்தின்மருப்பையொடுக்கியதே.

இ-ள். இப்படிக் கெடுதிசெய்ய அனுப்பின தவமுனிவர் கொடுத்த வுத்தரவின்படியே, (அப்பன்றியானது) கோபங்கொண்டு வெறிகொண்டதாய் மதயானைகளுங் குதிரைகளும் பயப்படும்படிப்போய், நெருங்கிக் கூட்டமான குதிரைபூண்ட சிவந்த பொன்மயமான அரசன் தேரை உடைக்கவேணுமென்று தன்மனத்திலேயெண்ணி, வலதுபுறத்திலுள்ள கொம்பைச் சாய்த்துக்கொண்டுசென்றது. எ-று. (௯௯)

உதித்ததுணைப்பிறையொத்தமருப்பையொடுக்கவுணர்ச்சிபெறுக்
கதித்தபருத்தசிலைக்குளடுத்தொர்கனற்கணைதொட்டுவிட

வெதிர்த்தகிருட்டியினெற்றியின்முற்றியெடுத்தகலக்கொடுபோய்
விதிர்த்துடலுடங்கெவருக்கொளமற்றொருவெற்பிடையுய்த்ததுவே.

இ-ள். இரண்டு சந்திரப்பிறைபோன்ற கொம்பை ஒடுக்கிக்கொண்டு வந்த அப்பன்றி செல்லும்போது, அரசன், அச்சமயந்தெரிந்து நினைவு கொண்டு கெட்டியாகப் பருத்திருக்கிற தனது வில்லுக்குள்ளாக நெருங்கிச்சென்று ஒரு அக்கினி சாஜசுல்லியமான அம்பைத்தொடுத்துப் பூட்டிவிட்டபோது, அந்தக்கனற்கணை எதிர்த்துவந்த பன்றியின் நெற்றியிலேபட்டு நெருங்கித் தூரக்கொண்டுபோய் அந்தப்பன்றியின் உடம்பு நடுங்கிக்கூசிப் பயங்கொள்ளும்படி வேறேயொரு மலையிலேபோய் விழப் பண்ணியது. எ-று. (எ௦)

உய்த்ததுநீளிடைபத்துளயோசனையுற்றெழுமால்வரைமேல்
வைத்ததும்வாய்வழிகக்கியசோரியில்வட்டணையாவுழலா
மெய்த்தவன்வாழ்பொழிலுட்புகவோடலும்விட்டபதாதியெலா
மொய்த்தனகாவலனைப்புடைசூழ்தரமுற்கிளர்வாரிதிபோல்.

இ-ள். நீளமும் அகலமும் பத்துயோசனை அளவுள்ளதாகக்கொண்டு மிகவுமுயர்ந்த மலைமேலே விழப்பண்ணித் தள்ளுமளவில், அப்பன்றியானது வாய்வழியே கக்கினரத்தத்துடனே சக்கராகிருதியாகச்சுழன்று அந்த மெய்யான தவமுனிவர் வாசம்பண்ணுகிற சோலைக்குள்ளே செல்லுவதாக ஓடும்போது, முன்னதாகப்பொங்கி ஆரவாரித்தெழுகின்ற கடலைபோல, முன்னே அஞ்சி அகன்ற சேனைகளெல்லாம் அரிச்சந்திர மன்னன் பக்கமெல்லாஞ் சூழ்வதாய் நெருங்கின. எ-று. (எக)

கடற்படைசுற்றியிரைத்திறைபதமகழற்றுணையைத்தொழலுந்
தடக்கையமைத்துமனத்திலலைத்தறவிர்த்திரதத்தினைமுன்
நடத்தியெதிர்த்தகிருட்டிவதைக்கநடுத்தனுவைத்துநிணக்
குடற்கடெறித்துவீற்றபடைபட்டகொலைக்களமுற்றனனே.

இ-ள். அந்தக் கடல்போன்ற சேனைகள் சூழ்ந்து முழங்கி அரசனுடைய தாமரைமலர்போன்றபாதங்களிரண்டையும் வணங்கும்போது, தனது நீண்டகையாலமையச்செய்து, அவர்கள் மனத்திலுள்ள அலைவை நீக்கி, எதிர்த்துவந்த பன்றியைக்கொல்ல எண்ணி, இரதத்தைமுன்னே செலுத்தி, வில்லினடுவைக் கையிலேகொண்டு கொழுப்பும் குடல்களும் அறுதலாய் வெற்றிகொண்ட தனதுசேனைகள் வீழ்ந்துகிடக்கிற கொலைக்களத்துக்கு வந்தான். எ-று. (எஉ)

புரவலனப்படைகரிபரிபட்டதொர்புதுமைதனைத்தெரிசித்
தரகரவிப்படிவினைவதெனக்குனதருளினெறிச்செயலென் [ரே
றிருகரம்வைத்திரு செவியைமறைத்தெழின் முடியையசைத்தெதி
துரகநடத்திடவிரைவினிழுத்தனசுடரிரதத்தினையே.

இ-ள். அரசனானவன், அந்தச்சேனைகளிலே யானைகளும் குதிரை ளும் ஒப்பில்லாமல் செத்துக்கிடக்கிற ஆச்சரியத்தைக்கண்டு அரகரா

இப்படிஆகிறதற்குச் சிவனே உன்னுடைய கிருபையின் வழியாகிய செய்கையேயென்று தனதிரண்டுகைகளாலும் இரண்டுகாதுகளையுமூடி, அழகான தலையையும் அசைத்து, முன்னேசெல்வதாகக்குதிரைகளைமுடுக்க, அக்குதிரைகள் மிகுந்தவேகத்துடனே விளங்குவதான தேரையிழுத்துக்கொண்டு சென்றன. எ-று. (௭௩)

ஏனம்விழுந்தயர்மால்வரைகண்டதினேறியிழிந்தகலுப்
போனதுணர்ந்தடிமீதுதொடர்ந்துபுகாதவனங்கள்புகுந்
தானனமுந்திருமேனியு நுண்பொடியாடமடந்தையுடன்
மானவன்வந்தொருவாசநெடும்புனல்வாவியணைந்தனனே.

இ-ள். அந்தப் பன்றிவிழுந்து சோர்வதான உயர்ந்த மலையைக்கண்டு அதன்மேலேறி யிறங்கி, பன்றி அதைவிட்டப்பாற்போனது தெரிந்து, போகாதகாடுகளெல்லாம்போய் முகமும் திருமேனியும் நுண்ணிதான தூளிகள்படியச் சந்திரமதியுடனே மகானுபாவனான அரிச்சந்திரன்வந்து நறுமணங்கொண்ட நீண்ட நீர்க்குளத்தைக் கண்டான். எ-று. (௭௪)

கானினமிசைந்தெழுதாமரையிற்படர்காவிகளிற்படருந்
தேனின்முழக்கொலிநாலுதிசாதிசைசேரவியப்புறுமால்
மீனின்முழக்கொலியூழிதனிற்கடைவேலையையொப்பதுநீள்
வானின்முழக்கொலிபோல்வனசக்கரவாகமிரைப்பதுவே.

இ-ள். காடுபோல் மேற்கொண்டுயருகின்ற தாமரைமலர்களிலும் பரவின நீலமலர்களிலும் மொய்ப்பனவான வண்டுகளின் பாட்டொலியானவை, நான்குதிக்குத் திசைகளிலுங்கேட்க அதிசயத்தைத் தருவதாயிருக்கின்றது. அந்தக் குளத்திலுள்ள மீன்கள் அலம்புகிறசத்தமானது, ஊழிக்காலத்திலே கிளருகிற யுகாந்தக் கடலோசையை யொத்திருக்கின்றது. சக்கரவாகப்பட்சியி னோசையானது ஆகாயத்துமேகத்தி னிடிமுழக்கம்போன்றிருக்கின்றது. எ-று.

கானின் மிசைந்து-காட்டிலே தேனையுண் டெனவுமாம். (௭௫)

தமரநெடுந்திரையெறிகுரையும்பலசகுனமுழங்கிரையு
மமரமடந்தையர்குடையொலியும்பலவருவிவிழுங்கலியுந்
திமிரமதக்கயநிறைவுறமொண்டறல்சிதறதிர்வுங்குரவின்
கமழ்தருமவ்வனமுனிவர்கமண்டலுக்களகளெனுந்தொனியும்.

இ-ள். முழக்கத்தையுடையஅலைகள்வீசுகிறசத்தமும்,பலபட்சிசாதிகள்முழங்குகின்றசத்தமும், தெய்வகன்னிகள்வந்து நீராடுகிறசத்தமும், பல அருவிகளோடிவருகிற சத்தமும், இருள்நிறமானமதயானைகள்வந்து நிறைவாகத் துதிக்கையாலே நீரைமுகந்து சிந்துகிற நீரோசையும், குரவமலர்கள் பரிமளிக்கின்ற அந்த வனத்திலுள்ள முனிவர்கள் நீர்முகக்கின்ற கமண்டலத்திலே நீர்களகளவென்கிற வோசையும். எ-று.

இதுமுதல் இரண்டுபாடல்கள் குளகம். (௭௬)

முருகுகுடைந்தளிமுரலமிகுந்தொனிமுதலைகடந்தமின்வந்
தருகுசெறுந்தொனிகுடநிகர்வெள்வளையகடுளையுந்தொனிவெண்
குருகிரியுந்தொனிசிரல்கள்விழுந்தொனிகொடுவரிவந்துபுனற்
பருகுமிருந்தொனிபறவைகளின்றொனிபகலிரவுந்தணியா.

இ-ள். தேனைக் கிண்டியுண்டு வண்டுகள்பாட மிகுகின்ற சத்தமும், முதலைகள் தங்களுக்குள்ளே கூடிவந்து பக்கங்களிலே ஏறிச் சண்டை பண்ணுகிற சத்தமும், குடத்துக்கொப்பான [illegible] கள் கருப்ப வேதனைப்படுகிற சத்தமும், அந்த சத்தத்துக்கஞ்சி [illegible] குருகுக ளோடுகிற சத்தமும், மீன்குத்திக்குருவிகள்மீன்மேல்விழுகிறசத்தமும், புலிகள்வந்து நீர்குடிப்பதான மிகுந்த சத்தமும், பட்சிகள் செய்கின்ற அதிக சத்தமும் பகலும் இராத்திரியும் நீங்கா திருக்கின்றன. எ-று.

அறத்தவர்வற்கலையிற்றுவர்நித்தமலர்ப்பொழில்பொற்பிரசு
மறத்தகளிற்றின்மதத்திரெழுக்குமடக்கவரிப்பொழிபா
னிறத்திடபச்சைமணித்துகிர்வச்சிரநித்திலமுட்களுலக்
கறுத்தவெளுத்தசிவத்தபசுத்தகணிப்பதெவர்க்கெளிதே.

இ-ள். துறவறத்தார்களுடைய (வற்கலையான) காவிவேஷ்டிகளின் சிவப்பு, தினந்தோறும் அலர்தலையுடைய பூஞ்சோலைகளிலுள்ள பொன்னிறமானதேன், கோபத்தைக் கொண்ட யானைகளின் மதத்தினது பெருக்கு, இளமையான காட்டெருமை பொழிகின்ற பால், சோதியையுடைய பச்சை-ரத்நம், பவளம்-வயிரம்-முத்து ஆகிய இவைகள் உள்ளே விளங்குகிறதினாலே, அந்தக்குளத்துநீர் கறுத்ததென்றும் வெளுத்ததென்றும்சிவந்ததென்றும்நிச்சயித்து யாராலேஎளிதாய்ச்செல்லலாகும்? (முடியாதென்றபடி.) எ-று. (எஅ)

மேற்படி வேறு.

முளரிசெங்குமுதநீலமுண்டகங்குவளைவெள்ளை
கிளர்நறுமலர்களெல்லாங்கிளையொடுமலியப்பூத்த
வளவிலாமதியுமீனுமருக்கருமலியவண்டம்
வளர்புவிதனினும்வேதாவகுத்தனபோன்றவன்றே.

இ-ள். தாமரை-செவ்வல்லி-நீலம்-செந்தாமரை-கருங்குவளை இன்னமும்வெள்ளைநிறமாகவிளங்குகின்ற பரிமளமலர்களெல்லாம் தந்தமினத் தோடு கூடி மிகுதியாக மலர்ந்திருக்கின்றனவானது, அளவில்லாத சந்திரரும் — நட்சத்திரங்களும் - சூரியர்களும் நிறைந்திருக்கின்ற ஆகாயத்தை, மனிதர் சஞ்சரிக்கின்ற வுலகத்திலே பிரமன் சிருஷ்டித்தன போலிருந்தன. எ-று (எகூ)

மண்கொளாததனுணீரும்வளைகளுமலருமீனும்
விண்கொளாததனுள்வைகும்வெண்குருகன்னநாரை
பண்கொள்வாய்வண்டுவைகும்பதுமத்தின்பரப்புநோக்கிற்
கண்கொளாமனமுங்கொள்ளாகாவியுமன்னதேயால்.

இ-ள். குளத்தினிடமேபோதாது ; அதனுள்ளேநிறைந்திருக்கின்ற ஜலத்துக்கும் — சங்குகளுக்கும்-மலர்களுக்கும்-மீன்களுக்கும். ஆகாயமே இடம்போதாது ; அதிலே சஞ்சரிக்கின்ற வெள்ளைக் குருகுகளுக்கும்-அன்னங்களுக்கும் — நாரைகளுக்கும். இராகத்தைக் கொண்ட வாயை யுடைய வண்டுகள் மொய்ப்பதான தாமரை மலர்களின் விரிவைப் பார்த்தால், கண்களும் போதா ; மனமும்போதா. நீலோற்பலங்களும் அத்தன்மையனவே யாகும். எ-று. (௮௦)

மீதெலாந்தரங்கமஃதின்மேலெலாங்கமலப்போது
போதெலாஞ்சங்கஞ்சங்கின்புடையெலாம்பொருந்துதாது
தாதெலாம்வண்டுவண்டின்றாளெலாஞ்செழுந்தேன்மற்று
மீதலாவில்லையந்தவிரும்புனற்றடத்திலம்மா.

இ-ள். அந்த நீர்மேலெல்லாம் அலைகள் புரள்தலா யிருக்கும் ; அவ்வலைகள்மேலெல்லாம் தாமரைமலர்க ளசைதலாயிருக்கும்; அந்த மலர்களிலெல்லாம் சங்குகள் ஊர்வனவாயிருக்கும்; அந்தச்சங்குகளினிட மெல்லாம் மகரந்தங்கள் பொருந்துதலாயிருககும்; அம்மகரந்தங்களெல் லாம் வண்டுகள் மொய்த்திருக்கும; அந்தவண்டுகளின் கால்களெல்லாம் செழுமையான தேன்சிந்துவனவாயிருக்கும், இத்தன்மையனவேயல்லது, வேறுவகைகளில்லை; அநதப்பெரிதானகுளத்தில். எ-று. (௮௧)

பங்கயமுகமுங்கண்ணும்பாதமும்பணைத்தபாரக்
கொங்கையுஞ்சைவலப்பூங்கூந்தலுங்குமுதவாயுஞ்
செங்கயற்கண்ணும்வள்ளைத்திருநெடுங்குழையுங்காட்டி
மங்கைபுட்கரணியென்பாள்வள்ளலையுள்ளங்கொண்டாள்.

இ-ள். பெண்ணாகிய புட்கரணி யென்னும் பெயர் கொண்டவள் தாமரைமலர்களாகிய முகமும் கண்களும் கால்களும் பருத்தகனமான கொஙகைகளும், பாசியாகிய அழகிய கூந்தலும், குமுதமலராகியவாயும், சிவந்தகயல்களாகிய கணகளும், வள்ளையிலையுங் கொடியுமாகிய அழகிய நீண்டகாதுகளுங காணசசெய்து ப்ரபுவான அரிச்சநதிரனைத் தன் மனததிலே எண்ணி மோகித்தாள்போலும். எ-று.

புட்கரணி-நீர்க்குளம். (௮௨)

வரையடுத்தரியசோதிமணிகொழித்தருவிபாய்ந்த
விரைமலர்ப்பொழிலினீழல்வெண்டிரைமேன்மேன்மோதி
நிரைநிரைத்தரளமுந்திநெடுநிலாவிரிந்தவண்டற்
கரையினைமன்னன்சார்ந்தான்கடலினையருக்கன்சார்ந்தான்.

இ-ள். மலையிலிருந்து அருமையான ஒளியைக்கொண்ட மணிகளை ஒதுக்கிகொண்டுவருகிற அருவியாறுபாய்வதான பரிமளமலர்களுள்ள சோலையினிழலிலே, வெண்மையான அலைகளை மேலு மேலு மோதி, வரிசையாக முத்துகளைவீசி, நெடிதான சந்திரிகைவிரிவதான சேற்றுறைக்

கொண்ட அந்தக்குளக்கரையை அரிச்சந்திரமகாராசன் சேர்ந்திருந்தாக அப்போது சூரியனு மேலைக்கடலைப்போய்ச் சேர்ந்தான். எ-று. (அரு)

யானையுந்தேருமாவும்மிழிந்தொருங்கியாருமீண்டித்
தேனையொத்தினியவாவிச்செழும்புனல்குடைந்துண்டாறிக்
கானையுற்றிலங்குதண்பூங்கடிபொழிலிடங்கடோறுஞ்
சேனையுமன்னர்தாமுஞ்செல்வனுமினிதிருந்தார்.

இ-ள். யானைகளும் இரதங்களும் குதிரைகளும் விட்டிறங்கி எல்லாரும் ஒன்றுகூடித் தேனையொப்பாய் இனிக்கின்ற குளத்திலுள்ள செழுமையான நீரிலே முழுகியும், குடித்தும் இளைப்பாறி, காட்டைச் சார்ந்து விளங்குகின்ற குளிர்ந்த பூமணத்தைக் கொண்ட சோலையிலிடங்களெல்லாம் சேனைகளும் அரசர்களும் அரிச்சந்திரனும் சுகமே தங்கினார்கள். எ-று. (அச)

தாடமும்புனலுங்கொள்வார்தாபதர்வந்துமாதர்
தீபமுமயோத்திவேந்துஞ்சேனையுமிருக்கக்கண்டு
கோபமுற்றழன்றுமன்னகோசிகன்கண்டாலுன்னைச்
சாபமிட்டெரிப்பனீண்டுசார்ந்ததுதகாதேயென்றார்.

இ-ள். தாபத்தையுங்கொண்டு, அதுதீர நீரையுங்கொள்ளவந்த சில முனிவர்கள் அங்குவந்து, பெண்களுக்கு விளக்கான சந்திரவதியும் அயோத்திக்கரசனை அரிச்சந்திரனும், அவன் சேனைகளும் இறங்கியிருக்கிறதைப் பார்த்துக் கோபங்கொண்டு மனங்கொதித்து அரசனே! விசுவாமித்திர முனிவர் கண்டால் உனக்குச் சாபங் கொடுத்து எரித்துவிடுவார்; ஆதலால், நீ இங்கேவந் திறங்கினது தகாதகாரிய மென்று சொன்னார்கள். எ-று. (அரு)

யாமவற்கடிமையன்றோவெம்வயிற்சீற்றமென்னே
யாமவற்கிழைத்ததீங்குண்டென்னினுந்திருத்திப்பின்னைப்
போமதேதகுமமென்னப்புரவலன்புகலக்கேட்டீண்
டாமதேகாண்டியென்னுவருந்தவரகன்றுபோனார்.

இ-ள். அதற்கு அரசன், நாங்களெல்லாம் அந்தமுனிவருக்கு அடிமையல்லவோ? எங்களிடத்திலே கோபங்கொள்கிறதற்கு நிமித்தமென்ன? நாங்கள் அவருக்குக் குற்றங்கள் செய்ததுண்டானாலும் அவரைச் சமாதானஞ் செய்துகொண்டு எங்களுக்குப் போகிறதேகாரியமென்று சொல்லக்கேட்டு அம்முனிவர்கள், ஆனால் இனியிங்கே நடக்கப்போகிறதைத் தெரிந்துகொள்ளக் கடவையென்றுசொல்லி தூரமாகி விலகிப் போனார்கள். எ-று. (அசு)

மாதவரகன்றபின்னாமாலையமடாத்துணிங்கிப்
பூதலமென்னுமங்கைப்புதையிருட்படாத்துட்புக்காள்
மேதகுதவத்தின்மிக்கோன்வினைப்படாம்புகுதுமுன்னந்
தீதறுகுணத்தின்மிக்கோன்சித்திரப்படாத்துட்புக்கான்.

இ-ள். அந்த மகாதவமுனிவர்கள் போனபின்பு, மாலைக்காலமாகிய அழகிய போர்வைநீக்கிப் பூமிதேவியானவள் மூடுகின்ற இருளாகிய போர்வைக்குள்ளானாள். அப்போது மேலான தவத்தினாலே மிகுந்த விசுவாமித்திரருடைய தீவினைப்போர்வை வருமுன்னே, குற்றமற்ற குணங்களால் மிகுந்த அரிச்சந்திரன் சித்திரப்போர்வையான கூடாரத் தக்குள்ளே போயிருந்தான். எ-று. (அஎ)

கடாத்தடங்களிறுமாவுஞ்சேனையுங்கண்கடுஞ்ச்
விடாப்படைவேந்தர்தாமுமமைச்சருந்விழிகடுஞ்சக்
கெடாப்பெருங்குணத்துவள்ளல்கிளிமொழிமயிலோடம்பொற்
படாத்திடைப்பரியங்கத்துபஞ்சணைப்பள்ளிகொண்டான்.

இ-ள். மதத்தையுடைய உயர்ந்த யானைகளும் குதிரைகளும் சேனைகளும்நித்திரைசெய்துகொண்டிருக்கவும், விடாமல்கூடவந்த அரசர்களும் மந்திரிகளும் நித்திரை கொள்ளவும், கெடுதலில்லாத பெரிதான குணத்தையுடைய பிரபுவான அரிச்சந்திரன், கிளிபோலும் வசனத்தை யுடைய் மயிற்சாயலான சந்திரவதியுடனே அழகிய பொன்மயமான கூடாரத்திலே பஞ்சுமெத்தை யமைத்த கட்டிலின்மேல் நித்திரை செய்யலானான். எ-று. (அஅ)

பூவலயத்தைமூடும்புதையிருளறச்செஞ்சூட்டுச்
சேவலார்ப்பெடுப்பக்கீழ்பாற்செங்கதிர்வந்துதோன்ற
யாவருமுணர்ந்தெழுந்தாரிளங்கொடியுடன்றுயின்ற
காவலன்றானுமற்றோர்கனவுகண்டுணர்ந்தெழுந்தான்.

இ-ள். பூமண்டலத்தை மறைப்பதாய்க் கவிந்த இருள்நீங்க, சிவந்த உச்சிக்கொண்டையையுடைய சேவல்கள் கூப்பிட, கிழக்குத்திக்கிலே சூரியன்வந்து உதயமாகவே எல்லாருந்தெளிந்து விழித்தெழுந்தார்கள். அக்காலத்திலே இளங்கொடிபோன்றசந்திரவதியுடனே நித்திரைசெய்த அரிச்சந்திரமகாராசன் தானும் வேறுபாடான ஒரு சொப்பனங்கண்டு விழித்தெழுந்திருந்தான். எ-று. (அகூ)

மன்னவன்றானுக்கங்கண்டுவல்லியும்பல்காலேற்கி
யென்னைநின்மனதிலெண்ணமியம்புகென்றிறைஞ்சலோடுங்
கன்னன்மென்மொழியாயானோர்கனவுகண்டுணர்ந்தேனென்ன
பின்னரக்கனவினீர்மைபேசெனப்பேசலுற்றான்.

இ-ள். கொடிபோல்பவளாணசந்திரவதி அரசனுடைய(சொப்பனத் தினாலுண்டாகிய) திகிலைப்பலதரமும்பார்த்துதேவரீருடையமனத்திலே ஆலோசனையென்ன சொல்லுமென்று வணங்குமளவில், கரும்புபோலு மிருதுவான சொல்லையுடையவளே! நான் ஒரு சொப்பனங் கண்டு விழித்தேன் என்ன, பின்பு அந்தக் கனவினது குணத்தைச் சொல்லு மென்று (சந்திரவதி) கேட்கப் பின்பு சொல்லலானான். எ-று. (கூ0)

அமைச்சரைத்தூதரோடியழைக்கவென்றரசன்கூற
விமைப்பினிற்சென்றழைத்தாரியாவரும்விரைவின்வந்தார்
சமைத்ததிவினையையென்றுன்றுமரைச்சரணம்போற்றி
யெமைக்கடிதழைத்தவாறென்னிறைவனீயருள்கவென்றார்.

இ-ள். அரசன், தூதுவர்களே! விரைந்து சென்று மந்திரிகளைக் கூட்டிவாருங்களென்று சொல்ல, அத்தூதர்கள் க்ஷணநேரத்திற்போய்க் கூப்பிட்டார்கள். அந்த மந்திரிகளுடனே வரத்தக்கவர்களெல்லாரும் வந்து, விசுவாமித்திரருண்டாக்கின மிருகவாதை முதலான பன்றி வேட்டையாகிய, செய்கைகளை வென்றிருக்கின்ற அரசனுடையதாமரை மலர்போலும் பாதங்களை வணங்கித் துதித்து, அரசே! நீர் எங்களை விரைவிலே அழைத்தகாரியம் யாது? அருளிச்செய்ய வேண்டுமென் றார்கள். எ-று. (கக)

மற்றவர்கூறக்கேட்டுவையகமெல்லாங்காக்குங்
கொற்றவனின்றியானேர்கொடியதீக்கனவுகண்டே
னுற்றதுகேட்டுமேல்வந்துறுநிறமுரைமினென்னுக்
கற்றடந்தோளினார்க்குக்கனுநிலைகூறலுற்றான்.

இ-ள். அப்படி மந்திரிமுதலாயினோர்சொல்லியதைக்கேட்டு, உலக மெல்லாம் ஆளுகின்ற அரசனான அரிச்சந்திரன் இன்றையத்தினம் நானொருகொடிதான கெடுதலுள்ளசொப்பனங்கண்டேன்; அப்படிநான் கண்டதை நீங்கள்கேட்டு இனிமேல்வந்து கூடுவதான காரியத்தைச் சொல்லுங்களென்று மலைபோலுயர்ந்த தோள்களை யுடைய மந்திரி முதலானவர்களுக்குச் சொப்பனச்செய்கையைச் சொல்லலானான். எ-று.

என்னையீன்றெடுத்ததாதையாக்கையோடெய்தியும்பர்
தன்னையுற்றிமையோர்நீக்கத்தாரகைத்தலத்தமர்ந்த
பின்னையான்பிரசக்கூந்தற்பேதையரைவர்தம்மை
முன்னையூழ்விதியினுலேமுயக்கமுற்றினிதிருந்தேன்.

இ-ள். என்னைப் பெற்றுவளர்த்த தகப்பனானவர் தேகத்துடனே சுவர்க்கலோகத்துக்குப் போய்த் தேவர்களால் தள்ளுண்டு நட்சத்திர மண்டலத்திலிருக்கொண்டிருந்தபின்பு, நான் தேன் பொருந்தியமலர்களை முடித்த கூந்தலையுடைய பெண்களைந்துபேரை பூர்வபுண்ணியத்தொடர்ச்சியினாலே அவர்களுடனே கூடிச் சுகித்திருக்கக் கண்டேன். எ-று.

அருத்தியிற்புணர்ந்தமாதரைவரிலருந்தவத்தோற்
கொருத்தியையானேயீந்தேனொருத்திபோயவனோடுற்று
ளொருத்தியூணற்றகன்றுளொருத்திபோய்க்கண்ணிழந்தா
ளொருத்திவிட்டென்னைநீங்காதிருமைக்குமுறுதிதந்தாள்.

இ-ள். அப்படி நான் ஆசைகொண்டு கூடியிருந்த பெண்களைந்து பேரில், ஒருத்தியை அருமையான தவத்தையுடைய ஒரு முனிவனுக்கு

நானே சம்மதித்துக் கொடுத்தேன். இன்னொருத்தி தானேபோய் அம்முனிவனோடுகூடினாள். மற்றொருத்திஉணவுமுதலியனவுமில்லாமற் போனாள். வேறொருத்தி தானே விலகிப்போய்க் கண்குருடானாள். போகாதஒருத்திமாத்திரம்அப்படிப்பிரிந்தஎன்னைவிடாமல்இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் வேண்டிய நன்மையை எனக்குத்தருவதாயிருந்தாள். எ-று.

இப்படியின்றுகண்டேனிக்கொடுங்கனவினாலே
யெப்படிவிளைவதோவஃதுணர்ந்திலேனியம்புமென்றா
வப்படியரசன்கூறவடியிணைதொழுதுநன்றாற்
றப்பறவுணர்ந்தகேள்விச்சத்தியகீர்த்திசொல்வான்.

இ-ள். இப்படி (யென்னோடு ஒருத்திமாத்திரங்கூடியிருக்க) இன்று கண்டேன். ஆதலால்இப்படிப்பட்டகொடுமையான சொப்பனத்தினாலே இனி எவ்வாறு நடக்குமோ அதை நான்தெரியேன்சொல்லுங்களென்று அரசன்சொல்ல, நல்லசாஸ்திரங்களெல்லாம்வழுவாமலறிந்த கேள்வியையுடைய சத்தியகீர்த்தி யென்கிறமந்திரி அப்படிச்சொன்ன அரசனுடைய பாதங்களிரண்டையும் வணங்கிச் சொல்லலானான். எ-று. (௧௫)

அருவினைவிளைத்ததெல்லாங்கௌசிகனவனாலின்னம்
வருவினைமிகவுமுண்டுவளநகர்நாடிழந்து
திருவினையிழந்துசேயுஞ்செவ்வியும்வேறுவேறாப் [ன்
பெருவினைமுடிப்பான்றன்னைப் பின்னையாம்வெல்வோமென்றா

இ-ள். இங்ஙனம் அரிய கொடுஞ்செய்கைகளுண்டாகச்செய்தது முழுதும் கௌசிக னென்கிற விசுவாமித்திரரே யாவர். அவராலே இன்னம் வருவனவான கொடுஞ் செய்கைகள் மிகவு முண்டாகும். (நீர் கனவிலேகண்ட அருந்தவன் - விசுவாமித்திரர் ; நீர் அருத்தியிற் புணர்ந்தமாதர் ஐவர் – பஞ்சசத்திகள் ; அவருக்குக் கொடுத்த ஒருத்தி-பஞ்சபூதமாக நிற்கின்ற கிரியாசத்தியாகிய பொருள்; ஒருத்திபோய் அவனோடுற்றது. வினைத்துணையாக நிற்கின்ற கிரியா சத்தியாகிய அரசாட்சியே; ஒருத்தியூணற்றகன்றது – பிராணன்முதலியவாயுக்களாக நிற்கிற பராசத்தியே;) அதாவது, வளமையானநகர்நாடுமுதலியவைகளை விட்டுத் தேகமெலிவாகுதல்; ஒருத்திபோய்க் கண்ணிழந்தது-ஐம்பொறி நுகர்ச்சியாகநிற்கிற ஞானசத்தியே; அதாவது, செல்வத்தையுமிழந்து பிள்ளையும் மனைவியும் வெவ்வேறாகுதல். இப்படி வெவ்வேறாகப் பெரிதான தீயசெய்கையைமுடிக்கிற விசுவாமித்திரரைப் பின்பு நாமேவெல்லக்கடவோம். ஒருத்திநீங்காம லிருமைக்கு முறுதிதருகிறதாவது, விவேகம். இதை உயிர்க்கொளியாக நிற்கிற சிற்சத்தியென்று கொள்ளவேண்டும். "பரையாதி வினைப்பரிவு தொழிலாகி யுலகனைத்தும் படைத்துக் காத்து-வரையாது தொடைத்துமறைத் தருளி" யென்பதனா லுணர்க என்று சத்தியகீர்த்தி என்னும் முதன்மந்திரி கூறினான். (௧௬)

அனையவையமைச்சன்கூறவரசனையரிவைபோற்றி
யெனையிழந்தாலுமன்றுவெவ்வயிற்றுதித்தமைந்தன்
றனையிழந்தாலுமிந்தத்தலமிழந்தாலும்வெம்போர்
முனையிழந்தாலுநீதிமுறையொன்றமிழவேலென்றாள்.

இ-ள். அத்தகைய கருவின்பொருளை மந்திரி தெரிந்துசொல்ல, அப்போது அரசனைச் சந்திரவதியானவள் வணங்கித்துதித்து, அரசே நீர் என்னையிழந்துபோனாலும், என்வயிற்றிலேபிறந்த புத்திரனையிழந்து போனாலும், இந்தவுலகமெல்லா மிழந்துபோனாலும், வெவ்விதான சண்டைமுனையை யிழந்துபோனாலும் தேவரீருடைய நீதிமுறை ஒன்றைமாத்திரம் இழவாதிருக்கக்கடவீரென்றாள். எ-று.

போர்முனையிழத்தல்-சண்டைபண்ணமாட்டாது போதல். (கூஎ)

என்றலுமமைச்சரெல்லாமிருகணீ ரருவிபாய
நின்றுநின்றழுதுவாடிநெட்டுயிர்ப்புற்றகாலை
மன்றலந்தெரியன்மார்பன்வருந்தனீரென்றுதேற்றி
யன்றவணுறைந்தானப்பாலடுத்தவாறெடுத்துரைப்பாம்.

இ-ள். என்று சொல்லுமளவில், மந்திரிகளெல்லாம் இரண்டு கண்களிலும் நீரானது அருவி ஆறுபோலொழுகநின்று அழுதும் வாடியும் பெருமூச்சுவிட்டும் மயங்குகிறபோது, வாசனை பரிமளிக்கின்றஅழகான மாலையணிந்த மார்பனான அரிச்சந்திரமன்னன் நீங்கள் வருத்தப்படாதிருங்களென்று அவர்களைத்தேற்றி அன்றையத்தினம் அங்கேதானே வாசமாயிருந்தான்; அப்பாலே நடந்தவிஷயத்தை யெடுத்துச் சொல்லுகிறோம். எ-று. (கூஅ)

வேட்டஞ்சேய்காண்டம் - முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் – கூகஅ.

பரமபதிதுணை.

ஐந்தாவது,

சூழ்வினைக்காண்டம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வென்றிவேன்மன்னன்விட்டவெங்கணைதைத்துவாயாற்
றுன்றியகுருதிசோரச்சுழன்றுடறுடிதுடித்துக்
குன்றினைக்கடந்துசென்றுகோசிகன்றன்பாற்போந்து
பன்றியாய்வந்தமாயைபட்டபாடனைத்துஞ்சொல்லும்.

இ-ள். வெற்றிபொருந்தின வேலாயுதத்தையுடைய அரிச்சந்திர மகாராசன் எய்த வெவ்விதான அம்புபட்டு வாய்வழியே நெருங்கினரத்த மொழுகச் சுழலுவதாகி உடலெல்லாம்பதறித் துடித்துத் தான்விழுந்த மலையைக்கடந் தப்பால் விசுவாமித்திர ரிருக்குமிடத்திற்குப் பன்றிரூப மாகவந்த மாயைபோய் விழுந்து அங்கு தான்பட்டபாடெல்லாம் சொல்ல லாயிற்று. எ-று.

அந்தப்பன்றியாகிய தவம் என்பது பொருள். (க)

என்னையாளுடையாயுன்றனேவலின்படியானேகி
மன்னருங்கரியுமாவுஞ்சேனையுமாளக்கொன்றேன்
பின்னவன்விட்டவம்பாற் சுழன்றியான்பிழைத்துப் போந்தேன்
வுன்னருளுடையேற்கல்லாலுய்வுண்டோவென்றதன்றே.

இ-ள். என்னை அடிமையாகக்கொண்டவரே! உம்முடைய உத்தர வின்படியே நான்போய் அரசர்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் சாவக்கொன்றேன்; பின்பு அந்த அரிச்சந்திரனெய்த அம்பினாலே சுழ லுவதாகி தப்பி யிங்குவந்தேன்; இனி உம்முடைய கிருபைபெற்றவனுக் குப் பிழைப்புண்டாகுமே யல்லாமல், மற்றோருக்குப் பிழைப்புண்டாகு மோவென்று சொல்லிற்று. எ-று. (உ)

கோலத்தினுரையைக்கேளாக்கோசிகன்வடவைச்செந்தீச்
சீலத்திற்சிவந்தகண்ணன்சிந்தையுமனையனூழிக்
காலத்துற்கடுங்காலன்னமூச்சினன்கடலிற்றோன்று
மாலத்தின்கிளர்ச்சியன்னகோபத்தனழன்றெழுந்தான்.

இ-ள். அவ்வாறுசொன்ன பன்றியின் சொல்லைக்கேட்டு விசுவா மித்திரர் வடவாக்கினி நிறத்தைப்போற் சிவந்த கண்களையுடையவராகி மனமும் அத்தன்மையரேயாகி ஊழிக்காலத்திலே வீசுகின்ற வேகமான

காற்றைப்போல் மூச்சுடையவராய்க் கடலிலேதோன்றின விஷம்பொங்கி னாற்போன்ற கோபத்தையுடையவருமாகிக் கொதித்தெழுந்திருந்தார்.()

பேச்சினிற்கிளிபோற்செங்காற் பெயர்ச்சியிற் பெடைபோற்செங்
வீச்சினின்மின்போற்சீற்றமிகுதியான்முனிவன்விட்ட [கை
மூச்சினிற்பிறந்திரண்டுமோகினிமாதராழி
நீச்சினிலைத்துநிற்குநீலமென்கொடிபோனின்றார்.

இ-ள். பேச்சினாலே கிளிபோலவும், சிவந்த கால்நடையினாலே பெட்டையன்னம்போலவும், சிவந்த கைவீசுதலினாலேமின்னலைப்போல வும், கோபமிகுதியினாலே விசுவாமித்திரர் விடுகிற மூச்சிலே இரண்டு மோகினிப்பெண்கள் பிறந்து, நீந்துதலையுடைய கடலினிடத்தே நிலை கொண்டு நிற்பதான மிருதுவுபொருந்தின நீலக்கொடிபோல் எதிரே நின்றார்கள். எ-று. (ச)

செந்திருவமுதிற்றோன்றத்திரைக்கடற்பிறந்தநஞ்சில்
வந்திருகருந்திருக்கள்வயங்குவதென்னநீலச்
சந்திராதித்தரென்னத்தலையின்மின்கறுத்ததென்ன
விந்திரநீலக்கொம்பரிரண்டுவந்தெழுந்ததென்ன.

இ-ள். செல்வியளான லட்சுமிதேவி அமுதிலேபிறக்க அலைகளை யுடைய கடலிலேபிறந்த நஞ்சைப்போல்பிறந்து இரண்டுகறுத்தலட்சுமி கள் விளங்குவதுபோலவும் கறுத்த சந்திரசூரியர்போலவும் ஆகாயத்தி லுள்ள மின்னல் கறுத்தாற்போலவும் இந்திரநீலக் கொம்புகளிரண்டு வந்து தோன்றினாற்போலவும். எ-று.

இதுமுதல் ஐந்து பாடல்கள் குளகம். (ரு)

நீலவாரிதியினீலத்துகிர்க்கொடிநின்றதென்னக்
கூலவாரிதியினீலக்கொம்பிரண்டெழுந்ததென்னப்
பாலவாரிதிகடைந்தபஃறலையரவங்கான்ற
வாலவாரிதியின்மூழ்கிக்கிளர்ந்தெழுமன்னமென்ன.

இ-ள். கறுத்தகடலிலே நீலநிறமாய்ப் பவளக்கொடி நின்றாற்போல வும், கரைகளையுடைய கடலிலே முழுநீலக் கொம்புக ளிரண்டுவந்து தோன்றினாற்போலவும், பாற்கடலைக் கடைந்த பலதலைகளை யுடைய பாம்பு கக்கின விஷக்கடலிலேமுழுகி அந்த விஷநிறமாக எழுகின்ற அன்னங்கள்போலவும். எ-று. (சு)

ஆலத்திற்பயின்றகண்டனழற்றிருக்கண்ணன்மாண்ட
காலத்திற்புறங்கொடாதுகாமனோடொத்தலைந்து
நீலத்திற்கருகிவெம்பிநினைவில்வந்துதவியன்பாய்ச்
சீலத்திலுயர்ந்தகாமன்சேனையிலிருவரென்ன.

இ-ள். விஷத்தினாலே விளங்குகின்ற கண்டத்தையுடையசிவபெரு து திருநெற்றியிலுள்ள சிவந்த அக்கினிக்கண்ணினாலே (அநங்கன்)

இறந்த காலத்தில் முதுகுகாட்டி ஓடாமல் அம்மன்மதனோடேகூட அலேவதாகி நீலத்தைப்போல் அந்த நெருப்பில்வெந்துகருகி வெதும்புதலாய் நினைவிலேதோன்றி அந்தமன்மதனிடத்தில் விசுவாசமுள்ளகலவியாசாரத்தினாலே உயர்ந்திருக்கிற மன்மதனுக்குதவியாகி அந்த மன்மதன் சேனையிலுள்ள இரண்டு பெண்கள் இவ்விருவருமென்று சொல்லவும்.

சுழிகொளும்பெருந்தண்கங்கைசூடினோன்றுளங்குநெற்றி
விழிகொளுந்தழலான்மேனிவெந்தழுந்திறந்தகாமன்
பழிகொளக்கருதிகாலபாசமேவிழியாக்கொண்டு
வழிவிலாவரங்கள்கொண்டரதியுமாற்றவளுமென்ன.

இ-ள். சுழிகளைக் கொண்டுள்ள பெரிதான குளிர்ந்த கங்கையை முடித்த சிவபெருமானுடைய விளங்குகின்ற நெற்றிக்கண் கொண்ட நெருப்பினாலே மேனிவெந்து சாம்பலாயிறந்த மன்மதன் பழியைவாங்க எண்ணிக் காலபாசத்தையே கண்களாகக் கொண்டு தவறுத லில்லாத வரங்களைக்கொண்டுதோன்றின ரதிதேவியும்அவளுக்கொருசகளத்தியும் போலவும். எ-று. (அ)

நாவியங்கமலத்துற்றபிரமனைநகைப்பான்வேண்டி
வாவியங்கமலவாசக்கோசிகன்வாதிற்றீட்டு
மோவியமென்னநீலவோதிமமென்னநீண்ட
காவியங்கண்ணார்காந்தட்கைதொழுதிறைஞ்சிநின்றார்.

நாபி என்பது எதுகைநோக்கி நாவியென வந்தது.

இ-ள். திருவுந்திக்கமலத்திலேதோன்றின பிரமதேவனைச்சிரித்துப் பழித்தற்காக அந்தத் தாமரைக் குளத்தின் சார்பிலே வாசஞ் செய்கிற விசுவாமித்திரர் வாதுகொண்டெழுதின சித்திரங்கள்போலவும் கறுத்த அன்னங்கள் போலவும், நீண்ட நீலோற்பலம் போலும் அழகிதான கண்களையுடைய அந்த இரண்டு பெண்களும் காந்தள்மலர்போலுங் கைகளால்வணங்கி எதிரேநின்றார்கள். எ-று. (க)

திதிலாமறைகணன்குந்தெளிவுறவுணர்ந்தநீர்மைத்
கோதிலாக்குணத்தோர்க்கெல்லாங்கோபஞ்சண்டாளமென்பா
ராதலான்முனிவன்மூக்கினூரழற்சிற்றதனூடே
போதலாலந்தமாதர்புலைச்சியராயினாரே.

இ-ள். குற்றமில்லாத நான்குவேதங்களையுந் தெளிவ தன்மையையுடைய பரிசுத்தமான குணத்தையுடைய பெரியோர்கள் யார்க்கும் கோபமுண்டானால் அதுவே சண்டாளமென் றுசொல்வார்கள்; ஆதலாலே அந்த விசுவாமித்திர ருடைய மூக்கிலே பொருந்திய கோபத்தின் வழியாகப் பிறந்ததனாலே அந்த இரண்டு பெண்களும் சண்டாளிகளானார்கள். எ-று. (௰)

மாதரைமுனிவன்பார்த்துவரவழைத்திருத்தினாளு
பேதமுமெழுத்துஞ்சொல்லும்பெருங்கலைபிருநாலெட்டும்

கீதமுநாதயாழுங்கின்னரமுதலவாய
போதமும்வாரிசீரிற்கரைத்துடன்புகட்டினானே.

இ-ள். அப்பெண்களை விசுவாமித்திரர் பார்த்து அருகில்வரும்படி அழைத்து இருக்கச்சொல்லி, நாலுவகையான எழுத்துப்பேதமும்சொற் பேதமும், அறுபத்துநாலு கலைஞானமும், கீதமும, நாதிக்கிறவீணையும், கின்னரமு முதலாகிய ஞானமும் அவ்விருவருக்கும் அள்ளி யள்ளிக் கிரமப்படியேசொல்லித் தெரியப்படுத்தினார். எ-று. (௧௪)

ஈடிலா ரதரும்மின்சொற்கின்னரர்யாருமேங்கப்
பாடினாற்றீய்ந்துலர்ந்தபயிரெலாமவிளைவுமல்கும்
வாடினா ளனேகம்பட்டமரங்களுந்தழைக்குமுன்னாள்
வீடினாருயிர்வந்துற்றுவெள்ளென்புமவிநிர்விநிர்க்கும்.

இ-ள். ஒப்பில்லாத நாரதரும், இனிய சொல்லையுடைய கின்னரர் களும், மற்றையாவர்களும்தோற்று விசனப்படப்பாடினார்கள். அப்படிப் பாடுதலினாலே தீய்ந்து காய்ந்துபோன பயிர்களெல்லாம்விளைவுகொண்டு மிகுவதாயின காய்ந்துவெகுகாலஞ்சென்றுள்ளமரங்களும்தழைகொண்டு தளிர்ப்பதாயின. முன்னாளிலே இறந்தவர்க ளுடம்பிலே யுயிர்வந்து கூடுதலாகியவெண்மையானயெலும்பும்உரோமங்களும்புளகித்தலாயின.

அந்தவேளையிலயோத்தியரசனைக்கண்டுமீண்டு
கந்தவார்சடிலமௌலிக்கௌசிகன்றன்னைப்போற்றி
யிந்தவாவியிலேமன்னனெண்ணருஞ்சேனையோடும்
வந்தனனென்னவேதமாதவரெடுத்துரைததார்.

இ-ள். அச்சமையத்தில் வைதிகரான மகாதவமுனிவர்கள்அயோத் தியாபுரிக்கு அரசனான அரிசசந்திரனைக்கண்டுவந்துவாசனைபொருந்திய நீண்ட சடாமுடியையுடைய விசுவாமித்திரரைத் துதித்து இந்தக் குளத்தினருகே அரிச்சந்திரமகாராசன் எண்ணுதற்கரிதான சேனைக ளுடனே வந்திறங்கி யிருக்கிறானென்று தெரியசசொன்னார்கள். எ-று.

புண்ணியந்திரண்டயாக்கைப்புரவலன்வந்தானென்ன
வெண்ணியவெண்ணமெல்லாமுடியுமென்றே மகிழ்வெய்தாப்
பண்ணியன்மதுரசசெஞ்சொற்பவளவாய்காமசவவேற்
கண்ணியர்தம்மைநோக்கிக்கௌசிகன்விளமபலுற்றான்.

இ-ள். புண்ணியந்தானே திரண்டுவடிவங் கொண்டாற்போலும் தேகத்தையுடைய அரசன் வந்திருக்கிறானென்று சொல்லவே, நாம் நினைத்த நினைவெல்லாம்இனிமுடிவுபெறுமென்று சந்தோஷங்கொண்டு இராகம்பொருந்தினமதுரமானசெம்மையையுடையசொல்லைக்கொண்ட, பவளம்போலும் வாயும் கருமையுள்ள செவ்வையான வேல்போலுங் கண்களுமுடைய அவ்விரண்டு பெண்களையும்பார்த்து விசுவாமித்திரர் சொல்லலானார். எ-று. (௧௫)

பெடைநடைமடவீர்வாவிப்பெருங்கரைதன்னில்வந்த
படையுடைவேந்தன்பாற்போய்ப்பாடலாலுருக்கிவெற்றிக்
குடையினைக்கொண்மினல்லாற்கலவியைக்கொண்மினென்று
விடைகொடுத்திடலுமாதர்விரைவினிற்றொழுதுபோனா

இ-ள். பெட்டையன்னம்போலுநடையையுடையபெண்களே! நமது பெரிய குளக்கரையிலேவந்திருக்கிற சேனைகளையுடைய அரசனிடத்திற்குப்போய் நீங்கள் பாடுகிற பாட்டுகளாலே அவனை உருகும்படிச்செய்து அவனுடைய வெற்றிக்குடையை வாங்கி வாருங்கள்; அது கூடாதாயின் அவனோடுகூடிரமித்தலைக்கொள்ளுங்களென்று உத்தரவுகொடுத்தனுப்புமளவில் அப்பெண்கள்விரைவிலேவணங்கிக்கொண்டுபோனார்கள். எ-று.

எடுத்தநன்மகரயாழுமேந்தியகுழலுந்தோன்ற
வுடுத்தமேகலையுஞ்செம்பொற்சிலம்புநின்றோசைகாட்டத்
தொடுத்தபூங்கோதைசோரத்துணைமுலைத்தும்பிவிம்ம
வடுத்தபூஞ்சோலைநீங்கியகன்புனற்பொய்கைபுக்கார்.

இ-ள். அவ்விருவருங் கைகளிலே கொண்ட நல்ல மகரவீணையும், புல்லாங்குழலுந்தெரியவும், உடுத்தின மேகலாபரணமும், செம்பொன்னாற்செய்த சிலம்புகளும் அவ்வவ்விடத்திலே நிலைகொண்டுதொனிகளைக் காட்டவுங், தொடுத்தணிந்த பூமாலைகள் அவிழ்ந்து விழவும், இரண்டு கொங்கைகளும் இளகியிறுகவும் தாமிருந்த பூஞ்சோலையைவிட்டு அந்த அகலமான நீர்க்குளத்தருகே போய்ச்சேர்ந்தார்கள். எ-று. (௧௬)

கணைகழற்கடுங்காற்சேனைக்கடலினிற்சென்றுபுக்க
வினைநெடுவேற்கணாரையருள்பொழிவிழியானோக்கி
யிணையரென்றவரைத்தேறாதையுறவெய்துமெல்லை
புனையிழைமாதர்வந்துபுரவலற்போற்றிநின்றார்.

இ-ள். சத்தியாகின்ற வீரகண்டாமணிகள் கட்டினவேகங்கொண்ட கால்களையுடைய சேனைக் கடலுக்குள்ளே, போய்க்கூடின கொலைத் தொழில் செய்வதான வேல்போலுங் கண்களையுடைய பெண்களை, கிருபை யொழுகு கின்ற கண்களாற் பார்த்து அவ் விருவரையும் இன்னாரென்று தெரியாமல் சந்தேகங் கொள்ளுகிற சமயத்திலே, ஆபரணங்களையணிந்த அந்தப் பெண்கள்வந்து அரிச்சந்திரமகாராசனைத் துதித்து நின்றார்கள். எ-று. (௧௭)

தோளுமத்தோளிற்சாத்துஞ்சுடர்மணிவலயமுஞ்செந்
தாளுமத்தாளில்வீரக்கழலுநேர்தாழ்ந்தகையும்
வாளுநீண்மாலைமார்பும்வதனமுநோக்கிமார
வேளுநேரில்லான்றன்னைப்புகழ்ந்தனர்வியந்துரைப்பார்.

இ-ள். தோள்களும், அந்தத்தோள்களிலேயணிந்த காந்திகொண்ட ரத்ந கேயூரங்களும், சிவந்த கால்களும், அந்தக் கால்களிலே பூண்ட வீரகண்டாமணிகளும், நேரேதொங்குவனவான கைகளும் (இடையிலே

கட்டின) மந்திரவாளும், நீண்ட மலைமாலையணிந்த மார்பும், முகமும்பார்த்து மன்மதவேளு மொப்பாகாத அரிச்சந்திர மகாராசனைத் தோத்திரங்கள் செய்து அதிசயித்துச் சொல்லலானார்கள். எ-று. (கஅ)

யாணர்க்குள்யாணநின்னையெய்துதற்கிழைத்தவேதா
வீணர்க்குள்வீணனெம்மைவிதித்தவன்றிந்திரற்கும்
வாணர்க்குமனந்தனார்க்கும்வாய்த்தவாறேபோனின்னைக்
காணற்குத்தொழற்குவாய்த்தகண்கைநாப்படைத்திலானே.

இ-ள். உலகத்திலுள்ள அழகர்களிலே சிறந்த அழகனே! உன்னைச் சேர்வதற்குச் சிருஷ்டித்த பிரமனானவன் வீணனவர்களிலே அதிகமும் வீணனவன். யாதினாலென்றால், எங்க ளிருவரையும் சிருஷ்டித்த அப்போதுதானே இந்திரனுக்கும் வாணாசுரனுக்கும் ஆதிசேடனுக்கும் அமைத்தமைபோல, உன்னைப் பார்க்கிறதற்கும், வணங்கு தற்கும், துதிப்பதற்கும் கண்களும் - கைகளும் - நாக்களும ஆயிரம் ஆயிரமாகச் சிருஷ்டியாமற்போனான் ஆதலால். எ-று. (கக)

வையநின்னகரிசெம்பொன்வடகிரிநினதுபீடம்
வெய்யவனினதுதீபம்வேலைமஞ்சனநீர்ச்சாலை
செய்யவணினதுபாரிதிங்கணின்கவிகைசெவ்வே
லையநின்பெருமையெம்மாலளவிடற்கரிதேயென்றார்.

இ-ள். உலகமுழுதும்உமக்குப்பட்டணம்;செம்பொனானவடமேரு கிரி உமக்குச் சிங்காசனம்; சூரியன் உமக்கு விளக்கு; கடல் உமக்கு திருமஞ்சனமாகிற இடம்; லட்சுமியே உமக்கு மனையாள்; சந்திரன் உமக்குக் குடை; ஆதலால், செவ்வையான வேலையுடைய ஐயனே! உம்முடைய பெருமையை எங்களால் அளவுசெய்து சொல்லுதற்கு முடியாது என்று சொன்னார்கள். எ-று. (உ0)

சொல்லியமாற்றங்கேளாத்தோன்றலும்வியந்துநோக்கி
வல்லிநீர்யாரேதூர்தான்வந்தவாறேதீங்கென்று
னல்லியந்தொடையன்மார்பவிவ்வனத்தகத்துவாழ்வோம்
புல்லியசாதியினப்புலைச்சியர்யாங்களையா.

இ-ள். அப்படி அவ் விருவரும்புகழ்ந்து கொண்டாடினதைக்கேட்டு அரசனானவன் அதிசயித்துப் பார்த்து ஓ பெண்களே! நீங்கள்யார்? உங்களூர் எது? என்னிடம் வந்தகாரியம என்ன? என் று கேட்டான். அதற்கு அப் பெண்கள், அகவிதழ்களையுடைய அழகிய பூமாலையணிந்த மார்பனே! நாங்கள் இந்த வனத்தி னிடத்திலே யிருக்கிறவர்கள்; இழிவுள்ள சாதியான ஈனப்புலைச்சிகள் ஐயனே. எ-று. (உக)

வேதமாமுனிவன்வைகுமேதகுசாரநின்றுன்
பாதமேபணிந்துநோக்குமருத்தியிற்பதறிவந்தோம்
போதமுநெறியுமில்லாப்புல்லியேநல்லியாழுங்
கீதமுஞ்சிறிதுவல்லேங்கேளொணுக்கிஃதிப்பின்னர்.

இ-ள். வேதங்களைவல்ல மகரிஷியான விசுவாமித்திரரிருக்கிற மேம்பாடான சார்பிலே கூடிநின்றும் உம்முடைய பாதங்களையே வணங்கி உம்மைப் பார்க்கவேண்டின ஆசையினாலே பதற்றத்துடன் வந்தோம். ஞானமும் அதற்கேற்ற அனுஷ்டானமுமில்லாத இழிவான சாதியே யாங்கள் ஆனாலும், நல்ல வீணைபாடுதலும், சங்கீதமும் கொஞ்சந்தெரிந்திருக்கிறோம்; கேளுமென்று சொல்லிப் பின்பு. எ-று. (உஉ)

மகரயாழ்வாங்கிநீங்குமாடகமுறுக்கிச்செம்பொற்
சிகரமாமுலையிற்சேர்த்திச்செவியுறவிசையெழீஇத்தந்
நிகரிலாவமுதப்பாடற்பாணியினிறுவிப்பின்னர்
பகர்தருமிசைகளேழுமவகைவகைபாடினாரே.

இ-ள். மகரவீணையைக்கையிலேகொண்டு, தளர்ந்துள்ளமுறுக்காணிகளாலே தந்திகளைமுறுக்கிப் பிரிவுசெய்து, செம்பொன் மலைச்சிகரம் போலுள்ள பெரிய ஸ்தனங்களிலே அவ் வீணையைசசாத்திக்கொண்டு, உடனேகூடச்சுருதிகூட்டித் தமதுஒப்பில்லாதஅமிர்தரசங்கொண்ட பாட்டைக் கைவழியிலே தோன்ற நிறுத்திப் பின்புசொல்லலான ஏழிசைகளையும் கிரமக்கிரமமாகப் பாடினார்கள். எ-று.

ஏழிசைகளாவன:—குரல்-துத்தம்-கைக்கிளை-உழை-இளி - விளரி-தாரம்-என்பன. இவைற்றை எழ்சுரமெனவுங்கூறுவர். இவற்றினிசையுவமை முறையே-மயில்-இடபம்-ஆடு-கொக்கு-குயில் - குதிரை - யானை எனவும், சுவையுவமை முறையே - பால் - தேன் - கிழான்-நெய்-ஏலம்-வாழை-மாதுளங்கனி எனவும், வாசனையுவமை முறையே மௌவல்-முல்லை-கடம்பு-வஞ்சி - நெய்தல் - பொன்னாவிரை - புன்னையெனவும், அக்ஷரம்முறையே - ஆஅ - ஈஇ - ஊஉ - ஏஎ-ஐஇ-ஓஒ-ஔஉ-எனவும், மாத்திரை முறையே-நான்கு-நான்கு-இரண்டு-மூன்று-நான்கு-மூன்று-இரண்டு எனவும், இவற்றுக் கிறைவர் முறையே—விசுவாமித்திரன்-ஜமதக்கினி - சந்திரன் - சூரியன் - கௌதமன்-காஸிபன்-ஈசனெனவுங்கூறுவர். இன்னும் இதைப்பற்றிய ஏனையபகுப்பும்விரிவும்மிடற்றோசையாய்ப் பாடுகையில் இவற்றின பிறப்பிடமுதலியனவும் இசைநூலிற் பரக்கக்காண்க. (உங)

காவியங்கண்ணுமூடாகவரிதழ்தானுங்கோடா
வாவியங்கமலமன்னவதனமுநுதலுமேறா
தூவியந்தோகைநல்லார்சுவரின்மேலெழுதிவைத்த
ஓவியம்பாடிற்றென்னப்பாடினாருருகயாரும்.

இ-ள். நீலோற்பலம்போலழகான கண்கள்மூடுகிறதில்லை. இருபிளவாகத் தோன்றுகின்ற இதழ்களுங் கோணுகிற தில்லை. குளத்திலே அலருவதான அழகையுடைய தாமரைமலர்போலு முகமும் நெற்றியும் ஏறுகிறதில்லையாக, இறகையுடைய அழகைக்கொண்ட மயில்போலும்

அப்பெண்கள் சுவரிலேயெழுதி யிருப்பதான சித்திரம்பாடுகிறதுபோல் அசையாதிருந்து எல்லோருடைய மனமு முருகும்படிப் பாடினார்கள்.

கரும்பினைக்கடிந்ததீஞ்சொற்காரினைக்கடிந்தகூந்தற்
பரும்பணைக்கொங்கைமாதர்பவளவாய்ப்பிறக்குங்கானம்
வரும்பனிமதியைநோக்கிக்கிண்கிணிவாய்கொண்டார்ப்பி
னரும்பவிழ்மாமற்போதுள்வண்டிருந்தார்ப்பதென்ன.

இ-ள். கருமபின் ரசத்தையும் வெல்லுவதான மதுரச்சொற்களும், மேகத்தைவெல்லுவதானகூந்தலும், மிகவும்பருத்துள்ளகொங்கைகளுங் கொண்ட பெண்களுடைய பவளம் போன்ற வாயிலே பிறக்கின்ற இசைப்பாட்டானது உதயமாகிவருகின்ற குளிர்ந்த சந்திரனைக்கண்டு கிண்கிணிபோல் முகவிலாசமாய்ப் பின்புஅவ்வரும்புதல்முழுதும்விரிகிற செவ்வல்லிப் பூவிலிருந்து வண்டுகள் பாடுவதுபோற்பாடினார்கள். எ-று. ஆர்ப்பின் வண்டோசையினாலே அரும்பவிழ்மென்க. (உ௫)

இல்லையோவிமைத்தலென்பாரிடாதுகைதொடாதுவைத்த
வில்லையோபுருவமாகவிதித்தனன்வேதாவென்பார்
முல்லையோமுருந்தோமுத்தோமுறுவலையறியோமென்பார்
நல்லையேநல்லையென்றுநராதிபர்வியந்துரைத்தார்.

இ-ள். அப்போதுகண்ட அரசர்களெல்லாம் இப்பெண்களுக்குக் கண்க ளிமைக்கிற தில்லையோ வென்பார்கள். ஒருவ ரிடாமலும் தொடாமலும் இருப்பதான வில்லைத்தானே பிரமதேவன் புருவமாகச் செய்திருக்கிறான் என்பார்கள். இவ்விருவருடைய பல் வரிசைகள் முல்லையரும்புகளோ! முருந்துகளோ! முத்துகளோ யாதொன்றும் சொல்லத்தெரியிலோமென்பார்கள். அடிபெண்களே! நீங்கள்நன்றாய்ப் பாடுகிறீர்கள்! நீங்கள் நன்றாய்ப் பாடுகிறீர்கள்!! என்று அரசர்களெல்லாம் அதிசயித்துச் சொன்னார்கள். எ-று. (உ௬)

அட்டமாவனைத்தும்புள்ளுமாவிபெற்றெருமென்பார்
சுட்டநீள்வனங்களெல்லாஞ்சோலையாத்தழைக்குமென்பார்
பட்டவாள்வீரரெல்லாமுய்வகைபவிப்பதென்பார்
வட்டமாமதியுமன்னவதனத்தார்பாடல்கேட்டே.

இ-ள். வட்டமானபெளாணமிசந்திரன்போனுமுகத்தையுடைய அப்பெண்கள்பாடுகிற பாட்டைககேட்டு இனிநம்மாலே கொல்லப்பட்ட எல்லா மிருகங்களும், எல்லாப் பட்சிகளும் உயிருண்டாய்ப் போகுமென்பார்கள். நம்மாலேசுடப்பட்டநீண்டகாடுகளெல்லாம் சோலையாகத் தழைக்குமென்பார்கள். நமது கூட்டத்திலே இறந்துபோன வாள்வீரர்களெல்லாரும் பிழைக்கும்படி பலிதமாயிற்றெனபார்கள். எ-று. (உ௭)

நாடெலாமதிக்கக்கேட்டுநரபதிவெகுண்டுவேட்டை
யாடலால்வெருண்டுபோய்த்தம்மாருபிரோம்பித்துன்றுங்

காடெலாங்கரந்தமாக்கள்கன்னியர்மதுரகீதப்
பாடலால்வெளிப்பட்டுற்றபறவையும்பறந்தவம்மா.

இ-ள். அப்போது காடுமுழுதும் அழிக்கிறதுதெரிந்து, அரிச்சந்திர மகாராசன் கோபித்து வேட்டையாடுதலினாலே பயந்தோடிப்போய்த் தங்களருமையான உயிர்களைக் காத்துக்கொண்டு நெருங்கின காடுகள் முழுதும்போய் மறைந்த மிருகங்களெல்லாம், இந்தப்பெண்கள் பாடுகிற மதுர கீதங்களாலே வெளிப்படுதலாகிச் சஞ்சரிக்கலாயின. மற்றப் பட்சிசாதிகளும் வெளிப்பட்டுப்பறந்து திரிதலாயின. எ-று. (௨௮)

மஞ்சலம்பிடியேறென்னமாமுரசதிருமோதைக்
கஞ்சலாலனந்தகோடியசுணமாவனைத்துமாவி
துஞ்சலாதீண்டிமொய்க்கத்தும்புருமுதலோரெல்லா
மின்சொலிருவரிசையெய்தயாதிசையாதென்றோர்வார்.

இ-ள். மேகங்கள் முழங்குவதான இடியேறுபோல் பெரியமுரசங்க ளொலிக்கின்ற ஓசைக்கு அஞ்சுதலாலே அனந்தங்கோடி அசுணப் பட்சிகளெல்லாம் உயிர்மாய்கிறதில்லாமல் கூடிநெருங்க, தும்புருமுதலான வர்களெல்லாம் இனிய சொல்லினையுடைய இவ்விருவர் பாட்டோசை கேட்டு இந்தவீணாகானம் ஏதென்று ஆலோசிக்கலானார்கள். எ-று. ()

நல்லியன்மகரயாழினாதமுமிடறுமொன்றப்
புல்லியகீதவோசைசெவிவழிபுகுதலோடும்
வல்லியர்தம்மைநோக்கிமலர்த்திருக்கரமமைத்து
மெல்லியருனும்வெற்றிவேந்தனுமிகமகிழ்ந்தார்.

இ-ள். நல்ல இசைநூலிலக்கணத்திற் சிறந்த மகரவீணையின் நாத மும், கண்டத்தொனியும் ஒன்றாகக்கூடின பாட்டோசை காதுக்குள்ளே நுழைந்தவுடனே சந்திரவதியும் வென்றிகொண்டிருக்கிற அரிச்சந்திர மகாராசனும் அந்தப்பெண்களைப்பார்த்துத் தாமரைமலர்போலுந் திருக் கைகளாலே யமையசெய்து அதிகமாகச் சந்தோஷித்தார்கள். எ-று. ()

மணியொடுகடகஞ்செம்பொன்வளையெரிமணிப்பொன்னார
மணிதுகில்பிறவுநீடிக்கொண்மெனவளித்தலோடும்
பணிகளுந்துகிலும்பொன்னும்பெற்றயாம்படர்ந்தேமல்லேந்
திணிசுடர்முடியாயாங்கடேடியபரிசில்கேளாய்.

இ-ள். இரத்நங்கள் பதித்தலுடனேகூடின கங்கணங்களும், செம் பொன்னாற்செய்த வளையல்களும், நெருப்புப்போன்ற ரத்நமாலைகளும், பொன்மாலைகளும் மற்றுமுள்ள ஆபரணங்களும், உடுத்துகிற வஸ்திரங் களும் மற்றுங் கொடுக்கத்தக்கவைகளெல்லாங் கொடுத்துப் பெற்றுக் கொள்ளுங்களென்று சொல்லுமளவில், ஆபரணங்களும் வஸ்திரங்களும் திரவியங்களும்பெறுதற்கு நாங்கள்வந்தோமல்லோம். நெருங்கின ஒளி யைக்கொண்ட கிரீடாதிபதியே! நாங்கள் வேண்டிவந்தவெகுமானத்தை நீர் கேட்கவேணும். அதாவது, எ-று. (௩௧)

ஏத்தியபரிசிலாளர்க்கெண்ணியவனைத்துநல்கும்
பார்த்திவவிவையெலாநின்றிருவுளப்படியாலுள்ளேம்
மூர்த்திகண்மூவர்க்காகுமுடிபுனையந்நாளேநீ
சாத்தியதவளக்கொற்றக்கவிகையைத்தருதியென்றார்.

இ-ள். தேவரீரைத்துதித்த அரசர்களுக்கு அவர்கள் நினைத்தன வெல்லாம் தரத்தக்க அரசனே! இப்போதுகொடுக்கிற இவைகளெல்லாம் உம்முடைய திருவுளத்தின் சம்மதியாலே தருவதாகலால், அவைகள்வேண்டோம்; மும்மூர்த்திகளுக்கும் சந்தோஷமாகும்படி நீர் வெற்றி முடி சூடிக்கொள்ளுகின்ற அப்போதே பிடித்துக்கொள்வதான வெண் கொற்றக்குடையைக் கொடுக்கவேண்டுமென்றார்கள். எ-று. (கஉ)

பழிவழியொழுகாநீதிப்பானுவின்குலத்துவேந்தர்
வழிவழிவந்தகொற்றக்கவிகையைவழங்கமாட்டேன்
விழிவழிகண்டவேறுகவிகையைவிளம்பினுங்கள்
மொழிவழிதருவேனென்றுமொழிந்தனன்மன்னர்கோமான்.

இ-ள். பழிப்பான மார்க்கத்திலே செல்லாத நீதியையுடைய சூரிய குலத்தரசர்கள் தலைமுறைதலைமுறையாகப் பிடித்துவருகிற வெற்றிக் குடையை நான்கொடுக்கமாட்டேன்; உங்கள்கண்ணுக்குநேராக இங்கே தோற்றுகின்ற ஏதேனுமொன்றைக்கேட்டால் உங்கள்சொல்லின்படியே தரமாட்டுவேனென்று அவ்வரசர்கரசன் கூறினான். எ-று. (கங)

கனத்தவெங்காதலார்க்குக்கணித்தவராலலாதவ்
வினத்தவரொருவராலேயின்பமுண்டாகவற்றோ
மனத்துநேர்குறித்துவந்தமணிக்குடைவழங்காயேலெந்
தனத்தினைத்தழுவியின்பந்தருதியென்றவர்கள்சொன்னார்.

இ-ள். மிகுதியான வெப்பத்தைச்செய்கின்ற ஆசைகொண்டவர்களுக்கு அவர்கள்நினைத்த புருஷர்களாலல்லது அவர்களையொப்பான மற்றொருவராலே சுகமுண்டாகவல்லதோ? நாங்கள் மனத்திலே எண்ணி வந்த முத்துக்குடையை நீர் கொடாவிட்டால் எங்களுடைய கொங்கைகளையணைத்து எங்களுக்குச் சுகத்தைக்கொடுமென்று அவ்விருவருஞ் சொன்னார்கள். எ-று. (கச)

வாட்பொருகணணார்கூறமந்திரத்தலைவன்சொல்வான்
வேட்பனவில்லையென்னுமெய்ந்நெறிவேந்தன்றன்பாற்
கேட்பனவறிந்துமக்குக்கிடைப்பனவுணர்ந்துகேளீர்
சேட்படநில்லுமென்னத்தெரிவையர்செப்பலுற்றார்.

இ-ள். அப்படி வாளையொத்த கண்களையுடைய பெண்கள்சொல்ல, ஆலோசனையிற் சிறந்தவனான சத்தியகீர்த்தி சொல்லுகிறான்; ஆசைப் பட்டபொருளை இல்லையென்னாமற் கொடுக்கத்தக்க மெய்யான நீதிமார்க்கத்தையுடைய அரசனிடத்திலே கேட்கத்தக்கவைகளைத் தெரிந்துகேட்டால் உங்களுக்குக் கிடைக்கத்தக்கவைகளைத்தெரிந்து கேளுங்கள் (நீங்

கள் சண்டாளிகளாகையாலே) தூரமாக நில்லுங்களென்று சொல்ல, அதற்கு அப்பெண்கள் சொல்லுகிறார்கள். எ-று. (நரு)

முன்பியாங்கருதிவந்தமுழுமணிக்குடையுநல்காய்
பின்பியாங்குறித்தவின்பப்பெரும்பயன்றனுந்தாரா
யன்பியாமுன்மேல்வைத்தவந்நிலைபோனதந்தோ
வன்பியாமுன்பாற்கண்டோம்வள்ளன்மைகண்டிலேமால்.

இ-ள். முன்னே நாங்களெண்ணிவந்த முழுதும் முத்துகளாலாகிய குடையையும் நீர் கொடுக்கிறதில்லை; பின்பு நாங்கள்வேண்டின இன்பமாகிய பெரியபயனையும் நீர் கொடுக்கிறதில்லை. ஆதலால், நாங்களும்மிடத்திலேகொண்ட அன்பானது வீணாகிப்போயிற்று. ஐயோ! உம்மிடத்திலே கடினசித்தத்தைக் கண்டோமேயல்லது, கொடுக்குந்தன்மையை நாங்களெவ்வளவுங் காண்கிலோம். இதற்கென்செய்வோம் என்றார்கள். எ-று. (நசு)

கொடுப்பனகொடுப்பதல்லாற்கொடாதனகொடுக்கமாட்டார்
விடுப்பனவிடுப்பரென்றும்விடாதனவிடவுமாட்டார்
தொடுப்பனதொடுத்துநும்பாற்சொல்வனசொல்லிநுங்கட்
கடுப்பனகொண்மினல்லாலகன்றிடுமென்றமைச்சன்சொன்னான்.

இ-ள். சூரியகுலத்தரசர்கள், கொடுக்கத்தக்கவைகளைக் கொடுக்கிறதேயல்லது, கொடுக்கத்தகாதவைகளைக் கொடுக்கமாட்டார்கள். எக்காலத்தும் விடத்தக்கவைகளை விடுவர். விடத்தகாதவைகளை விடமாட்டார்கள். ஆதலால், நீங்கள் ஆலோசிக்கவேண்டியபடியே ஆலோசித்து உங்களாலே கேட்கத்தக்கவைகளைக்கேட்டு உங்களுக்குத் தக்கபடியே பெற்றுக்கொள்ளுங்கள். அல்லாவிட்டால் போங்களென்று மந்திரி அதற்குத்தரஞ்சொன்னான். எ-று. (நஎ)

வள்ளலென்றடைந்தோமுன்பால்வந்திரந்தோர்க்கொன்றீயாக்
கள்ளனென்றறிந்தாமிங்குவருகலங்கண்டாயென்று
ருள்ளமுங்கண்ணுஞ்செந்நெருப்பெழச்சினந்துவேந்தன்
றள்ளுமென்றருளிச்செய்தான்வினைவருதன்னையோரான்.

இ-ள். நீர் கொடுக்கும் பிரபுவென்றெண்ணிவந்தோம்; உம்மிடத்திலேவந்து யாசகஞ்செய்வோர்களுக்கு ஏதுங்கொடாத வஞ்சகனென்று நாங்கள் முன்னே தானே தெரிந்திருப்போமானால் இங்கேவரமாட்டோம் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு மனமும் கண்களும் சிவந்த நெருப்புக் கொதித்துத்தோன்ற கோபங்கொண்ட அரசனானவன் இவ்விருவரையுந் தள்ளிவிடுங்களென்று உத்தரவுபண்ணினான்; இனி நடக்கப்போகிறது தெரியாதவனாகி. எ-று. (நஅ)

பார்த்திவனுரைப்பக்கேட்டுப்பப்பரர்நெருங்கிச்சீறித்
தீத்திரள்செங்கட்சிந்தநாக்கொவானசெல்லவேங்கிக்

காக்கிரநடுங்கக்கையுங்கால்களுநடுங்கமார்பிற்
சேர்த்தியயாழும்போகட்டிரிந்தனர்திசைமயங்கி.

இ-ள். அப்படி அரசன் உத்தரவுபண்ணவே, பப்பரரென்கிற ஓர் வகை வீரர்கள்கேட்டு நெருங்கிவந்து கோபித்து நெருப்புப்பொறிகள் சிவந்த கண்களினின்று சிந்த, அவ்விருவரையும் தள்ளிவிடுவதற்கு வருகிறதைக்கண்டு, பயங்கொண்டழுது உடம்பெல்லாநடுங்கவும் கைகளுங் கால்களுநடுங்கவும் மார்பிலே அணைத்திருந்த வீணையையும் அங்கேதானே கிடக்கவிட்டுத் திக்குத்தெரியாமலோடிப்போனார்கள். எ-று.

போகட்டு - போகவிட்டு. (௩௯)

ஆறுகொண்டோடார்செல்லாவடவியிற்சென்றுமேனி
மாறுகொண்டுதிரஞ்சிந்தமஞ்சினைப்பழித்தகூந்தற்
றாறுகொண்டீர்க்கச்சேர்த்ததுகில்கிழிந்தகலச்சாப
வீறுகொண்டேவிவிட்டமுனிவன்முன்வீழ்ந்தார்வந்து.

இ-ள். வழிநோக்கிச செல்லாதவர்களாய், ஒருவரும்போகாத காட்டு வழியிலேபோய் உடம்பெல்லாம் முட்கள்கிழித்து ரத்தங்களொழுகவும், மேகத்தைப்பழிப்பதான கூந்தலை மரத்தூறுகள் - செடித்தூறுகள் பற்றியிழுக்கவும், உடுத்தின வஸ்திரமுங் கிழிந்துபோகவும், சாபானுக்கிரகப் பெருமையைக்கொண்டு தங்களையனுப்பிவிட்ட விசுவாமித்திரமுனிவருக்கு முன்னேவந்து வீழ்ந்தார்கள். (௪௦)

மேற்படி வேறு.

மண்டலந்தனிவிழுப்புண்டசெந்துகில்களுமாறுடித்த
புண்டனிற்பொழிபசுங்குருதியுந்துவரிதழ்ப்பொருமலுந்தான்
கண்டனன்கௌசிகன்கடையுகக்கனலெனக்கடியகோபங்
கொண்டனன்வந்தவாறேதெனக்கோதைமார்கூறலுற்றார்.

இ-ள். விசுவாமித்திரர் பூமியிலே இழுபடுகின்ற சிவந்த வஸ்திரங்களையும், மார்பிலேகாயமான புண்ணினின்று சிந்துகின்ற ப்சியரத்தங்களையும், சிவந்த இதழ்கள் பொருமுதலையும் தாமே தம்முடைய கண்களாலேகண்டார்; அப்படிக்கண்டவுடனே யுகமுடிவிலே தோன்றுகின்ற நெருப்பைப்போல் கடுமையான கோபங்கொண்டார். நீங்களிப்படி வந்ததற்குக் காரணமென்னவென்றுகேட்க, அப்பெண்கள் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (௪௧)

ஐயகேணின்னருட்படியினலரசன்மாட்டணுகிநின்றே
பையவேழிசைகளும்பாடிநீசொன்னவப்பரிசுரைத்தோம்
கையனெங்களையடித்துமரெனச்செய்தவக்கண்டனந்தா
ழுய்யவும்போகுமோவுரையுமுன்போவெமக்குயிருமுண்டோ.

இ-ள். ஐயனே! கேளும். உம்முடைய உத்தரவின்படியே அரசனிடத்திற்போய்க் கிட்டிநின்று மெள்ள எழுவித இசைகளையும்பாடி, நீர் கேட்கச்சொன்ன அப்படியேகேட்டோம்; அதற்கு அந்த வஞ்சகன் எங

களை உமதடியார்களென்று அடித்து அவன் பண்ணினதண்டனைக்குத் தப்பிப்பிழைக்கவுங்கூடுமோ? சொல்லத்தான் சொல்லுண்டா? எங்களுக்கு உயிர்தானுண்டா. எ-று. (௪௨)

என்வுரைத்திடவெயர்த்திடியிடித்தெனநகைத்திருகண்ணுலுங்
கனறெறித்திருபுடைக்கடமனைத்தும்புகைசுடிதுமூடச்
சினமிகுத்திறைவனுக்கிடர்வினைத்திடுவதேசெயலெனத்தன்
மனநினைத்தருமறைத்தவமுனித்திரளுடன்வரநடந்தான்.

இ-ள். என்றுசொல்லவே, உடம்பெல்லாம் வேர்வைகொண்டு, இடிமுழங்கினாற்போற் சிரித்து, இரண்டுகண்களிலும் நெருப்புச்சிதறுதலாய், இருபுறத்திலுமுள்ள காடெல்லாம் புகைநெருங்கிமண்டக் கோபமதிகமாக, இனி அரசனுக்குத் துன்பத்தைச்செய்கிறதே செய்யத்தக்க காரியமென்று தன்மனதிலே ஆலோசித்துக்கொண்டு, அருமையான வைதிகர்களான தவமுனிக்கூட்டங்கள் கூடவர நடந்தார். எ-று. (௪௩)

கரதலத்திடுமெழிற்குசைவிதிர்ப்புறவிணைக்கழல்வருந்தப்
பரவுமொற்றடமலர்ச்சடைவிரித்தகல்பெரும்படியினுலச்
சுரர்மிகப்பரதவித்தபயமிட்டலறிடச்சுவணவெற்பாற்
புரமெரித்திடவரும்புனிதனெனத்தணிமலர்ப்பொய்கைபுக்கான்.

இ-ள். கையிலேகொண்ட அழகிதான தருப்பைப்புல்லும் படபடவென்று நடுங்கவும், இரண்டுகால்கள் வருந்தவும், பரவுதலாய்ப் பொன்னிறமான நீண்ட மலரணிந்த சடைகளை விரித்துக்கொண்டுபோகிற பெரிதான உருவத்தைக் கண்டதனாலே, அந்தத் தேவர்கள் மிகவும் பரிதபித்து அபயஞ்சொல்லிக் கூக்குரலிடவும், பொன்மலையினாலே திரிபுரத்தை எரிக்கவருகிற பரமசிவனை ஒப்பாகி அவ்வழகிதான பூம்பொய்கைக்கரைக்கு வந்தார். எ-று. (௪௪)

பிணிமகத்திரள்களுங்குருகினப்பகுதியும்பிரிவுறுத
வணிமலர்க்குளிர்தடத்ததிசினத்தொடுநடந்தனுகலோடும்
பணிமுடிச்சுமைதவிர்த்திருபுயத்தினின்மிசைப்படிதரித்த
மணிமுடிக்குரிசிலக்கொடுவினைக்கௌசிகன்வரவுகண்டான்.

இ-ள். மயிற்கூட்டங்களும், பட்சிசாதிகளின் கூட்டங்களும் நீங்காதிருக்கின்ற அழகியமலர்கள் பூத்திருக்கின்ற குளிர்ந்த தடாகத்தினருகே (முனிவர்) அதிக கோபத்தோடு நடந்துவந்தவுடனே, ஆதிசேடனுடைய தலைச்சுமையை நீக்கித் தன்னுடைய இரண்டு தோள்களின்மேலும் பூமிபாரத்தைக்கொண்டுள்ள ரத்தினகிரீடத்தையுடைய அரிச்சந்திரமன்னனானவன் அந்தக் கொடியசெய்கையுடைய விசுவாமித்திரர் வருவதைக் கண்டான். எ-று. (௪௫)

கா ல்களென்படுநெடுந்திசைகளெனப்படுங்கனககனமொன்றை
மூ ல்களெல்லாமுமவற்றுயிர்களெல்லாமிடந்துலககமென்னும்

விடலருந்தவமுடைப்பெருவலிக்கௌசிகன்வெகுளியாலென்
றடனெடுஞ்சிலையவன்கடிதெழுந்தெதிர்நடந்தடி பணிந்தான்.

இ-ள். விடுதலில்லாத தவத்தையுடைய பெரிதான சாமர்த்தியத்தைக்கொண்ட விசுவாமித்திரர் கோபத்தினால், கடல்கள் என்னபாடுபடும்? நீண்டதிக்குகளென்னபாடுபடும்? அகன்ற ஆகாயம் என்னபாடுபடும்? இவைகளுக்குள்ளான சரீரங்களெல்லாமென்னபாடுபடும்? அந்தச் சரீரங்களுக்குள்ளான உயிர்களென்னபாடுபடும்? இம்மண்ணி லுலகந்தானென்னபாடுபடும்? என்று, வெற்றிகொண்ட நீண்ட வில்லை யுடைய அரிச்சந்திர மகாராசன் விரைவிலே யெழுந்துபோய் எதிர்கொண்டு நடந்து அவர் பாதங்களை வணங்கினான். எ-று. (௬௬)

உருமிடித்தனவெனச்சினமிகுத்திகல்செயற்குறுவதற்குக்
கருமிடற்றவனலேன்கடனிறத்தவனலேன்கமலனலலேன்
ஒருமிழியிற்கடையனேனெளியனேவல்செய்வனென்னக்கெழுமியேகுற்
றிருமலர்க்கழல்களைக்கரமுறத்தழீஇ நிலத்திடைக்கிடந்தான்.

இ-ள். தேவரீர் இடியிடித்தாற்போற் கோபமிகுதியாய் (மனதுடன்) சண்டைசெய்வதற்காக வருவதற்கு நீலகண்டனான சிவனு நானல்லேன், கருங்கடல் வண்ணனான விஷ்ணுவு நானல்லேன், பிரமதேவனு நானல்லேன். ஒருபுழுவிலுங் கடைப்பட்டவனான எளியேனாகிய நானோ உம்மோடெதிர்க்கச் சமர்த்தனென்று சொல்லிக்கொண்டு சமீபத்திலேபோய் அவருடைய இரண்டுமலர்போலும் பாதங்களைத் தன் இரண்டுகைகளிலும் பொருந்தப்பற்றி பூமியிலே வணங்கிக்கொண்டு கிடந்தான். எ-று. (௬௭)

கரமுறத்தழுவலுங்கௌசிகப்பெயரினன்காலுதறித்தச்
சிரமிசைத்திருமுடிச்சூடாமணித்தொகைக்கணம்பிறைத்தெறிப்பச்
வரமிசைப்பணிதெறித்திடவுதைத்தனனுவந்திட்டுமுனானை
மருமலர்ந்தகழல்சிவப்புறுமெனக்கைகளால்வருடலுற்றான்.

இ-ள். தனது கைகளிரண்டும் பொருந்தப்பற்றிக்கொண்டு கிடக்குமளவில், விசுவாமித்திரரானவர் தம்முடைய கால்களை உதறிப்பிடுங்கிக்கொண்டு, அவன் தலைமேலணிந்த திருமுடியான கிரீடத்தில் விளங்குகின்ற ரத்நக்கூட்டங்கள் பலதிக்குகளிலுந் தெறித்துவிழவும், மார்பின்மேலணிந்திருக்கிற ஆபரணங்கள் தெறித்துவிழவும் உதைத்தார். அவரப்படி யுதைத்தபோதும், அரிச்சந்திர மகாராசனானவன் நீரிப்படி யுதைக்கிறதினாலே உம்முடைய மணங்கொண்ட மலர்போலும் பாதங்கள் சிவந்துபோமேயென்று கூறித் தன் கைகளாலே தடவிப்பிடித்தான். எ-று.

குடியினிற்பிழைபிழைத்திலமுன்னாளடிமைப்பிறகுறையுமில்லை
மிடிபிடித்தனனெனச்சினமிகுத்தனை விடாதெனையுதைத்த
வடிவடிப்படுமெனக்கவலுகிற்பதையொழிந்தனையென்றன்
முடிவடிப்படுமெனக்கவல்கிலேன்வெகுளியென்மொழிதிரென்றான்

இ-ள். உமக்குக் குடியாய இற்றலிலே யாங்கள் யாதொரு தவறுஞ் செய்திலோம்; உமக்கடிமையாயிருத்தலிலும் யாதொரு குறைவுமில்லா திருக்கிறோம். இடியிடித்தாற்போற் கோபமிகுதியாய இவ்விடத்திலக் கோபத்தைவிடாமல் என்னை யுதைத்தருளின உமதுடைய திருவடிக ளுக்குக் காயமுண்டாகுமென்று துன்பப்படுகிறதேயல்லாமல், சுவாமீ! என்னுடைய தலையிலே காயமுண்டாகுமென்று துன்பப்படுகின்றி லேன். ஆதலால், தேவரீர் இப்படிக் கோபங்கொள்கிறதினாலே யாது பயனுண்டாம்? சொல்லுமென்று சொன்னான். எ-று. (சக)

மாவினைத்துணிசெய்தாய்கேழலுங்கிடர்செய்தாய்வான் மாவுங்
காவினைப்பொடிசெய்தாய்நீதிபாலின்றுமென்காதன்மக்கள்
பாவினைப்பாழ்செய்தாய்தீவினைக்குரியமேதோர்பாவி நீதா
னாவின்றோற்போர்த்திருக்கும்புலித்தொழில்செய்தாயறமேதென்றான்.

இ-ள். அதற்கு விசுவாமித்திரா நான் அனுப்பின மிருகங்களையெல் லாங்கொன்றாய, பன்றிக்குந் துன்பமுண்டாக்கினாய, ஆகாயத்தை அளாவுவதான இந்தச் சோலையையும் தூளிசெய்தாய்; முறையுடனே நான்பெற்ற பிரியமான எனது பெண்கள் பாடியபாட்டுகளையு மிழந் தாய்; ஆகையால், பாவசெய்கைக்கே தகுதியான நீ பசுவினது நல்ல தோலை மேலேமூடிக்கொண்டு கொல்லுகின்றபுலியினது செய்கையைச் செய்தாய். உன செய்கைகள் நன்றாயிருந்ததென்று கூறினார். எ-று. ()

நாடழித்திடினுநன்னகரழித்திடினுமென்னறுமலர்ப்பூங்
காடழித்திடினுநீள்காலறக்கிளையினைக்களையினுங்கொன்
றீடழித்திடினுநீதான்விடுத்தனையெனுயானறிந்தாற்
பாடுறைத்திடுவனோவென்றரிச்சந்திரன்பலமொழிந்தான்.

இ-ள். அதற்கு அரிச்சந்திரமகாராசன் சுவாமி! என்னுடைய நாட் டையெல்லாம் அழித்தாலும், நல்ல நகரமுழுதும் அழித்தாலும், என் னுடைய நல்லபரிமளமுள்ள பூஞ்சோலைகளையெல்லா மழித்தாலும், என் னுடைய நெடிதானவமிசமற்றுப்போக உறவினரையெல்லாங் களைதல் செய்தாலும், இன்னமுங்கொன்று என்பெருமைகளையெல்லாங் கெடுத் தாலும் நீர் அனுப்பினீரென்று நான தெரிந்திருப்பேனேயானால் இப் படியாகச் செயவேனோவென்று பலவண்ணயுஞ் சொன்னான். எ-று. (ருச)

சிறியரானவர்தமக்குரியவேயல்லவோதிமைநன்னூ
லறிஞரானவர்தமக்கல்லவோபொறைபிறர்க்காருமோதான்
நெறியிலாவினையினேனொருவனைப்பொருளதாமுனிந்தாற்
பொறையுநின்னருளுமென்னவிலோவிலவெனப்போனதென்றான்

இ-ள். பினனும், தீமையான காரியங்களைச் செய்வது சிறியரா வோர்க்குத் தகுதியானவையல்லவோ? நல்ல சாஸ்திரங்க ளறிந்தவர்க ளுக்கல்லவோ அவ்வகைத்தீமைகளைப் பொறுத்துக்கொள்ளுவ தியல்

பாகும். இவ்விருவகையும், அவ்விருவகையாரைத்தவிர வேறே யாரி டத்திலுண்டாகும்? இப்படியிருக்க, நீதிநெறியறியாத பாவியான ஒரு புல்லியனாகிய என்னை ஒரு பொருளாகக்கொண்டு நீர் கோபிப்பீரானால், பொறுமையும் உம்மிடத்திலுள்ள இரக்கமும் என் விஷயத்திலேயோ இல்லைவாகப் போகலாயினவென்று அரிச்சந்திரன் சொன்னான். எ-று.

மடித்தவாயினன்மிகக்கொதித்தநெஞ்சினனெதிர்மறுத்துநீநான்
படித்தவாசகமெல்லாமெனக்குரிபிபுகற்றிடற்பாலவோதான்
வடித்தவேழிசைநினக்கிசைக்கமேவந்தமென்மக்கள் மனை
யடித்தகாரணமெலாமெனக்குரிதக்கவாறறைதியென்றான்.

இ-ள். அதற்கு, மடித்தவாயையும், மிகவுங்கொதிக்கின்ற நெஞ்சை யுமுடையவராகிய விசுவாமித்திரர், எனக்கு முன்னே எனசொல்லைத் தடுத்து நீமுன்னே கற்றவார்த்தைச் சமர்த்துகளெல்லாம் எனக்குத் தெரிவதாகப் பலவகையாயச் சொல்லத்தக்கனவோ? அவைகளிருக்க: தெளிர்ந்துள்ள ஏழிசைகளும் உனக்கு முன்னே பாடுவதற்காகவந்த என் பெண்மக்களிருவரையும் அடித்துத் துரத்துதற்குண்டான காரணங்களையெல்லாம் எனக்குத் தெரிவதாக நீ தகுந்தபடி உள்ளதைச் சொல்லென்று கேட்டார். எ-று. (ருஙு)

கலிவிருத்தம்.

பூண்டமன்னவன் வேதியன்முன்கரம்
பூண்டுவாயிற் புனல்வறந்தற்றிட
வாண்டநாயக விம்முனிவாற்றிடல்
வேண்டும்யானது விண்ணப்பஞ்செய்வனால்.

இ-ள். மறுபடியும் அரிச்சந்திரமகாராசன் அந்த விசுவாமித்திர ருடைய பாதங்களைக் கைகளாற்பிடித்துக்கொண்டு வாயிலே நீர்வற்றிக் காயந்துபோக என்னை யடிமையாகக்கொண்ட சுவாமீ! இந்தக் கோபத் தைத் தணிவுசெய்யவேண்டும்; நான் அந்தச் செய்கைகளை உள்ளபடி தேவரீர் சந்நிதியிலே தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். எ-று. (ருச)

இக்கருங்குழ லேழையர் தம்மைநின்
மக்களென்ப துணர்ந்திலமாதவ
தக்கவார்த்துரை யூரமையிற்றளிளெேம்
புக்கதீது பொறுத்தருணீயென்றான்.

இ-ள். இந்தக் கறுத்தகூந்தலையுடைய பெண்களை உம்முடைய பெண்களென்று நாங்களெவ்வளவுந் தெரிந்திலோம். ஓ மகாமுனிவரே! அந்தப் பெண்களுந் தகுந்த வார்த்தைகள் சொல்லாமையினாலே தள்ளி விட்டோம்; இதுவே நடந்தசெய்கை; இந்தக் குற்றத்தைத் தேவரீர் பொறுத்தருளவேணுமென்றுசொன்னானரசன். எ-று. (ருரு)

கழுத்தரிந்திது கைபிழைவந்தமென்
றழுத்தமாக வுரைத்தனையாதலாற்

பழுத்தநல்லறி வுற்றுனைப்பற்றிய
வொழுக்கமற்றுள முட்கிடக்கூறினாய்.

இ-ள். கழுத்தை அறுத்துவிட்டு (ஏனென்று கேட்டால்) நான் கைதவறுதலாகச் செய்தேனென்பதுபோல், திடமாகவே அஞ்சாமற் சொல்லுகிறாய்? ஆகையால் முதிர்ந்த நல்ல ஞானத்தையுடையவராய் உன்னை ஆதரவாக அவ்விருவருங்கொண்ட சீலத்தையிகழ்ந்து அவ்விருவர்மனமும் அஞ்சும்படிப் பேசினாய். எ-று. (௯௬)

இரப்பவர்க்கொன் றிலையெனில்யாரையுங்
கரப்பவர்க்குறு கட்டுரைகூறுவர்
புரப்பவர்க்குப் பொறுத்தலல்லாலடித்
துரப்பதுந்தகு மோவென்றுருத்தனன்.

இ-ள். இதஞ்சொல்லி யாசகஞ்செய்பவர்களுக்கு ஒன்றுங் கொடுப்பதில்லையென்றுசொன்னால், யாவருக்கும் இயல்வதுகரத்தலாகிற செய்கையுள்ளபேருக்குத் தகுந்தசொற்களை யாருஞ்சொல்வார்களே யல்லாமல், சொல்லாதுவிடார்கள். அப்படி யுண்டாகுமானால், உலகத்தை ஆண்டு ரட்சிக்கவல்லவரான அரசர்கள் பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டுமே யல்லாமல் அடித்து அதட்டித்துரத்துகிறது தகுவதாகுமோ? என்று பின்னும் கோபங்கொண்டார். எ-று. (௯௭)

கட்டகில்லென நின்றவக்கள்வர்பாற்
கெட்டவான்பொருள் காட்டக்கிலேசியா
விட்டமூச்சுடன் விம்மலினாலலை
பட்டவாரிற்பையப்பையக்கூறினான்.

இ-ள். நாங்களந்தப் பொருளை மண்ணைத் தோண்டி யெடுத்துக் கொண்டு போனதில்லையென்று சாதிக்கிற அந்தத் திருடரிடத்திலே தானே, அவர்கள் மடியிலேயுள்ளதாகமுன்னே அவர்கள் திருடிப்போனதினாலே குறைந்து செலவழிந்து மிஞ்சினபொருளை அரசன் முன்னே தலையாரிகாட்ட, அதற்குமிகவும் கிலேசித்து விடுகிற பெருமூச்சுடனே விம்முதலோடுகூடி அலைசசற்பட்டுப் பேசுகிறவர்களைப்போல், அரிச்சந்திரன்மிகவுமெள்ள அவர்கோபந்தணிவாகச சொல்லுகிறான். எ-று. ()

இச்செய்யுள் கவிக்கூற்று. (௯௮)

மைமருலாவுகண்மாதரைமோதிய
கைகுறைக்கினுங்கண்ணிணைச்சூலினு
மெய்குறைக்கினும்வேண்டியவாறுநீ
செய்கவென்னமறைமுனிசெப்புவான்.

இ-ள். அஞ்சனமவிளங்குகின்ற கண்களையுடைய அந்தப்பெண்களை இடித்தகைகளை அறுத்தாலுஞ் சம்மதமே. கண்ணைத் தோண்டினாலுஞ் சம்மதமே. உடம்பெல்லாஞ் சேதித்தாலுஞ் சம்மதமே. உம்முடைய

மனத்துக்கு வேண்டியபடி செய்துகொண்டருள்கவென்று சொல்ல, அதற்கு வைதிகமுனிவரான விசுவாமித்திரர் சொல்லுகிறார். எ-று. ()

கொய்துமாக்களைக்கொன்றுநும்பன்றியை
யெய்த்துமிசைகேட்டடித்தினமாய்
வைததுமென்றன்மக்களைநீமணந்
செய்திடிற்பொறுப்பேனென்றுசெப்பினான்.

இ-ள். மிருகங்களையெல்லாம் அறுத்துக்கொன்றதும், பன்றியை அம்பாலெய்துதுரத்தினதும், இசைப்பாட்டுகளைக்கேட்டு (அவர்களுக்குப்பரிசுகொடாமல் அடித்து) இழிவாக அவர்களை உதாசினஞ்செய்ததும் பொறுத்துக்கொள்ளுகிறேன்; என்பெண்களான அவ்விருவரையும் நீ விவாகஞ்செய்துகொண்டாலென்று கூறினார். எ-று. (சுο)

நிலத்தில்யாருநெறியலசெய்திடின்
விலக்குநீயிவையென்கணவிளம்பலென்
புலைக்குலத்தொடுமன்னர்பொருந்துத
னலத்ததோவென்றுநாயகன்கூறினான்.

இ-ள். உலகத்திலே யாராலும் நீதிக்கு விரோதமானவைகளைச் செய்தால் அவைகளை விலக்கத்தக்க தேவரீர் இந்த அநீதவார்த்தைகளை என்னிடத்திலே சொல்லுகிறதற்கு யாதுகாரணம்? நீச சாதியாருடனே அரசர்கள்கூடுகிறது நல்லநீதியோடு கூடுவதாமோவென்று அரிச்சந்திர மகாராசன்சொன்னான். எ-று. (சுக)

மலையின்வைகும்வசிட்டன்சபித்தலாற்
புலையனானவன்மைந்தவிப்பூவையர்
முலையில்வைகன்முறைமையன்றோவெனக்
கலையுணர்ந்திடுங்கௌசிகன்கூறினான்.

இ-ள். மலைகளிலே சஞ்சரித்தலுக்குரிய வசிஷ்டமுனி சபித்ததனாலே நீசனான திரிசங்குமகனே! இந்தப் பெண்கள் தனங்களிலே நீ கூடுகிறது உனக்கு நீதியல்லவோ? என்று கலைஞானங்களெல்லாந் தெரிந்த விசுவாமித்திரர் சொன்னார். எ-று. (சுஉ)

அற்றைஞான்றெமதையன்வசிட்டனாற்
பெற்றசாபப்பெரும்புலைநீர்த்தனை
யிற்றைஞான்றிங்கெனைப்புலையாக்கநீ
கற்றதேதெனக்கால்கரம்பூண்டனன்.

இ-ள். முன்னாளிலே எங்களாசாரியராகிய வசிஷ்டராலேயுண்டாகிய சாபத்தாலான பெரியநீச்சத்துவத்தை நீரே தீர்த்தருளினீர். இந்த நாளிலே தேவரீரே என்னை நீச்சனாக்க யாதுகாரணத்தினாலே கற்கலானீர்? சுவாமி! என்று அவர்பாதங்களை, தன்கைகளாலே பிடித்துக்கொண்டு அரிசசந்திரன் சொன்னான். எ-று.

"அற்றை ஞான்றெம தையன் வசிட்டனாற்-பெற்ற சாபப் பெரும் புலைதீர்த்தனை" என்பது,

முன்னொருகால் காதிராசன் புத்திரனாகிய விசுவாமித்திரர் அருந் தவஞ்செய்திருக்கையில், பிரமன் அரசனது தவத்துக்கிரங்கி "நீ அரச முனிவன்" என்றோதினன. மீண்டுந்தவஞ்செய்திருக்கையில், அயோத்தி மன்னனாகிய திரிசங்கு தனதாசாரியராகிய வசிட்டரையடுத்து "யான் உடலோடு சுவர்க்கம் புகவேண்டும்" என, வசிட்டர் "நீ என்னைவிட்டு வேறே ஆசாரியனை விரும்பியதால்நீசனாகுக" என, திரிசங்கு அவ்வாறே நீசனாகிப் பலராலும் வெறுக்கப்பட்டு, தவஞ்செய்யும் அரசமுனிவன்பா லணுகித் தன்கருத்தையியம்ப, காதிசேய் "அவ்வாறே யாகுக" என்று தன் தபோபலத்தால் "மேலேறுக" எனலும், திரிசங்கு உயர்ந்துசெல் லத் தேவர்கள்கண்டு "சீசீ புலையா! இங்குவாராதே; இறங்கு" என, வீழ் வதுபோலவரும் திரிசங்கு அபயங்கூற, கோசிகன், "இந்திரன் முதலிய தேவர்களும் உலகமும் யான்வேறே சிருட்டிப்பேன்" என்று சிலபொ ருள்களைப் படைக்க, தேவர்கள் பயந்து கோசிகன்பால் நண்ணி "நீ படைத்தபொருள்களும் அவ்வரசனும் நக்ஷத்திர மண்டலத்திலிருக்க" என்றோதிப்போயினர்.

இதனைக் கூர்மபுராணம்.

"சென்னிகீழாகவீழுந்திரிசங்குவென் னும்வேந்தை
நின்னிலென் றுரைத்துவானினி றுவிவாசவன் றனோடும்
இன் னுமோருலகஞ்செய்வேனெனவுடுக்கணங்கள்விண்ணோர்
பன்னருஞ்சராசரங்கள்சிற்சிலபடைத்தானன்றே.
படைத்தலும்விண்ணோரஞ்சிக்கோசிகன்பால்வந்தெய்தி
அடக்கரும்புலதோய்நீமீண்டமைத்தவையமையுமுன்னந்
திடப்படப்படைத்தயாவுந்தார்திரிசங்குவோடும்
உடுத்தெரியுலகின்பாங்கர்வதிகவென் றுரைத்துப்போனார்."—என்

பதனால் விசுவாமித்திரமுனிவர் தமது தவவல்லமையால் திரிசங்குபுலை மைத்தன்மைநீக்கி அவர்கென்றொரு உலகமும்பிறபொருள்களும்சிருட் டித்து இரக்ஷித்தவர், இன்று அத்திரிசங்கு புதல்வனாகிய தன்னைப்புலைச் சியர்களைக்கூடும்படி வற்புறுத்தல் ஞாயமன்றென்பார் "அற்றைஞான்று பூண்டனன்" என்றார். [விசுவாமித்திரர் தவஞ்செய்தற்கேற்பட்ட காரணத்தை (கஉ௬) ம் பக்கம் எழுதியுள்ளோம் ஆங்குக் கண்டுணர்க.]

முன்னமுந்தைமுழுப்புலைநீக்கின
மின்னநீக்கவெமக்கரிதன்றியாஞ்
சொன்னவாசகங்கேட்டுச்சுடர்முடி
மன்னர்மன்னவெம்மக்களைச்சேர்கென்றான்.

(இ-ள்). முன்னே உன் தகப்பன் முழுதும் புலையனானதைப் போக் கின எமக்கு இன்னமும் அப்படி வருகிற புலைமையைப்போக்குதல் அரி

தல்ல. ஆகையால், நாம் சொன்னவார்த்தைப்படி கேட்டு விளங்காநின்ற கிரீடாதிபதிகளான அரசர்களுக் கரசனே! என்பெண்களை நீ கூடக்கடவையென்று விசுவாமித்திரர் சொன்னார். எ-று. (சுச)

அடிஞ்நின்விழியாரழலாலெனைச்
சுடினுமென்னுடறன்னைத்துறந்துயிர்
விடினுமேனியைவெட்டியரிந்துகூ
றிடினுமிசைசொற்கிசைகிலன்யானென்றான்.

இ-ள். அதற்கு அரிச்சந்திரன் நீர் என்னைத் தாழ்ச்சிசெய்தாலும், உம்முடைய கோபக்கண்களிலுண்டான நெருப்பால் என்னைச் சுட்டாலும், என்னுடைய உடம்பைவிட்டு உயிர்போகிறதாகச்செய்தாலும், என்னுடம்பை வெட்டிவெட்டிப் பலபலகூறுகள்செய்தாலும் இப்போது நீர் சொல்லுகிற சொல்லுக்கு எவ்வளவும் நான் சம்மதியேனென்று சொன்னான். எ-று. (சுரு)

[illegible]பவேள்விக்கவுசிகனேறுயிலாக்
கோபமெய்திக்கொடியிடை மங்கையர்
தீபமன்னவர்ச்சேராகில்யாயினன்
சாபநீபெறுகென்றுரைசாற்றினான்.

இ-ள். தாண்கள் நிறுத்தி யாகங்கள் செயவதிலே வல்லவரான விசுவாமித்திரர் அந்தச சொல்லுக்கு மாறாத கோபங்கொண்டு என்னுடைய கொடிபோலும் இடையையுடைய பெண்களாகிய விளக்குப்போன்ற அவ்விருவரையும் நீ சேராது போவையாகில் என்னுடைய சாபத்தை நீ பெறக்கடவையென்று மறுமொழி சொன்னார். எ-று. (சுசு)

கூற்றமுண்ணக்கொடுத்தெங்கடாருயிர்
தோற்பனன்றிதெனாத்துணிந்துநின்
ஏற்பதாதிதிறவேனிப்பிறவாயபயா
னேற்றனன்சாபமென்னவியம்பினான்.

இ-ள். யமனுண்பதாக எங்களுடைய அரிய உயிரைக்கொடுத்துத் தோல்வியையடைகிறது மிகவு நல்லதுதானென்று துணிவுகொண்டு, ஐயா! உமது கோபந்தீர்வதாக நீர் கொடுக்கிற சாபத்தை நானே ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன்; நீர்சாபமிடுமென்று அரசன் சொன்னான். எ-று.

அப்பெருந்தகைமன்னனுரைத்திட
விப்பெருந்தகைக்குப்பொறைக்குமியா
னொப்பிடுதற்குநகரதுமோவெனுச
செப்பருந்தவன்சிந்தையிலெண்ணுவான்.

இ-ள். அந்த அரசன் அப்படிச சொல்லுமளவில், இந்தப் பெரிதான குணங்களுக்கும் பொறுமைக்கும் நான் சமானங்கூட்டிச் சொல்லத்தக்கது முண்டோவென்று சொல்லுதற்கரிதான தவத்தையுடைய விசுவாமித்திரர் மனத்திலே ஆலோசிக்கலானார். எ-று. (சுஅ)

இரைத்தெழுந்தகதத்தையிறுத்திடின்
வரைதடம்புயவாசவன்முன்னர்யா
முரைத்தவாசகந்தோற்குமென்றுன்னுபு
நிரைத்தவேணிநெடுந்தவன்கூறுவான்.

இ-ள். சத்தித்து நமக்குண்டான கோபத்தை இந்தச சமயத்திலே நாமுடித்தோமானல், மலைபோலும் பெரியதோள்களையுடைய இந்திரனுக்கு முன்னே நாம் சொன்னவார்த்தை தோல்வியையடையுமென்று நினைத்து வரிசைவரிசையாய் நீண்ட சடைகளையுடைய நெடிதான தவமுனிவர்கள் சொல்லுகிறார். எ-று. (சுகூ)

ருடிமருங்குலத்தோகையர்தங்களைக்
கடிமணஞ்செயநீதென்றகள்வனே
குடிமைசெய்யுங்கொடும்புலையற்குநீ
யடிமையாவையறிதியென்றேருதினன.

இ-ள். உடுக்கைபோன்ற இடையையுடைய அந்தப்பெண்களை விவாகஞ்செய்துகொள்ளுதல் குற்றமென்றுசொல்லுகிற திருடனே! இனி குடித்தனமான இழிதொழிலைசசெயகின்ற கொடியனை புலையனுக்கு நீ யடிமையாககடவை; இதனைப் பின்னே தெரிநதுகொள்ளக் கடவாயென்றார் எ-று. (எ0)

கொஞ்சிப்பேசுங்குழவிசொற்குற்றத்தான்
வஞ்சித்தன்னைவனமுலைப்பாலினி
னஞ்சிட்டாலதைநாடி விலக்குநன்
னெஞ்சத்தாருளரோவிந்நிலத்திலே.

இ-ள். கொஞ்சிக்கொஞ்சிப் பேசுகின்ற மழலைப் பிள்ளையினுடைய சொற்குற்றத்தினலே தாயானவள் வஞ்சனைசெயது தனதழகான முலைப் பாலிலே நஞ்சு கலந்துகொடுத்தால் அதைத்தெரிநது விலக்குகின்ற நல்ல நெஞ்சுள்ளவர்கள் அந்தத் தாயையல்லது வேறே சிலரும் உளராவரோ இந்த வுலகத்திலேயென்று பின்னும். எ-று. (எக)

வாரிகாய்ந்துகொதித்திடின்மாற்றத்தண்
ணீரியாவர்தருவரந்நீதியிற்
சீரியர்யெனைநீமிகச்சீறிடின்
யாரியாரஞ்சலென்பவரென்றனன்.

இ-ள். கடல் வெப்பங்கொண்டு கொதிப்புடையதானல், அந்த வெப்பத்தையடக்கக் குளிர்ந்தநீரெங்கிருந்து யார்கொண்டு வருவார்கள்? அந்த நீதித்தன்மைபோல் சிறந்த மகாமுனீந்திரரே! என்னை நீர் மிகவுங் கோபித்துச சாபங்கொடுக்கத் துணிநதால் பயப்படாதேயென்று எனக்கு வேறு யாவர் சொல்லவருவார் என்று பின்னும. எ-று. (எஉ)

தாயுந்தந்தையுந்தஞ்சமுந்தெய்வமு
நீயுண்டென்றுநினைந்திருந்தோமெனு

சேயுமவேநதநதிருவுமமைச்சனும
போயுனபாதமபுகலெனறு பூணடனா

இ-ள். தாயும, தகபபனும, ஆதாரமும, தெயவமும ஆக (எலலாம) நீரே எஙகளுக குணடாயிருககிறீரெனறு நாஙகளெணணியிருநதோ மெனறு பிளளையாகிய தேவதாசனும, அரசனும சநதிரவதியும மநதிரியும அவரருகேபோய உமமுடைய பாதமே எஙகளுககுக கதியெனறு முனிவாபாதஙகளைக கைகளாலே பிடிததுககொணடாாகள எ-று. ()

அனனைபெனடையருநதுணையெனடையுன
முனனைவாழவுமுகலவனுபெணமையமறு
றெனனைபிபபடி வெலவெணிசசமக
துனனை பலலதுகணடில முணமைமயே

இ-ள் அதறகு விசுவாமிததிரா, எனனைத தாயுமெனபாய, அருமையான சகோதரனுமெனபாய முனனுளள ஐசுவரியமும, அநத ஐசுவரியததைக கொடுதத தெயவமும எனபாய இனி எனனை இபபடி உயாததிசசொலலி வெலலததககவன நீயே இபபடி வெலலுதலாகிய சாமாததியம உனனிடததிலே கணடேனேயலலாமல வேறே யாரிடததிலும நான மெயயாகப பாாததிலேன எ-று (௭௪)

கணணைவேணடி னுபீகுவனசாககினற
மணணைவேணடினுமவாழவுடனீகுவன
பணணைவேணடியசெஞசொறபறைசசுலப
பெணணைவேணடிலனபாரெனன றுபேசினன

இ-ள். (என்று முனிவா சொனனதறகு) அரிசசநதிரன (ஐயா!) என கணணைககேடடாலுங கொடுககிறேன, நானாளுகினற உலகததை வேணடினாலும என செலவததுடனே கூடடிககொடுககிறேன (இவைக ளிருகக,) இராகஙகளை வேணடததகக செவவிதான சொறகளையுடைய பறைசசாதிப பெணகளை நான வேணடேன என்று சொனனான எ-று.

மனனாமனனனுரைததிடமாதவ
னனனதேனபகசாமெனறவாவுறீஇச
சொனனதேயமைபுங்கடலசூழபுவி
யெனனதேயெனறெழுநதெழுநதாடினன

இ-ள் அரசாகளுககரசனான அரிசசநதிரன அபபடிசசொலலக கேடடு மகாதவமுனிவரான விசுவாமிததிரா நீ அபபடிச்சொலவாயானால நமககுச சமமதமேயாமெனறு கொணடு (அரசனே) நீ ஆசையிலலாமல உலகமுழுதும வேணடினாலுங கொடுககிறேனெனறு சொனனதே போதும, இனிக கடலசூழநத வுலகமெலலாம எனனுடையதேயாயிற றெனறு எழுநதெழுநது கூததாடினா ஏ-று. (௭௯)

மருவுராடுமவாாககருமமே
திருவுமீகுவனெனறனசெவவியோய

தருவனென்றமொழிதவமுமலு
னரசளிக்கினையுமெனசசொனான்.

இ-ள். நல்ல செவ்வைக குணத்தையுடைய வரசனே ! உன் வசமாக விருக்கின்ற கோசலநாட்டையும், வளமைகொண்ட நகரையும், பெரிதான செல்வத்தையும் தருகிறேனென்று சொன்னாய்; இப்படித் தருகிறேனென்று சொன்னசொற் பொய்யாமல் உன்னுடைய அரசாட்சியையெனக்குக் கொடுத்தாற்போதும் என்று சொன்னார். எ-று. (எஎ)

அந்தணாளனைநோக்கியவ்வண்ணலு
முந்நமநகரு நாநலன்வேண்டிலே
னெந்தநாடுமிருநிதிக்குப்பையுந
தந்தனன்மொழிதப்புவதில்லையான்.

இ-ள். அப்படிசசொன்ன விசுவாமித்திரரைப்பார்த்து அந்த அரிசசந்திரமகாராசன் (ஐயா) உமமுடைய பெணகளாக கூடிவதானசுகததை நான் வேண்டேன். எஙகளுடைய நாட்டையும் பெரிதான எஙகள்செல்வத் திரட்சியையும் இப்போதே கொடுத்தேன. நான சொன்னசொல் தப்புகிறதில்லையென்று சொன்னான். எ-று. (எஅ)

பாரைவார்த்தையினாற்றரற்பாலதோ
தாரைவாரெனக்கொகென்றாற்றிட
நாரைவாய்ந்கயல்பாயுந்துந்து
நீரைவார்த்தனனீள்புயியாளகெனு.

இ-ள். அதற்கு விசுவாமித்திரர் உலகத்தை வாய்ச்சொல்லாலே கொடுக்கத்தக்கதோ ? நீ தாரைவார்த்துக கொடுக்கவேணுமென்று கூற, நாரைகள்மேலே கயற்கெண்டைகள் துள்ளிவிழுவனவான நன்மையையுடைய அந்தக்குளத்துநீரைக் கொண்டுவந்து இனி நீரே உலகதன்தையெல்லாம் ஆளுதல் செய்யக்கடவீரென்று தாரைவார்த்துக கொடுத்தான். எ-று. (எகூ)

வையநின்னதுமாநகர்நின்னது
வெய்யவாசியும்வேழமுநின்னபொற்
செய்யதேர்களுஞ்செல்வமுஞ்சேவிக்குந்
தையலார்களுந்தானையுநின்னவே.

இ-ள். இனி இந்தவுலகமு முமமதே ; பெரிதான அயோத்தியாபுரியுமும்மதே ; கடினவேகததையுடைய குதிரைகளு மும்மதே; யானைகளு மும்மதே ; பொன்னாற்செய்துள்ள செவ்வையானதேர்களும் செல்வமும் உம்மதே ; என்னிடத்திலே பணிவிடைசெய்கிற பெண்களும் சேனைகளும் உமக்குச சொந்தமானவைகளே. எ-று. (அ0)

என்றுமன்னனியம்பியிறைத்தநீ
ரன்றுகௌசிகனங்கையினேற்றபி

னின்றமாதவர் தங்களை நேர்குறித்து
நின்றுநீரெழுந்தார்ந்திடுமென்றலன்.

இ-ள். என்று அரசன்சொல்லி தாரைவார்த்த நீரை அப்போது விசுவாமித்திரர் உள்ளங்கையினாலே வாங்கிக்கொண்டபின்பு தம்முடனேகூட நிற்கிற மகாதவமுனிவர்களை நேரேபார்த்துச்சொல்லி இப்போது நீங்களெல்லாரும் எழுந்தெழுந்து கர்ச்சனைபண்ணுங்களென்று சொன்னார். எ-று. (அக)

சந்தக் கலிநிலைத்துறை.

கோசிகனின்னே கூறியபின்கூ கூவென்றே
வாசிகள்சொன்னாராடினராநந்த வாரியமை
வீசினர்நீயேமேன்மகனென்றிமேன்மேலும்
பேசினர்பேசிமாசனர்நேயம்பெரிதுற்றார்.

இ-ள். அப்படி விசுவாமித்திரர் இவ்வகை சொன்னபின்பு கூகூவென்று அரிச்சந்திரனுக்கு ஆசீர்வாதங்கள் சொன்னார்கள்; ஆடினார்கள்; கர்ச்சனை பண்ணினார்கள்; தாங்கள் தரித்திருக்கிற வஸ்திரங்களைக் கொண்டு வீசினார்கள்; நீயே மேன்மகனென்று மேன்மேலுங் கொண்டாடினார்கள்; அப்படிக்கொண்டாடி அந்த மகாசனங்களெல்லாம் அரிச்சந்திரனிடத்திலே மிகவும் பிரியங்கொண்டார்கள். எ-று. (அஉ)

வாரணமுந்திண்டேர்பரிதேசமவையனைத்தும்
மாரணமோதுங்கோசிகனுக்காயினவென்றே
பூரணகும்பம்வீதிகடோறுமலிவித்துத்
தோரணமிட்டார்தரணியெங்குந்தவமேலோரே.

இ-ள். யானைகளும் பலமான தேர்களும் குதிரைகளும் தேசமும் ஆதிலுள்ள சம்பத்துகளும் வேதபாராயணஞ்செய்கிற விசுவாமித்திரர் வசமாயினவென்று நிறைந்த நீர்க்குடங்களை வீதிகளெல்லாம் நிறைய வைக்கச்சொல்லி அந்தத் தவமுனிவர்கள் உலகமுழுதும் தோரணங்களுங் கட்டினார்கள். எ-று. (அங)

மென்னடையன்னமனன்னமையாளைவிறலானை
முன்னமேயாநின்றின்னவைபின்னுமுனிகூறும்
என்னகர்நின்றேயிவ்வுலகெல்லாம்யாளுறவா
நின்னடையாளந்தந்திடுமாறுநெறியென்றான்.

இ-ள். மிருதுவான நடையினாலே அன்னம்போன்ற நல்ல இல்லறத்துக்கேற்ற செய்கையையுடைய சந்திரமதிக்கும், வெற்றிகொண்ட அரிச்சந்திரனுக்கு முன்னேவந்து நின்றுகொண்டு இவ்விதவார்த்தைகளைப் பின்னும் விசுவாமித்திரர் சொல்லுகிறார். அதாவது, எனக்குச் சொந்தமான அயோத்தியிலிருந்து இந்தவுலகத்தையெல்லாம் நான் ஆள்வதாகத் தப்பாதமார்க்கத்துடனே உன்னுடைய அடையாளத்தைக் கொடுவென்று சொன்னார். எ-று. (அச)

வாழியநாடூர்செல்வமமைச்சன்மாசேனை
சூழிநெடுங்கைப்போதகமேவுமுந்துரகந்தே
ரூழியின்மட்டுமாளுதிநந்தேனுனதென்றே
வாழியளித்தான்பாருளமட்டுமழியாதான்.

இ-ள். வாழ்வையுடையதான கோசலநாடும் ஊரும் செல்வமும் மந்திரியும் பெரிதான சேனைகளும் முகபடாமணிந்த நீண்ட துதிக்கையைக் கொண்ட பலமுள்ள மதயானைகளும் குதிரைகளும் இரதங்களும் ஊழிகாலத்தளவும் நீரே ஆளக்கடவீர்; இதோ கொடுத்துவிட்டேன் உம்மதாகவென்றுசொல்லித் தனகையிலுள்ள மோதிரத்தையுங் கொடுத்தான்; உலகமுள்ளளவும் அழியாதிருக்கிற மெய்யனென்னுங் கீர்த்தியைக்கொண்ட அரிச்சந்திரமகாராசன். எ-று. (௮௫)

குடைதந்தேனீள்கொடிதந்தேனென்குழுவாய
படைதந்தேனற்கனகத்தின்றேர்பரிதந்தேன்
றடைதந்தேனின்றடியேனேகத்தவனேநீ
விடைதந்தேகென்றடிமேற்பரவிவீழ்வானை.

இ-ள். என்குடையையுங் கொடுத்தேன்; நீண்டகொடியையுங் கொடுத்தேன்; என்கூட்டமாகிய சேனைகளையுங்கொடுத்தேன்; நல்லசுவர்னமயமான பலங்கொண்ட தேர் குதிரைகளையுங் கொடுத்தேன்; இதற்கியாதொரு தடையுஞ்சொல்வதில்லை. இனி அடியேன்போக விடைகொடுத்துவிட்டு நீர் போமென்று அவர் பாதங்களின்மேலே துதிசெய்துவிழுகின்ற அரிச்சந்திரன். எ-று. (௮௬)

துணியுந்தனிநெஞ்சுடையானினதுதோண்மாலை
மணியுமவளையுமவலயங்களுநின்வடிவாளு
மணியும்முடியுஞ்சேயுந்தாயுமணியும்பொற்
பணியுங்கழலுந்தந்தேகென்றுபலசொன்னான்.

இ-ள். கண்டு துணிவுகொண்ட ஒப்பில்லாதகடினசித்தரானவிசுவாமித்திரர், அரசனே! உனதுடைய தோளிலுள்ள மணிமாலைகளும் கங்கணங்களும் சேயூரங்களும் உன்னுடைய கூரிய வாளாயுதமும் ஆபரணங்களும் கிரீடமும், உன் பிள்ளையும் அந்தப் பிள்ளையைப்பெற்ற தாயும் அணிவனவான பொனாபரணங்களும் வீரகசழலுங் கொடுத்துவிட்டுப் போவென்று பலவாகச் சொன்னார். எ-று. (௮௭)

எத்துக்கிவையென்றணிமாமுடியும்வடிவாளும்
புத்திப்புதல்வன்பூணும்பணியும்புனைமாதின்
பத்திக்கிரணப்பணியுங்கனகப்பணியும்வெண்
முத்திற்பணியுங்கழியாமுனிவன்முனமுய்த்தான்.

இ-ள். என்னதற்கு இவைகளெல்லாமென்று வெறுத்துத் தானணிந்திருக்கிற பெரிய கிரீடமும், கூரிய வாளாயுதமும், புத்திசாலியான தனது புத்திரனணிந்திருக்கிற ஆபரணங்களும், அலங்க

ரித்தலையுடைய மனைவியினுடைய வரிசையாக ஒளி வீசுகின்ற, ஆபரணங்களும், பொன்னாபரணங்களும் வெண்மையான முத்தாபரணங்களும் கழற்றி விசுவாமித்திரா முனனே வைத்தான. எ-று (அஅ)

உனையுமட்டமா தினையுமரசேயுன்மைந்தன
றனையுமவிடுத்தறகணியுமபணிநீக்கக்காயசா
வனையுஙகழலாயமகளுமநீயுமமவாளும
புனையுங்கிரணககலைதநதகலபபோவென்றான.

இ-ள். அதற்கு விசுவாமித்திரா உனனையும் உனக கிளமையான மனைவியையும் 'அரசனே! உன புததிரனையும நான விடுமபடியாக அணிந்திருக்கிற ஆபரணங்களையெல்லாங கொடுத்தாய சரியே, சட்டின வீரககழலையுடையவனே! இனி உன மகனும நீயும உன மனைவியும கட்டியிருக்கிற ஒளியையுடைய வஸதிரஙகளைக கொடுததுவிட்டுத் தூரபபோவென்று சொன்னார் எ- (அகூ)

ஆரைபபிரபபோமாடையரிநதாலரனேயென
றாரையளித்தகாவலனினறேயுயிரசோருமா
தாரைசினைநசேகெளசிகனுநருசகானமூடுந
சீரைகிழித்தேதமுவனசையிட்டுசசெலவுபநதான

இ-ள். அதற்கு நாஙகள கட்டியிருககிற வஸதிரஙகளையுஙகொடுததுவிட்டால இனியாரிடத்திலேபோய உடுத்திககொள்ள வஸதிரஙகொடுவெனறு கேட்போம? சிவனே! சிவனே! என்று ஊரையெல்லாம ஆண்ட அரசன அஙகே நினறுகொண்டு உயிருஞ சோர்ந்து போவதுபோலாயக கண்ணீர்த தாரை தாரையாக ஒழுக விட்டழுகிறதை விசுவாமித்திரா கண்டாலோசித்து அபபோது தாமதமமுடைய அரையை மூடிககொணடிருக்கிற காவி வஸதிரததைக கிழித்து மூனறுபங்கு செய்துகொடுத்து அவாகளுடுத்திககொண்டு போமபடி அனுபபினார.

நாற்றபாழந்துணிசிலைபபேசின்றொருநாணமாறு
பீறறசிலையிதாருககென்றுரைபேசாமே
மாறறகாலமிதாகிறசெயவகெனமறறெனனுக
கூறறகாமிசைபூணககோனதுகொணடானே

இ-ள். நாற்றமபிடித்த பழந்துணியாயச சிலைப்பேன ஒருநாளும போகாமல மொயத்துககொணடிருக்கிறகிழிந்தவஸதிரம இதுயாருககுத தகுமெனறு ஒரு பேசசும்பேசாமல நமககெல்லா மாறிப்போகிறகாலம இப்போது வந்ததானால நம்மாலே செய்யததககது யாதிருக்கிறதெனறு எல்லாருஞ சொல்லுதறகுத தகுந்த கீர்த்தியைப பூணுகினற அரசன அந்த வஸதிரததை உடுத்திககொணடான. எ-று (கூக)

காவிசசீரையுடுத்துககறைகறசூதுசசென
றாவிககாகுலமாககசேனையாழஙகபபோயப

பாவிக்கோசிகனார்முன்னேலொருபால்வைத்துத்
தாவித்தாளிணைபூசித்தேவிடை தாவென்றான்.

இ-ள். அப்படி அவர்கொடுத்தகாவிவஸ்திரத்தையுடுத்திக்கொண்டு தாமுடுத்தியிருந்த வஸ்திரத்தை அவிழ்த்துக்கொண்டு தம்முயிர்க்கு வியாகுலந் தோன்றச் சேனைகள் வருந்துகிறதைப் பார்த்துக்கொண்டு, பாவியானவிசுவாமித்திரராருகிலேபோய், ஒருபக்கத்திலேவஸ்திரங்களை யெல்லாம்வைத்து விரைவிலே அவரிரண்டுபாதங்களையும்பூசைபண்ணிக் கும்பிட்டு உத்தரவுகொடுமென்று அரிச்சந்திரமகாராசன் கேட்டான்.

தாவென்றான்விடை தந்தேனீயொருசார்பூடு
போவென்றான்முனிநீபோவதலனென்றுப்போவானை
வாவென்றானுங்கோமானீவரவும்வந்தெய்தி
யாவென்றானினியீகுவதென்தாயானென்றான்.

இ-ள். அப்படி உத்தரவு கொடென்று கேட்டபோது, விசுவாமித்திரர்இதோவுத்தரவுகொடுத்தேன்; நீ ஒருபுறத்திலேபோவென்றார். அப்போது இதுதான்நல்லகாலமென்றுபோகிறஅரசனை, அரிச்சந்திரா! இங்கேவாவென்றார். அந்தச் சொல்லைக்கேட்டுத் திரும்பவும் அருகிலே வந்து சுவாமி! இனி நான் கொடுப்பது என்னவென்று கேட்டான் அரிச்சந்திரன். எ-று.

எந்தாயானினி யீகுவயாவென்று கூட்டுக. (கங)

செந்தேன்றேங்குநண்பணை சூழுந்திருநா
வந்தேனாயுமையாமுனிவோர்யாருமவ ஊர்வேள்விக்
குந்தேநந்தனிப்பிறந்தபசும்பொனுமைவெல்லாந்
தந்தபோவாயென்றிறையோனைத்தடைசெய்தான்.

இ-ள். சிவந்த தேன் பாயவதாகிய குளிர்ந்த வயல்கள் சூழ்வதான திருநாட்டையுடைய அரசனே! நான் உனனிடத்துக்குவந்து அந்தப் பெரிய முனிவர்களும செயவதற்கொத்த யாகத்துக்காக உம்முடைய ஊருக்குவந்து யாசகஞ்கேட்ட பசும்பொன்முதலானவைகளெல்லாம் இப்போது கொடுத்துவிட்டுப்போவென்று அரசனைப்போகவொட்டாமற் றடைபண்ணினார். எ-று. (கச)

முன்னமுனக்குரைசொன்னதுறந்தின்மொழிமாறி
யன்னதுமைக்கொடுத்திந்தநல்லேன்யா
னன்னகபோதுமொன்றுமுற்றுமுதனிக்கந்தே
னின்னமுனக்குப்பொன்றரவென்பாலிட்டமுண்டோ.

இ-ள். முன்னே உமக்குச் சொன்னவகையிலே சொல்மாறி அந்தப் பொருள்களை என வாராசகிறீரானாலும் இப்போது வேறே பொருள்கள் நான் தரவில்லை. (அந்தப் பொருளுடனே) எனது நல்ல ஊரையும் உள்ள பொருள்கள் முழுதும் உமக்கே அதிகமாகக் கொடுத்தேன்.

இன்னமும் உமக்குப் பொருள் கொடுக்க என்னிடத்திலே வேறே உளதோ? எ-று. (௩௫)

தாருடனேசெந்தாமரையாள்சேர்ந்ததடமார்பா
யாருடனேயிம்மோசமுறைபடாய்புத்தியில்லா
யூருடனேமுன்கூறும்பொன்னுமுடனேவாரோ
நீருடனேநீபேசியளித்தநெறியுண்டே

இ-ள். மாலையுடனேகூடச் செந்தாமரைத் திருவுஞ் சேர்ந்தான விசாலமான மார்பையுடைய அரிச்சந்திரா! யாருடனே இந்த மோச வார்த்தைபேசுகிறாய். ஒப்புத்தியில்லாதவனே! உன்னுடையவூருடனே முன்னே நீசொன்னபொருளுங் கூடச்சேர்த்துக்கல்லவோதாரைநீருடனே சொல்லி எனக்குக் கொடுத்தது, அதுவுண்டோ இல்லையோ? எ-று.

அந்தப் பொருளையு முனசொந்தமாகக்கொண்டுரோட்டேசாத்துத் தாரைவார்த்துவிட்டால் அது வேறே கொடுக்கவேணுமென்று வழக்கு.

சொன்னதுமாறார்பானுகுலத்திற்றொல்வேந்த
ரன்னதுகாணேனின்னிடையென்றுனதுபேசா
மன்னவனுள்ளநொந்துநாணிமதிவல்லோ
யின்னமுமொன்றுண்டென்னவிரந்தேநயினைகூறா

இ-ள். சொன்னசொல் தப்பமாட்டார்கள் சூரியகுலத்துப் பழைய அரசர்கள்; அந்தநிலைமை உன்னிடத்திலே நான் கண்டதில்லையென்று விசுவாமித்திரர் சொன்னார். அதைக்கேட்டு அரசன் மனமானது மிகவுநொந்து வெட்கமுண்டாகி, ஓ புத்திவல்லவரே! இன்னமுமொரு வார்த்தை யுண்டென்று அவருக்கு நல்ல உபசாரங்கள் சொல்லி இவ வார்த்தைகள் சொல்லுகிறானரசன். எ-று. (௩௭)

மேற்படி வேறு.

நித்தனைப்பிரமனையனையாய்நினைவதிருந்த
பித்தனைப்பொருள்வினவினையெங்கியான்பெறுவேனோ
வித்தனைத்தினத்திவடென்றியம்புவையெனின்யா
னத்தனைக்குணின்பொருடரவவதியிடுகென்றான்.

இ-ள். நித்தியனான சிவனையும் பிர்மமாவையும் ஒப்பான மகாமுனிவரே! உம்முடைய கோபத்தால் நினைவுதமொறினபயித்தியக்காரனை என்னைப் பொருள் கேட்கிறீர், நான் எங்கேபோய்ச் சம்பாதித்துக் கொடுப்பேன்? ஆனாலும் இவ்வளவு நாளுக்குள்ளே பொருள்கொடு வென்று ஒருகெடுகொடுப்பீரானால் நான் அவ்வளவு நாளுக்குள்ளே உம்முடையபொருள்கொடுக்கத்தக்கந்த அளவுஇதுவென்றுகொடுமென்று சொன்னான். எ-று.

அவதி - கெடுவு. (௩௮)

ஊருநாடுநீண்மலைகளுங்கானமுமுழன்றே
யாருமோடியழுப்புண்பவரவதியாரிடுவார்

சோரமுள்ளனீகூறுமப்பொருடனைச்சொரிந்து
பேரடாவுனைத்தடுத்தனன்போகலையென்றான்.

இ-ள். ஊரும்-நாடும்-நெடியமலைகளும் - காடுகளும் உன்னோடுகூட அலைந்து யார் வழக்குப்பேசுகிறவர்கள்? அளவு கொடுக்கிறவர்கள் யார்? ஒருவருங் கிடையாது. திருட்டுத்தனமுள்ள நீ முன்னே கொடுப்பதாகச் சம்மதித்துச் சொன்ன பொருள்கள் முழுதும் இங்கே கொண்டுவந்து குவித்துவிட்டு அப்பாற்போகக்கடவையடா! இதோ உன்னைப்பொருள் கொடாமலப்புறம்போகக்கூடாதென்று தடுத்திருக்கிறேன்; போகாதே யென்று சொன்னார். எ-று. (கக)

பக்கநோக்கிலன்பார்மிசைவிழுந்தடிபூண்டு
கக்கல்வந்திடநிடற்றினையொடுக்குமக்கதைபோல்
விக்கலும்பொருமலுமிசை சையெழவிரிநீ
ருக்ககண்ணன்வாயூறுநீர்வற்றிடவுரைப்பான்.

இ-ள். (அதற்குச் சம்மதியாய்த் தடைக்குள்ளேநின்று புறத்தே) பாராமல் பூமியிலேவிழுந்துவணங்கி அவர் பாதங்களைத்தன்சிரசின்மேற் கொண்டு, ஒருவனுக்குக் கக்குதல்வந்தபோதுமற்றொருவன்வந்து அவன் கழுத்தை நெருக்கிப்பிடித்த கதைபோல, விக்குதலும் பொருமலு மேலு மேலுந்தோன்ற விரிவான நீர் சிந்துகிற கண்களையுடையவனும் வாயிலே ஊறுகிற நீரும் வற்றிப்போக அரிசசந்திரன்சொல்லுகிறான். எ-று. ()

இழைத்ததீவினைபொறுத்தனனரசதாவென்னத்
தழைத்தவன்பொடுதந்தியானகன்றிடுங்காலை
யழைத்தநீயெனக்கவதியிட்டாள்விடுலைய
பிழைத்திலன்னிதோர்பெரும்புகழ்பெறுதியென்றிரந்தான்.

இ-ள். நீ செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்தருளுகிறேன்; உன்னுடைய அரசாட்சியைக் கொடுத்துவிடென்றுசொல்ல,, நான் சந்தோஷமான பிரீதியுடனே கொடுத்துவிட்டுப் போகும்போது கூப்பிட்ட நீர் எனக்கொரு கெடுகொடுத்து ஒரு ஆளைக்கூட அனுப்பினால், சுவாமி! நான் தவறாமற் பொருள் செலுத்துவேன். ஆதலால், இது ஒரு பெரிய புகழாகப்பெறுவீரென்று மிகவும் உபசாரங்கள் சொன்னான். எ-று. ()

சுற்றுண்டாகியமலைகளில்வனங்களிற்றொட்டுன்
பற்றுண்டாகியபதிகளிற்படுபொருளல்லா
லுற்றுண்டாகியநிதியமுன்றிருவுமுணர
மற்றுண்டாமெனின்விளம்பிடுவழங்கிடவென்றான்.

இ-ள். (பின்னும் அரிசசந்திரன் சொல்லுகிறான்: சுவாமி! சுற்றிலுமுண்டாகிய மலைகளிலும் வனங்களிலும் தொடர்தலாயுமது சம்பந்தமுண்டாகிய ஊர்களிலுண்டான பொருள்களே யல்லாமல் எனக்கு வேறொன்றுமில்லை. ஆகையாலுமக்குச் சேரவேண்டியதாயுள்ள திரவி

யங்கள் உம்முடைய திருவுளத்தெரிவதாய வேற்றெங்கேனு முண்டா யிருந்தாற் சொல்லும், நான் கொடுக்கிறதற்கென்று மென்றனன் எ-று.

ஆமதேயுனினரசகோவெதிபாலுமையடா
னேமகூடமுங்காசியுமனரிபிவியாரா
ருமபாராநீதந்தனனறு [illegible]
[illegible]

இ-ள். இப்படிச் சம்மதியாகுமென்று நீ சொன்னால், அரசனே! கேள் ஓரளவு சொல்லுகிறேன். எம்கூடப்பருவதமும் காசியுமல்லாமல் இதற்கு இப்பாலுள்ள நாடுகளே மாலையணிந்த மார்பையுடையவனே! நீ யெனக்குத்தந்த நல்லநாடுகள். இவற்றுக்கப்பால் நீ போவதுண்டானால் நீ கொடுக்கவேண்டிய பொருளும் அங்குள்ள பொருள்களேயல்லாது இங்குள்ள பொருள்களை நீ தொடாதே. எ-று. (௧0௩)

இந்த வெல்லேயிலிப்பொருள் நல்லை [illegible]
லந்தவெல்லேயிற்பொருள் வல்லை பேபானால்
முந்துநீசொன்னமுறைமையாலவ்திபா [illegible]
தந்தி [illegible] நிரக்கிபட்டெனர [illegible]

இ-ள். இந்த வெல்லைக்குள்ளான இப்பாக்கியான பொருள்களைக் கொடுக்கிறதில்லாமல், அந்த எல்லைக்குள்ளான பொருளை நீ கொடுக்க வல்லவனானால், முன்னே நீசொன்ன நியாயப்படி யுனக்குக் கெடுக் கொடுக்கிறேன். அந்தக் கெடுவுக்குள்ளே நீ கொடாமற்போனால் அதற்குப் பிரமாணமென்ன சொல்லுகிறாயென்று விசுவாமித்திரர் கேட்க (அரிச்சந்திரன் சொல்லுகிறான்) எ-று. (௧0௪)

நிறபிழைத்திடு னினக்கிபானருணிநிபவிகருஞ
சொறபிழைத்திடு றருளுறவேதெணிறசொல்வல
கறபிழைத்தநற்சொறபுரதாரத்தைக்கருதி
பிறபிழைத்தவனுவனினனிருணிநகொடேனேல

இ-ள். உம்முடைய விஷயத்தில் அபராத முடையவனானாலும், உமக்கு யான் அருமையான பொருள் கொடுப்பேனென்ற சொற்றவ றினாலும் உறுதியான சபதவார்த்தை யாதென்றால் சொல்லுகிறேன். பதிவிரதா தர்மத்தையே நடத்திக்கொண்டு வந்து கணவனுக்கு நல்ல புகழ்வரச்செய்கிற அந்நியருடைய மனைவியை எண்ணி இல்லறம்வழுவ நடந்தவனாவேன், உம்முடைய பெரிதான பொருளைக் கொடாமற் போவேனேயானால். எ-று. (௧0௫)

காசிநாட்டினிறசென்றவந்நாடு [illegible] வசுஙம
மாசினமாதவவளிப்பனவவைநிலைத்தி
பேசிடாயெனவிருபதுநாளையிற்பின்பு
மூசிவண்டுறைதாரினோய்தருகெனமொழிந்தான்.

இ-ள். குற்றமில்லாத பெரிய தவத்தையுடையவரே! காசிதேசத்துக்குப்போன அப்போதுமது பொருள்களைக் கொடுப்பேன். சொன்ன அந்தக்கெடுவிலே ஆதலால், அந்தக்கெடுவை நீர் சொல்லவேணுமென்று சொல்ல, அதற்கு நெருங்கி வண்டுகள் மொய்க்கின்ற மாலையை யணிந்தவனே! இருபதுநாளைக்குப்பின்பு கொடுக்கக்கடவையென்று சொன்னார் விசுவாமித்திரர். எ-று. (௧௦௬)

அங்குற்றெய்துநாளெம்முறைக்கிருமடங்கடங்கா
வெங்குற்றிட்டுவைத்திப்பொருளையவென்றியம்ப
நங்குற்றமிலநாற்பதிற்றெட்டெனநவின்று
னுங்குற்றமாமிதற்குட்கொடாதொழிந்திடினென்றான்.

இ-ள். அந்தக்காசிக்குப்போய்ச்சேருதற்கே அந்தஇருபதுநாளைக்கு இரண்டுபங்கான நாற்பதுநாளானாலும் போதாது. அப்படியிருக்க, நானெப்படி எங்கேபோய்ச்சம்பாதிக்கிற இந்தப்பொருள்களையெல்லாம் சுவாமியென்றுசொல்ல, அதற்கு நம்மாலே ஒருகுற்றமுமில்லாமல் நாற்பத்தெட்டுநாள் கெடுகொடுத்தேனென்று விசுவாமித்திரர் சொன்னார். அப்படிச்சொல்லிப் பின்னும் இந்தக்கெடுவுக்குள் நீ கொடாதுபோனால் உன் குற்றமாகவேமுடியும் என்று சொன்னார். எ-று. (௧௦௭)

இப்பரிக்கிசைந்தினியொத்தனனாள்விடுகென்று
குப்புற்றேகலுங்கௌசிகன்மீளவுங்கூவித்
தப்பறத்தீகரந்தந்தபொருளெலாம்பதிவந்
தொப்பறத்தருதிபின்போவெனமன்னனுக்குரைத்தான்.

இ-ள். இப்படிச்சொன்ன இந்த அளவுக்கு நன்றாய்ச் சம்மதியானவனாகி இனி ஆள்விடுமென்று அவரைவிட்டுப் போகுமளவில், மறுபடியும் விசுவாமித்திரர் கூப்பிட்டு ஒருகாசளவாவது குறைவில்லாமல் நீ கொடுத்த அந்தப் பொருள்முழுதும் நானிருக்குமிடத்துக்குவந்து எனக்குச் சம்மதிப்படுத்திப் பின்பு அப்புறம் போகக்கடவையென்று அரிச்சந்திரனுக்குச் சொன்னார். எ-று. (௧௦௮)

பாரளித்தனைபுரக்கநின்பதியிடைச்சென்று
லாரளித்தனரென்பர்நின்னடியவரெல்லாம்
ஊரளித்துடனுன்வரத்துணிதியிற்றொழியி
னீரளித்ததேயெனக்குமண்ணினைக்கெனமொழிந்தான்.

இ-ள். நான் ஆளும்படி உன்னுடைய உலகத்தை எனக்குக் கொடுத்தாய் என்று உன் பட்டணத்துக்குள்ளே நான்போனால் உனக்குயார் இந்தப் பட்டணமுழுதும் ஆளக்கொடுத்தவரென்று உன்னுடைய ஊழியக்காரர்களெல்லாரும் கேட்பார்கள் ஆதலால், நீ உன் ஊரை யெனக்குக்கொடுக்க என்கூட வருவதற்குச் சம்மதிப்படு; இதற்கு நீ சம்மதியாமற்போனால் நீ தாரைவார்த்தது மாத்திரமே எனக்கிலாபம். உனக்குத்தான் ஊர்முழுதுமென்று முடிவுபெறுமென்று சொன்னார். எ-று.

நன்றுநன்றுநீநகரியிலெழுந்தருணாயே
னின்றுநின்பிறகெய்துவலென்றவரிதியம்பப்
சென்றுகௌசிகன்றேர்மிசையேறினன்றிரண்டு
நின்றமாதவர்கரிபரிமிசையினிறைந்தார்.

இ-ள். நல்லது நல்லது நீர் பட்டணத்துக்கு எழுந்தருளும்; நாயடியேன் இப்போதே உமது பின்பு பற்றி வருகிறேன் என்று சந்தோஷமாகச் சொல்ல, அங்கு நின்றும் போய் விசுவாமித்திர தேர்மேலேறினார். அவர் கூடவே கூடி நின்ற மகாமுனிவர்களும் யானைகள்மேலும் குதிரைகள்மேலும் ஏறிச் செல்லுவாரானார்கள். எ-று. (௧௧0)

தேரிலேறிமாமுனிசெலச்சேனைபின்செல்லப்
போரில்வீரனுந்தேவியும்புதல்வனுமவனிமேல்
பாரின்மேனடந்துபொறாதுடல்மனநைந்த
வேரிவாவிவிட்டயோத்தியைநோக்கிப்போயினரால்.

இ-ள். அப்படித் தேர்மேலேறிக்கொண்டு மகாமுனிவரான விசுவாமித்திராபோகச் சேனைகளும் பின்னே செல்ல, யுத்தசாமார்த்தியத்தையுடைய வீரனான அரிச்சந்திரனும் அவன் தேவியும் மகனும் அந்தச் சேனைகளுக்கு நடுவே மணல்மேல் நடந்து கால்கள் பொறுக்கமாட்டாமல் உடம்பு தடிதடிக்க மணம் பொருந்திய அந்தக் குளக்கரையைவிட்டு அயோத்தியாபுரியைக் குறித்துப்போனார்கள். எ-று. (௧௧௧)

கன்னலம்பெருங்கழனியுஞ்சோலையுங்கடந்து
வன்னமாமணிப்புரிசையின்புறத்துவந்தணைந்தார்
நன்னகர்ப்பெருஞ்சனமெலாமெதிர்கொடுநண்ணி
மன்னனைச்செழுந்தேர்மிசைக்கண்டுளமருண்டார்.

இ-ள். கரும்புகள் விளைகிற அழகிதான பெரிய வயல்களும் சோலைகளும் கடந்துசென்று, ஒளிபொருந்திய பெரிதான அழகையுடைய அயோத்திமாநகர மதிலுக்குப் பக்கமாக வந்து கூடினார்கள். அப்போது அந்த நல்ல நகரத்திலுள்ள மகாசனங்களெல்லாம் எதிர்கொண்டுவந்து பார்த்துத் தங்களரசனைத் தேர்மேற்காணாதவராய் மயங்கினார்கள். எ-று.

இரதமேன்முனியேறியதுசிதமோவிதமோ
சரதமோவெனுமையத்தர்வந்தவண்சார்ந்தார்
விரதமிவ்வகைவிளைந்தவாறெனமெலிந்து
கரதலங்களின்முகத்தறைந்தழுதனர்கதறி.

இ-ள். இரதத்தின்மேலே இந்த முனிவரேறிவருகிறது தகுமோ? அல்லது தக்கதுதானோ? அல்லது மெய்யோ பொய்யோவென்பதான சந்தேகத்தையுடையவர்களாய் அங்கேவந்து கூடினார்கள். தம்முடைய அரசனுக்கு இவ்வகை விரதவேஷம் எப்படி உண்டாயிற்றென்று மெலிவுகொண்டு கைகளாலே மோதிக்கொண்டு கதறி அழுதார்கள். எ-று. ()

எங்குவாரிவங்கிகாடையையுஞ்சேயையுமேந்தித்
தாங்குவார்செ பூந்தாளிலேவீழ்ந்துவீழ்ந்தயர்வா
ரோங்கியோங்கியேயறைந்தறைந்தொளிமுகங்கன்றி
வீங்குவாரழுவார்விழுவார்மனமெலிவார்.

இ-ள். அப்படி அழுகிறவர்கள் சந்திரவதியையும் அவள் பிள்ளையையுந் தாங்கி யெடுத்துக்கொள்வார்கள். பின்னும் அவர்களுடைய செழுமையான பாதங்களிலே விழுந்துவிழுந்து சோர்வார்கள். கைகளாலோங்கி யோங்கி அடித்தடித்து ஒளியையுடைய முகங்கள் கன்றுதலாய் வீங்கப்படுவார்கள்; அழுவார்கள்; விழுவார்கள்; மனந்தளர்வார்கள். எ-று. ()

மன்னவற்குநம்மன்னைக்குமைந்தற்குமந்தோ
வென்னபாவம்பொருந்தியதென்றிருந்தேங்கப்
பொன்னகர்ப்பெருந்திருவாயிற்புறத்துவந்தணுகி
யின்னல்செய்தவக்கௌசிகனிரதம்விட்டிழிந்தான்.

இ-ள். அரசனுக்கும் நமது தாயான சந்திரவதிக்கும் பிள்ளைக்கும் ஐயோ! என்ன பாபானுபவம்வந்து கூடிற்றென்று இருந்தழ, அந்த அழகான நகரினுடைய பெரிதான மதில்வாயிலுக்குப் பக்கமே வந்துசேர்ந்து இப்படித் துன்பத்தை யுண்டாக்கின அந்த விசுவாமித்திரர் தேரைவிட்டிறங்கினார். எ-று. (கக௫)

கோசிகன்றனையுடன்கொடுகோநகர்புகுந்து
வாசியுங்களையுமதகிரியுங்களையும்வழங்கிக்
காசினல்லறைபூசனையறைமுதலாங்காட்டித்
தூசினல்லறைதுயிலறைபாரெனச்சொன்னான்.

இ-ள். அந்த விசுவாமித்திரரைக் கூடக்கூட்டிக்கொண்டு பெரிய பட்டணத்துக்குள்ளேசென்று தனக்குள்ள குதிரைகளையும், பின்னுமுள்ள மதயானைகளையும் கொடுத்து, நல்ல பொக்கிஷவீட்டையும் பூசைவீட்டையு முதலான எல்லாங் காட்டிக்கொடுத்து, வஸ்திரங்களுள்ள வீட்டையும் நித்திரைசெய்கிற வீட்டையும் பாருமென்று அரிச்சந்திரன் சொன்னான். எ-று. (கக௬)

முன்னின்முன்னவரிருபதோடொருவருண்டந்த
மன்னர்வைத்தசெம்பொன்னறையீதெனவழங்கி
யன்னசத்திரமிவையிவையடியனேன்வைத்த
பொன்னறைத்தொகைகொள்கெனக்கொடுத்தனன்புகழோன்.

இ-ள். எனக்கு முன்னுள்ள அரசர்கள் இருபத்தொருபேர்களுண்டு; அந்த அரசர்கள்வைத்த செம்பொன்னுள்ள வீடு இதென்று சொல்லிக் கொடுத்து, இவைகள் அன்ன சத்திரங்கள்; இவைகள் அடியேன் வைத்திருந்த பொன்னிருக்கிற வீடுகள்; எல்லாம் ஒப்புக் கொள்ளுமென்று கீர்த்திமானான அரிச்சந்திரன் கொடுத்தான். எ-று. (கக௭)

ஆடரங்குகளம்பலமடமன்னசாலை
மாடமாளிகைமண்டபமஞ்சனச்சாலை
கூடகோபுரமடப்பள்ளிகோயில்செய்குன்றம
பீடமாதனமிவையெனக்கொடுத்தனன்பின்னை.

இ-ள். ஆடுகிறநாடகசாலையில்பொதுச்சாலவடிமடம்-அன்னசத்திரம்-மாடமாளிகை - மண்டபம் - திருமஞ்சனசசாலை - கூடகோபுரம் - திருமடப்பள்ளி - கோயில் - செய்குன்றம - பீடம்-ஆசனம்-இவைகளென்று பின்னுங் காட்டிக்கொடுத்தான். எ-று. (கக௯)

இந்தவாதனத்திருந்தருளென முனிபிருந்தா
னந்தவெல்லையிலரசனுமவனடிபணிந்தான்
வந்தமன்னருமமைச்சருமங்கையர்குழாமுஞ்
சுந்தரக்கழற்சேனையுமவனடிதொழுதார்.

இ-ள். இந்த ஆசனத்தின்மேலே எழுந்தருளுமென்றுசொல்ல, அப்படியே விசுவாமித்திரர் அதிலிருந்தார். அப்போது அரிச்சந்திரனும் அந்த முனிவருடைய பாதங்களை வணங்கினான். கூடவந்த அரசர்களும் மந்திரிகளும் பெண்கள் கூட்டங்களும் அழகான வீரக்கழல்கள்கட்டின சேனைகளும் அரிச்சந்திரனுடைய பாதங்களை வணங்கினார்கள் எ-று.

தொழுதெழுந்துதஞ்சுடர்முடிமன்னனைநோக்கி
யழுதுநின்றவத்தலைவரையவன்கையாலணைத்துப்
பழுதிலாதுநீரெமக்குமுன்செய்தவப்படியே
முழுதுமிந்தமாமுனிவற்குமுறைசெயுமென்றான்.

இ-ள். அப்படி வணங்கி யெழுந்திருந்து தமது ஒளிபொருந்தின கிரீடாதிபதியான அரசனைப்பார்த்து அழுதுகொண்டு நிற்கின்ற அந்த அரசர்கள் பிரதானிகளெல்லாரையும் அரிச்சந்திரன் தன்கையாலடங்கச் செய்து, குற்றமில்லாமல் நீங்கள் எங்களுக்கு முன்னே நடந்துவந்த அந்தப் பிரகாரமாகவே உள்ள காலமுழுதும் இந்த மகாமுனிவருக்கு நீதிசெய்யுங்களென்று சொன்னான். எ-று. (க௨0)

யாவர்க்குநல்லவர்திரிபுரமெரியெழச்சிரித்த
சிவற்குநல்லவர்செங்கண்மாலுக்குநான்முகத்த
னவற்குநல்லவரமரர்க்குநல்லவராவ
ரிவற்குநல்லவரெனக்குநல்லவரெனவிசைத்தார்.

இ-ள். இந்த முனிவரோ எல்லாருக்குஞ் நல்லவராய்ச சிறந்தவர்; இன்னமும்திரிபுரதகனமாகநெருப்புத்தோன்றச்சிரித்தபரமசிவனிலுஞ் சிறந்தவர்; செங்கண்மாலானவிஷ்ணுவினும், சதுர்முகனானபிரமாவிலுஞ் சிறந்தவர்; தேவர்களினுஞ் சிறந்தவர் ஆன இந்த முனிவருக்கு நல்லவரானவர்களே எனக்கு நல்லவராவரென்று சொன்னான். எ-று. (க௨க)

வையமேழுடையுன்னவனவ்வுரைவழங்கச்
செய்யவாய்மலர்செங்கைபொத்தடிவணங்கி

மையன் மொழிமறுப்பவராரெனுமுகத்திற்
கையுறைந்தழக்கண்டவக்கௌசிகன்கருதும்.

இ-ள். ஏழுலகத்தையுமுடைய அரிசசந்திரமகாராசன் அந்தவார்த்தை சொல்லவே, எல்லாரும் தஙகள் சிவந்தமலர்போலும் வாயைக் கையால் மூடிக்கொண்டுபோதம்வணங்கி ஐயனே! உமதுவார்த்தையைத்தடுப்பவர்க ளிங்கே யாரிருக்கிறார்களென்று தஙகள் முகத்திலே கையாலே மோதி யடித்துக்கொண்டு அழ அதைக்கண்டு விசுவாமித்திரர் ஆலோசிக்கிறார்.

அறந்திரண்டுருவாகியவரசனையவமே
புறம்பறைந்தனம்புன்மையேம்புத்தியில்லாமற்
றிறந்தெரிந்தவர்செயலிதோவெனக்கவுசிகன்மெய்
மறந்திருந்தபின்மற்றுமோர்வாசகமுரைப்பான்.

இ-ள். தருமமே திரண்டுவடிவாயிருக்கிற அரசனை அற்பகுணத்தை யுடையநாம்புத்தியில்லாமல்வீணாக இந்திரன் முன்னே நிந்தித்துளறினோம் இதுநிற்க, நீதிதெரிந்தவர்கள செய்கை இப்படியோவென்று விசுவா மித்திரர் தம்முடம்பு மறந்திருந்து பின்னுமொரு சொற்சொல்லுகிறார்.

இந்தவையமுமிருநிதிக்குழுவுமிப்பொருளு
முந்துநீதரமொழிந்தவப்பொருளும்யானிழப்பே
னெந்தன்மக்களை மணம்புணர்ந்திங்கிருவென்
றந்தணன்மகிழ்ந்தரசனைக்கைபிடித்தமைத்தான்.

இ-ள். இந்த வுலகமும் பெரிதான பொருட் குவியலும் இந்த வஸ்துக்களும் முன்னே நீ தருவதாகச்சொன்ன அந்தப் பொருளும் நான் விட்டுவிடுகிறேன்; என்னுடைய குமாரிகளைக்கலியாணம்பண்ணிக் கொண்டு இந்தப் பட்டணத்திலேதானே இருவென்று விசுவாமித்திரர் சந்தோஷங்கொண்டு அரிசசந்திரன் கையைப்பிடித்து அவனைப்பச் சமாதானஞ் செய்தார். எ-று. (கஉச)

கைபிடித்தலுமுனிவனைக்கால்பிடித்திறைவன்
மெய்பிடித்தலுமிக்கவைசெய்தலுமல்லால்
மைபிடித்தவட்பரத்தையர்ப்புணர்தலும்வழங்காப்
பொய்பிடித்தலுமறனலசெய்தலும்புகழோ.

இ-ள். அப்படி அவர் கையைப்பிடிக்கவே, அரசனானவன் அந்த விசுவாமித்திரருடைய கால்களைப் பிடித்துக்கொண்டு சத்தியத்தையே உறுதியாகப்பற்றிஅதற்குமேலானகாரியங்களைநடத்துகிறதேயல்லாமல் மையிட்ட கண்களையுடைய பரத்தையர்களைக் கூடுகிறதும், கொடுப்ப தற்காகப் பொய்சொல்லுதலும், தருமமல்லாதவைகளைச் செய்தலும் கீர்த்திக்குக் காரணமாகுமோ? எ-று. (கஉரு)

உடக்கியான்சொலல்வேண்டுமோமனுவின்பினுதித்தே
யெடுத்து முன்னரசாள்பவர் யாரே வந்தார் ...

தமக்குமுன்னொருத்தருக்குந்தாங்கரும்பெரும்பாரம்
சுமக்கவல்லனோதவிர்கவிச்சொல்லெனத்தொழுதான்.

இ-ள் சுவாமி! இன்னமும் உமக்கு நான் சொல்லத் தக்கது முண்டோ! மனுவுக்குப் பின்னேபிறந்து எங்களுக்கு முன்னேபூமியை அரசாண்ட அரசர்கள் இருபத்தொருபேர்கள் தங்களுக்கு முன்னே ஒருவராலுந் தாங்குதற்கரிதான நீதியான பெரிய பாரத்தை நான் தாங்கவல்லவனாவேனோ? நீரிந்த யாவசெய்கையான சொற்சொல்லுதலை இனி விட்டுவிட வேணுமென்று அவர்பாதத்திலேவிழுந்துவணங்கினான்.

சூளைக்கூட்டம்யான்பொருந்திலேன்சொன்னவிப்பொருளுக்
காளைக்கூட்டெனவரசனைநோக்கியேமுனிவ
னாளைக்கூட்டுவனின்றுநீநடப்புறந்தென்னத்
தாளைக்கூட்டறவாக்கியதலைவனான்சாற்றும்.

இ-ள். வேசைக்கூட்டத்துக்கு நான் சம்மதிக்க மாட்டேன்; நான் கொடுப்பதாகச்சொன்ன இந்தப்பொருளுக்காக ஒரு ஆளைக்கூட்டி என் பின்னே வரவிடுமென்றுசொல்ல, அதற்கு அரசனைப்பார்த்து விசுவாமித்திரர்நாளைக்குக்கூட்டியனுப்புகிறேன்; உன்னையத்தினமேவெளியே நீ போவென்றுசொல்லவே அரசன் அவர் பாதங்களைச் சேர்வனவாகத் தன் றலைமேற்கொண்டவனாகிச் சொல்லுகிறான். எ-று. (௧௨௭)

சிறுத்தநாயினேன்செய்தவிப்புன்மைகளெல்லாம்
பொறுத்தல்வேண்டுமென்றடியிணையிருகரம்பூண்டான்
கறுத்தசிந்தையன்கௌசிகன்பொறுத்தனனென்றான்
மறுத்துமின்னுமொன்றுரைத்திடக்கேளெனாவள்ளல்.

இ-ள். சிறிதான நாய்போன்ற அடியேன்செய்த இந்தப்புல்லியவைகளையெல்லாம் பொறுத்துக்கொள்ளுதல் வேண்டுமென்று அவரிரண்டு கால்களையும் தன்கைகளாலே பற்றினான். அதற்குச் சினமுள்ள மனத்தை யுடையவரான விசுவாமித்திரா பொறுத்தே னென்று சொன்னார். மறுபடியும் சுவாமி! இன்னமொன்றுசொல்லிக்கொள்ளுவதுண்டு; அதைக்கேளுமென்று பிரபுவான அரிசசந்திரன். எ-று. (௧௨௮)

கையினாற்பிடித்தமைச்சரைக்காட்டிமற்றிவர்கள்
வையினுந்நினைமறுக்கினுமற்றுமோர்குற்றஞ்
செய்யினும்பொறுத்தருளசெய்வாய்செல்கதியளித்த
வையனேயுனதடைக்கலமிவரெனாவளித்தான்.

இ-ள். தன்கையினாலே மந்திரிகளைப் பிடித்துக்காட்டி, ஐயா, இவர்கள் உம்மைவைதாலும் உம்மை வேண்டாமென்று சொன்னாலும் உமது சொல்லை மறுத்தாலும் வேறேயொரு குற்றஞ்செய்தாலும் நீர்பொறுத்து அருள்செய்யவேண்டும். எனக்குப் போகும்படி விடைகொடுத்த சுவாமி! இவர்களெல்லாம் உமக்கே அடைக்கலப்பொருள்களென்று அவரிடத்திலே சேரக்கொடுத்தான். எ-று.

குடைநிழற்பொலிகௌசிகனடியின்மேற்கொடிநே
ரிடையினுளையுமதனையுமிறைஞ்சுவித்தேத்திப்
படையைநோக்கிநீர்நின்மினென்றங்கையாற்பணித்து
விடையிதேயெனுப்பணிந்தனன்வேந்தர்க்குவேந்தன்.

இ-ள். குடைநிழலின்கீழே விளங்குகின்ற விசுவாமித்திரருடைய பாதங்களிலே கொடிபோலு மிடையையுடைய சந்திரமதியையும் மகனையும் வணங்கச்செய்துகொண்டு, தானுந்துதித்துச் சேனைகளையெல்லாம் பார்த்து நீங்கள் நில்லுங்களென்று தனதழகானகையாலே அமைய நிறுத்தி, விடை இதுதானென்று விசுவாமித்திரரை வணங்கினான் அரசர்க்கரசனானவன். எ-று. (௧௩௰)

பரமுனக்குளதென்றிறையுங்கன்றனன்பரிந்து
புரமெரித்தவனனையமாமுனிபுவிபுரந்தான்
சிரமநீங்குவீரர்கள்செறிமன்றமுந்தெருவும்
பிரமசாரிகண்மலிந்தனர்பெருகுமுட்களிப்பால்.

இ-ள். இனிப் பூமிபாரம் உமக்கேயென்று சொல்லிவிட்டு அரிச்சந்திரன் அப்பாற்போனான். பரிவுகொண்டு திரிபுரதகனம்பண்ணின சிவனையொப்பான விசுவாமித்திரர் உலகையாண்டார். ஆயாசந்தீர்ந்திருக்கின்ற வீரர்கள் கூடின சபைகளிலும் தெருக்களிலும் எங்கும் பிரமசரியப் பிராமணர்கள் கூடினார்கள். பெருகுவதான உள்ளக்களிப்புடனே. எ-று. (௧௩௧)

காமத்தோகைபர்கருங்குழல்விரித்தனர்பரவிச்
சேமத்தூமங்கள்காட்டுமச்சிறப்பெலாந்தேய்ந்து
தாமத்துமலர்த்தருப்பைகள்சமிதைகள்விரித்த
வோமத்தூமமேயோங்கினவுயர்மனையெல்லாம்.

இ-ள். அரசனுக்குள்ள காமப்பெண்களெல்லாம் தங்கள் கரிய கூந்தலைவிரித்துப் பரவவிட்டு அலைகளுலர்வதாக அகிற்புகைகளூட்டுகின்ற அவ்வகைச் சிறப்புகளெல்லாம் இப்போது குறைவாய், ஒளிபொருந்தின நல்ல மலர்களும் தர்ப்பைகளும் விரித்திருப்பதான ஓமங்கள் செய்கிற புகையே உயர்ந்த வீடுகளின்மேலெல்லாம் கிளர்வதாயின. எ-று. (௧௩௨)

தோலினோர்களுந்துரகதத்தோர்களுஞ்சோதி
வேலினோர்களுமாதருமிடைந்தமைமாறி
நூலினோர்களுநுண்ணிடைகவந்தியர்களுமுக்
கோலினோர்களுமலிந்தனர்கொடித்தெருவெல்லாம்.

இ-ள். யானைவீரர்களும் குதிரைவீரர்களும் ஒளிகொண்ட வேல் வீரர்களும் இவர்கள் பெண்களும் நெருங்கியிருப்பவைபோய், சாஸ்திரம் படிக்கிற பிரமசாரியர்களும் இடையிலே அரைஞாணுங் கௌபீனமு

மூள்ள முனிவர்களும் திரிதண்ட சந்நியாசிகளும் மிகுதியாய்க் கூடினார்கள்; அந்தக் கொடிகளாகிற தெருக்களெல்லாம். எ-று. (௧௩௩)

புனிதமாதவர்சூழ்ந்திடப்புரவலர்போற்றக்
கனிதிருந்தியசெய்யவாய்க்கன்னியர்காண
நனிதிருந்தியநவமணியாதனத்தேறி
யினிதிருந்துலகாண்டனன்கௌசிகனிப்பால்.

இ-ள். இப்படிப் பரிசுத்தரான மகாமுனிவர்கள் சூழவும் அரசர்கள் சேவிக்கவும் கொவ்வைக்கனிபோற் றிருந்தியதான சிவந்தவாயையுடைய பெண்கள் பார்க்கவும் விசுவாமித்திரமுனிவர் திருத்தமான நவரத்ந சிங்காசனத்தின்மேலேறிச் சந்தோஷமாயிருந்து உலகமெல்லாம் ஆண்டார் இனிமேல். எ-று. (௧௩௪)

சூழ்வினைக்காண்டம் - முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் - ௪௩௨.

பரமபதிதுணை.

ஆறவது,

நகர் நீங்கியகாண்டம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

தலமுழுதுந்தவமுனிவன் றனக்களித்தோமினியுறைதற் றகுதி யன்றென், றிலகுமணி மண்டபமு மெழின்மணிச்சிங் காதனமு மிழிந்துபோந்து, பலவரசருட னமைச்ச ரழுதுடன்போய்ப் பரதவிக்கப் பதாதிமொய்க்கக், குலமகனுமடமயிலு முன்னடக்கப்பின் னடந்தான் கொற்றவேந்தன்.

இ-ள். உலகமெல்லாம் தவமுனிவரான விசுவாமித்திரருக்குக் கொடுத்துவிட்டோம்; இனி இங்கேயிருக்கிறது தகாதென்றுகொண்டு, விளங்குகின்ற ரத்நமண்டபங்களையும் அழகான ரத்நசிங்காசனங்களையும் விட்டிறங்கிவந்து அநேகம் அரசர்களுடனே மந்திரிகள் அழுதுகொண்டு உடன்வந்து தவிக்கச் சேனைகளுஞ்சூழ, தனது குலபுத்திரனும் சந்திரமதியும் முன்னேசெல்ல, வெற்றிபொருந்திய அரிச்சந்திரமகாராசன் பின்னேசென்றான். எ-று. (௧)

தொடைதுறந்து முடிதுறந்து பணிதுறந்துதுடிமுரசுந்துறந்து தாமக், குடைதுறந்து வெண்கவரிக் குழாந்துறந்து கரிபரிதேர்க் குலந்துறந்து, கடைதுறந்துமருகணைந்த காவலன்றன்றிருமுகத் தைக் கண்டோரெல்லா, மடையமனமழிந்துருகி யவரவரேமுகத்தி லறைந் தழுவாரானார்.

இ-ள். மாலையுமில்லாமல் கிரீடமுமில்லாமல் ஆபரணங்களுமில்லா மல் உடுக்கை - பம்பை - பேரிகைமுதலான வாத்தியங்களுமில்லாமல் வெண்மையான சாமரக்கூட்டங்களுமில்லாமல் யானை - குதிரை தேர்க் கூட்டங்களுமில்லாமல் அரண்மனை வாயிலைவிட்டு வீதியிலேவந்த அரச னுடைய திருமுகத்தைப் பார்த்தவர்களெல்லாரும் அவர்களை நெருங்கி மனத்தே துன்பமுற்றுருகுதலாய் அவரவர்களும் முகத்திலே அடித்துக் கொண்டே அழத்தொடங்கினார்கள். எ-று. (௨)

மயிரோடுஞ்சிறையிழந்த மோகிபோல்வேலியொடு வரம் பிழந்த, பயிரேபோற்கரமிழந்த கரியேபோற்பொறியிழந்த பாவை யேபோ, லுயிரேபோய்ப்பரதவிக்கு முடலேபோன்மந்தாலுள் ளுடைந்தலம்புந், தயிரேபோற்றளர்ந்தலைந்து தந்தமக்குநிகழ்ந்த வெலாஞ் சாற்றலுற்றார்.

இ-ள். உரோமங்களுடனே யிறகும்போன பட்சியைப்போலவும், வேலியுடனே சிறுவரம்புகளுமில்லா தழிந்துகிடக்கிற பயிர்களைப்போலவும், துதிக்கையறுபட்ட யானையைப்போலவும், சூஸ்திரமற்ற பிரதிமையைப் போலவும், உயிர்போய்த்துடிக்கிற உடம்பைப்போலவும், மத்தினாலே உள்ளெல்லாம் உடைபட்டுச்சிதறுகிற தயிரைப்போலவுந்தளர்ந்து அலைச சல்கொண்டு தங்கள் தங்களுக்குத் தோற்றியனவைகளையெல்லாஞ் சொல்லத்தொடங்கினார்கள். எ-று. (௩)

கொடியீதுசெறிதேருங் குஞ்சரமும்பொற்சிவிகைக் குழாமு மின்றிப், படிமீதுநடந்திடவும் பாத்தனவோ பாவேந்தன் பாத மென்பா, ரடிமீதுதொழுமரசர் முடியீது மடியீது மன்றிச் சுட்ட பொடிமீது நடந்திடவும் பொறுத்தனவோ குலகுமரன் பொற்று ளென்பார்.

இ-ள். மேலே கொடிக்கட்டியிருக்கிற தேரும் யானையும் பொன் பல்லக்குமுதலான வாகனக்கூட்டங்களிலே யேறிவருவதில்லாமல் மண மேலே நடந்துசெல்லவும் சுற்றிருக்கின்றனவோ? இந்தவுலகத்தையாளு கின்ற அரசனுடைய பாதங்களென்று சிலர்சொல்லுவார்கள். கால்களி லேவந்து வணங்குகின்ற அரசர்களுடைய தலைமேலும் மடிமேலுஞ் செல்லுகிறதில்லாமல் வெயிலாற் கொதிப்புள்ள தூளிகளின்மேலேநடக் கவும் பொறுப்பனவாயினவோ குலபுத்திரனுடைய பொன்மயமான கால்களென்று சிலர் சொல்லுவாகள். எ-று. (௪)

அஞ்சாயன்மடவன்னத் தணிதூவி யதனாலுமணிச் சந்தத்தாலும், பஞ்சாலும்பதைபதைக்கும் பதந்தாக் குங்கானமேயோ பதித்த தென்பார், செஞ்சாலிக்கோசலமு மிராசகுலமன்னர்நாடுந் தேவர்நாடு, மஞ்சாமற்காத்தருளும்பெருமானுக்கிதுவோவந்தடுத்ததென்பார்.

இ-ள். அழகிய சாயலையுடைய இளமையான அன்னத்தினது அழ கான இறகுகளினாலும் அனிச்சமலர்களினாலும் பஞ்சினாலும் பட்ட போது துடிதுடிப்பதான கால்களையுடைய சந்திரவதிக்குக் காலால் நடந்துசெல்லவோ பலிதமாயிற்றென்று சிலர் சொல்லுவார்கள். சிவந்த நெல்விளைவதான கோசலநாட்டையும் மற்ற அரசர்களுடைய சிரேஷ்ட மான நாடுகளையும் தேவருடைய நாடுகளையும் பயப்படாமற் காத்தருளு கின்ற எங்களரசனுக்கு இப்படியோவந்து கூடுதலாயிற்றென்று சிலர் சொல்லுவார்கள். எ-று. (௫)

கச்சைக்குத்திளமுலைச் சந்திரவதிதன்கணவனொடு கானு புகவே கக், கொச்சைக்குவலயமயில் கொற்றவனைவிட்டுமுனிக் கூட்டம் வேட்டாள், இச்சைக்கிதம்பேசி யிந்தாரைப்பாராட்டி யிவர்தம பாற், பிச்சைக்குவந்தவரோ பெண்ணுக்குமணவாளப்பிள்ளையென் பார்.

இ-ள். இரவுக்கையைப்பீறுவனவான இளமையைக்கொண்டதனங் களையுடைய சந்திரவதி தனது நாயகனுடனேசேர்ந்து இந்த வீதிவழியே

செல்லுவதாக: அறிவில்லாத இந்தப் பட்டணமாகியபெண், அரசனை விட்டு முனிவர்கூட்டத்தை விரும்பிச்சென்றாள். ஒருவருடைய மனது சந்தோஷமாக அவருக்குவேண்டிய நன்மைகளைச்சொல்லிக்கொண்டாடி இன்னமும் கொடுப்பவர்களிடத்திலே பிச்சைக்கு வருகிறவர்களோ அந்தக் கொடுப்போருடைய பெண்ணுக்கு மணவாளனாகிறதென்று சிலர் சொல்லுவார்கள். எ-று. (௬)

முல்லைமுகை நகையாளு முடிவேந்த னும்மகனு முழுதும் போன, வெல்லையெலா மணவறையு மலரணையு முண்டோவென் றிரங்கிவீழ்வார், தொல்லைவிதிப் பயனாலே வந்திரந்த மாமுனிவன் சொன்ன வெல்லா, மில்லையென நீந்தோருக் கித்தனையோ பெரும் பேறென் றேங்கிவீழ்வார்.

இ-ள். முல்லையரும்புபோன்ற பல்வரிசைகளுடைய சந்திரமதியும், கிரீடாதிபதியான அரசனும், புத்திரனும் முழுதுஞ் செல்வனவான இடங்களெல்லாம் மணவறைவீடும் புஷ்பமெத்தையும் உண்டாயிருக்கு மோவென்று துக்கித்துச் சிலர் கீழேவீழ்வார்கள். முன்னை விதிப்பய னாலேவந்து யாசகஞ்செய்த பெரிய ஒரு முனிவன் கேட்டனவெல்லாம் முழுதும் இல்லை யென்னுமற் கொடுத்தவர்களுக்கு இப்படித்தானோ அவர்களடைவதான பலனென்று சிலர் அழுதுகொண்டே கீழே விழு வார்கள். எ-று. (௭)

வல்லார்க்கு மாட்டார்க்கு மறமேநன் றென்றுரைப்பார் மறநன் றாமோ, வல்லார்க்குங் குழன்மடவீ ரறமேநன் றென்றுரைப்பா ரது நன்றாமி, னல்லார்க்குந் தீயார்க்கு மெல்லார்க்கு மொருமையினு னடவா தென்னே, யெல்லார்க்கு முளதாகி லெங்கோனுக் கிலையான தென்னோ வென்பார்.

இ-ள். சிலர், செய்யவல்லவர்க்கும் செய்யமாட்டாதவர்க்கும் வீரமே நல்லது; அவ்வீரமே வேண்டுமென்பார்கள். இருள்போல்வதாய் வண்டுகள் ஒலித்து மொய்ப்பதான கூந்தலையுடைய பெண்களே! வீரம் வேண் டுவதில்லை; தருமமே நல்லது; அதுவேணு மென்பார்கள் சிலர். அந்தத் தருமம் நல்லதானல், நல்லவர்களுக்கும் கெட்டவர்களுக்கும் (சமமாய்) எல்லாருக்கும் ஒருவிதமாகவே அந்தத் தருமம நடவாதிருப்பதற்கு என்னகாரணம்? தருமம்செயவோ ரெல்லார்க்கும் (அது நன்மை பயக் கிக்கொண்டு) இருக்குமென்று சொன்னல், எங்களரசனுக்கு மாத்திரம் அந்தத் தருமம் துணைசெய்யாமல் இப்படிப் போகவிட்டது யாதுகாரண மென்பார்கள் சிலர். எ-று.

என்றால், அரசருக்கு மறமும் அறமும்வேண்டுமென்பதும், பொது வில் எல்லார்க்கும் அறமொன்றுமே போதுமென்பதும் கருத்து. (௮)

கொண்டிருந்த வளநாடுங் குறையாத பெருந்திருவுங் கொடித் திண்டேரும், பண்டிருந்த மாளிகையும் பரிசனமுந் தமக்களித்துப்

பாலனோடும், வண்டிருந்த தாரானும் வானுதலும் வறியோர்போல் வனத்தே போகக், கண்டிருந்தும் விலக்காத கௌசிகனார் நம்மனமுங் கல்லோ வென்பார்.

இ-ள். தாங்கள் நிலைகொண்டிருந்த வளமையுள்ள நாடும், குறையாத பெரிதான செல்வமும், கொடிகட்டின பலமானதேரும் முன்னே தாங்களிருந்தவீடும், ஊழியக்காரரும் தமக்கேயென்று கொடுத்துவிட்டு, மகனுடனே வண்டுகள் மொய்க்கின்ற மாலையணிந்த அரசனும் தேவியும் தரித்திரரைப்போல் காட்டுக்குச்செல்ல இதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்து எவ்வளவும் விலக்காதிருக்கின்ற விசுவாமித்திரருடைய மனதும் கல்லோடே சேர்ந்ததோவென்று சிலர் சொல்லுவார்கள். எ-று. (௯)

செம்மையினு லுலகமெலாந் தனந்தனிந்தர் செறிவனத்தே தேம்பிச்செல்வோர், தம்மைவர நறுந்துருத்தி பொருமனைக்குத் தலமீயாத்தறுகட்பாவி, நம்மைமெலாங்காத்தளிக்க வல்லவனோ வெனக்கரங்கணடுக்கிமாழ, வெம்மையினுல்வெய்துயிர்ப்பார் மின்னுமலிடிவந்து வீழ்ந்ததென்பார்.

இ-ள். செவ்வைக்குணத்தினாலே உலகமுழுதும் தமக்குக் கொடுத்துவிட்டு நெருங்கின காட்டுக்குள்ளே தளர்ந்துபோகிறவர்களைக் கூப்பிட்டு அவர்களிருக்கும்படி ஒரு வீட்டுக்குள்ளே இடமும் கொடாதிருக்கிற அஞ்சுதலில்லாதபாவியான விசுவாமித்திரன் நம்மைமுழுதுங் காத்துரட்சிக்க வல்லவனுவனோவென்று கைகள் நடுங்குதலாய்த தீராத் துக்க வெப்பத்தினாலே வெப்பமாகப் பெருமூச்சு விடுவார்கள் சிலர். மின்னலில்லாமல் இந்தவூரிலே இடிவிழுந்ததுவென்பார்கள் சிலர் எ-று.

என்றலமந்தனைவோரும் வயிறலைத்துவிழுந்தேங்கி யிரங்கும் வேலை, கன்றினொடும்பிடியினொடுங் கிளையினொடும்வனம்புகுதுங்களிறேபோல, வின்றளித்ததருண்முனிவர்க் கேற்றனவேவேற்றிலவோவென்றேவேங்கிக்,குன்றனையமதில்கடந்தேதனிநடந்துசரையுநினைக்குறுகினனே.

இ-ள். என்றுசொல்லித் துக்கித்து எல்லாரும் வயிற்றிலே யடித்துக்கொண்டு கீழேவிழுந்து அழுது துக்கிக்கிறபோது, கன்றுடனும் பெண்யானை கூடிவரத் தம்மினத்துடனே காட்டிற்செல்கிற ஆண்யானையைப்போல, நான் இப்போது கொடுத்ததைக்குறித்துக் கிருபையுடைய விசுவாமித்திரருக்குச் சம்மதியாயிற்றோ சம்மதியாகவில்லையோவென்று துக்கித்துக்கொண்டு மலையையொத்த மதிலைக்கடந்து தனியேநடந்துபோய்ச் சரயுநதியைக் கிட்டினான். எ-று. (௧௧)

உரைபெறுசீரிரவிகுலத்தரசர்க்குவழிவழியேயுரிமையாய, சரையுவெனுந்தாதியரிச் சந்திரற்குவந்தவினை தானேதென்று, விரைமலர்த்தாள்பூண்டுகிடந்தரற்றிடவுமிழிந்தேகிவிரைந்துபோய்மேற், கரையணுகிவரிமணலில்விரிமலர்தூர்சொரியுநறுங்காவிற்புக்கான்.

இ-ள். கீர்த்திபெற்ற சிறப்பையுடைய சூரியகுலத் தரசர்களுக்கு வமிசபாரம்பரியமாகச் சொந்தமாயிருக்கின்ற சரயுநதியென்கிற தாதியானவள் இந்த அரிசசந்திரமகாராசனுக்கு இவ்விதி எவ்விதத்தினாலே வந்ததென்று அவனுடைய மணங்கொண்ட தாமரைப்போலும் பாதங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு கிடந்து அழும்படி அந்த நதியிலே இறங்கிப் போய் விரைவிலேசென்று பின்பு கரையேறி விரிவாய்க்கிடக்கிற மணலெல்லாம் மலர்ந்த மலர்களை யுதிர்த்துக்கொண்டு பரிமளிக்கின்ற ஒரு சோலைக்குள்ளே போனான். எ-று. (கஉ)

வரைக்கனகபுயத்தினனம் மலர்க்காவில்விரிமணன்மேல் வந்திருந்தான், விரைக்கரும்பூங்குழலாளுந் திருமகனுமிருபாலும்வீற்றிருந்தார். திரைக்கடலுட் பொருமெனப்போய்ச் செங்கதிரோன் சென்றனனச்சென்றகாலை, யுரைப்பனவும்விளைப்பனவுமறிதுமெனா முனிவனும்வந் தொளித்திருந்தான்.

இ-ள். பொன்மலைபோலுந் தோள்களையுடைய அரிசசந்திரமகாராசன் அந்தப் பூஞ்சோலைக்குள்ளே பரவிக்கிடக்கிற மணலின்மேற் போயிருந்தான். பரிமளிக்கின்ற பூவையணிந்த கூந்தலையுடைய சந்திரவதியும் திருக்குமாரனும் வந்து அரசனுக்கு இருபுறத்திலு மிருந்தார்கள். அப்போது சூரியன், அலைகளையுடைய கடலுக்குள்ளே அவர்கள் துக்கத்தைப்பார்க்கத் பொறுதவனுகிப்போய் மறைந்தான். அப்படிச் சூரியன் மறைந்தவுடனே இவர்கள் பேசிக்கொள்ளுகிறவைகளும், செய்கிறவைகளும் நாம் அறிவோமென்று விசுவாமித்திரரும் அங்குவந்து ஒருபுறத்திலே ஒளித்திருந்தார். எ-று. (கங)

அக்காலத்தமைச்சரெலா மடல்வேந்தனடிபோற்றி யரசேநீமீண், டெக்காலமெழுந்தருள்வ தென்றுரைக்கவாங்கவரை யிருகணோக்கி, முக்காலங்களுமுணரு முனிவனுக்கின்றியான்கொடுத்த மூதூர்தன்னி, லெக்காலமும்வருவதில்லையென்று னமைச்சரெலா மேங்கிவீழ்ந்தார்.

இ-ள். அப்போது மந்திரிகளெல்லாரும் அந்த ஜயங்கொண்ட அரசனுடைய பாதங்களைவணங்கி அரசனே! நீர் எப்போது திரும்பிவந்து எழுந்தருள்வதென்றுகேட்க, அதற்கு அரசன் அவர்களைத் தன்னிரண்டு கண்களாலும் பார்த்துத் திரிகாலமுந்தெரிந்த விசுவாமித்திரருக்கு இன்று நான் கொடுத்ததான இந்தப்பழமையான ஊர்க்குள்ளே இனி எந்தக்காலமும் நான் வருவதில்லை யென்றுசொன்னான். அதற்கு மந்திரிகளெல்லாம் கீழேவிழுந்து துக்கித்தார்கள். எ-று. (கச)

முன்செய்தநீவினையோ முனிசெய்தவுபகார முன்னுண்டாகப், பின்செய்தகைம்மாறோ பேரரசுகொடுத்தகன்று பெருங்காடெய்த, மின்செய்தநெடுவேலாய் மெய்த்தவனையாந்துரந்து விட்டேமாகி, லென்செய்வானெனவுரைப்பா ரியாம்போதுமவன்போருக் கெதிர்க்கவென்பார.

இ-ள். சிலர், (இது) முன்னேசெய்த பாவந்தானோ? அல்லது விசுவாமித்திரமுனி நமதரசனுக்கு முன்னேசெய்திருந்த வுபகாரத்துக்காக இப்போது அதற்குப் பிரதியுபகாரமாகக் கொடுக்கலாயிற்றோ? இந்தப் பெரியதானம் அரசாட்சியை முனிவனுக்குக் கொடுத்துவிட்டுப்போய பெரியகாட்டில் வாசம்பண்ணுகிறதற்கு யாதுகாரணம்? ஒளிவீசுகின்ற நீண்டவேலையுடைய அரசனே! அந்தமெய்யான தவமுனிவனை நாங்கள் வேண்டாமென்று தள்ளிவிடுவோமேயானால் அவன் எங்களை என்ன பண்ணுவானென்று சொல்வார்கள். அவரிற் சிலர் அவனுடனே வலிதான சண்டைசெய்வதற்கு நாங்கள்போகிறோம் என்பார்கள். எ-று. ()

தோலேந்துமார்பின்மலர்த் தொடையேந்தக்கருப்பைபூ சுருக்கத்தோடே, கோலேந்துங்குறுங்கைகதிர் வேலேந்தக்கனக முடிக்கோமரத்தின், மேலேந்திழி இருந்தலகால வவன்குடைக் கீழ்வீவனையான்றன், காலேந்திவாழ்வதின்யாம் கனல்மூழ்குதலையு மெனுக்கட்டுரைப்பார்.

இ-ள். (இந்த விசுவாமித்திரன) மான்றோல் பூணுவதான மார்பிலே பூமாலைபூணவும், தர்ப்பைகளை நுனியிலேமுடிந்து சுருக்கமாயிருக்கிறதைப் பற்றுகிறகையிலே செங்கோல்கொள்ளவும், அந்தக் குறுகுதலான கையிலே ஒளிகொண்ட வேலாயுதங்கொள்ளவும், சுவர்ணகிரீடத்தை சடைமுடியின்மேற்கொள்ளவும் அந்த முனிவனிருந்து உலகத்தை ஆள அவன் குடைநிழலிலே வியர்த்தமாக அவனுடைய கால்களைசுமந்து நாங்கள் வாழ்கிறதைப்பார்க்கிலும் நெருப்பிலே முழுகுவதே தகுமென்று உறுதியாகச் சொல்வார்கள். எ-று. (௧௬)

சடைபிடித்துங்கரம்பிடித்துந் தாள்பிடித்துமரவுரியாற்றகைந் துடுத்த, வுடைபிடித்தாயீர்த்தவனை யுயர்வனத்திலிப்பொழுதே யோட்டுகின்றோம், மடைபிடித்தவயல்சூழும் வளநாடிநீபுரக்கவருவா யென்று, படைபிடித்தமலர்க்கரத்தாற் பதமிடித்துவிறல்வேந்தர் பணிந்துவீழ்ந்தார்

இ-ள். சடையைப் பிடித்திழுத்தும், அவன் கையைப்பற்றியிழுத்தும், அவன் கால்களைப்பற்றியிழுத்தும், மரவுரியைமடித்து உடுத்தியிருக்கிற உடையைப்பற்றியிழுத்தும் அந்த விசுவாமித்திரனை இந்த க்ஷணத்துக்குள்ளே காட்டுக்குள்போகத் துரத்திவிடுகிறோம். நீர் பாய்கிற வழிகளையுடைய வயல்சூழ்ந்த வளமைபொருந்தின நாட்டை நீர் ஆளரக்கடவீரென்று ஆயுதங்களைப்பிடித்து ஜயங்கொண்ட அரசர்கள் மலர்போலுங் கைகளால் அரிச்சந்திரமன்னனுடைய கால்களைப்பிடித்து வணங்கி விழுந்தார்கள். எ-று. (௧௭)

படிபுரக்குமன்னவன்கேட்டிருகரந்தாற்செவிபுதைத்துப்பாவ மந்தோ, குடிகெடினுமுயிர்கெடினுங் கொடுத்ததுவாங்கேனென்று கூறுமெல்லை, கடிபொழிலிற்காத்திருந்த கௌசிகனும்வந்தெதிர்த

தான் கண்ட போதே, யடியிணை தன்முடி சாத்தி யிருகரத்தாலுறப் பூண்டானரசராசகோமான்.

இ-ள். அந்தவார்த்தைகளை உலகத்தையாளுகின்ற அரசன்கேட்டு இரண்டுகைகளாலுங் காதுகளை மூடிக்கொண்டு, ஐயோ! இதென்ன பாவம்! என்குடிகெட்டாலும் என்னுயிர்போனாலும் நான்கொடுத்த பூமியை யினிக்கொள்ளேனென்று சொல்லும்போது, அந்த மணங்கொண்ட சோலையிலே மறைந்திருந்த விசுவாமித்திரர்வந்து அரசன் முன்னேநின்றார்; அவரிற்கக் கண்டவுடனே அவரிரண்டுபாதங்களையுஞ் சிரசினமேற் சூடிக்கொண்டு, பின்னும் தன்னிரண்டுகைகளாலும் அந்தப்பாதங்களை யிறுகத்தழுவித் தன்தலைக்கு முடியாகப் பூண்டு கொண்டான் அரசர்களுக்கரசனான அரிசசந்திரன் எ-று. (கஅ)

வெய்தாகிவேடுவரால்விலங்கனைத் துங்கொல்வித்தாய் வெகுண்டே னத்தை, யெய்தாயென்மக்களையு மிசைகேட்டுத்துரக்கடித்தா யின்றுமென்னை, வைதாய்நீயெனக்களித்த மண்டலத்தையானறநீ வாங்காயாகிற், செய்தாயின்றிவருரைத்த தீமையெல்லாமென்ன முனிசெப்பினனே.

இ-ள். (அப்போது) கோபமாக நீ வேடர்களாலே இந்த மிருகங்களை யெல்லாங் கொல்லும்படிசெய்தாய்; பின்னுங் கோபங்கொண்டு பன்றியையும் எய்துவிட்டாய்; என்பெண்பிள்ளைகளையும் அவரிடத்திலே பாட்டுக்கேட்டு ஒன்றுங்கொடாமற் றுரத்தியடித்தாய்; இப்போதும் என்னைத்திட்டினாய், இனி நீ எனக்குக்கொடுத்த உலகத்தை யானே கொடுக்க நீ வாங்கிக்கொள்ளாமற்போனால் இப்போது இவர்கள்செய்த தீமைகளெல்லாம நீயே பண்ணினவனாவாயென்று விசுவாமித்திரர் சொன்னார். எ-று. (கக)

சிறுந்தவர்களறியாமற் செய்தபிழையத்தனையுஞ் செவ்வி யோய்நீ, பொறுத்தருளாயாமாகிற் பொறையென்னுமுறையென்னுமபுலமையென்னு, மொறுத்திடினும்வெறுத்திடினு முனக்களித்த வரசுரிமையொருகாலத்து, மறுத்தினியான்வாங்கேனென் றெடுத் துரைத்தான் மன்னன்முனிவாட முற்றான்.

இ-ள். செவ்வைக் குணத்தையுடைய முனிவரே சிறியோர்கள் தெரியாமற்செய்த குற்றங்கள் முழுதும் நீர்பொறுத்தருளுதலே வேண்டும். அப்படிப் பொறுத்தருள செய்யாவிட்டால் உம்முடைய பொறுமைதான் என்னபயனைத்தரும்? உம்முடைய நீதிதான் என்னபயனைத் தரும்? உம்முடைய அறிவுதானென்னபயனைத்தரும்? இனி நீர் என்னைக் கொல்கிறதாயிருந்தாலும் என்னைமுழுதும் வெறுத்துவிடுகிறதா யிருந்தாலும் உமக்குக்கொடுத்த என்னரசாட்சியை நானொருகாலத்திலுந் திரும்ப வாங்கமாட்டேனென்று அரிசசந்திரன் உரைத்துச்சொன்னான். அதற்கு விசுவாமித்திரர் மிகவும் வாடினார். எ-று. (உ0)

பொன்கேட்கப்பொன்னளித்தான புவிகேட்க புவியளித்தானை
போதாதென்னு, வென்கேட்கி னீந்தருவ தில்லையெனுமபுன்மைய்ய
மிடத்திலில்லை, முன்கேட்டபொருளாமேல் மொழிவழுவதெங்ஙனநா
மது முடிக்கப் பாற, பின்கேட்டாரிகழ்வார்கள் யாமெபொறுத்துக
மெனநினைந்து தூயோ னுரைத்தான்.

இ-ள். பொருள்கேட்க நாமகேட்டபடியே பொருளுங்கொடுத்தான் உலகைக்கேட்க கேட்டபடியே உலகத்தையுங்கொடுத்தான; இவ்வள போதாமல் இனி என்னுவாலே நான எதைக்கேட்டாலும் கொடுப்ப தில்லையெனகிற அற்பகுணம இந்த அரிச்சந்திரனிடத்திலே கிடை யாது. முன்னே நாமகேட்டுக்கொடுக்கிறேனென்று ஒப்புககொண்ட பொருளினாலே இனியிவனகொடுக்கமாட்டாமல் சொற்றவறுமனேடாகும், அப்படி அவனகொடுக்கமாட்டாமல கெடுத்த தப்புமானால் பின்பு கேட் டவாகளெல்லாம இவனை யிகழ்ச்சிபண்ணுவார்கள். ஆகையால், இப போது நாம பொறுத்துக்கொள்வோமென்று அலோசித்துக்கொண்டு சொல்லலுற்றார். எ-று. (உக)

ஒன்றுரைக்க நீகோவா யுண்மைக்கு வண்மைக்கு முரியோ
யென்னை, யின்றுரைத்த பிழைபொறுத்தேன் மறைவேள்வி முடி
த்திடுதற் கீவேனென்றங், கனறுரைத்தபொருளைத்தாயோ வீயாயோ
வினியாமோ வரசவென்று, னென்றுரைத்த கௌசிகனை யடிதொ
ழுது வாய்புதைத்தங் கிதுரைப்பான்.

இ-ள் மெய்மைக்கும் கொடைக்கும தக்கவனானவனே! நான் சொல்லுகின்ற மொழியைக்கேட்பாயாக. என்னை நீ இப்போது சொன்ன குற்றத்தைப் பொறுத்துக்கொண்டேன். அக்கினி மூட்டிச் செய்கிறயா கத்துக்காகக் கொடுக்கிறேனென்று அப்போது அங்கே நீசொன்னபொ ருளைக் கொடுப்பாயோ கொடுக்கமாட்டாயோ அரசனேயென்று சொன்ன விசுவாமித்திரருடைய பாதங்களை அரசனவணங்கி வாயை மூடிக்கொண்டு அவ்விடத்தே இதைச்சொல்லுகிறான. எ-று. (உஉ)

உன்னுடனே யுரைத்தபொருளனைத்துமே யகமகிழ்ந்த
வரிமைச் செல்வந், தன்னுடனே போனதென்று மன்னாதே முனிவாற்
முனிவாற் றருவலன்றே, நின்னுடனே யானுரைத்த சபதமினி
மாறுவனோ நீயாளவிட்டாற், பொன்னுடனே தருவனென்றுன் பு
நானை யவணழைத்துப் பொருத்தினனே.

இ-ள். உம்முடனே நானகொடுக்கிறேனென்று சொன்னபொருளை உமக்கு அடியேன் சந்தோஷித்துக்கொடுத்த எனக்குச் சொந்தமான செல்வத்துடனே போயினவென்றெண்ணினேனானாலும் உம்முடைய கோபத்துக்கஞ்சிக் கொடுக்கிறேனென்று உம்முடனே நானசொன்ன சபதத்தை இனித்தப்புவேனோ? தப்பமாட்டேன், இனிநீர் என்னுடனே கூடவரும்படி ஒரு ஆளை அனுப்பினீரானால் பொருள்கள் முழுதும்

உடனேகொடுக்கிறேனென்று அரசன் சொன்னான். அதற்கு விசுவாமித்திரர் சுக்கிரபகவானைக் கூப்பிட்டுப் பொருள்வாங்கி வரும்படி சம்மதப்படுத்தினார். எ-று. (உ௩)

உள்ளியதீ வினையனைத்துந் தனித்திருத்தி வகைவகையே
யுரைத்து நீபோ, யள்ளியிடும் பொருள்கவரா தானையின்மேற்
கவண்சிலைபோ மளவு சுந்தாற், கொள்ளுதிநீ பின்போன கூலியை
யும் பெறுதியெனக் கூறித்தீய, வெள்ளிதனை யுடன்கூட்டிப் பின்னு
மழைத் தொருவாய்மை விளம்ப லுற்றான்.

இ-ள். தான் எண்ணின தீய செய்கைகளெல்லாம், அந்தச்சுக்கிரனைத்தனியே ஒருபுறத்திலிருக்கச்செய்து வகைவகையாக இன்னயின்னபடி செய்யென்றுசொல்லி, நீகூடப்போய் அவன் அள்ளிக்கொடுக்கிற பொருளைவாங்காமல் யானையின்மேலிருந்து கவண்கல்லெறிந்தால் அது செல்லுமளவுள்ள பொருள்கள்கொடுத்தால் வாங்கிக்கொள் பின்பு நீஅவனோடுசென்றதற்குள்ள கூலிப்பொருளும் வாங்கிக்கொள்ளென்றுசொல்லிப் பொல்லாதவெள்ளியென்கிற சுக்கிரனைக்கூடக் கூட்டிவிட்டு மறுபடியும் அவனையழைத்து ஒருவார்த்தை சொல்லுகிறார் விசுவாமித்திரர். எ-று. (உ௪)

துன்றுபசிக் கடகுகனி தேடும்போ தெனக்கினிய சோறு
வேண்டி, யென்றுமொழி தந்திடினு மேலாது வேண்டாவென் னிவ
னூண்பெற்று, மன்றபொரு டருமுனூணாற் றகலேனில் லெனத்தடு
நம்மவ தில்வந்தால், நின்றவரைக் கரிகுறித்து மறுதினத்தி னில்லாம
லீவா யென்றான்.

இ-ள். இவன் மிகுந்தபசிவந்தால் இலைகள் முதலானவை தேடுகிறபோது எனக்கு நல்லசோறுவேணுமென்றுசொல்; அப்படியே கொடுத்தாலும் (என்வயிற்றுக்கு இதுபோதாது ஆதலால்) வேண்டாமென்றுசொல்; இவன்சோறுகிடைத்து உண்கிற அப்போது, போகாதேயில்லு; எனக்குப் பொருள்கொடுக்குமுன்பு நீ சாப்பிடக்கூடாதென்று தடுத்துவிடு. நாம்கொடுத்தகெடுவந்தால் அங்கேயிருக்கிறவர்களைச் சாட்சிவைத்துவிட்டு (நீ சிறிதும் மதியாமல்) மறுநாளே இங்கே வாவென்று சொன்னார். எ-று. (உ௫)

அரிக்கிருந்து மனங்கலக்கி முனிக்களித்தமொழிமாறி யரியே
னென்று, வெடுத்துரைக்கி லுன்னரசை யான்வாங்கித் தருவே
னென் னிரைந்தா னாகிற், றடுத்தழைத்து வருதிநமக் கதுபோது
மெனப்பலவுஞ் சாற்றக்கூட்டி, விடுத்தனன்விட டரசனுக்கு விடை
கொடுத்து மாமுனிவன் மீண்டு போனான்.

இ-ள். பின்னும் நீ இவனோடு கூடியிருக்கச்சொல்லி மனத்தைக் கலங்கும்படிசெய்து (அரிச்சந்திரா!) விசுவாமித்திரர்க்குக் கொடுக்கிறேனென்று நீசொன்ன சொற்றவறி நான் கொடுக்கமாட்டேனென்று ஒப்பி

நீசொல்லுவையானால் உன் அரசாட்சியை நானேவாங்கித் தருகிறே னென்றுசொல்; அதற்கு இவன் சம்மதித்தானேயானால் இவனைத்தடை செய்து நம்மிடத்துக்குக் கூட்டிக்கொண்டுவா, நமக்கு அவ்வளவேபோது மென்று பலவகைகளுஞ்சொல்லும்படி சுசகிரனை அரசனுடனே கூட்டி விட்டு அரிச்சந்திரனுக்கும் விடைகொடுத்துப் பெரிய விசுவாமித்திரர் திரும்பிப்போனார். எ-று. (௨௬)

முனியேக மன்னவனு முரிநெடுஞ் சேனைதனை முனிவர் றன்
னோ, டினியேகு மவற்கினியா ரெனக்கினியா ரெனவழுதங் கியாரு
மீண்டார், பனியேகு முனமெழுந்து பைந்தொடியு மன்னவனும்
பாலன்றானுந், தனியேகக் கண்டமைச்சன் சத்தியகீர்த் தியுமவர்க
டம்பிற் சென்றான்.

இ-ள். அப்படி விசுவாமித்திரர்போகவே, அரிச்சந்திரன் பெரிதான நெடியசேனைகளைப்பார்த்து இனி விசுவாமித்திரருடனேபோங்கள் அவருக்குநல்லவர்களே எனக்குநல்லவர்களென்றுசொல்ல, அழுதுகொண்டு அங்குநின்றெல்லோரும் திரும்பினார்கள். உடனே பனிக்காயந்து போகுதற்குமுன்னே சந்திரவதியும் அரசனும் புத்திரனும் ஒன்றியாகப் போகிறதைப்பார்த்து மந்திரியாகிய சத்தியகீர்த்தி யெனபவனும் அவர்களுடனே கூடிப்போனான். எ-று. (௨௭)

வருகின்ற மந்திரியை மன்னவனுங் கண்டுவிழி வழிநீர் வார,
வுருகினிய வன்பினுட னீபோந்தான் மறைமுனிவற் குறுநருண்
டோ, வருகிருந்து புவிநடத்த நின்போலங் கறிவுடையா ராருமில்லை,
திருநகரக்கே மீண்டேகென் றுரைத்திடலு மமைச்சர்பிரான் செப்ப
லுற்றான்.

இ-ள். அப்படிக்கூடவருகிற மந்திரியை அரசன்பார்த்துக் கண்களிலிருந்து நீரொழுக உருகுகின்ற இனிதான அன்பினுடனேகூடி நீ என்னுடனே வந்தாயானால் அங்கேவேதபாராயணரான விசுவாமித்திரருக்கு உற்றவர்யாரிருக்கிறார்கள்? ஆகையாலே அவரருகிலிருந்து உலகத்தரசாட்சியை நடத்துவிக்க உன்னைப்போல் அங்கே அறிவுள்ளவர்கள ஒருவருமில்லை; இனி நீ அழகுமிகுந்த பட்டணத்துக்கே திரும்பிப்போவென்று சொல்லும்போது அந்த மந்திரித்தலைவன சொல்லததொடங்கினான். எ-று. (௨௮)

கோதிலாப் பெருங்குணத்தாய் குற்றேவ லிற்நெடுநாள் கொடு
மையன் செய்தே, னாதலா லீயேகு மருஞ்சுரத்திற் பணிந்துபணி
யார்தான் செய்வார், மாதரா ருடனேக மகனேக நின்னுடன்யான்
வாரேனாகி, லேதிலா னேனென் றடிபிடியே றுண்டமர மென்ன
வீழ்ந்தான்.

இ-ள். குற்றமில்லாத பெரிய குணங்களையுடைய அரசனே! உம்முடைய சிறிதான ஊழியங்களெல்லாம இவ்வளவு நெடுங்காலமும் பாவி

யான நான் செய்துகொண்டுவந்தேன்; ஆகையால் இனி நீர் போகின்ற அருமையான பாலைவனமுதலிய காடுகளெல்லாம நீர்சொன்ன ஊழியங்களை யார் அங்கேசெய்வார்கள்? எங்கள் தாயான சந்திரமதியும்வர புத்திரனுங்கூடவர நான்மாத்திரம் வாராதிருப்பேனானால் உமக்கு அந்நியனாவனே ஆயினேன் என்றுசொல்லி இடியேறுவிழுந்த மரம்போல் விழுந்து அழுதான். எ-று. (௨௯)

இடிவீழ்ந்த மரமபோல வீழ்ந்தழுது மந்திரியை யெடுத்து
மேனிப், பொடிதுடைத்து முடிதடவிப் பொழிவிழிநீர் தனைமாற்
றிப் பொருமலாற்றிக், கடிநகரி லிவணைவிடி லுயிர்விடுவெனெனக்கத
றிக்கலங்கிக் காமர், வடிவழுங்க மனங்கருக வுயிர்நடுங்க வருந்தேனீ
வருதி யென்றான்.

இ-ள். அப்படி இடிவிழலான மரம்போற் கீழேவிழுந்து பிரலாபிக்கின்ற மந்திரியை யெடுத்தணைத்து அவனுடம்பிலுள்ள புழுதிகளையெல்லாந்துடைத்து அவன்தலையைத்தடவிச் சிந்துகின்ற கண்ணீரைப்போக்கித் துக்கித்தழுகிறதையுந்தீர்த்து இந்தக்காவலையுடைய பட்டணத்திலிருந்து அரசனைப் பிரிவேனேயானால் உயிரை விடுவேனென்று கதறியழுது கலக்கங்கொண்டு உனதழகான உடம்புங்கெட மனமுருகிய, உயிரும் அஞ்ச நீ வருத்தங்கொள்ளாதே; கூட வாவென்று சொன்னான் அரசன். எ-று. (௩௦)

கலிவிருத்தம்.

வாழ்வினைவளர்ந்தபொழுதென்னின்மிகவாழ்ந்தாய்
தாழ்வினைநிகழ்ந்தபொழுதென்றனொடுதாழ்ந்தாய்
சூழ்வினைநமைக்கடிதுசுற்றினவையெல்லா
மூழ்வினையெனச்சொலியுடன்கொடுநடந்தான்.

இ-ள். நான் வாழுங்காலத்தைப் பெறுவதான நல்வினை வளர்ந்தபோது என்னிடத்திலிருந்து மிகவும்வாழ்வையேயடைந்தாய்; எனக்குத் தாழ்வாகிற தீவினையுண்டானபோது நீயும என்னுடனேகூடித் தாழ்வையேயடைந்தாய்; ஆகையால், ஒருவர் எண்ணிச்செய்கிற செய்கைவந்து நம்மைவிரைவிலேசூழுமானால் அப்படிச்சூழுமவைகளெல்லாம் முன்னேயுண்டான கருமமேயல்லது வேறில்லையென்றுசொல்லிக் கூடக்கூட்டிக்கொண்டுபோனான். எ-று. (௩௧)

தொடர்ந்தழுதுமந்திரிதொடர்ந்துபிறகேக
விடந்திகழ்கடுந்தொழிலின்வெள்ளிமுனைக்க
வடந்திகழ்செழுந்தனமடந்தையொடுமன்ன
னடந்தனனயோத்திவளநன்னகர்கடந்தே.

இ-ள். அப்படிப் பின்னேதொடர்ந்துபோன மதிமந்திரி அரசன் முதலினோரைப் பின்பற்றிவரவும், விஷத்தைப்போல் கடியசெய்கையையுடைய சுக்கிரன் முன்னேசெல்லவும முத்துமாலைதள் விளங்குவதான

செழுமையான செங்கைகளையுடைய சந்திரவதியுடனே அரிசசந்திர மகாராசன் அயோத்தியாகிய வளமைகொண்ட நல்ல நகரைக் கடந்து போயினான். எ-று. (௩௨)

நண்பினொடும்மின்புரிசைநன்னகரைநோக்கி
விண்புலமெழுந்தமதில்வேலிதனைநோக்கித்
தண்புனல்வழங்கிடுதடங்களையுநோக்கிக்
கண்புனல்சொரிந்தழுதுகாரிகைநடந்தாள்.

இ-ள். பிரியத்துடன் மின்னுகின்ற மதிலையுடைய நல்லபட்டணத்தைப்பார்த்துக்கொண்டும், ஆகாயவரையிலுயர்ந்துள்ள மதிலாகியவேலியைப்பார்த்துக்கொண்டும் குளிர்ந்த நீர்பாய்கிற தடாகங்களைப்பார்த்துக்கொண்டும் கண்ணீரை ஒழுகவிட்டழுதுகொண்டு சந்திரவதி நடந்தாள்.

பாதகமலங்கள்பதறப்பதறவைத்துக்
காதலிநடந்தநடைகண்டரசர்கோமா
னாதனருளிப்படியிருந்ததெனநக்கா
னாதபனழன்றெறிபூமருஞ்சுரமடைந்தார்.

இ-ள். பாததாமரைகள் துடிக்கத்துடிக்க எடுத்துவைத்துத் தனது நாயகிநடக்கிற நடையைக்கண்டு ராசாதிராசனான அரிசசந்திரன் ஈசுவரனுடையகிருபை இப்படிக்கிருந்ததென்று சிரித்தான். பின்புசூரியனாலே கொதிப்புக்கொண்டு தோற்றுகிற ஒரு பாலைவனத்துக்குள்ளே போனார்கள். எ-று. (௩௪)

படிசுடவடிக்கணைகல்பரிமினைபுகாய்நுண்
பொடிசுடவுடற்கனைழல்பொங்குவெயின்மீது
முடிசுடமிகத்துடிதுடித்துமுதிர்தீப்பூங்
கொடிசுடமெலிந்துபடுகொள்கையினரானார்.

இ-ள். கால்களிலே பூமிசுடவும், இவர்கள் செல்லுகிற பூமியிலிருந்தெழுகின்ற நுண்ணிதான தூளிகள் உடம்பெல்லாஞ்சுடவும், கொதிக்கின்ற வெயிலானது தலைமேற்சுடவும், மிகவும் பதைபதைத்து முதிர்ந்த நெருப்பிலே பூங்கொடியானவை சுவாலைவீசிக் கசங்குகிற கொள்கையையுடையவர்களானார்கள். எ-று. (௩௫)

அந்தநெடுவெஞ்சுரமழன்றெழுதல்கண்டே
மைந்தனையெடுத்துமதிமந்திரிநடந்தான்
பைந்தொடிபடும்பரிசுகண்டுயிர்பதைத்தே
வந்தெனதுதோளினிவர்வாயெனவுரைத்தான்.

இ-ள். அப்படி அந்நெடிதான வெப்பங்கொண்ட பாலைவனம் கொதித்துக் கிளருதலைக்கண்டு புத்திரனைத் தூக்கிக்கொண்டு மதிமந்திரியான சத்தியகீர்த்தி நடக்கலானான். அப்போது சந்திரவதி படுகிற பாட்டைக்கண்டு அரிச்சந்திரன் உயிர்துடித்து (பெண்ணே!) கிட்ட

வந்து என் தோளின்மேலேறிக்கொள்ளுவாயென்று அரசன் சொன்ஞன எ-று. (௧௬)

பூமகளுமண்மகளுமேறுதல்பொறாமல
மாமுனிவனுக்குதவளித்தநின்மணித்தோ
ளுமநெடுவேலிறைவநாயினிகழ்பெண்பா
லாமெளியனேறினரகாழ்ந்தழிவனென்றாள்.

இ-ள். அச்சத்தைத் தருவதான வேலாயுதத்தையுடைய அரசனே! இலட்சுமிதேவியும் பூமிதேவியும், ஏறிக்கொள்ளுகிறதைத் தாங்கமாட்டாமல் ஒரு பெரிய கிழவஞன முனிவனுக்குக் கொடுத்த தேவரீருடைய அழகிய தோள்களிலே நாயைப்போற பிறராலே யிகழத்தக்க ஒரு பெண்பாலாகிய அபலையான நானேறிஞல் நரகிலேயழுந்தி அழிவுபடுவேனென்று சந்திரவதி சொல்லுஞள் எ-று. (௧௭)

என்றுமயிலைக்கூறிடவிரங்கியெழுந்தமன்ன
னின்றுதளர்வெய்தவிழிநீருகவுயிர்த்து
மன்றலசொரிகின்றகுழல்வல்லியணையாயிப்
கென்றுமுராதிந்தவறிவென்றழுதுசென்ருன.

இ-ள். என்பதாகச் சந்திரவதிசொல்லவே, துக்கித்து மகாவல்லவஞன அரசன் அங்கேநின்று தளர்ச்சியுண்டாகவும் கண்களிலே நீரொழுகவும் பெருமூச்சுவிட்டு, பரிமளஞ்சிந்துகின்ற கூந்தலையுடைய கொடிபோன்ற பெண்ணே! உனக்கு எப்போதும் இந்தப்புத்தியேயிருக்கின்றதென்று அழுதுகொண்டுபோஞன எ-று. (௧௮)

சுட்டுடிகறுத்துதுவாக்கமுறநீண்
விட்டெரிகொழுந்தழலினெய்சொரிவிதம்போற
கட்டரவிதேள்பணிகருங்குளவிபூர
மட்டறவழைந்துமுனிவிட்டனன்வழிக்கே.

இ-ள். கால்கள் சுடப்பட்டு உடம்புகளுங் கறுப்பாய் நடுக்கமுண்டாக நீண்ட நாக்குகளைநீட்டி எரிகின்ற கனமான நெருப்பிலே நெய்யை ஊற்றினதன்மைபோலக் கட்டெறும்பு – தேள் – பாம்பு – கறுத்தகுளவி-பூரான் ஆகிய இவைகளை அளவில்லாதபடி வரவழைத்து அந்தவழியிலே தோன்ற விசுவாமித்திரனனுப்பிஞர். எ-று. (௧௯)

பட்டமரமேடுசுமிபாறைவழியெல்லா
மட்டையொடுமுட்டைமிசையாட்ரவமொய்ப்பக்
கட்டரவுதேரணைகண்டுவிடமெங்கு
மட்டறநெருங்கியப்பைவைக்கவிடமில்லை.

இ-ள். பட்டுப்போனமரங்கள், மேடுகள் சூழ்ந்த பாறைகள் ஆகிய இந்த இடங்களெல்லாம் அட்டைகளுடனே – முட்டைகள்மேலே ஆடிக்கொண்டு அவர்கிடக்கிற பாம்புகள் மொய்க்கவும், சட்டுவிரியன்-தேள

அரணை ஆகிய இவைகள் பார்த்தவிடங்களெல்லாம் அளவில்லாமல் நெருங்குதலாய இவர்கள் கால்கள் வைக்க இடமில்லையாயின. எ-று. ()

நடந்தவழியுட் புறநலிந்திடுமெறும்பு
படர்ந்தபல்பூரமுடனட்டைகள்கடிக்கும்
தொடர்ந்துபலவாரவுசுற்றியாடுதீண்டும்
கடந்தக்கலினும்பலகருங்குளவிகொட்டும்

இ-ள். இவர்கள் நடக்கிற கால்களினுட்புறத்தே எறும்புகள் கடிக்கும். நெருங்கின பலவகைப்பூரான்களுடனே அட்டைகளும் கடிக்கும். கூடப்பற்றிவந்து பலவிதமான நீண்டபாம்புகள் கால்களிலேவந்து சூழ்ந்து காலைக்கடிக்கும். அதைக்கடந்தப்பாற்போனாலும் பலவகைக் கருங்குளவிகள் வந்து கொட்டும் எ-று. (சக)

அறப்புழுத்துப்பட்டுளமழுந்துவெந்துலாவி
பிறப்பதினிதென்றுமனமெண்ணினுயிர்போகா
வறாப்பதிலுலந்தொருமருந்துமில்லைபாகங்
கறுத்தழகுகெட்டுடறுடித்தனகறுத்தே.

இ-ள். மிகவும் காயங்கள் உண்டாகி மனமானது சஞ்சலப்படுவதைக்காட்டிலும் உயிர் துறப்பது இனிதென்று மனமெண்ணினாலும் உயிர் போகிறதில்லை கொடியவான அவ்விடங்களிலே வேண்டினாலும் ஒரு மருந்தும் அகப்படவில்லை அதனாலே உடம்பு கறுத்து அழகுங்கெட்டு தேகமெல்லாம் துடிதுடித்தன பின்னுங் கறுப்பாகி. எ-று. (சஉ)

மைநடுவிளங்குவிழிமங்கையெதிர்சீறிய
பைநடுநடுங்கவருபல்லரவுகண்டே
மெய்நடுநடுங்கிடவரம்பையர்வெரீஇந்தங்
கைநடுநடுங்கவிருகண்மலர்புதைந்தார்.

இ-ள். கருமை நடுவே விளங்குவதான கண்களையுடைய சந்திரவதி தனக்குமுன்னே சீறிக்கொண்டு படமவிரித்து துடிதுடிக்கக் கடிக்கவருகிற நஞ்சுப்பல்லையுடைய பாம்பைக்கண்டு உடம்பு மிகவும் நடுங்கும்போது, ஆகாயத்திலுள்ள தெய்வப்பெண்கள் பயந்து (இந்த உத்தமிக்கிப்படி வரலாமோவென்று) தங்கள் கைகள் மிகவும் நடுங்க இரண்டு கண்களாகிய மலர்களை மூடினார்கள். எ-று. (சங)

நீருமில்லைநெட்டிலையினீழலில்லைநீள்பேய்த்
தேரதனைநீரெனநடந்தடிசிவந்தார்
வேரினொடுவெந்தமரநீழலிலிருமபிச
சேரினுமடர்ந்தரவுசீறிபெழுமன்றே.

இ-ள். காட்டிலே ஜலமுங்கிடையாமல் நீண்ட இலைகளையுடைய மரத்தின்நிழலுமில்லையாய நீண்ட பேய்த்தேராகிய கானலைத் தண்ணீரென்று நினைத்து நடந்தோடிக் கால்கள் சிவந்தார்கள், வேருடனே

வெந்துகிடக்கிற மரத்துநிழலே வேண்டிப்போனாலும் அங்கே நெருங்கிப் பாம்புகள்சீறிக் கடிக்கவருகின்றன. எ-று. (சச)

காவலவனப்பரிசுகண்டுகையறைந்தே
யாவரெழுபாரினிதுபட்டவர்களென்று
மூவரையுநோகிலனம்முனிவனையுநோகான்
றேவரையுநோகிலன்முற்றீவினையைநொந்தான்.

இ-ள். எல்லாரையுங் காக்கவல்லவனான அரிச்சந்திரன் அவ்விதங் களைககண்டு கையைத்தட்டி இந்தச சத்தலோகங்களிலும் யார் இப்படித் துன்பப்பட்டவர்களென்று மும்மூர்த்திகளையுங்குறித்து விசனப்படுகின் றிலன் ; அந்த விசுவாமித்திரரையுநொந்துகொள்கிலன் ; மற்றத்தேவர் களையுநொந்துகொள்கிலன். முன்னே தான்செய்துள்ள தீவினைப்பய னிப்படி விளைந்ததென்று வருந்தினான். எ-று. (சரு)

சுடுந்தழலில்வெந்தொழிமுலைந்தரசர்கோமான்
கொடுஞ்சுரமகன்றுகுளிர்கோமதிபுகுந்தா
னடுங்கிட விலங்கினநலிந்திடுமெனச்செங்
கடுங்கதிர்பயந்தலைகருங்கடல்புகுந்தான்.

இ-ள். அப்படிச் சுடுகிற நெருப்பிலேவெந்து தன்னழகெல்லாங் குலைந்து அரசர்க்கரசனானவன் அந்தக் கொடிதான பாலைவனத்தைக் கடந்து குளிர்ந்த கோமதியாற்றி னருகேபோனான் ; அப்போது அந்த முல்லைவனததுள்ள மிருககூட்டங்கள் நாமஞ்சுவதாக நம்மையும் அவ் வாறு வருத்தஞ்செய்யுமென்று சிவந்த கடுமையான சூரியன்பயந்து மறை கிறதுபோற் கருங்கடலிலேபோய் முழுகினான். எ-று. (சசு)

மைதிகழ்முகட்பொறைவனத்திலிழிமால்யா
றெய்தியதனவ்வாடுறையிழிந்துபுனலுண்டு
கைதவநினைந்துமிளிர்கண்கலுழிசிந்தப்
பெய்தவணல்வண்டலிடைபேதையொடிருந்தான்.

இ-ள். மேகங்கள் தவழுவனவான மலைச்சாரிலுள்ள முல்லைநிலத் திலே மலையிலிருந்திறங்கிவருகிற அந்தப் பெரிய ஆற்றைக்கண்டு அத னருகேபோய் அதனது அழகான துறையிலேயிறங்கி நீருண்டு, விசுவா மித்திரருடைய வஞ்சகங்களை யெண்ணிக் கண்களிலே நீரொழுக எக்க ரிட்டுக்கிடக்கிற மணல்மேட்டினருகேயுள்ள சேற்றுநிலத்திலே சந்திர வதியுடனே இருந்திளைப்பாறினான். எ-று. (சஎ)

அந்தவமையத்தடவியும்பொழிலுநண்ணி
வந்தடிவருந்தியவருத்தமுணராமற்
கந்தமொடுகாய்கனிகவர்ந்தருகுவந்தே
மந்திரியுமன்னவன்முன்வைத்தடிபணிந்தான்.

இ-ள். அந்தவேளையிலே காடுகளிலுஞ் சோலைகளிலும்போய் நடந்து வந்து கால்கள் வருந்தியிருக்கிற வருத்தத்தை நினையாமல் மந்திரியான

சத்தியகீர்த்தி கிழங்குகளுடனே காய்கள் பழங்களைக்கொண்டுவந்து சமீபமாக அரசன் முன்னேவைத்துப் பாதங்களை வணங்கினான். எ-று. ( )

அக்கணமெடுத்திறைவனக்கனியுமெல்லா
மிக்கனதெரிந்துமறைவிப்பிரன்முன்வைத்தே
தக்கனவுரைத்தெனதுசஞ்சலமுணர்ந்தே
யிக்கனியெடுத்தினிதருந்தெனவிரைந்தான்.

இ-ள். அரசனானவன் அந்த க்ஷணப்பொழுதிலே அவைகளைக் கொண்டு அந்தப் பழங்களிலெல்லா மிகுந்தருசியுள்ளபழங்களைத் தெரிந்தெடுத்து வைதிகப்பிராமணனாய்க் கூடவந்திருக்கிறவனுக்கு முன்னே வைத்துத் தகுந்த வுபசாரங்களைச்சொல்லி என்னுடைய சஞ்சலங்களெல்லாந் தெரிந்துகொண்டு இந்தப் பழங்களையெடுத்துச் சந்தோஷமாகச் சாப்பிடுமென்று சொன்னான். எ-று. (௪௯)

பரிந்துறவிரந்திறைபகர்ந்தமொழிகேளா
விரிந்தநெடுவாயினிதழ்வெண்பலினதுக்கி
யெரிந்திடுசினத்தழலிரண்டுகணினூடுஞ்
சொரிந்துளம்வெகுண்டுசுடுசொற்சிலசொன்னான்.

இ-ள். மிகவும் பரிவுடனே அரசன்சொன்ன இதவார்த்தையைக் கேட்டு அகன்றவாயிலுள்ளநீண்டபற்களாலே உதட்டைமடித்துக்கடித்து எரிகின்ற கோபாக்கினி இரண்டு கண்களாலுஞ் சிந்துதலாகி மனத்திலே கோபங்கொண்டு சுடுவனவான கடுஞ்சொற்கள் சில சொல்லலானான் அங்கச் சுக்கிரன். எ-று. (௫௦)

கொச்சகக்கலிப்பா.

நீயுமுனியுங்கழ்த்துநெறிமுன்னுணர்ந்து
தோயுந்தயிர்நெய்பால்சோற்றோடருந்தாமற்
காயுங்கிழங்குங்கனியுமிலையுந்தின்று
வாயும்வயிறும்வளர்க்கிலேன்மன்னவனே.

இ-ள். அரசனே! நீயும் அந்த விசுவாமித்திரமுனியும் பேசிக்கொண்ட கிரமங்களை முன்னமேதெரிந்து தோய்ந்துள்ள தயிர் - நெய் - பால் ஆகிய இவைகளை நல்ல சோற்றுடனே கூட்டிச் சாப்பிடாமல், காய்களும் கிழங்குகளும் கனிகளும் இலைகளுந்தின்று வாயையும் வயிற்றையும் வளர்த்துக்கொண்டிராதுபோனேன. எ-று.

அப்படிக் காய்முதலியவற்றை முன்னே தானே தின்று பசியாறிப் பழகியிருந்தேனேயானால் இப்போதுண்பேன், பழகாத நானெப்படிச் சோறுமுதலானவையில்லாமற் பசியாறுவேனென்பது கருத்து. (௫௧)

என்றுபுகரியம்பவேங்கிக்குலைகுலைந்து
நின்றுமொழிகுழறிநெஞ்சடைத்துவாயுலர்ந்து
சென்றுபணிந்துதிருக்கரத்தாற்றாள்பூண்டு
குன்றுஞ்சிலையுங்கரைந்துருகக்கூறலுற்றான்.

இ-ள். என்று சுக்கிரன் சொல்லவே, அரசன் ஏக்கங்கொண்டு நடு நடுங்குதலாகின்ற வார்த்தைகளகுழறி மாபடைப்புண்டாகி வாயுங் காய்ந்து அந்தச் சுக்கிரனருகேபோய் வணங்கித் தன தழுகியகைகளாலே அவன் பாதங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு மலையுங் கல்லுங் கரைந்துருகும்படி சொல்லத்தொடங்கினன். எ-று. (௩௨)

நாடுநகருமுனக்களித்துநானறியாக்
காடுதிசைநோக்கிவந்தமைநீகாணாயோ
வாடுந்தமியேன்வருந்திப்போய்ப்பாலடிசிற்
றேடும்பரிசுண்டோசெப்பாய்தரவென்றான்.

இ-ள். எனது நாட்டையும் நகரையும் அந்த விசுவாமித்திரருக்குக் கொடுத்துவிட்டு நான் தெரியாத வனாந்தரங்களைக் குறித்துவந்து வருந்துகிறதை நீர் பார்த்திலீரோ? இப்படி வாடியிருக்கிற தனியனான நான் வருத்தங்கொண்டுபோய்ப் பாலுஞ் சோறுந் தேடிக் கொடுப்பதாகிய வகை எனனிடத்துள்ளதோ சொல்லும் நான் தருகிறதற்கென்று சொன்னான் அரசன். எ-று. (௩௩)

கனன்னெஞ்சராயகௌசிகனார்நெஞ்சம்போல்
வன்னெஞ்சேயுன்னெஞ்சமென்னமயிலுரைத்தாள்
தன்னெஞ்சுருகியொருசாற்றயையாகித்
தின்றுங்கனியருந்தித்தெண்ணீருந்தான்குடித்தான்.

இ-ள். அப்போது கனன்னெஞ்சினரான விசுவாமித்திரருடைய நெஞ்சைப்போல உமமுடைய நெஞ்சும வன்னெஞ்சுதானேயென்று சந்திரவதியுஞ்சொன்னாள். அம்மொழிக்கு சுக்கிரன தன்னெஞ்சிளகி ஒருவகை கொஞ்சந் தயவுண்டாகி தான தின்னத்தக்க கனிமுதலியவைகளைத்தின்று தெளிவான ஜலமுங் குடித்தான். எ-று. (௩௪)

தாமந்திகழ்புயனுந்தையலாளுமமகனு
மாமந்திரியுமலர்க்கரத்தாலேவாங்கித்
தேமென்கனியருந்திச்செவ்வாய்வெளுப்பேறத்
தாமும்புனலருந்தித்தரணிமேற்கண்வளர்ந்தார்.

இ-ள். மாலைவிளங்குகின்ற தோள்களையுடைய அரசனும் சந்திரவதியும மகனும் பெரியமந்திரியும அந்த சுக்கிரன் கொடுத்ததைத் தங்கள் மலர்போலுங் கைகளாலேந்தி வாங்கிக்கொண்டு தேன்பொருந்திய மிருதுவான பழங்களைப் புசித்துச் சிவந்தவாய் வெளுப்பேறத் தாங்களும தண்ணீர் குடித்து மண்ணின்மேலேபடுத்து நித்திரைசெய்தார்கள்.

வேந்தன்மகனைவிழிமஞ்சனமாட்டக்
காந்தண்மலர்க்கைவழியேகாரிகைகண்ணீரோடச்
சாய்ந்தவிடம்பார்த்துத்தடித்துமிழ்ந்துமழைநாள்
சேர்ந்தவழிப்பெய்யாரோசென்மினென்றன்மாமுனிவன்.

இ-ள். அப்போது அரசன் மகனைப்பார்த்துத் தன் கண்ணீராலே திருமஞ்சனமாட்டவும், காந்தள்மலர்போன்ற கைவழிமேய சந்திரவதிக்குக் கண்ணீரொழுகவும், அவர்கள் படுத்துத் தூங்குகிற சமயம்பார்த்து மேகங்களே மின்னியும் இடித்தும் அவ்விடத்திலே பெய்வதற்கு நீங்கள் செல்லுங்களென்று றனுப்பினார் தவத்திற்பெரிய விசுவாமித்திரர்.

மண்டலமுமந்தரமுமைமைபோலிருண்மூடி-
யண்டபகிரண்டமதிரவெழுந்திடிந்து
கொண்டலடர்ந்துநெடுங்காலடித்துநால்வ
கண்டமதிரமழைக்காலூன்றிவீழ்ந்தனவால்.

இ-ள். அப்போது பூமியும் ஆகாசமும் மையைப்போல் இருள்மூடித லாய அண்டபகிரண்டங்களெல்லாம் நடுங்கி வெடிபட முழங்கி மேகங்கள் நெருங்கிக் கொடிதான பெருங்காற்றுவீசி நவகண்டமும் அதிரும்படி மழைக்காலூன்றுதலாய மழைசொரிதலாயின. எ-று. (௫எ)

மங்கைநனைந்தாண்மகனனைந்தான்மன்னனனைந்தான்
தங்கைநடுங்கிப்படிநடுங்கிமெய்நடுங்கிப்
பங்கமதுபடப்பற்கிட்டிக்கிட்டென்றடிப்பாந்
துங்கமணிமுடியான்சுக்கிரனைப்பார்த்துரைப்பான்

இ-ள். அப்போது சந்திரவதியுநனைந்து மகனுநனைந்து அரசனுநனைந்து அழகியகைகளுநடுங்கிக் கால்களுநடுங்கிச் சரீரமுநடுங்கிச் சேற்றிலேயழுந்தி யழுக்காயப் பற்கள் கிட்கிட்டென்று ஆடிமோத அப்போது உயர்ந்த ரத்நகிரீடாதிபதியான அரசன் சுக்கிரனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறான். எ-று. (௫அ)

மாறுவதுமில்லைமழைகானமறைபோனே
வாறுபெருகிடுமுன்பாறப்படுநமென்ப
சீறுமரவேபோற்சினந்துநீசெல்லுமூர்
தோறுமவரவெனக்குக்காரணமென்சொல்லுமென்றான்.

இ-ள். ஓ பிராமணரே இந்த மழை ஓய்கிறதில்லை. ஆகையாலே ஒருவேளை ஆறுபெருகிவந்துவிடும், அதற்குமுன்னே நாம்போய தூரத்திலே படுத்துக்கொள்ளுவோமென்று சொல்ல, அதற்குச் சுக்கிரன் சீறுகிற பாம்பைப்போற்சீறி நீங்கள்போகிற ஊருக்கெல்லாம் [illegible] கூடவருகிறதற்குக் காரணமென்ன சொல்லுங்களென்றான். எ-று (௫௯)

எந்நகரிற்புக்கேகிடினுந்தொடர்ந்துவிடாயோ
நன்னகரருஞ்சோர்ந்தாலந்நாளேயுனக்கடியேன்
சொன்னபொருடருவேனாயோய்வருந்தியென்று
மன்னவனுமந்திரியுமாதுமவன்றாள்பூண்டார்.

இ-ள். (ஐயா) நாங்கள் எந்தவூருக்குப்போனோம்? இப்படித் துன்பமுண்டாகுகிற காட்டைவிட்டு இனிநல்ல ஒரூருக்குப்போனால் போன அன்றையத்தினமே உமக்கு அடியேன் முன்னே சொன்ன பொருள்களைக் கொடுக்கிறேன். பரிசுத்த குணத்தையுடையவரே, கூடவாருமென்று

அரசனும் மந்திரியும் சந்திரவதியும் அந்தச் சுக்கிரனுடைய காலைப் பிடித்துக்கொண்டார்கள். எ-று. (௩0)

வந்தடியிற்பூண்ட வதற்கன்று மறைமுனிவன்
முந்தமொழிந்ததற்காவெள்ளிமுயன்றெழுந்தான்
சிந்தைமகிழ்ந்திறைவன்றேவிகரங்கைப்பிடித்தான்
மைந்தன்றனையெடுத்துமந்திரிமுன்னேநடந்தான்.

இ-ள். அப்படிவந்து தன்கால்களைப் பிடித்துக்கொண்ட அதற்காகவும், அன்றையத்தினம் வேதமுனிவரான விசுவாமித்திரர் முன்னே சொன்னதற்காகவும் சுக்கிரன்முயலுதலைக்கொண் டெழுந்திருந்தான். அதுகண்டு மனமகிழ்ந்து அரசனானவன் நாயகியைப் பற்றிக்கொண்டு சென்றான். மந்திரி பிள்ளையைத்தூக்கிக்கொண்டு முன்னேநடந்தான்.

காலால்வழிதடவிக்கட்டைமுளைவேரிடறி
யாலாலங்காலுமரவின்றலைமிதித்து
மேலாறுங்கீழாறுமின்விளக்கத்தாலறிந்து
கோலான்முன்னூன்றிக்கொடுங்கானியாற்றிழிந்தார்.

இ-ள். தங்கள் கால்களாலே வழிதேடிக் கட்டைகள் - முளைகள் - வேர்கள் ஆகிய இவைகள் தடுக்க நஞ்சைக்கக்குகின்ற பாம்புத்தலைகளை மிதித்துக்கொண்டு மேன்முகமுங்கீழ்முகமுமமின்னலவெளிச்சத்தாலே தெரிந்து ஒருதடியைக்கொண்டு ஊன்றியூன்றி (ஆழங்கண்டு) அந்தக் கொடிதான கான்யாற்றிலே இறங்கினார்கள். எ-று. (௩உ)

சங்கந்தழுவத்தடவண்டலுங்கயமு
மங்கங்கேசோதித்தடிவைத்தடிவைத்துப்
பங்கமிகப்பட்டுப்பல்காலுநீர்குடித்துச்
சிங்கம்புலிதிரியுந்திண்கரையிலேறினார்.

இ-ள். அந்த ஆற்றிலுள்ள சங்குகள் கால்களிலேதடுக்கப் பெரிய மேடும்பள்ளமுள்ள சேற்று நீரும் அங்கங்கே கோலாலே பரிசோதித்தறிந்து கால்களைமெள்ள மெள்ள ஊன்றியூன்றிநடந்து உடம்பெல்லாம் சேறு பூசுதலாகிப் பலதரமும் ஜலத்தைக்குடித்துச் சிங்கங்கள் புலிகள் திரிகிற கெட்டியான கரைமேலேறிப் போனார்கள். எ-று. (௩௩)

நீந்திப்பயமகன்றுநெஞ்சிற்பயமகன்றவ்
வேந்தனினிநாம்விடிந்தேதகத்தக்கதெனத்
தோய்ந்தகலையாற்குழலார்சொரிபடுநீர்
பாய்ந்தொழுகவாணடோர்பழுவத்துறுகின்றார்.

இ-ள். அப்படி அந்த ஆற்றை நீந்திக்கொண்டுபோய் நீரையும்விட்டு தங்கள் நெஞ்சிலுள்ள பயத்தையும் விட்டு அரசனானவன் இனிநாம் விடிந்தபின்பு போகத்தக்கதென்று நீரில் நனைந்த வஸ்திரத்துடனும் தலைகளுடனும் மேலேபொழிகிற நீர் உடம்பெல்லாம் வழிந்தோடவும் அங்கே ஒருகாட்டிலேவந்து தங்குதலானார்கள். எ-று. (௩௪)

கலி விருத்தம்.

பாகவபற்றெழுமைம்பொழிறன்னி
லேதமகுத்தவெரய்தியநாளில்
மாதவனேவியவன்கணபேயும
பூதமும்வந்துபுகுந்தனவன்றே.

இ-ள். மரஙகள்மிகுநது வளருகின்ற அநதப்பசியசோலையிலே துன்பம் அதிகமாக அவர்களிருக்கிறபோது அநத மகாமுனிவரான விசுவாமித்திர ரனுப்பின வலிதான கூட்டங்கொண்ட பசாசுகளும் பூதஙகளும் வந்து கூடின. எ-று. (௬௫)

மண்ணிலெழுந்துவளர்ந்தகருங்கார்
விண்ணிலெழுந்தனமேனியவிண்ட
புண்ணிலிரண்டுபதங்கழுரைந்த
கண்ணினவெண்ணலகணங்கண்மலிந்த.

இ-ள். அவைகள் அந்தசசோலையினிடஙகளெல்லாம் எழுந்துயர்ந்து நிற்கின்றன. பின்னும்கறுத்தமேகஙகள்ஆகாயத்திலேஙிளர்ந்தாற்போலு நிறத்தை யுடையனவா யிருக்கின்றன. வெடித்த புண்கள் போலவும் இரண்டு சூரியர்க ளெழுந்தாற்போலவும் கணகளை யுடையனவாகக் கணக்கில்லாத பூதகணஙகள எஙகுமிருநதன. எ-று (௬௬)

பின்றியெழுமபிறையொத்தவெயிற்றுற்
றின்றிதழ்வந்துதெரிக்கவநக்கிக்
கொன்றுதிரங்கள்குடிக்குதுமென்றே
சென்றுபிடுங்கினதிண்கிரியெல்லாம்.

இ-ள். பின்வளைந்து தோன்றுகிற பாதிச சநதிரனையொத்த பறகளாலே இதழைக்கடித்துப் பின்னும பல்லுமிதழுமதோன்றவந்து கசக்கிடங்களைக்கொன்று உதிரங குடிககிறோமென்றுபோய் மலைகளையெல்லாம் பிடுங்கலாயின. எ-று. (௬எ)

திண்டிறல்கொண்டுயர்செந்தலைமீதே
மண்டியெழுந்துவளர்ந்தசெழுந்திக்
கொண்டலெழுந்துகொழுந்துசுருண்டே
விண்டமுகட்டையடைந்தனவன்றே.

இ-ள். மிகுந்த பலத்தைக்கொண்டு உயர்நத சிவந்த தலைகள்மேலே நெருங்கியெழுந்து வளர்ந்துள்ள செம்மயிர்களாகிய செழுமையாகிய நெருப்பு மேகமண்டலத்தளவுமுயர்ந்து கொழுநதுகள் சுருளுதலாகி ஆகாயமுகட்டையுந்தாவின. எ-று. (௬அ)

ஐயனருந்தசையானயில்வேனிச்
செய்யனருந்தசைதின்குவன்யானித்
தையலருந்தசைதம்பினைக்கிப்
பையவிளாந்தசைபற்குளிதென்றும.

இ-ள். சுக்கிராசாரியினுடைய அருமையான மாமிசத்தை நான் தின்பேன். இந்தச் சிவந்தசிறத்தையுடையவனுடைய அருமையானமாமிசத்தை நான்தின்பேன். இந்தப் பெண்ணினுடைய அருமையான மாமிசத்தை எனக்குக்கொடுங்கள். இந்த சிறுபையனுடைய இளஞ்சதையானது பல்லுக்குமெதுவாயிருக்குமென்னும் அப்பசாசுகள். எ-று.

ஐயனருந்தசை அரசனது தசையென்றும், செய்யனருந்தசை மந்திரியினுடைய தசையென்றுங் கூறினுமாம். (௬௯)

சென்மினடந்துசெறுத்திவர் தம்மைக்
கொன்மினெடுந்தசை கூறுறமென்று
தின்மினினைத்தவைசெய்ம்மினெனப்போய்ப்
பின்முனெருங்கினபேயொடுபூதம்.

இ-ள். நடந்து கிட்டப்போங்கள்; நெருங்கி இவர்களைக் கொல்லுங்கள்; இவர்களுடைய நெடிதான மாமிசத்தைப் பங்குபண்ணி மென்று தின்னுங்கள்; நினைத்தபடியெல்லாம் செய்யுங்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டுபோய்ப் பசாசுகளுடனே பூதங்கள் பின்னுமுன்னுநெருங்கின.

சிறப்பமைசேயொடுதேவியுமன்னு
முறத்தழுவித்தமனார்ச்சிவிடாம
லறத்தினைநற்றுணையாகநினைத்தே
யிறத்தலெமக்கினிதென்னவிருந்தார்.

இ-ள். செல்வசிறப்பையுடையபிள்ளையுடனே தேவியும் அரசனும் நெருங்கத்தழுவிக்கொண்டு தங்கள் நினைவுதப்பாமல் தருமத்தையே நல்லதுணையாக எண்ணி மரிக்கிறதே நமக்குநல்லதென்று கூடிக்கொண்டிருந்தார்கள். எ-று. (எ௧)

சொல்லுவிரம்முனிசொல்லியவண்ணங்
கொல்கிலிரெம்முயிர்கொல்லுதிரேலெம்
மல்லலுமுங்களருமபசியும்போம்
வில்லிலைவாளிலைவம்மெனவிண்டார்.

இ-ள். முனிவர் சொல்லியனுப்பினபடி சொல்லுகிற ஓ பேய்களே! பூதங்களே! அந்த முனிவர் சொன்னபடியே (ஏன்) எங்களைக் கொல்லாதிருக்கிறீர்கள்? எங்களுயிரைக் கொல்லுவீர்களேயானால், எங்கள்துன்பமும் உங்களுடைய தீர்தற்கரிதான பசியுந்தீரும். எங்களிடத்திலே வில்லுமில்லை வாளுமில்லை வாருங்களென்றுசொன்னார். எ-று. (எ௨)

கொனறிடயாமுனிகூறினனல்லன்
சென்றிடரித்தனைசெய்தமைபோதூ
மென்றுகணங்களுமெண்மிகுபேயு
நின்றனகட்புலநீங்கியவன்றே.

இ-ள். அந்தமகாமுனிவன் கொல்லும்படி சொன்னனல்லன். பயங்காட்டப்போகும்படி சொன்னதற்கு இவ்வளவு துன்பம் பண்ணினது

போதுமென்று பூதகணங்களும் கணக்கில் மிகுந்த பேய்க்கூட்டங்களுமாக நின்றவைகள் இவர்கள் கண்களுக்குத் தோற்றாமல் விலகிப்போயின. எ-று. (எ௩)

தநகுலவள்ளறளர்ச்சியுணர்நதே
செங்கதிரோனுயர்தேரினில்வந்தான்
மங்குனெடுந்துளிமாரியொழிந்த
கங்குல்விடிந்துகழிந்ததையன்றே.

இ-ள். தன துகுலத்துப் பிரபுவானவனுடைய சோர்வைதெரிந்து சிவந்த சூரியன் உயர்ந்த தேரின்மேலேறி உதயமாயினான். மேகங்கள் பெய்த நீண்ட துளிகளாகிய மழைத்தாரையும் ஒய்ந்தன. இரவும்விடிந்து பொழுதுபுலர்ந்தது. எ-று. (எச)

அன்றுவிடிந்தபினத்தலம்விட்டுச்
சென்றுசெழுங்கனிதின்றயனண்ணிக்
குன்றுகடந்துகுளிர்நதமலர்த்தாள்
கன்றநடந்தணிகங்கையணைந்தார்.

இ-ள். அன்றைநாள் விடிந்தபின்பு அந்த இடத்தை விட்டுப்போய்ச் செழுமையான கனிமுதலியவைகளைத் தின்றுகொண்டு அப்பாற்போய் மலைகளையெல்லாங்கடந்து சென்றுகுளிர்ந்தமலர்போலும்பாதங்கள் கன்றுதலாகச்சென்று அழகிதான கங்கையாற்றைப்போயச் சேர்ந்தார்கள்.

திரைதொறுமுருள்வனசெம்மணியாரங்
கரைதொறுமுருள்வனகாரகிலார
நுரைதொறுமுருள்வனநுண்ணியவண்பூ
விரைதொறுமுருள்வனவெறிமதுகரமே.

இ-ள். அந்தக் கங்கையாற்றி னலைகளெல்லாம் சிவந்தமணிகளும் முத்துகளும் புரளுகின்றன. அந்த ஆற்றின்கரையெல்லாம் கறுத்த அகில்விருக்ஷங்களும் சந்தனவிருக்ஷங்களும் அசைந்துகொண் டிருக்கின்றன. அந்த ஆற்றினுரைகளெல்லாம் மெல்லிதான மலர்கள்போற்கிளருகின்றன. அந்த மலர்வாசனைகளெல்லாம் தேனைக்குடிக்கிற வண்டுகள்மேல் வீசுகின்றன. எ-று. (எசு)

துளைமணிவண்பலநீரமணிதுத்து
விளைமணிவெயில்விடவெண்புனலூடே
களைமணியொடுமதகரிமணியோடும்
வளைமணிநிலவெழும்வாலுகமெல்லாம்.

இ-ள். துவாரமிடத்தக்க வயிரரத்நமும், வெண்மையான பற்களையுடைய நாகரத்நமும், தேமல்நிறமாகத் தோற்றுகின்ற புஷ்பராகரத்நமும் ஒளிவீச, அந்த வெண்மையான கங்காசலத்திலே அழகுள்ள பலவகைரத்நங்களும், மதயானைகளினுடைய கொம்பிலுள்ளமணியும், சங்குமணியும் ஒளிவீசுவனவாயிருக்கின்றன அந்த மணற்குப்பல்களெல்லாம்.

நளினமரத்தநறுங்கனிநாகத்
தளிநரல்வப்புனலரவமடக்கத்
தெளிநதிபுக்கணிசிறைகள்புலர்த்தும்
புளினமுயர்ந்தெழுபுளினமறைப்ப.

இ-ள். செந்தாமரை மலர்களினும் நல்ல இளமையான புன்னைவிருக்ஷங்களிலுமுள்ள வண்டுகள் ஒலிப்பது, அந்தக் கங்கையினலையொலிகளை யடங்கச்செய்ய அந்தத் தெளிவான ஆற்றிலேமுழுகிப்போய் அழகிதான சிறகைக்காயச்செய்கிற பட்சிக்கூட்டங்கள் உயர்ந்து வளர்ந்துள்ள மணற்குவியல்கள் தெரியாமல் மறைத்துக்கொண் டிருக்கின்றன. எ-று.

அரத்த — நளினமெனவும், கன்னி நாகமெனவுங்கூட்டுக. (எஅ)

வெங்கயமாமதமேமிகநாறுங்
கங்கைவளம்பலகண்டுமகிழ்ந்தே
செங்கைகொடண்ணல்சிறப்புளவெல்லா
மங்கைதனக்குவகுத்துரைசெய்வான்.

இ-ள். வெவ்விதான யானைமதங்களே மிகவும் வீசுவதான அந்த கங்கையாற்றினுடைய அழகுகள் பலவுங்கண்டு சந்தோஷித்துத் தன்னுடைய சிவந்தகைகளாலே அரசனானவன் அங்குள்ள அலங்காரங்களையெல்லாம் சந்திரவதிக்கு வகைவகையாகச் சொல்லுகிறான். எ-று. ()

இந்திரசாபமிரண்டுபடைத்த
செந்திருவாணுதலாய்தெளிநன்னீர்ச்
சுந்தரமேவுசுழித்திரளோர்நி
னுந்தியையொப்பனவுற்றிடல்காணாய்

இ-ள். இந்திரவிற்க ளிரண்டைக்கொண்ட இலட்சுமிபோலும் ஒளிபொருந்தின நெற்றியையுடையவளே! இந்தத் தெளிவாகிய நல்லஜலத்திலே அழகுபொருந்தின சுழிகள் ஒப்பற்ற உனது உந்தியை யொப்பாகச சுழிக்கின்றன பார். எ-று. (௮௦)

புள்ளியெழுங்கரிபோய்ப்புனலூடே
வள்ளியெறிந்தவராமணியெல்லாந்
துள்ளியெழுந்தவிர்சோதிவிசும்பின்
வெள்ளிவிழுந்தெனவீழ்வனபாராய்.

இ-ள். முகத்திலே புள்ளிகள் தோன்றுவனவான யானைகள்போய் விழுந்து அந்த நீரிலேநின்று வாரிவீசின நாகரத்நங்களெல்லாம் சிதறியெழுந்து விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய ஆகாயத்திலிருந்து வெள்ளி உதிர்ந்ததுபோல் உதிர்கின்றனவற்றை நீ பார். எ-று. (௮௧)

விரிதிரையுந்தியவெண்மலர்காலால்
வரிமணலுந்தியவகுடலினூடே
பிரிவுறுசேவல்கள்பெடையெனவோடித்
தெரிவுறநின்றுதிகைப்பனகாணாய்.

இ-ள். விரிவான அலைகளசைக்கின்ற வெண்டாமரை மலரைத் தமதுகால்களாலே வரிவரியாகக் கீறுதலைக்கொண்ட மணற்சேற்றினிடத் திலேபிரிந்த ஆண்பட்சிகளானவை தமது பெட்டை என்று நினைத் தேரடி அது பூவாயிருக்கத் தெரிந்து நின்று பெட்டையைக்காணுமல் மயங்குகின்றவற்றைப் பார். எ-று. (அஉ)

புண்ணியநீருறைபுள்ளினநாமடந்
கண்ணிடைகண்டுகலங்துபறப்ப
மண்ணிமின்றகல்வானிடமுண்டென்
றெண்ணிவிசும்பிலெழுந்தனபாராய்.

இ-ள். அந்தப் பரிசுத்தமான ஜலத்திலே சஞ்சரிக்கின்ற பட்சிக்கூட் டங்கள் நம்மைக் கண்ணாலேகண்டு கலங்துபறப்பனவானது, இந்தப் பூமியினிடத்தில் நமக்கிடமில்லை, அகன்ற ஆகாசமே நமக்கிடமாக விருக்கின்றனவென்று நினைத்து ஆகாயத்திலேயெழுந்து செல்கின்றன பார். எ-று. (அ௩)

கங்கையொருத்திசிலம்பணிகாலுஞ்
சங்கணிகந்தரமுந்துவர்வாயுஞ்
செங்கயலுங்கணும்வெண்மணிதூர்த்தண்
கொங்கைகளுஞ்சதகோடிகள்பாராய்.

இ-ள். கங்கையாகிய ஒரு பெண்ணுக்குச சிலம்பையணிந்த கால் களும் சங்குபோலழகுள்ளகழுத்தும் பவளங்களாகிய சிவந்தவாயும்சிவந்த கயல்களான கண்களும வெண்மையான மணற்குவியல்களான குளிர்ந் துள்ள கொங்கைகளும் நூறுகோடிகளாயிருக்கின்றன பார். எ-று. ()

முத்தணிகொங்கையிரண்டுமுளைக்க
நித்தனையம்பிகைநேயம்விளைத்தா
ளித்தனைகொங்கைபடைத்தருளென்று
யத்தனையெத்தனையாசைவிளைக்காள்.

இ-ள். முத்துமாலைகளணிகின்ற ஸ்தனங்களிரண்டு தோன்றுத லாகி நித்தியனுன பரமசிவனைப் பார்வதிதேவி மிகவும தன்மேலன்பு கொள்ளசசெய்தாள். (மணற்குவியல்களான) இவ்வளவு கொங்கைகளைக் கொண்ட எனதுதாயான இந்தக்கங்காதேவி அப்பரமசிவனுக்கு எவ் வளவு ஆசையையுண்டாகச செய்யாள்! (அதிகஞ்செய்வாள் என்றபடி)

மண்ணிலருந்தவமன்னனுரைக்க
வொண்ணிலவொத்தொளிரொண்ணுதன்மேனுட
பெண்ணில்விதித்தபெருந்தனமல்லா
லெண்ணிலகொங்கைகளென்செயவென்றாள்.

இ-ள். இந்தவுலகத்திலே அருமையான தவத்தையுடைய அரசன் அப்படிச்சொல்லவே, அழகான பாதிசசந்திரனை யொப்பாகவிளங்கு கின்ற அழகிய நெற்றியையுடைய சந்திரவதியானவள் முற்காலத்திலே

பெண்களுக்கு வேண்டுவனவாக இரண்டென்றமைத்தபெரியதனங்களை யல்லாமல கணக்கில்லாத தனஙகளைக் கொண்டதனுலே யாது பய னென்று கேட்டாள். எ-று. (அசு)

ஒருமகவுய்யவளர்க்குமொருத்திக்
கிருமுலையுள்ளனவின்னமுமேதகேள
வருமுயிர்யாவும்வளர்த்திடுமன்னைக்
கிருமுலைபோதுவதோவிசையென்றான்.

இ-ள். ஓ இனிதான அமுதம்போன்றவளே! கேட்பாயாக: ஒரு பிள்ளை பிழைக்கும்படி வளர்க்கின்ற ஒருத்திக்கு இரண்டு தனங்களே உளவாக வேண்டும்; உலகத்திலே தோன்றுகின்ற உயிர்க ளெல்லா வற்றையும் வளர்க்கப்பட்ட (தாயான) ஒருத்திக் கிரண்டு தனஙகள் போதுமோ! நீசொல்வா யென்றானரசன். எ-று. (அஎ)

மங்கையுமன்னனுமற்றுமுளோருங்
கங்கைவளமபலகண்டுநடந்தே
யெங்கடவப்பயனெய்திபதென்று
வங்கனெடும்புனலாடினரன்றே.

இ-ள். இவ்வாறு சந்திரவதியும் அரிசசந்திரனும் இன்னுமுள்ள மூவரும் கங்காநதியினுடைய வளமைகள் பலவுங் கண்டுகொண்டுபோய் நாஙகள் செய்த தவப்பயன் எங்களுக்கேலபித்ததென்று அவ்விடத்திலே யுள்ள நெடிதான நீரிலே ஸ்நானஞ்செய்தார்கள். எ-று. (அஅ)

அருமறைநூல்வழியாடியபின்னா
மருவியவண்டுறைமன்னவனேக
விரிபுனறன்னிலிழிந்துவிரைந்தே
கரைமிசைவந்தொருகாவிலணைந்தார்.

இ-ள். அரிதான வேத சாஸ்திரப் படியே ஸ்நானஞ் செய்தபின்பு தாங்கள் நீராடின அழகிதான துறையை விட்டு அரசன் செல்ல, (அவன்பின்னே) எல்லோருமே அநத விரிவான நீரிலேயிறஙகி விரைவிலே நடந்து கரைமேலேறி ஒரு சோலைக்குள்ளேபோய்ச்சேர்ந்தார்கள். எ-று.

சோலையிலன்னவர்சோர்வொடுபுக்கார்
வேலைபுகுந்தனன்வெங்கதிரோனும்
காலையிலேகுதுமென்றுகணித்தம்
மாலையிலவ்விடைவைகினரன்றே.

இ-ள். அந்தச் சோலைக்குள்ளே அவர்கள் சோர்வுடனேபோய்ச் சேர்ந்தார்கள். சூரியன் கடலிலேபோய் மறைந்தான். விடிந்தபின்பு போவோமென்று ஆலோசித்துக்கொண்டு அன்றிராத்திரி அங்கேதானே தஙகினார்கள். எ-று. (௯௦)

அன்றிரவப்பொழிலவ்விடம்வைக
வன்றிறன்மாமுனிவஞ்சனையாலே

வென்றிமடங்கல்வியன்புலிவேழம்
பன்றியொடெண்குபடர்ந்தனவன்றே.

இ-ள். அன்றிராத்திரி அந்தச சோலையில தஙகியிருக்க, மிகுந்த சாமர்த்தியமுடைய பெரிய முனிவரான விசுவாமித்திரருடைய கபடத்தினலேஜயம்பொருந்தியசிஙகம-பெரியபுலி யானை-பன்றியுடனே கரடி இவைகளெல்லாம்வந்து படர்தலாயின. எ-று. (௧௧)

பொருப்பதிரப்பிளிறிக்கைபுடைத்தே
மருப்பைவிதிர்த்துமலைந்தகயங்கள்
செருப்புலிகோளரிசெங்கணுமவாயு
நெருப்புகவந்துநெருங்கினவன்றே.

இ-ள். யானைகள் மலைகளதிருமபடி முழஙகித துதிககையைவீசிக் கொம்புகளை நீட்டிப் பொருதலாயின. சணடைசெயகிற புலிகளுமசிஙகங்களும் சிவந்த கண்களிலும் வாயகளிலும் நெருப்புசசிந்த வந்து நெருஙகின. எ-று. (௧௨)

அன்றெமினத்தைதபுத்ததபழிக்குக்
கொன்றுநினைக்குருதிப்புனலுண்டு
தின்றுபெரும்பசிதீருதுமென்றே
நின்றுமொழிந்துநிறைந்தசெறிந்து.

இ-ள். முன்னே எஙகளுடைய கூட்டஙகளையெல்லாம நீ கொன்ற பழிக்காக இப்போதுன்னைககொன்று உனது ரததததைநீராககககுடிதது மாமிசத்தைததின்று பெரிதான பசிதீரககிறோமென்று நின்றுசொல்லி எங்கும் நெரிஙகி நிறைந்தன. எ-று. (௧௩)

அன்னதுகண்டவரஞ்சிலாதம்மைத்
தின்னுவதேயினிநன்றெனநின்ற
துன்னியவெண்ணமுணர்ந்தவையெல்லா
மன்னியகானின்மறைந்தனவன்றே.

இ-ள். அப்படி மிருகஙகள்வந்து கூடினதைககண்டு இவர்கள் எவ்வளவும் அஞ்சாதவர்களாயத தஙகளை மிருகஙகள் கொன்று தின்கிறதே நல்லதென்று துணிவுகொண டிருந்தார்கள். இவர்கள் எண்ணிய எண்ணத்தைத தெரிந்து அந்த மிருகஙகளெல்லாம தாஙகளிருக்கிற காட்டிலேயேபோய் மறைந்தன. எ-று. (௧௪)

நீதிவழாதவர்நீர்மையுணர்ந்தே
சாதிவிலங்குகள்சாரவிநண்ண
வோதியவேதனுரைத்தகுறிப்பால்
வேதியன்மற்றொருவிசாரமுரைப்பான்.

இ-ள். நீதிவழுவாத இவர்களுடைய குணஙகளையெல்லாந்தெரிந்து பலசாதி மிருகஙகளும் தாஙகள் சஞ்சரிககுமிடத்துக்குப் போகக்கண்டு

தனக்கு விசுவாமித்திரர் சொன்ன குறிப்பினாலே கூடவந்த சுக்கிரன் இவர்களைப்பார்த்து வேறேயொரு ஆலோசனை சொல்லுகிறான். எ-று.

மன்னவகேள்வினைவந்ததுசற்றே
யின்னமவரும்வினையெல்லையிலாத
முன்னமுணர்ந்துமுனிக்களியேனென்
றுன்னரசெய்துதலுத்தமமென்றான்.

இ-ள். அரசனே! கேள்: இப்போது கொஞ்சந் தீயசெய்கைக ளுண்டாயின; இனி இன்னமும் வருவனவாகிய தீவினைகள் கணக்கில் லாதவைகள். ஆகையால், இப்படித் தீவினைகள் வருமுன்னே தெரிந்து கொண்டு விசுவாமித்திரனுக்கு உன் அரசாட்சியைக் கொடுக்கமாட்டே னென்று சொல்லி உன்னரசாட்சியை நீபோய் ஒப்புக்கொள்ளுகிறதே உத்தமமான காரியமென்று சொன்னான். எ-று. (கக)

நின்பரமீந்திலன்யானென்னநிற்ற
லென்பரநின்னரசெய்தவளித்தல்
முன்பமுணாநதிவைசொல்லதுணிந்தேன்
பின்பயில்வேலவமீளுதியென்றான்.

இ-ள். பின்னுங் கொடுக்கவேண்டிய பொருளைக் கொடுக்கமாட்டே னென்று சொல்லுகிறதொனறே உனக்குச் சுமை. அது சொன்னா லுன்னரசாட்சி உனக்குக் கிடைக்கும்படி செய்கிறது எனக்குச் சுமை. ஒளிவீசுகின்ற வேலையுடைய அரசனே! நீங்கள் படுகிற துன்பங்க ளெல்லாந்தெரிந்து நானிப்படிச் சொல்லுதற்குத் துணிவுகொண்டேன்; நான் சொன்னபடியே கேட்டுத் திரும்பென்று சொன்னான் சுக்கிரன். (கஎ)

பாரம் என்பது பரமெனக் குறுகியது.

அந்தணனவ்வுரைகூறிடவண்ணல்
மைந்தனுமங்கையுமற்றுமுளோரு
நைநதெனுடன்றொலைவெய்தினுநான்முன
தந்ததுமாறிலனென்றுதணித்தான்.

இ-ள். சுக்கிரன் அந்த வார்த்தைசொல்லவே, அரசனானவன் என் பிள்ளையும் என் மனைவியும் இன்னமுள்ளவர்களும் வருந்தி என்னுடனே கூடி யழிகிறதானாலும் நான் முன்னே தந்ததை இல்லை யென்று சொல்லேனென்று சுக்கிரனை யடக்கினான். எ-று. (கஅ)

சொன்னவைகொள்கிலைசூழ்வினையெய்தி
னன்னவைபட்டறியாகுலமன்னா
வென்னவிடுந்திருளோகனுமேகி
மன்னனடைந்தனன்மற்றவரோடும்.

இ-ள். இடம்ப குணத்தையுடைய அரசனே! நான் சொன்ன வார்த்தைகளை நீ ஒப்புக்கொள்ளுகிற தில்லை. (ஆனால் ஒருவர் உன்

பண்ணிவிடுகிற) தீவினைகள்வந்தால் அவைகளெல்லாம் பட்டபின்பு தெரிந்து கொள்ளென்று சொல்லு மளவில் இருள்கழிந்து பொழுது விடிந்தவுடனே அரிச்சந்திர மகாராசன் மற்று முள்ளவர்களுடனே அவ்விடம்விட்டுப்போனான். எ-று.

ஆகுலம் — இடம்பம். (௯௯)

வல்லையிலேகிமறிந்திரள்பொங்கு
முல்லைநிலத்தினைமுற்றுமகன்று
புல்லைமிகக்கொள்குறிஞ்சிபுகுந்தாங்
கெல்லையிலாமலையேறியிருந்தார்.

இ-ள். விரைவிலேபோய ஆட்டுக்கூட்டங்கள் மிகுந்து மேய்கின்ற முல்லைநிலத்தை முழுதுங்கடந்து, புலிகளைமிகவுமுடையதான குறிஞ்சிநிலத்துக்குப்போய் அங்குள்ள கணக்கில்லாத மலைகளெல்லா மேறியிறங்கினார்கள். எ-று. (௧00)

மேற்படிவேறு.

அரிகளுமரிகளால்வீழ்ந்தழிந்தவேங
கரிகளுங்கரிகளான்மடிந்தகாலெ
வரிநெடும்புலிகளுமபுலிகளான்மறிந்
திரிதருமுழைகளுஞ்செறிவைபெய்தினார்.

இ-ள். சிங்கங்களும், அந்தச சிங்கங்களால்விழுந்து செத்துகிற வெவ்வியயானைகளும, அந்தயானைகளாலே இறந்துகிடக்கிறவாலே அறையுத்தக்க வரிகளையுடைய நீண்டபுலிகளும, அந்தப் புலிகளாலே அறையப்பட்டு ஓடுகின்ற மான்களும நெருங்கின காட்டுக்குள்ளேபோனார்கள். எ-று. (௧0௧)

நானமுநரந்தமுநாறுநாண்மலர்க்
கானமுமாரமுங்காககண்டமும
பானமும்பாந்தளின முடங்குமபாய்கரித்
தானமுந்தெரிகிலதலைமயக்கமே.

இ-ள். சவ்வாதுமணமும் கஸ்தூரிமணமும பரிமளிக்கின்ற அன்று பூத்திருக்கிற புஷ்பங்களையுடையசோலையும சந்தன விருக்ஷங்களும் அகில் விருக்ஷங்களும் ஆகியமணங்களையனுபவிக்கிறதும் பாம்புகளின் மண்டலமும் பாய்கின்ற யானைமத நாற்றமும வேறுபாடுதெரிந்தில; எல்லாங் கலந்து நாறுதலினாலே. எ-று. (௧0௨)

நல்லணியரம்பையர்விஞ்சைநங்கையர்
மல்லணிநெடும்புயமண்ணளாதமமுடன்
புல்லவினுதிர்ந்தசெந்தருவின்பூக்களும
பல்லவசயனமும்பார்த்துப்போயினார.

இ-ள். நல்ல ஆபரணங்களையணிந்த அரம்பைகளும் வித்தியாதரப் பெண்களும் வலிமையைக்கொண்ட நீண்டதோள்களையுடைய தங்கள்

நாயகருடனே அணைகிறபோது உதிர்ந்த சிவந்த கற்பகத்தருவின் மலர்களும் அவர்கள்படுத திருந்த தளிர்கள் பரப்பின படுக்கைகளுங் கிடக்க அவைகளைக் கண்டுபோனார்கள். எ-று. (௧0௩)

அழிதருமிறாலுகுநறவுமாய்மலர்ப்
பொழிதருபிரசமும்பெருகிப்பொங்கியே
வழிதருமருவிகள்சிவணிமாமணி
யிழிதருசோணமாநதியையெய்தினார்.

இ-ள். தேன்கூட்டினின்றும் உடைந்துசிந்துகின்றதேனும், வண்டுகள்தேடுவனவான பூவினின்றுஞ்சிந்துகின்ற தேனும்பெருகிப் போகுதலாய்வழிகின்ற அருவிகளையொப்பாகிய பெரியமுத்துகள் ஒதுங்குகின்ற சோணமாநதியைப்போயச் சேர்ந்தார்கள். எ-று. (௧0௪)

கடகரியிழி துறைக்கஞ்சமுத்தமுந்
தடவரியிழிதுறைசசரிந்தசெம்பொனும்
படவரியிழிதுறைப்பதுமராகமு
மிடமறமிளிர்வனவிரண்டுபாலுமே.

இ-ள். மதயானைகளிறங்குந் துறையிலே மலர்கிற தாமரை முத்துகளும், பெரிய சிங்கங்களிறங்குந் துறையிலே சரிந்துகிடக்கிற சிவந்த பொன்மணலும், படத்தையுடைய பாம்புகளிறங்குந் துறையிலேகிடக்கிற பதுமராகமும் அந்த ஆற்றினிருபுறத்திலும் இடந்தோற்றாமல் விளங்குகின்றன். எ-று. (௧0௫)

பருமணல்வண்டலும்பரந்தசங்கமுங்
கருமணற்புளினமுங்கடிகொள்சந்தனத்
திருமணமருவுநீர்சசுழியுந்தெண்புனல்
வருமணிவரன்றியவாலுகங்களும்.

இ-ள். பருத்த மணலையுடைய சேரும், அங்கே ஊருகின்ற சங்குகளும், கரியமணல்மேடுகளும், மணங்கொண்ட சந்தன விருக்ஷங்களினுடைய நல்ல வாசனைபரிமளிக்கின்ற நீர்ச்சுழிகளும், தெளிந்த நீரானொர் தங்குகின்ற மணிகளை வாரிகொண்டுவந்து எக்கலிட்ட வெள்ளைமணற்குன்றுகளும். எ-று.

இதுமுதல் இரண்டுபாடல்கள் குளகம். (௧0௬)

குரண்டமுமன்னமுங்குருகுநாரையுந்
திரண்டபோதாக்களுந்திகிரிபுட்களு
முரண்டநீர்முடுவலுமுதலையீட்டமுங்
கரண்ட முங்கம்புளுங்கண்டகண்ணெலாம்.

இ-ள். கொக்குகளும் அன்னங்களும் குருகுகளும் நாரையும்திரண்டிருக்கின்ற புறாக்களும் சக்கரவாகப்பட்சிகளும் மாறுபட்டிருக்கின்ற நீர்நாய்களும் முதலைக்கூட்டங்களும் நீர்க்காக்கைகளும் சம்பங்கோழிகளும் ஆகிய இவைகளையே கண்டன இவர்களுடைய கண்களெல்லாம்.

காலகரைமேய்கின்ற கானமேதியின்
பால்கரைந்திழிபுனற்பரப்பைநீந்திப்போய்
மேல்கரைவெண்மணற்பரப்பில்வேதநூன்
னூல்கரைகண்டவனேய்தினேய்தினன்.

இ-ள். வாய்க்காற் கரைகளிலேமேய்கிற காட்டெருமைகளின் பால் மடியினாகி ஒழுகுகின்ற அந்தநீர்ப்பரப்பை நீந்திக்கடந்து சென்று அந்த ஆற்றங்கரையின்மேல் வெள்ளைமணல் பரவிக்கிடக்கிற இடத்திலேநல்ல வேதசாஸ்திரங்களின் கரைகண்டவனான அரசன் விரைவிற்போனான்.

அடர்ந்தபூஞ்சோலையினன்றுதங்கியே
விடிந்தபின்னவ்விடம்விட்டகன்றுபோய்ப்
படர்ந்தவெங்கானமும்பாருப்பதங்களுங்
கடந்துபோயமுனையின்கரையைமேவினார்.

இ-ள். அங்கே நெருங்கியிருக்கின்ற பூஞ்சோலையிலே அன்றிராத் திரிதங்கிவிடிந்தபின்பு அவ்விடத்தை விட்டுப்போய பரவுதலான வெவ் வியகாடும் மலைகளும்கடந்துசென்றுயமுநாநதிககரையையடைந்தார்கள்.

எடுத்தமன்னனைத்துறந்திருந்தன்னுட
னடுத்தகற்பழகிதென்றவனிமங்கையைக்
கடுத்திடித்திறைவனைக்கடிதுமீள்கெனத்
தடுத்தவாறொத்துளதியமுனைநாணுமே.

இ-ள். தன்னை நாளதுவரையிலும் தாங்கிக்கொண்டிருந்த அரிசசந் திரனை விட்டுவிட்டு ஒரு முனிவனுடனே நீ கூடுவதான உன்கற்புநன்று யிருந்ததென்று பூமிதேவியைக் கோபித்து இடித்து விட்டு, அரசனை நோக்கி நீ சீக்கிரத்திலே திரும்பிப்போவென்று அணைபோட்டுத் தடுத்த தன்மைபோ லிருந்தது அந்த யமுனையாறு. எ-று. (ககo)

கட்டினன்பொருள்கௌசிகன்கொளப்
பட்டவதற்கிதுபகுதிகொள்கென
விட்டெனயமுனையாறியாணர்ச்சந்தகில்
மட்டறக்குவித்ததுமணியும்பொன்னுமே.

இ-ள். அடக்கஞ்செய்து வைத்திருந்த உனது நல்ல பொருள்கள் விஸ்வாமித்திரனாலே கொள்ளலாயின; அதற்காக இது உனக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பகுதிப் பொருள் நீ ஒப்புக் கொள் ளென்று குவித்திட்டாற்போல் அந்த யமுனாநதி அழகான சந்தன விருக்ஷம் அகில் விருக்ஷங்களையும் அளவில்லாத மணிகளையும் பொன்னையும் குவியல்செய்தது. எ-று. (ககக)

கொழித்தசெம்மணிகளும்பொன்னுங்கோசிகற்
கழித்திடற்கெண்மடங்காணதாயினு
மெழிற்றவமுநிவனுக்கீந்தவெல்லையி
னுழிப்பொருள்கொள்ளுதற்காதென்றுன்னினன்.

இ-ள். அந்தநதி அப்படி அலைகளாலொதுக்கின சிவந்த மணிகளும் பொன்னும்விஸ்வாமித்திரனுக்குக கொடுக்கவேண்டியகடன் தீர்ப்பதற்கு எட்டுப்பங்கு அதிகம் உள்ளதாயிருந்தாலும் அழகான தவத்தையுடைய விஸ்வாமித்திரருக்குக் கொடுத்த எல்லைக் குள்ளான பூமியிலுள்ள பொருள்களை அவருக்குக் கொடுக்கிறது தகாதென்று நினைத்தான் அரசன். எ-று. (ககஉ)

இன்னணநிகழ்வுழியிறைவன்காளிந்தி
நன்னதிக்கரையினைநண்ணிவைகினு
னன்னதித்துறைபடிந்தாடிவைகுமம்
மன்னெதிர்கௌசிகன்வந்துதோன்றினன்.

இ-ள். இப்படியான அலங்காரங்கள் தோன்றுவதுகண்டு அரசனானவன் அந்தயமுனாநதியினது கரையையடைந்த பின்பு அந்த நதியிலே முழுகி ஸ்நானம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்ற அரசனுக்கு முன்னே விஸ்வாமித்திரர்வந்து காணலானார். எ-று. (ககங)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

அரவுயிர்த்தமணிநுற்றுதரபந்தனமழுத்தியதன்மேல்
மரவுரித்தொகைவிசிப்புறநெருங்கியமருங்குறவிடஇக்
கரதலப்பிரணவத்தொழில்செவிப்புடைகல்க்கமுடிமேல்
குரவுநொச்சிவெளெருக்கலரிகொத்திதழியுற்றலையவே.

இ-ள். பாம்புகள்பெற்ற ரத்நங்களைப்பதித்து உதர பந்தனமாகச் சூழ்ந்து அதன்மேலே மரவுரியினது தொகுப்பைக்கட்டின கட்டுமிகவு நெருங்கின இடையிலேதோன்றத தொங்கவிட்டு பிரணவத்தையுச்சரித் தெண்ணுகிற கையானது காதிலேகூடவும் திருமுடிமேலேகுரவம்பூவும் நொசசிப்பூவும் வெளெருக்கம்பூவும் அலரிப்பூவும் கொத்துகளாகிய கொன்றைப்பூவும் அசைவதாகவும். எ-று.

இதுமுதல் மூன்றுபாடல்கள் குளகம். (ககச)

இடைநுடங்கியுமடங்கியுமெழுந்துறவலைந்திடுசெழுஞ்
சடைகுலைந்துறவரிந்தணிதலந்தனில்விழுந்துபுரள
வடநெடுங்கனலும்விண்டலமுமண்டலமும்வெந்துகருகக்
கடைநெடுங்கொடுவிழித்தொறுகடுங்கனல்கனன்றெரியவே.

இ-ள். இடையானது துவண்டும் சுருண்டும் நீண்டும் மிகவும் அலைதலையுடைய செழுமையான சடைகள் குலைந்து போகவும், மறுபடியும் அச்சடைகளை வரிந்து கட்டுகிறபோதில் அழகிய பூமியிலே விழுந்து புரளவும், நெடிதான வடவாக்கினியும் விண்ணுலகமும் மண்ணுலகமும் வெந்துதீயவும், கடைக்கண்களின்ல நீண்டகொடுமைகொண்டகண்களைத் திறந்துபார்க்குந்தோறும் சொல்லுவதான நெருப்புக்கொதிப்புக்கொண் டெரியவும். எ-று. (ககரு)

படைபிடித்தணிசெறித்தகைபவித்திரதருப்பைநிறவிக்
குடைபிடித்துவரமற்றொருகைகுண்டிகைபிடித்துவரவே
மடைபிடித்தவயன்மண்டலமுமாநகருமவண்பொருளுமுன்
கொடைகொடுத்தகருணைத்திருமுகக்குரிசிலைக்குறுகினன்.

இ-ள். கௌசிகராஜனு யிருந்தபோது ஆயுதங்களைக்கொண்டு மோதிரங்களான ஆபரணங்களணிந்திருந்தகையிலே, பவித்திரமுந்தருப்பையுங் கொண்டு குடையும் பிடித்துகொண்டுவர, மற்றொருகையிலே கமண்டலங்கொண்டு வருகிறவராய் நீர் பாயும் வழிகளைக்கொண்ட வயல்சூழ்ந்த மண்ணுலகத்தையும் பெரியபட்டணத்தையும் அழகிய திரவியத்தையும், முன்னே தியாகமாகக் கொடுத்த கிருபை பொருந்தின திருமுகத்தை யுடைய அரசனைக் கிட்டினன். எ-று. (கககா)

கண்டனன்கருணையங்கடல்கடுங்கௌசிகன்வரவினை
மண்டலத்தலைவர்மந்திரிகடன்பணிமறந்தனர்கொலோ
தண்டமென்றன்மிசையுணடெனமெலிந்திருசரண்டமுழவியே
கொண்டனன்புனலிரண்டுகணுநின்றருகிகொண்டெழுதவே.

இ-ள். கிருபைக்கடலான அரசன், கடுமையான வேகத்துடனே விஸ்வாமித்திரர் வருகிறதைக்கண்டான்; கண்டவுடனே மண்டலீகரான அரசர்களும் மந்திரிகளும் தமது உத்தரவைத்தடுத்துப் பேசினார்களோ, அவர்களப்படிப்பேசின துண்டானல் என்மேலே தண்டனையுண்டாகுமோ யென்று மெலிவுகொண்டு இரண்டுகண்களிலும்நீர் குதிகொண்டொழுக அவருடைய இரண்டுபாதங்களையும்போய்ப்பிடித்துக்கொண்டான். எ-று.

எந்தநாயகவுனக்கெமர்நெடும்பிழையிழைத்தனர்கொலோ
தந்தமாநிதியிலிற்சிலகரந்துசிலதந்தவுமோ
வுந்தமேவறவறிச்சிலர்பிழைத்தெதிருரைத்தனர்கொலோ
வந்தகாரணமெடுத்தினிதுரைத்தருளவருத்தமவே.

இ-ள். எங்கள்தெய்வமே! உமக்கு என்னைசசேர்ந்த மந்திரிமுதலானோர் கொடிதான குற்றங்கள்செய்தார்களோ நான் கொடுத்த பெரிய திரவியங்களிலேசிலவற்றைமறைத்துக்கொண்டுகொடுத்ததுவையுண்டோ? உம்முடைய ஏவலுக்குத்தவறுதலாகச் சிலர் அபராதிகளாய் எதிர்த்துப் பேசினவர்களுண்டோ? தேவரீர் இங்கே எழுந்தருளிய காரணத்தை இன்னதென்று தெரிய உம்முடைய வருத்தந்தீர்வதாய நன்றாகச சொல்லியருளவேண்டும். எ-று. (ககஉ)

இந்தவெங்கடம்கணைந்துடறளர்ந்துயிரிடைந்தனையமனு
நொந்தனன்மனதுநொந்துபடர்சிந்தனைதணிந்திடமுனி
தந்தநாடுநகர்தந்தநிலையென்றுமொழிதந்
தந்தநாடுதனில்வந்தரசுகொண்டுறைகவென்றருள்செய்தான்.

இ-ள். (என்றுசொன்ன அதற்கு) விஸ்வாமித்திரர் இவ் வெவ்வியதான காட்டிலேவந்து உன்னுடைய உடம்புதளர்ந்து மனமும் வருந்தினு

யென்று நான் மனம்வருந்தினேன்: இப்படிவருந்தின துன்பம் என் மனத்தைவிட்டுப் போகாமுன்னே நீ கொடுத்த நாடும் நான் கொடுத்த தில்லை, நகரும் கொடுத்ததில்லையென்று ஒருவார்த்தையிற் சொல்லி விட்டு அந்தநாட்டுக்குவந்து உன்பட்டணத்திலிருந்து அரசாட்சியைக் கொண்டு வாழக்கடவையென்று அருளிச்செய்தார். எ-று. (௧௧௯)

எந்தநல் லுயிருமென்கிளை ஞரின் னுயிருமன் னுயிர்களூ
நந்தினு மூடல்பறைக் கநரகத்தினிலிருத் திவிடினு
முந்தவந்தணர றிநதிட மொழிப்படியளித்தபொருளைத்
தந்ததில்லையெனவன் றனைநிர்ப்பின் றுரைசெயத்தருவதோ.

இ-ள். (அதற்கு அரசன்,) எங்களுடைய நல்லவுயிரும் என் உறவினருடைய இனியவுயிரும் (எல்லா) நிலைபெற்றவுயிர்களும் கெட்டாலும், எங்களுடம்புபறைக்க எங்களை நரகத்திலேகொண்டுபோயமிழ்த்தினாலும் முன்னே பிராமணர்கனெல்லாருமறிய உம்முடையசொற்படி கொடுத்த பொருள்களை உமக்குமுன்னே கொடுத்ததில்லையென்று நான் சொல்லத்தக்கதோ? எ-று. (௧௨0)

கடிஞையிட்டபலியைக்கையிலெடுத்தடுபசிக்குறுகரு
மிடியரிப்புவியிடத்திலையெனக்கிதுவிதித்ததலவென்
றடிகளிற்கரமிறுக்கினனிறுக்கிடமறுத்தரசன்முன்
கடியசொற்கொடுவினைக்கெளசிகப்பெயரினன்கழறுவான்.

இ-ள். பாத்திரத்திலேயிட்ட பிசைசையை (பிசைசயிட்ட) தங்கள் கையாலெடுத்து, வருத்துகின்ற பசிக்குச் சாப்பிடுகின்ற தரித்திரரை இந்தவுலகத்திலே நான்கண்டதில்லை. அப்படிநான்கொடுத்த தத்திரும் பவுநானே அனுபவிக்கும்படி எனக்கு இப்படி உத்தரவு செய்கிறது தகாதகாரியமென்று அவர்பாதங்களிலே தன்கைகளிறுகும்படிப் பிடித்துக்கொண்டான். அப்படிப் பிடித்துக்கொள்ளவே அவனைவிலக்கி அந்த அரசனுக்கு முன்னே கடுமையான சொல்லைகொண்டு கொடுமையுள்ள விஸ்வாமித்திரர் சொல்லுகிறார். எ-று. (௧௨௧)

தொக்கபற்பலவிலங்குகடொடர்ந்துடல்பிளந்துநலியும்
புக்கவிக்குடிஞையிற்குடிஞைபற்பலபொருப்புமகிழ்தரு
மிக்கடத்தினிலவத்திலெளிதிற்புகுதறக்கதலவென்
மக்களைத்திருமணஞ்செய்துபுணர்ந்துநின்வளம்பெறுதியால்.

இ-ள். ஒருசேர்க்கையாகப் பலபல வகைகளான மிருகங்கள்வந்து தொடர்ந்து உங்களுடம்பைக் கிழித்து வருத்தஞ்செய்யும். நீங்கள்வந்திறங்கின இந்த ஆற்றிலே பல பட்சிசாதிகளைக் கொண்டதாயிருக்குள்ள மலைகளும், அவ்வகை மிருகங்களையுடையனவே யாகையால், இப்படிப் பட்டகாட்டிலே வீணாகவந்து அலட்சியமாக எண்ணிசசெல்லுதல் தகுந்த காரியமன்று. இனி என்பெண்மக்களைத் திருககலியாணம் பண்ணிக் கொண்டு கூடி உன்னுடைய அரசாட்சியை நீயே பெற்றுக்கொள். எ-று.

கண்ணிலாதமதனப்பிணிகருத்தினைப் பெருக்கிடின்மனத்
தெண்ணிலாதுயிரிறுத்திடுமட்டதிலாசைகொண்டறுறுவார்
மண்ணிலாசையுமரிதுப்பெருவளத்தினிலாசைகமனமும்
பெண்ணிலாசையுமொருத்தராறிருப்பவிடற்கரியமோதா.

இ-ள். கண்தெரியாமையைச்செய்கிற காமநோயானது மனத்திலே அதிகமானால் மனத்திலே ஒன்றையும் எண்ணவொட்டாமல் உயிரை யழிக்கும் அல்லது அந்தக்காமத்தை மனைத்துக்கொண்டிருந்தால் துன்பப்படுவார்கள். ஆகையால், மண்ணிலுள்ள ஆசையும் திரவியமாகிய பெரிய நன்மையிலேகொண்ட மனத்தாசையும் பெண்ணினிடத்திலே கொண்ட ஆசையும் ஒருவரைக்கொண்டு திருப்பவிடக் கூடுமானவோ?

குக்கிபுக்கதுசெருக்கொடுக்குறநகருமருமபுவரமே
கக்கவிட்டதுபுசிப்பவாகடற்புவியிற்கிறுவரோ
தக்கசொற்றிறமுரைத்திலைசமுகனென்னெனும்பெயரி
மிக்கருத்தையினிவிட்டுவிட்டுவிட்டுவிடெனவரசறைந்தனன்.

இ-ள். வயிற்றுக்குள்ளேபோனது மத்தத்துடனே குடலுக்கு அருவருப்புத்தோன்ற வாந்திசெய்த அதை மறுபடியும் உண்கிறவர்கள் இக்கடல்சூழ்ந்தவுலகத்திலுளராவரோ? இல்லையாகையால், நீர் தகுதியான சொற்றிறங்களைச் சொல்லவில்லை என்னைக் காவலுடையவனென்று பெயரிடுகிற இந்தநினைவைவிட்டுவிடும், இன்னமும் விட்டுவிடுமென்று அரசன்சொன்னான். எ-று. (கஉச)

இடுதலுந்தவிர்தலுமிடமறிந்தியல்பறிந்தொருத்தரம்
விடுதலுந்தொடுதலும்வினையறிந்துவிளைவும்விளைவறிந்
தடுதலும்படுதலுமளவறிந்தவர்ந்துசெயலாற
கெடுதலுண்டிறுதலுண்டவையறிந்துணர்ந்திறக்கெடுவரோ

இ-ள். ஒருத்தரை பிச்சையிடுகிறதும், பிச்சையிடாதிருக்கிறதும், கொடுக்குமிடமுந் தெரிந்து தன்சுவபாவமுந் தெரிந்துசெய்யவேண்டும். இனி செய்யுங் காரியமுந் தெரிந்து, அதுசெய்தா லுண்டாகுகின்ற முடிவுந்தெரிந்து அந்தக் காரியத்தை விடவேண்டும், அல்லது பற்ற வேண்டும். தன்னளவுந்தெரிந்து இனிவருமளவுந் தெரிந்து பகைவரைக் கொல்லவேண்டும்; அல்லது தான்சாவவேண்டும். இவ்வளவு ஆலோசித்துச் செய்தலிலும் கெடுதலவருகிறதுமுண்டு. அந்தக்கெடுதிதீருகிறதுமுண்டு ஆகையாலக்காரியங்களெல்லாந்தெரிந்துணருவார்களேயானால் அவர்கள் கெடுதலடைவார்களோ? அடையார்களென்றார் விசுவாமித்திரர் எ-று.

இந்தவுத்தரமுனக்கினியெனக்குரைசெய்தத்தகுவதோ
வெந்தழற்குளெனைவிடினுமவிருவகிரிட்டுவிடினு
முந்தவன்பினுடனெனவயினமுனிந்தமுனிவிழைகுடியனேன்
தந்துவிட்டபொருள்கொள்வதிலவிருப்பமொருசற்றுமிலையே.

இ-ள். இந்த மறுமொழி இனிஎனக்குசசொல்லஉமக்குத்தகுமோ என்னை வெப்பமான நெருப்பிலே போட்டாலும், என்னை வெட்டியிருபிளவுசெய்தாலும் முன்னே பிரியததுடனே நீர் என்னிடததிலே கோபிதத கோபததுககஞ்சி அடியேன கொடுததுவிட்ட பொருள்களை மறுபடியும் வாஙகிககொள்ளுகிறதில் கொஞ்சமேனு மெனக்கு விருப்பமில்லை யென்று னரசன். எ-று. (கஉச)

புனிதநின்சொலைமறுந்தலில்வெறுத்திட ல்பொறுத்தருளெனப்
பணிதவழ்ந்தபொழிலிறைபடிவிழுந்தடிபணிந்நுதொழவு
முனிவெகுண்டிருவிழிக்கடை சிவப்புறநெருப்பெழுமினிந்
தினிவருமபரிசுகண்டிடுகவென்றவணகன்றனனரோ.

இ-ள (பின்னும்) பரிசுததமான முனீநதிரரே! உம்முடைய சொல்லை நான் தடுததுப்பேசுகிறதினுலே என்னை வெறுத்துவிடாமற் பொறுததருளவேணுமென று அநதப்பனிமொய்ததிருககிறசோலையிலே பூமிமேலேவிழுநது அவரடியையவணஙகிககுமபிடும்போதுவிஸ்வாமிததிரர் கோபிதது இரணடு கடைககணகளிலுஞ் சிவப்புணடாகிமிகவுநெருப்புத் தோன்றப் பின்னுங கோபஙகொணடு இனி நடக்கிற காரியங்களைத் தெரிநது கொள்ளென்று கூறி அவ்விடம் விட்டுப் போயினர். எ-று.

மாதவன்கடிதகன்றிட வருங்கொடுமையைச்கருதியே
சீதபங்கயமுகங்கருகியெண்மடிதெளிந்தநுடனே
பூதலமபெறுவதுமபுலைமட ந்தையர்புணர்சசியுமலா
லேதுவந்திடினுநன்றெனவிருந்தனனிருந்தபொழுதே.

இ-ள். அப்படி அநத மகாதவத்தையுடைய விஸ்வாமித்திரர் விரைவிலே அவ்விடம விட்டுப் போகவே, இனி வருவதான கொடுமைகளையெணணிக குளிர்நத தாமரைமலர்போலு முகஙகறுததுக்கருகுதலாய்ப் பினனுமஎட்டுப்பஙகு தெளிவுதோனறுதலுடன் உலகத்தைப் பெறுகிறதும அல்லது நீசப்பெண்களைக கூடுகிறதும் ஆகிய இரண்டையுமல்லாமல இனி எதுவநதாலும நல்லதேயென்று ஆலோசித்துக்கொண்டிருநதான் அரசன் அப்படியிருக்கிறபோது. எ-று. (கஉஎ)

கலி விருத்தம்.

இறையவனின்னணமெய்துமெல்லையி
னிறைமலாசசோலையின்மறைந்துநின்றுமி
யறைகழுறகௌசிகனரசன்பானின்ற
மறையவன்வரும்படிமனத்தினெண்ணினன்.

இ-ள். அரசனுனவன் இவ்வா றிருக்கையில், விஸ்வா மித்திரர் நிறைநத மலர்களையுடைய அந்தசசோலையிலே மறைந்துநின்றுகொண்டு சததியாநின்ற வீரககழலையுடைய அரிசசந்திர னிடத்திலே நிற்கிற பிராமணனை சுககிரன தன்னிடததுககு வரும்படி மனத்திலே யெண்ணினூர். எ-று. (கஉஅ)

மாதவனினைத்திட மறையவன்விரைந
தாதரின்மயங்குறுமரசைநீங்கியே
யேதமும்வஞ்சமுமிழைக்கவெண்ணியே
பாதகனின்றபூம்பொழிலதெய்தினான்.

இ-ள். பெரிய தவத்தையுடைய விஸ்வாமித்திரர் நினைக்கவே, அறிவில்லாதவர்போல மயங்குகின்ற அரசனை சுக்கிரன் விரைவிலே விட்டுப்போய் இன்னமும் பல துன்பங்களையும் வஞ்சனையையும் செய்ய வெண்ணிக்கொண்டு பாதகனான விஸ்வாமித்திரர் நிற்கிற பூஞ்சோலைக்குள்ளே போனான். எ-று. (கருo)

வெஞ்சினக்கௌசிகன்வேதியன்றனை
வஞ்சினத்தழைத்துநல்வல்லுநாவினை
நஞ்சினிற்றோய்த்ததேபோலநன்கிலா
நெஞ்சினுக்குறுவினைநிகழ்த்தியேகினான்.

இ-ள். வெவ்விதான கோபத்தையுடைய விஸ்வாமித்திரர் மிகுந்த கோபத்தோடு சுக்கிரனைக் கூப்பிட்டு (தாம் பண்ணியிருக்கிற சபத நிமித்தமாகக்) கொல்லுகிறதிலே வல்லதான பசசைநாவியை நஞ்சிலே கலந்தாற்போல அவனுடைய நன்மையில்லாத நெஞ்சுக்கு மிகுந்த செய்வினைகளைச் செய்யும்படி சொல்லிவிட்டுப்போனார். எ-று. (கருக)

இன்னதுகௌசிகனியம்பிப்போனபின்
மன்னனைமறையவன்வந்துநண்ணினு
னன்னதுபெருக்குநீரற்றநாளிலே
வீந்நதிதன்னைவிட்டகன்றுபோயினார்.

இ-ள். இப்படிப்பட்டசெய்கையைவிஸ்வாமித்திரர்சொல்லிவிட்டுப் போனபின்பு அரசனைசுக்கிரன்வந்து கூடினான். பின்பு அந்த நல்ல நதியிலே பெருகுவதான நீர் வற்றியிருக்கிறசமையத்தில் அந்த நதியைக் கடந் தப்பாற்போனார்கள். எ-று. (கருஉ)

கன்னியுமன்னனுங்காதன்மைந்தனு
நன்னதியமுனைவிட்டேகுநாளிலே
சென்னியைத்துளக்கிக்கண்சிவந்துகௌசிகன்
வன்னியைவருகெனமனத்தினுன்னினான்.

இ-ள். சந்திரவதியும் அரசனும பிரியமுள்ளபுத்திரனும் அந்தநல்ல நதியாகிய ஆற்றைக் கடந்துபோகும்போது, விசுவாமித்திரர் தலையை யசைத்துக் கண்கள்சிவந்து அக்கினிபகவானை வரவேணுமென்று மனத்திலே நினைத்தார். (கருங)

வருகெனநினைத்தலுமலர்த்தண்சூழலி
விருபிறப்பாளனுய்விரைவினெய்தியே
யருமறைமாதவவெனையழைத்தவக்
கருமமேதுரையெனக்கனல்விளம்பினான்.

(இ-ள். வரவேணுமென்று நினைத்தவுடனே அந்த மலர்களையுடைய குளிர்ந்தசோலையிலே அக்கினிபகவான் பிராமணரூபத்தையுடையவனாகி அதிசீக்கிரத்திலேவந்து, அருமையான வேதங்களெல்லாந் தெரிந்த பெரிய தவத்தையுடையவரே! என்னைவரவழைத்த அந்தக்காரியம் யாது சொல்லுமென்று கேட்டார். எ-று. (௧௩௪)

கடுநெருப்பின்னணம்பகரக்கௌசிகன்
நெடுவனம்பொடிபட வெரித்துநீமறித்
நடுதிறன்மன்னனையடர்நறுகோடொராடுஞ்
சுடுகெனவுரைத்தனனவனுஞ்சொல்லுவான்.

இ-ள். கடுமையான அக்கினிதேவன் இப்படிசசொல்லவே, விசுவாமித்திரர் இந்தநெடிதாகிய காடுகளையெல்லாம் எரித்து நீ தடுத்து, பகைவரைக் கொல்லவல்லவனான அரசனை நெருங்கிக் கொள்ளுதலுடனே கூடச் சுடவேணுமென்றுசொல்ல, அக்கினிதேவன் சொல்லுகிறான். ()

கற்பினின்மிக்கவர்கன்னிநன்னெறிப்
பொற்பினன்மன்னன்யான்சுடவும்போதிலேன்
வெற்பினின்றருந்தவவெளியடக்கிநின்
சொற்படிமறுக்கிலேன்சுடுவன்யானென்றான்.

இ-ள். சந்திரவதியோ பதிவிரதா தருமத்திற்சிறந்தவள், அரசனோ நன்மார்க்கமான அழகினாலே சிறந்தவன். ஆகையால் நான் அவர்களைச சுடுகிறதற்காகப் போகமாட்டேன். மகாமேருவிலே நின்று அரியதவஞ் செய்கிறவரே! நான் இந்த வெளிகளெல்லா மடங்கக்கொண்டு உம்முடைய சொல்லின்படியே சுடுகிறேன என்றுசொன்னான் அக்கினிதேவன். எ-று. (௧௩௬)

இவ்வகைகேட்டபின்முனிவனேகினா
னவ்வழிநீங்கியேயகலவெய்திட
வெவ்வழன்மறித்தினிதிருக்கவேந்தனு
நவ்வியன்னாளொடுநடந்துபோயினான்.

இ-ள். இப்படி அக்கினிதேவன்சொல்லக் கேட்டபின்பு விஸ்வாமித்திரர்போனார். அங்கே அந்த இடத்தைவிட்டுத் தூரப்போய் கொடுமையான அக்கினிதேவன் வழியை மறித்துக்கொண்டு சந்தோஷித்திருக்க, அரசனும்மான்போற்கண்களையுடைய சந்திரவதியுடனேநடந்து அவ்விடத்திற்குப்போனான். எ-று. (௧௩௭)

வெறிகமழ்சோலையும்வெற்பும்வெண்டிரை
யெறிபுனற்பொய்கையுநீங்கியேகியே
செறிகனைவனத்திடைச்செல்லச்சேணிடைப்
பொறிகளுங்கருமபெரும்புகையுந்தோன்றின.

இ-ள். வாசனைபரிமளிக்கின்ற சோலைகளும் மலைகளும் வெண்மையான அலைகளைவீசுகின்ற நீர்க்குளங்களும் கடந்துசென்று, நெருங்கின ஒருமூங்கில்வனத்திலே செல்லும்போது, தூரத்திலே நெருப்புப்பொறிகளும் கருமையினை பெரிதாகிய புகைப்படர்ச்சியும் தோன்றுதலாயின.

கண்டனர்புகைவநெறிதன்னுங்காலையில்
மண்டலமவளர்ந்துயர்வானைக்காவியே
யண்டரண்டங்களுமவெடிக்கவார்த்தழன்
மண்டலமெங்களும்வளைந்துகொண்டதே.

இ-ள். அதைக்கண்டார்கள்; அங்கே புகைகிறது யாது காரணத்தினுலேயென்று நினைக்குமளவிலே அந்தப் பூமியிலே நின்று வளர்ந்து உயர்ந்த ஆகாயத்தையளாவி அண்டரண்டங்களெல்லாம் வெடிக்கும்படி முழங்கி அக்கினிகோட்டையாக எவ்விடத்தும்சூழ்ந்துகொண்டது. எ-று.

இடஞ்சிறிதிலையெனவெங்கொடிராழுகா
படர்ந்தனவிலங்கெலாமிரிநதுபாரிடங்
கடந்தவந்தொகுதியைக்கடுநநாடியே
தொடர்ந்தனவெனவழற்கடரெழுந்ததே.

இ-ள். கொஞ்சமேனும் இடமில்லையென்னும்படி எடுபதகினிடங்களும் பரவுதலாயிருந்த் மிருகங்களெல்லாம் ஓடியொளிகும்போது, அப்படி ஓடுகிற அந்தக்கூட்டங்களை விரைந்து தேடித்தொடர்ந்து வருகிறதுபோல் அக்கினிக்கொழுந்து வீசியது. எ-று. (௧௪௦)

அவ்வழல்வளைந்திடவரசர்கோமக
னிவ்வழலெவ்வழலென்றுகூறலுஞ்
செவ்வழலயிற்பணைச்செல்வகேளொரு
வெவ்வழலனையநீர்வெள்ளிகூறுவான்.

இ-ள். அவ்வக்கினி அப்படிச சூழ்ந்துகொள்ளும்போது ராசாதிராசனுன அரிச்சந்திரன் இந்தநெருப்பு எந்தநெருப்பென்றுகேட்குமளவில், சிவந்த அக்கினிபோற்சொலிக்கிற வேலாயுதத்தையுடைய அரசனே கேளென்று வெப்பமாகிய நெருப்புக்கொப்பான குணத்தையுடைய சுக்கிரன்சொல்லுகிறுன். எ-று. (௧௪௧)

சண்டவெம்பசியினுலழன்றுதாவியே
யண்டகோளத்தினையடர்ந்தசெந்தழல்
மண்டலத்தரசர்தம்மரபிலோருயி
ருண்டலதேகிலதென்றுணர்த்தினுன்.

இ-ள். வேகமான வெவ்வியபசியினுலே கொதித்துத்தாவி அண்டகோளத்தையும் நெருங்கின சிவந்த நெருப்பானது இந்த உலகத்துள்ள அரசர்குலத்திலே ஒரு உயிரையாவது சுட்டுத்தின்றுலல்லது வீணே போகாதென்று சொன்னுன். எ-று. (௧௪௨)

ஒருவரையாருயிருண்டபோகில்யா
னொருவனேயிறப்பனீருய்ந்துபோமெனத்
திருவையுமகனையுநோக்கிச்செங்கணீர்
வரவரவனலெதிர்மன்னனேகினன்.

(இ-ள்.) ஒருவருடைய அருமையான உயிரைப்புசித்து இந்தநெருப்புத் தணியுமேயானால் நான் ஒருவனே சாகிறேன்; நீங்கள் தப்பிப்போங்க ளென்று சந்திரவதியையும் மகனையும் பார்த்துச் சிவந்த கண்களிலே நீரொழுகவொழுக அந்த நெருப்புக்கெதிரே அரசன்சென்றான். எ-று.

புரவலனடிகளைப்பூண்டமைச்சனே
ருரைமிநகேடியாவொருவனிற்கவே
வரசழிவதுநலனன்றுநிற்றிநீ
விரைவொடுகனலிடைவீழ்வன்யானென்றான்.

(இ-ள்.) அப்போது மந்திரியானவன அரசனுடைய பாதங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு அரசனே! இதொருவார்த்தையைமாத்திரம்கேளும்: நீரொருவனிருக்கும்போது அரசனிறக்கிறது நீதியல்ல; நீர் நில்லும்; நானொருவனே விரைவுடனே போய் அந்த நெருப்பிலே விழுகிறே னென்றான். எ-று. (கசச)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அன்னவையுரைக்கவண்ணலவனைமார்பிறுகப்புல்லி
மன்னவர்தம்மையன்றிமற்றவருயிரையுண்ணு
தென்னவுங்கேட்டேனியானீயிறக்கினுமிறக்கவேண்டு
முன்னுயிர்விடாமலென்றனுயிர்விடுதனன்றே.

(இ-ள்.) அந்தவார்த்தைகளை மந்திரி சொல்லவே அரசன் அவனை மார்புடனே இறுக அணைத்துக்கொண்டு அரசரையல்லது மற்றோருயிரைப் புசியாது இந்த நெருப்பென்று சொல்லக் கேட்டேன். ஆகையாலே நீ இறந்தாலும் அரசனை நான் உடனேசாகவேண்டிவரும் அதற்காக உன்னுடைய வுயிரை விட்டுவிடாமல் என்வுயிரைவிடுகிறதே நல்லது. எ-று. (கசரு)

இருவருமிறந்தோமாகிலிவரையோர்பதியிற்சேர்க்க
வொருதுணையுண்டோசொல்லாயுறபொருளுணர்ந்தோயென்று
மருமலர்நறுந்தார்மன்னன்மறுதலைத்துரைக்குமெல்லைத்
திருவெழில்வடமீன்கற்பிற்றிருந்திழைசெப்பலுற்றாள்.

(இ-ள்.) இனிவருங்காரியந் தெரிந்த மதிமந்திரியே! நாமிருவரும் இறந்தோமேயானால் இந்த இரண்டுபேரையும்ஒரூரிலேகொண்டுபோய்ச் சேர்க்க வேண்டுமே அதற்காக ஏதேனுமொரு துணையுண்டோ சொல்லென்று மணம் பொருந்திய திவ்வியமான மாலையணிந்த அரசன் தடுத்துச் சொல்லும்போது, லட்சுமிபோலும்அழகும், அருந்ததிபோலுங் கற்புமுள்ள திருத்தமான ஆபரணங்களை யணிந்த சந்திரவதி சொல்ல லானாள். எ-று. (கசசு)

மாந்தராலிறத்தல்வாழ்தன்மாதரார்க்கென்றமேனு
ளாய்ந்தநூலறிந்தோர்கூறக்கேட்டனனுதலாலே
வேந்தனையிடாதுகாத்தியண்ணனீயானிவ்வெந்தீப்
பாய்ந்துயிர்விடுவேனென்றுபைந்தொடிமுந்திச்சென்றாள்.

இ-ள். புருஷராலே பெண்களுக்குச் சாவும் வாழ்வுமென்று மூல் களிலே சாஸ்திரங்களை ஆராய்ந்துணர்ந்தவர்கள் சொல்லக்கேட்டிருக்கி றேன். ஆகையால் பெருமைபொருந்திய சத்திய கீர்த்தியே! நமது அரசனை விட்டுவிடாமற் காத்துக்கொள்; நான் இந்த வெப்பமான நெருப்பிலே விழுந்து உயிரைவிடுகிறேனென்று கூறிச் சந்திரவதி முந்திநடந்தாள்.

அன்னைதானேகமைந்தனலறிச்சென்றடிவீழ்ந்தன்று
மென்னைநீர்பயந்திருங்களிடுக்கணுக்குதவவன்றோ
முன்னையூழ்வினையினாலேமுந்தயானறழலில்வீழ்வேன்
பின்னைநீர்பிழைமினென்றான்பெருகுநீரருவிக்கண்ணான்.

இ-ள். அப்படித் தாயானவள் போகும்போது புத்திரன் அலறிக் கொண்டுபோய்க் காலிலேவிழுந்து தாயே! உங்களுக்குவந்ததுன்பத்தி னுக்குதவியாகவேண்டியல்லவோ என்னை நீங்கள்பெற்றீர்கள். பூர்வகர்மானு குணமாக முன்னதாக நானே நெருப்பிலேபோய் விழுகிறேன்; பின்பு நீங்கள் தப்பித்துக்கொள்ளுங்களென்று பெருகுகின்ற நீரருவிபோன்ற கண்ணீரை யுடையவனானான். எ-று. (கசஅ)

தையலாளச்சொற்கேட்டுத்தனையனைத்தழுவிமோந்து
செய்யவாய்ப்பல்வீழ்ந்தில்லாய்செழுமுலைமறந்தாயல்லை
யையவித்துணிவுமிந்தமறிவுமெங்கடுத்ததென்னாக்
கையினான்முகத்தில்மோதிக்கண்ணினீரருவிசோர்ந்தாள்.

இ-ள். சந்திரவதியானவள் அந்தவார்த்தையைக்கேட்டுப்புத்திரனை அணைத்துக்கொண்டு உச்சிமுகந்து ஐயனே! இன்னமும் உன்னுடைய சிவந்தவாயினின்றும் பல்விழாதிருக்கிறாய்! செழுமையான முலைப்பாலைக் குடித்து மறக்காதிருக்கிறாய்! அப்பனே! உனக்கு இவ்வளவு துணிவும் இப்படிப்பட்ட புத்தியும் எப்படி யுண்டாயிற்றென்று தன் கைகளாலே அடித்துக்கொண்டு கண்களிலே நீரானது அருவிபோலொழுகவிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றாள். எ-று. (கசகூ)

செய்தவப்பயத்தினாலேதோன்றியசெல்வசெய்த
கைதவமுண்டேனமைக்கடுங்கனல்கொல்லுமல்லா
லுய்தகவுதவுமுள்ளம்வருந்தலேயொழிநீயென்னு
மொய்தழறன்னைச்சென்றுமுடுகிநின்றினையசொல்வாள்.

இ-ள். நாங்கள்செய்த தவப்பயனாலே தோன்றின புத்திரனே நா மேதேனு மொருவருக்கு வஞ்சனை செய்திருந்தோமானால் இந்தநெருப்பு நம்மைக்கொல்லுமேயல்லாமல்வேறொருவகையாலுநம்மைக்கொல்லாது.

உனக்குமேலான யோக்கியதையுண்டாகத் தப்பிக்கொள்வை; மனம் வருந்தாதே; நீ தூரப்போவென்று நெருங்கிவருகிற அந்த நெருப்பின் முன்னேபோய் விரைவுகொண்டு நின்று இவ்வார்த்தை சொல்லுகிறாள் சந்திரவதி. எ-று. (கரு0)

மறைவழி நடந்தேனாகில் வருவிருந்திகழ்ந்தேனாகில்
முறைவழி செய்யேனாகில் முப்பரையிகழ்ந்தேனாகிற்
பிறர்மனை நயந்தேனாகிற் பிராமணரை வைதேனாகிற்
குறைசில செய்தேனாகிற் கொல்லெனக் கனலிற்பாய்ந்தாள்.

இ-ள். வேதநெறியைக்கடந்து நாங்கள் நடந்தோமானாலும், வருவதான விருந்தினரை யிகழ்ந்தோமானாலும், நீதிவழியே அரசு நடத்தாதிருந்தோமானாலும், பெரியோர்களை யிகழ்ந்தோமானாலும், பிராமணரை யேசினோமானாலும், பிறபுருஷனிடத்திலே மனத்தன்புகொண்டோமானாலும், இன்னம் வெவ்வேறான சிலகுறைகள் செய்திருந்தோமானாலும் நீ கொல்லக்கடவையென்று அந்த நெருப்பிலேபோய் விழுந்தாள். எ-று. (கருக)

மதுரமென்மொழியாள் கற்புவளர் நெடுவடவைத்தீயின்
முதிர்த்தழல் தானென்னைச் சுடுமென முழங்குசெந்தீ
பதிர்குரலாய்ப் பாறியடங்கி நாவொடுங்கிக் காலைக்
கதிரவன் வரவுகண்ட விருளெனக் கழிந்ததன்றே.

இ-ள். மதுரமான மிருதுபாஷியாகிய சந்திரவதியினுடைய கற்பென்று வளருகிற வடவாக்கினியினுமுதிர்ந்த 'நெருப்பானது' என்னைச் சுடுமென்று, முழங்கி யெரிகிற அந்தநெருப்பானது தான் அதிருகின்ற குரற்சத்தமாறி நாவுமொடுங்கி அடங்குதலாய் உதயகாலத்துச் சூரியனைக்கண்ட இருளைப்போலாறிப்போயிற்று. எ-று. (கருஉ)

மண்டபுறணிந்து மூங்கில் வனமெலாம் வாவியாகி
முண்டகங் குமுதநீலமுளரிகணிறையப்பூப்பக்
கண்டகங் குளிர்ந்து கற்பிற்கரசியைப் புகழ்ந்துபோற்றி
வண்டலின் மணிக்கொழிக்கும் வாரணவாசி சேர்ந்தார்.

இ-ள். அப்படி நெருங்கின நெருப்பாறி, அந்த மூங்கிற்காடெல்லாங் குளமாகி வெண்டாமரை குமுதம் நீலம் செந்தாமரை ஆகிய இவைகள் நிறையமலர்ந்து தோன்றக்கண்டு மனங்குளிர்ந்து பதிவிரதாசிரோமணியைத் தோத்திரஞ்செய்து கொண்டாடி, சேற்றுநிலமெல்லாம் முத்துக்களை ஒதுக்குவதான வாரணவாசியைப்போய்ச் சேர்ந்தார்கள். எ-று.

வாரணவாசியென்பது காசிக்ஷேத்திரத்திற் கோர்பெயர். (கருங)

வாரணவாசிநண்ணி வண்டுறையதனின் மேவி
யாரணநெறிநீராடி யந்தியங்கன்றுபோகிய

பூரணக்கொங்கைமாதும்புதல்வனும்பின்னேபோகக்
காரணத்தமைச்சனோடுங்காசிநன்னாட்டைச்சேர்ந்தான்.

இ-ள். அரசன், அந்த வாரணவாசிக்குப்போய அங்குள்ள அழகிதான தீர்த்தத்துறையையடைந்து வேதமார்க்கப்படி தீர்த்தமாடி அந்த நதியையுங்கடந்துசென்று பூரணகும்பம்போன்ற கொங்கைகளையுடைய சந்திரவதியும் புத்திரனும் பின்னேவர தன்னிமித்தமாகத் தனகூடவருகிற மந்திரியுடனே காசியென்கிற நல்லநாட்டைச சேர்ந்தான். எ-று. ()

நகர்நீங்கியகாண்டம் - முற்றிற்று.

விருத்தம் — கூாகூ.

பரமபதிதுணை.

ஏழாவது,

காசிகாண்டம்.

மாவெலாமளிகள்பாடமகிழ்ந்துநல்வாசமன்னும்
பூவெலாஞ்செழுந்தேனல்கப்பூவையுங்கிளியுமோதும்
பாவெலாமுருகக்கேட்டுப்பலகனிப்பரிசினல்கிக்
காவெலாந்தலையசைக்குங்காசிநாட்டியல்புசொல்வாம்.

இ-ள். வயல்களெல்லாம் வண்டுகள் சந்தோஷித்துப் பாடிக்கொண்டிருக்கவும், நல்ல மணமபொருந்தின் மலர்களெல்லாம் செழுமையான தேன்பெருகவும், நாகணவாய்ப்புட்களும் கிளிகளும் பாடுகின்ற பாடல்களையெல்லாம் மனமுருகுவதாகக்கேட்டு அவைகளுக்குப் பலவித பழங்களையும் வெகுமானமாகக் கொடுத்துச் சோலைமுழுதும் தலைகளையசைக்கத்தக்க காசிநாட்டினது வளமையைச் சொல்லுவாம். எ-று. (க)

மேநவியுங்கோவுமெய்தத்திகழ்செழுங்கமலப்போதுங்
காவியுங்குமுதப்போதுங்காமர்செங்கிடையுந்தண்ணீர்
வாவியுங்காட்டமாதர்வதனமுங்காட்டவண்டாம்
பாவியுமீதேதென்றுபரதவித்துழலுமன்றே.

இ-ள். சந்திரவதியும் அரசனும் போகுமளவில் குளிர்ந்த நீர்க்குளங்களும், (தமக்குள்ளனவாக) விளங்குகின்ற செந்தாமரைமலரும், நீலமலரும், செவ்வல்லிமலரும், அழகியசிவந்தநெட்டியும் தோன்றச்செய்ய அப்படியே சந்திரவதியினுடைய முகமும் அவைகளைத் தோன்றச்செய்ய வண்டு என்கிறபாவியும் இது எதுபுதுமையாயிருக்கிறதென்று பரிதபித்தலாயலைதலாயிற்று. எ-று.

பாவி ஒக்க நினைப்பது. (உ)

வயலெலாஞ்செந்நெல்செந்நெல்மருங்கெலாங்கயல்கள்வாவுங்
கயலெலாங்கலவைவாசங்காவெலாம்புயல்கள்காவிற்
புயலெலாமபுகையேயந்தபுகையெலாமபூழில்பூழி
லயலெல்லாமாரமாரத்தருகெலாந்தேவதாரம

இ-ள். வயல்களெல்லாஞ் சிவந்தநெற்களும், அந்தச் சிவந்தநெற்களினிடமெல்லாம் கயற்கெண்டைகளும், அப்படித்துள்ளுகிற கயற்கெண்டைகள் மேலெல்லாம் பலவாசக் கூட்டுமணமும், சோலைகளெல்லாம் மேகங்களும் அந்தச்சோலையிற்படிகிறமேகங்களெல்லாம் ஓமப்புகைகளே; அந்த ஓமப்புகைகளெல்லாம் அகில்விருட்சங்களினருகே, அந்த அகில்

விருட்சங்களின்றுகெல்லாம் சந்தனவிருட்சங்கள்; அந்தச்சந்தனவிருட்சங்கள். எ-று. (௩)

நுரைமணநாறுஞ்சித நண்பொளித்திரள்கள்சிந் நுந்
திரைமணநாறுமீனத் திரண்மணநாறுஞ்செந்தா
மரைமணநாறுமவெள்ளைவளைமணநாறும்வாவிக்
கரைமணநாறுமாதர்கனதனக்கலவையம்மா.

இ-ள். நீராடுகிறபெண்களுடைய கனமான சொநகைகளிலேபூசின கலவைச்சந்தன வாசனையாகவே குளத்துநீர் நுரைகளும் வாசம்வீசும்; குளிர்ந்த சிறியதுளிக்கூட்டங்களோடு சிதறுகின்ற அலைகளும்வாசம்வீசும்; மீனினங்களும்வாசம்வீசும்; செந்தாமரை மலர்களும் வாசம்வீசும்; வெள்ளைச்சங்குகளும் வாசம்வீசும்; அந்தக்குளக்கரையும் வாசம்வீசும். எ-று.

கரும்பினையொடித்துமள்ளர்கடாவினையடிக்கச்சிந்தி
நிரம்பினமுத்துமெங்குநிணிலாக்கதிர்பரப்பித்
திரும்பினதிசைகடோறுந்திகழ்தலாற்செறிந்தநபன்பி
னரும்பியவானுமந்நாட்டசனியுமொத்தவன்றே.

இ-ள். உழவர்கள் கரும்பை ஒடித்து எருமைக்கடாக்களை அடிக்க அக்கரும்பினின்றுஞ் சிதறி நிரம்புதலான முத்துக்கள் எவ்விடத்தும் நெடிதான சந்திரப்பிரபையைவிரித்து திரும்பிப்பார்க்கிற திசைகளெல்லாம் விளங்குகிறதினாலே நெருங்கிப் பல நட்சத்திரங்கள்பூத்த ஆகாயமும் அவ்வாகாயநாட்டிலுள்ள இடியையுமொப்பாயிருந்தது. எ-று. (௫)

காய்ந்தவெஞ்சினக்கடாக்கள்கமலங்களசிதைந்தழுந்திச்
சாய்ந்தவக்கழிகளெல்லாஞ்சங்கினஞ்சரிவமேதி
தோய்ந்தபூந்தடங்களெல்லாந்துள்ளுவவாளைக்காளை
பாய்ந்தவக்கழிகளெல்லாம்பறிவனபலவின்றேறல்

இ-ள். அப்படி உழவராலே அடிக்கப்பட்ட வெவ்விய கோபத்தையுடைய எருமைக்கடாக்கள் தாமரை மலர்களைக்கெடுத்து அழுந்துதலாகிச் சாய்ந்துகிடக்கிற கழிகளிலேயெல்லாம் சங்குக்கூட்டங்கள் சரிந்துகிடக்கின்றன. எருமைகள்படிந்த பூக்குளங்களெல்லாம் இளவாளைமீன்கள் துள்ளுவனவாகிப்பாய்ந்த அந்தக்குழிகளெல்லாம் பலாப்பழத்தேன் வந்துநிறைவனவாகும். எ-று. (௬)

கடைசியர்குரவைகேட்டுக்கலங்கியேமயங்கிக்காவி
னிடையிடைமறைவதேபோலிரிவனகிளிகளெல்லா
மடையிடைசரியுமுத்தம்வளரிளநகைகண்டஞ்சி
யுடைபெரும்புனலிலோடியொளிப்பனபோன்றவன்றே.

இ-ள். அந்த நாட்டிலுள்ள உழத்திகளுடைய குரவைப் பாட்டைக் கேட்டுகலங்கிமயங்கிச்சோலையிலுள்ள மரத்தினவிடங்களிலேமறைந்துகொள்ளுகிறதைப்போற் கிளிகளெல்லாம் ஓடலாயின நீர்மடைகளிலே

ஒதுங்குகின்ற முத்துக்கள் அந்த உழத்திகளுடைய ஒளிவளருகின்ற இளமையான தந்தவரிசைகளைக்கண்டு பயந்து கரையை உடைக்கிற பிரவாகஜலத்துக்குள்ளே ஓடியொளிந்துகொள்ளுகின்றன போன்றன.

இன்விளைமதுவுண்மள்ளரிருந்துநாள்கொண்டுவித்தி
முன்விளைசெந்நெல்கொய்துவருமுதன்முதிர்ந்துகாய்ந்த
பின்விளைகதிர்கமாலைப்பெருக்கினின்முளைப்பவெல்லாம்
பொன்விளைகுரலிற்றேன்றும்வெள்ளிவால்போன்றவன்றே.

இ-ள். தித்திப்புண்டாகும் கள்ளைக் குடித்துக்கொண் டிருக்கிற உழவர்கள் ஆலோசித்திருந்து நல்லநாள்கேட்டு விதைத்து முன்னே விளைந்த சிவந்தநெற்களை அறுத்துக்கொண்டுபோனபின்பு தோன்றுகிற அந்த நெல்லினடிமுற்றிஉலர்ந்த பின்பு விளைகிறகதிர்கள் ஆலைக்கரும்பின் சாற்றுப் பெருக்கினாலே விளைவன அவையெல்லாம் பொன்னிறமாக விளைகின்ற கதிர்களுக்கு வெள்ளிவால் முளைத்தாற்போலிருந்தன. எ-று.

இயலறிபுலவோர்தம்மாட்டுள்ளனவிரவோர்க்கீந்த
செயலறிந்துளநாள்கைம்மாறளித்திடச்செல்வோர்போல
வயல்வளஞ்சுரக்கமேனாள்மழைவளஞ்சுரந்தசீர்சால்
புயல்வளர்விசும்பிற்செந்நெல்போய்ப்புகவளர்ந்தவன்றே.

இ-ள். ஈகையி னிலக்கணந்தெரிந்ததாதாக்கள்தங்களிடத்திலுள்ள பொருள்களையெல்லாம் இரப்போர்க்குக கொடுத்த செய்கை தெரிந்து தமக்குண்டானபோதில் அப்படி முன்னேகொடுத்தவர்களுக்குப் பிரதியுபகாரஞ்செய்யப்போகிறநல்லோரைப்போல், வயலிலே விளைவுண்டாக முன்னாளில் மழைபெய்கிறகா லதிகமான சிறப்புமிக்க அந்த மேகங்களுலாவுகின்ற ஆகாயத்திலே சிறந்த நெற்கள்போய் முட்டுவதாக வளர்ந்திருக்கின்றன. எ-று. (கூ)

இத்தகையாயநன்னாட்டெல்லைகண்டொல்லையேகி
மைத்தழைகபாடவாயின்மணிநிழல்வந்துநண்ணிக்
கொத்தலர்குழலியோடுங்கோனொடுங்குமரனோடு
மெய்த்திறலமைச்சனோடும்வேந்தன்காசிபுக்கான்.

இ-ள். இப்படிப்பட்டபெருமையையுடையதான அந்நல்லநாட்டின் வளமுழுதுங் கண்டுகொண்டு விரைவிலேசென்று மேகந்தவழுவதான கதவுபூண்ட கோட்டைவாயிலின் அழகிதான நிழலிலே வந்துகூடி கொத்துகள் விரிந்த கூந்தலையுடைய சந்திரவதியுடனே சுக்கிராசாரியும் புத்திரனு மெய்க்கீர்த்தி யென்கிற பெயரை யுடைய மந்திரியுமாக அரிச்சந்திரன் காசிப்பட்டணத்துக்குள்ளேபோனான். எ-று. (கல)

ஆரணசாலைகோடியாவணவீதிகோடி
தோரணவாயில்கோடிசுடர்மணிமாடங்கோடி
பூரணகும்பமின்னிப்பொலியுமண்டபங்கள்கோடி
வாரணபந்திகோடிவயப்பரிபந்திகோடி.

இ-ள். வேதாத்தியயனசாலைகள் கோடி. கடைவீதிகள் கோடி. தோரணங்கட்டின வாயில்கள்கோடி. ஒளிபொருந்தின சூரியகாந்தக் கல்லாற் செய்திருக்கிறவீடுகள்கோடி. நிறைகுடங்கள்விளங்கிப்பொலிவு கொண்டமண்டபங்கள்கோடி. யானைச்சாலைகள்கோடி. குதிரைலாயங்கள் கோடி. எ-று. (கக)

ஆடுமங்கையரனந்தராடுவாராடல்காண
வோடுமங்கையரனந்தருலவுமங்கையரனந்தர்
பாடுமங்கையரனந்தர்பயிறருவீதியெல்லாம்
வாடுமங்கையுமயோத்திமன்னனுங்கண்டுபோனார்.

இ-ள். ஆடுகின்றபெண்கள் அநேகர்கள் ஆடுகிறார்கள். அவர்களாட லைக்காண ஓடுகிறபெண்கள் அநேகர்கள். அங்கேபோக்குவரவாயிருக்கிற பெண்கள் அநேகர்கள். பாடுகிற பெண்கள் அநேகர்கள். இப்படியாக பழகுதலையுடைய தெருக்கள் முழுதும் சோர்வுள்ள சந்திரமதியும் அரிச்சந்திரனுங் கண்டுகொண்டேபோனார்கள். எ-று. (கஉ.)

தொலைவிலாமுதல்வனார்க்குநக்கிரன்றனக்குமாய
வலைவின்மாநகரிபுக்காரரிவையராளகக்காடுங்
கலைவிழிக்கடலுமின்பக்கடிதடவரவும்பார
முலையெனுமலையும்வந்துமுடுகினமறுகுதோறும்.

இ-ள். மனச்சோர்வில்லாததலைவனான அரிச்சந்திரனுக்குங்கூடவரு கிறநக்ஷத்திரனுக்கும் அந்த அலைச்சலில்லாதபெரிய காசிநகரத்துக்குள்ளே புகுந்து செல்லுவாரானபோது, அங்குள்ள பெண்களினுடைய கூந்தற் காடும், மான்போல்வனவாகிய கண்களென்கிறகடலும், சுகத்தைத்தருவ தான நிதம்பமாகிய பாம்பும், கனத்த கொங்கைகளென்கிற மலைகளும் தோன்றுதலாய் முன்னே கண்டு கொண்டுவந் தப்படியே விரைவு கொள்ளலாயின வீதிகளெல்லாம். எ-று. (கங)

உத்திரபத்திமீதிலுயர்ந்தமாளிகையினெற்றிச
சித்திரச்சாளரங்கடிறந்துசெந்திருவையன்னார்
வத்திரச்சிலைகள்கோடுமன்னனையிலக்காவெய்த
வத்திரமனந்தகோடியணைந்திலவறிவுக்கஞ்சி.

இ-ள். உத்திர வரிசைகளின்மேலே உயர்ந்துள்ள வீடுகளின் முகட் டிலே அழகான சன்னல்களைத் திறந்துநின்று லட்சுமியையொப்பான பெண்கள் தங்கள் முகத்திலுள்ள புருவமாகிய விற்கள் வளைவாக அரிச சந்திரமகாராசனை லட்சியமாகவைத்துச் செலுத்தின கண்களான அனந் தங்கோடி அம்புகளும் இவ்வரசனுடைய திடஞானத்துக்குப் பயந்து அருகில் நெருங்கவில்லை. எ-று. (கச)

அன்னவைபலகண்டேகியணிமணிக்கோயினண்ணி
நன்னதிபுனைந்தசென்னிநாயகன்விசுவநாதன்

சன்னிதிதன்னிற்சென்றுதலையுறவணங்கிப்போந்து
மன்னவர்பெருமானங்கோர்மணிமுடிப்பொதியிற்சேர்ந்தான்.

இ-ள் அப்படிப்பட்ட அதிசயங்களை பலவும் கண்டு சென்று பதித்துள்ள ரத்நமயமான கோயிலுக்குள்ளேபோய் நல்ல கங்காநதியைத் தரித்த தலையையுடைய சுவாமியான விஸ்வநாதர் சன்னிதிமுன்னே சென்று தலைபடிய வணங்கிக்கொண்டபின்பு வெளியேவந்து அரசர்க்கரசனானவன் அங்கே ஒரு அழகிய சிகரத்தைக் கொண்டிருக்கிற அம்பலச்சாவடியைப் போய்ச்சேர்ந்தான் எ-று. (௧௫)

அம்பெரும்பொதியிற்புக்காரமைச்சனங்காடிநண்ணி
யெப்பெரும்பண்டமுங்கொண்டெய்தினனிமைப்பினட்டுச்
செப்பருந்திருவினல்லாடிருக்கையாற்படைத்தவன்னந்
துய்ப்பனசெய்திருந்தாரிருந்தபினிகழ்ந்தசொல்வாம்.

இ-ள் அந்தப் பெரிதான பொதுச்சாவடிக்குள்ளே போனவர்களில் மந்திரியானவன் கடைவீதிக்குப்போய் எவ்விதமான பெரிதான சமையலுக்கு வேண்டியவைகளெல்லாம் வாங்கிக்கொண்டுவந்தான். வந்தபின்பு, ஒரு க்ஷணப்பொழுதுக்குள்ளே சமையல்செய்து சொல்லுதற்கரிதான லட்சுமிபோற் சிறந்த சந்திரவதியானவள் தனது திருக்கைகளாலே படைத்த சோற்றைப் புசித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்படியிருந்த பின்பு நடந்தவைகளைச் சொல்லுகின்றாம் எ-று. (௧௬)

சந்தக் கலிவிருத்தம்.

ஒருநாள்செலமறுநாளையிலுறுதீவினைநினையாப்
பொருமால்களிறுடையானொடுபுகன்றானமிகவெகுளா
முருகார்தொடைமுடியாயமறைமுனிகூறியபொருணீ
தருமாறிலதெனிலின்றுதருகென்றுதடுத்தான்.

இ-ள். ஒருநாள்போக மறுதினத்திலே மிக்க கொடுமைசெய்ய நினைத்துப் பொருதுவதான உயர்ந்த பட்டத்து யானையையுடைய அரசனுடனே சுக்கிரன் மிகவுங் கோபங்கொண்டு வாசனைதங்கிய மாலை முடியையுடைய அரசனே! வைதிகரான விசுவாமித்திரருக்குச்சொன்ன பொருள்களை நீ கொடுப்பதுண்டானால் இப்போதே அதைக்கொடுத்துவிடென்று தடுத்துநின்றான் எ-று. (௧௭)

அதிரப்பெருகரவத்தொடுமழலக்கட்புகர்பல்கால்
முதிரச்சில்சுடுகட்டுரைமொழியப்பொருட்டருமச்
சதுரப்படியெனவெய்தத்துடராரத்துணைவிழிமுத்
துதிரச்சிலரெதிருத்தரமுரையாமலிருந்தான்.

இ-ள். அதிர்ச்சியாக மிகுகின்ற முழக்கத்துடனே கொதிக்கின்ற கண்களையுடைய சுக்கிரன் பலதரமும் முதிர்ச்சியாகச் சிறிது கடுஞ்சொற்களைச்சொல்லும்போது இனிப்பொருள்தருவதானபுத்தி எப்படியென்று இளைத்து உடம்புசோர்வாக இரண்டு கண்களிலும் முத்துப்போல் நீரொழுக்க கொஞ்சமேனும் மறுமொழிசொல்லாமலிருந்தானரசன். எ-று.

மொழியும்பழியுணராமுகில்முலையாண்முதிர்கடனீர்
பொழியுங்கயல்விழியாண்முனிபொருணல்குதறுணியா
தெழுகின்றதொர்பசியானலிவெருகஞ்சியவெலிபோ
லழுகின்றதெனரசேயெனவவனுஞ்சிலமொழிவான்.

இ-ள். அப்படிச் சுக்கிரன் சொல்லுகிற பழிப்புவார்த்தைகளைக் கேட்டு அரும்புபோலுந் தனங்களை யுடையவளாய் முதிர்ந்த கடல் நீரைப்போற் சிந்துகின்ற சேண்டை மீன்போலுங் கண்களையுடைய சந்திரவதியானவள அரசே, விஸ்வாமித்திரருக்குக் கொடுக்கவேண்டிய பொருள் கொடுக்கிறதற்குத் துணிவுகொள்ளாமல், மூளுகின்றதாகிய பசியினாலே வருந்துகின்ற ஒருபூனைக்குப்பயப்படுகின்ற எலியைப்போல கண்ணீர்விடக் காரிய மென்னவென்று சொல்ல, அரசனும் மனைவியை நோக்கிச் சிலவார்த்தை சொல்லுகிறான். எ-று. (௧௯)

மின்னஞ்சியவிடையாய்கதிர்வேலஞ்சியவிழியாய்
வன்னெஞ்சுடைமுனிநம்முடைவளமுள்ளதுகொண்டா
னென்னெஞ்சமுமுன்னெஞ்சமுமொன்றன்றியிரண்டோ
வுன்னெஞ்சறியாதென்னயிலுளதோபொருளென்றான்.

இ-ள். மின்னலஞ்சுவதான இடையும் ஒளிபொருந்தின வேலாயுதமும் அஞ்சுவதான கண்களையுமுடையபெண்ணே! கடினநெஞ்சையுடைய விஸ்வாமித்திரர் நம்முடைய செல்வமாக வுள்ளவெல்லாம கவர்ந்து கொண்டார். ஆகையால் என்மனமும் உன்மனமும் ஒன்றேயல்ல திரண்டாகுவதுண்டோ, (இல்லையே. இனி) உன்மனதிற்குத்தெரியாத பொருள்கள் என்னிடத்தி லுண்டோவென்று சொன்னான் அரசன். அதற்கு, எ-று. (௨0)

கல்லென்றுயர்தோளாய்கவுசிகனெண்ணுதலல்லா
லில்லென்பதும்முளதென்பதுமயாமெண்ணுதற்குமோ
வெல்லொன்றினியவதித்தினமெனையுமமகனையுநீ
வில்லென்றனள்கற்புக்கொருவித்தாகியுதித்தாள்.

இ-ள். மலையென்று சொல்லலான தோள்களையுடைய அரசே! நம்மிடத்திலே பொருள்களில்லையென்பதும் உள்ளதென்பதும் விஸ்வாமித்திரர் ஆலோசிக்கவேண்டியதேயல்லதுநாமஇந்தச்சுக்கிரனைக்குறித்து வருத்தஞ் செய்கிறேனேயென்று ஆலோசிப்பது தக்கதல்ல. இனிக் கெடுவானநாள் முடிவாகுமுன்னே எனையும் அதிரனையும நீர் விலைசெய்து விடுமென்று பதிவிரதாதருமத்துக்கு ஒரு விதையாகித் தோன்றின சந்திரவதி சொன்னாள். எ-று.

எல்லொன்றும் — நாள் முடிவுபெறும். (௨௧)

அவ்வாறுரைசெயமன்னவனலையுங்குன்றயுயிர்கொண்
டெவ்வாறுமைவிலைகூறுவலெனவெண்ணியிடைந்தான்

வெவ்வாய்வடிவேலோயெமைவிலைகூறுதலரிதென்
றெவ்வாயெனின்விடுமோநமதூழின்வலியென்றாள்.

இ-ள். அப்படிச் சந்திரவதிசொல்லவே, அரசனானவன் அலைவதான குறைவுயிரைக்கொண்டு உங்களை எப்படி விலைகூறுவேனென்று நினைத்துவருந்தப் பின்னிடும்போது, வெம்மைவாய்ந்த கூர்மைகொண்ட வேலையுடைய அரசனே! எங்களை விலைக்குவிற்கிறதருமையென்று நீர் சம்மதியீரேயானால் நம்முடைய பூர்வகருமம் விட்டுவிடுமோவென்று சந்திரவதிசொன்னாள். எ-று. (உஉ)

தேமென்கனிவாயாளிதுசெப்பச்செயலிதுவே
யாமென்றெழுவேவெள்ளியுமதுவேநலமென்றான்
மாமன்னவன்மைந்தன்றலைமிசையுங்குலமடவாள்
பூமென்குழன்மிசையுஞ்சிறுபுல்வைத்துநடந்தான்.

இ-ள். தித்திப்பமைந்த மிருதுவான கனிபோன்ற வாயையுடைய சந்திரவதி இப்படிச்சொல்லவே, இனிச்செய்யத்தக்கதிதுவேசரியென்று எழுந்தபோது, சுக்கிரனும் அப்படிவிற்கிறதே நன்மையென்று சொன்னான். அப்போது பேரரசனானவன் புத்திரன்றலைமேலும் குலக்கொடியான சந்திரவதியினுடைய பூவையணிந்த மிருதுவான கூந்தல்மேலும் சிறுபுல்லைவைத்துக் கட்டிக்கொண்டுசென்றான். எ-று. (உங)

மெள்ளச்செலநாணுஞ்செலவிரையச்செலவாய்மை
தள்ளப்புதல்வனையும்மயிறனையும்முனடத்தி
யுள்ளத்துயரறிவாகியவுரனாலுகுவிழிநீர்
வெள்ளத்தினையடையாவிறைவிலைகூறிநடந்தான்.

இ-ள். அப்படி மெதுவாகப்போகும்போது வெட்கங்கெட்டவஞ்சி விரைந்து செல்லும்போது வாய்ப்பேச்சுகள் தடுமாறவும் புத்திரனையும் மனைவியையும் முன்னேநடத்திக்கொண்டு மனத்திலே உயர்ந்த அறிவாகியபலத்தினாலே சிந்துகின்ற கண்ணீர்வெள்ளத்துக்குள்ளே முழுகாமல் அதையடக்கிக்கொண்டு அரசன் விலைகூறிக்கொண்டு காசிநகர்வீதியிலே சென்றான். எ-று. (உச)

ஞாலத்தறமுணராதுயிர்தளரும்படிபலசெய்
மேலைப்பழவினைபற்றிடவிற்கின்றனன்வினையேன்
வாலச்சிறுபருவத்தெனன்மரபிற்புதல்வனையு
நீலக்கயல்விழியாளையுநிதியுள்ளவர்கொண்மின.

இ-ள். உலகத்தினது தகுதிதெரியாமல் உயிர்தளர்வதாகப் பலபடி செய்த முன்கருமத்தினாலே துன்பம்வந்து தொடர அதற்காக இளமையான சிறிய பருவத்தையுடைய எனது நல்ல குலபுத்திரனையும், நீலநிறத்துடனே கயற்கெண்டைபோன்ற கண்களையுடைய மனைவியையும் பாவி

யான நான் விலைசெய்கிறேனே; பொருளுள்ளவர்கள் வாங்கிக்கொள்ளுங் கள். எ-று.

பூர்வகன்ம தொடர்ந்துபிடிக்க என்க. (உரு)

சோதித்திரு முடியானிவைசொல்லச் சுடர்மாட
வீதித்தலைநின் றோர்சிலமிகவும்மனமழலாப்
போதிற்றிருவனையாளைவ னையுமதலவனையு
மேதிப்படிவிலைகூறிட வெய்தும் நிறமென்பார்.

இ-ள். ஒளிபொருந்தின திருமுடியையுடைய அரசன் இப்படிச் சொல்லவே பிரகாசம்பொருந்தின மாடவீதியிலேநின்று கண்டோர்கள் சிலர் மிகவுமனங்கொதித்து பூமேலிருக்கிற லட்சுமியையொத்தவளாகிய இந்தப்பெண்ணையும் மகனையும் என்னகாரணத்தினாலே இப்படிவிலைக்கு விற்க நேரிட்டதெனகிறார்கள். எ-று. (உசு)

செருவுற்றகணையிலைப்பொருகிருவொப்பவளிவளு
மருவுற்றணிதெரியற் புயமதனொப்பவன்மகனு
மொருவற்குறுவிலையிற்பொருளுடை யார்களுமுளரோ
விருவர்க்குறுவிலையிப்பதியெவர்நல்குவரென்பார்.

இ-ள். யுத்தத்துக்குத்தகுந்த வேலையொத்த கண்களையுடைய லட்மிக்கொப்பானவளான இந்தமனைவியும், மணங்கொண்டழகிதான மாலையையுடைய மன்மதனைபொப்பானவனான இந்தமகனும் ஒருவனுக்குப் பாத்தியமாகத்தக்க விலையுள்ளபொருள் கொடுக்கத்தக்கவர்களான செல்வர்களுமிங்குண்டோ? (இவ்விருவரிலே ஒருவருக்கேபொருள்கொடுத்து வாங்கத்தக்கவர்கள் இங்கில்லையாதலால்) இவ்விருவருக்கும் தகுந்தவிலை கொடுத்து வாங்கத்தக்கவர்கள் இந்தநகரிலே யாருண்டென்று தம்மிலே விசாரிக்கலானார்கள். எ-று. (உஎ)

தவருக்கலத்யிராவதமெனுநீள்கரசைலத்
தவருக்கலதளகாபுரியரசுக்கலதலைசே
ருவரிக்கடல்புடைசூழ்வியனுலகத்திலையுறவா
ரெவருக்கெளிதிவருக்குறுவிலைநல்குவதென்பார்.

இ-ள். சிலர் இவரை விலைக்கு வாங்குகிறசக்தி தவமுனிவருக்கானு லுண்டு. அல்லது ஐராவதமென்கிற நீண்டகைமலையையுடைய இந்திரனுக்குண்டு. அல்லது அளகாபுரியையாளுகிற குபேரனுக்குண்டு. அல்லது அலைகள்கூடின இவ்வுப்புக்கடல் பக்கத்தே சூழ்ந்த பெரியவுலகத்திலே மதிப்புத் தெரிந்தவராகிய யாராலே எளிதாக இவ்விருவருக்குந் தக்கவிலை கொடுக்கப்படும் என்பார்கள். எ-று. (உஅ)

மண்மின்னெனவருமென்மனைவியையும்மகனையுநீர்
கொண்மின்னென்னவிலைகூறியகோமானுரைகேளா

விண்மின்னென வலையும்பரிவெண்ணூலணி மார்பன்
கண்முன்னொரு மறையோனதிகாவேவொடெதிர்வந்தான்.

இ-ள். பூமிதேவிபோல்வருகிற என்மனைவியையும், என்மகனையும் பொருளுள்ள நீங்கள் வாங்கிக்கொள்ளுங்களென்று விலைகூறிக்கொண்டு வருகிற அரசன் சொல்லக்கேட்டு ஆகாயத்துள்ள மின்னற்போல்விளங்குகின்ற கேயூரந்தாங்கினவனும் வெள்ளைமுப்புரிநூலணிந்த மார்பையுடைய அரிச்சந்திரனது கண்ணுக்கு முன்னே ஒரு வேதப்பிராமணன் அதிக திருட்டுத்தனத்துடனே எதிரிலேவந்தான். எ-று. (௨௯)

என்சொல்லினை முனசொன்னவையின்னம்பகரெனவே
மென்சொல்லியையிளமைந்தனைவிலைகூறினனெனவே
முன்சொல்லுநின்சேயையுமடமானையும்விற்கும்
பொன்சொல்லெனவிறல்வேலினன்மறையோனொடுபுகல்வான்.

இ-ள். (ஓ விலைகூறினவனே!) யாது சொன்னாய்? முன்னே சொன்னவைகளை இன்னமொருதரஞ்சொல்லென்று கேட்கவே, அரசன் இந்த மிருதுபாஷியான இவளையும், இளமையான புத்திரனையும் விலைகூறினேனென்று அரசன் சொல்லுமளவில், உன் பிள்ளையையும் பெண்டாட்டியையும் விற்பதான பொருள் எவ்வளவு சொல்லென்று கேட்க, அதற்கு வெற்றிவேலைக்கொண்ட அரசன் அந்தப்பிராமணனுடன் சொல்லுகிறான். எ-று. (௩௦)

களபப்பிடர்மிசைநின்றெறிகவணிற்படுசிலைபோ
மளவுக்கிருநிதிநல்கிடினதுவேவிலையென்றா
னாதப்பொருண்முழுதும்முனதுரையின்படிதருவேன்
தாவத்திருநகையாளொடுமகனைத்தரியென்றான்.

இ-ள். யானை முதுகின்மேலநின்றெறிகின்ற கவணிலுள்ள கல்லானது போகுமளவுக்குச் சரியாகப் பெரிதான திரவியங்கொடுத்தால் அதுவே இவ்விருவருக்கும் விலைப்பொருளென்று சொன்னான், அதற்கு அவ்வளவு பொருள்முழுதும் என்னிடத்துண்டு; உன்சொற்படியே இந்த முல்லையரும்புபோன்ற அழகிய பல்வரிசையையுடையவளுடனே மகனையும் நீ கொடுப்பாயானால் தருகிறேனென்று (அவ்வந்தணன்) சொன்னான். எ-று.

கலிவிருத்தம்.

இருவருக்குமிதுவிலையாமெனிற்
பொருளளிப்பனின்றென்றுபுகன்றிடத்
தருகவப்பொருளானெனச்சாற்றலும்
வெருவிலந்தணன்மீளவுங்கூறுவான்.

இ-ள். இந்த இரண்டுபேருக்கும் இதுவே விலைநிச்சயமானால் நானே அவ்வளவு பொருளுந்தருகிறேன் இப்போதேயென்றுசொல்ல, அவ்வளவு பொருளுங்கொடுமென்று அரசன் சொல்லுமளவில், அஞ்சுதலில்லாத அந்தப்பிராமணன் மறுபடியும் சொல்லுகிறான். எ-று. (௩௧)

உண்மகிழ்ந்தின்றளிக்கு முறுபொருள்
கொண்மர் தமமையமைமெனக் கூறினன்
வெண்மனத்தனென்வெள்ளியைக் கூய்ப்பந்
நுண்மறைக்குலத்தோன்முகநோக்கியே.

இ-ள். நான் மனங்களித்துக்கொடுப்பதான விலைப்பொருளைவாங்கிக் கொள்ளுகிறவனை இங்கே கூப்பிடென்று சொன்னான் உடனே வெள்ளைப்புத்தியுள்ளவனைகிற அந்த சுக்கிரனைக் கூப்பிட்டு அந்த சூட்சுமமான பொருளுடையவேதகுலத்துப்பிராமணனைப்பார்த்து எ-று.

இவர்தமக்களியென்றலுமீவனென்
றவர்தமக்கவனங்கையறைந்தன
னுவரிசூழ்புவிமன்னவனுற்றுநீர்
கவருமாநிதிகைபுக்கதோவென்றான்.

இ-ள். இந்தப் பிராமணனுக்கு நீர் கொடுமென்று சொல்லவே, கொடுக்கிறேனென்று அந்த பிராமணன் தனக்குக் கையைத் தட்டிக் கொடுத்தான். அப்போது கடல்சூழ்ந்த வுலகத்தையாளுகின்ற அரசனு வரிச்சந்திரன் நீர் எனக்குக் கொடுத்து வாங்கிக்கொள்ளத்தக்க பெருந்திரவியம் உம்முடைய கைவசம் ஆயிற்றோவென்று கேட்டான். எ-று. (௧௪)

வந்ததென்பொருண்மாதையுஞ்சேயையு
மந்தணற்களித்தாவணநல்கென
முந்தவாவணந்தீட்டிமுடிந்தபின்
மைந்தனோடுமயிலைவழங்கினான்.

இ-ள். அதற்கு எனக்குவரவேண்டிய பொருள்வந்தது; உன்மனைவி யையும் மகனையும் இந்தப்பிராமணருக்குக் கொடுத்து விலைச்சீட்டு எழுதிக் கொடென்றுசொல்ல, முன்னே விலைச்சீட்டெழுதிக் கொடுத்தான். பின்பு பிள்ளையையும் மனைவியையும் கொடுத்தான். எ-று. (௧௫)

வல்லிபோற்றிவருந்தலெமக்கென
சொல்லிவேற்கட்டுளிபலசிந்திட
வல்லிமாமரைத்தாள்களையன்புடன்
புல்லிவீழ்ந்துகிடந்துபுலம்பினாள்.

இ-ள். அப்போது சந்திரவதி கணவனைத் துதித்து எங்களுக்காக நீர் வருத்தங்கொள்ளாதிருமென்று சொல்லி வேல்போன்ற கண்களிலே பலநீர்த்துளிகள் சிந்த தனது நாயகனுடைய அகவிதழ்களைக்கொண்ட பெரிய மலர்போன்ற பாதங்களைப்பிடித்துக்கொண்டு அன்புடன் விழுந்து கிடந்து புலம்பலானாள். எ-று. (௧௬)

நின்றுகாணுநிருபரும்யானுமன
றன்றுகாணவவாவுறுசெம்முக
மின்றுகாணுகவெய்தியதன்றிமற்
றென்றுகாண்பினியெனவேங்கினார்.

இ-ள். நின்று உரைமைக்காணவருகிற அரசர்களும் நாளும் அந்த அந்த நாள்தோறும் பார்க்க வேண்டுகிற சிவந்த முகத்தை இன்றைத்தினம் காணக் கிடைத்ததேயன்றி இனி என்றைக்கு நான் காணக் கிடைக்குமென்று பலபலவிதங்களுஞ் சொல்லிப் பிரலாபித்தாள். எ-று. (௯௭)

ஏங்கிமன்னனிடை வனென்றேபடர்
தாங்கிநாயகதாவிடையென்றயல்
நீங்கினிறைநீர்கழுத்தைத்தழீஇத்
தூங்கிவாய்விட்டுத்தோன்றலரற்றினான்.

இ-ள். நமை நினைத்து அரசன் ஏங்கிவருந்துவானென்று உள்ளே துன்பங்கொண்டு நாயகா! உத்தரவு கொடென்று தூரப் போனான். அப்போது மகன் அரசன கழுத்தைக் கட்டிப்பிடித்துக்கொண்டு தொங்கி வாய்விட்டுக் கதறி அழுதான். எ-று. (௯௮)

எமையவென்னையுமியாயையுந்தாங்கிய
சுமையிறக்கினையோசுகமுற்றதோ
வுமையணைந்திங்குறவென்றிருந்தவா
றமையுமோவையனேயென்றரற்றினான்.

இ-ள். எங்களையனே! என்னையும் என் தாயையும் ரட்சித்துக் கொண்டுவந்த சுமையை யிறக்கிக் கொண்டீரோ! இப்போதுமக்குச் சுகமாயிற்றோ! நாங்களுடனே சேர்ந்து இங்கே உறவென்றிருந்தபடி போதுமோ! என் ஐயனே! என்று மகனனவனழுதான். எ-று. (௯௯)

கழுத்தைப்பூண்டழுங்காவலன்கைகளை
யழுத்தமாமபற்றறவிடுவித்தனன்
விழித்தக பொறிசிந்தி வேதிய
னிழுத்துப்போய்த்தனதில்விடமெய்தினான்.

இ-ள். கழுத்தைக்கட்டிக்கொண்டழுகின்ற புத்திரனுடையகைகளை அழுத்தமாகிய பிடிப்புப்போகநீக்குவித்தவனாகி திறந்துபார்க்கிறகண்களிலே நெருப்புப்பொறிகள்சிந்த அந்தப்பிராமணன் அப்புத்திரன்கையைப் பிடித்துத் தன்வீட்டுக் கிழுத்துக்கொண்டு போய்ச் சேர்ந்தான். எ-று.

கடியவேதியன்கைதொட்டிழுத்தவக்
கொடுமைகண்டுகுலைகுலைந்தேங்கியே
யிடிவிழுந்தமராமரமீதெனும்
படிவிழுந்தனன்சற்றும்பதைத்திலன்.

இ-ள். அப்படிக்கடினசித்தனான பிராமணன் புத்திரன் கையைப் பற்றி யிழுத்துக் கொண்டுபோன அந்தக் கொடுஞ் செய்கைப்பார்த்து அரசன் நடுநடுக்கமாய் அழுது இடிவிழுந்தலான மராமரம் இதுதானென்னும்படி கீழேவிழுந்தான்; சற்றேனும் உடம்பசைதலில்லாது அப்படியே கிடந்தான். எ-று. (௱)

வந்துமந்திரிமன்னனைத்தாங்கிபு
புந்தியில்லவர்போலப்புலம்புவ
தெந்துகாரணமென்றடிபோற்றலுஞ்
சிந்தைவாட்டமுங்கோட்டமுந்தேறினான்.

இ-ள். அப்போது சமீபத்திலே மந்திரியானவன்வந்து அரசனையெடுத்து அரசே! நீர் புத்தியில்லாதவரைப்போற் பிரலாபிக்கிறது என்ன காரணம் என்றுசொல்லிப் பாதங்களை வணங்கும் போதில், அரசன் மனத்திலுள்ளவாட்டமும் மனக்கோணலுந்தீர்ந்து தெளிந்தான். எ-று.

அந்தணன்முகநோக்கியரும்பொருள்
வந்ததோவென்றுமன்னன்விளம்பயா
னிந்தமாநிதிபெற்றனனின்னமுஞ்
சிந்தையோடுரைசெய்வதொன்றுண்டென்றான்.

இ-ள். அப்போது அரசனாகிய பிராமணன் முகத்தைப்பார்த்து உமக்குஎன்றுலேகிடைக்கவேண்டிய அருமையானபொருள்வந்துசேர்ந்ததோவென்று அரசனைகேட்க, இந்தப்பெரிதானபொருள்பெற்றுக்கொண்டேன்; இன்னமும் என்மனசாரச சொல்லுவதொன்றுண்டென்றான்

முனிக்குமுன்னமொழிந்தபொனீந்தனை
யெனக்குங்கூலியீயுவதென்னென
வுனக்குமருவன்வாவெனவுத்தமன்
றனக்குப்பின்னடந்தான்வினைச்சவ்வியன்.

இ-ள். நீ விஸ்வாமித்திரனுக்குக கொடுக்கிறனென்று சொன்ன பொருளைக்கொடுத்தாய் சரியே; கூடவந்த எனக்குக் கூலி கொடுக்கிற பொருள் எங்கேயென்று கேட்க, உமக்கும்கொடுக்கிறேன் வாருமென்று சொல்லவே கொடுஞ் செய்கையை யுடைய சுக்கிரன் உத்தமனான அரசனுக்குப் பின்னே சென்றான். எ-று. (சச)

அன்னகாலையமைச்சனைநோக்கியே
யென்னைநீவிற்றிவற்குப்பொனீகெனச்
சொன்னபோதிற்றுணுக்கெனவேங்கியெம்
மன்னகேளெனமந்திரிகூறுவான்.

இ-ள். அந்தவேளையிலே மந்திரியைப்பார்த்துஎன்னைநீவிலைசெய்து இந்தச்சுக்கிரனுக்குக் கூலிப்பொருள் கொடென்று சொன்னபோதில் மந்திரி திடுக்கிட்டழுது எங்களரசனே! கேளுமென்று சொல்லுகிறான்

அன்னையாயெமதாண்டகையாகிய
நின்னையான்விலைகூறுதனீதியோ
வென்னைநீவிற்றிவர்க்குச்செலத்தரும்
பொன்னைநல்கெனவீழ்ந்தடிபூண்டனன்.

இ-ள். எனக்குத்தாயாய் அரசனுமானவும்மைநான்விலைகூறுகிறது நியாயமன்று; நீர்என்னைவிலைசெய்து இந்தப்பிராமணருக்குச்செலுத்தத்

தக்க பொருளைக் கொடுமென்று கீழேவிழுந்து வணங்கிப் பாதங்களைப் பிடித்துக்கொண்டான். எ-று. (௪௬)

மண்ணில்வீழ்ந்தவமைச்சனைமார்பணைத்
தொண்ணிலாவதனத்தொளிமாழ்கவே
கண்ணினீர்ப்புனலாட்டிக்கவுசிக
னெண்ணுரிமைக்குமேதற்குமதோவென்றான்.

இ-ள். அப்படி மண்ணிலே விழுந்துகிடக்கிற மந்திரியை அரசன் தன்மார்போடணைத்துக்கொண்டு அழகிதான சந்திரன்போன்ற முகத்தில் ஒளிமழுங்க தனது கண்ணினீராலே அவனை முழுகச்செய்து விசுவாமித்திரர் ஆலோசித்திருக்கிற சகுதிக்கு இது தக்கதாகுமோவென்றான். எ-று. (௪௭)

ஏற்குமோபொருட்குன்னைவிற்குவ
தார்க்குமாதவனெண்ணமறியலாந்
தார்க்குலாவுவெள்வேலவதாழ்க்கிலா
னூர்க்குளென்னைவிற்றெண்ணிதிநல்கென்றான்.

இ-ள். நான் கொடுக்கவேண்டிய பொருளுக்கு உன்னை விற்றுக் கொடுக்கிறது தக்கதாகுமோ? இனி எல்லோரும் அந்த விசுவாமித்திரருடைய நினைவெப்படியென் றறியப்படும் வெற்றிமாலை விளங்குவதான வெள்ளியவேலையுடைய அமைச்சனே! இனி நீ தாமதஞ்செய்யாமல் இந்தவூர்க்குள்ளே கொண்டுபோய் என்னை விலைசெய்து அழகிதான திரவியஞ் சுக்கிரனுக்குக் கொடுத்துவிடென்றானரசன். எ-று. (௪௮)

என்னபாவமெனக்குப்பலித்ததென்
றந்நகர்ப்பலவாவணவீதிவாய்ப்
பொன்னின்மாமுடிபீதிற்புற்சூடியே
மன்னனைவிலைமந்திரிகூறுவான.

இ-ள். இதென்னபாவம் எனக்கு லபிதமானதென்று அந்தவூரிலே பல கடைவீதிகளிலுஞ்சென்று அரசனது பொன்முடிசூடுகிற பெருமை பொருந்தின தலைமேலேயொரு புல்லைச்சூட்டி அரசனை மந்திரி விலைகூறுவானானான். எ-று. (௪௯)

ஆதிநூலினராயினுமல்லது
சாதியீனர்களாயினுஞ்சால்புடைக்
கோதிலான்றனைக்கொண்மினெனப்பல
வீதிதோறும்விலையதுகூறினான்.

இ-ள். வேதசாஸ்திரங்களுக்குரிய பிராமணராயிருந்தாலுஞ் சரிதான். ஜாதிசண்டாளரானாலுஞ் சரிதான். சான்றாண்மையையுடைய குற்றமில்லாத இந்த அரசனை வாங்கிக்கொள்ளுங்களென்று பலவாகிய வீதிகளெல்லாம் விலைசொல்லிக்கொண்டு திரிந்தான் மந்திரி. எ-று. ()

வாரமேதகுமந்திரிமன்னனைத்
தூரமேவிலைகூறியசொற்கொளா
வீரவாகுவெனும்பெயர்மேவினோன்
கூர்நீர்மைப்புலைமகனோர்பொறியினான்

இ-ள். உரிமைத்தனத்திலே சிறந்த மந்திரியானவன் அரசனைத் தூரத்திலிருந்து விலைகூறிவருகிற சொல்லைக் கேட்டுக்கொண்டு வீரவாகுவென்கிறபெயரைக்கொண்டவனாய்ச் சூரத்தனமையையுடைய ஒரு பறையன் வந்தான். எ-று. (௫௧)

குடங்கள்ளுப்பருகிப்பொருமையால்
நெடுங்கைக்கால்விதிரப்புறத்தாசிபான்
விடச்சினோரிறைச்சிவிட்டின்றாழணி
நெடுக்கிக்காவிபதிணபொருந்தோளினான்

இ-ள். அவன் ஒரு குடங்கள்ளுங் குடித்துப் பருகியிருக்கிற கொழுங்கையினாலே நீண்டகைகளும் கால்களும் நெருங்கின சோரவையுமுடையவனாய் மாமிசத்தை மூடியிருக்கிற மாட்டுத்தோல் சதையாகிய இவற்றை மூங்கிற்றடியிலே கட்டிமேற்கொண்டு மாட்டிக் காவடிபோட்டுக்கொண்டுள்ள பலமான பெரியதோள்களையுடையவனாய். எ-று. (௫௨)

சுமக்குங்காவைக்கீழ்நிறுத்திவாய்ப்புதைத்து
நுமக்குவேண்டுமூறுபொருளெலாம்
அமைக்குமப்புலைத்தொழிலாளரெம்மைப்போல்பவர்
தமக்குமவிற்கத்தக்கதுண்டோவென்றான்

இ-ள். தான் சுமந்துவருவதான காவடியைக் கீழே யிறக்கிவைத்துவிட்டு இடையின் வஸ்திரத்தாலே வாயைமூடிக்கொண்டு ஐயா உங்களுக்குவேண்டிய மிக்கபொருளைக் கொடுத்தால் ஒருவர்சொல்லச் செய்வதான இழிதொழிலாளராகிய எம்மையொத்தவர்களுக்கும் விலைசெய்யத் தக்கதுண்டோவென்று கேட்டான் வீரவாகு. எ-று. (௫௩)

அன்னதன்மையரசன்மனங்கொளா
விற்பார்க்கிவனலதெம்விலைப்
பொன்னளிப்பவனில்லெனப்புந்தியை
நென்னவில்லென்றமைச்சர்க்கியம்பினான்

இ-ள். அந்தவகையை அரசன் மனத்துட்கொண்டு இந்த ஊருக்குள்ளே இவனையல்லாமல் நமக்கு விலைப்பொருள் கொடுக்கிறவனில்லையென்றாலோசித்துக்கொண்டு மந்திரியைப்பார்த்து என்னை விலை செய்துவிடென்று சொன்னான். எ-று. (௫௪)

ஆயினன்றெனுமமைச்சர்சூழ்மவ்வயின்
மேயினனினிவிற்பனுனக்கென்று

எரியுநலவிலையேதெனப்பொன்பதி
னாயிரம்மென்றமைச்சனியம்பினன்.

இ-ள். அப்படியானால் நல்லதென்று மந்திரியானவன் அவ்விடத்திலே வந்தவனாகிய வீரவாகுவைப்பார்த்து நான உனக்கு விலை செய்கிறேனென்று சொன்னான். அதற்கு வீரவாகு நான்கொடுக்கத் தகுதியான விலை யென்னவென்றுகேட்க, மந்திரி பதினாயிரம்பொன் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னான். எ-று. (ருரு)

தருகுவேனெனத்தன்பெயரால்பொறித்
தருளினன்புலையற்கமைச்சாவணம்
பொருளைவாங்கிப்புகழ்க்களித்தையபோய்
வருகவென்னமகிழ்ந்தவனேகினன்.

இ-ள். அப்படி ஆயிரம்பொன்னும் தருகிறேனென்று வீரவாகு சொல்ல, உடனே மந்திரியானவன் தன் பெயராலே விலைசீட்டெழுதி அந்தப்புலையனுக்குக் கொடுத்தான். அப்படிக் கொடுத்த பொருளை வாங்கிச் சுக்கிரனுக்குக்கொடுத்து, ஐயா சுக்கிராசாரியரே! போய்வாருமென்றுகூற, சுக்கிரன் சந்தோஷமாகச சென்றான். எ-று. (ருசு)

மீளிவேந்தும்விடக்கின்றசைச்சுமை
தோளிலேற்றிப்புலையற்றொடர்ந்தன
னாளிமொய்ம்பினமைச்சனுமன்னவன்
றாளில்வீழ்ந்துதளர்ந்துவருந்தினன்.

இ-ள். (அப்போதுடனே) வீரனான அரசன், தோலும் மாமிசமுமான காவடியைச சுமையைத தனது தோளிலே லேற்றிக்கொண்டு அந்தப் புலையனைத்தொடர்ந்து செல்லலானான். அப்போது சிங்கம் போலும் புஜபலத்தையுடைய மந்திரியானவன் அரசனுடைய காலிலே விழுந்து தளர்ச்சியுடனே வருந்தலானான். எ-று. (ருஎ)

கொற்றவாநின்குளிர்மலர்த்தாளிணை
யுற்றநாடொட்டுமுன்பணியேசெயப்
பெற்றமாதவப்பேறெனக்கின்றொடு
மற்றதேயென்றயலழுதேகினன்.

இ-ள். அரசனே! உம்முடைய குளிர்ந்த மலர்போன்ற பாதங்களிரண்டையும் நான் வந்தடைந்தநாள்முதல் உன்னுடைய ஊழியமே செய்யப்பெற்ற என்து பெரியதவப்பலன் இன்றோடே எனக்கு முடிவாகிப்போயிற்றோ (இல்லை) யென்று அரசன்கூடவே அழுதுகொண்டு புறமேபோனான். எ-று. (ருஅ)

வலையநீத்தபுயத்திடைவைத்தகா
வலையவேபின்றொடர்ந்தரிச்சந்திரன்
றொலைவிலாமுடைநாறியதொன்னெறிப்
புலையன்மேவும்புலக்குடிநண்ணினன்.

இ-ள். கேயூரங்களை நீக்கின தோளிலேயே வைத்த தோற்காவடி அசைய அசைய அவன் பின்னே அரிச்சந்திர மகாராசனைத் தொடர்ந்து நீங்குதலில்லாமல் புலால் நாறுகின்ற பழைய வழியிலே செல்லுகின்ற அந்தப் புலையனிருக்கிற புலைக்குடிலுக்குப் போனான். எ-று. (௫௯)

பார்த்தவர்க்குப் பயந்தசையாப்மறை
கோத்தகாவை யிறக்கிக்கொடுத்தபி
னூத்தைக்கொட்டிலினுள்ளிருந்தே நவி
காத்தகோவுடன் காலனியம்புவான்.

இ-ள். கண்ணாலே கண்டவர்களுக்குப் பயந்த தசையாகி வேதத்தையே கோத்திருக்கிற காவடியை இறக்கிக் கொடுத்த பின்பு, அழுக்கடைந்த கொட்டிலுக்குள் ளிருந்துகொண்டு உலகத்தையாண்ட அரசனுடன் காலனென்கிற வீரவாகு சொல்லுகிறான். எ-று. (௬௦)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

தூங்கிருள்கடியுஞ்செந்தீ மூளையிற்சுடும்பிணத்துக்
கோங்கியபுலைப்பேறுடை யொன்றுண்டுபணங்காலுண்டு
வாங்கியிதெனக்குவைத்து வாய்க்கரிசியைநீயிட் டுண்
டாங்கிருவென்றுபின்னு மண்ணலுக்கவனுரைப்பான்.

இ-ள். தங்குகின்ற இருளைப் போக்குவதான சிவந்த நெருப்பு மூளுகிற சுடுகாட்டிலே தினஞ்சுடுவதாகிய பிணம் ஒன்றுக்கு உயர்வதான புலையன் பெறுவது வஸ்திரமொன்றுண்டு; காற்பணமுண்டு. இவற்றைத் தவறாமல் வாங்கிக்கொண்டு அவற்றை யெனக்காக வைத்துவிட்டு, வாய்க்கரிசியமாத்திரம் நீ வாங்கிக் கொடுத்துண்டுகொண்டு அங்கே தானே இருவென்று சொல்லிப் பின்னும் அரசனுக்கவன் சொல்லுகிறான். எ-று. (௬௧)

எனக்குநீபணமுங்கொள்ளியாடையுமளித்தல்கி
யுனக்குவாய்க்கரிசிதந்தே யுண்டிருபசியைநீக்கி
மனத்துளேவஞ்சமின்றிமயானத்திலுறைவாயென்னத்
தனக்குநேரில்லானானுநன்றெனச்சுடலைசார்ந்தான்.

இ-ள். எனக்கு நீ பிணஞ்சுடுகிற பணமும் கொள்ளிவஸ்திரமும் நன்றாகக் கொடுத்துவிட்ட பின்பு உனக்கு நான் கொடுத்ததாகிய வாய்க்கரிசியை மாத்திரம் நீ புசித்துப் பசியைத் தவிர்த்துக்கொண்டு உன் மனத்திலே எவ்வளவும் வஞ்சனையில்லாமல் அந்தச் சுடுகாட்டிலேதானே காத்துக்கொண்டிருக்கக் கடவையென்று சொல்ல, தனக்குச் சமானமில்லாத அரசன் அதற்கு நல்லதென்று சுடுகாட்டிற்குப் போனான். எ-று. (௬௨)

சுட்டவெம்பிணத்தோடொக்கத் தொலைந்துவெந்தெரிந்தகொள்ளிக்
கட்டையும்பாடைசேர்ந்தகழிகளுமெடுத்துக்கூட்டிக்

கொட்டிலொன்றெடுத்துமேனாள் கொடுஞ்சவங்கொணர்ந்துபோட்ட
கட்டிலொன்றேறிச்செங்கோற்காவலன்வீற்றிருந்தான்.

இ-ள். அங்கே சுடுகிறதான வெவ்விய பிணத்தோடேகூடச் சாம்பலாகவெந்து எரிந்துபோன கொள்ளிக்கட்டைகளாலும் பாடையோடு சேர்ந்துவந்த குறுக்குக்கழிகளாலும் சேர்க்கையாகக்கூட்டி ஒருகொட்டில் கட்டிக்கொண்டு முன்னே கொடிதான பிணத்தைத் தூக்கிக்கொண்டுவந்து போட்டுக்கிடக்கிற ஒருகட்டிலின்மேலேறி நீதியுள்ள அரசனிருந்தான். எ-று. (சுங)

பாடையிற்கொணர்ந்துவைத்தபிணந்தருபணமுங்கொள்ளி
யாடையும்வாங்கியிட்டியாண்டகைக்களித்தங்குற்றுக்
கூடையினிறைத்துநாளுங்கொடுத்தவாய்க்கரிசிவைத்தாங்
கோடைமாக்களிற்றினமன்னனுறைந்தனனுறைந்தபின்னர்.

இ-ள். பாடைமேலே கொண்டுவந்துவைத்த பிணத்தைச்சுடுகிற பணமும் கொள்ளிவஸ்திரமும் வாங்கிச்சேர்த்துத் தன் எஜமானுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, அங்கேயிருந்த கூடையிலே தினந்தோறுங்கொடுக்கிற வாய்க்கரிசியை நிரப்பிவைத்துக்கொண்டு அப்படியாக முகபடாமணிந்த பெரிய யானைமேல்வருகிற அரசன் இருந்தான்; அவனப்படியிருந்த பின்பு எ-று. (சுச)

அத்திருநகரின்மற்றோரம்பலத்திரவுதங்கிச்
சத்தியகீர்த்தியென்பான்றங்களையனைத்தேடிப்
புத்தியில்வருத்தநாளணிப்புலைக்குடிலருகுதேடி
யுத்தமனீமங்காக்குமாறுகேட்டோடிச்சென்றான்.

இ-ள். அந்த அழகான பட்டணத்திலே அங்கொருமடத்திலே அன்றிராத்திரி சத்தியகீர்த்தி தங்கியிருந்து பின்பு தங்கள் எஜமானைத் தேடிக்கொண்டு தன்மனத்திலே வருத்தமுண்டாகவந்து அந்தப் புலைக்குடிசில்களினிடமெல்லாந் தேடிப்பார்த்து உத்தமனான அரிச்சந்திரன் சுடுகாடுகாக்கிறது தெரிந்து ஓடிவந்தான். எ-று. (சு௫)

நெருப்பெழுந்தெரியுஞ்செந்தீச்சுடுகரைநீந்தியேகி
மருப்பயிலலங்கன்மன்னைமந்திரித்தலைவன்மிச்
செருப்பயில்வீரவேலான்சிறுகுடிற்றனிலேபுக்கங்
கிருப்பதுகண்டான்காணுவேங்கியேயலறிவீழ்ந்தான்.

இ-ள். அங்கேநெருப்புமூண்டு எரிவதாகி, அந்தச் சிவந்த நெருப்பினாலே சுடுவதான சுடுகாட்டுக்கரையெல்லாங் கடந்துபோய் மணம்பொருந்தின மாலையணிகிற அரசனை முதல்மந்திரியான சத்தியகீர்த்திவந்துகூடி, யுத்தஞ்செய்கிற வீரவேலையுடைய அரசன் அங்கொரு சிறிய குடிசைக்குள்ளே புகுந்துகொண்டு அங்கேயிருக்கிறதைக் கண்டான்; கண்டவுடனே அழுதுயிரலாபித்துக் கீழேவிழுந்தான். எ-று. (சுசு)

மன்னவரிடம்பொருறுவந்துருழ்ந்துறைஞ்சிப்போற்ற
வன்னமென்னடையாராட வரம்பையர்பாடவைகும
பொன்னெடுங்கோயினீங்கிப்பூதருமாரிசாசுமாடு
மிக்நெடுங்கோயிலோவருதெய்தியதையென்றான்.

இ-ள். அரசர்கள் தங்களுக்கு இடமபோதாமல் வந்து மொய்த்து வணங்கித் துதிக்கவும, அன்னமபோலுமெலலிய நடையையுடையபெண்க ளாடவும், அரமபைகள் பாடவுமிருக்கிற பொன்மயமான நெடிய அரண் மனையைவிட்டுப் பூதங்களும் பசாசுகளுந கூடதாடுகின்ற இந்த நெடிய கோயிலோ சுவாமி! உமககுவநது லபிசமானது யென்றான். எ-று. ()

கதிதருமயனுமாலுங்கடக்கருங்கொடியபீரமை
விதியினையெளியநம்மால்வெல்லலாநதகைமைத்தாமோ
வதிகம்வந்தெய்தாமேழுளமைத்தவையடுக்குமல்லால்
மதிவலோயிதற்குவாடிவருந்தலேயென்றசொன்றான்.

இ-ள். மோடசத்தைத்தருகிற பிரமமாவும விஷ்ணுவும் கடத்தற் கரிதான கொடுஞ்செய்கையையுடைய விதியை எளிதான நம்மாலே வெல்லலாகிய தகுதியுள்ளதாமோ? முன்னுளிலே அமைததபடியே அமைவதாகும் அல்லாமல் வேறாக அப்படிப்பட்ட விதிக்கதிகமாக ஒன் றும் வந்துகூடாது. மதிவல்லவனான சததியகீர்த்தியே! இதற்காக நீ வாடிவருந்தாதேயென்று அரிச்சந்திரன் மந்திரிக்குச்சொன்னான். எ-று.

என்னவேயமைச்சன்றேறியிருந்தனனிருக்கவேந்தன்
முன்னமேயுய்த்துவைத்தவரிசியைமுறையினீந்தா
னின்னமுதருவதற்கென்றெண்ணியேயமைச்சன்வீழ்ந்து
பொன்னடிவணங்கிவாங்கிப்புல்லினிற்பொதிந்துகொண்டான்.

இ-ள். என்றுசொல்லுமளவில் மந்திரி தேறிக்கொண்டிருந்தான். அவனிருக்க, அரசன் முன்னே தான் சேர்த்துவைத்திருந்த வாய்க்கரிசி யினை அளவுப்படிகொடுத்தான். அதை இனியசோறு சமைத்தற்கென்று மந்திரிவிழுந்து அரசன் பொன்னடிகளை வணங்கிக்கொண்டு சிலபுல்லுக் கற்றைக்குள்ளே அந்த அரிசியை முடிந்துகொண்டான். (சுகூ)

மண்டலத்திறைவனுய்த்துவைத்தவாய்க்கரிசிதன்னைக்
கொண்டுபோய்ச்சுரபிக்கீந்துகோமயத்துடனேவீழ்ந்த
தண்டுலமெடுத்துக்குத்திச்சமைத்தினிதுதவவச்சோ
றுண்டவணுறைந்தார்பின்னையுற்றதுவாறெடுத்துரைப்பாம்.

இ-ள். பூமண்டலாதிபதியான அரசன் சேர்த்துக்கொடுத்த வாய்க் கரிசிகளைக் கொண்டுபோய் பசுவுக்குக்கொடுத்தது அது உண்டு அதன் சாணியிலேவிழுவதான அரிசியையெடுத்து குத்திச்சமைத்துப் பரிசுத்த மாக்கிக்கொடுக்க அந்தச்சோற்றை உண்டுகொண்டு அங்கிருந்தான்; பின்பு நடந்தசெய்கையை இனியெடுத்துச்சொல்லுவோம். எ-று. (எ0)

காசிகாண்டம் - முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - கூ0எகூ.

பரமார்த்திகம்.

எட்டாவது,

மயானகாண்டம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வல்லியுமகனுமந்தமறையவன்மனையிற்சேர்ந்து
சொல்லியபணிகளெல்லாஞ்சோர்வறச்செய்தபின்னு
மெல்லியோர்சாமமென்னவெழுந்திருந்தேவன்முற்றி
யல்லிருசாமஞ்சென்றாலளித்தகூழுண்டுறங்கி.

இ-ள். சந்திரவதியும் மகனும் அந்த விலைக்குவாங்கின பிராமணன் வீட்டிலேபோய், அந்தப்பிராமணன் சொன்னவேலைகளெல்லாம் குறைவில்லாமல் பொழுதளவுஞ்செய்து, மறுபடியும் அர்த்தராத்திரி விடிய ஒருசாமமிருக்கும்போதே விழித்தெழுந்திருந்து அவன் ஏவின வேலைகளெல்லா முடியச்செய்து பின்பு அந்தப்பகல் இரண்டுசாமமானால் அவனூற்றின கூழையுண்டு தூங்கி. எ-று. (க)

கையினிலுலக்கைபற்றிக்காந்தளினுதிரம்பாய
மெய்யினில்வெயர்நீர்சிந்தவிழியினிலருவிபாய
நெய்யினின்முடித்தகூந்தனெற்குத்துங்கொடுமைகாணு
மையினிற்றிகழ்வேற்கண்ணாரரம்பையர்மறுகிச்சோர்ந்தார்.

இ-ள். கையிலே உலக்கையைக்கொண்டு காந்தள்மலர்போன்ற அந்தக்கைகளிலே ரத்தங்கட்டிச் சிவப்பாகவும், உடம்பெல்லாம் வேர்வை நீரொழுகவும் கண்களிலே அருவிபோல் நீரொழுகவும், முன்னே சம்பங்கியெண்ணெயிட்டுச்சீவி முடித்தகூந்தலையுடைய சந்திரவதியானவள் நெல்லுக்குத்துகிற கொடுமையைக்கண்டு மையிட்டதுடனே விளங்குகின்ற வேல்போலுங் கண்களையுடையவர்களாகிய தெய்வரம்பைகளெல்லாரும் (இச்சந்திரவதிக்கு) இப்படிவரக் கூடுமோவென்று மயங்கிச் சோர்வதானார்கள். எ-று. (உ)

புன்கணுற்றரம்பைமாதர்வருந்தவுமபுந்திமேசயயா
வன்கணிரக்கமில்லான்மடித்தவாய்வெடித்தசொல்லான்
றன்கணன்பில்லான்பொல்லான்றறுகணன்விலைகொண்டாள்வோ
னின்கணில்லாதாள்பாரியிவனிலுங்கொடியபாவி.

இ-ள். தெய்வரம்பைகள் அப்படித் துன்பப்பட்டு வருத்தமடையவும், விலைக்குவாங்கி ஆளுகிறபிராமணன் அதை ஆலோசியாத கொடுஞ்செய்கையையுடையவனாய் கொஞ்சமேனு மிரக்கமில்லாதவனாய் மடித்த வாயுடனே அதிர்த்த சொல்லையுடையவனாய்த் தன்னிடத்திலெவ்வளவும்

அன்பில்லாதவனாய் அஞ்சாதவனாயிருந்தான் அந்த இனிதான முகதாக்ஷிண்ணியமில்லாத பிராமணனுடைய பெண்டாட்டியோ அவனைப் பார்க்கிலும் மிகவுங் கொடுமையான பாவியாயிருந்தாள் எ-று (௩)

அடியினாலஞ்சிமைந்தனந்தலைப்பயமுணர்த்த
விடியுமுன்னெழுந்திருந்துவிளைபுலங்களைப்பறித்துக்
கடிவனத்தடங்குசெய்யதாரோடமுஞ்சமிதையும்போன
முடிபுனைந்தலையில்வைத்துமுறைமுறைவருமந்நாளில்

இ-ள். அந்தப் பிராமணனடிக்கிற அடியினாலே புத்திரனான தேவதாசன் பயந்து, அப்பயமானது தூக்கத்தை விழித்தெழும்படிச்செய்ய விடிகிறதற்குமுன்னே எழுந்திருந்து அந்தப்பிராமணனுக்கு விளைகிற நிலத்திலுள்ள களைகளைப் பிடுங்கி அவனுடைய காவலுக்குள்ளான வனத்திலே அலைந்துதிரிந்து இலைக்கறிகள் பறித்துக்கொண்டு விறகும் சமித்துங்கட்டி பொறுக்கி டமண்யத்தக்க தலைமேலே வைத்துச் சுமந்து இப்படித்தினந்தோறும் வருவதாகிய அந்நாளிலே. எ-று. (௪)

மைந்தனுஞ்சிறாரோடேகிவனந்தனில்விறகுப ...
தந்திடுவழியினோர்பாற்றருப்பைகண்டிதுவிட்டேகி
லந்தணன்முனிவனென்றுவஞ்சியோர்வடத்தினீழ
லிந்தனமிறக்கியப்புல்லிருந்திடுந்தூறகட்சென்றான்.

இ-ள். ஒருநாள் அந்தப்புத்திரன் ஊரிலுள்ள பிள்ளைகளோடுகூடிச் சென்று காட்டிலே விறகுதேடிச் சுமைகட்டிச் சுமந்துகொண்டு வருகிற வழியிலே ஓரிடத்தில் தர்ப்பைப்புல் அதிகமாயிருக்கக்கண்டு இந்தத் தர்ப்பையைக்கண்டும் பறித்துக்கொண்டு போகாமற்போனால் பிராமணன் கோபஞ்செய்தடிப்பானென்று பயந்து ஒரு ஆலமரத்தினிழலிலே அந்த விறகுசுமையையிறக்கிவைத்துவிட்டு அந்தத் தர்ப்பைப்புல் முளைத்திருக்கிற தூறினிடமாகப் போனான் (௫)

பறித்தனன்குசையைப்பற்றிப்பறித்தலும்முனிவனேவக்
குறித்துவந்ததனுடங்குங்கோளராசசீறியோங்கித்
தெறித்தழல்விழியாற்சிந்தச்சீண்டிப்படத்தினடலோடும்
வெறித்தெழுந்தலறியோடிவெருவியேதரையில்வீழ்ந்தான்

இ-ள். அங்கேபோய்த் தர்ப்பையைப் பிடுங்கினான், அப்படித் தர்ப்பையைப்பிடித்துப் பறிக்கும்போது விசுவாமித்திரமுனிவ ரேவுதலினாலே கடிக்கவெண்ணி அந்தத் தர்ப்பைக்குள்ளடங்கியிருக்கிற பெரிய பாம்பானது சீறியெழுந்து நெருப்புப்பொறிதெறித்துக் கண்களினின்று முதிரக்கடித்தது, அப்படிக் கடித்தவுடனே மயங்கித் துள்ளி அலறிக் கொண்டோடிவந்து பயத்துடனே ஓரிடத்தில் வீழ்ந்தான். எ-று. (௬)

வடத்தின்கீழிருந்ததோழாமறுகிப்போய்வள்ளல்வீழ்ந்த
விடத்தினையஞ்சினையோவென்றுற்றுரையாயென்னட

படத்தினூற்பெரியநாகங்கடித்ததுபாருமென்று
விடத்தினாலறிவுசோர்ந்தான்விட்டுயிரடங்கிற்றன்றே.

இ-ள். அப்போது அந்த ஆலமரத்தினிழலிலே இளைப்பாறிக்கொண்டிருந்த தோழப்பிள்ளைகள் பயந்தோடிவந்து அந்தப்பிள்ளை விழுந்து கிடக்கிற இடத்தையடுத்து ஐயோ பிள்ளாய்!, உனக்கு என்ன துன்பம் வந்தது சொல்லென்றுகேட்க, படத்தையுடைய பெரியபாம்பு என்னைக் கடித்தது; நீங்கள் அதைப்பாருங்களென்று சொல்லிக்கொண்டே அந்தப்பாம்பு விடத்தினாலே புத்திமயங்கினான். உயிரும் அவனுடம்பை விட்டு நீங்கிச் சுவாசமும் அடங்குதலாயிற்று. எ-று. (எ)

ஆவிபோயகன்றபின்னையனைவரும்புரட்டிப்பார்த்துப்
பாவியுமென்னேயிந்தப்பாலகனிறந்தானென்று
மேவியவ்வடத்தின்கீழ்வந்தவரவர்விறகுகொண்டு
காவியங்கழனிசூழுங்காசியம்பதியிற்புக்கார்.

இ-ள். அப்படி உயிர்போய் இறந்தபின்பு எல்லாப்பிள்ளைகளும் அந்த உடம்பைப்புரட்டி அசைத்துப்பார்த்துப் பாவியான விதியினாலே என்ன ஆச்சரியம்! இந்தப்பிள்ளை இறந்துபோனானென்று திரும்பி அந்த ஆலமரத்தின் கீழேவந்து அவரவர்கள் கொண்டுவந்த விறகுசுமையை யெடுத்துக்கொண்டு நீலோற்பலங்கள் மலர்ந்துள்ள அழகிதான வயல் சூழ்ந்த காசிப்பட்டணத்துக் குள்ளேபோனார்கள். எ-று. (அ)

பாலர்வந்தூரிற்புக்கார்பானுவுங்கடலிற்புக்கான்
மாலைவந்திறுத்தபின்னர்வழியினைநோக்கியன்னை
பாலன்வந்திலனென்றேங்கிப்பரதவித்திருகண்டாரை
காலநொந்துருகிவாயிற்கடைத்தலைவந்துபார்த்தாள்.

இ-ள். அப்படி அந்தப்பிள்ளைகளெல்லாரும் ஊருக்குள்ளே வந்து சேர்ந்தார்கள். சூரியனும் மேலைக்கடலுக்குள்ளேபோய்ச்சேர்ந்தான். அப்படி ராத்திரிகாலமானபின்பு பிள்ளை வருகிறவழியைப் பார்த்துப்பார்த்துத் தாயான சந்திரவதி தன்பிள்ளை யின்னமும் வராதிருக்கிறானேயென்று தகைத்துப் பிரலாபித்துத் தனதிரண்டுகண்களிலு நீர்த்தாரை சிந்தும்படிநொந்துமனமுருகிக் கடைத்தலைவாயிலிலே வந்துபார்த்தாள்.

வணங்கியகரத்தாள்சால்வாடியமனத்தாண்மக்கா
ளிணங்கியும்முடனேவந்தவென்மகனெங்கேயென்றாள்
பணங்கமழ்குழலாயுன்றன்மைந்தனையரவுதீண்டி
யுணங்கியேயிறந்தானென்றுருப்பிர்த்திலண்மறுகிவீழ்ந்தாள்.

இ-ள். சோர்ந்த கைகளையுடையவளாய் மிகவும் வாடின மனத்தையுடையவளாகி வருகிற பிள்ளைகளைப்பார்த்து பிள்ளைகளே! உங்களுடனே கூடிவந்த என்மகனெங்கே! வரக்காணேனென்றாள். அதற்கு அந்தப்பிள்ளைகள் வாசனைபரிமளிக்கின்ற கூந்தலையுடைய அம்மே! உன்னுடைய புத்திரனைப் பாம்புகடித்து அதனாலேசோர்ந்து மடிந்துபோனு

னென்றுசொன்னார்கள். அதுகேட்டு மூச்சுமில்லாதவளாய் மயங்கிக் கீழேவிழுந்தாள் சந்திரவதி. எ-று. (௪௦)

மடத்தகைவல்லிபின்னுமைந்தரைநோக்கியெந்த
விடத்திலேயிறந்தானென்னயாம்வருவழியினிற்கும்
வடத்தினுக்கயலேசற்றேவடக்கினிற்குசைபடர்ந்த
திடத்தினிற்றெற்கேயென்றுசாற்றியேயவர்கள்போனார்.

இ-ள். அப்படி மயங்கிவிழுந்து பின்னும் அந்த யௌவனத்தகுதி யையுடைய சந்திரவதியானவள் அந்தப் பிள்ளைகளைப்பார்த்து பிள்ளைகளே! என்பிள்ளை எந்தவிடத்திலே இறந்துகிடக்கிறுனென்றுகேட்கப் பிள்ளைகள் நாங்கள் வருகிறவழியிலே நிற்கின்ற ஆலமரத்திற்குப் பக்கத்தே கொஞ்சம் வடக்குத்திசையிலே தர்ப்பைபடர்ந்த மூளைத்திருக்கிற மேட்டுக்குத் தென்புறத்திலே இறந்துகிடக்கிறுனென்றுசொல்லி அந்தப்பிள்ளைகள் போய்விட்டார்கள். எ-று. (௪௧)

அறுதியீதென்றுசாலவறிவழிந்துருகிவீழ்ந்து
மறுகினுணடையோர்க்கஞ்சிவாய்திறந்தரற்றுணாமற்பின்
சிறுதொழின்முழுதுஞ்செய்துதீர்ந்தபின்றேடிமேற்
றுறுதியென்றுளத்தினுள்ளேயொடுக்கியுந்தகத்திற்புக்காள்

இ-ள். முடிவு இப்படியாயிற்றென்று மிகவும்புத்திமயங்கி மனமுருகிக் கீழேவிழுந்து மயக்கினவளாகித் தன்னைவிலைக்குவாங்கின பிராமணனுக்கும் பிராமணத்திக்கும்பயந்து வாயைத்திறந்து கூவியழாதவளாய்ப் பின்னுஞ்சோர்வுடனே தான்செய்வதான சிறிய பணிவிடைகள் முழுதுஞ்செய்து முடிந்தபின்பு இறந்துகிடக்கிறபிள்ளையைத்தேடிக்கொண்டு போகிறதே இனித்தகுந்த காரியமென்று தன்மனத்துக்குள்ளே அப்படிப்பட்ட துன்பத்தை ஒடுக்கிக்கொண்டுவந்து வீட்டுக்குள்ளே போயினள். எ-று. (௪௨)

முறைமுறைபணிகளெல்லாஞ்செய்துமுடிந்தபின்னர்
மறையவன்றன்னையேத்திவாய்புதைத்தழுதிம்மி
யிறைவகேளரவந்தீண்டியென்மகனிறந்தான்யானா
ரிறையிலேசேறற்குன்றன்றிருவுளமறியேனென்றாள்.

இ-ள். அப்படி வீட்டுக்குள்ளேவந்து கிரமகிரமமாகத்தான்செய்வதான ஊழியங்களெல்லாஞ்செய்து முடியமுடித்துப் பின்பு அந்தப்பிராமணனைத் தோத்திரஞ்செய்து வாயை ஒருகையால் மூடிக்கொண்டு அழுது விக்கித்து சுவாமி எஜமானே! கேட்பீராக: என்பிள்ளை பாம்பு கடித்திறந்துபோனான்; ஆகையாலினினான் அந்த இடத்துக்குப்போக உம்முடைய திருவுள்ளமெப்படியோ தெரிகிலேன் சொல்லுமென்றாள் சந்திரவதி. எ-று. (௪௩)

சினக்கடுஞ்சொல்லாற்சீறித்திடுக்கிடவுரப்பிவீணி
யெனக்குழுகுற்றமெய்யன்றியென்பொருட்கழிவுவந்தா

னுனக்குறுகுறைதானுண்டோவுறவிலைப்பட்டபையல்
றனக்கொருதாயுமுண்டோதவிர்கநீபோவதென்றான்.

இ-ள். அதுகேட்டு கோபங்கொண்ட கடுஞ்சொற்களுடனேசீறி சந்திரவதி திடுக்கிடும்படி அதட்டி அட பயன்படாதவனே! என்பொருளுக்குக் கேடுநேரிட்டால் எனக்கு மிகுந்த குறைவேயல்லது உனக்கு வருவதான குறைவு ஏதேனுமுண்டோ? எனக்காக விலையான அந்தப் பையனுக்கு ஒரு தாயானவளுமுண்டோ? (இல்லை.) நீ போகவேண்டாமென்று சொன்னான். எ-று. (கச)

அடிமைபட்டேனெனினுமையாவந்தரந்திறந்தானென்றாற்
கொடியனேன்றனக்குப்பெற்றவயிறுதான்கொதித்திடாதோ
ரடியின்மேலிறந்தான்றன்னைப்பார்த்தெடுத்தடக்கிக்கங்குல்
விடியுமுன்வருவேனல்குவிடையெனத்தொழுதுவீழ்ந்தாள்.

இ-ள். (அதற்கு) ஐயரே! உமக்கு அடிமைதான் ஆனாலும் என்கண்காணாத வனாந்தரத்திலே அந்தப்பையனிறந்துபோனானென்று சொல்லக்கேட்டால் பாவியான யெனக்குப் பெற்றவயிறுதான் கொதிப்புக் கொள்ளாதா? ஆகையால் எங்கோ ஓரிடத்திலே இறந்துகிடக்கிறவனைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து எடுத்தடக்கஞ்செய்து பின்பு இந்தராத்திரி விடிவதற்குமுன்னே வந்துவிடுகிறேன்; நீர் தயவுசெய்து உத்தரவுகொடுத்தருளுமென்று வணங்கிக் கீழேவிழுந்தழுதாள். எ-று. (கரு)

மாலையங்குழலாள் கூறமறையவன்மனம்பொருந்தி
வேலைகண்மிகவுமுண்டுவிடியுமுன்வருவாயாகி
னீலவேல்விழியாயேகுநீயெனவொருகாற்சொன்ன
காலையேயெழுந்திருந்துகடிநகர்கடந்துபோனாள்.

இ-ள். பூமாலையணிந் தழகுகொண்ட கூந்தலையுடைய சந்திரவதி இவ்வாறுசொல்ல, அந்தப்பிராமணன் மனஞ்சம்மதித்து நீலமலர்போலவும் வேல்போலவுங் கண்களையுடையவளே! நாளைத்தினம் என்வீட்டிலே அதிகமாக வேலைகளிருக்கின்றன; அவைகளெல்லாஞ் செய்வதற்காக நீ விடிகிறதற்கு முன்னே வருவாயேயானால் போவென்றொருதரஞ் சொன்ன அப்பொழுதே யெழுந்திருந்து அந்தக்காவல்கொண்ட பட்டணத்தைக் கடந்துபோனாள். எ-று. (கசு)

பாவியேன்மகனேயென்பள்பதைப்பள்மென்முகத்தின்மோதித்
தாவியேவிழுவணின்றுதயங்கியேமயங்கிவீழ்வாள்
காவியங்கண்ணீர்பாயக்கதறுவள்பதறியேங்கி
யாவியைத்தேடித்தேடியலமருமுடலமொத்தாள்.

இ-ள். பாவியான யெனதுபுதல்வனே யென்று கூவுவாள்; போகும்போதே பதைபதைத்துக் கீழேவிழுவாள்; மிருதுவான தன்முகத்திலே அடித்துக்கொண்டுதாவிப்போய் அப்புறத்தே விழுவாள்; அங்கேகிடந்து

தயங்கியும் மயங்கியும் விழுவாள்; நீலமலைபோன்ற கண்களிலே நீர் சிந்தக் கதறுவாள்; அப்படிக் கதறியும் பதறியும் ஏங்குதலாகி உயிரைத்தேடி யலைகிற உடம்புபோலானாள் எ-று. (௧௭)

ஆறெலாமடிகளைவைத்தவடியெலாம்விரிந்துநின்ற
தாறெலாமரிவைசென்றசுவடெலாங்குருதிதோய
மாறெலாங்கூந்தல்பற்றவுடையெலாங்கிழியயார்க்குந்
தேறலாந்தன்மைத்தன்றிச்செடியெலாந்தேடிச்சென்றாள்.

இ-ள். அவ்வாறு அவள்போகிற வழிகள் முழுதும் அவள் கால்கள் பதிந்திருக்கின்றன, அந்தக்கால்கள் பதிவாகிக் கிடக்கிற இடமுழுதும் கணைக்கால் நீரொழுகுவனவாயின. அங்குள்ள முள்ளுச்செடிகள் உடம்பைக் கிழிப்பதனாலே அந்தச் சந்திரவதி போகின்ற கால்சுவடுகள் முழுதும் இரத்தம் சிந்துதலாயின. பின்னும் செடிகளின் மாறுகள் கூந்தலைப் பற்றியிழுக்கவும், அந்த நெருங்கின காட்டிலெல்லாம் இடையிலுள்ள கந்தைச்சீலைத் துணிகள் கிழிந்துகிடக்கவும் இன்னபடியென்று எப்படிப் பட்டவர்களும் தெரிந்து சொல்லொணாதபடி அடர்ந்த செடிகளுள்ள காட்டினிலே தேடிக்கொண்டுபோனாள் எ-று. (௧௮)

ஓடினாளுள்ளமெல்லாமுருகினாள்கருகிமேனி
வாடினாள்விறகுவைத்தவடத்தினுக்கருகேவந்தா
ளாடினாள்கழுகும்பேயுநரிகளுங்குறளுநண்ணிக்
கூடியகுழுவினூடேகுமாரனைச்சென்றுகண்டாள்.

இ-ள். அப்படி தேடிக்கொண்டோடினவள், மனமெல்லாமுருகிக் கரைந்தாள், உடம்பெல்லாங் கருகி வாடினாள், விறகுச்சுமையைத் தூக்கிடக்கிற அந்த ஆலமரத்தினருகேவந்தாள், அங்கேவந்துதேடினாள்; கழுகுகளும் பேய்களும் நரிகளும் பூதங்களும் நெருங்கிக் கூடியிருக்கிற கூட்டத்துநடுவே தன்பிள்ளையைப்போய்க் கண்டாள். எ-று. (௧௯)

கண்டனள்கதறிவீழ்ந்தாள்கழுகெலாமிரியல்போகக்
கொண்டதோர்மகவினாவியைக்கூற்றுவன்கொள்ளைகொள்ள
புண்டரீகக்கரத்தாலெடுத்துமடிமேல்வைத்தே
யண்டருமறுகியேங்கவாய்திறந்தரற்றலுற்றாள்.

இ-ள். அப்படிக்கண்டவுடனே, அங்குள்ள கழுகுமுதலியனவெல்லாம் பயந்தோடிப்போக ஓவென்று கதறிக்கொண்டு கீழேவிழுந்தாள். தான்கொண்டதான ஒருபுத்திரனென்கிற வாலுகை அவனுயிரைக் கொள்ளைகொண்டு போவதாகத் தன் தாமரைமலர்போன்ற கைகளிலே பிள்ளையையெடுத்து மடிமேல் வைத்துக்கொண்டு தேவர்களும் மயங்கிப் பிரலாபிக்கும்படி வாயைத்திறந்து அழலாயினாள் எ-று. (௨௦)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடிச் சந்தவிருத்தம்.

பனியானனைந்துவெயிலாலுலர்ந்துபசியாலலைந்து மெலிவாய்
வனியாயவெங்கணரவாலிறந்தவதிபாவமென்கொலறியேன

றனியேகிடந்துவிட நோய்செறிந்துதரைமீதுருண்டமகனே
யினியாரைநம்பியுயிர்வாழ்வமென்றனிறையோனும்யானுமவமே.

இ-ள் (மகனே!) பனியினாலே உன்னுடம்பு நனைதலாகியும், பின்பு வெயிலினாலே காய்தலாகியும், பசியினாலே வருந்துதலாகியும் நீ சாவாமல் (யாவரையுங் கடிப்பதான) அரியசெய்கையையுடைய வெவ்விய சணகளோடுகூடின ஒருபாம்பினாலே நீ யிறந்துபோகலான அதிகபாவம் யாதுசெய்தாயோ நான் தெரிகிலேன். இங்கே நீ ஒருவனாகக் கிடந்து விடமாகிய வியாதிபிடித்து மண்மேற் புரண்டுகிடக்கிற புத்திரனே! இனி யாரைவேண்டி உயிர்வாழக்கடவோம்? எனது தலைவனும் நானும் உயிர்வாழ்தல் வீணான காரியமே. எ-று. (உக)

நிறையோசைபெற்றபறையோசையற்றுநிரையாய்நிறைந்தகழுகின்
சிறையோசையுற்றசெடியூடிறக்கவிதியாரிழைத்தசெயலோ
மறையோனிரக்கவளநாடனைத்துமவழுவாதளித்தவடிவே
லிறையோனளித்தமகனேயுனக்குமிதுவோவிதித்தவிதியே.

இ-ள் நிறைந்த ஒலியைக்கொண்ட வாத்தியங்களின் முழக்கங்களில்லாமல் வரிசையாய் நிறைந்திருக்கிற கழுகுகளினுடைய சிறகடித்துக்கொள்ளுகிற சத்தத்தினைக்கொண்ட செடிகளுக்குள்ளே நீ யிறந்துபோகப் பிரமதேவரானவர்செய்த செய்கைதானோ? ஒரு பிராமணன் யாசிக்கத் தனது வளப்பங்கொண்ட நாடுமுழுதுங் கொடுத்த கூரிய வேலாயுதத்தையுடைய அரசன்பெற்ற புத்திரனே! உனக்குங்கூட இப்படித்தானோ விதிதமான விதி வாய்த்தது. எ-று. (உஉ)

வானின்றிழிந்துசொரிகின்றதாரைமழைபோலவீழ்விழிநீ
ரூனின்றிமேனியுதிரங்கள்சிந்தவுயிரின்றிவெம்புதழலின்
மேனின்றுவெந்ததளிர்போல்மயங்கிவிதியாரைநொந்துதனியே
யானின்றிரங்கவேனென்பதில்லையிதுவோவுனீதிமகனே.

இ-ள். எனதுபுத்திரனே! ஆகாயத்திலிருந்திறங்கிப் பொழிகின்ற மழைத்தாரையைப்போற் கண்ணீரொழுகவும், என்னுடம்பிலே மாமிசமென்பதில்லாமல் ரத்தங்களொழுகவும், பிராணபலமுமில்லாமல் வெப்பமாகிய நெருப்பின்மேலேவிழுந்து வெந்த தளிரைப்போல் வாடிப் பிரமதேவனை நொந்துகொள்ளுகிறதாய் நான் ஒருத்தியாகநின்று பிரலாபிக்க என்பிரலாபிக்கிறதை ஏனென்பதில்லாமல் நீ கிடக்கிறதான இதுதானோ உனக்கு நியாயமாக முடிந்தது. எ-று. (உங)

செங்கோலறத்தின் முறையேசெலுத்து திறலோனெவர்க்கு
முரவோன், வெங்கோபயானை விறன்மன்னனம்மை விடுவிக்கவெண்
ணிவருநாள், பங்கேருகத்து மலர்போல்விளங்கு வதனமகிழ்ந்தபரி
வா, லெங்கேயெனதை மகனென்றுரைக்கி லெதிரேதுசொல்வன்
மகனே.

இ-ள். தாமரை மலர்போலு முகத்தையுடைய மகனே! தருமமார்க்கப்படியே செங்கோல் செலுத்துகின்ற சார்த்தியனாகியும் எப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் அறிவாற் சிறந்தவனாகியும் வெவ்விய கோபத்தைக் கொண்ட யானையையுடைய வெற்றியானமிக்க நந்தராசனை நமிருவரையும் (தான் வாங்கின பொருளைக்கொடுத்து) மீட்டுக்கொள்ள வரும்போது தான் மீட்கவந்த சந்தோஷத்தினாலே என்னுடைய பிரியமுள்ள புத்திரனெங்கேயென என்னைக்கேட்டால் அப்போது யான் மறுமொழி யாது சொல்லக்கடவேன்' எ-று. (உ௪)

நீராளவாவிசெறிநாடனைத்துநிறைமாதவற்குதவினும
பாராளுநீர்மைகெடாப்பறந்தலையடியாளுமெந்தைபுயவில
காராளரேர்கள்கடவோசையோய்விலகன்னோசிநாடதனைமே
லாராளவல்லரவமேவனந்தில்ரவாலிறந்தமகனே.

இ-ள். ஐயையோ! வீரனே இந்தக்காட்டிலே ஒருபாம்பினாலே யிறந்துபோன குமாரா! நீர் நிரம்பக் குளங்கள் நெருங்கின கோசலநாடு முழுதும் நிறைவான பெரிய தவமுனிவனுக்குக் கொடுத்துவிட்டாலும், உலகத்தை ஆளுவதான சம்பத்துத்தன்மை உனக்கில்லாமற் போனதல்ல. உன்பிதாவைப்போலவே ஒருநாட்டையாளுகிற என்பிதா காலமுடிவு பெற்றால், வேளாளர்கள் ஏர்களை ஓட்டுகிற ஓசை ஓயாதிருந்துள்ள கன்னோசிநாட்டைப் பின்பு நீயல்லது இனியார் ஆளவார்கள்' எ-று. ()

நல்லோர்வகுத்தமுறையாமறங்களிலெட்டிலொன்றுகுறையே
மில்லோரையற்பமிகழ்ந்திலோமிறுக்குமிறையன்றியேறவுநவேறு
சொல்லோமறுத்துமுரையோமுறைகடந்துறவோர்கள்புத்திகடவே
மெல்லோர்தமக்குமினிதேவிளைப்பமேதாகவந்ததிதுவே.

இ-ள். நன்னூலுணர்ந்த பெரியோர்கள் சொன்ன தருமங்கள் முப்பத்திரண்டிலே, ஒருதருமமாயினுங் குறையாதுசெய்தோம். எளியவர்களைக் கொஞ்சமேனு மிகழ்ச்சிசெய்திலோம். (நாங்க ளரசராகையால்) கொடுத்த தீர்ப்பான பகுதிப்பொருளான ஆறிலொருபங்கையல்லது அதிகமாக விரும்பினோமல்லோம். பொய்சொல்லியறியோம். கேட்டவர்களுக்கு இல்லையென்று மறுத்துச்சொல்லிலோம். துறவறத்தார்கள் சொன்னபுத்தியைக் கடந்துசென்றிலோம். யாவருக்கும் நன்மையையே செய்துவந்தோம். இப்படியிருக்கச்செய்தே எந்தக்காரணத்தினாலே யெங்கள்பிள்ளை இப்படிப் பாம்புகடித்துச் சாகலாயின? எ-று.

மறைநீதியுற்றபுறநாடழித்துவருசேனையாள்வதறியே
மறைநீதிமுற்றுமுணராவமைச்சையணிவாயில்வைத்துமறையேங
குறையேயிழைத்துவினையேவிளைத்தகுடிவைத்திருந்துமறியே
மிறையேதவத்தின்விளைவேயெமக்குவிதுவோவிதித்தவிதியே.

இ-ள். வேதநீதிப்படியே நடக்கிற அந்நியர்நாட்டைக்கெடுத்து அங்கிருந்துவந்து கூடினவர்ன சேனைகளை ஆளுஞ்செய்கையைத் தெரி

தோமல்லோம். பெரியோர்கள்சொன்ன நீதிமுழுதுந்தெரியாத மந்திரியை யெங்களழகிதான அரண்மனைவாயிலிலே வைத்தாளவுந் தெரிந்திலோம். குறைவானவைகளையேசெய்த பாவச்செய்கைகளையே மென்மேலும் வளர்க்கிற குடிகளை எங்கள் நாட்டிலே குடிவைக்கவுந் தெரிந்திலோம். (இப்படிக்கிருக்கச்செய்தே) எங்களுக்கு ஓ ஓ தெய்வமே! எங்கள் தவப்பயனே! நீங்கள் அமைத்த அமைப்பு இப்படி பாம்புகடித் திறப்பதோ சொல்வீர்கள். எ-று. (உஎ)

கனமுந்தருக்கள்குலமுந்தரித்தகரமும்பெருத்தவரமூர்
த்தனமுஞ்சிறந்தமுகமுந்தரித்தசிகையுங்கிடக்குமுறைகண்
டினமுந்தரித்தவுயிரானபாவியிறவாமலென்றன்மகனே
மனமுந்தரிப்பதிலைநொந்துபெற்றவயிறுந்தரிப்பதிலையே.

இ-ள். (கைம்மாறு வேண்டாதுகொடுக்கிற) மேகச்செய்கையையும், கற்பகமுதலான தெய்வவிருக்ஷங்களினுடைய செய்கையையுங்கொண்ட கையும், பெரிதான சாமர்த்தியமும், எப்போதும் சிறந்துள்ளமுகமும், தலையிலேகொண்ட குடுமியும், மணமேற்கிடக்கிற வகைகளைக்கண்டும் இன்னமும் என்னுயிரானபாவி சாகாமலிருக்கிறதாயிற்று. என்மகனே! நீயிறந்ததாலான துன்பத்தை இனியென்மனமும் தாங்குகிறதாயில்லை. வருந்திப்பெற்ற என்வயிறுந் தாங்குகிறதாயில்லை. எ-று. (உஅ)

பரவாதிகட்குமிகவேவிளைத்தபடிபோலுளத்திலறமே
விரவாததுட்டமுனிகௌசிகற்குவினையேயிழைத்தகுறைபோற்
கரவேபிடித்துவறியேனளித்தகனிருவிசெற்றகடுவா
யரவேயுனக்குமுனதோபகைக்கவறியேனிழைத்தவினையே.

இ-ள். ஒருசமயவாதிகள் மற்றொருசமயவாதிகளுக்கு மிகவும் இடர் செய்கிறதுபோல், எங்கள்விஷயமாகத் தமது சிந்தையிலே தருமகுணங்களை யெவ்வளவுங்கொள்ளாத கொடுஞ் செய்கையையுடைய கௌசிக முனிவருக்கு நாங்கள்பண்ணின குறைவைப்போல, எளியவளான நான் பெற்ற இளையானைபோன்ற புத்திரனுயிரை மறைந்திருந்துவந்து போக்கின விஷவாயையுடைய பாம்பே! இப்படிவிரோதஞ்செய்வதான உனக்கும் பிறரால் ஐயோவென்றிரங்கத்தக்க நான்செய்த குறைவுண்டோ?

என்னாயகன்றன்மணிமார்பிலேவிளையாடுகின்றவெழிலோய்
முன்னாய்விளைந்தகனன்மூழ்கவெம்மின்முதலேநடந்தமயலாய்
செந்நாய்திரண்டுசெறிகானிருந்துதெளியாதிரங்குமெனைநீ
யன்னாய்வருந்தலையெனாதநின்றனறிவுக்கடாதுமகனே.

இ-ள். என்நாயகனுடைய அழகிதானமார்பிலே விளையாடத்தக்க செல்வக்குமார! முன்னே மூண்டநெருப்பிலே எங்களுக்குமுன்னேபோய் விழப்போன குழந்தாய! செந்நாய்கள்கூடி நெருங்கின இந்தக்காட்டிலே யிருந்து மனந்தெரியாம லழுகின்ற என்னைப்பார்த்துத் தாயே வருந்தி

வழாதேயென்று சொல்லாமற்கிடக்கிறது உன்புத்திக்குத் தகுதியல்லவே ஓ புத்திரா. எ-று. (௯0)

மறவாளெயிற்றுமணிமாசுணந்தீண்டவிடமேறியாவியிழந்தாய்வழு
டிறவாதிருக்குமித்தீபாவிதன்னொடுமேவிநெஞ்சுங்கருதியே
திறவாய்சிவந்தகனிவாயுரைத்தல்செயல்பொதுமுகந்தனிற்கண்விழியாய்
பிறவாதநித்தனடியேபவழுந்துபெருமானளித்தமகனே.

இ-ள். பிறத்தலில்லாத கடவுள் திருவடிகளையேதுதிக்கின்ற பெருமையையுடைய அரசன்பெற்றகுமாரா! கோபத்தை யுடையவாளைப்போலுற பற்களைக் கொண்டதாய் ரத்தினத்தைத் தலையிலே கொண்டதான ஒரு பாம்பினது விஷபலத்தினாலே இறந்து கிடக்கிறாயுனனுடனே கூடச் சாவாதிருக்கிற அதிகபாவியானவளுடனே உறவுகொண்டிருப்பதனாலே என்ன பிரயோசனமென்றெண்ணினதோ உனது சிவந்தகனிபோன்றவாயா லொருசொற்சொல்லாதிருக்கிறாய் என்முகத்திலும்விழியாதிருக்கிறாய்.

வடியேற்றவெற்றிநெடுவேல்பலுங்கமலபத்மத்துடங்குநம்மையுந்
கொடியேன்முகத்தில்விழியாமுனிக்குவளநாடீந்தகொற்றமன்னன்
இடியேறுபட்டதமரமாகிமண்ணினிலடைமேவுமைந்தவுனதுமேல்
வடியேனையொக்கமுடியாதிருந்ததிதியார்பிரிக்கயமனே.

இ-ள். கூர்மையேறின வெற்றிகொண்ட நீண்ட வேலைப்பிடிக்கிற மலர்போலுங்கைகையையுடையமகனுடனே கூடச் செத்துப்போகாதிருக்கிற பாவியான என்முகத்திலே இனிவிழிக்கமாட்டாய். (அவரியாரென்றால்,) ஒரு முனிவருக்குத் தனதுவளநாடுமுழுதுங் கொடுத்த பிரபுவானவர். இடியேற்றினாலே பட்டுப்போன மரம்போலாகி மண்ணிலேகிடந்துநான் வருந்துதல் ஓ யமனே! உனக்கு அழகாயிருக்கின்றதோ? என்னையுங் கூடக் கொல்லாதிருக்கிறது மிகவும் அநியாயம். எ-று. (௯௨)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

எனமழுங்கியிவனுடனுமிறந்தேனாகில்
இவ்வினையெடுத்தெரித்தடக்கவுரியாரிலை
மனமுருகானமையிலேகொண்டோன்சால
வன்கண்ணன்மனைவியவன்றனின்மாபாவி
சினமுனிடமார்விடியுமுதற்செல்லேனாகிற்
செறுவரிவன்றனைக்கடுக்கிச்செல்வனென்று
தனதுதிருமகனைமடுத்தணிதோள்வைத்துத்
தள்ளாடிமதியனர்தனையைமீண்டாள்.

இ-ள். என்று பிரலாபித்து இந்தமகனுடனேகூட நானுஞ்செத்தேனேயானால் இந்தப்பிள்ளையையெடுத்துக்கொண்டுபோய் தகனஞ்செய்து அடக்கஞ் செய்யத் தக்கவர்களொருவருமில்லை. நம்மை விலைக்கு வாங்கினவன் இதுகண்டு மனமிரங்கான்; மிகவும் பொல்லாதவன். அவன்பெண்டாட்டியோ அவனிலும் பெரும்பாவி. அவ்விருவரும்மிகவும்

கோபமுள்ளவர்கள். விடிவதற்குமுன்னே நான் அங்குப்போகாதிருந்தால் அதிகதண்டனை செய்வார்கள். ஆகையால் இந்தப்பிள்ளையை விரைவிலே போய்த் தகனஞ்செய்வித்துப் பின்பு போகக்கடவேனென்று தனது புத்திரனையெடுத்து அழகான தோளின்மேலே சாய்த்துக் கொண்டு (திருக்குமாரனைத் தூக்கமாட்டாமல் தடுமாறித்) தளர்ந்தவளாகச் சந்திரதயராஜனுடைய குமாரியான சந்திரவதியானவளமையானநோக்கிச் சென்றாள். எ-று. (கூ௧)

காடுமேடுநின்றுசெறிந்தசெந்நாய்முன்னே
கொத்திபிழுத்திடப்பறந்துவருகழுகுமோதப்
போடுபோடென்பலபேய்தொடரக்கொண்டு
போகேலெனக்கொடியபூதஞ்சூழ
பாடெல்லாம்பறிக்கநரிகளாவ
வார்குழலுஞ்சோர்துகிலுமவனந்தொடக்க
விடுபாடித்தனையும்பட்டுநீண்முள்
விடுகாடுகடந்துநெடுஞ்சுடுகாடுற்றாள்.

இ-ள். காட்டிலும் மேட்டிலுந் திரண்டுநிற்கின்ற செந்நாய்களுக்கு முன்னே வாயாற்குத்தியிழுப்பதற்காகப்பறந்துவந்துகழுகுகள்மோதவும், நீ போட்டுவிடு, போட்டுவிடென்றுபலவிதமானபசாசுகள்தொடரவும் நீ கொண்டு போகாதேயென்று கொடுமையான பூதங்கள் சூழவும், பக்கங்களெல்லாம் வந்து பிள்ளையைப் பிடுங்கிக்கொண்டு போகுதற்கு நரிகள் தாண்டி விழவும், நீண்ட கூந்தலையும், அவிழ்ந்து தொங்குகிற வஸ்திரத்தையும் காட்டிலுள்ள முள்ளுகளும் மரங்களும் சிக்கியிழுக்கவும் இப்படித் தடைபடுகிற இவ்வளவும்பட்டு நீண்டமுட்கள் தைப்பதான காடுமுழுதுங்கடந்து நெடிதான சுடுகாட்டைப்போய்ச்சேர்ந்தாள். எ-று.

பிணங்கள்சுடுங்கடும்புலையரரவத்தாலும்
பிணந்தலைவெடித்திடுபேரொலியாலும்
நிணங்கருகிச்சுறுநாறுமுடையினாலு
நெடுங்கனலின்கொழுந்தெழுந்தநிவப்பினாலுங்
கணங்கள்மிகக்களித்தாடுந்துழனியாலுங்
கனற்பொறியின்மலிவாலும்புகையினாலுஞ்
சுணங்குபலபிணங்குபெருங்குரைப்பினாலுந்
தோகையறிந்துணர்ந்துகொடுஞ்சுடலைசார்ந்தாள்.

இ-ள். அங்கே பிணங்களைச் சுடுகிற கடுமையான பறையர்களுடைய சத்தத்தினாலும், அந்தப் பிணங்களின் தலைகள் பிளந்து வெடிக்கிற பெரியதான சத்தத்தினாலும், பிணங்களினுடைய கொழுப்புகள் கருகிச் சுறுசுறுவென்று நாறுகிற புலால்நாற்றத்தினாலும், நீண்டநெருப்பின் கொழுந்து கிளருகிற உயர்ச்சியினாலும், பூதமுதலான கூட்டங்கள் மிகவுஞ் சந்தோஷித்துக் கூத்தாடுகிற சத்தத்தினாலும், நெருப்புப்

பொறிகளின் மிகுதியினாலும், புகையினாலும், பலதிக்குகள் ஒன்றோ டொன்று விரோதித்துக்கொள்ளுகின்ற [illegible] தன்மையினாலும் சுடுகாடென்று தெரிந்து [illegible] அந்த [illegible] போய் நெருங்கினாள். எ-று. (௬)

[illegible]
[illegible]
[illegible] தகரிந்தகுறைநக [illegible]
பலதிசையும்விரைந்தோடிப் [illegible]
கொண்டுவந்தபிணங்கள்சுடு [illegible]
கொள்ளியெடுத்தோடிப் [illegible]
மண்டுகழற்கடைபின்மேன் [illegible]
வளர்தெரியுங்கனல்கண்டான் [illegible] கண்டான்.

இ-ள். அப்படி நெருங்கப்போய்க்கண்டாள் [illegible] சுடுகாடென்று மனதிலேயெண்ணி அங்கே செய்வதறியாதவளாய் [illegible] தன்பிள்ளையைவைத்துவிட்டு, முன்னேவந்து [illegible] கொள்ளிக் கட்டைகளையெல்லாம் பலதிக்குகளிலும் [illegible] லோடியோடிப் பார்த்தெடுத்துக் கொண்டுவந்து பின்பு பிணங்களைச் சுடுகிற சுடலையினிடத்திலேபோய் அந்தச் சுடலையில் ஒரு கொள்ளி கட்டையை யெடுத்துக்கொண் டோடிவந்து நெருப்பைச் சேர்த்து மூளப்பண்ணி அப்படிப் பற்றியெரிகின்ற நெருப்புக்கட்டையின்மேல் மகனைவைத்தாள். அப்போது மூண்டெரிகிற நெருப்புவெளிச்சத்திலே அதை அரிச்சந்திரனாகிய அரசன் பார்த்தான். எ-று. (௬௭)

அரவுகடித்தரசிளங்கோவிறந்தானென்ப
தறியாமல்வெகுண்டிறைவனுமேரயிந்த
விரவுதனிற்பிணஞ்சுடுவாரறிவோமென்று
வெழுந்திருந்துவிரைந்தோடிமூட
தாவரியபொருளெனக்குத்தாராதேநீ
தனியேயிப்பனியிருளிற்சவங்கொணர்ந்து
கரவினாற்சுடுவதனைக்கடைவோமென்றுக்
கால்விசிக்கான்மூளையையெடுத்தெறிந்தான்.

இ-ள். பாம்புகடித்துத் தனயனாகிய இளங்குமாரன் மடிந்து போனானென்பதைத் தெரியாமல் அரசனானவன் கோபங்கொண்டு இந்தராத்திரியிலேவந்து பிணஞ்சுடுகிறவர்கள்யார்? அவர்களை இன்றே அறிவோமென்று எழுந்திருந்து அதிசீக்கிரமாக விரைந்து ஓடிவந்து என்னடி மூடத்தன்மையானவளே! நீ தருதற்குரியபொருளை எனக்கு முன்னே கொடுக்காமல் நீ ஒருத்தியாகவந்து இந்தப் பனிக் கம்முதலையுடைய இராத்திரியிலே ஒருபிணத்தைக் கொண்டுவைத்து எங்களுக்குத்தெரியாமல் திருட்டுத்தனமாகநெருப்பைமூட்டிக்கொடுக்கிறது

உனக்குத்தக்கதோவென்று தன்பிள்ளையைக்காலாலே தாக்கித்தூரத்தே யெறிந்தான். எ-று. (கஎ)

திந்தி யுரபிரேங்கமேவங்கிவெளி
யிருவிபூந்தாற்பாடிமிசைமேயபடிசாய்ந்தாட
மறிந் தவிழுடரர்போயிசென்றடி மேல்விழுந்
தொழுதுருகியிதிரி பருவிசொரியவல்லி
யறிந்தறிலனில்புரில்வழங்குநீதி
யருவினைமேபதருகியுறவுப்பாவி
மறிந்தமகன்றனைச் சுட நான்வந்தேனையா
வறிமேயற்பொருளுளதோ வழங்கவென்றாள்.

இ-ள். அப்படியெறிந்தவுடனே சந்திரமதியானவள் உயிர்சோர்வதாக அழுது, கோடையிடிவிழுந்து அதனுடனேபூமியிலே அடிவேரற்று அசைந்தலாகி முறிந்துவிழுகிற மரத்தைப்போற்போய் அவன் கால்மேல்விழுந்து வார்த்தைகள் குழறுதலாய் கண்களிலே அருவிபோல் நீரொழுக ஐயா! இந்த வூரிலே வழங்குவதான நியாயக் கிரமத்தை எவ்வளவும் நான் தெரிந்தேனல்லேன். தீராதபாவஞ்செய்துள்ள நானோ ஆருமற்றவள். மிகவும்பாவி. இறந்துபோன என்பிள்ளையைச் சுடுதற்கு நானொருத்தியாகவே வந்தேன். ஆதலால், ஐயனே! எளியவளான உமக்குக்கொடுக்க என்னிடத்திலே எப்படிப்பொருளுண்டாயிருக்கும் என்று சொன்னாள்.

பொருளுடையேன் றமருடையே னுனலிந்தப்
புத்திரனைத் தோண்மீது வைத்துப் போந்திவ்
விருளிடையிற் சுடலையில்வந் தெய்துவேனோ
வெறிந்தருநறைக் கட்டை யினி லேற்றுவேனோ
தெருளுடையா யறமுடையாய் வினையேனீன்ற
சிறுவனையான் சுடக்கருணை செய்வாய்தேயா
வருளுடையா யாதார மற்றேற்குன்ற
னடியிணையே தஞ்சமென வலறிவீழ்ந்தாள்.

இ-ள். பொருளுள்ளவளாய் உறவினரையுமுடையவளானால் நான் இந்தப்பிள்ளையை என்தோளின்மேலேசார்த்தித் தூக்கிக்கொண்டுவந்து இந்த இருட்டிலே சுடுகாடு வந்துசேருவேனோ? இன்னமும் எரிந்துவிழுந்து கிடக்கிற குறைக்கொள்ளிக்கட்டைகளை அடுக்கி அதன்மேல் பிள்ளையை வைப்பேனோ? இதெல்லாந் தெளிந்துகொண்டவரே! தருமந்தெரிந்தவரே! பாவியான நான் பெற்றபிள்ளையைத்தகனஞ்செயவதாகநீர்கிருபை செய்யவேணும். குறையாத இரக்கமுள்ளவரே! யாதொரு ஆதாரமுமில்லாதஎனக்குஉம்முடையபாதங்களிரண்டுமேஆதாரமென்றுசொல்லி அரசன்கால்மேலே அலறிக்கொண்டு போய்விழுந்தாள். எ-று. (கஅ)

பொன்னனையாய் விடுவிடுயான் புலையனென்னிற்
லையனுமல் லேன்புலையற் கடிமைகண்டீர்

யென்னடிமை நின்றுவைந்து ரைநாதந்த
னிப்பொருட்டே யானியவைலே னென்னையாள்வான்
சொன்னபடிங் காடுகாத்து கொள்ளியுமைத்
துண்டமுமான் றைக்கொடுத்து நீதியன்ப
லன்னவன்றான் படையாத வெனக்குத்தந்த
வாய்க்கரிசி யானளிப்பே னறிந்திடென்றான்.

இ-ள். (அப்படி விழுந்த காலைப் பிடிக்கிற மன்னனை நோக்கி) லட்சுமிக் கொப்பானவளே! என் காலைவிடுகிறாய்; நான் உன்னுடைய சொந்தமான பறையன் என்று நீ சொல்வாயானால், அந்த வீரவாகுவென்ற பறையன் நானல்லேன்; நானும் அந்தப் பறையனுடைய அடிமையானவன்; நீ என் காலைத் தொடுகிற தனைக்குத் தகாது. இந்த மயானத்துக்கு நான் சொந்தக்காரனல்லன; என்னை அடிமையாகக் கொண்டவன் சொல்லியிருக்கிற கட்டளையுண்டு; கொள்ளித்துண்டு - வஸ்திரமொன்றுமுண்டு; ஆக இவ்விரண்டையும் நீ கொடுத்துவிட்டுப் பிரியத்துடனே சுட்டுக்கொள். அந்த வீரவாகுவாகிய பறையன் எனக்கிட்டபடிச் செலவாகக் கொடுத்த வாய்க்கரிசியை (வேறுமாறு உனக்குப் பிரியத்துடனே) நான் கொடுக்கிறேன். (இந்தப்படிதான் இச்சுடுகாட்டிலே நடக்கிற வழக்கம்) தெரிந்துகொள்ளென்று அரசனுரைத்தான். எ-று. (௪௦)

நஞ்சியமைந் தனையெடுத்துச் சுமந்துபோந்து
சுடுகாரத் திடுகாட்டிற் சேர்ந்தமேலேற்றிப்
பஞ்சுபடும் பாடுபடும் பாவியேற்குப்
பணமேது கொள்ளியுடனிப் பாடுமேது
நெஞ்சுருகார்ந் தருளினையாய் வருந்தக்கண்டு
நீயிரங்கா யெனவிரந்து நிற்கும்போதே
வஞ்சியிரு மணிமிடற்றில வயங்காநின்ற
மங்கலநாண் கண்டுரைத்தான் மதிக்குலம்போல்வான்.

இ-ள். இறந்துபோன புத்திரனைத் தூக்கிச் சுமந்துகொண்டுவந்து சுடுகிறவர்களில்லாமல் சுடுகாட்டிலேயும் தோள்மேலேதாங்கிப் பஞ்சுபடுகிற பாடெல்லாம்பட்டு இன்னமும் அப்படியேபடுகிற பாவியான என்னிடத்தில் எப்படிப் பணமுண்டாகும்? கொள்ளிவஸ்திரத்துண்டு எப்படிக் கிடைப்பதாகும்? மனதுதளர்ந்து தீர்வதில்லாத பாவியான நான் வருத்தப்படுகிறதைக்கண்டு நீரே தயவுசெய்ய வேண்டுமென்று நல்ல வார்த்தைசொல்லிக்கொண்டு நிற்கிறபோது, அந்தச்சந்திரமதியினுடைய அழகிதான திருக்கழுத்திலே விளங்குகின்ற திருமங்கிலியசூஸ்திரத்தைக் கண்டு அரசன் பின்னுஞ் சொல்லுகிறான். எ-று. (௪௧)

நல்லைநல்லை யறச்சமர்த்தி நீயேகள்ளி
யென்னுதலா ரினைவரினு மிந்த்ரசாலம்
வல்லைவல்லை விறகுகளுங் களவேசெம்பொன்
மங்கலநா ணுன்கழுத்தி லிருக்கவேது

மில்லையென சொல்லுவ து சற்றுமேலா
நிந்தனையெனக் கொலியன் நிமம்பமேவா ர்
பல்லுறுப நிலவாரிறு ப மான்போற்
பதைபதைத்துப் பைந்தொடியாள் பதறிவீழ்ந்தாள்.

(இ-ள். நீ சாலவலவளே நல்லவளே மிகவுஞ் சமர்த்துள்ளவள் நீயே! நான் பார்த்தேன்! நல்ல கற்பினையுடைய பெண்கள் எல்லாரிலும் இந்திரசால வித்தையில் வல்லவளா யிருக்கிறுயென்று (புகழ்வதுபோ லிகழ்ந்து) நீ அக்கினி விரதங்கள் கூட திருடியேகொணவந்திருக்கிறாய். சிவந்த பொனைறுற செய்த திருமங்கிலியம கயிற்றுடனே உனகழுத்தி லிருக்கசெயதே ஒன்று மில்லையென்று சொல்லுகிறது சிறிதும் பொருநதாது. இதை சதாலியையாள சருகைகொடுக்கவேணடியபொருளாகக் கொடுவென்று சொல்லவே, வேடர்களுடைய அம்புகள்மிக்க குறிச்சி களசவிலே அகப்பட்ட மானைப்போல் துடிதுடித்து சசந்திரமதியானவள் பதறிவிழுந்தாள். எ-று. (சஉ)

கலி விருத்தம்.

வாடினு ளாரந்தாண்மலர்மாமுகங்
கோடினு ளருந்தினா ணகொடுங்
கேடினு ளைந்ததென்றுகிலேசமெய்
மூடினு ளவிழுசசெறிந்தாளரோ.

இ-ள். உடம்பெல்லாம வாடினுள்; தளர்ச்சியாயினுள்; தாமரை மலர்போலும் பெருமைபொருநதிய தனது முகம் கோணுதலானுள்; பயந்தாள; வருந்தினுள; கொடிதான கெடுதல்ப்போதுக்கு சேர்ந்த தென்று துன்பத்தையே உடம்புமுமப மூடுதலானுள்; பெருமூசசும் விட்டாள். எ-று. (சங)

அலைவிலாவரிச்சந்திரன்கவல் நு
நிலைவில்பாவமுக்கும்நோற்றருமங்கலம்
புலையன்கானவும்போய் மதாவெனு
வலையின்மீதுமெழுகொத்தருகினாள்.

இ-ள். எக்காலத்தும வருநதுதல் கொள்ளாத அரிச்சந்திரமகாராஜ னுக்கேயல்லாமல் வருந்துதலையுடைய எல்லாருக்கும் காணப்படாத எனது திருமங்கிலியமானது ஒருபறையன் காணவு மாயிற்றேயென்று கொல்ல னுலையின்மேலிட்ட மெழுகையொப்பா யுருகினுள். எ-று. (சச)

இருளருங்குணத்தெந்தைக்குநல்வர
மருளுங்காலத்தரவணிவேணியான்
திருவுருஞ்செய்த திவ்வியமென்மொழிப்
பொருளுமிக்கலம்புக்கதின்பொய்த்ததோ.

இ-ள் அஞ்ஞானநீங்கின குணத்தையுடைய எனது தந்தைக்கு நல்லவரத்தைக் கொடுக்கிற காலத்திலே பாம்பையணிந்த சடையை

யுடைய கடவுள் திருவுளங்கொண்டருளின திருவிளையாடலாற் பக்ஷியவார்த்தையிலுள்ள அர்த்தமும் இந்தமுனிக்கு என்வந்ததென்பு பொய்யாய்ப் போயிற்றோ? எ-று. (௪௫)

பனிமதிச்சடையானவைபங்காளரு
ளினியவாசகமின்றெடுபட்டதாம்
புனிதனுமிறும்புவனமுங்காவலி
முனிவனுமுதிமையானென்வெல்வான்.

இ-ள். குளிர்ந்த சந்திரனைச் சடையிலேகொண்ட பார்வதிபாகரான கடவுள்சொன்ன நல்லவார்த்தையானது இன்றைக்குப் பொய்த்ததாயிற்று. ஆகையால் அந்தப் பரிசுத்தரான சிவனிடம் உலகமெல்லாமளந்த விஷ்ணுவினும் விசுவாமித்திரமுனிவரா சிறந்தவராரோவென் றழுதாள். எ-று. (௪௬)

அற்புக்கடலனையானரிச்சந்திரன்
விற்கப்போயினமேன்மைக்குலந்தம்பிடம்
பொற்புப்போம்பொறைபோந்திறம்போமென்றன்
கற்புப்போவதென்னென்றுகலங்கினாள்.

இ-ள். இரக்கத்துக்குக் கடல்போன்றவராகிய அரிச்சந்திரமகாராசன் விற்க, அதனாலேபோன மேன்மையுள்ள குலத்துடனே என் அழகுதான் போகும்; எனது பொறுமையும் போகும்; எனதுயர்வும் போகும்; இவையெல்லாம் போனாலும் என்னுடைய பதிவிரதாபங்கம் போவதற்குக் காரணமென்னவென்று மனங்கலங்கினாள். எ-று. (௪௭)

அனையகாலையரிச்சந்திரனுந்தன்
மனைவியாமிவளென்றுமனங்கொளாத்
தனையன்மாண்டதுந்தன்னையுட்கொண்டுள
நினைவைநீக்கிமறப்பையுநீக்கினான்.

இ-ள். அந்த வேளையில் அரிச்சந்திரமகாராசனும் இவள் நமது மனைவியேயாமென்று மனத்திலேகொண்டு தன்புத்திரனிறந்துபோனதையு மனத்துள்ளேகொண்டு தனதுள்ளத்துள்ள நினைவுபோய்ப் பின்பு அந்த நினைவுதப்பினதையுந் தேற்றிக்கொண்டான். எ-று. (௪௮)

கள்ளவேகத்தரவுகடிக்கநம்
வள்ளலோவிறந்தானென்றுமன்னவ
னுள்ளநொந்துயிர்த்துயிர்த்துப்புறம்
விள்ளலானுரைவிம்மிமயங்கினான்.

இ-ள். திருட்டுத்தனத்தால்வந்த வேகத்தையுடைய பாம்புகடிக்க நமதுபுத்திரனான பிரபுவோ செத்தானென்று தெரிந்து அரசனானவன் மனம் வருந்திப் பெருமூச்சு விட்டுவிட்டு வெளியே ஒருவார்த்தையுஞ் சொல்லாதவனாய்த் துக்கித்து மயக்கத்தைக் கொண்டான். எ-று. (௪௯)

அன்னையின்றியருங்கானிலெய்திய
வன்னைபோயு பரவங்கடித்தலின்
பின்னையும் முனையுமவிற்றவெவ்விலை
யென்னையெவ்வணநொந்தனையேந்தலே.

இ-ள். ஓ புத்திரா! உனது தாய உன்கூடவராமல் அரிதான காட்டுக்குள்ளேபோன உன்னை ஓடிவந்து பாம்புகடித்ததனாலே அப்போது உன் தாயையும் உன்னையும் ஒருவருக்கு விலையாகவிற்ற என்னை எவ்விதமாக எண்ணி நொந்துகொண்டாய். எ-று. (௫0)

நந்தநாடுநலமுமிழந்தும
யெந்தமோடுவந்திவ்வணம்பட்டனை
மைந்தனேயென்றனும்பெற்றவாழ்வுனக்
கிந்தவாழ்வளவோவென்றிரங்கினான்.

இ-ள். ஓ மகனே! நம்முடைய நாட்டையும் நம்முடைய சுகத்தையும் விட்டு நீயும் எங்களுடனே கூடவந்து இவ்விதமானாய்; என்றாலே நீ பெற்றசுகம் உனக்கு இந்தசுகத்தளவதானோவென்றழுதான். எ-று.

ஒன்றிலாதவுயிரினையோம்பியே
பொன்றிலாதபுலையனுக்காட்பட்டான்
வென்றிவேந்தினிமீட்கத்தருவனோ
வென்றிறந்தனையோவென்றியம்பினான்.

இ-ள். நிலைபேறில்லாத உயிரை வளர்த்துக்கொண்டு சாவமாட்டாமல் ஒருபறையனுக்கடிமையானான்; அப்படி அடிமையான ஜயத்தையுடைய அரசன் இனி நம்மை மீட்டுக்கொள்ளமாட்டுவானோ மாட்டானென்றெண்ணித்தானோ நீ இறந்துபோனாயென்று சொன்னான். எ-று.

விற்றநாளிலென்மேனிதழுவியநிற்
பற்றியந்தணனீர்த்துப்பார்த்திருந்
திற்றைநாண்மட்டிரங்காதவென்வயி
றுற்றபாவமொழிந்தனையோவென்றான்.

இ-ள். நான் விலைக்குவிற்றபோது என்னுடம்பை அணைத்துக்கொண்டிருந்த வுன்னைப்பற்றி அந்தப்பிராமணனிழுத்துக்கொண்டுபோனதையும் பார்த்துக்கொண்டிருந்தும், இன்றைத்தினம் வரையிலும் உன்னிடத்திலிரக்கமில்லாதிருந்த என்னிடத்திலே நீ பிறந்தபாவத்தை இன்று தீர்த்துக்கொண்டாயோவென்றான். எ-று. (௫௧)

விலைபட்டாய்ப்பட்டும்வெவ்வரவாய்ப்பட்டுத்
தொலைபட்டாயன்னைதோளிற்கொணர்ந்திடத்
தலைபட்டாய்தமியேனொழியத்தகர்ந்
தலைபட்டாயிதுவோவிதியையனே.

இ-ள். நீயோ விலைபானாய்; அப்படி விலையாகியும் ஒரு வெவ்விதான பாம்பின்வாய்க்குள்ளாயிறந்தாய்; பின்பு உனது தாயானவள்,

சார்த்திக்கொண்டுவர அவன் தோளுக்குள்ளானாய்; இப்போது நான் நூக்கியெறிய அதனாலே சிதைதலாய் அலைச்சற்பட்டாய். என் அப்பனே! உனக்கிப்படியா விதியிருந்தது? எ-று. (௩௬)

காதலாலுனைக்காணுத தாயையு
மீதெலாம்வினைத்தெற்றியவென்னையு
மீதெலாமரவின்விடமேயநா
ளேதெலாமுரைத்தாயுரையேந்தலே.

இ-ள். அன்பினாலே உன்னைக் கூடவேவந்து கண்டுகொள்ளாத உன் மாதாவையும், இதெல்லாஞ்செய்து இப்போ தேடித்தெறிக்க வென்னையும் உன்னுடம்பெல்லாம் பாம்பின் விட மேறுகிறபோது புத்திரா! (நீ அப்போது) என்னென்ன சொற்களெல்லாஞ் சொன்னாய்? அவற்றை இப்போது சொல்வாயாக. எ-று. (௩௭)

பிறப்புணர்ந்தவன்றேபிறிதன்றியு
மிறப்புணர்ந்தனமென்னினுமெம்முனோர்
சிறப்புஞ்செல்வமுஞ்சேர்தலிற்றீர்ந்தவா
றறப்பெரும்பிழையென்றென்றழுங்கினான்.

இ-ள். உன் சன்ம மிப்படிப்பட்டதென்று தெரிந்த அப்போதே வேறுபாடில்லாமல் உனது சாவுந்தெரிந்தோமானாலும் எங்களுக்கு முன்னோர்கள் பெற்றிருந்த சிறப்புஞ் செல்வமுஞ் சேர்ந்திருப்பதினின்றும் நீங்கினபடி மிகவும் பெரிதான பாவம் பாவமென்று வருந்தினான். எ-று.

வாளின்மிக்கவயமன்னர்வந்துநின்
றாளில்வீழ்ந்தழலின்றிநின்றாய்திருத்
தோளிலேற்றிச்சுடலையிலேவர
வேளின்மிக்கவவெவ்வினையோவென்றான்.

இ-ள். வாள்வலியாலுயர்ந்த வெற்றிகொண்ட அரசர்கள்வந்து உன் காலிலேவிழுந் தழுகிறதில்லாமல் உன் தாயானவள் தன் திருத்தோளின் மேலேற்றிக்கொண்டு சுடுகாட்டுக்குவர மன்மதனிலும் அழகாற் சிறந்த குமாரா! எந்த வெவ்விதான பாவஞ் செய்தாயோவென் றழுதான். எ-று.

இன்னவாறுரைத்தேங்கிடவேந்திழை
தன்னகத்திலுணர்ச்சிதழைத்திட
மன்னனேயிவனென்றுமதித்தவள்
பொன்னடித்துணைபூண்டழுதோதுவாள்.

இ-ள். இந்தப்படிசொல்லி அரசனழும்போது சந்திரமதியானவள் தன்மனத்திலே தெளிவுதோன்ற நமதரசனே இவனென்றுணிந்து அவ்வரசனுடைய அழகிய பாதங்களிரண்டையும் பிடித்துக்கொண்டழுது சொல்லுகிறாள். எ-று. (௩௮)

கொதித்தெழுந்துபடாகுடிகொண்டுளங்
கதித்தழுவயிற்கண்டனனுத்தம

விதித்ததல்லநும்வேறனுகாதென
மதித்திருநுதல்வல்லிவிளம்பினாள்.

இ-ள். பொங்குதலாய்த் துன்பமே குடிகொண்டு உமது மனத்திலே அதிகமானபடியை உம்மிடத்திலேதான் கண்டேன். ஓ புருஷோத்தமரே! யார்க்கானாலும் லபிதபடியேயல்லாமல் வேறே ஒன்றும் வாராதென்று பாதிச்சந்திரன் போலும் திருநெற்றியையுடைய சந்திரமதி சொன்னாள்.

தீமைசெய்ததுனக்குஞ்சிறுவற்கும்
வாய்மைதானதுமண்ணுக்கும்விண்ணுக்குந்
தூய்மையேயினியென்றுதுணிந்தன
னீமயங்கலறத்தைநினையென்றாள்.

இ-ள். பாவங்களைச் செய்திருந்தது உமக்கும் பிள்ளைக்கும் மெய்யானதே; அந்தப்பாவம் இந்த மண்ணுலகத்துக்கும் விண்ணுலகத்துக்கும் இனிநன்மையாகவே முடியுமென்று நான் துணிவுகொண்டேன். நீர் இனி மயங்கவேண்டாம். உமது சுதர்மத்தை யெண்ணிக்கொள்ளுமென்று சொன்னாள். எ-று. (௬௰)

தோகைகேள்புலையற்குத்தொழும்பனு
னைகையான்மற்றவன்பணிநீத்தவ
னீகையாளிழந்தாற்றவரெய்திடும்
போகைநன்றுபொருட்குதற்கென்றான்.

இ-ள். பெண்ணே! கேட்பாயாக: இந்தச் சுடுகாட்டுக்குரிய பறையனுக்கு நான் அடிமையாதலாலே அவன் உத்தரவைக்கடந்து அவன் பொருளை நான் வாங்காமல்விட்டால் நீதிக்கு வழுவுதலாகும் நீபொருள் கொடுப்பதற்காக இவ்விடம் விட்டுப்போகிறதே நல்லகாரியமென்று சொன்னான். எ-று. (௬௧)

உன்னையாளுமறையவற்குற்றது
சொன்னகாலந்தரினந்தத்துசொடு
பொன்னைவாங்கியளித்துநின்புத்திரன்
றன்னைநீசுடத்தக்கதுனக்கென்றான்.

இ-ள். உன்னை அடிமையாகக் கொண்டாளுகிற பிராமணனிடத்திற்குப்போய் இந்தப்பொருள் கொடுக்கவேண்டியபடியை நீ சொன்னபோது, அந்தப் பிராமணன் கொடுத்தால் அந்தக் கொள்ளிவஸ்திரத்துடனே பணமும்வாங்கிவந்து கொடுத்து உன்புத்திரனை நீ தகனஞ்செயது கொள்ளத்தகு முனக்கென்று பின்னுஞ் சொன்னான். எ-று. ()

அரக்கெனச்சிவப்புற்றவெழுற்கண
னிறக்கமற்பமுமில்லவனிப்பொரு
ளக்கருத்திலன்றந்திடிற்காண்பனென்
றுரைந்தவல்லிமகனைவைத்தோடினாள்.

இ-ள். அரக்கைப்போற் சிவப்புப்பொருந்திய நெருப்புக கண்களை யுடையவன்; கொஞ்சமேனு மிரக்கமில்லாதவன; இந்தப் பணமெங்காடுக் கச் சம்மதியான்; ஒருவேளை தருவானே எப்படியோ கண்டறிகிறே னென்று சந்திரவதியானவள் மகனை அங்குவைத்துவிட் டோடினா ள.

மேற்படிவேறு.

மங்கைசுடுகாட்டிடையுமைந்தன்முகங்கண்டு
யங்கையிலெடுத்தணிமனமருசிப்பயனினமீ
கங்கைவளநாடனிருகண்களுஞ்சிந்த
வெங்கையனுகர்ந்தவிளவின்கனியையொத்தான்.

இ-ள. அப்படிச் சந்திரவதி விரைந்தோடும்போது மகன்முகத்தைப் பார்த்து தனதழுகையாலே தொடுதற்குக்கூசி மனத்திலே பயப் கொண்டு பக்கத்திலே நின்றுகொண்டு கங்கைவளநாட்டையுடைய அர சன் தனதிரண்டு கண்களிலும் காலயாறுபோல் நீரொழுக வெவ்விய தாவ மானையுண்ட விளாங்கனியை யொப்பாயினான். எ-று. (௬௩)

மன்னவன்வருந்தியுறமாமயிலையன்ன
துன்னவரிதாயசுடுகாடுகடந்தே
யென்னவினையின்னம்வருமென்பதுகருத்தாய்
மின்னுமணிநீள்புரிசைவீதியிடைபுக்காள்.

இ-ள். அப்படி அரசன் வருந்திக்கொண்டிருக்க, பெரிய மயிலை யொப்பான சந்திரவதியானவள் நெருங்குதற் கரிதான சுடுகாட்டைக் கடந்துபோய், இன்னம் என்ன பாவச்செய்கைகள் வரக்கூடுமோவென்று கருத்துள்ளவளாகி மின்னுகின்ற ரதனங்கள் பதித்துள்ள மதில்சூழ்ந்த வீதிக்குள்ளே போயினாள். எ-று. (௬௪)

கிள்ளைமொழியும்மருகுகிட்டுவதன்முன்னே
வள்ளையொளிமாடநிரைகாசிநகர்மன்னன்
பிள்ளையையெடுத்தயல்பெயர்ந்துயிர்செகுத்தே
கள்ளர்சிலர்நல்லணிகவர்ந்துகொடுபோனார்.

இ-ள். கிளிபோலும் வசனத்தையுடைய சந்திரவதி போகுதற்கு முன்னே மங்கலவள்ளை ஒலிப்பதான காசிபட்டணத்துக்கு அரசனா னவனுடைய பிள்ளையை யெடுத்துக்கொண்டு தூரத்தேவந்து அந்தப் பிள்ளையுயிரை வதைசெய்து சில கள்ளர்கள் அப்பிள்ளைமேலுள்ள நல்ல ஆபரணங்களையெல்லாந் திருடிக்கொண்டு போயினார்கள். எ-று. (௬௫)

அம்மதலையைத்தெருவகத்திடைகாணா
விம்மதலையார்மதலையென்னவலமந்தா
ளெம்மதலையைக்கணமெறிந்ததுகொலென்றுந்
தம்மதலைமெய்க்குறிதனைத்தெரிதலுற்றாள்.

இ-ள். இவ்வாறுசெல்கிற சந்திரவதியானவள் அந்த அரசன்பிள் ளையை அவ்வீதியிலேகண்டு இந்தப் பிள்ளை யாருடைய பிள்ளையென்று

துக்கித்தவளாய் எங்கள் பிள்ளையை அங்குள்ள பூதகணங்கள் கொண்டு வந்து இங்கே போட்டுவிட்டனவோவென்று தங்கள் பிள்ளையினுடம்பி லுள்ள அடையாளங்களைப் பார்க்கலாயினள். எ-து. (௪௮)

விடிந்திடுமுனந்நகரிகாவலர்விரைந்தே
யிடிந்தமதிலேறியுமிழிந்துமறுகுற்று
மடிந்தகுழவிக்கருகுகண்டுமடமாதைக்
கடிந்தனர்கொணர்ந்துயிர்கவர்ந்ததிவளென்றே.

இ-ள். அப்போது விடிகிறதற்கு முன்னே அந்தப்பட்டணத்தைக் காக்கிற தலையாரிகள் அதிகவிரைவிலேவந்து கள்ளராலே யிடிந்துபோன மதில்வழியேயேறிவந்தும் பின்பிறங்கியும் பின்பு வீதியிலேவந்து செத் துக்கிடக்கிற பிள்ளைக்குச் சமீபமாக வந்துகண்டு (அங்குநின்று யாதும் தெரியாமல் மயங்குகிற) சந்திரவதியை, இந்தப் பிள்ளையைக் கொண்டு வந்து இதனுயிரை வதைத்தவளிவள்தானென்று அடித்தார்கள். எ-று.

பதைத்திடுசினத்தொடுபசுங்குழவிதன்னை
வதைத்ததிவளாமெனமலர்க்குழல்பிடித்தே
விதைத்தவின்விழுந்தனவிழிக்கனறெறிக்க
வுதைத்தனரடித்தனரொடித்தனர்களென்பை.

இ-ள். அப்படித் துடிதுடிப்பாகிற கோபத்துடனே அந்தப் பச்சி ளம்பிள்ளையைக்கொன்றது இவளேதானென்று அவளுடைய பூவையணி கிற கூந்தலைப் பிடித்துக்கொண்டு விதைக்கிறபோது சிந்துகிற விதைக ளைப்போல் கண்களிலே நெருப்புப்பொறிகள் சிந்த உதைத்தார்கள்; அடித்தார்கள்; அவளெலும்பையு மொடித்தார்கள். எ-று. (௪௯)

சென்றவர்கள்சென்றவர்கள்சேரவடரக்கண்
டன்றவர்களிற்சிலர்விலக்கியகலப்போ
மென்றுதலமேதுகுலமேதுசிறுசேயைக்
கொன்றபரிசேதரிவைகூறெனவுரைத்தார்.

இ-ள். வீதியிலே பார்த்துக்கொண்டு போகிறவர்களும், பார்க்க வருகிறவர்களும் கூட வருத்தப்படுத்துகிறதைக்கண்டு அப்போது அவர் களிலே சிலர் சிலரை விலக்கி, நீங்கள் தூரப்போங்களென்று சொல்லிச் சந்திரவதியைப்பார்த்து உன் ஊரேது? உன் குலம்யாது? இந்தச் சிறு பிள்ளையைக் கொன்றதென்ன காரணம்? பெண்ணே! நீ உள்ளது சொல்லென்று கேட்டார்கள். எ-று. (௫௦)

தேவருணமக்கிலைசெகுத்திலனெனிற்று
ணைவதிலைநம்மொழியையாருறுதிகொள்வார்
நோவதிலுநம்மகவினேதகவினாலுஞ்
சாவதினிதென்பதுமனத்திடைதரித்தாள்.

இ-ள். நான் கொன்றிலேனென்றுசொன்னால் தெய்வசகாயமும் இப்போது நமக்கில்லாதிருக்கிறது. ஆகையால் நாம் சொல்லுகிற மெய்

வார்த்தையை யார்தான் நம்புகிறவர்கள்? இப்போ திவர்களாலே வருத் தப்படுகிறதிலும் நமது புத்திர னிறந்துபோன துன்பத்தை யனுபவிக்கி றதைக்காட்டிலும் இனி இறந்துபோகிறதே நலமென்று தன்மனத் திலே திட்டப்படுத்திக்கொண்டான். எ-று. (௭௧)

மெய்யுரைசெயிற்பொய்யெனமேவிய துவினு
மையமிதினில்லையதனுயுபுரையிலாத
பொய்யுரையுமெய்யொடுபொருந்துமெனநாடித்
தெய்யலவரோடுதுதனைப்பகரலுற்றான்.

இ-ள். மெய்வார்த்தையை நாம் சொன்னோமானல் அதுபொய் யென்றுதோற்றி அந்தமெய் பயனில்லாதுபோம். இதிலெவ்வளவுஞ் சந்தேகமில்லை. அதனாலே குற்றமில்லாத பொய்வார்த்தையு மெய் யுடனே சேர்வதாகுமென ஆலோசித்துச் சந்திரமதியானவள் தன்னை வினவின அவர்களுடனே இந்தவார்த்தையைச் சொல்லத்துணிந்தாள்.

ஒன்றினிதுகேண்மினுலகத்தினிலிரக்கந்
தன்றியுயிர்கொன்றுழலரக்கியறியீரோ
வின்றுயிரிழந்தமகவென்கையிலிருக்கக்
கொன்றதிலையென்னதலமோகொடியளென்றாள்.

இ-ள். நான் ஒருவார்த்தை சொல்லுகிறேன்; எல்லோரும் நன் றாய்க்கேளுங்கள். நான் பூவுலகில் இரக்கமென்பதில்லாதவளாய் உயிர் களைக்கொன்றுதிரிகிற ராக்ஷசியென்பதை நீங்கள் தெரிந்துகொண்டி லீர்களோ? இப்போ துயிர்போனபிள்ளை என்கையின்மே லிருக்கச் செய்தே நான் கொன்றிலேனென்று சொல்லமாட்டேனோ? நானே கொலைத்தொழில் செய்கிறவளென்று சொன்னாள். எ-று. (௭௨)

ஆயின்விடன்மின்னெனவடித்தணிகயிற்றாற்
சாயுமிருகைத்துணைபிணித்தவிசவத்தை
வேயும்விழைதோளின்மிசையேற்றிவிறன்மன்னன்
வாயிறனைநாடிமயிலைக்கொடுநடந்தார்.

இ-ள். அப்படியானால இவளை விட்டுவிடாதீர்களென்று அடித்து அழகிதான கயிற்றினாலே நீண்டு தொங்குகின்ற இரண்டு கைகளையும் கட்டிச்செத்தபிணத்தைத் மூங்கிலும் வேணுவெதான தோளின்மேலேற்றி வெற்றிகொண்ட காசிராஜனுடைய அரண்மனை வாசலைத்தேடிச் சந்திர மதியை யிழுத்துக்கொண்டுபோனார்கள். எ-று. (௭௩)

கைகொடுசவத்தினிருகால்களையணைத்து
மெய்கொடுசுமந்தடிவிதிர்ப்புறமிதித்துப்
பெய்கொடுநிணங்குருதிபின்னுமுனுமொய்க்க
மொய்கழல்வணங்கிடைமுறிந்திடநடந்தாள்.

இ-ள். தனது கையிலேகொண்டு பணத்தினுடைய இரண்டு கால் களையும் அணைத்துத் தன குடையினலே சுமந்துகொண்டு கால்களுக்கிடை

மிதித் தூன்றி ஒழுகுகின்ற கொடுமையான நிணமும் ரத்தமும் பின்புறத் திலும் முனபுறத்திலும் வழிந்தொழுகும்படியாய் நெருங்கின கூந்தலை யுடைய சந்திரவதி தனதிடை ஒடிவதாக அந்தத் தலையாரிகள் பின்னே சென்றாள். எ-று. (௬௫)

குறித்ததிசினத்தொடுகொதித்தவரடிக்கத்
தெறித்தகுருதித்துளிநிரைத்திசையின்மொய்க்கப்
பிணித்திருகயிற்றிடைபிடித்துவரநாய்மேல்
வெருந்தடரமானெனவெருண்டுமுனடந்தாள்.

இ-ள். அவளை கொன்றதைக் கருதி அதிககோபத்துடனே பொங் குதலாகி அந்தத் தலையாரிகள் அடிக்கிறதினாலே தெறிக்கிற ரத்தபிந் துக்கள் எந்த இடங்களிலு நிரம்புதலாகப், பிரிவுசெய்து இருபக்கத்தி லுங் கட்டின கயிற்றைப் பற்றிக்கொண்டு வருமபோது, நாய்கள் வெறி கொண்டு சீறி மேலேவிழ, அஞ்சுகிற மானைபபோற் பயந்து நடந்தாள்.

வேலைநகர்காவலரும்வேதமுனிவற்கன்
றாலைவயல்சூழ்பதியளித்தமடமாதுங்
காலைமுரசஙகுளிறுவாயில்கள்கடந்தே
மாலைமுடிமன்னனுறைமண்டபமணைந்தார்.

இ-ள். கடல்போற் சிறந்த அந்தப் பட்டணத்தைக்காக்கிற தலையாரி களும், ஒருவேதப்பிராமணனுக்கு கரும்பாலைகளும் வயல்களுஞ் சூழ்வ தான தமதூரைக்கொடுத்த யௌவனமுள்ள சந்திரவதியும் விடியற் காலததுமுரசு சதறிப்பதான கோட்டைவாயில்களெல்லாங் கடந்து போய்மாலையணிந்த கிரீடாதிபதியான அரசனிருக்கிற சபாமண்டபத்துக் குள்ளேபோனார்கள். எ-று. (௬௭)

அத்தலமணைந்தவருளக்கொடியர்மன்னனைக்
கைத்தலமெடுத்திருகழற்றொழுதுநின்றார்
மெய்த்தவமுயன்றமணிவேயனையதோண்மேல்
வைத்துபிணமுங்கொடுமடக்கொடியுநின்றாள்.

இ-ள். அந்தச் சபாமண்டபத்தினருகே போனவரிலே அப்பொல் லாத் தலையாரிகள் அரசனைநோக்கி இரண்டுகைகளையுங்கொண்டு அவ னிரண்டு கால்களையும வணங்கி நின்றார்கள். மெய்யான தவங்களை வேண்டிசசெய்வதான அழகிய மூங்கிலையொத்த தோளின்மேலேவைத்த பிள்ளைப்பிணதகையும் தாஙகிகொண்டு சந்திரவதியு நின்றாள். எ-று.()

நின்றவளின்மன்னனுநிகழ்ந்தபிழையென்கொ
லென்றதிசயித்திடுதிறக்கெனவுரைக்க
மன்றல்கமழ்கோதைபிணம்லவத்தனசிலத்திற்
கொன்றபரிசெந்தநெறிகூறிடுமினென்றான்.

இ-ள். அப்படிநின்றபோது அரசனானவன், இவளாலே உண்டான குற்றம யாதென்றதிசயித்தது இந்தப் பிணத்தை யிறக்கிவையென்று

சொல்லவே, மணம் பரிமளிக்கின்ற கூந்தலையுடைய சந்திரவதி பிணத்தைக் கீழே இறக்கிவைத்தாள்; வைத்தபின்பு, காசிராசன் இவளிந்தப் பிள்ளையைக்கொன்றதெவ்விதம் சொல்லுமென்றுகேட்டான். எ-று.

என்றினிதுரைத்திடவிறைஞ்சியவாமன்று
மின்றிரவுநின்மகவைவந்திவளெடுத்து
மன்றணிநெடுந்தெருவில்வைத்துடலிளந்து
கொன்றபடிகண்டுகொடுவந்தனமெனன்றார்.

இ-ள். என்று காசிராசன் கேட்டபோது, அந்தத் தலையாரிகள் வணங்கி அரசனே! இன்றிராத்திரி உம்முடையபிள்ளையை இந்த ராக்ஷசிவந் தெடுத்துக்கொண்டுபோய் சிரமபின அலங்காரத்தையுடைய ராஜவீதியில்வைத்து உடம்பைப்பிளந்து கொன்றபடியைக் கண்டு பிடித்துக்கொண்டு உமக்கு முன்னேவந்தோமென்று சொன்னார்கள். எ-று. (அ)

அந்தமொழிசொன்னவரைப்பங்கையினமைத்து
வந்தபடியாவுமிவண்வல்லியுரையென்னச
சந்திரவதித்தெரிவைதன்னடியைநோக்கிச
செந்துவர்மலர்க்குமுதவாய்மலர்திறந்தாள்.

இ-ள். அந்த வார்த்தை சொன்ன தலையாரிகளைத் தன் கையாலே அடக்கிச்சொல்லி ஓ அம்மே! நீ வந்தகாரியமெல்லாம் இவ்விடத்திலே சொல்லென்றுகேட்க, சந்திரவதியானவள் தன்பாதத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு சிவந்தபவளம்போலவும் குமுதமலர்போலவும் உள்ள தன்வாயைத்திறந்து சொல்லலானாள். எ-று. (அக)

செய்யமகவின்னுயிர்செகுத்தபடிகண்டாய்
கையினிலெடுத்ததொர்சவத்தையுநிர்கண்டாய்
மெய்யிடைபுலால்வெறிவிரிந்தமுடைகண்டா
யையமிலையானுமொரரக்கியறியென்றாள்.

இ-ள். ஓ அரசனே! இந்தச்செல்விதானபிள்ளையினுயிரைக்கொன்றபடியையும் நீர்கண்டீர். என்கையிலெடுத்துக்கொண்டு வந்ததான ஒரு பிணத்தையும் உமக்குமுன்னேகண்டீர். என்னுடம்பிலே புலால்நாற்றம் விரிந்திருக்கிறபடியையுங்கண்டீர். இனிச் சந்தேகிக்கத்தக்கதில்லை. நானும் ராக்ஷசிகளிலொருத்தியென்று தெரிந்துகொள்ளுமென்று சொன்னாள். எ-று. (அஉ)

என்றுநரவன்றசைகளுண்டுடலெடுத்தேன்
வென்றிவடிவேலிறைவநின்னகரின்மேவி
யின்றிரவினின்மகவிளந்தசைவிரும்பித்
தின்றிடநினைத்துயிர்செகுத்ததுளமென்றாள்.

இ-ள். எப்போதும் நான் மனிதருடைய வலியமாமிசங்களையே தின்று இந்தச் சரீரத்தை வளர்த்தேன். வெற்றிபொருந்தின கூரிய வேலையுடைய அரசனே! இன்று உம்முடைய ஊர்க்குள்ளேவந்து இராத்திரி

யிலே உமது பிள்ளையினிளமையான மாமிசத்தைத் தின்ன ஆசைகொண்டு இந்தப் பிள்ளையி னுயிரைக்கொன்றேன். இதுவே மெய்யானதென்று பின்னுஞ்சொன்னாள். எ-று. (அக)

மடக்கொடியுரைக்கவிது மன்னவனுரைப்பா
னடக்கமுமொடுக்கமுமரக்கியல்லென்னு
மிடர்ப்பலவிவட்கிவரிழைத்தமைநமக்குச்
சுடச்சுடவுரைக்குமிவள்சொன்னமொழியென்றான்.

இ-ள். இவ்வாறு சந்திரவதி சொல்லக்கேட்டு அரசன் சொல்லு கிறான். இந்த அம்மையினுடைய மன அடக்கமும் கைகால்களினொடுக் கமும் ராக்ஷசியல்லவென்று சொல்லுகின்றன. இந்தப் பெண்ணணங் குக்குப் பலரும் பலதுன்பங்கள் செய்தவைகளுண்டு. அவைகளெல்லா நமக்குத்தெரிவதாக சுடச்சுடச்சொல்லுகின்றது; இந்த அம்மைசொன்ன வார்த்தையென்றான். எ-று. (அஉ)

உயிர்க்கொலைபுரிந்தவர்முகக்குறியுரைக்குங்
கையிற்குறியுரைக்குமிருகட்குறையுரைக்குங்
குயிற்குரன்மடந்தையிவள்கொன்றகுறியுண்டென்
றயிர்ப்பிலையெனக்கெனவமைச்சரொடுரைத்தான்.

இ-ள். சீவவதை செய்தவர்கள் முகக்குறியே (வதைசெய்ததைத்) தெரியச்சொல்லும். இன்னும் வதை செய்தவர்களுடைய கையிலுள்ள குறியுஞ்சொல்லும். இரண்டுகண்களிலுள்ள குறியுஞ்சொல்லும். குயில் போலுந் தொனியையுடைய பெண்ணாகிய இந்த அம்மைகொன்ற குறி யுண்டென்று எனக்குச் சந்தேகித்தற் கிடமில்லையென்று மந்திரிகளுட னேபின்னுஞ்சொன்னான். எ-று. (அ௩)

வள்ளலிவைகூறிடலும்வந்தவர்கண்மன்னா
பிள்ளையையெடுத்துவடியின்பிறகுசென்று
கள்ளியிவள்கொன்றபடிகண்டுகொடுவந்தே
முள்ளதலதில்லதையுரைக்கவிதியுண்டோ.

இ-ள். அப்படி அரசனானவன் சொல்லும்போது, அவளைக்கொண்டு வந்தவர்கள் அரசனே! பிள்ளையை யெடுத்துக்கொண்டுவந்த காற்சுவட் டின் பின்னேபோய் திருடியான இவள் கொன்றபடியையுங்கண்டு இவ ளைப் பற்றிக்கொண்டுவந்தோம். இது உள்ளபடியே அல்லாமலில்லாத தைச்சொல்ல நியாயமுண்டோ? எ-று. (அச)

உன்னுரைதனக்கொரெதிருத்தரமுமுண்டோ
வென்னுரைசெயத்தகுவதெம்பெருமவென்றே
மன்னுரைகடற்புவிவளாகமிசைவாழு
மின்னுயிரிறக்குமிவடன்னைவிடுகென்றார்.

இ-ள். உம்முடைய சொல்லுக்கு மறுமொழியுங்கூட நாங்கள்சொல் வதற்குமுண்டோ? எமதரசனே! இனிச் சொல்லுவதற்கு யாதிருக்

இன்றதென்று பின்னும், நிலைபெற்ற இவளைவிட்டுவிடில், நுரைகள் பொருந்தின கடல்சூழ்ந்த பூமண்டலத்திலே வாழுகின்ற இனிய உயிர்களெல்லாம் அழிந்துபோகும என்றுஞ் சொன்னார்கள். எ-று. (அஎ)

அன்னவையுரைத்தவரைமன்னவனமைந்தே
யென்னைபலபேசுதிவேழையடிதானோ
பின்னையடிசென்றதுளதோபிறிதெனக்கல
டிந்நொடியில்வந்திடுமெனச்சிலரைவிட்டான்.

இ-ள். அவ்வார்த்தைகள் சொன்ன தலையாரிகளை அரசன் அமரச்சொல்லி இனிப்பலவுஞ்சொன்னதினாலே பயனொன்றுமில்லை. (பிள்ளையைக்கொண்டுபோனவழியில்) இந்தப்பெண் காலகள் சென்றிருக்கின்றனவோ? பின்னும வேற்றோர்கால்கள் சென்றன வுணடோவென்று தெரிந்து இந்தக் கணப்போதிலே வாருங்களென்று சிலரை அனுப்பினான். எ-று.

பிறிது பின்னையடிசென்றதுளதோ வெனக்கூட்டுக. (அஅ)

போற்றடிபணிந்தவர்கள்போய்மறுகினூடே
காற்றடிசிதைக்குமுனர்கண்டிடுதுமென்றே
மாற்றடியிலாற்றரியவல்லியடிவைப்பின்
வேற்றடிகள்பார்த்தவர்விரைந்துநெறிசென்றார்.

இ-ள். எல்லாரும் வணங்கத்தகக அரசனடியை வணங்கிக்கொண்டு அந்தச்சிலர்கள் வீதிவழியேசென்று காற்றினாலே காற்சுவடு கலையுமுன்னே தெரிவோமென்று, தலையாரிகளுடைய மாறாலடித்த அடிபட்டுத் தாங்கமாட்டா திருக்கின்ற சந்திரவதியினுடைய கால்கள் சென்ற நிலத்திலே வேறான சிலகாற்சுவடுணடோவென்று அவர்கள் பார்த்துக்கொண்டு விரைவிலே சந்திரவதி வந்தவழியைக் குறித்துப்போயினார்கள்.

அங்கவர்கள்வந்திடுமுனத்தெருவகத்துக்
கங்கருகுகன்னல்விளைகன்னபுரிமன்னன்
மங்கையடியேயெழுதிமற்றையடியெல்லா
மங்கைகொடுநீவிமுனிகௌசிகனழித்தான்.

இ-ள். அங்கே அந்தச்சிலர்கள் வருவதற்குமுன்னே அந்தத் தெருவிலே இனைப்புனத்தருகே கரும்புகள் விளைவதான கன்னோசிநாட்டரசன்பெற்ற சந்திரவதி கால்களையே விசுவாமித்திரமுனிவர் பதியச்செய்து மற்றைக் காற்சுவடுகளையெல்லாம் தமதழகிய கையாலே தடவிக் கலைத்து அழித்துவிட்டார். எ-று. (கூ0)

எந்தவடிவந்ததெனவெண்ணியவணண்ணி
யந்தவடியின்சுவடமைப்பனைவருங்கண்
டிந்தவடியேமுழுதுமியாவர்களுமிங்கே
வந்தவடியில்லையெனமன்னனுழைவந்தார்.

இ-ள். எந்தக்கால்கள் இங்கே நடந்துவந்தவையென்று ஆலோசித்துக்கொண்டஙகேவந்து அந்தச்சந்திரவதியினுடைய கால்கள் அழுந்தியிருக்கிறவடிகளை எல்லாருங்கண்டு, எல்லாம் இந்தப் பெண்ணடிச்சுவடுகளேயல்லாமல் ஒருவருமிவ்விடத்தே நடந்துவந்த சுவடுகளில்லையென்றுசொல்ல அரசனிடத்திற்கு வந்தார்கள். எ-று. (கக)

உற்றடிவணங்கியவர்முற்கலையொதுங்கச்
சுற்றடிகள்பற்பலதொடர்ந்துநனிரென்றே
மற்றடியினிக்கொடியகள்ளியடியல்லால்
மற்றடிகளில்லையெனமன்னனொடுரைத்தார்.

இ-ள். அப்படிவந்து அரசன் கால்களைவணங்கி அந்தச்சிலர்கள் தாழுடுத்தியிருக்கிற முன்வஸ்திரத்தை ஒதுங்க அமைவதாகச் சூழ்ந்துகொண்டு பலபல காலடிகளை மிகவுந்தொடர்ந்து பிடித்துப்போயினோம்; அவ்வகைக் காற்சுவடுகளில் இந்தத்திருடி காற்சுவடுகளேயல்லாமல் வேறு காற்சுவடுகளில்லையென்று அரசனுடனே சொன்னார்கள். எ-று.

வள்ளலும்வருந்திமிகமங்கைமுகநோக்கி
யுள்ளதுரைசெய்கெனவுரைத்திடமறிந்துங்
கள்ளியெனையல்லதிலையென்றுகழறக்கேட்
டள்ளல்வயலுட்டரசனொந்தகம்வியந்தான்.

இ-ள். அப்போது அந்த அரசனானவன் மிகவு நொந்துகொண்டு சந்திரவதி முகத்தைப்பார்த்து உள்ளதை நீ சொல்லக்கடவையென்று கூறப் பின்னும் "என்னையல்லாமல் வேறே திருடியொருவருமில்லையென்று சந்திரவதி சொல்லக்கேட்டு, சேருள்ள வயல்சூழ்ந்த நாட்டையுடைய காசிராஜன் மனநொந்து அதிசயங்கொண்டான். எ-று. (கங)

கொல்லவிவள்வல்லவளுமல்லள்கொலைசெய்தா
ளல்லளினிலங்கொருவர்வந்தவடியில்லை
தொல்லைவினையெவ்வகைதொடர்ந்ததறிதக்க
தில்லையெனமைந்தனிவட்குருகிநின்றான்.

இ-ள். இந்த அம்மை கொல்லவல்லவளல்லள்; கொலைசெய்தவளிவளல்லளென்று கொள்வோமானால் அங்கே வேறேயொருவர் நடந்துசென்ற காற்சுவடுகளில்லை. பழைய பாபசம்பந்தம் எவ்விதமாகவோ வந்து நேரிட்டிருக்கிறது. நம்மாலறியத்தக்கதா யில்லையென்று தன் பிள்ளைக் கிறங்குகிறதினு மதிகமாகச் சந்திரவதிக்கே மிகவு மனமுருகினான். எ-று. (கச)

முன்னைவிதியாலும்வினைமுற்றுமதனாலு
மென்னையிவடன்னைவிடலென்பதுநினைந்தே
கன்னல்செறிகாசிபதிகன்னடிரிமன்னன்
பின்னைவதைசெய்வதுவிரும்பியொருமித்தான்.

இ-ள். பூர்வகருமம் தான் முடியும்வகையே முடியும்; அதனாலே இந்தப்பெண்ணை எப்படிவிட்டுவிடுகிறதென்று நினைத்து கரும்புகள்

வினைவதான காசிராஜன், கன்னோசிநாட்டரசன் மகளைக் கொலைசெய்வதற்கு வேண்டி மனது சம்மதமானான். எ-று. (௬௫)

அவ்வணநினைந்திடலுமவ்வளவுதன்னிற்
செவ்வணவயிற்குறிசிறிவினைகளெல்லா
மிவ்வணமகன்றிடுமெனுங்குறியினங்க
மைவ்வணவயங்கிருண்மறைந்தவிடுமே.

இ-ள். அப்படி அவன் ஆலோசிக்கும்போது அந்தச் சமையத்திலே சிவந்த நிறத்தையுடைய வேலாயுதத்தைக் கொண்ட அரிச்சந்திரமகாராஜனுடைய பாபகருமங்களெல்லாம் இப்படியே கழிந்துபோகுமென்னுங் குறிதோன்ற மைபோலுவதாயிருக்கிற இருள் கழிந்துவிடுதலாயிற்று. எ-று. (௬௬)

தங்குலமடந்தைபடுசஞ்சலமுணர்ந்தே
மங்குலெழுவெண்சசிமழுங்கியொளிமாயக்
கங்குன்மகளிந்தவினைகண்டகலவோடி
வெங்குலநெடுங்கதிர்வெகுண்டனனெழுந்தான்.

இ-ள். தனது குலத்துப்பெண் படுகிற சஞ்சலங்களெல்லாந் தெரிந்து மேகத்தில் தோன்றுகிற வெள்ளிய சந்திரனானவன் ஒளி மழுங்கி மறையவும், அந்தராத்திரியான பெண் இந்தப் பாபகருமத்தைக் கண்டு தூரவோடிப்போகவும், வெப்பமான அரிச்சந்திரன் குலத்துச் சூரியன் கோபங்கொண்டதுபோ லுதயமாயினான். எ-று. (௬௭)

காதலிபிடித்தநெறிகண்டடமநுகற்பின்
போதமிதுவென்றுபுருடர்க்கெதிர்குலாவு
மாதர்முகமென்னவயலுந்தடமுமற்று
மாதபன்முகத்தெதிரலர்ந்தவரவிந்தம்.

இ-ள். எல்லாரும் விரும்பத்தக்க (நன்மார்க்கத்தையுடைய சந்திரமதிகொண்ட) கொள்கையைப்பார்த்து எங்களுடைய கற்பினுக்குள்ள ஞானமித்தன்மையென்று புருஷர்களுக்குமுன்னே கொண்டாடத் தக்க பெண்கள் முகங்கள்போல வயல்களிலும் குளங்களிலும் மற்ற இடங்களிலும் சூரியோதயத்துக்குமுன்னே தாமரைமலர்கள் விகசிதமாயின. எ-று. (௬௮)

கலிநிலைத்துறை.

விடிந்தகாலையில்வேறுருநிறம்புறங்காணான்
மடிந்தமைந்தனையெடுமெனமனையிடைப்போக்கி
முடிந்ததீவினைப்பயத்தினுமுதிர்வினையானுங்
கடிந்திடும்படிகருதினன்காசியர்கோமான்.

இ-ள். அப்படி விடிந்தபோது வேறுருவகையும் பிரசித்தமாகக் காணாதவனாகி, இறந்த பிள்ளையைக் கொண்டுபோகவென்று தனது அரண்மனைக்குள்ளே போகவிட்டு, அப்போது முடிவான கொலைப்பாவ

பலத்தினாலும், மேன்மேலாக விசுவாமித்திரர் செய்கிற செய்கைகளினாலும் சந்திரமதியை வதைசெய்யும்படி காசிநகரத்தாருக்கரசன் ஆலோசித்தான். எ-று. கக)

சோரர்மற்றானுண்டோ விற்சோதித் துவந்தின்
நேரமாவரு முரைத்திலரவரவர்வினையை
யாரறிந்தவரிவளை வதைப்பதற்கழைத்து
வீரவாகுவைக்கொணர்கெனத் தூதரைவிடுத்தான்.

இ-ள். கள்ளர்கள் வேறே இன்னமுண்டென்றால் பரிசோதனை செய்துவந்து இதச்சமையத்தில் ஒருவரும்வந்து சொல்லுகின்றிலர். ஆனாலும் அவ்வவர் வினைவை யாராலே அறிந்துகொள்ளலாகும்? ஆகையால் இந்தப்பெண்ணைக் கொலைசெய்வதற்கு வீரவாகுவைக் கூவிக் கூட்டிவாருங்களென்று தூதரை அனுப்பினான். எ-று. (கO0)

விரைவினோடிச்சென்றவன்புலைச்சேரியின்மேவி
யரசர்கோனுனையழைப்பானெனவுரைத்தழைக்கச்
சுரைகொள்வெண்பல்வாயெனச்சிவந்தகட் கருநிறச்சுடர்வாட்
கரதலத்தொடுங்கடிதுவந்தரசனைக்கண்டான்.

இ-ள். உடனே தூதர்கள் அதிசீக்கிரத்திலே ஓடிப்போய் அந்த வீரவாகு இருக்கிற பறைச்சேரிகுள்ளே நுழைந்து, மகாராஜாதிராஜன் உன்னைவரும்படி உத்தரவு செய்தருளலாயிற்றென்று சொல்லிக் கூப்பிடச்செய்தே, சுரைவிதைபோல் வெள்ளைப் பற்களைக்கொண்ட வாயும் சிவந்தகண்களும் கறுத்தவுடம்பும் ஒளிபொருந்தின வாளாயுதத்தைக் கொண்ட கையுமாக விரைவிலே வந்து அரசனைக் கண்டுகொண்டான்.

தூரனின்றுவாய்புதைத்துடலொடுந்தொடுத்து
பாரமெய்யினைச் சுருக்கிவீழ்ந்தரசனைப்பணிந்திந்
நேரநாயினேன்றன்னையென்னினைந்தவாறென்றான்
வீரவாகுவைநோக்கியவ்வேந்தர்கோனுரைப்பான்.

இ-ள். தூரத்தே நின்றுகொண்டு வாயைமூடி மனம்நெகிழ்ந்து வஸ்திரத்தை ஒடுக்கிப் பெரியவுடம்பைச் சுருக்கமாகக்கொண்டு கீழேவிழுந்து அரசனைவணங்கினபின்பு சுவாமி! இந்தவேளையிலே நாயேனை நினைத்தழைத்தது யாதுகாரணமென்று கேட்டான். அப்படிக்கேட்ட வீரவாகுவைப்பார்த்து அந்தராசாதிராசன் சொல்லுகிறான். எ-று. (கOஉ)

துட்டியாமிவள்குழவியைத்துணித்தனளென்றுத்
திட்டியாற்கண்டேமெனச்சிலரிவளைப்பிடித்துக்
கட்டிவந்தனர்கட்டொடுங்கொண்டுபோய்க்களத்தில்
வெட்டுவித்திடென்றிந்தனன்காசியர்வேந்தன்.

இ-ள். கெட்ட செய்கையையுடையவளாகிய இந்தப்பெண் என்பிள்ளையை வதைசெய்தாளென்று கண்ணாற் கண்டதாகச் சிலர் இவளைப் பிடித்துக் கட்டிக்கொண்டுவந்தார்கள். ஆகையால் அந்தக்கட்டுடனே நீ

கொலைசெய்யு மிடத்துக்குக் கொண்டுபோய் வெட்டிவிடும்படி செய யென்று அவன்வசத்திலொப்புவித்தான். காரியபட்டனாக்தாருக்காச னைவுன் எ-று. (௩0௩)

மின்னாருணைக்கொண்டு [illegible]
மன்னைப்பைம்பொற் பூமித்தத் [illegible]
பின்னைத்தன்வயினன்வில்லைய [illegible] வயோத்தியர் [illegible] மான்
றன்னைக்கூவியேயவனைக்கைபிறப்பற [illegible] தான.

இ-ள் சந்திரவதியைப்பிடித்து முன்னே டினவை பின்னு மிறுக்க மாகக்கட்டி. அரசனைக்கையாற குறிப்பிட்டு [illegible] சத்துக்குச் சனைத்து பறைச்சேரிக் குளனைவந்து மனைப்பு ஜனிடமாக விலைய யிருக்கிற அயோத்தியாபுரிக்கரசனை அரிச்சந்திரனை [illegible] பயிட்டு [illegible] சந்திரவதியை வதைசெய்யும்படி ஒப்புவித்தான் எ-று. (௩0௪)

பிள்ளையைக்கொடுபோய் [illegible]
கள்ளியைக்கொலைக்கா [illegible]
துள்ளிபோட நீவெ [illegible] ணத்தோளை [illegible]
வள்ளியோன்கையி [illegible] றன்கையில்வா [illegible] கொடுத்தான்.

இ- இந்தஆ ராசன பிள்ளையைக் கொண்டுபோய் [illegible] துயிரைப்போக்கின திருடியை நீ கொலைசெய்யுமிடத்துக்குக் கொண்டு போய் இவளுடைய தலையிலொத்துமுடைம பறைசத்து ஓடிப்போம்படி தலையைவெட்டென்று சந்திரவதியை யொப்புவித்த இந்த மசப்பிரபு வான அரிச்சந்தி னிடத்தில் வீரவாகு தன்கையிலிருக்கிற கத்தியையுங் கொடுத்தான. எ-று. (௩0௫)

வாளைவாங்கித்தன்மாதையுமவா வினைவந்தான்
பாளையோ [illegible]
வேளைவென்றவற்சேறறதோவெனவி [illegible] நீந்தான்
தாளைவாட்ட முங்கோட [illegible] முங்கணனிக [illegible].

இ-ள். அப்படியே கத்தியையும் வாங்கிக்கொண்டு தன்மனைவியை யுங்கூட்டிக்கொண்டுவந்த அரிச்சந்திர மகாராசன் கூந்தற்பனைபோன்ற குழலினையுடைய அபலையாணைத் தன் மனைவியாகிய சந்திரமதிதா னென்று தெரிந்தான். சந்திரவதியு அந்தச்சுடுகாட்டிலிருந்த நாயகனை இப்போது தன்னை வெட்டவந்தவனென்று தெரிந்தாள். அப்போது மன்மதனையெரித்த கடவுளாகிய சாமந்திரனேயென்று அரசனமெலி வதானுன். அப்போது தனக்கு நிச்சந்தரனை நாயகனுடைய மனவாட் டத்தையும மனக்கோணுதலையும சந்திரவதிதெரிந்து சொல்லுகிறாள்.

முன்னைநாளரசாண்ட [illegible] னைத்திருந்த
மன்னாசெய்கையுமறங்களுந்திறங்களுமவ [illegible]
வின்னமுங்குறைந்துயிர [illegible] திருந்தவ [illegible]
மன்னனே [illegible] படியனேற்கிரங்கலையென்றாள்.

இ-ள். முற்காலத்திலே அரசாட்சிசெய்து அழகிதான கிரீடத்தைக் கொண்டிருந்த அரசர்களின் செய்கையும், அவர்கள் தருமங்களும், சாமர்த்தியங்களும் இன்னமும் வளர்ந்துகொண்டே யிருக்கின்றன. அவைகளிற் குறைவாகிய தங்களுயிரை வைத்திருந்த அரசர்கள் உமது குலத்திலே ஒருவருமில்லை. ஆகையால் உமக்கும் அவ்வரசர்கள் செய்கைப்படி நடக்கிறதே துணியான காரியம். அடியேனைப்பற்றி நீ ரெவ்வளவும் இரக்கஞ் செய்யவேண்டாமென்று சொன்னாள். எ-று. (௩0எ)

அந்நாட்டிலமைச்சனும்விரையவந்தணுகிப்
நடந்தவெல்லாம் புரவலன் புகன்றிடக்கேட்டுப்
பைந்தொடித்தேவியைமன்னனைப் பணிந்துயிர்பதைக்க
தொடர்ந்துடன்மேவி மாமணி மின்றெருவில்வந்துற்றான்.

இ-ள். அந்தப்பொழுதுக்குள்ளே மந்திரியான சத்தியகீர்த்தியும் விரைவில்வந்து கூடி நடந்த செய்கைகளெல்லாம் அரசன்சொல்லக் கேட்டுப் பதைபதைத்து அரசனை வணங்கித் தனக்குயிர் பதைப்பதாகக் கூடவேசென்று சுத்தமுள்ள ரத்தினங்கள் மின்னுகின்ற தெருவிலே வந்துசேர்ந்தான். எ-று. (௩0அ)

இக்கணம்பாசமுமேதியும்பிடித்திட வலத்துத்
தடக்கையிற் பிடித்தவன்கடுங்கோலினாற்றளிச்
சாநகர்த் திருந்தெருவிற்சென்றிடத் தம்முளுக்கமுற்றேங்கி
மக்கணுந்திருமாதருமைந்தருமுரைப்பார்.

இ-ள். அந்தணனானது கட்டின கயிற்றையும் கத்தியையும்பிடிக்க, வலது தடக்கையிலே கொண்டவன் ஓங்குகிற தடியினாலே சந்திரவதியைத் தள்ளிக்கொண்டு வந்து பிரகாசமான தெருவிலேவரச்செய்தே கண்டோர் இரங்கிட்டிரங்கி இளங்கொடிபோன்ற பெண்களும் புருஷர்களும் சொல்கிறார்கள். எ-று. (௩0௯)

[illegible]சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

கையோ செங்கமல முகமோ நிறைந்தமதி காலோ விளங்கு
சினைவரால், மெய்யோ கலாபமயி லிடையோ நுடங்குகொடி விழி
யோ கடைந்த வடிவேல், மையோ சுருண்ட குழல் மலையோ திர
ண்ட முலை வலியைத் தகுமெனப் புகலுவார், ஐயோ விவட்குவிதி செய்
தலையோ வெனக்கதறி யழுவா ரறைந்து விழுவார்.

இ-ள். இந்தப்பெண்ணுக்குக் கைகளோ செழுமையான தாமரை மலர்களைப்போ லிருக்கின்றன. முகமோ பூரணசந்திரன்போ லிருக்கின்றது. கணைக்கால்களோ இளமையான சினைவரால் மீன்கள்போ லிருக்கின்றன. உடம்போ கலையுடைய மயிற்சாயலை யொத்திருக்கின்றது. இடையோ துவளுகிற கொடிபோலிருக்கின்றது. கண்களோ கடைந்து கொண்ட கூரியவேல்கள்போ லிருக்கின்றன. சுருண்ட கூந்தலோ மேகமோ வென்னலாயிருக்கின்றது. திரண்ட கொங்கைகளோ மலை

னோவென்னும்படி யிருக்கின்றனவென்று சொல்லுவார்கள். ஐயோ! இப்படிப்பட்ட பெண்ணுக்குக் கொலையுண்டாவதா வென்று வாய்விட்டுக் கதறி யழுவார்கள் சிலர். முகத்திலே அடித்துக்கொண்டு கீழே வீழுவார்கள் சிலர். எ-று (௧௪0)

தவளத் திருத்தரள நகையுஞ் சிறப்பின் விற்றுதலையும் பழித்த புருவமும், பவளத்தை யொத்தகனி யிதழு முடையாளைப் பிரமன் படைத்ததுவோ, கவலைக் களிற்றுமிசை யரசன் புவிக்குயிர்கள் தயவு படைத்த கபடற்றிரக்க முடையோ, னிவளைக் கொல்லக்கருதி யிப்புலையன் கொடுத்த திறமேதென் றிரங்கி யழுவார்.

இ-ள். வெண்மையான அழகிய முத்துக்களைப்போன்ற பற்களைத் தானும், சிறப்பான இரண்டுவிற்களைப் பழிப்பனவான புருவங்களும், பவளத்தையொப்பாய கனிபோன்ற இதழும் உடையவளாக்கிப் பிரமதேவன் படைத்ததுண்டோ? கவலையுறுகின்ற யானைமேலேறுகிற அரசன் உலகத்திலுள்ள உயிர்களுக்குத் தயவுசெய்யும் பயனாகக் கபடமில்லாமல் இரக்கமுடையவனே இப்படிப்பட்ட பெண்ணைக் கொல்ல எண்ணி இந்தப் புலையனிடத்தில் கொடுத்துவிட்டது யாதுகாரணத்தினாலேயென்று அழுது துக்கிப்பார்கள் எ-று (௧௧௧)

வேலைப் பழித்தவிழி யாளைச் சினந்தரசன் வெட்டென் றுரைத்த பொழுதே, சாலச் சவங்கள்சுடு மோரியிற் றடித்தனி தள்ளிக் கொணர்ந்த புலையன், மேலத்தை யுவமானத் தோளுடையா குலவு திண்டோளை யுங்கண்டிடின், மாலென்ப னல்லன் மயில் வேலோனெப்ப னில்லதொரு மதனென்ப னென்று மருள்வார்.

இ-ள். வேலாயுதத்தைப் பழிப்பதான கண்களையுடைய இந்தப் பெண்ணை அரசன்கோபித்து வெட்டென்று சொன்ன அப்பொழுதே, மிகவும் பிணங்களைச் சுடுகின்ற தடியினாலே அடித்துத் தள்ளிக்கொண்டு வந்த இந்தப் புலையனுடைய கலைக்குணத்தையும் பொன்மயமான மார்பையும் விளங்குகின்ற திரணியதோள்களையும் பார்த்து இமிட்டத்தில திருமாலையொப்பாவான். அல்லது மயில்வாகனக் கடவுளையொப்பாவான். அல்லது ஒப்பற்ற மன்மதனையொப்பானென்று மயங்குவார்கள்.

மறையோனி டத்திவளை விலைகூறி மிக்கவொரு மகனோடு விற்றவ னிவன், குறையோ பொருட் செலவு தெரியாது மற்றுமொரு கொடியோ னலக்கணுறவே, பறைபோ னிருந்திவனை விலைகூறி விற்றுமுளன் பல்நாள் கழித்த தறிவே, மிறைபோல நிற்குமிது செயலா லிவர்க்குவரு மிடையூறி தென்றுரை செய்வார்.

இ-ள். பிராமணனிடத்திலே இந்தப்பெண்ணை விலைகூறி மேன்மையுள்ள ஒருபுத்திரனையும் விற்றவனேயிவன். இப்படிப்பட்ட இவனுக்குப் பொருட்செலவுவந்தது என்னகுறைவினாலோ தெரியாது. மறுபடியும் ஒருபொல்லாதவன் துன்பப்படுதற்காகப் பறையனிடத்திலே இவனை

விலைகூறி விற்றவனுங் கூடவிருக்கிறான். இப்படியாகப் பலகாலமும் போகின்றதை நாமெல்லாருந் தெரிந்திருக்கிறோம். இப்போது இந்தக்காசிராஜன் மகனுடைய உயிருக்கு முடிவுசெய்ததனாலே இவர்களுக்கு வந்த துன்பமிப்படியென்று சொல்லிக்கொள்ளுவார்கள்.' எ-று. ()

எங்கோ மகன்கூற்ற முயிருண்ட கொலைகாரி யிவளோ வெனத்
தொடருவார், வெங்கோப வனகரியின் முன்போடு மென்றுசிலர்
வெகுள்வார் நெருங்கியுறுவார், பங்கோ பறைக்கிவ்வளை வதைசெய்
தனைமபடை யுண்டோ வெனப் பகருவார், செங்கோன் முறைக்கு
வழு நீர்கொல்ல லென்றுசிலர் செயலால் விலக்கி வருவார்.

இ-ள். எமதரசனுடைய பிள்ளையினுயிரையுண்ட கொலைகாரி யிவள் தானென்று சிலர் கூடத்தொடர்வார்கள். வெவ்விதான கோபத்தையுடைய வலிய யானைமுன்னே கொண்டுபோ யிவளைப்போடுங்களென்று சிலர் கோபங்கொள்ளுவார்கள். சிலர் நெருங்கிவந்து வருத்தஞ்செய்வார்கள். பறையனுக்கு இவளை வதைசெய்யும்படி பங்குண்டோ? நம்முடைய ஆயுதங்களிவளைக்கொல்லாதோவென்று பகருவார்கள் சிலர். நீங்கள் கொல்லத்துணிவது அரசனுடைய நீதிமுறைக்குத் தப்புதலுண்டாகும் என்று சிலர் தங்கள்செய்கைகளாலே அவர்களை விலக்கிக்கொண்டு வருவார்கள் எ-று. (௧௧௪)

அறியாத காசிபதி மகனாவி கொண்டவிவ ளனியாயகாரியசடி,
பறிபூணி யிங்ககவி னெறிநாய் விடாதுநமர் பலராவி யும்ப ருகுவாள்,
விழியா லெரிந்து முயிர கவாவாண் முகத்திலெதிர் விழியா
து நில்லு மெனவே, மொழிவார் வதைத்திடுகை பொருளாக வற்ப
மன முசியா ளெனப் பகருவார்.

இ-ள். அழிவில்லாத காசிராஜன் மகனுயிரைவதைத்து இவள் அநியாயமே செய்கிறவள்; கெட்டவள்; பழியேசெய்யத்தக்கவள்; இவிடம் விட்டுநீங்கினால் இலேசாயவிடாமல் நமமெல்லாருடைய உயிரையுமுண்ணத்தக்கவள்; இவள்கண்ணால் வெருட்டியும் நம்முயிரை வாங்குவாள்; இவள்முகத்துக்கு முன்னே தோன்றாமல் நில்லுங்களென்று சொல்லுவார்கள். இப்போதிவளைக் கொல்லுகிறதே முடிவுபொருளா யிருக்கச் செய்தே இவள் கொஞ்சமேனுமனம் வருந்தாதிருக்கிறாளென்று சொல்லுகிறார்கள் சிலர். எ-று. (௧௧௫)

தப்பாது மன்மகனை யுயிர்கொண்டு திரமுண்டு தறுகண்ணரக்கி
யமாதுங், கைப்பாச முற்றுவர வலலோ விசும்பினிடை கரவா திரு
த்தவிலமோ, னப்பா லினைக்கருவி யிவளாகொன்ற தோவலதி யார்
கொன்றதோ தெய்வமே, யிப்பாவி தன்றலையில் வைத்தாயுனக்குநடு
விலையோ வெனப் புகலுவார்.

இ-ள். தப்பாமல் நமதரசன்மகனை உயிரைவதைத்துரத்தங்குடித்த அஞ்சாத ராக்ஷசியாலும் நம்போல்வாருடையகையிற்கயிற்றாற்கட்டுண்டு

வருவானோ. ஆகாசத்திலேபோய் மறையாநிற்கிறான்! (ஆகையால் இப்படி இவனடங்கியிருக்கக் காரணமென்ன!) அந்த அரசன்மகனைச் சினந்துகொண்டு இவள் கொன்றது மெய்யோ அல்லது வேறேயாவர் கொன்றதோ? ஓ தெய்வமே! இந்தப் பாபாத்மா தலைமேற்சுமையாகப் பழிசுமத்தினாய். உனக்குப் பொதுவான நீதியில்லையோவென்று சிலர் சொல்லுவார்கள். எ-று. (கககூ)

கொலைகாரியைத்தெருவில் விலைகூறி விற்றபடு கொலைகார
னிவனும், புலையா விவனைக்கொலைசெயிவளாவி கொல்வதொரு
பொருளோவெனக் கதறுவார், விலைகூறி விற்றவனு மிவனுகில் விட்
டிடுவன் விடலீரெனத்தொடருவார், நலையாவிறுக்கிட வுறவே
பிணித்தகயி றுடனேபிடித்து வருவார்.

இ-ள். இப்படிப்பட்ட கொலைசெய்கிற இவளை இந்தத் தெருவிலே விலைகூறி விற்றவனுன கொலைசெய்கிற துஷ்டனாகிய இவன்பறையனாய் கொலைத்தொழில்செய்த புலையனாயிரை வதைசெய்கிற இவனுக்கு ஒரு பெரிதோவென்று கத்தியழுவார்கள்சிலர். இப்படிவிலைகூறி விற்றவனே இவனானால் இவளைக்கொல்லாமல் விட்டுவிடுவான். நீங்களெல்லாரும் இவர்களை விடாமற்றொடருங்களென்று சிலர்பின்னேதொடர்வார்கள். முன்னே சீலைத்துணியாலிறுகக்கட்டித் தோள்மடல்கள் சேரக்கட்டின கயிற்றைத் தாங்களுங் கூடப்பற்றிக்கொண்டு வருவார்கள் சிலர். எ-று.

தனியாய பாவிகுறை யெவர்போ யுரைத்திடுவர் தருமாலயப்
புரவல, னனியாயமென்றுசிறி துணராதொர் பெண்பழியை யவமே
கொளக்கருதினு, னினியா ரிரங்குபவ ரெனவேயலைந்தவயி றெரி
யா வுலைந்து சுழல்வார், கனிவாய் புலர்ந்துநிலை தளர்வார் கலங்கி
யுடல் கரைவார் புலம்பி யழுவார்.

இ-ள். இவளோ வேறொரு ஆதரவில்லாத பாவி. இவள்குறையை யாவர்போய் மெய்விளங்கச்சொல்லுவார்கள்? தருமக்கோயிலான அரசன் இது அநியாயமென்று கொஞ்சமேனும்ஆலோசியாமல் ஒருபெண்பழியை வீணேகொள்ளவெண்ணினான். இனிமேல் யாவர் இந்த அநியாயத்துக்கு வியசனப் படுகிறவர்கள்? ஒருவரையுங் காணோமென்று வருந்தி வயிறெரிந்து உலைவாகிச்சுழலுவார்கள் சிலர். கனிபோன்றவாய் காய்ந்து தமது சுவபாவந் தப்புவார்கள் சிலர். மனங்கலங்கி உடல்கரைவார்கள் சிலர். பிரலாபித்தழுவார்கள் சிலர். எ-று. (ககஅ)

வல்லோர்கள்வல்லபடி சொல்வார்கண்மன்னுமிறை மருமானை
யிவள்கொன்றவா, றில்லாதபோதிவளை வறிதேவதைத்தபழி யா
பாலதென்று பகர்வார், கொல்லாது வன்சிறையில் வைத்தே விளங்
கினிவள் கொலைதான் வதைத்திடுதலா, மல்லாது விட்டிடவு மற
மாகு மென்னவவ ரவரோ டுரைத்து முழுவார்.

(இ-ள். இப்படி வல்லவர்கள் தமக்குத் தோற்றினபடி யெல்லாம் சொல்லலானார்கள். நிலைகொண்ட அரசகுமாரனை இவள் கொன்றபடி யில்லாதபோது இவளைக் கொல்வதானபாவம் யார்வசமாகக்கூடுமென்று சொல்வார்கள் சிலர் இவளைக்கொல்லாமல்வலியதானகாவற்கூட்டத்திலே வைத்தால் இவள்செய்த கொலைதானே இவளைக் கொல்லும்படியாம். அதையல்லாமல் இவளை விட்டுவிட்டாலும் அக்கொலைவிடாது சூழும். அல்லாமல் இவளை விட்டுவிடுகிறதினாலே புண்ணியமு முண்டாகுமென் றொருவர்க்கொருவர் சொல்லுகிற வர்களாகி வருந்துகிறார்கள். எ-று.

பதியேது பாவியிவள் வரவேதுவந்துபெறு பலனேது பாவ நிகழ்பெண், மதியேது வித்தனையும் விளைவித்த தேதென்று மறு காமருண்டு விழுவார், விதியே யறக்கொடியை யெளியா டனைக் கருவி விலைகூறி விற்ற துமலாற், சதியே விளைத்தனையி தறமோ வெனச் சிலர்த டார்வார் முகத்தி லறைவார்.

(இ-ள். இவள் ஊரேது? பாவியான இவள் இவ்விடம் வருதற்குக் காரணமென்ன? இங்கேவந்து பெற்றபலனென்ன? இந்தப் பாவமுண் டாகப் பெண்புத்தி யுண்டானதெப்படி? இவ்வளவும் உண்டாகச்செய்த தென்ன, கருமமென்று மயங்கித் திகைத்து விழுவார்கள் சிலர். ஓ தெய்வமே! நீயோ மிகவுங் கொடுமையையுடையாய். இந்த எளியவளை விரோதித்துவிலைகூறிவிற்கச்செய்ததுமல்லாமல்முழுதுங்கெடுதியையே உண்டாக்கினை. இது உனக்கு நியாயமோவென்று சிலர் தளர்ச்சியை யடைவார்கள். சிலர் தமது முகத்திலடித்துக் கொள்ளுவார்கள். எ-று.

அங்கே யடிந்தவடி யிங்கே யலைக்குமல வல்லாம லெய்து கொலையும், பங்கே ருகத்தின்று மலர்போல் விளங்குமுக மறியாத பாவையனையா, ளெங்கே பிறந்தனள்கொ லெங்கே வளர்ந்தனள்கொ லெங்கே யிருந்த னள்கோலோ, விங்கே யிறந்தவிய வந்தா ளெனப் பலரு மிடைகின்ற வெல்லை தனிலே.

(இ-ள். அங்கே அவளையடித்த அடி இங்கேநம்மைவருந்தச்செய்கிறது அந்தவருத்தத்தையல்லாமல் நடந்தகொலையும் தாமரையினது நல்லமலர் போன்ற முகத்தினாலே தெரிந்திலாத பிரதிமைபோன்ற இந்தப்பெண் எவ்விடத்திலே பிறந்தாளோ! எங்கேவளர்ந்தவளோ! எங்கேயிருந்தவளோ! இங்கேவந்து செத்துப்போகவரலானாளென்று பலருமிப்படிவருந்துகிற போது. எ-று.

முகமானது தாமரைமலர்போல் விளங்குகிறதினாலே இவள்கொலை செய்யத் தெரியாதவளென் றுகொண் டவ்வாறுசொல்லுகிறார்களென்க.

கலிநிலைத்துறை

மன்னபாதகஞ்செய்தனளெனவிறைநகைத்துக்
கன்னிகைகளைக்கட்டியகயிறுதான்பிடித்துத்
துன்னுமாமணித்தோரணவாயிலைக்கடந்து
பொன்மின்மாநகர்ப்புரிசையின்புறத்துவந்திருந்தான்.

இ-ள். நாமென்ன பாவத்தைச்செய்தோமோவென்று அரிச்சந்திர மகாராஜன்சிரித்துச் சந்திரவதியினுடைய கைகளைக் கட்டியிருக்கிற கயிற்றைத்தன் கையிலேகொண்டு நெருங்கின பெரிதான ரதநகசிதமுள்ள தோரணங் கட்டியிருக்கிற வாயிலைக்கடந்து அந்தப் பொன்மயமான பட்டணத்து மதிலுக்கு வெளியேவந்து சேர்ந்தான். எ-று. (௧௨௭)

உற்றநாளையில்வசிட்டனவ்வும்பர்கோன்றனக்குக்
கொற்றவா நினக்கியான்புகல்கோதிலானிடத்தே
யுற்றைநான்முதற்கொள்கினசினமைக்குமுற்றனர்ந்து
பிற்றைநாளவனிந்நாள்பரிசெய்துறவனறிவேன்காண்.

இ-ள். அப்படி மதிலுக்கு வெளியேவந்தபொழுதில் விசுவாமித்திரமுனிவர் தேவேந்திரனைப்பார்த்து அரசனே. உனக்குநான் சொன்னபடியே ஒரு குற்றமுமில்லாத அரிச்சந்திரனிடத்திலே அன்றைத்தினந் தொடக்கமாக விசுவாமித்திரன். குற்றமுள்ளவனாகச் செய்யவேண்டிக் கொண்டாக்கின இடையூறுகள் முழுதும் இன்றைத்தினம் விட்டுப்போம். அதை நீயு நானுங் காணக்கடவோம். நீ யெழுந்திருக்கவென்று சொன்னார். எ-று.

தாழும்வார்சடைமாமுனியவ்வுரைசாற்றச்
சூழுமாதருந்தும்புருநாரதர்தாமும்
வாழும்வச்சிரபாணியும்விட்டணுமியாரு
மேழுபாலருங்காணவந்தந்தரத்திருந்தார்.

இ-ள். தொங்குவதான நீண்டசடையையுடைய பெருமைபொருந்தின வசிஷ்டமுனிவர் அந்தவார்த்தைசொல்லவே எப்போதுஞ்சூழ்ந்திருக்கிற தெய்வப்பெண்களும், தும்புரு நாரதர்களும், தேவர்களோடேகூட வாழ்கின்ற வச்சிராயுதபாணியான இந்திரனும், மற்ற எல்லாருமதிக்குப பாலகரேழுபேரும் அரிச்சந்திரன் செய்கையைப்பார்க்க ஆகாயத்திலே வந்து தோன்றியிருந்தார்கள். எ-று. (௧௨௮)

அந்தவேளையிற்கௌசிகன்விரைந்துவந்தரசே
யிந்தநோக்கவெய்தலென்னெனக்குநீமுன்னந்
தந்தநாடியான்றந்திலெனனுமொழிசாற்றி
யந்தநாடுமிவ்வுயிர்களும்பெறுகெனவுரைத்தான்.

இ-ள். அந்தச்சமயத்திலே விசுவாமித்திரர் அதிவிரைவாகவந்து அரிச்சந்திரமகாராஜனே! இந்தத்துன்பத்தையடையவேண்டியதென்ன எனக்கு நீ முன்னே கொடுத்தநாட்டை நான் கொடுத்திலேனென்று ஒரு பொய்வார்த்தைசொல்லித் தப்பித்துக்கொண்டு உன்னாட்டையும் இந்த இறந்தவுயிர்களும், பிழைக்கப்பெறுதியென்று சொன்னார். எ-று.

சேரநின்றவன்செப்பியதாங்கவரன்றி
யாருங்கேட்டிலர்வசிட்டனுமமரருமறிந்தார்
வீரவேந்தனுமங்கையுமவனடிவீழ்ந்துங்
கியாரைநீயிந்தவேழைமையுரைசெய்தியென்றார்.

இ-ள். அப்படிக் கிட்டிநின்று அந்த விசுவாமித்திரர் சொன்னதை மந்திரி முதலிய மூவருங் கேட்டதே யல்லாமல் மற்றையெவர்களுங் கேட்டிலர்கள். வசிஷ்டமகாமுனிவருந் தேவர்களுமே தெரிந்தவர்கள். அப்போது மகாவீரனான அரிச்சந்திரமகாராஜனும் சந்திரமதியும் அந்த விசுவாமித்திரர்காலிலேவிழுந்து ஐயா! இவ்விடத்திலேயாரைப்பார்த்து இந்த மூடத்தனத்துக்கு இசைவதாகச் சொன்னீரென்று பின்னுஞ் சொல்லுகிறார்கள். எ-று. (௧௨௬)

சேய்மையண்மையி லுயிர்க்கொரு துணையெனச் சிறந்த
வாய்மையா லகந்தூய்மையா மற்றிலை புறத்தைத்
தூய்மைசெய்வது நீரலாற் சொல்லின் வேறுளதோ
நோய்மைசெய்யினும் வாய்மையே நோன்பெனக் கருதி.

இ-ள். தூரத்திலுஞ் சமீபத்திலும் உயிருக்கு ஒப்பற்ற துணையென்னும்படி சிறந்துள்ள சத்தியத்தினால் மனது பரிசுத்தமாம்; வேறொன்று பரிசுத்தஞ் செய்வதில்லை. தாமரைமலரைப் பரிசுத்தஞ்செய்வது அது பிறந்த நீரேயல்லது சொல்லுமிடத்தில்வேறொன்றுண்டோ? அதுபோல் துன்பஞ்செய்வதானாலும் சத்தியமே விரதமென்று கொண்டு. எ-று.

நீசனும்விரும்பாதவிப் புன்புலால்யாக்கை
நிலையெனுமருண்டுயிரினு நெடிதுறச்சிறந்த
நன்மைசேர்தருசத்தியம்பிறழ்வது தரியேங்
கலையுணர்ந்தநீயெமக்கிது கழறுவதறமோ.

இ-ள். நீசனுங் கூடவேண்டாத இந்தப்புல்லிதான புலால்நாறுகின்ற தேகத்தை நிலையுள்ளதென்று மயங்கி உயிரைப்பார்க்கிலும் அதிகமாகச் சிறந்து நன்மைகொண்ட சத்தியந்தவறி நடக்கப்போமோ? கலைஞானங்களெல்லாந்தெரிந்த நீர் எங்களுக்கு இந்தச்சத்தியந்தவறிநடப்பதைச் சொல்லுவது உமக்கழகாமோ? எ-று. (௧௨௮

இம்மையம்மைவீடெனமறை யுலகங்கொளிப்பம்பு
மும்மையுந்தரு முறைமையுடைத்தெனு நிலைமுரணி
யெம்மைதாழ்வயிற் றடக்கி மீட்டுமிழ்கலாவெரிவாய்
வெம்மைமிடைநரகுபுக்கினு மெய்ம்மையை யவிடேமால்.

இ-ள். இப்பிறப்பு வருபிறப்பு மோக்ஷம் என்று வேதங்கள் தெளிவாகச்சொல்லுகின்ற மூன்றையுஞ் சத்தியமே தருகின்ற முறைமையையுடையதென்கிற நிலைமைக்கு விரோதமாக எங்களைத் தனதாழ்மான வயிற்றிலே அடக்கி மறுபடியும் வெளிவிடாதிருக்கின்ற அக்கினிவாய்ந்த வெப்பத்தைக்கொண்டு மிகுந்த நரகத்திலே வீழ்த்தினாலுஞ் சத்தியத்தை விடமாட்டோம். எ-று. (௧௨௯)

பதியிழந்தனம்பாலனையிழந்தனம்படைத்த
நிதியிழந்தனமினியெமக்குளதெனநினைக்கும்

கதிர்முக்கினுங்கடுமரையிறகுமேலிமேன்று
மதியிழந்துதன்வாயிழந்திருந்தவனைமறைந்தான்.

இ-ள். ஏககுலுகமரையுமிழந்தோம். பிள்ளையையுமிழந்தோம். நாங்கள் பெற்றுள்ள செல்வத்தையுமிழந்தோம். இனி எங்களுக்கு ஏதென்று நினைப்பதான நல்ல கிரியையுமிழந்தாலும் பொய்யை மட்டும் பேசமாட்டோமென்று சொன்னானாகையால், அப்படிப்பட்ட நிலைமையுடைய தன் வாயிழந்து அந்த அருமையான தவத்தையுடைய விசுவாமித்திரர் மறைந்துபோனார். எ-று. (௪௯௦)

மறைந்துபோகலுமவ்வாய்வலமாமுனிவன்ற
பயந்தகாரணமுடிந்தமேம்பாட்டினைச்சிந்தையா
னிறைந்துதாரகைமுகந்துறைபவனமானபுய
குறைந்திருந்தவனையுமினிந்துவைத்தனன்.

இ-ள். அப்படி விசுவாமித்திரர் மறைந்துபோகிறபோது, இந்திரனானவன் அந்த மகாமுனிவரைக் கூப்பிட்டு நீர் முன்னே சொன்ன காரணத்தை முழுதுந் தெரிந்துகொண்டு போயினனென்று தன் சமீபமாக அழைத்தான். அதற்கு நிறைந்த கடல்முகங் குவிந்தாற்போலவும் முண்டாகத் தமது நினைவு குறைவாகி மேகமண்டலத்திலே மறைந்திருக்கிற தேவர்களுடனே கூடியிருந்தார் விசுவாமித்திரர். எ-று (௪௯௧)

வாசத்தாமப்புனைவாசவனுமுனிவரோடு
மாசற்றாள்கரமபிணிந்ததோர்பாசமதைக்கையிற்
போர்த்தான்பெருமன்னனருள்மேனியுறுபா
நேசத்தாமகன்கிடக்குங்காடுசேர்ந்தனன்.

இ-ள். பரியன்மைக்கொண்டமாலையணிந்த இந்திரனுடனேகூடி விசுவாமித்திரர் இருக்கச்செய்தே, தனக்கெண்ணும் மனைவி சந்திரமதி கையிலே கட்டின கயிற்றைத் தன் கையிலே கொண்டு யாதொரு வார்த்தையும் பேசமாட்டாதவனாகி அரிச்சந்திர மகாராசன் பின்னங்கொண்டு சுடுகாட்டிலே சந்திரவதியைத் தள்ளிக்கொண்டு தனக்கெதிரிலிருந்துள்ள புத்திரன் கிடப்பதான அந்த பல்லாத நீர்சுனையுடைய சுடுகாட்டினிடத்தைச் சேர்ந்தான். எ-று (௪௯௨)

வருக்கமென்றுநீவரற்பரிதியுநின்றனைவிளங்கிக
கிழக்குநோக்கியிறைஞ்சுதியென்றெடுத்துரைக்கவே
பழக்கமானவத்தனைப்பணிந்துபரவையென்றுவி
யிழக்கப்பெருஞ்சிறியவறமவருமேவலென்னவாயம்பு.

இ-ள். சந்திரவதியே! நீவழக்கப்படியே வணங்கத்தக்க தெய்வத்தை வணங்கிக்கொண்டு கிழக்குமுகமாக நோக்கிக்கொண்டிங்கே இருவென்று சொல்லவே, அதற்குக் கிளிபோலுஞ் சொல்லையுடைய சந்திரவதியானவள் தனக்கெப்போதும் பழக்கமாக வணங்குகிற அந்தநாயகனையே துதித்து வணங்கிக்கொண்டு இருந்தாள் என்னுயிரிழந்துபோவதற்குப் பயந்து நீர்

உம்முடைய தருமத்தை வழுவாமற் காத்துக்கொள்ளுமென்று சொல்லுகிறாள். எ-று. (௯௩)

பெண்களானவர் கடவுளைவணங்குதலேக்காட்டிலும்தங்கொழுநரைத் தெய்வமெனவெண்ணிப் பூசித்தல் சிறப்புடைத்தென்று நீதிநூல்கள் கூறாநிற்கின்றன. சந்திரவதியும் அந்நான்முறைப்படியே தனது கணவனைப் பழமையாகப்பூசித்துவந்தவளென்பார் "பழக்கமானவக்கணவனைப் பரவி" என்றார்.

பொருந்துநீர்க்குமிழிப்புற்புதவாழ்வைநீமெய்யென்
றருந்தவத்தையுமறத்தையுமெய்மையையும்விடுத்து
வருந்தன்மன்னவவழிவழிசிறக்கெனவாழ்த்தி
யிருந்தபின்சுடர்வாட்படை வலக்கையிலெடுத்தான்.

இ-ள். அரசே! ஜலத்திலே பொருந்துகின்ற குமிழிபோன்ற இந்த வாழ்வை நிலையென்றுகொண்டு உம்முடைய அருமையான தவத்தையும் தருமத்தையும் மெய்மையையும்விட்டு வருத்தமடையீராக. உம்முடைய வமிசபாரம் பரியமாகச் சத்தியத்திற் சிறந்தவராகவென்று வாழ்த்திக் கிழக்குமுகமாக விருந்தாள். பின்பு அரசன் ஒளிகொண்டவாளாயுதத்தை வலதுகையிலே கொண்டான். எ-று. (௯௪)

உலகுயிர்க்கெலாம்பசுபதிபொருமுதலாயி
னலகில்சீருடையவன்மொழிமறைவெளினதன்க
ணிகலறம்பலவற்றினும்வாய்மைமீடிலதேல்
விலகுறாமலவ்வாய்மையைவிரதமாக்கொளின்யான்.

இ-ள். உலகத்துயிர்களுக்கெல்லாம் பசுபதியேஒப்பற்றமுதற்கடவுளானால், அளவில்லாத சிறப்பையுடைய அந்தக்கடவுள்சொல்லே வேதமெனறால், அந்தவேதத்திலே விளங்கச் சொல்லுகின்ற தருமங்கள் பலவகைகளிலும் மெய்யேஒப்பில்லாததானால், அதனைவிலகவிடாமல் அந்த மெய்சொல்லுதலையே நான்விரதமாகக் கொண்டதுண்டானால். எ-று.

நெறியினன்னவென்றனைவிடாநிறையிவட்குளதே
லிறுதியின்மையைப்பெறுகவில்லெனினிவ்விறுதி
பெறுகவென்றுவாள்வீசினன்பேதைதன்கழுத்தில்
மறுமணத்திடுமாலையாய்வீழ்ந்ததவ்வடிவாள்.

இ-ள். அந்தமெய்சொல்லுகிறமார்க்கத்தையேவிரதமாகக்கொண்ட என்னை நீங்காதநிறைகுணம் இவளுக்குண்டாயிருந்தால், இவள் சாவாமையைப் பெறக்கடவது. இவையெல்லாமில்லையென்றால் இவள்சாவைப் பெறக்கடவதென்று சந்திரவதிகழுத்தில் வாளைக்கொண்டுவெட்டினான். அப்போது அந்தவெட்டின கூரியவாளானது இரண்டாவது கலியாணத்துக்கிட்ட மாலையாகிச் சந்திரவதி கழுத்திலே விழுந்தது. எ-று. (௯௫)

மயானகாண்டம் - முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் — ௯௯௯.

உ

பரமபதிதுணை.

ஒன்பதாவது,

மீட்சிக்காண்டம்.

படத்தகாதபாடியாவையும்பட்டுளத்தழுந்துந்
திடத்தினின்றுவாள்வெட்டினிற்பிழைத்தடுசெழுந்தீப்
புடத்தினின்றுமாற்றுயர்ந்தசெம்பொன்னெனப்பொலிந்தாண்
மடத்திற்றீர்ந்தொளிர்சந்திரமதியெனுமணங்கு.

இ-ள். அறியாமைக்குணத்தினின்று நீங்கிவிளங்குகின்றசந்திரமதி யென்கிறபெண், ஒருவராலும் படக்கூடாத பாடுகளெல்லா முழுதும் பட்டுத் தன்மனத்திலே அழுந்தமாகக்கொண்ட சத்தியவிரதத்துடனே நின்று கத்திவெட்டுக்குத்தப்பி உருக்குகின்ற செழுமையான நெருப்புப் புடத்திலிருந்து மாற்றினாலுயர்ந்துள்ள ஜீவந்தபொன்போலவிளங்கினாள்.

சடைபட்டோங்கியமுடிமுனிதனதுசூழ்வினையா
லடைபட்டேறுபாடனைத்தையுங்கடந்துசாணையினாற்
கடைபட்டானபின்செழுமணியெனவொளிகாட்டிக்
கொடைபட்டார்புகழ்க்கோமகன்விளங்கினன்குணத்தால்.

இ-ள். சடைகளுண்டாகிய நீண்ட தலையையுடைய விசுவாமித்திர முனிவருடைய வஞ்சனையினாலே அகப்பட்டுவந்த இடையூறுகளெல்லா வற்றையுநீங்கிச் சாணைக்கல்லினாலே கடையப்பட்டு அது தீர்ந்தபின்பு விளங்குகின்ற செழுமையானமாணிக்கம்போலொளிதோற்றிக்கொடுத்த லுண்டாகி நிறைந்தபுகழையுடைய அரிச்சந்திரமகாராசன் தனது நல்ல குணத்துடனே விளங்குதலானான். எ-று. (௨)

புலத்தின்மாட்சிகொள்பொலன்கொடிபடரவோங்கரசு
குலத்தின்மாட்சியுங்குணத்தின்மாட்சியுங்குறைவறுசீர்
நலத்தின்மாட்சியும்வாய்மைமாட்சியுநனிமலர
நிலத்தின்மாட்சிகொள்காட்சியினோர்ந்தனர்பலரும்.

இ-ள். அறிவாற்பெருமைகொண்ட சந்திரமதியாகிய பொன்கொடி சூழ, வுயர்ந்தஓரரசனாகிய அரிச்சந்திரனுடையகுலத்தினதுபெருமையும் குணத்தினதுபெருமையுங்குறைவற்றசிறப்பும்பொருந்தியநன்மையினது பெருமையும் மெய்யேசொல்லுகிறபெருமையும் மிகவும் விளங்க, அந்த இடத்திலே பெருமைகொண்டிருக்கிற இவர்கள்தோற்றத்தைக்காண்கிறதற்குப் பலரும்வந்து கூடினார்கள். எ-று. (௩)

வண்டிருந்ததார்வல்லியைச்சூட்டலும்வானிற்
கண்டிருந்தவர்பதித்தனர்குதித்தனர்களித்து

மண்டலத்திதிந் நிண்டினர்வயிரவான்படைகைக்
கொண்டிருந்தவக்குரிசிலுயகிழ்ச்சியிற்குளித்தான்.

இ-ள். அந்தவண்டுகள் மொய்ப்பதான மாலையை அரசன் சந்திரவதிக்குச சூட்டினவளவிலே, ஆகாயத்திலே அதைக்கண்டுகொண்டிருந்தவர்கள் மதித்து மெச்சினவர்களாகிச சந்தோஷித் தாடினார்கள். பின்பு அந்தச்சுடுகாட்டு நிலத்திலேவந்திறங்கிக் கூடினார்கள். பலமான வாளாயுதத்தைக் கையிற்கொண்டிருந்த அந்த அரிச்சந்திரன் ஆனந்தக்கடலிலே முழுகினான். எ-று. (௪)

என்றனுலிவன்குணமெலாம்விளங்கிடினெனைப்போ
னன்றியார்செய்தாரிவற்கெனநகைமுகமலர்ந்து
நின்றுவார்சடைசவன்பிசைச்சுழன்றுவீழ்ந்தாட
வென்றுளானெனக்கௌசிகனாடினன்விரைந்து.

இ-ள். என்றாலே இந்த அரிச்சந்திரனுடைய நல்ல குணங்களெல்லாம் விளங்குமேயானால், என்னைப்போல் இவ்வரசனுக்கு நன்மைசெய்தவர்கள் யாரென்று ஒளிபொருந்தின முகமலர்ச்சியாய் நெருங்கி நீண்ட சடைகள்பிடரியிலேசுழன்றவிழ்ந்துவிழுந்தாடவெற்றிகொண்டவர்போல் விசுவாமித்திரமுனிவர் அதிகவிரைவுடனே கூத்தாடினார். எ-று. (௫)

வாடினாடொறும்வருந்தியவசிட்டன்மெய்ப்புளக
மூடினான்மிகக்காலங்கண்மூன்றையுமுணர்ந்து
மாடினானுயர்ந்தானயர்ந்தான்றனையறியா
தோடினான்மகிழ்ந்துவகையங்கடல்குளித்துறைந்தான்.

இ-ள். தினந்தோறும் மனம்வாடி வருந்திக்கொண்டிருந்த வசிஷ்டமகாமுனிவர் அப்போது தமதுடம்பெல்லாம் அதிகமாகப் புளகாங்கிதங்கொண்டார். இறப்பெதிர்வு நிகழ்வென்கிற முக்காலங்களையுந்தெரிந்துங் கூத்தாடினார். எல்லாரிலுஞ் சிறந்தவரானார். சோர்வுங் கொண்டார். தம்மைத்தாம் தெரிந்துகொள்ளாமல் ஓடினார். அப்படிச் சந்தோஷித்து ஆனந்தக்கடலிலே முழுகியிருந்தார். எ-று. (௬)

உடையவானவர்திரண்டதுதிருவுளத்தடைத்துப்
புடையிலங்கியமைந்தரோரிருவரும்பொருந்தத்
தொடையிலங்கியசடைமுடிமுறைமுறைதுளக்கி
விடையிலேறிவந்துமையுடன்றோன்றினன்விமலன்.

இ-ள். சிவபெருமான், தேவர்கள் முழுதும் வந்துகூடியிருக்கிறதைத் தமது திருவுள்ளத்திலேகொண்டு பக்கத்திலே விளங்குகின்ற புத்திரரிருவரான விநாயகனும் முருகக்கடவுளுங் கூடவர, கொன்றைமாலை விளங்குகின்ற தமது சடைமுடியை அடிக்கடி அசைத்துக்கொண்டு இடபவாகனத்தி லாரோகணித்துப் பார்வதியுடனே விளங்கினார். எ-று.

சிந்திடும்படியவுணர்தம்முடல்களைத்தேய்த்த
வைந்துவெம்படையடக்கியகரமெடுத்தமைத்துச்

சுந்தரத்திருத்தோளிணைபுளகமுற்றெழப
வந்துதோன்றினன்வயினதேயன்மேற்றிருமறுமாயன்.

இ-ள். சிதறியோடும்படி அசுரருடல்களைத் தேயப்பண்ணின வெவ்விய பஞ்சாயுதங்களையுங் கொண்ட கைகளைத் தூக்கி எல்லாரையும் அமரச்சொல்லி அழகான திருத்தோள்களிரண்டும் புளகாங்கிதங்கொண்டு வளர கருடவாகனத்தின்மேலேறிவந்து தோன்றலானார்; திருவையும் மறுவையுங்கொண்ட மார்பையுடைய மகாவிஷ்ணு. எ-று. (அ)

தாதிற்றோன்றியதண்டுழாய்த்தார்முகிலுந்திப்
போதிற்றோன்றியநான்முகத்தொருதனிப்புத்தே
ளோதிற்றோன்றியவாணியேடோடிமப்புள்ளின
மீதுற்றோன்றினன்விண்ணவர்யாவரும்வந்தார்.

இ-ள். மகரந்தங்களுடனே விளங்குகிற குளிர்ந்த துளசிமாலையை யணிந்த மேகவண்ணனுடைய திருவுந்திமலரிலேபிறந்த சதுர்முகங்களையுடைய ஒப்பில்லாத பிரமதேவரும், தம்முடையவாக்கிலே தோன்றுகிற சரஸ்வதியுடனே அன்னவாகனத்தின்மேலேறிவந்தார். தேவர்களெல்லாரும் வந்துகூடினார்கள். எ-று. (௯)

சித்தர்கின்னரர்தும்புருநாரதர்தேவர்
பத்தர்தானவர்கருடர்கந்தருவர்கள்பசாசர்
பித்தன்றன்னொடுமாலொடும்பிதாமகனோடு
மெய்த்துவந்திரைந்தீண்டினர்மேதினிமிசையே.

இ-ள். இப்படிச் சித்தர்களும் கின்னரர்களும் தும்புரு நாரதர்களும் தேவர்களிலே பத்தர்களும் அசுரர்களும் கருடர் காந்தருவர்களும் பைசாசர்களும் சிவனுடனே விஷ்ணுவும் பிரமாவும் மெச்சிக்கொண்டு முழக்கமாகி அந்த இடத்திலே வந்துசேர்ந்தார்கள். எ-று. (௰)

சந்திராதித்தர்வைரவர்சத்தமாதர்களோ
டிந்திராதியரெண்மர்மாமுனிவரரியக்கர்
மந்தரப்புயத்திரதிதோய்வேனில்வேண்மற்றோ
ரந்தரத்தினைமறைத்துவந்தாவயினடைந்தார்.

இ-ள். இன்னும் சந்திரசூரியர்களும் வைரவர்களும் சத்தமாதர்களுடனே இந்திரன்முதலானவராகிய அஷ்டதிக்குப்பாலகரும் மகாமுனிவர்களும் இயக்கர்களும் மந்தரகிரிபோலுந் தோள்களிலே இரதிதேவி சேர்வதான கோடைகாலத்துக்குரிய மன்மதனும் மற்றுமுள்ளவர்களும் ஆகாயத்தை மூடிக்கொண்டுவந்து அவ்விடத்திலே கூடினார்கள். எ-று.

கந்தரத்தினில்வார்விசிமுத்துறக்கதுவ
மந்தரப்புயமாயிரமுடையவோர்வாணன்
சுந்தரக்கையான்முழக்கிடுங்குடமுழாத்தொனியு
மந்தரச்செழுந்துந்துபித்தொனியுமார்க்க.

இ-ள். கழுத்திலேமாட்டின தோல் இறுக்கமானது முதுகிலேபடிந் திருக்க, மந்தரகிரிபோலும் தோள்க ளாயிரமுடைய ஒப்பில்லாத வாணசுரனென்பவன் அழகான தன துகையால்முழக்குகின்றகுடமுழாவின் சத்தமும், செழுமையான ஆகாசதுந்துமி வாத்தியத்தோசையும் எங்கு முழக்கமாக. எ-று. (௩௨)

சின்னம்பேரிகைசல்லிகைசெம்பொனின்காளா
மின்னுமாமுகிலிடியெனக்கடலெனவிம்மத்
துன்னரம்பையர்சொரிந்திடுகற்பகத்துணரும்
பொன்னினன்னெடும்பூக்களும்பொலிந்தனவன்றே.

இ-ள். சின்னம்-பேரிகை-சல்லிகை - செம்பொன்னாலாகிய எக்கா ளம் ஆகிய இந்தவாத்தியங்கள்மின்னுகின்றகறுத்தமேகத்திடிபோலவும், கடல்போலவும் முழங்க, அங்கேநெருங்கினரம்பாஸ்திரீகள்பொழிகின்ற கற்பகப்பூங்கொத்துகளும் பொன்னாலாகிய நல்ல நெடுமையான மலர் களும் எங்கும் நிறைதலாயின. எ-று. (௩௩)

வந்ததேவரைக்கண்டரிச்சந்திரன்மகிழ்ந்தே
யெந்தமாதவமென்னேயோவென்னேயோவென்றுச்
சிந்தையுட்பெருகானந்தப்பெருவெள்ளந்தேக்கிப்
புந்தியாங்கரைபொடிபடப்புடைத்ததையன்றே.

இ-ள். அப்படிவந்துகூடினதேவர்களையெல்லாங்கண்டு அரிச்சந்திர மகாராசன் சந்தோஷித்து எங்களுடையபெரிதான தவமெப்படிப்பட்ட தோவென்று மனதுக்குள்ளே பெருகுகின்ற பெரிதான ஆனந்த வெள்ளம் தேக்குதலாகி, அவனுடைய புத்தியாகிய கரை தூளாகும்படி மோதியது. எ-று. (௩௪)

தொழுதனன்றொழுதெழுந்தனனடிமுடிதொடங்கி
முழுதுமுற்றியவுவகையம்பெருங்கடன்மூழ்கிப்
புழுதியாடினன்கருணையங்கண்ணினீர்பொழிய
வழுதுவீழ்ந்தனன்செய்தவமின்னதென்றறியான்.

இ-ள். தான்செய்த செவ்வையான தவம் இப்படிப்பட்டதென் றறி யாதவனாகி, அந்தத் தேவர்களை யெல்லாம் வணங்கினான்; வணங்கி யெழுந்திருந்தான். அவர்கள்பாதங்களைத் தன் முடிமேலேசூடிக்கொண்டு முழுது நிரம்புதலான சந்தோஷமாகிய அழகிய பெருங்கடலிலே முழுகி மண்புழுதி யெல்லாம் தனது கிருபை பொருந்தின கண்களில் நீர் சிந்துதலினாலே தன்மேலெல்லாம் கிளர்ந்து படிவதானான். பின்னும் அழுவதாயினான். எ-று. (௩௫)

நாரிபாகனைமுருகுந்தனைநான்முகத்தோனை
மூரிவேலனைவிநாயகமூர்த்தியைப்பணிந்தான்
யூரையூரையென்றிருகையாலமைத்தபுத்தேளிர்
யாரையாரையென்றறிந்தியாம்விளம்புதுமம்மா.

இ-ள். பார்வதிசமேதனையும் மகாவிஷ்ணுவையும் சதுர்முகப்பிர்மாவையும் நீண்ட வேலாயுதக்கடவுளையும் விநாயகமூர்த்தியையும் வணங்கினான். வணங்கவே, போதும் போதுமென்று இரண்டு கைகளாலும் அரிச்சந்திரனை அடங்கச்செய்த தேவர்கள் யாராரை இன்னாரின்னாரென்று நாம் தெரிந்து சொல்லமாட்டுவோம்! எ-று.

பூரை பூரை — போதும் போதும் என்பதுபொருள். (௧௬)

பீடுமன்னவன்விமலனைத்தொழுதிவண்மிடைந்த
கூட்டமாயுளாரியாவர்க்குமாகெனக்குறித்தான்
நீடும்பல்சினைக்கமைவதன்மேருநெடுமுதலி
லூட்டுநீரவரனைவர்க்குமுளங்குளிர்ந்தன்றே.

இ-ள். அதன்பின்பும் அரிச்சந்திரன் பரமசிவனைவணங்கி இங்கே வந்துகூடின கூட்டமானவர்கள்யாவருக்கும் மிகுந்தவந்தனம் ஏற்றக்கடவதென்று குறிப்பித்தான். நீண்ட வேரிலே ஊற்றுகிற நீர் நீட்டமான பல கிளைகளுக்கு ஏற்பதானதல்லவோ? அப்படியே அங்கேவந்தஎல்லாருக்கு மனது குளிர்ச்சியாயிற்று. எ-று. (௧௭)

ஐயனேயெமைவழிவழியடிமைகொண்டருள்கூர்
செய்யனேசிவலோகனேசுருதியின்சிரத்தின்
மெய்யனேயுனைவிழிகளாற்கண்டுவீழ்ந்திறைஞ்சி
யுய்யநாயினேன்புரிதவமுணர்கிலேனென்றான்.

இ-ள். சுவாமி! எங்களை வம்சபாரம்பரியமாய் அடிமை கொண்டு கிருபைபண்ணுகின்ற சிவந்தவடிவனே! சிவலோகத்தை யுடையவனே! வேதத்தின்றலையிலே விளங்குகின்ற தலைமையானவனே! என்கண்களாலே கண்டு கீழேவிழுந்து வணங்கிப்பிழைக்கநாய்போன்றயான்செய்த தவமின்னதென்று தெரிந்திலேனென்றுசொன்னானரிச்சந்திரன் எ-று.

தையலம்பிகைதனைத்தொழுஞ்சந்திரவதியைக்
கையினாலெடுத்தாங்கவள்கற்பினைப்புகழ்ந்தாள்
துய்யமுப்பத்திரண்டறம்வளர்த்தகைதொடலு
மெய்குழைந்தகந்தழைந்ததுபேரின்பவெள்ளம்.

இ-ள். அப்போது சுந்தரியான பார்வதியைவணங்கி நிற்கிற சந்திரவதியைத் தன்கையினாலே வாரியெடுத்து அவளுடைய பதிவிரதாதருமத்தை மிகவுங் கொண்டாடினாள். பார்வதிதேவி அப்படிப்பரிசுத்தமான முப்பத்திரண்டு தருமங்களையும் வளர்த்தகையினாலே தொட்டவளவிலே சந்திரவதியினுடைய உடம்பெல்லாம் நெகிழ்ந்து விளங்கலாயிற்று. பேரின்பவெள்ளமும் உள்ளே பெருகுதலாயிற்று. எ-று.

மாயிலைமுற்செலநடத்தியேவரைபகவெறிந்தோ
னயிலெடுத்தசெங்கையினால்வருகெனவழைக்கக்
குயின்மொழிச்செழுந்துகலைவாயரசிளங்குமரன்
முயிலுணர்ந்தவர்போற்றுந்திணையடிதொழுதான்.

இ-ள். அப்போது கிரவுஞ்சகிரி பிளக்கக்குத்தின முருகவேளானவர் மயில்வாகனத்தை முன்னே போகும்படி செலுத்திக் கொண்டுவந்து வேல்பிடித்த சிவந்தகையினாலே தேவதாசா வாவென்று கூப்பிட, உடனே குயில்போலும் வசனத்தையுடைய சந்திரவதிபெற்ற செழுமையான மழலைச்சொல்வசனிக்கிறவாயையுடைய இளமையான அரசகுமாரன் நித்திரைதெளிந்து விழித்தவர்களைப்போ லெழுந்துவந்து முருகவேளினுடைய இரண்டுபாதங்களையும் வணங்கினான். எ-று. (௨௦)

வேலன்கூப்பசேய்துணைமெனக்காசியர்வேந்தன்
பாலனுவிபெற்றெழுந்துபோய் முருகனைப்பணிந்தான்
நிலமேவுமச்சிறுவரோரிருவருஞ்சிறப்பிற்
காலகாலனுந்தேவருநிற்பதுகண்டார்.

இ-ள். அப்படி முருகவேளானவர் கூப்பிட்ட பிள்ளைக்குத் தம்பி போல் காசிதேசத்தாருக் கரசனுடையபிள்ளையும் உயிருண்டாகி யெழுந்திருந்து அந்த முருகவேளை வணங்கினான். நற்குணங்களுண்டான அந்த இரண்டுபிள்ளைகளும் அங்கே தங்கள்தங்கள் சிறப்புடனே பரமசிவனும் மற்றைத்தேவர்களும் வந்துகூடி நிற்கிறதைப் பார்த்தார்கள். எ-று.

ஆசினன்குணத்தயோத்தியர்வேந்தனுமணங்கு
காசிவேந்தனுமதலையிருவருங்களித்துக்
கூசிமெய்மயிர்பொடித்திடக்கொண்டனர்புளகம்
வீசியோங்கிடவிறைஞ்சினாரவசமேவினரால்.

இ-ள். குற்றமில்லாத நல்லகுணத்தையுடைய அயோத்தியாபுரிக் கரசனான அரிச்சந்திரனும் காசிராஜனும், 'இரண்டு பிள்ளைகளும் சந்தோஷித்துக் கூசுதலாய் உடம்பெல்லாம் உரோமங்கள் சிலிர்க்க புளகங்கொண்டார்கள் பின்னும் அந்தப்புளகாங்கிதமே மிமிர்ந்து மேன்மேலாக முருகவேளை வணங்கினார்கள். பரவசமுமானார்கள். எ-று.

பரவசம் — தன்னை மறத்தல். (௨௨)

மன்னர்மன்னனைநோக்கியேமலர்க்கரமமையா
வென்னையோவெனவுருகித்தந்திருவுளமிரங்கி
முன்னையுத்தமரெவருமுறைமைக்குநெறிக்கு
முன்னைபொப்பவரில்லெனமூவருமுரைத்தார்.

இ-ள். அந்த ராஜாதிராஜனைப்பார்த்து மலர்போலுங்கையினால் அமர்ச்செய்து, இதுஎன்ன சிறந்தகுணம்! ஐயோவென்று மனமுருகித் தங்கள் திருவுள்ளமிரங்கி அரிச்சந்திரமகாராசனே! முன்புள்ளஉத்தமர்களெல்லாரிலும் நீதிக்கும் நீதியிற் செல்லுகிற நன்மார்க்கத்துக்கும் உன்னையொப்பானவர்களொருவருமில்லையென்று, மும்மூர்த்திகளுஞ் சொன்னார்கள். எ-று. (௨௩)

தேவதேவர்களருளியதிருமொழிகேளா
யாவரிப்பயன்பெற்றவரென்றுளைந்துருகிப்

பூவருங்குழலவளுமியும ...
பூவருமவி ... பணமும் ...

இ-ள அப்படி ... அருளிச்செய்தான ... இப்படிப்பட்ட ... விசுவாமித்திர ... காசினி ... அ ... (௪)

எழுசீரகழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

அ ... வாளா ... மைந்த ... மன்னவன ... மெய் ... திருவுளமானா.

இ-ள. அதாகள அப்படி ... வீட்டிருக்கப்பட்டவசரா ... எழுந்திருக்கிற ... ரானவர தமது திருக்கைகளால் அவர்களை ... ஸையப்பாத்து ... அந்தத்தனயங்களை ... இடத்திலே எல்லோருக்கும் ... யருளினர். ஏ-று. (உ௦)

... முடி ... மறை ... குனித ... வி ...

இ-ா. இந்த வார்த்தை ... விசுவாமித்திரமுனிவர் ... முன்னேபோய ... வேதவாக்கியங்களாலே ... வானப்பூமுடி ... உடம்பு புளகாங்கிதமும ... கடவுளே! கேட்டருளும் ...

வாசவன முன்னோ ... றிட்ட , புசக்குவி ... போந்தவும, சேமங் ... ளுடனிதந்திக, காசிபர ... கௌசிகனுரைத்தான.

இ-ள். முன்னே இந்திரன்கேட்ட நிமித்தமும், அதற்குவசிட்டரும் தாமும் அப்போதுசெய்துகொண்டசண்டையும், பின்பு மிருகங்களாலே தினைப்புனமுதலிய நாடெல்லாம் அழியப் பண்ணினதும், அதற்காக அரசன் வேட்டையாட வந்ததும், அப்போது நீச கன்னிகைகளை அனுப்பினதும், அவர்கள்நிமித்தம் அரசன் தனது நல்ல நாடுமுழுதும் தமக்குக் கொடுத்துவிட்டுப்போய்க் காசிப்பட்டணத்துச் சுடுகாட்டைக் காத்ததும் பின்புநடந்த செய்கைகளும் விசுவாமித்திரர் சொன்னார்.

என்றவனுரைக்க விந்திரனைவையத் திகலிநீயருவினை விளைத்த, தென்றல பலவுண் டவற்றினுன் மனத்திலுற்றது பெற்றிலைபுலக, மன்றன னுழித்து மின்றிது மட்டு மறநிலை பிழைத்தில னதனால், வென்றவர் தோற்றார் யாரென விமலன் வினவிடக் கௌசிகன் விளம்பும்.

இ-ள். அப்படியாக அந்த விசுவாமித்திரமுனிவர் சொல்லவே, நீர் இந்திரன்சபையிலே வசிஷ்டருடனே பகைத்து அருமையான செய்கைகளைச் செய்தது ஒருவகையல்ல; அநேகமுண்டு. அப்படிச செய்தவைகளாலே உம்முடைய மனதிலேகொண்ட கொள்கையை அடைந்திலீர். தனது நாட்டை அரிச்சந்திரன்கொடுத்த அன்றுமுதலின்றளவும் தனது தருமநிலையினின்றுந் தவறுத (லில்லாதிருக்கின்றான். அப்படி இருக்கிறதினாலே) வென்றவர்யார்? தோற்றவர்யார்? என்றுபரமசிவன்கேட்க, விசுவாமித்திரர்சொல்லுகிறார். எ-று. (உஅ)

கோதிலாக் குணத்தோ னீதியு நெறியுங் குறிப்புமியா னறிகிலாதிகழ்ந்தே, னுதலால் வென்றோன் வசிட்டனே தோற்றோ னடியனே யடியனே மேனாட், காதலாற் செய்த தவத்தினிற் பாதி காவலன் றனக்கியா னளித்தே, னீதலா லெனக்கன் றீந்தபே ரரசு மீந்தனனென்றுரை செய்தான்.

இ-ள் குற்றமில்லாத குணத்தினனாகிய அரிச்சந்திரனுடைய நீதியும், (நல்ல) வழியேநிற்கிறதும், அவன்மனக்குறிப்பும நான்தெரிந்து கொள்ளாமல் இப்படி இகழ்ச்சி செய்தேன். ஆகையால் வென்றவர் வசிஷ்டரே. தோற்றவன் அடியேனே. ஆனதினாலே முன்னாள் நான் அன்புடனே செய்த தவததிலே பாதி அரிச்சந்திர மகாராசனுக்குக் கொடுத்தேன். இதையல்லாமல் அப்போதெனக்கு அவன் கொடுத்த பெரிதான அரசாட்சியையும் அவனுக்கே கொடுத்து விட்டேனென்று சொன்னார். எ-று. (உக)

உரைத்தது செவியிற் காய்ந்தநா ராச மோட்டிய தெனவிறை யுருகிக், கரப்பினர் தாமுங் கொடுத்தது வாங்கக் கண்டிலோங் கேட்டிலோங் கையேற், றிரப்பினர்க் களித்த பொருடனைக் கொண்டோ ரிலனெனப் பெயர்படைத் துலகம், புரப்பவன் யானோ விப்பழி தனையான் பூண்கிலே னென்றனன் பின்னும்.

இ-ள். அப்படி அவமானகரமான துக்கமுண்டாக்கும் சாதிக்குலக்காய்ந்த நாராசத்தைப் புகட்டினாற்போலிருக்க, அரசன் மனமுருகி ஒருவர் கேட்டபொருளை இல்லையென்று மறைத்துக் கொள்ளுகிறவர்களுங் கூடக் கொடுத்த பொருளை வாங்கிக்கொள்ள நாயகள் கண்டதுமில்லை. கேட்டதுமில்லை. கையையேந்தி யாசிப்பவர்களுக்குக் கொடுத்தபொருளைத் திரும்பவும் வாங்கிக்கொண்டவனிவனென்னும் பெயர்கொண்டு உலகத்தையாளுகிறவன் நானோ? அல்லன். இனி இந்தப் பழிப்பை நான் அடைய மாட்டேனென்று பின்னுஞ் சொல்லுகிறான். எ-று. (௰)

இம்மையிற் பழியா மறுமையி னரக மிரந்தவர்க் களித்ததை வாங்கிற், செம்மையோர்க் கெல்லாம் பெருநகை யாமித் திமைசெய் வதற்குநீ யுலகத், தெம்மையோ கண்டா யிதற்குமுன் றீரா விடர்பல விளைத்தனை யெனினு, மும்மையும் பழியே சூட்டுத றகுமோ வென்றனன் முனியதற் குரைப்பான்.

இ-ள். யாசித்தவர்களுக்குக் கொடுத்தபொருளை மீளவும் வாங்கிக் கொண்டால் இப்பிறப்பிற்குப் பழிப்பாகும். வருங்காலத்துக்கு நாசமுண்டாகும். இன்னும் செவ்வைக்குணமுள்ள எல்லாருக்கும்பெரிதான இகழ்ச்சியுண்டாகும். இப்படியாகக் கெடுதலுண்டாக்குதற்கு நீர் இந்தவுலகத்திலே எங்களைத்தானோ கண்டீர். இன்னமும் இக்காலத்துக்கு முன்னே தீராத துன்பங்களையெல்லாம் அநேகமாகச் செய்தீரானாலும் மூன்று காலத்துக்கும் எனக்குப் பழிப்பையே உண்டாக்குகிறது உம்முடைய பெருமைக்குத் தக்கதோவென்று சொன்னான். அதற்கு விசுவாமித்திரர் சொல்லுகிறார். எ-று. (௩௰)

கன்னலங் கழனி நாடுநன் னகருங் கருதிச்செய் தவத்தை யான்விட்டு, மன்னவ னாக வல்லனோ மீண்டும் வள்ளல்கேள் வசிட்டனுமியானும், முன்னமே மொழிந்த முறையறி வதற்குமுன் முறைமைசோதித் தறிந் துணர்ந்தேன், நின்னகர் நீயே யாளுதி யென்ன நெடுந்தகை மறுத்தனன் மறித்தும்.

இ-ள். கரும்புகள்விளைவதான அழகுகொண்ட வயல்சூழ்ந்த நாடும் நல்ல நகரும்வேண்டி நான்செய்கிற தவத்தைவிட்டு மறுபடியும்அரசனாக மாட்டுவேனோ. ஓ பிரபுவே! கேள்: வசிஷ்ட முனிவரும் நானும் இந்திரன்முன்னே வாதாடிக்கொண்ட முறைமையைத் தெரிவதற்காக உனது முறைமையைச் சோதித்துப்பார்த்துத் தெரிந்தேன். ஆகையாலினி உன்பட்டணத்தை நீயே ஆளக்கடவையென்றுசொல்ல, அதற்கு நெடிதான பெருமையையுடைய அரிச்சந்திர மகாராசன் மறுபடியுந் தடுத்துச்சொல்லுகிறான். எ-று. (௩௨)

வேதியர்க் காளாய் மனையையு மைந்தன் றன்னையும் விற்றனன் யான்போய்ச், சாதியிற் கிழாம் புலையனுக் காளாய்ச் சவஞ்சுடு காடுகாத் திருந்தேன், சோதிமண் டபத்தின் மணித்தவிசேறிச்

பார்முழு தாயிருந் தயங்காப் பரந்த நீதியன் றென்றே யானரசளித்தே
னினியடி யடியனாய் மகிழ்ந்த பென்றான்.

(இ-ள்.) ... முடிசூடி அடிமையாக என் மனைவியையும் என்பிள்ளை யையும் ... விற்றுப் பொருள் கொடுத்து விற்றான நீசனுக்கு அடிமை யாயப ... காத்துக்கொண்டிருந் தேன். இனி ... சபாமண்டபத்திலே ரத்நசிங்காதனத்தின் மேலேறி ... கிரீடமுஞ் சூடிக்கொண்டு உலகத்தை ரட் சிக்கிறது ... அந்த அரசாட்சியை உமக்கே கொடுத்தேன். ... எனக்கு இதுவே தக்கதென்று சொன்னான். எ-று. (௩௩)

... பெறாங் ... திருப்ப தவனிகாத் திருப்ப ... நொந்திலென மறுத்துப் புரவல ... கையிலே கொண்டு மறையவ னாகியாங் ... துளங்கு காளனார் திருமுன் சென்று நின் றிவை பனை சொன்னான்.

(இ-ள்.) என் அரசாட்சியைக் காத்திருக்கிறதே தகுதியானது. உலகத்தை யாளக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறதே உமக்குத் தக்கதாகும். ஆகையால் விரைவில் நீர் அயோத்தியாபுரிக்குப் போகிறதே காரியமென்று தடுத்து ... சொல்லிய வார்த்தையைக் கேட்டு அழகுள்ள மேகலையணிந்த சந் திரமதி ... பிராமணனாகியிருந்த அக் கினியானவர் ... திருமுன்னே வந்து நின்று இந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லுவதானான். எ-று. (௩௪)

... யுரைத்தா பெனக்குவிற் றதுவு மிகழ்ச்சியோ விவள் வி ... , ... புணர்ந்து கொள்வதற் கிசைந்து முது மறை ... வந்துதித்து, பின்னையு மைந்தன் றன்னையும் விற்க விலையொ ... பெற்றேன், றன்னைபங் காளன் றிருமுனே வைத்தா ... மொழிந்தான்.

(இ-ள்.) ... பிராமணனே! நீர் என்ன சொன்னீர்? எனக்கு விற்றதும் கூட ... பழுதாகுமோ? இந்தச் சந்திரமதி விலையாகிறது முன் னே தானே தெரிந்து விலைக்குவாங்குதற்குச் சம்மதித்துப் பழைமை தான வேதப்பிராமணர் குலத்திலே வந்து நான் பிறந்து மின்னலையொத்த சந்திரமதியையும் மகனையும் நீ விற்க நான் விலைக்குவாங்கின கிரயவோலை இதுவென்று பராவுதிசமேதர் சந்நிதி முன்னே வைத்தான். அதுகண்டு அரசன் ஆச்சரியமடைந்தான். எ-று. (௩௫)

காலனவ் வளவிற் கருங்கடா வேறிக் கருமுகிற் கப்புவிட்ட லைய, கோலமுஞ் சிவந்த கண்களுந் திவந்த குஞ்சியுங் குண்டலக் குழையுந், சூலமுங் கால தண்டமும் பணைத்த தோள்களு மார்ப முந் துலங்க, மூலமா முதலை நோக்கிவீழ்ந் திறைஞ்சி முகமலர்ந் தரசன்முன் மொழிவான்.

இ-ள். அந்தச் சமையத்திலே யமனானவன் பருத்த எருமைக்கடா வின் மேலேறிக்கொண்டு கறுத்த மேகமானது கிளைகள்விட்டிருக்கிறது போலான கைகால்களோடு கூடினவடிவும், சிவப்பான கண்களும், நீண்ட தலைமயிர்களும், குண்டலமணிந்தகாதுகளும், சூலாயுதமும், கால தண்டமும், பருத்ததோள்களும், மார்பும் விளங்க ஆகியான பெரிய முதற்கடவுளைத் தரிசித்துப் பாதத்திலேவிழுந்து வணங்கிப் பின்பு முக மலர்ச்சியுடனே அரசனுக்கு முன்னே சொல்லுகிறான். எ-று. (௫௬)

அலைகடற் புவியிற் புலையருக் கடிமை யாவையென் பதுமுன்
னறிந்து, புலையனாய்ப் பிறந்து கொண்டவன் யானே பொறுத்துநீ
தந்தவா வணைமீ, திலைகுலாந் தொடையா யிருந்துங் காத்த வீரமு
மியாகசா லைகள்காண், தொலைவிலா வடிவென் றனைநீ யிகழ்ந்த
சுடலையைப் பாரென வுரைப்பான்.

இ-ள். அலைகளைக்கொண்ட கடலாலே சூழப்பட்டவுலகத்திலே நீச ருக்கு நீ அடிமையாவாயென்பதை நான் முன்னே தானே தெரிந்து நீச னாகப்பிறந்திருந்து உன்னை விலைக்குவாங்கினவன் நானே. அடிமையாக ஒப்புக்கொண்டு நீ எழுதித்தந்த விலையோலை இதுதான். பசிலைகூடின மாலையணிந்த அரசனே! நீ இருந்து காத்ததான சுடுகாடும் யாகசாலைக ளென்று தெரிந்துகொள்வாயாக. இது அழியாதபழிப்பென்று நீ எண் ணுவையானால் நீ இகழ்ச்சிசெய்கிற சுடுகாட்டை நீயே பார்த்தறிந்து கொள்ளென்று சொன்னான் எமன். எ-று. (௫௭)

ஆவண மிரண்டுங் கண்டுதம் மெழுத்தே யாமென வறிந்து
மெய்மகிழ்ந்து, கோவணக் கிரண மணிமுடி துளக்கிக் கிலேசமும்
பீடையுமகற்றிக், காவண நிழலிற் கழுகெழுந் தோங்குங் கனற்
புகைச் சுடலையைப் பார்த்தான், பூவணங் குறையுமப் பொய்கையும்
வாசப் பொழிலுமாய்ப் பொலிந்ததை யன்றே.

இ-ள். விலையோலை இரண்டையும்பார்த்துத் தங்களெழுத்தேயா மென்றுதெரிந்து உடம்பெல்லாம் பூரித்து பெருமைபொருந்தின கிர மான ஒளியையுடைய ரத்நகிரீடத்தையணிகிற தலையையசைத்துத் துன் பத்தையும் தன்னைப்பிடித்திருக்கிற பீடைகளையும்நீக்கி, பந்தல்போட்ட நிழலைப்போற் கழுகுகள் எழுந்து உயர்ந்துபடர்வதாய் நெருப்புப்புகை கிளருவதான சுடுகாட்டைப்பார்த்தான்; பார்க்கவே, அவ்விடம் லட்சுமி தேவி வாசஞ்செய்வதான பூம்பொய்கையும் மணங்கிளருவதானசோலையு மாக விளங்கியது. எ-று. (௫௮)

வாயெலாம் யாக மரமெலாம் யூபம் வானெலா மாகுதித் தூபந்,
தீயெலா முத்தி திசையெலாந் தருப்பை தீப்படு விறகெலாஞ் சமி
தை, பேயெலா முனிவோர் பேச்செலாம் வேதம் பிணமெலா மதற்
கமைபசுக்க, ளாயவா றெல்லா நோக்கினான் றொல்லை யமைந்ததே
யீதெனவமைந்தான்.

இ-ள். அந்த இடங்களெல்லாம் வேள்விகள்; அங்குள்ளமரங்களெல்லாம் வேள்வித்தூண்கள்; ஆகாசமெல்லாம் அங்கேவேள்விசெய்கிறபுகைகள்; நெருப்பெல்லாம் காருகபத்தியம் - ஆகவநீயம்-தெட்சிணாக்கினியம அந்தத் திக்குகளெல்லாம் தர்ப்பைகள். அந்த நெருப்புமூட்டுகிற விறகுகளெல்லாம் சமித்துகள். அங்குள்ள பசாசுகளெல்லாம் முனிவர்கள் பேசுமொலியெல்லாம் வேதங்கள். பிணங்களெல்லாம் அந்த யாகத்துக்குத் தகுதியான பசுக்கள். இப்படியாயிருக்கிறவைகளெல்லாம் பார்த்தான். இதெல்லாம் முன்னேதானே அமைந்திருக்கிறதென்று சம்மதமானான். எ-று. (௩௯)

ஆங்கவன் றன்னைப் பாங்குடனோக்கி சுரசரி யயோத்தியனுநீத், தீங்கற மகுடஞ் சூட்டியிம் முனிவன மைசந்தவம் பாதியுங்கொண்டு, வாங்குநீ ருலகம் பொதுவறப் புரந்து வருதியெம் பதத்தினி லென்னாத், தேங்கமழ் சடையான் றிருவுள மகிழ்ந்து தேவர்கோ மாற்குரை செய்வார்

இ-ள். அப்படியமைந்த மன்னனைச் சந்தோஷத்துடனே பார்த்து அரசனே! நீ அயோத்தியாபுரிக்குப்போய் குற்றந்தீரக் கிரீடஞ் சூடிக்கொண்டு இந்த விசுவாமித்திரர்செய்த தவத்திற்பாதியும் உன்வசமாக்கினவனாய் வளைந்தகடல்சூழ்ந்தவுலகமெல்லாம் உனக்கே சொந்தமாக ரட்சித்துப் பின்பு நம்முடைய பதத்துக்கு நீவந்து சேரக்கடவையென்று மணம் பரிமளிக்கின்ற சடையையுடைய பரமசிவனானவர் தமது திருவுள்ளமகிழ்வாய் தேவேந்திரனைப் பார்த்துச்சொல்லுகிறார். எ-று. (௪0)

காரண மொன்று கேட்டியா னீயுங் காசிபன் முதன்முனி வரரும், வாரணவாசி மன்னனுமயோத்தி மன்னவன் றன்னுடனேகித், தோரண வீதித் திருநகர் புகுந்து சுடர்முடி சூட்டிய பின்னர், மூரணைந்திடுகென் றுரைத்திடவணங்கி யுவகையா லன்னவருரைப்பார்.

இ-ள். இனிசெய்யவேண்டிய காரணமொன்றுண்டு கேள். நீயும் காசிபர்முதலான முனிவர்களும் வாரணவாசிக்கரசனும் இந்த அயோத்தியாபுரிக்கரசனான அரிச்சந்திரனுடனேபோய் தோரணங்கட்டியிருக்கிற வீதிகளையுடைய அயோத்தியாபுரியாகிய திருநகருக்குள்ளே புகுந்து அரசனுக்கு ஒளிபொருந்தின கிரீடஞ்சூட்டினபின்பு உன் ஊருக்கு நீ போகக்கடவையென்றுசொல்ல, அதற்கவரைவணங்கிஅவர்கள்சொல்லுகிறார்கள். எ-று. (௪௧)

திங்கண்மே வியசெஞ் சடைமுடி யாய்நின் றிருவுளத் தின்படியல்லா, லெங்கண்மாட் சிமைவே றில்லையென் றளித்த வேவறந் தலைமிசைக் கொண்டா, ரங்கண்மாஞாலமகன்றெழுந் தீச னணி திகழ் கயிலையிற் புக்கான், செங்கண்மா லேகிப் பாற்கடல் புகுந்தான் றிசைமுகன் றனதுல கடைந்தான்.

இ-ள். சந்திரன்பொருந்தின சடைமுடியையுடையவரே தேவரீர் திருவுள்ளத்தின்படியேயல்லாமல் எங்கள் பெருமைவேறொன்றுமில்லை

யென்று அவர்கட்டளையிட்ட வேலைதங்களை தலைமேலே கொண்டார்கள். அப்போது அந்த அழகான இடத்தையுடைய பெரிதான அவ்வூரை விட்டுப் பரமசிவனானவர் அழகு விளங்குகின்ற கயிலாசமலைக் கெழுந்தருளினார். சிவந்த கண்களையுடைய திருமாலானவர் திருப்பாற்கடல் போய்ச்சேர்ந்தார். பிரமதேவன் தனது சத்தியலோகம் போயினன். ()

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

தருக்கினின்ற நெஞ்சமீனர்க்கு நந் வுமீரவெல்லாம்
தருக்கியொன்றி கிந்ததத்துநேராமிலிலை நீதியின்னை
வருத்தமுமனிணையுமாற்றிமன்னனணைபதும் நந் நாடி
யிருத்திநாம்போவோமென்றுவிந்திரனினிதிருந்தானே.

இ-ள். மனத்திலே சந்தோஷமதிகமாகத் தேவர்கள் யாவரும் கடவுளேவலை மறவாமல் அன்புகொண்டு தங்களிடம்போய்ச் சேர்ந்தபினபு உண்டான வருத்தத்தையும் மற்ற பாவச்செய்கைகளையும் போக்கி அரசனுக்குக் கிரீடஞ்சூட்டி அயோத்தியிலிருக்கச்செய்து பின்பு நாம்போவோமென்று இந்திரன் சந்தோஷமாகக் கூடவிருந்தான். எ-று. (௪௩)

காசிபன்பிருகுரோமன்கௌதமன்பரத்துவாசன்
கோசிகன்வசிட்டன்சனனகுறுமுனிமரீசியாதி
யாசிலா நன்மதங்கனத்திரிமுதலோர்சூழக்
காசியிலினிதிருந்தார்கழிந்ததுகங்குற்போது.

இ-ள். காசிபர் - பிருகு - ரோமசர் - கௌதமர் - பரத்துவாசர் - விசுவாமித்திரர் - வசிஷ்டர் - சனனமாமுனிவர் - அகஸ்தியர் - மரீசி முதலான குற்றமில்லாத நாரதர் - மதங்கர் - அத்திரி - முதலானவர்களும் ஒன்றாகக்கூடிக் காசிப்பட்டணத்திலே சந்தோஷமாகக் கூடியிருந்தார்கள். அந்தராத்திரிகாலமுங் கழிந்தது. எ-று. (௪௪)

கழிந்தகங்குற்போதுகழிதலுங்காசிவேந்தன்
மொழிந்தனன்விரைவினந்நகரட்படையெழுகவென்னுச்
செழுந்த முரசமெங்குமறைந்திடத் திசைகடோறு
மெழுந்தனதேருமாவுமியானையுஞ்சேனைதானும்.

இ-ள் அன்றிராத்திரி அப்படிக் கழிதலாயிற்று. கழிந்தவுடனே காசிராஜனானவன் சீக்கிரத்திலே தனதுபலங்கொண்ட சேனைகளெல்லாம் பிரயாணமாகக் கடவதென்று ஆக்ஞாபித்தான். உடனே செழுமையான பெரிய பேரிகைகளெல்லாம் முழக்க, திக்குகளெல்லாம் தேர்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் காலாளகளும் எழுதலாயின எ-று.

கரிபரியீட்டத்தோடுங்கண்பனிதமேதருந்தாருந்
தெரிவையாருழாமுஞ்செட்டமொற்சிவிகையுங்கவிகைதானும்
விரிபெருந்தூளியாக்கவெண்கொடிப்படலமூடச்
சரிபெருங்கடல்கள்போல்வந்தரசனைச்சார்ந்தவன்றே.

இ-ள். யானை - குதிரைகளின் கூட்டத்துடனே கூட்டமான ரத்நத்தேர்களும் சேனைகளும் பெண்கள் கூட்டமும் சிவந்த பொற்பல்லக்கும் குடைகளும் விரிந்து வருகிறதினாலுண்டான பெரிதான தூளிகள் பரவுற வெள்ளைக்கொடிகள் அந்தத் தூளிப்படலத்தை மறைக்கவுற அலைகள் சஞ்சரிக்கின்ற கடல்களைப்போல்வந்து அரிச்சந்திரமகாராஜனைக் கூடின. எ-று. (௩௬)

வானவர்கோனும்வேதமாமுனிவோருமவ்வைவேற்
றானையுங்காசிவேந்துநசத்தியகீர்த்திதானு
மானையுந்தேரும்பாயுமாவுநெருங்கவயோத்திவேந்தன்
மாநகர்விட்டெழுந்தான்மழையெனமுரசமார்த்த.

இ-ள். தேவர்களுக்கரசனான இந்திரனும் பெரிய வேதமுனிவர்களும் கூரிய வேலையுடைய சேனைகளும் காசிராஜனும் சத்தியகீர்த்தியும் யானைகளும் தேர்களும் குதிரைகளும் நெருங்கிவர, அயோத்தியாபதிக்கரசனான அரிச்சந்திரன் அந்தப் பெரிதான காசிப்பட்டணத்தை விட்டெழுந்தான். அப்போது மேகங்கள்போல் பேரிகைகள் முழங்கின. எ-று. (௩௭)

கானடைபோகுமன்னைக்காசியர்வேந்தன்கண்டு
தேனடைமாலைமார்பதேர்மிசையேறுகென்னத்
தானதுவேண்டலோடுந்தவமுனிவரெல்லாம்வேண்ட
வானவரெடுத்தசெம்பொன்மணிநெடுந்தேரில்வைத்தார்.

இ-ள். கால்நடையாகச் செல்லுகின்ற அரசனைக் காசிப்பட்டணத்தரசன் பார்த்து தேனுக்காக வண்டுகள் வந்து கூடுவதான மாலையையணிந்த மார்பனே! நீர் தேர்மேலெழுந்தருளுமென்று சொல்ல, அரசன் அதுவேண்டாமென்று சொல்ல, தவமுனிவர்களெல்லாரும் வேண்டிக்கொள்ள, அப்போது தேவர்களெல்லாருங்கூடி அரிச்சந்திரனைச் சிவந்த பொன்னாலும் ரத்நங்களாலுஞ் சமைந்த நீண்ட தேரின்மேலெடுத்தேற்றினார்கள். எ-று. (௩௮)

சந்திரவதிநற்பொற்கழலினைத்தீண்டவஞ்சி
யந்தரத்தோர்யோர்பாந்தரனைவருமகல்நின்று
றிந்திரன்றேவியென்னுமிளமுலைக்குதலைச்செஞ்சொற்
சுந்தரிதிருக்கைபற்றிச்சுடர்மணித்தேரில்வைத்தாள்.

இ-ள். சந்திரவதியாகிய பதிவிரதாசகினியைத் தொடப்பயந்து ஆகாசத்திலுள்ள தேவர்கள் பூமியிலுள்ள மனிதர்கள் முதலான எல்லோரும் நின்றார்கள். அப்போது இந்திரன் தேவியென்கிற இளமையான கொங்கைகளையும் மழலைபோலும் இனியசெவ்விதான வசனங்களையுமுடைய இந்திராணியானவள் தனதழகான கைகளாலெடுத்து அந்த ஒளிபொருந்தின தேரின்மேலேற்றினாள். எ-று. (௩௯)

கன்னிபாற்பட்டுழன் றாகுன்றமெலாங் கனி றுங்கன்றுந்
தின்னிபாரிடியும்பண்ணைப் பிடியொடு மேர்தல்போலப்
புன்னியமேவந்துஞ்சேயுமபூவையுந்தேரிமேலேறி
மன்னிதீர்ந்தோரானகளவாழத்தபாகர்விட்கன்றான்.

இ-ள். வேடர் வலைக்குளகப்பட்டு வருந்தின பின்பு அவ்வலையை விட்டு நீங்கின செவ்விதான ஆண்யானையும், அதன்கன்றும், பெண் யானையும் போலவே தானவகள் சஞ்சரிக்கின்ற இடத்துக்குப் போகிறது போல மகா புண்ணியவானான அரிச்சந்திரமகாராஜனும் மகனும் தேவியும் தேர்மேற்கொண்டு உலகத்துள்ளவர்களெல்லாம மங்களம்பாட அந்தப் பெரிதான காசிப்பட்டணத்தைவிட்டு நீங்கினார்கள். எ-று. (௰)

தோரணவாயில்பின்னுறத் துழனியங்கழனிநண்ணிப்
பூரண வாவி நீங்கிப்புமபொழில்பலவுந்தீர்ந்து
காரணத்தமைச்சரோடுங் கப்பெருஞ்சேனையோடும்
வாரணவாசியாற்றின் மாடவின்வந்திறுத்தான்.

இ-ள். தோரணங்கள் கட்டியிருக்கிற கோட்டைவாயில் பின்னிட ஒலிகளையுடைய அழகிதான மருதநிலத்துக்குவந்து நீர்நிரம்பின குளங்களையுங்கடந்து பூஞ்சோலைகள் பலவற்றையுமநீங்கி பிரதானரான மந்திரிகளுடனே கடல்போன்ற பெரிதான சேனைகளுஞ்சூழ வாரணவாசியினது ஆற்றங்கரையோரத்திலே வந்திறங்கினார்கள். எ-று. (௧௧)

அந்தமாநதியிற்றீர்த்தமாடியன் றங்குவைகி
மந்தராசலப்புயத்தான்மற்றைநாளேகிவாசச்
சந்தனுடவியுப்வெற்புந்த ங்களுங்கடந்துமெல்ல
வந்தனன்யமுனையாற்றின் கரையினைவல்லைசார்ந்தான்.

இ-ள். அந்த மகாநதியிலே ஸ்நானஞ்செய்துகொண்டு அன்றையத்தினம் அங்கேதங்கி மந்தரமலைபோலுந் தோள்களையுடைய அரிச்சந்திர மகாராசன் மற்றைநாள் வாசமிக்க சந்தனவனங்களும் மலைகளும் மேடுகளுங்கடந்து மிருதுவாக வந்தபோது யமுனையாற்றங்கரைக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். எ-று. (௧௨)

அந்நதிநீத்தமாடியுமரிப வரிதரளஞ்செம்பொன்
மின்னவா தரங்கக்கோதாவிரிதுறைத்தீர்த்தமாடிப்
பன்னதிகடந்துவெற்றிப்பகீரதன்கொணர்ந்தகங்கை
நன்னதிதன்னைவந்துநண்ணினன்விண்ணோரோடும்.

இ-ள். அந்தநதியிலும் ஸ்நானஞ்செய்துகொண்டு அழகான ரத்நங்களும் முத்துகளும் செம்பொன்னும மின்னுகின்ற ஒளியைக்கொண்ட அலைகளையுடைய கோதாவிரித்துறையிலும் ஸ்நானஞ்செய்துகொண்டு இப்படியாகவே பலநதிகளுங் கடந்துவந்து ஜயத்தையுடைய பகீரதன் கொண்டுவந்த கங்கையாகிய நல்ல நதியைத் தேவர்களுடனேவந்து கண்டான். எ-று. (௧௩)

வேலிருபுறமுமீண்ட வெண்குடை மேனிழற்ற
நாலிருதிசையுந்தேருநாகமுமாவுஞ்செல்ல
மேலிருவிசும்பைத்தூளிமறைக்கவெண்கவரிக்கற்றை
காலிருமருங்குமாக்கக்கங்கைமாநதியைக்கண்டான்.

இ-ள். வேலாயுதங்கள் இருபக்கத்திலுங் கூடிவரவும், வெள்ளைக் குடைமேலே நிழலைச்செய்யவும், எட்டு திக்கிலும் ரதங்களும் யானைகளும் குதிரைகளுமடக்கவும், மேலே பெரிதான ஆகாயத்தைத் தூளிப் படலமூடவும், வெண்சாமரங்களின் கற்றைகளால் காற்று இருபுறத்திலும்வீசவும்போய்க் கங்காநதியைக்கண்டான் அரிச்சந்திரமகாராசன்.

அருகுவந்தணைந்துதுள்ளிக்கனைதலைநிமிர்ந்தாறுவன்பு
தருகுழக்கன்றைக்கண்ட தாய்முலைசுரந்ததேபோ
னிருபனுமாதுஞ்சேயுநெடுநகர்நோக்கிமீண்டு
வருவதுகண்டுகங்கைமாநதிபெருகிற்றன்றே.

இ-ள். தனது பக்கத்தில்வந்து கூடிநின்று துள்ளிக் கனைத்து நிமிர்ந்து நீங்காத அன்பைத்தருகிற இளங்கன்றைக்கண்ட தாய்ப்பசுவுக்கு மடிசுரந்தாற்போல அரசனும் மனைவியும் மகனும் தங்களுடைய நெடிதான பட்டணத்தைக் குறித்துத் திரும்பிவருகிறதைக்கண்டு அந்தப் பெரிதான கங்காநதி பெருகுதலாயிற்று. எ-று. (௫௫)

வரைபலவுருட்டிநீண்ட மரம்பலபிடுங்கிவெள்ளை
நுரைபலசிதறியெங்குநாரையுமவராலுமபாய
நிரைநிரைபதுமராகநித்திலங்கொழித்திரண்டு
கரையையுங்கடந்துகாந்தக்கடலெனவந்ததன்றே.

இ-ள். கங்காநதியானது பலமலைகளைய முருட்டிக்கொண்டு நீண்ட பலமரங்களையும் பிடுங்கி வெண்மையாகப் பலவகை நுரைகளையுஞ் சிதறி எவ்விடத்திலும் மலங்குமீனும், வராலமீனுமதுள்ள வரிசைவரிசையாக பதுமராக மணிகளையும் முத்துக்களையும் ஒதுக்கிக்கொண்டு இருபுறத்திலுமுள்ள கரைகளையுமுடைத்து யுகமுடிவிலே பெருகுகிற கடலெனும்படி வருதலாயிற்று. எ-று.

நாரை - மலங்குமீன். (௫௬)

விரிகடலென்னவந்தவிமலையின்கரையினேறிச்
சொரிமலர்ச்சூழற்றோறுஞ்சுடர்மணிப்பாறைதோறும்
வரிமணல்வண்டற்றோறுமால்வரைச்சாரற்றோறுந்
தெரிவையர்குழாமுந்தேவர்சேனையுமணைந்தவன்றே.

இ-ள். விரிந்த கடல்போல வருகிற கங்காநதிக் கரையிலேறிச் சிந்துகின்ற பூஞ்சோலைகளிலும் விளங்குகின்ற ரத்நபாறைகளிலும் ஒதுங்கிக்கிடக்கிற மணற்குவியல்களிலும் பெரிய மலைச்சாரல்களிலும் பெண்கள் கூட்டமும் தேவர்கூட்டங்களும் வந்துசேர்ந்தன. எ-று. (௫௭)

சுராசிலசூழல்சார்ந்தார்தோகையரோடுமண்வாழ்
நராசிலசூழல்சார்ந்தார்நான்மறைத்தவத்திற்பெற்ற
விராசிலசூழல்சார்ந்தார்மகரயாழ்வல்லவிச்சா
தராசிலசூழல்சார்ந்தார்தபனனுங்குடபாற்சார்ந்தான்.

இ-ள் தேவர்கள் சிலவிடங்களிலே தங்கினார்கள். பெண்களுடனே மண்ணுலகிலே வாழுகின்ற மனிதர்கள் சில இடங்களிலே தங்கினார்கள். நான்கு வேதங்களையும் பாராயணஞ்செய்கிற தவத்தினைக்கொண்ட சிரேஷ்டர்கள் சில இடங்களிலே தங்கினார்கள். மகரவீணைகள் பாட வல்ல வித்தியாதரர்கள் சில இடங்களிலே தங்கினார்கள். அப்போது சூரியனும் மேலைத்திக்கிலேபோய்த் தங்கினான் எ-று. (௫௮)

கரி வெங்களிறுமாவுங்காரகிலாரஞ்சாதி
சுரதருமத்திறேடுசோத்தனார்புங்கத்தெய்வப்
புரவிகள்பூண்டநேமிப்புட்பகத்தேருஞ்செம்பொன்
வரைபலநிரைத்தவென்னவடகரைசெறிந்தவன்றே.

இ-ள் மதமொழுகுகின்ற சுவடுகொண்ட வெவ்விய யானைகளையும் குதிரைகளையும், கறுத்த அகில் விருட்சங்களிலும் சந்தனவிருட்சங்களிலும் சாதிவிருட்சங்களிலும் தெய்வவிருட்சங்களிலும் சேரக்கட்டினார்கள். பின்பு உயர்வான தெய்வக்குதிரைகள் கட்டின உருளைகளையுடைய புட்பகரதங்களும் சிவந்த பொன்மலைகள் அநேகங்களை வரிசையாக வைத்தாற்போல வடபுறத்துக் கரையிலே நெருங்கின. எ-று (௫௯)

ஆதபமகற்றிவெய்யோனாழ்கடற்புகுந்தபின்னர்ப்
பாதகமுனியுமபாரிற்பாவமுமகன்றகாலை
பூதலவேந்தனவாந்துபுண்ணியமபரந்ததேபோற்
சோதிமாமதியந்தோன்றித்துநிலாவிரித்ததன்றே.

இ-ள் வெயிலை நீக்கிக்கொண்டு சூரியன் ஆழமான கடலிலேபோய் மறைந்தபின்பு, பாவஞ்செய்கைகளைச்செய்த விசுவாமித்திரமுனிவரும் உலகத்திலுள்ள பாவங்களும் நீங்கினபின்பு, உலகத்தையாளுகின்ற அரிச்சந்திர மகாராஜனுடைய புண்ணியமே எவ்விடத்தும் பரவினாற்போல், ஒளியைப் பெரிதாகக்கொண்ட சந்திரனுதயமாகிப் பரிசுத்தமான சந்திரிகையைப்பரப்பியது எ-று. (௬௰)

மாற்கடமலையுந்தேரும்வாசியுமன்னர்தாமும
வேற்கடற்படையுந்தோன்றவிரிந்தவெண்ணிலவினீட்ட
நீர்க்கடனடுவிற்றோன்றுநிலமுமெண்டிசையும்விண்ணும்
பாற்கடலுகாந்தங்கோத்தபடியெனப்பரந்ததன்றே.

இ-ள். மயக்கத்துடனே மதத்தைக்கொண்ட மலைபோன்ற யானைகளும் தேர்களும் குதிரைகளும் அரசர்களும் வேலையுடைய கடல்போன்ற சேனைகளும் விளக்கமாக விரிவான வெள்ளைச்சந்திரிகையினுடைய கூட்டமான து நீலநிறமான கடலினடுவே தோன்றுகிற பூமியும் எட்டுத்திக

கும் ஆகாயமும் பாற்கடலானது யுகமுடிவில்லை பெருகினபடிபோற் பரவியது. எ-று. (௬௧)

நல்லவர்மனத்தொடர்ச்சிநல்லவர்க்குற்றதேபோற்
பல்லவப்பொழிலுமாறும்பருமணற்பரப்புமெஃற்பும்
புல்லுமான்மறையுந்தோலுமேதியும்புள்ளுந்தூரத்
தெல்லவர்தமக்குந்தோன்றவெண்ணிலாவெறித்ததிந்து.

இ-ள். நல்லோர்களுடைய மனசசம்பந்தம் நல்லோர்களுக்கே விளங்குகிறதைப்போல், தளிர்களையுடைய சோலையும் ஆறும் பருத்த மணற்குன்றும் மலையும் கூடிச சஞ்சரிக்கின்ற மான்களும் மரைகளும் யானைகளும் பக்ஷிஜாதிகளும் தூரத்திலேயிருக்கிற எல்லாருக்குந் தோன்றுவதாக வெண்மையான சந்திரிகையை சந்திரன் வீசியது. எ-று. (௬௨)

நிரந்தரம்வயிரந்துப்புநித்திலம்பச்சைநீலம்
பரந்தசெம்மணியுமுற்றும்பகீரதியாற்றைநோக்கிச்
சிரந்தனைத்துளக்கிமேன்மேலணிமயிர்சிலிர்க்கவைவேற்
புரந்தரன்மகிழ்ச்சிகூர்ந்துபுலோமிசைக்குரைப்பானுன்.

இ-ள். எப்போதும் வயிரம் – பவளம் – முத்து – பச்சை – நீலம்-பரவுதலான சிவந்த மாணிக்கம் ஆகிய இவைகளை அலைகளா லொதுக்குவதான கங்காநதியைப்பார்த்துத தலையை அசைத்து மேன்மேலும் அழகிதான உரோமங்கள் சிலிர்க்க கூரிய வேல்போன்ற வச்சிராயுதத்தையுடைய இந்திரன் சந்தோஷத்தையடைந்து இந்திராணிக்குச் சொல்லலானுன். எ-று. (௬௩)

கண்ணுதல்சடையின்வீழ்ந்தகங்கையின்கரையில்வந்து
நண்ணுதலுற்றவேகநாகமும்பூகக்காவு
மண்ணுலகத்திற்றுன்றுமணிகளும்புள்ளுமாவும்
விண்ணுலகத்திலுண்டோமெல்லியல்விளம்புகென்றுன்.

இ-ள். பரமசிவனுடைய சடையிலிருந்து விழுந்துவருகிற இந்தக் கங்காநதிக்கரையிலேவநது சேருதலான வேகத்தையுடைய நாகங்களும் கமுகங்காவுகளும் மண்ணுலகததிலே பொருந்துகின்ற ரத்நங்களும் பட்சிகளும் மாவம் மிருகங்களும் நமது ஆகாயவுலகத்திலே நீ கண்டதுண்டோ பெண்ணே சொல்லென்று கேட்டான். எ-று. (௬௪)

மந்திரவானேர்கோமானுரைத்திடமகிழ்ந்துநந்த
மிந்திரபுரத்துமந்தோஷிச்சிறப்பில்லையென்றுள்
சுந்தரியுடனேகூடித்துயின்றனன்மகவான்பின்னைச்
சந்திரனுதயமாறத்தரணிவந்துதபஞ்செய்தான்.

இ-ள். ஆலோசித்தலையுடைய தேவர்களுக் கரசனுனவ னிப்படிச் சொல்லவே சந்தோஷங்கொண்டு நம்முடைய இந்திரலோகத்திலும் ஒ ஒ இப்படிப்பட்ட சிறப்புகள் கிடையாதே என்றுள். அப்படிச்சொன்ன

இந்திராணியுடனேகூடி இந்திரன் நித்திரைசெய்தான். பின்பு சந்திரன் அஸ்தமிக்க சூரியன்வந்து உதயமாயினன் எ-று (௧௫)

மாமதியொளிமழுங்கிப் பங்கிநாவி தசாரி
போமதினினேவேயாகிப் புலிப்பினை புரந்திரு
தாமதியாமலேகிக் கங்குலுடைவெறுப்பிப
கோமதிபாற்றினவனாடுக்குள ிடப்பொரா

இ-ள். அந்தப்பெரிதான சந்திரனொளி குறைந்து அளவற்றவிடமான இருட்காலங் கழிந்தபின்பு பிரயாணமாகி நதியிலே எண்ணவொண்ணாதபடி யற்றகாலத்திலேதானே யெழுந்திருந்து சாமர்த்தியஞ்செய்யாமற்போய் நதிகளு மலைகளுங்கடந்து கோமதியாற்றின் கூவிடைலகூடின பலையினிடத்திலே போயிருந்தார்கள். எ-று (௧௬)

வாரிநீர்முனிவன் கூடவருகின்றவார்த்தை கேட்டு
பள்ளமுற்றப்பாவெள்ளம்பாய்ந்ததுபோல
வுள்ளமுமகிழ்ச்சியாய் மனமகிழ்ந்து பொங்க
வெள்ளமுமரசர்தாமுமப்படிச் சேர்ந்தாரே

இ-ள். மகோதரனை அரசனை விசுவாமித்திரமுனிவர் கூட்டிக்கொண்டு வருகிற சமாசாரங் கேள்வியாய், பள்ளத்தின்மேலே வெள்ளம் பொங்கி வருகிறபடிபோல தங்களமனமுருகி சந்தோஷிக்க உரோமம் சிலிர்ப்பாக அயோத்தியாபுரியிலுள்ள சேனைகளும் அரசர்களும் அதிசயித்து எதிர்கொண்டார்கள் எ-று. (௧௭)

அயினெடுமபடைநாற்றுகசரத்தினர்போய்ப்புகுந்தா
ரெயிலகடந்தேசிமனனைசகனனிறைஞ்சிவீழ்ந்தார்
மயிர்பொடிப்புறுமனங்கணமறிதலுற்றொடிருந்தார்
வுயிர்வப்பட்டாநுற்றாகவுடலமேபோசநானறே

இ-ள். நீண்ட வேலாயுதங்கள் முதலான ஆயுதங்களில்லாத கைகளை யுடையவர்களாய அயோத்தியாபுரியிலுடைய மதிலைக்கடந்துவந்து அரசனைக்கண்டு வணங்கிக் காலிலேவிழுந்தார்கள் உரோமங்கள் சிலிர்ப்பாக மனங்கள் ஆனந்தத்தையுடைய யமனைக்கொண்டுபோன உயிராற் றுன்பநீங்கின உடம்பையொத்தார்கள் எ-று (௧௮)

ஆரணமுழங்கசயோத்தியணிபெருஞ்சேனைபோடு
வாரணவாசிமன்னனன்படை பொடுமவர்களலேசிந்
தோரணவாயினண்ணிசகட ரமணிகடேரிற்நிற
பூரணகும்பமன்னுமண்டபமமபொலிவு பெப்புக்கான.

இ-ள் வேதங்கள் முழங்குகின்ற அயோத்தியாபுரியிலுள்ள பெரிதான சேனைகளுடனே வாரணவாசிக கரசனுடைய சேனைகளுங் கூட அரிச்சந்திரன்போய தோரணங்கட்டின கோட்டைவாயிலுக் கருகேபோய ஒளிபொருந்தின ரத்தத்தேரைவிட்டுக் கீழேயிறங்கி பூரண குடங்களைப் பொருந்தின சபாமண்டபம் முழுதும் விளங்கப்புகுந்தான். ()

மன்முடிவேந்தர்தாழ்ந்துபணியப்பொற்றவிசினேற்றிச்
சொன்முடிவற்றசீர்மைத்தாபதர்சூழ்ந்துவாழ்த்த
நென்முடி சாயப்பாயுநீர்வயனாடன்றன்னைப்
பொன்முடிசூட்டிவாழ்த்திப்புரந்தரன்விசும்பிற்போனான்.

இ-ள். அநேகம் கிரீடாதிபதிகள் குனிந்து வணங்கும்படி பொன்மயமான சிங்காதனத்திலே யேறச்செய்து, சொல்லால் முடிவுபெறாத நல்ல குணங்களையுடைய தபோதனர்களெல்லாந் திரண்டுகூடி ஆசீர்வதித்தருள, நெல்லினது தலைவணங்க நீர்பாய்கின்ற வயல்சூழ்ந்த நாட்டையுடைய அரிச்சந்திரனுக்குச் சுவர்ணகிரீடஞ்சூட்டிவாழ்த்தி இந்திரன் ஆகாயலோகத்துக்குப் போயினான். எ-று. (௭௰)

காருலாஞ்சோலைசூழுங்கௌசிகன்றீமைநன்கே
நீருலாவுவரேழ்நிலமுளவாவுமுன்றன்
பேருளதொருகாலத்துமபிழைப்பிலதுனக்குநேர்வே
றுளரென்றுவாழ்த்தியருந்தவமுனிவர்போனார்.

இ-ள். மேகங்கள் சஞ்சரிப்பதான சோலைசூழ்கின்ற கௌசிகதேசத்தரசனான விசுவாமித்திரன்செய்த தீமைகளெல்லாம் உனக்குநல்லனவேயாயின. ஏழுகடல்களுள்ளளவும் பதினாலுலகங்களுள்ளளவும் உனது பேருளதாயிற்று. ஒருகாலத்தும் தவறுதலுண்டாகாது. உனக்குச் சரியாக வேறே யாரிருக்கிறார்கள் என்று கொண்டாடி அருமையான தவமுனிவர்கள்போயினார்கள். எ-று. (௭௧)

மைந்தனைநின்னைமாதையித்தனைவருத்தங்கண்டே
னிந்தனையிற்றுநின்பாற்கண்டிலேனீதிவேந்தே
யெந்தமாதவத்திற்பாதியாவருங்காணவின்றே
தந்தனமுனக்கேயென்றுகௌசிகன்றாரைவார்த்தான்.

இ-ள். உன்புத்திரனையும் உன்னையும் சந்திரமதியையும் இவ்வளவு வருத்தங்களெல்லாமுண்டாவதாகச்செய்தோம். அதற்காகக் கொஞ்சமேனும் உன்னிடத்திலே பழிப்புண்டாகக்காணோம். ஓ நீதியுள்ள அரசனே! இனி என்னுடைய மகாதவத்திலே பாதி எல்லாருங் காண உனக்கே கொடுத்தேனென்று விசுவாமித்திரர் தாரைவார்த்தார். எ-று.

உற்றநிந்தனையிப்போராருமமைபானிகழ்ந்துபேசப்
பெற்றவைபொறுத்திரென்னுவசிட்டனுக்கினியசொல்லி
கொற்றவன்றனையாற்றிக்குமரனைமயிலைத்தேற்றி
மற்றுமந்திரியைவாழ்த்திக்கௌசிகன்வனத்திற்போனான்.

இ-ள். பின்னும் சோதித்துத்தெரிந்து அளவுசெய்து காணுமால் உம்மையும் அரிச்சந்திரனையும் நான் இகழ்ந்து பேசலானவைகளையெல்லாம் நீங்கள் பொறுத்துக் கொள்ளுங்களென்று வசிஷ்டமகா முனிவருக்கு நல்ல இதங்கள்சொல்லி, அரசனையும் துன்பமாறச்செய்து, மகனையும் சந்திரமதியையும் தேறுதல்பண்ணிப் பின்னும் சத்தியகீர்த்தியான மந்திரியையும் வாழ்த்துதல்செய்த விசுவாமித்திரர் தாமிருக்கிற வனத்திற்குப்போயினார். எ-று. (௭௨)

தேவருமுனிவர் தாமுந் திண்புவித் தலைவர் தாமும
பாவருமகன் றபின்னரிணைமணிக் கவரிவீச
மூவருமனைய நீரமைமுனிவனுங் காசிவேந்தும்
மேவருந்திகரிலானுமினிதுரை நடாத்தினாரே.

இ-ள். தேவர்களு முனிவர்களும் பலதேசங்களுடைய ராசாக்களும் எல்லாரும் போனபின்பு இரண்டு மணிமயமான சாமரங்கள்போட மும் மூர்த்திகளையு மொப்பான குணத்தையுடைய வசிஷ்டமுனிவரும் காசி ராஜனும் ஒருவரு நிகரில்லாத அரிச்சந்திரனும் சம்பாஷணையாகப் பேசிக் கொண்டு கூடியிருந்தார்கள். எ-று. (௭௪)

இருந்தபின் காசிவேந்தன் வசிட்டனையிறைஞ்சியேத்தி
யருந்தவர் தம்பாலையவறமலானுமறமுண்டோ
வருந்திடவிவர் பாலிந்தவன்கண்மைசெய்யவுள்ளம
பொருந்தியவாறேதென்ன வசிட்டனும் புகலலுற்றான்.

இ-ள். அப்படி யிருந்தபின்பு காசிராஜன் வசிஷ்டமகாமுனிவரை வணங்கித் துதித்து, ஐயா! அரிதான தவமுனிவர்களிடத்தில் தரும குணமேயல்லாம லிப்படிப்பட்ட பாபகுணங்களு முளதாகுமோ? இவர்க ளிப்படி வருத்தமடைய இவர்களிடத்திலே கொடுமைசெய்கிறதற்கு விசு வாமித்திரர் மனஞ்சம்மதித்தது யாதுகாரணமென்று கேட்க, வசிஷ்டர் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (௭௫)

நிலத்தியல்பற்றேகொண்டு நீரியல்பதனூற்றங்கள்
குலத்தியல்பெவர்க்குமன்னுவாழினுங்கெடினுங்குன்று
தலத்தரசகன்றுநீங்கித்தவந்தனுற்றுநெல்லை
நலத்ததுபோமோவென்றுநரபதிக்கினிதுரைத்தான்.

இ-ள். நிலத்தினது தன்மையேயாம மேகத்தினது நீரினது தன் மையும். அதுபோல் அவரவர்கள குலசுபாவம் யாவரானாலும் அரசனே வாழ்ந்தாலும் கெட்டாலும் குறைவுபடா. விசுவாமித்திரன் உலகத்தர சாளுகையைவிட்டுத் தவஞ்செய்கிறவனானாலும் பழைய சாதிநன்மையா னது விட்டுப்போகுமோவென்று காசிராஜனுக்கு நன்மையாகச் சொன் னார். எ-று. (௭௬)

அன்னதுகேட்டவண்ணலருந்தவத்தோனைநோக்கி
மன்னவனனவாறுமாமுனியானவாறு
மின்னவாறின்னவாறென்றெனக்கருள்செயவாயென்னப
பொன்னணிமுடியாய்கேளென்றமமுனிபுகலலுற்றான்.

இ-ள். அந்த வார்த்தைகேட்ட காசிராஜன் அருமையான தவத்தை யுடைய வசிஷ்டரைப்பார்த்து அவர் அரசனாயிருந்ததும் பின் பெரிய முனிவரானதும் இன்னபடி இன்னபடியென்று எனக்குத் தெரியச் சொல்ல வேணுமென்ன, பொன்னலங்கிருதமான கிரீடாதிபதியே! கேளென்று அந்தவசிஷ்டர் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (௭௭)

மீட்சிக்காண்டம்,- முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் - ௧௧௮௧.

பரமபதிதுணை.

பத்நாவது,

உத்தரகாண்டம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திசைபுரா நுங்கவித்தகுடைச்செங்கோல்வேந்தே
திசைமுகத்தோன்வழிவந்தகுசனென்போற்கு
வசையறுசிர்க்குசன்குசநாபன்வதூர்த்தன்
வசுவென்னுமபெயருடை யமக்களுல்வர்
குசனுக்குக்கிரிவிரசமென்னுநாடுங்
குசனுபதக்கரியகௌசாம்பிநாடும்
வசுவுக்குவசுமதியுமவதூர்த்தனுக்கு
வாரணமென்வளநாடும்வழங்கினனே.

இ-ள். எட்டுதிக்குகளுக்கும நிழலைசெய்கிற குடையையுஞ் செங் கோலையுங்கொண்ட காசிராஜனே! நான்முகப பிரமதேவனுடைய வழி யிற்பிறந்த குசனென்பவனுக்கு குற்றமற்ற சிறப்பையுடைய குசன், குச நாபன், வதூர்த்தன், வசு வெனகிறபெயர்களையுடைய பிள்ளைகள் நால் வர். அவர்களில் குசனுக்கு கிரிவிரசமென்னுநாடும், குசநாபனுக்கு அரு மையான கௌசாமபிநாடும், வசுவுக்கு வசுமதியும், வதூர்த்தனுக்கு வா ரணமென்கிற வளம்பொருந்தினநாடும் தகப்பன்கொடுத்தான். எ-று. ()

அங்கவரிற்கௌசாம்பிக்குசநாபற்கே
யைம்பதிற்றிரட்டியெனுமடைவிற்றோன்று
மங்கையர்தாமொருகாவிற்புகுந்துநாளும்
வண்டலிழைத்திடுவரங்கேவாயுவெய்தித்
திங்கணுதற்றேமொழியீரென்றனுசை
தீரவெனைத்தழுவிநலஞ்செய்மினென்ன
வெங்கள்பிதாவறியவெமைவதுவைகூட்டி
விணங்குவோமல்லதிதற்கிசையோமென்றார்.

இ-ள். அந்தநால்வரிலேகௌசாம்பிநாட்டையாளுகிறகுசநாபனுக்கு நூறென்கிறகணக்குடனே பிறந்தபெண்கள் ஒருசோலைக்குள்ளேபோய் நாள்தோறும் வண்டலாட்டுசெ செய்துகொண் டிருப்பார்கள். அவ்விடத் தில் வாயுபகவான்வந்து சந்திரனிற் பாதிபோன்ற நெற்றியையுடையீராய தேன்போலு மதுரவசனஙகளையுடைய பெண்களே! என்னுசை தீரும் படி என்னைக்கூடிச் சுகத்தைக் கொடுஙகளென் றுசொல்ல, அதற்கு அப்பெண்கள் எஙகள்தகப்பனறிய எஙகளைக் கலியாணஞ்செய்து கூடி னல் கூடுவோம்; அல்லாமல்உம்முடைய சொல்லுக்காக நாங்கள் சம்மதி யோமென் றுசொன்னர்கள். எ-று. (உ)

யறுந்துமறுத்துரைந்திடவுமபொருந்திலா
வல்லியரை புதுகொடிய வாயுமோதி
முறித்து நிலந்தனைவீழ்த்திப்போனபின்னா
மொய்குழலார்தனாது மனை புன்றிலுற்றா
செறுந்தவனைக் கண்டழுமே வெருவினலோடு
திருவனையாரழுதழுதுரைப்பத்தானும்
பிரித்துரையாதுள்ளொடுக்கிச் சூளிமைந்தன்
பிரமதத்தன்றனக்களித்தான்பேதைமாரை.

இ-ள். ஒவ்வொருவரும் தனவார்த்தையைத் தடுத்துத் தடுத்துச் சொல்லும்போது தனக்குச் சம்மதியாகாத பெண்களையெல்லாம் வாயுவானவன் முதுகொடியுரப்படி அடித்து முறியப்பண்ணிப் பூமியிலே விழும்படி செய்துபோனபின்பு, நெருங்கின கூந்தலையுடைய அப்பெண்கள் தளர்ச்சிகொண்டு தங்கள்வீட்டுவாசலுக்குப் போனார்கள். தகப்பன் அவர்களைக்கண்டு கோபங்கொண்டு இந்தப்படிவரக் காரணமென்னவென்றுகேட்க, அந்த லட்சுமிக் கொப்பான பெண்கள் அழுதழுது கொண்டு சொல்ல, அதுகேட்டுத் தகப்பனானவன் வேறொன்றுஞ்சொல்லாமல் துன்பத்தை உள்ளே ஒடுக்கிக்கொண்டு சூளிபுத்திரனான பிரமதத்தனுக்கு அந்தப்பெண்களை விவாகஞ்செய்து கொடுத்தான். எ-று.

சூளிமகன்பிரமதத்தன்றன்னைச் சேர்ந்து
துயர்நீங்கிச் சுகமோங்கிப்பெருவாழ்வுற்றார்
மீளியெழிற்குசநாபன்பின்புசெய்த
வேள்விதனிற்காதியெனும்வீரன்றோன்றி
யாளிதிகழ்தவிசேறிமகுடஞ்சூடி
யரசாண்டுசிலகாலஞ்சென்றபின்னர்
காளியைப்போற்கவுசிகையையீன்றபின்பு
கௌசிகனைப்பெற்றெடுத்தகாலந்தனனில்.

இ-ள். அந்தப் பெண்களெல்லாரும் சூளிபுத்திரனான பிரமதத்தனைக்கூட்டித் தங்கள்தேகவருத்தநீங்கிச் சுகத்தையடைந்து பெரிதான வாழ்வைக்கொண்டிருந்தார்கள். வீரத்தன்மைகொண்டெழுகின்ற குசநாபன் பின்னர்செய்த வேள்வியிலே காதியென்கிற ஒருவீரனுண்டாகிச் சிங்கம் தாங்குவதாக விளங்குகின்ற ஆசனத்தின்மேலேறக் கிரீடஞ் சூட்டிக்கொண்டு அரசாட்சிசெய்து சிலகாலஞ்சென்றபின்பு காளியைப் போலுள்ள கௌசிகையென்னு மொரு பெண்ணைப்பெற்றுப் பின்பு கௌசிகனைப் பெற்றுவளர்த்த அக்காலத்திலேதானே. எ-று.

இதுமுதல் மூன்றுபாடல்கள் குளகம். (௪)

இருசிகனக்கௌசிகையைப்புணர்ந்துசின்னா
ளின்பநுகர்ந்திருவர்தமையீன்றபின்பு
பிரமனுலகணைந்துதவம்புரிந்துமீளப்
பிரிவுநினைந்தவள்புலம்பமுனிவன்றேறி

வருபுனலாறுகவெனச்சபித்தலோடு
மானதவாவியில்வீழ்ந்துச்சரையுவோடே
வருகணைந்துபிறிதருகோமதியேயாறு
ளவணிலேயிதிவனுலகம்புரக்குநாளில்.

இ-ள். இருசிகமாமுனிவர் அந்தக் கௌசிகையை யென்பவளைக் கூடிச் சிலகாலஞ் சுகத்தையனுபவித்து அவளிரண்டு பிள்ளைகளைப் பெற்ற பின்பு தவத்தைச்செய்து பிரமதேவனுடைய உலகத்தைச்சேர்ந்து போக நாயகன் பிரிவையெண்ணி அவள்பிரலாபிக்க அதற்கு அம்முனிவர் கோபங்கொண்டு ஓடிவருகிற நீராறுகவென்று சபித்தவுடனே மானதவாவியிலே விழுந்து அந்தச்சரயுவுடனே கூடிச சேர்ந்து பிரிவதான கோமதி நதியானுள். அவள் வரலாறப்படியாக. இந்தக் கௌசிகன் உலகத்தை யாளுகிற காலத்திலே. எ-று. (௫)

மைந்தரொருநூற்றுவரைப்பெற்றுவெற்றி
வடிவாளும்வருசிலையுங்களிறுமாவு
மிந்தவுலகத்திவர்போல்வல்லாரில்லை
யென்னவளர்த்தன்னவரோடிருக்குங்காலை
தந்திரமார்பெரும்படை யுந்தேருமாவுந்
தந்திகளுஞளிகளுமுந்தியீண்ட
மந்திரிகடங்களொடுமக்களோடு
மான்வேட்டையாடவிவன்வனத்திற்புக்கான்.

இ-ள். ஒருநூறு புத்திரரைப்பெற்று வெற்றிகொண்ட கூரிய வாளாயுதவலியினாலும், வரிந்த வில்வலியினாலும் யானை யேற்றத்தினாலும் குதிரையேற்றத்தினாலும் இந்தவுலகத்திலே இவர்களுக்குச சமானமாக வொருவரும் வல்லவர்களில்லையென்னும்படி வளர்த்து அந்தப்பிள்ளைகளுடனே இருக்கிறகாலத்திலே, நால்வகை யுபாயங்களுந்தெரிந்த பெரிதான சேனைகளும் தேரும் குதிரைகளும்யானைகளும் வேட்டைநாய்களு முந்திச் செல்வதாக, மந்திரிகளுடனே பிள்ளைகளுங்கூடிவர மான்வேட்டையாடுவதற்காக இந்தக் கௌசிகராசன் காட்டுக்குள்ளே சென்றான்.

கரியினமும்புலியினமும்வெருளவோடக்
கலைகடமையுமிழுமடியக்கணைகடூவி
யெரிபரப்பிவனமடங்கவழிய நூறி
யிருடிகடஞ்சூழலெலாம்பாழாகச்செய்
தரியினமுங்குறுமுயலுமகலாவண்ண
மயில்வேலுங்குணிலுமெறிந்தனைத்துங்கொன்று
தெரிபடுசெந்தசைவெதுப்பித்தின்றுதங்கிச்
சிலநாள், ானகத்துறைந்துதிரியுநாளில்.

இ-ள். யானைக்கூட்டங்களும் புலிக்கூட்டங்களும் பயந்தோடவும், கலைமான் கடம்பைமான் புள்ளிமான்கள் மடியவும், பாணங்களைவிட்டு நெருப்பைமூட்டி வனங்களெல்லா மழியும்படிக்கெடுத்து, முனிவர்க

னுடைய ஆசிரமங்களெல்லாம் பாழாகும்படிச்செய்து சங்கக்கூட்டங்களும் குறியதான மூயற்கூட்டங்களும் சாரமபோகாதபடி கூரியவேலாயுதங்களையும் வளைதடிகளையுமெறிந்து, எல்லாவற்றையுங் கொன்று நன்றாகத்தெரிப்பக்கிற சிவந்த மாமிசங்களைச் சுட்டுத்தின்று, காட்டிலே தானே தங்குதலாய சிங்காலம் வாரயனாளிகளைக்கொண்டு திரிகிற நாளிலே. எ-று. (எ)

இதுமுதலிரண்டுபாடல்கள் குளகம்

ஒருநாளருப்புலரி தனிலெழுந்துபோகி
உயர்வரைகடோறுமுழன்றுழன்று பின்றி
வருநாளிலவ்விடத்தே கோமானின்பின்போய்
வாய்புலர்ந்து நாவுலர்ந்து கால்சோர்ந்து
பெருநாணமுமபசியுந் தவிப்புமாகிப்
பின்பிடித்தகவிலங்கை விட்டு நண்பமெய்த்தித்
தருநீழறன்னிலியானினி தமர்ந்து
தவம்புரியுமலைச்சாரல் வனிதோர்ந்தான்.

இ-ள். ஒருநாள் விடியற்காலத்திலே யெழுந்துபோய உயர்ந்த மலைகளெல்லாவற்றிலு மலைந்து ஒன்றுமகப்படாமல வருகிறபோது, அவ்விடத்திலே ஒருமானினபின்னே தொடர்ந்துபோய வாயுங காயந்து நாவும் வறண்டு கால்களு மோய்ந்து பெரிதான வெட்கமுமபசியுந் தாகமுமுண்டாகிப் பின்றொடர்ந்துவந்த அந்தமானை விட்டுவிட்டுத் துன்பமடைந்து மரத்து நிழலிலே நான் சுகமாயிருந்து தவஞ்செய்கின்ற மலைப்பக்கத்திலே வந்தான். எ-று. (அ)

யானவனைக்கண்டிரங்கியாரென்ன
வடிபணிந்துகௌசிகமன்னவன்யானிந்தக்
கானகத்தின்மான்வேட்டைபோந்துமற்றோர்
கடுமானின்பின்றொடர்க்கால்சோர்ந்து
தானையுமியானுமபசியுந்தவிப்புமாகிப்
தாளாந்துணைசரணடைந்தேனெனக்காம
தேனுவைவரவென்றழைத்தியானமுதநல்கித்
தீர்த்து பசிதாகந்தீர்த்தனென்னா.

ஞ-ள. நான் அந்தக் கௌசிகனைக்கண்டு இரக்கங்கொண்டு நீயாரென்றுகேட்க, அவன் என்பாதத்திலவணங்கி, நான் கௌசிகராசன்; இந்தக்காட்டிலே வேட்டையாடவந்து இங்கே ஒருகொடிய வேகமுள்ள மானைத்தொடர்ந்தோடிக் கால்கள்தளர்ந்து சேனைகளும நானும் பசியுந் தாகமுமுண்டாகித் தளர்ச்சியாய உமது பாதத்தையடைந்தேனென்று சொல்ல, நான் அவனுக்காகக் காமதேனுவை வரவழைத்துப் போசனமுதலானவெல்லாங்கொடுத்து நீங்காத பசியையுந்தாகத்தையும் நீக்கியபின்பு. எ-று. (௯)

அப்பசிதீர்ந்தமைச்சரொடுவிரைவின்வந்தென்
னருகணைந்துமாமுனியேயடியனேற்கின்
றிப்பசுவைத்தரல்வேண்டுமென்னக்கேட்க
விதற்குரியனியானல்லனென்னலோடு
மப்பசுவைக்கரிபரிதேர்சேனையோடு
மங்கவனைந்தெறிபாரத்தாலேவிசைத்
தப்பறவேபூண்டகயிற்றொடெதிர்போயந்தத்
தானையெலாமடிந்துவிழச்சாடிற்றவ்வான்.

இ-ள். அந்தப்பசிதாகமெல்லாந் தீர்ந்தபின்பு தன் மந்திரிகளுடனே அதிகவிரைவிலே என்னிடத்திலேவந்து, ஓ மகாமுனிவரே! அடியேனுக்கு இப்போதிந்தப் பசுவைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்க, அதற்கு நான் இந்தப் பசுவைக் கொடுக்கத் தக்கவனல்லேனென்று சொல்லுமளவில், அவன் அந்தப்பசுவைத் தனது யானை-குதிரை-தேர் முதலானசேனைகளுடனே முழுதுஞ்சூழ்ந்து கட்டத்தக்ககயிறுகொண்டு பிடிக்க ஒன்றுவது தப்பாமல் தன்னைக்கட்டின கயிற்றுடனே முன்னே போய் அந்தச் சேனைகளையெல்லா மிறந்து கீழேவிழும்படி அந்தப்பசு கொன்றது. எ-று. (௧௦)

மேற்படி வேறு.

ஆலாலமெழுந் ததெனச்சினமுற் றணியூடுபுகுந் துதுகைத்திடவே, வேலாளரும்வெங் கரிவித்தகரும் வில்லாளரும்வெம் பரிவீரர்களுங், காலான்மிதிபட் டவர்கோடியர்கட் கனலாலெரிபட் டவர்கோடியர்நீள், வாலாலடிபட் டவர்கோடியர்வெண் மருப்பால்வதையுண் டவர்கோடியரே.

இ-ள். விஷமெழுந்தாற்போல் கோபங்கொண்டு சேனைவகுப்புக்குள்ளே நுழைந்து காலால் மிதித்துக்கொல்ல, அப்போது வேலாளிகளும் வெவ்விதான யானைவீரர்களும் வில்லாளிகளும் வெவ்விய குதிரைவீரர்களும் அந்தப்பசுவின் கால்களினாலே மிதிபட்டிறந்தவர்கள் கோடிபேர்கள். கண்களிலுண்டாகுகிற நெருப்பினாலே யெரிந்திறந்தவர்கள் கோடிபேர்கள். நீண்டவாலாலே அடிபட்டிறந்தவர்கள் கோடிபேர்கள். வெள்ளைக்கொம்புகளாலே குத்துப்பட்டிறந்தவர்கள் கோடிபேர்கள். எ-று. (௧௧)

கொழுவோடுநிரத் தசையீரனிணங் குடர்மூளைசரிந் துகுழைந்திடுவார், மழுவாளசிலைதண் டுகளைத்தலைவேல் வலயங்கரவாளொடிந்திடுவார், விழுவார்கரைவா ருருள்வார்புரள்வார் விதியேசதியா கவிளைத்ததென், றழுவார்தகவல் லறுசெய்தநமக் கழிவேயெனவோ டியகன்றனரே.

இ-ள். கொழுப்புடனே இரத்தம் மாமிசம் ஈரல் நிணம் குடல் மூளைகளெல்லாஞ் சரிந்துகுழைந்துபோனார்கள் சிலர். மழு-வாளாயுதம்-

வில்-தண்டாயுதம்-குடைந்தெடுத்த மல்ல-வலயம் - கைவாளசமெல்லா மொடிந்து விழுகிறவர்கள் சிலர். சதைகிறவர்கள் சிலர். உருளுகிறவர்கள் சிலர். புரளுகிறவர்கள்சிலர். ஓ தெய்வமே! இப்படிக் கெடுதியுண்டாகச் செய்தாயேயென்றழுகிறவர்களசிலர். நியாயமில்லாததைச் செய்த நமக்குக் கெடுதலே யல்லது வேறுவாராதென்றழுகிறார்கள் சிலர். எ-று. ()

இவ்வாறிவர் [illegible] மொழிமேய, [illegible] பென் [illegible] வெய் [illegible] ணி நீடிமேத [illegible] மேவ புயர்வானிடை தேனு [illegible]

இ-ள். இந்தப்படி பயங்காட்டிக் கொன்று பின்பு என்னிடத்திற்கு வந்து இனி அடியேன் யாதுசெய்யக்கடவேனென் றவ்வகையையெனக்குச் சொல்லுமென்று காமதேனுகேட்க நான் இனி நீ ஆகாயத்துக்குப்போ வென்றுசொல்ல, அதற்கு உம்மைத் தனியாக விட்டுவிட்டு நான் எப்படிப்போவேன்? இங்கேதானே நிற்கிறேனென்று அந்தக்காமதேனுவா னதுசொல்ல, நான நீ சீக்கிரத்திலே போ, இனி நீ இங்கே நிற்கிறது உனக்குத் தகாதென்றுசொல்ல, உடனே காமதேனுவானது உயர்ந்த ஆகாயத்துக்குப் போய்விட்டது. எ-று (௧௫)

அமராவதியிற் புகுவொய்து மேவ புரசன் தலைமை [illegible] றுலைந்து, பெருகாவிகொளைக் கருதிரசினமுற் றடிமேல [illegible] முக்குமுறிச, சராடமெழு [illegible] மொழுநிற் [illegible] திடலும்புடலுங், கமயாகவொழுந்து விழிந்த [illegible] கழிந்தனரே.

இ-ள். அப்படித் தேவருலகத்திற்கு அந்தப்பசுபோனபின்பு, சௌசிகராஜனுடைய புத்திரர்கள் நூறுபேரும் என்னுடைய உயிரைவாங்க நினைவுகொண்டு கோபமாய இடிபோல் முழக்கமுண்டாகக் கர்ச்சனை பண்ணி யுத்தஞ்செய்யத்தொடங்கி நெடுங்காலநேரம் பாணவருஷங்களை பொழியுமளவில், என்னுடம்பெல்லாம் தொளைகளுண்டாக அதிர்ந்து நான் திறந்துபார்த்த என் கண்களிலுண்டான நெருப்பினாலே அந்த நூறுபேரும்நொந்து சாம்பலானார்கள். எ-று. (௧௬)

சண்டத்ததழலா லிவர்மைந்தர் [illegible] துவங்கையெடுத்தெதிர் வந்துகடுங், கோதண்டச்சரமாரிபொழிந்திடுமேவ கொடியோனிவனுக் கெதிராவெனது, தண்டத்தினொடு [illegible] வில் பெருந [illegible] ரமாரி மழுக் கதைசக்கரம்வேல், விண்டற்பமறும் பொடியாயுதிர விசை யானசையோ டெழிமங்கினதால்.

இ-ள். அப்படிவேகமான நெருப்பினாலே உயர்ந்தபுத்திரர்கள்சாவக் கண்டு, வில்லெடுத்தனதழுகியகையிலேகொண்டு என்முன்னேவந்து கடுமையான மேகம்போல் பாணவருஷங்களைப்பொழிய அந்தப்பொல்லாத

வருக்குமுன்னே என்னுடைய தண்டத்தை ஊன்றிவைத்தேன். அப்போதவர் விட்ட பெரிதான பாணவருஷங்களையும் மழுவையுங் கதையையுஞ் சக்கரத்தையையும் வேலையும் ஆகாயத்திலே சிறிதான நுண்ணிய தூளியாய் விரியும்படி வேகத்துடனே தனக்கு மிகுந்த பசிதாகத்தால் அவையடங்கலுந் தண்டு விழுங்கியது. எ-று. (கசு)

விரிபொழிற் பொதியமலை பதந்தாயும் வரம்பெறான் பியார் தவ மலிபுரிந்தவே, வடுக்கொறமைதமக் கெளிதல்லவேவண வமராமவர்க ளாயமைந் தருமவே, கடுகின்றமனத் துறவோர் துறவோர் வெளிவேபா ரிருமையாரிலெனுங், கொடுமைக்கொடு திருநத்தகலத் துறையாய்ந்து தவமுற்றனனே.

(இ-ள்) அப்படி அந்தக் கௌசிக ராசன் விடுகிறகொடுமையான ஆயுதங்களையெல்லாம் பலஞ்சொல்லாமல் யாதொரு தண்டம்விழுங்கும்போது இனி இந்த முனிவனை நாமிறக் கொல்லுகிற தெளிதல்லவென்றடங்கி, புத்திரவான்களைப் போலவுண்டாகிச் சுடுகிறதான மனத்துடனே தனது ருக்குப்போயச் சந்நியாசிகளைப்போல் வல்லவர்களாசாரியில்லையென்று கொடுமையான, வெவ்விய தொழில்களைச் செய்துள்ள தனது நாட்டை விட்டுத் தூரமாய்க் கிழக்குத்திக்கிலேவந்து தவஞ்செய்தான். எ-று. ()

வெறுப்புறந்தவந்தை நயந்திக் கடுங்கைத் திமையோரக் கிறைவிட் டிமேலாக் கமைமேபா, டனந்தவமவிட் டுலகத்திடை புக்குழிபட் டேனே யறியுற்றவளோ, புவனத்தின்மனிதகாயிறப படனிற்போ வென்றாயிகக்கறென் றிரைபோய்ச, சிவனைக் கருந்தித் தவமுற் றிமேவரா வரம் ஈனபித்தனனே.

(இ-ள்). இப்படி இவன்செய்கிற சவகத்தைக் கேட்கக் வெண்ணித் தேவர்களுக்கரசனான இந்திரன் அனுப்பின திலோத்தமையுடனே அக் கௌசிகன் அந்தத் தவஞ்செய்கிறதை விட்டுவிட்டு அவள் சுகத்திலே புருஷன் தவமிலலா மொழிகளாய உடனே தெளிவுகொண்டு அந்தத் திலோத்தமையை உலகத்திலுள்ள மானிடப் பிறவியிலே நீ போய்ப் பிறக்கக்கடவையென்று சாபங்கொடுத்துப் பின்பு அகன்று தெற்குத் திசைக்குப்போயப் பரமசிவனைக்குறித்துத் தவஞ்செய்யும்போது அந்தப் பரமசிவன் அரியாத வரங்கொடுத்தருளினார். எ-று. (கஎ)

அந்நாளிலேலைத் திரிசங் கருக்குற றங்கத் தொடுவின் புகல் வேண்டிமேறா, ரானுஞன் முடியாதெனயால மொழியத் துற வோர்பெறா பூமவேனனலு, மின்னுதுரைசெய் தனை புலையா கெனவே புலைபா பெற்லகெட்டவமே, தன்னாணுகித் தமாசிசி யெனத் தவஞ்சமெள வரு தனனே.

(இ-ள்). அந்தக்காலத்திலே என்னைத் திரிசங்குவானவன் அடுத்து வந்து உடலோடே சுவர்க்கம்போகவேணுமென்றுசொன்னான். அதற்கு

நான் அப்படி உடம்பொடே சுவர்க்கலோகம் போகவேணுமென்று சொல்ல, அந்தத் திரிசங்கு வேறே உபமையைப்போலிருக்கிற தூறவறசவி யாசிகளாலே நான் (சுவர்க்கம்) போகிறேனென்று சொல்ல, (நான்) நீ பொல்லாத துர்ப்புவார்த்தையைச் சொன்னாயாகையாலே புலையனாகக் கடவையென்று சொன்னவுடனே, அந்தத் திரிசங்கு புலையனாகிக் கண்ணழிகெல்லாங் குலைந்து தனது நாட்டுக்குள்ளே போய் அவனைச் சேர்ந்தவர்களெல்லாம் சீசீயென்று தள்ளத்தள்ள அவைகளொருப்பட்டு மெள்ள மெள்ள அவிடம் விட்டுப்போயினான். எ-று. (௧௮)

அன்றே யென்னைவிட் டிவனைத் திரிசங் கங்குத் தெய்வவின் புகல் வேண் டுமெனக், கொன்றே தனுவாத் தருஞ்சொல் லல்லை வென்றோ டுதொடுத் தமறந் தொழிலால், குன்றே யுமவிமானமதாய்த் தான மேற் கோவேறெனவே றிடத்தில், வென்றே யமரர் வதிவோ ருதலுந் தேவர் பிறர்கண் டுசினந் தனரே.

இ-ள். அப்போதே என்னைவிட்டுவிட்டுப் போந்தக் கௌசிகனைப் போய்க்கண்டு நான் உடலுடனே சுவர்க்கம்போக வேணுமென்று வேண்ட அவனப்படித் தன்னுள்ளத்திலுள்ள சருதலைதசொல்லவே, அந்தக் கௌசிகன் முன்னே யென்னுடனே போராடிக்கொண்டிருக்கிற வீரச் செய்கையினாலே மலைக்கொப்பான ஒருவிமானத்தை வரும்படிச் செய்து அந்தவிமானத்திலே அரசனே! ஏறென்று சொல்ல, அவனப்படியேயேறி நடத்தச்செய்தே அந்த விமானம்போய் அமராவதி சேரும்போது தேவேந்திராதிகள் கண்டு கோபங்கொண்டார்கள். எ-று. (௧௯)

புலையா சுரர்நா டுபுகே லெனவே புரமுந் தினர்வா னவர்பொய் பகமோ, டலையா விழுவான் முனிகௌ சிகனுக் கபயம் மெனவீழ் தலறித் தெதிர்போய், நிலையா னவிமானமவிரா துநிறீஇ நெடுவெஞ் சினமால் விழிநின் றகனல், பலபா லுமெரிந் தனபல் லுயிருமப் பரந் தீயினில்வெந் துபதைத் தனவால்.

இ-ள். தேவர்கள் அடா நீசா நீதேவருடைய நாட்டுக்குள்ளே வர வேண்டாதேயென்றுசொல்லி வெளியேபோகத்தள்ளிவிட்டார்கள். அப்போது அந்த விமானத்துடனே அலைவுபட்டு விழுகிறவன் கௌசிகமுனிவனுக் கபயமென்று விழுகிறதுதெரிந்து அவனுக்கு முன்னேபோய நிலைமையானவிமானங் கீழேவிழாமல் நிறுத்தி, நெடிதான வெவ்விய சினங்கொண்டு கண்களிலுள்ள நெருப்பினாலே பல இடங்களும் எரிந்தனவாயின. பலவிதமான வுயிர்களும் அப்படிப் பரவுகின்ற நெருப்பினால் வெந்து பதைப்பதாயின. எ-று. (௨௦)

இவ்வண் ணமனைத் தும்எரிந் தல்கு மன்றே புடமெரிந் துநான்முகனும், தெய்வங் களுமவே றுபயந்தடைந் தபின்னனுத் தேவா திபன்மால் சிவனோ டியன்வந், தெவ்வண் ணம்விளைந் ததென்னவிரந்

தெழுகின் றசினந் தணிவித் துலக, முய்வண் ணமுறத் திரிசங்
குதனக் குடியின் பதவிக் கவுரைத் தனரே.

இ-ள். இந்த அண்டங்களையெல்லா மெரியசசெய்து பதினாலுலகங்களையும் இந்திரனையும் பிரமாவையும் மற்றதெய்வங்களையும் வேறே சிருஷ்டிக்கிறேனென்று சொல்ல, அப்போது தேவேந்திரன் விஷ்ணு சிவனுடனே பிரமாவும் வந்து எப்படி முடியுமோவென்று நல்லவார்த்தைகளைச்சொல்லி அவனுக்குண்டாகுகின்ற கோபத்தைத்தணியும்படிச் செய்து உலகமெல்லாம்பிழைக்கும்படியாகத் திரிசங்குவிக்கு நக்ஷத்திர பதவியைக் கொடுக்கும்படி சொன்னார்கள். எ-று. (௨௧)

அந்தநன் மையனம் முனிவென் னுடனே யந்நா ளிலெடுத் தம
ரத்தொழிலா, லெந்தநன் மையிழைத் தனன்மன் னவெலா மென்னோ
டுபலித் திலவா தலினு, லிந்தநன் மையிழைத் தனன்மன் னனுட
னிதனு மும்வெலற் கரிதா யினனிப், பிந்தநன் செயலித் துகவென்
றறவோர் பெருமா னிறையோ டுரைசெப சினனே.

இ-ள். அப்படிப்பட்ட கௌசிகனான விசுவாமித்திரமுனிவன் என்னுடனே அக்காலத்திலேகொண்ட வீரச்செய்கையினாலே எப்படிப்பட்டவைகளெல்லாஞ் செய்தானோ அவைகளெல்லாம் என்னுடம்பாடாக அவனுக்குப்பலிக்கவில்லை ஆகையினாலே இப்படிப்பட்ட காரியமும்பண்ணினான். இந்த அரிச்சந்திரனுடனே இந்தவிஷயத்திலும் என்னைவெல்லப்படாதவனேயானான். இப்படி இந்தப்பயித்தியக்காரனை கௌசிகன் செய்கைக ளிப்படிப்பட்டவைகளென்று தறவறத்தார்களிற் சிறந்தவரான வசிஷ்டர் அந்தக் காசிராஜனுடனே சொன்னார். எ-று. (௨௨)

இந்நீ மைவசிட னுரைந் திடலு மெழில்வர் ரணவா சியர்
கோன் முனிவோர், தந்நீ மையைநீ யல்லா தறிவார் தனைஞா னமில்
லார்க் கறியத் தகுமோ, நின்னீ மையுணர்ந் தவரே யறிவார் நீயே
யவர்நீர் மைநினைந் துணர்வா, யெந்நீ மையுனக் கரிதென் னவெழுந்
திருபா தமிறைஞ் சியிருந் தனனே.

இ-ள். இந்த விசேஷங்களையெல்லாம் வசிஷ்டமுனிவர் சொல்லுமளவில், அழகுபொருந்தின வாரணவாசியாருக் கரசனானவன், ஐயா! முனிவோர்களுடைய பெருமையை உம்மையல்லாது யார் அறியவல்லவர்கள் முதிர்ந்த ஞானமில்லாதவர்களுக் கறியக்கூடுமோ? உம்முடைய பெருமையைத் தெரிந்தவர்களே தெரிவார்கள். நீரே! அவர்களுடைய பெருமைக்குணத்தையுந் தெரிந்துணருவீர். எந்தப்பெருமைகள்உமக்குக் கூடாதவைகளென்று எழுந்திருந்து அவருடைய இரண்டுபாதங்களையும் வணங்கிக்கொண்டிருந்தான். எ-று. (௨௩)

அவ்வா ரணகரத் தொருதிங் களிருந் தருண்மா முனியைத் தொ
ழுதே விடைகொண், டெவ்வா றுமறந் துதரிப் பமனு விறையும்

மகனும் பிறரும் மெலியச், செவ்வா ரணவா சியர்கோ னவரைத் திருமார் புறவே தழுவிப் பரியுங்; கைவா ரணமும் படையும் மிடையக் காசித் திருநா டுபுகுந் தனனே.

இ-ள். அப்படி அந்த ஒளியால் மிகுந்த அயோத்தியாபுரியிலே ஒரு மாதவளவுமிருந்து, பின்பு கிருபா ரூபியான பெரிய வசிஷ்டரை வணங்கி விடைகொண்டு எப்படிக் காசிராஜனே உம்மை மறைந்து தங்கக்கடவோம் நாங்களென்று அரிசசந்திரமகாராஜனும்மகனும்மெலிவுகொள்ள, செவ்வையான வாரணவாசியென்னுங் காசிராஜனானவன் அவ்விருவரையும் தனது திருமார்பழுந்த ஆலிங்கனஞ்செய்துக்கொண்டு குதிரைகளும் துதிக்கையையுடைய யானைகளுஞ் சேனைகளும்நெருங்க காசியென்னுந் திருநாட்டுக்குப்போயினன். எ-று. (௨௪)

கடிமீ தாறுகார் விளமல் குதிருக் காசித் திருநா டனுமே கிய பின், முடிமீ தொளிபொங் கிடவெண் குடை யு முத்தின் குடையுங் கொடியும் மிடையப், படிமீ தினின்மன் னவர்வந் துதொழப் பலபா வையர்பா ணர்பரிந் திடவே, யடிமீ துவணங் கவயோத் தியர்கோ னரியா சனமீ திலிருந் தனனே.

இ-ள். காவல்மிகுதியாய் மேகங்களினுடைய வளமையே அதிகமாயிருந்துள்ள திருக்காசித் திருநாட்டரசன் போனபின்பு, தலைக்குமேலே வெள்ளைக் குடையினுடைய ஒளிபொங்குதலாக முத்துக் குடைகளுங் கொடிகளு நெருங்க, உலகத்திலுள்ள பல அரசர்களும் வந்துவணங்க, அநேகம் பெண்களும் பாணர்களுஞ் சந்தோஷித் தன்புகொள்ளும்படி பாதங்களிலே வணங்க அயோத்தியாபுரிக் கரசனான அரிச்சந்திர மகாராஜன் சிங்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருந்தான். எ-று. (௨௫)

வே று.

மன்னர்வாழிய மாமறைவாழிய
செந்நெல்மன்னுக செந்தமிழோங்குக
வன்னதான வரிச்சந்திரன்கதை
தன்னைக்கேட்டவர் வாழ்வுதழைக்கவே.

இ-ள். ஆகையால் இக்காலத்துள்ள அரசர்களும்வாழ்க. பெரிதான வேதங்களும் வாழ்க. சிவந்தநெற்கள் எங்கும் விளைக. செவ்விதான தமிழ்மொழியும் உயர்ந்து வாழ்க. அப்படிப்பட்ட தானங் கொடுத்த அரிச்சந்திர மகாராஜனுடைய சரித்திர மகிமையைக் கேட்டவருக்கு வாழ்வுந் தழைத்தோங்குக. எ-று. (௨௬)

உத்தரகாண்டம் - முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் - ௲௨௨௫



மட்டு விருத்தம்.

அகிலந்தனிலிலகும்படிநிலைதங்கியகுணரஞ்சித
வரசற்கொருமணியாகியவதிதூயன்
மிகுநண்புனககனற்கருளியவாரணமுடிவிற்பொரு
வியமாதவரெவரும்புகழதிநேயன்
றகைகொண்டொளிர்குருமாமுநிசதிரின்படிதனையீதொரு.
சலமாமொழியுரையாதசெங்கனிவாயன்
சுகரஞ்சிதவரிச்சந்திரனெனுமிந்திரன்சரிதைக்கொரு
துணையுண்டெனவரைவாரெவர்சொலுங்காலே.

வாழி விருத்தம்.

மனோதயமாகுமுரகரிமுகுந்தன்
மாணடிக்கிருபைபூண்டொழுகுஞ்
சனோதயமனைத்துவிரும்புவியதனிற்
சந்ததமின்பொடும்வாழ்க
மனோதயமானவரிச்சந்திரபுராணம்
வழுக்கறப்பதித்தனன்
வித்தியாரத்நாகரஅச்சுக்கூடத்தலைவரும்
விளங்கநீடூழிவாழ்கவாழ்க.

அரிச்சந்திரபுராணம்

மூலமும் உரையும்.

முற்றிற்று.

